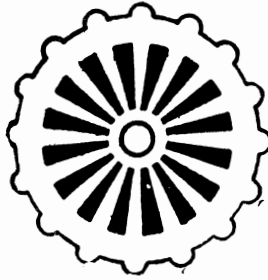

බුද්ධචර්යාවේ ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා: 6 (ii)

විනයපිටකයෙහි

05 වන ග්‍රන්ථය

පරිවාරපාළි

(2 කාණ්ඩය)

ලබ්‍හා භෙෂඛ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්

පොල්ගහවෙල විදුනේඥය පරිවෙණාධිපති

කෙසෙල්වතුගොඩ ශ්‍රී රතනජොතාඝඨිධාන

නායකසඨවීරපාදයන් වහන්සේ විසින් කරනලද

සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින්

පායභොධන පුච්ඡ වෑ සංස්කරණය කරන ලදී

මු.ව. 2550

ක්‍රි.ව. 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 6(ii)

The Fifth Book in the
Vinaya-Pitaka

5

PARIVĀRA-PĀLI (II)

With the Sinhala translation by

The Venerable
Keselvatugoda Ratanajoti Nāyaka Thero

Revised and Edited by
The Tripitaka Board

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පට්භනඤ්ඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තූත්තමස්ස ධම්මීස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමීස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාගාවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්ථව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්ථාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිලයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානමය පුණ්‍යකර්මය

**“අපාරුකා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්ඤන්තු සද්ධං”**

“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදන්වා
ඔවුන්ට අමා දොර විවෘත කරන ලදී”

අප භාගාවත් අර්භන් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි
කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැභීම ය.

සෑම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො
සළකා හිඳිත් ද ? චතු වේශාරදත්ථව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සච්ඤ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස
ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුළ ‘සද්ධා’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය
යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප
ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත
හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුණු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධිධි විත්තං
පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය
යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද
වීර්යයෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු
කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, විරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුළ
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවනයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුක්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධම්ම දේශණාමය සහ ධම්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්තට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළුවා !
බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !
ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමතං දදෝ ව සෝ භෝති, යෝ ධම්මමනුසාසති"
(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමාතය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය
මෝහ නිමිඵ විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ
සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සවිඥා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද
පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සන්පුරුෂයෝ ද
අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,
සමීන්ද රණසිංහ.
2009.06.28

විනයපීඨකෙ

පරිවාරපාළි

දුතියො භාගො

විනයපීඨකයෙහි

පරිවාරපාළිය

විනිය භාගය

**“කථාගතපසුවේදිනො හිකබවෙ, ධම්මවිනයො විවටො විරොවති,
නො පටිච්ඡනෙනා”**

**“මහණෙනි, කථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද ධර්මය
හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි, වැසුණේ නො මැ බබළයි”**

(අධිගුතතරනිකාය, තිකතිපාත - භරණඤ්චරීය, 9 සූත්‍රය)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 12 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළි පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:12 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

පටුන

CONTENTS

			පිටුව
සංස්කාරක නිවේදනය හා සංඥපනය	ix
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xi
පාළි භෝධිය	xii
සංකේත නිරූපණය	xiii
විෂය සූචි	xv
පරිවාර, පෙළ හා පරිවර්තනය 2-319
ගාථාදිපාද සූචි 323-327
විසෙසපදනුකකමණිකා 328-341
ශුද්ධි පත්‍රය 342

සිංහකාරක ත්‍රිවිදනය හා සංඥපනය

විනයපිටකයෙහි පස්වැනි ග්‍රන්ථය වූ පරිවාරපාළි බුද්ධචර්යාන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි සවැනි ග්‍රන්ථය ලෙස සලකන ලද වෙයි. එහෙත් ග්‍රන්ථය හැදෑරීමෙහි පහසුව සලකා නියතසාධනයෙහි ඡේද වෙන් කරමින් සිංහල පරිවර්තනය සමග මුද්‍රණය කිරීමේ දී ග්‍රන්ථය සුවසේ පරිහරණ නොකළහොත් මහත්තරයට පැමිණෙන බව පෙනුණු හෙයින් පරිවාරපාළියෙහි “සමථහෙදය” අවසන් කොට ඇති ග්‍රන්ථප්‍රදේශය 1. කාණ්ඩය ලෙස ක්‍රි. ව. 1977 දී පළකරවන ලද්දේය.

බන්ධකප්‍රවිචාරයෙහි පටන් නවසංගහවග්ගය අවසන් කොට ඇති ග්‍රන්ථශේෂය පරිවාර-පාළියෙහි 2 කාණ්ඩය ලෙස පළ වෙයි. පරිවාරපාළිය ගෙන කියැවුණු යම් දූයෙක් වේ නම් එ හැම ප්‍රථම කාණ්ඩයෙහි ලියූ සංඥපනයෙන් දැනගෙන හෙයින් මෙහි ලා වෙන මැ සංඥපනයක් නොලියමිහ. අර්ථීන් විසින් එ සංඥපනය බලන්නේ මැනැවි.

ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනය පරිදි පරිවාරපාළිය සිංහලභාෂායෙන් පරිවර්තන කළාහු පොළොන්නවෙල විද්‍යාර්ථෝදය පරිවෙණාධිපති උපාධ්‍යායභූත කෙසෙල්වතුගොඩ සිරිරතනජොතාභිධාන නායක මහාසථවීරපාදයන් වහන්සේ යැ. ධර්මවිනයධර බහුග්‍රැක පඬිවරයාණකෙනකු වූ උන්වහන්සේ යථාකාලයෙහි නිමහම් කළ සිංහල පරිවර්තනය වර්තමාන ත්‍රිපිටකසම්පාදකමණ්ඩලයේ බහුග්‍රැක මහතෙරවරුන් විසින් පාඨශෝධන පූර්වක වැ සංස්කරණය කරන ලද්දේය. මෙහි රචනාශෛලිය හා අක්ෂරවින්‍යාසය ද පරිවර්තක නාහිමියන් විසින් අනුගමනය කළ සම්ප්‍රදය නොපිරිහෙනසේ යොද ඇත.

හික්ෂුන් වහන්සේගේ විනයඤනය සඳහා අතිශයින් ඵලවත් වූ පරිවාරපාළිය සුගම වූ සිංහලයෙන් පරිවර්තන කොට ප්‍රකාශයට පමුණුවාලන්නට ලැබීම ශාසනස්ථිතිකාමී සකල සිංහල බෞද්ධජනතාවගේ ප්‍රමොදයට හෙතු වේ යයි සිතමි. මේ සත්ත්‍රියායෙහි පුරොගාමී වූ ලංකාබෞද්ධමණ්ඩලයෙහි පින්වත්හු ද සංස්කෘතික අධිකාරියෙහි නියුක්ත සියලු, සුධිහු ද ශ්‍රීලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජය ද ධර්මදනමය කුශලහෙතුවෙන් නිරාමය වෙන්වායි ආශංසනය කරමිහ.

හැමසත්තට සෙක් වේවා!

මේවගට, ශාසනෝදයකාරී

ලබුගම ලඩකානඤ සථවීර

ත්‍රිපිටකමණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1979 ජූනි මස 09 වැනි දින
මහානායකවාරිකාරාමය.

ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

මහරගම, වටයවත්ත පාර, ශ්‍රී වන්දනෙබරාමාධිපති අග්ගමහාපණ්ඩිත බ්‍රහ්මචාරිය ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම, විද්‍යවන්දනපරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටක වාගීශ්වරාවායඪී, රාජකීයපණ්ඩිත කෝද්ගොඩ ශ්‍රී ඥානාලොක දක්ෂිණ ලඛකායෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සමපාදක :

මොල්ලිගොඩ, ප්‍රවචනොදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීශ්වර, විමලකීර්ති ශ්‍රී රාජකීයපණ්ඩිත, ලබ්‍රහ්ම ලඛකානන්‍ද ශ්‍රී කල්‍යාණ සාමග්‍රීධම් මහාසංඝසභායෙහි මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සමපාදක :

කිරුළපන පුළුඵරාම, නාරාචේන්ද්‍රිට අභයාරාම යන විහාරද්වයාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීයපණ්ඩිත, රද්දල්ලේ සිරි පඤ්ඤාලොක ශ්‍රී කල්‍යාණ සාමග්‍රීධම් මහාසංඝසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල, සුධම්මාරාමාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීයපණ්ඩිත, වේඩරුවේ සිරි අනොමදස්සී ශ්‍රී කල්‍යාණසාමග්‍රීධම් මහාසංඝසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ-මාකඩවර විහාරාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සිරි සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත කරදන සිරි පඤ්ඤාලඛකාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

ලෙඛක :

කොළඹ, බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල-කොළඹ පළාතේ ප්‍රධාන සංඝනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සමෛකන නිරූපණය

ABBREVIATIONS

- සීඉ. 1 — සිහලකකරඉද්දින (පුරාණ) පරිවාරපාලි.
සීඉ. 2 — සිහලකකරඉද්දින (හෙවාවිතාරණ) පරිවාරපාලි.
පෑ — පෑල්මඩුල්ල පුරාණවිහාර නාලපණණ පොඪක.
මජ්ඣ. — මරමමජ්ඣමනිසංකොධින පරිවාරපාලි.
සංය. — සංයම් - නායකකරඉද්දින පරිවාරපාලි.
PTS — PALI TEXT SOCIETY PARIVARAPALI.

පරිවාරපාළි

විසයසූචි

බඩකපුවජා 1 - 7

එකුනනිකං 8 - 83

එකකං	—	—	8 - 11
දුකං	—	—	12 - 23
තිකං	—	—	22 - 35
චතුකකං	—	—	36 - 47
පඤ්චකං	—	—	48 - 63
ඡකකං	—	—	64 - 67
සත්තකං	—	—	68 - 73
අට්ඨකං	—	—	74 - 75
නවකං	—	—	76 - 77
දසකං	—	—	76 - 81
එකාදසකං	—	—	82 - 83

උපොසථාදි පුවජා-විසෂජ්ජනා 84 - 87

පුවජා	—	—	84 - 85
විසෂජ්ජනා	—	—	84 - 87

අනචසප්පකරණං 88 - 91

ගොථාසංඛනණීකං 92 - 105

චතුච්චපනති	—	—	96 - 97
ඡේදනකාදි	—	—	98 - 99
අසාධාරණාදි	—	—	99 - 101
පාරුජිකාදි අපනති	—	—	102 - 105

අධිකරණගෙදො 106 - 129

අධිකරණනිදනාදගො	—	—	108 - 117
අධිකරණාධිප්පාගො	—	—	116 - 119
පුවජා-විසෂජ්ජනවාරො	—	—	120 - 121
සංසට්ඨවාරො	—	—	120 - 121
සමඵනිදනාදගො	—	—	122 - 125
සමඵනානන්දාදගො	—	—	124 - 129
අපරගාථා සංඛනණීකං	—	—	130 - 133

වොදනාඛණ්ඩං 134 - 143

අනුච්ඡේදකස්ස අනුගොගො	—	—	134 - 137
වොදකාදිපච්චපනති	—	—	138 - 139
වොදකස්ස අනනඡ්ඛාපනං	—	—	138 - 143

වූලසංඛ්‍යාමාලා 144 - 149

අනුච්ඡේදක සහ පටිපතති — 144 - 149

මහාසංඛ්‍යාමාලා 150 - 169

අනුච්ඡේදක අනුසොගො — 162 - 167
 පුළුන් විභාගො — — 166 - 169

කසීනිකෙදො 170 - 189

පුළුන් විසාජ්ඣනං — — —172-179
 සංඛ්‍යාභවාරො — — —178-189

උපංචිපඤ්චකං 190 - 265

1. අනිසසිතවග්ගො — — —190-197
2. නපටිපසංඝාමනවග්ගො — — —196-201
3. වොභාරවග්ගො — — —202-209
4. දිට්ඨිචිකම්මවග්ගො — — —208-215
5. අනතාදුනවග්ගො — — —216-225
6. ධුතඛනවග්ගො — — —226-227
7. මුසාවාදවග්ගො — — —228-231
8. භික්ඛුනොවාදවග්ගො — — —232-237
9. උබ්බාභිකවග්ගො — — —238-245
10. අධික රණවුපසම්මවග්ගො — — —244-251
11. සංඛ්‍යාභෙදකවග්ගො — — —250-255
12. දුතීය සංඛ්‍යාභෙදකවග්ගො — — —254-257
13. ආවාසිකවග්ගො — — —258-261
14. කසීනිකාරවග්ගො — — —260-265

සමුට්ඨානං 266 - 273

වනනාරො පාරුජිකා — — —266-267
 තෙරස සංඛ්‍යාදිසෙසා — — —266-271
 සෙවිතා — — —270-271

දුතීය ගාථාසංඛ්‍යාණිකං 274 - 289

සෙදමොචනගාථා 290 - 299

1. කම්මවග්ගො — — —300-309
2. අත්චසවග්ගො — — —308-311
3. පඤ්ඤාතනවග්ගො — — —310-311
4. අපඤ්ඤාතෙත පඤ්ඤාතනවග්ගො — — —310-313
5. නචසංඛ්‍යාභවග්ගො — — —314-317
 වග්ග පඤ්චකසං උද්දානං — — —316-319

විනයපිටකෙ
පරිවාරපාළි
දුතියො භාගො

විනය පිටකයෙහි
පරිවාර පාළිය
විතිය භාගය

විනයපීටකෙ පරිවාරපාළි

දුතියො භාගො

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා ස මුද්දාසස්ස

බන්ධකපුවඡා

1. උපසම්පදං පුච්ඡස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං කති ආපච්ඡියො : උපසම්පදං විස්සජ්ජස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං ඥො ආපච්ඡියො.

2. උපොසඨං පුච්ඡස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං කති ආපච්ඡියො : උපොසඨං විස්සජ්ජස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං තියෙස්ස ආපච්ඡියො.

3. වස්සුපනාසිකං පුච්ඡස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං කති ආපච්ඡියො : වස්සුපනාසිකං විස්සජ්ජස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං එකා ආපච්ඡියො.

4. පචාරණං පුච්ඡස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං කති ආපච්ඡියො : පචාරණං විස්සජ්ජස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං තියෙස්ස ආපච්ඡියො.

5. චම්මසඤ්ඤාතං පුච්ඡස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං කති ආපච්ඡියො : චම්මසඤ්ඤාතං විස්සජ්ජස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං තියෙස්ස ආපච්ඡියො.

6. භෙසජ්ජං පුච්ඡස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං කති ආපච්ඡියො : භෙසජ්ජං විස්සජ්ජස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං තියෙස්ස ආපච්ඡියො.

7. කසීනකං පුච්ඡස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං කති ආපච්ඡියො : කසීනකං විස්සජ්ජස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං නඡචි නඡච ආපච්ඡියො.

8. විචරසඤ්ඤාතං පුච්ඡස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං කති ආපච්ඡියො : විචරසඤ්ඤාතං විස්සජ්ජස්සං සනිදනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඨඨපදනං තියෙස්ස ආපච්ඡියො.

විනය පිටකයෙහි

පරිවාර පාළිය

විනය භාගය

භගවත් අර්භත් සමාක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

බන්ධකපුවඡා

1. නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත උපසම්පදාන්ධකය පුළුවුස්මි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ (ඇවැත් පැණ වූ පදයන්ගේ) ඇවැත් කෙනෙක යත් : නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත උපසම්පදාන්ධකය විසඳමි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ (පවිති - දුකුළා) ඇවැත් දෙකෙකි.

2. නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත උපොසට්ඨාන්ධකය පුළුවුස්මි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ ඇවැත් කෙනෙක යත් : නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත උපොසට්ඨාන්ධකය විසඳමි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ (පුලුඬි - පවිති - දුකුළා) ඇවැත් තුනෙකි.

3. නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත වස්සුපනායිකාන්ධකය පුළුවුස්මි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ ඇවැත් කෙනෙක යත් : නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත වස්සුපනායිකාන්ධකය විසඳමි. උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ එක් (දුකුළා) ඇවැත්කෙකි.

4. නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත පචාරණාන්ධකය පුළුවුස්මි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ ඇවැත් කෙනෙක යත් : නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත පචාරණාන්ධකය විසඳමි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ (පුලුඬි - පවිති - දුකුළා) ඇවැත් තුනෙකි.

5. නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත වම්මකාන්ධකය පුළුවුස්මි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ ඇවැත් කෙනෙක යත් : නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත වම්මකාන්ධකය විසඳමි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ (පුලුඬි - පවිති - දුකුළා) ඇවැත් තුනෙකි.

6. නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත භෙසජ්ජාන්ධකය පුළුවුස්මි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ ඇවැත් කෙනෙක යත් : නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත භෙසජ්ජාන්ධකය විසඳමි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ (පුලුඬි - පවිති - දුකුළා) ඇවැත් තුනෙකි.

7. නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත කඨිනාන්ධකය පුළුවුස්මි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ ඇවැත් කෙනෙක යත් : නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත කඨිනාන්ධකය විසඳමි. එහි උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ ඇවැත් නැති.

8. නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත විවරකාන්ධකය පුළුවුස්මි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ ඇවැත් කෙනෙක යත් : නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත විවරකාන්ධකය විසඳමි, උත්කාෂ්ටපදයන්ගේ (පුලුඬි - නිසඟි පවිති - දුකුළා) ඇවැත් තුනෙකි.

9. චලෙපයාකං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : චලෙපයාකං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං එකා ආපතති.

10. කොසමබ්බකං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : කොසමබ්බකං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං එකා ආපතති.

11. කමමකබ්බකං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : කමමකබ්බකං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං එකා ආපතති.

12. පාච්චාසිකං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : පාච්චාසිකං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං එකා ආපතති.

13. සමුච්චයං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : සමුච්චයං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං එකා ආපතති.

14. සමඵං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : සමඵං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං ඥෙ ආපතතියො.

15. බුද්දකච්ඡුකං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : බුද්දකච්ඡුකං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං තිස්සො ආපතතියො.

16. සෙනාසනං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : සෙනාසනං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං තිස්සො ආපතතියො.

17. සඛ්ඝභෙදං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : සඛ්ඝභෙදං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං ඥෙ ආපතතියො.

18. සමාචාරං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : සමාචාරං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං එකා ආපතති.

19. ධපනං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : ධපනං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං එකා ආපතති.

20. භික්ඛුනීඛක්ඛකං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං කති ආපතතියො : භික්ඛුනීඛක්ඛකං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කට්ඨපදුනං ඥෙ ආපතතියො.

21. පඤ්චසනිකං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඛ්ඨපදුනං කති ආපතනියො : පඤ්චසනිකං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඛ්ඨපදුනං නජථි තජථ ආපතති.

22. සත්තසනිකං පුච්ඡස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඛ්ඨපදුනං කති ආපතනියො : සත්තසනිකං විස්සජ්ජස්සං සනිදුනං සනිද්දෙසං, සමුක්කඛ්ඨපදුනං නජථි තජථ ආපතති.

බැඳීකපුවපා හිමිතා පඨමං.

හස්සදුදුනං :

1. උපසම්පදුපොසථං¹ - විස්සුපනාසිකපචාරණං,²
චම්චහෙසජ්ජකසීනං - චිචරං චම්චෙපය්‍යකෙන චි.
2. කොසම්බකබ්බිකං කම්මං - පරිවාසිසමුච්චයා,
සම්ඵලුදුදුකා සෙනා - සඛ්ඝහෙදං සමාචාරො,³
ථපනං හික්ඛුනීබ්බිං - පඤ්චසත්තසතෙන චාති.

1. උපසම්පදුපොසථං - ස්‍යා.
2. විස්සුපනාපචාරණං - ස්‍යා.
3. සඛ්ඝහෙදසම්චරං - ස්‍යා.

21. නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත පඤ්චසතිකක්ඛන්ධකය පුළුල්වීමේ, උත්කෘෂ්ට පදයන්ගේ ඇවැත් කෙතෙක යත් : නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත පඤ්චසතිකක්ඛන්ධකය විසඳුම්. එහි උත්කෘෂ්ටපදයන්ගේ ඇවැත් නැති.

22. නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත සත්තසතිකක්ඛන්ධකය පුළුල්වීමේ, උත්කෘෂ්ට පදයන්ගේ ඇවැත් කෙතෙක යත් : නිදන සහිත නිර්දේශ සහිත සත්තසතිකක්ඛන්ධකය විසඳුම්. එහි උත්කෘෂ්ටපදයන්ගේ ඇවැත් නැති යි.

පළමුවන බන්ධකපුවපා නිමි.

එහි නාමාවලිය :

උපසම්පද යැ උපොසථ යැ වස්සුපනායික යැ පවාරණ යැ වම්ම යැ භෙසජ්ජ යැ කඨින යැ වම්මපයාය සමග වීචර යැ.

කොසම්බක යැ කම්ම යැ පාරිවාසික යැ සමුච්චය යැ සමථ යැ බුද්දකචත්ථුක යැ සෙනාසන යැ සඨ්භගෙදක යැ වත්ත යැ පාතීමොක්ඛ්ඨපන යැ හික්ඛුණි යැ පඤ්චසතික යැ සත්තසතිකයෙනැ යි බන්ධකපුවපා යි.

එකුනාරීතං

එකකං

1. ආපතතිකරා ධම්මා ජානිතබ්බා, අනාපතතිකරා ධම්මා ජානිතබ්බා.

ආපතති ජානිතබ්බා, අනාපතති ජානිතබ්බා.

ලුහුකා ආපතති ජානිතබ්බා, ගරුකා ආපතති ජානිතබ්බා.

සාවසෙසා ආපතති ජානිතබ්බා, අනවසෙසා ආපතති ජානිතබ්බා.

දුට්ඨලා ආපතති ජානිතබ්බා, අදුට්ඨලා ආපතති ජානිතබ්බා.

සප්පච්ඡෙදා ආපතති ජානිතබ්බා, අප්පච්ඡෙදා ආපතති ජානිතබ්බා.

දෙසනාගාමිනී ආපතති ජානිතබ්බා, අදෙසනාගාමිනී ආපතති ජානිතබ්බා.

අනතරාසිකා ආපතති ජානිතබ්බා, අනතරාසිකා ආපතති ජානිතබ්බා.

සාවජ්ජපඤ්ඤානති ආපතති ජානිතබ්බා, අනවජ්ජපඤ්ඤානති ආපතති ජානිතබ්බා.

කිරියතො සමුට්ඨිතා ආපතති ජානිතබ්බා, අකිරියතො සමුට්ඨිතා ආපතති ජානිතබ්බා, කිරියාකිරියතො සමුට්ඨිතා ආපතති ජානිතබ්බා.

පුබ්බාපතති ජානිතබ්බා, අපරාපතති ජානිතබ්බා.

පුබ්බාපතනං අනතරාපතති ජානිතබ්බා, අපරාපතනං අනතරාපතති ජානිතබ්බා.

දෙසිතා ගණනුපගා ආපතති ජානිතබ්බා, දෙසිතා න ගණනුපගා ආපතති ජානිතබ්බා.

පඤ්ඤානති ජානිතබ්බා, අනුපඤ්ඤානති ජානිතබ්බා. අනුපපත්ත පඤ්ඤානති ජානිතබ්බා.

සබ්බඵ පඤ්ඤානති ජානිතබ්බා, පදෙසපඤ්ඤානති ජානිතබ්බා,

සාධාරණපඤ්ඤානති ජානිතබ්බා, අසාධාරණපඤ්ඤානති ජානිතබ්බා.

එකතො පඤ්ඤානති ජානිතබ්බා, උභතො පඤ්ඤානති ජානිතබ්බා.

චුලලවජ්ජා ආපතති ජානිතබ්බා, අචුලලවජ්ජා ආපතති ජානිතබ්බා.

එකොතර්කය

එකකය

1. ආපත්තිකර ධර්මයෝ (ෂට් සමුත්ථානයෝ) දතයුත්තාහ. අනාපත්තිකර ධර්මයෝ (සජ්ජ ඉමථයෝ) දතයුත්තාහ.

ආපත්තිහු දතයුත්තාහ, අනාපත්තිහු දතයුත්තාහ.

ලහුකාපත්තිහු දතයුත්තාහ, ගරුකාපත්තිහු දතයුත්තාහ.

සාවසෙසාපත්තිහු දතයුත්තාහ, අනවසෙසාපත්තිහු දතයුත්තාහ.

දුට්ඨුල්ලාපත්තිහු දතයුත්තාහ, අදුට්ඨුල්ලාපත්තිහු දතයුත්තාහ.

සප්‍රතිකර්මාපත්තිහු දතයුත්තාහ, අප්‍රතිකර්මාපත්තිහු දතයුත්තාහ.

දෙසනාගාමීනී ආපත්තිහු දතයුත්තාහ. අදෙසනාගාමීනී ආපත්තිහු දතයුත්තාහ.

අන්තරායකර ආපත්තිහු දතයුත්තාහ, අනන්තරායකර ආපත්තිහු දතයුත්තාහ.

ලොකවදා ආපත්තිහු දතයුත්තාහ, ප්‍රඥප්තිවදා ආපත්තිහු දතයුත්තාහ.

ක්‍රියායෙන් නගින (පරිච්චි වැනි) ඇවැත්හු දතයුත්තාහ. අක්‍රියායෙන් නගින ඇවැත්හු දතයුත්තාහ. ක්‍රියාක්‍රියායෙන් නගින ඇවැත්හු දතයුත්තාහ.

පළමු නගින ඇවැත්හු දතයුත්තාහ. (පිරිවෙස් ආදියෙන්) පසු වැ නගින ඇවැත්හු දතයුත්තාහ.

සුර්වාපත්තින්ට අතර නගින (පිරිවෙස් මානත් පුරණ කල්හි පැමිණෙන සහවෙසෙස්) ඇවැත්හු දතයුත්තාහ. පසු වැ නගින ඇවැත්හුන්ට අතර පැමිණෙන ඇවැත්හු දතයුත්තාහ.

දෙසන ලද ගිණිමට පැමිණි ඇවැත්හු දතයුත්තාහ, දෙසන ලද ගිණිමට නො පැමිණි ඇවැත්හු දතයුත්තාහ.

පඤ්ඤත්තිය දතයුතු යැ, අනුපඤ්ඤත්ති දතයුතු ය, අනුප්පන්න පඤ්ඤත්ති දතයුතු යැ.

සබ්බත්ථ පඤ්ඤත්ති දතයුතු යැ, පදෙස පඤ්ඤත්ති දතයුතු යැ.

සාධාරණ පඤ්ඤත්ති දතයුතු යැ, අසාධාරණ පඤ්ඤත්ති දතයුතු යැ.

එකතො පඤ්ඤත්ති දතයුතු යැ, උභතො පඤ්ඤත්ති දතයුතු යැ.

මහත් වරද ඇති ඇවැත්හු දතයුත්තාහ, නො මහත් වරද ඇති ඇවැත්හු දතයුත්තාහ.

ගිනිපටිසඤ්ඤානතා ආපතති ජානිතබ්බා, න ගිනිපටිසඤ්ඤානතා ආපතති ජානිතබ්බා.

නිශතා ආපතති ජානිතබ්බා, අනිශතා ආපතති ජානිතබ්බා.

ආදිකරො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො. අනාදිකරො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො.

අධිච්චාපතතිකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො, අභිණ්ඞාපතතිකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො.

වොදකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො, චූදිතකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො.

අධිමමවොදකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො, අධිමමචූදිතකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො.

ධිමමවොදකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො, ධිමමචූදිතකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො.

නිශතො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො, අනිශතො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො.

භබ්බාපතතිකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො, අභබ්බාපතතිකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො.

උක්ඛිතතකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො; අනුක්ඛිතතකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො.

නාසිතකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො, අනාසිතකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො.

සමානසංචාසකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො, අසමානචාසකො පුඤ්ඤො ජානිතබ්බො.

ධූපනං ජානිතබ්බනති.

ඡායාපිටකං නිට්ඨිතං.

තසසුඤ්ඤානං :

1. කරා ආපතති ලහුකා සාවසෙසා ච දුට්ඨුලලා, පටිකමමදෙසනා වෙචි අනතරාවච්ඡකිරියා¹
2. කිරියාකිරියං පුබ්බො අනතරා ගණනුපගා, පඤ්ඤාතති අනානුපපනන සබ්බජථ පදෙසසාධාරණා ච එකතො.²
3. ඵුලලගිනිනිශතා ච ආදි අභිච්ච වොදකා, අධිමමධිමම නිශතො; අභබ්බොක්ඛිතන නාසිතා, සමානං ධූපනං වෙචි උඤ්ඤං එකකෙ ඉදනති.

1. පටිකමම දෙසනා ච අනතරාවච්ඡකිරියං - ම.ජ.සං.
 2. සබ්බජථාධාරනා ච එකතො - ම.ජ.සං.
 පඤ්ඤාතනානුපපනනා සබ්බො සාධාරණො ච එකතො - ස.යා.

ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත්හු දනගුත්තාහ, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත නොවූ ඇවැත්හු දනගුත්තාහ.

නියතාපත්තිහු දනගුත්තාහ, අනියතාපත්තිහු දනගුත්තාහ.

(සුදින්නස්ඵවිරාදී) ආදී කම්මික පුද්ගල දනගුතු යැ, (මක්කට්ඨි සමණාදී) අනුප්පඤ්ඤත්තිකාරක පුද්ගල දනගුතු යැ.

කිසිවිටෙක ඇවැතට පැමිණෙන අධිච්චාපත්තික පුද්ගල දනගුතු යැ, එක්වත් ඇවැතට පැමිණෙන අභිණ්භාපත්තික පුද්ගල දනගුතු යැ.

වොදක පුද්ගල දනගුතු යැ, වුදිතක පුද්ගල දනගුතු යැ.

(අභුත වස්තුවෙන් වොදනා කරණ) අධර්ම වොදක පුද්ගල දනගුතු යැ, අධර්ම වුදිතක පුද්ගල දනගුතු යැ.

ධර්මවොදක පුද්ගල දනගුතු යැ, ධර්මවුදිතක පුද්ගල දනගුතු යැ.

(මිච්ඡත්ත-සම්මත්ත විසිත්) නියත පුද්ගල දනගුතු යැ, අනියත පුද්ගල දනගුතු යැ.

ඇවැත් අවදනට සුසුසු පුද්ගල දනගුතු යැ, ඇවැත් අවදනට නො නිසි පුද්ගල දනගුතු යැ.

උකෙච්චිකම් කළ පුද්ගල දනගුතු යැ, (තජ්ජනියාදී සෙසු සිවුච්චැරුම් කම් කළ) උකෙච්චිකම් නො කළ පුද්ගල දනගුතු යැ.

නාසිතක පුද්ගල දනගුතු යැ, අනාසිතක පුද්ගල දනගුතු යැ.

සමානසංවාසක පුද්ගල දනගුතු යැ, අසමානසංවාසක පුද්ගල දනගුතු යැ.

පාමොක් තැබීම දනගුතු යි.

එකකය නිමි

එහි නාමාවලිය :

1. ආපත්තිකර යැ අනාපත්තිකර යැ ආපත්ති යැ අනාපත්ති යැ ලහුක යැ ගරුක යැ සාවසෙස යැ අනවසෙස යැ දුට්ඨුල්ල යැ අදුට්ඨුල්ල යැ සජ්ජච්චිකම්ම යැ අජ්ජච්චිකම්ම යැ දෙසනාගාමීනී යැ අදෙසාගාමීනී යැ අන්තරායක යැ අනන්තරායක යැ සාවජ්ජ අනවජ්ජ පඤ්ඤත්ති යැ,
2. කිරියසමුට්ඨික යැ අකිරියසමුට්ඨික යැ කිරියාකිරිය සමුට්ඨික යැ පුබ්බා පරාපත්ති යැ අන්තරාපත්ති යැ දෙසිතගණනුපග යැ දෙසිත න ගණනුපග යැ පඤ්ඤත්ති යැ අනුපඤ්ඤත්ති යැ අනුප්පත්ත-සබ්බත්ථ-පදෙස-සාධාරණ-අසාධාරණ එකතො-උභතො පඤ්ඤත්ති යැ,
3. ථුල්ල අථුල්ල වජ්ජ යැ ගිහී-න ගිහී පටිසඤ්ඤාත්ත යැ නියත යැ අනියත යැ ආදීකර-අනාදීකර යැ අධිච්චාපත්තිකර යැ අභිණ්භාපත්තිකර යැ වොදක යැ වුදිත යැ අධම්ම-ධම්මවොදක යැ අධම්ම-ධම්මවුදිතක යැ නියත-අනියත පුද්ගල යැ භබ්බා-භබ්බාපත්තික යැ උක්ඛිත්ත යැ අනුක්ඛිත්ත යැ නාසිතක යැ අනාසිතක යැ සමාන-අසමාන සංවාසක යැ ධ්වනක යැ යි එකකයෙහි තෙල උද්දන යි.

දිවං

- 1. අත්පතනි සකුසුචිමොකනා, අත්පතනි නො සකුසුචිමොකනා.
 අත්පතනි ලඳුසමාපතනිකසස, අත්පතනි න ලඳුසමාපතනිකසස.
 අත්පතනි සඳුමමපටිසකුසුචිතනා, අත්පතනි අසඳුමම-
 පටිසකුසුචිතනා.
 අත්පතනි සපරිකනිරපටිසකුසුචිතනා, අත්පතනි පරපරිකනිර-
 පටිසකුසුචිතනා.
 අත්පතනි සපුඟලපටිසකුසුචිතනා, අත්පතනි පරපුඟලපටි-
 සකුසුචිතනා.
 අත් සච්චං භණනො, ගරුකං අපතනිං අපජ්ඣති, අත් සච්චං
 භණනො ලහුකං අපතනිං අපජ්ඣති.
 අත් මුසං භණනො, ගරුකං අපතනිං අපජ්ඣති, අත් මුසං
 භණනො ලහුකං අපතනිං අපජ්ඣති.
 අත්පතනි භුමිතනො අපජ්ඣති නො වෙභාසගනො, අත්පතනි
 වෙභාසගනො අපජ්ඣති නො භුමිතනො.
 අත්පතනි නිකමනො අපජ්ඣති නො පටිසනො, අත්පතනි
 පටිසනො අපජ්ඣති නො නිකමනො.
 අත්පතනි අදියනො අපජ්ඣති, අත්පතනි අනාදියනො
 අපජ්ඣති.
 අත්පතනි සමාදියනො අපජ්ඣති, අත්පතනි න සමාදියනො
 අපජ්ඣති.
 අත්පතනි කරොනො අපජ්ඣති, අත්පතනි න කරොනො
 අපජ්ඣති.
 අත්පතනි දෙනො අපජ්ඣති, අත්පතනි න දෙනො අපජ්ඣති.
 අත්පතනි දෙසෙනො අපජ්ඣති, අත්පතනි න දෙසෙනො
 අපජ්ඣති.
 අත්පතනි පටිගණනො අපජ්ඣති, අත්පතනි න පටිගණනො
 අපජ්ඣති.
 අත්පතනි පරිභොගෙන අපජ්ඣති, අත්පතනි න පරිභොගෙන
 අපජ්ඣති.
 අත්පතනි රතනිං අපජ්ඣති නො දිවා, අත්පතනි දිවා අපජ්ඣති
 නො රතනිං.
 අත්පතනි අරුණුගෙන අපජ්ඣති, අත්පතනි න අරුණුගෙන
 අපජ්ඣති.

දුකය

1. සංඥ විමෝක්ෂ ඇවැත් ඇත, සංඥ විමෝක්ෂ නොවූ ඇවැත් ඇති.

ලබ්ධිසමාපත්තිකයාහට ආපත්තියෙක් ඇත, අලබ්ධිසමාපත්තිකයාහට ආපත්තියෙක් ඇති.

සද්ධර්ම ප්‍රතිසංයුක්තාපත්තියෙක් ඇත, අසද්ධර්ම ප්‍රතිසංයුක්තාපත්තියෙක් ඇති.

ස්වපරිෂ්කාර ප්‍රතිසංයුක්තාපත්තියෙක් ඇත, පරපරිෂ්කාර ප්‍රතිසංයුක්තාපත්තියෙක් ඇති.

ස්වපුද්ගල ප්‍රතිසංයුක්තාපත්තියෙක් ඇත, පරපුද්ගල ප්‍රතිසංයුක්තාපත්තියෙක් ඇති.

සත්‍යය කියමින් ගරු ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, සත්‍යය කියමින් ලුහු ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

මුසා බෙණෙමින් ගරු ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, මුසා බෙණෙමින් ලහු ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

අභස්ගත නො වූ භූමිගත වූ ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, භූමිගත නො වූ අභස්ගත වූ ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

පිවිසෙමින් නො වූ නික්මෙමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, නික්මෙමින් නො වූ පිවිසෙමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

ගණිමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, නො ගණිමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

සමාදන් වෙමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, නො සමාදන් වෙමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

කරමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, නො කරමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

දෙමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, නොදෙමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

දෙසමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, නො දෙසමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

පිළිගණිමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, නො පිළිගණිමින් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

පරිභොගයෙන් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, අපරිභොගයෙන් ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

දභවල් නො වූ රාත්‍රියෙහි ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, රාත්‍රියෙහි නො වූ දභවල්හි ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

අරුණ නැඟීමෙහි ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇත, අරුණ නො නැඟීමෙහි ඇවැත්වට පැමිණීමෙක් ඇති.

අත්‍යාපතනී ඡිද්දනෙනා ආපජ්ජති, අත්‍යාපතනී න ඡිද්දනෙනා ආපජ්ජති.

අත්‍යාපතනී ඡාදෙනෙනා ආපජ්ජති, අත්‍යාපතනී න ඡාදෙනෙනා ආපජ්ජති.

අත්‍යාපතනී ඛාරෙනෙනා ආපජ්ජති, අත්‍යාපතනී න ඛාරෙනෙනා ආපජ්ජති.

2. දො උපොසථා : වාතුද්දසිකො ව පණණරසිකො ව.

දො පචාරණා : වාතුද්දසිකො ව පණණරසිකො ව.

දො කමමානි : අපලොකනකමමං, ඤාතනිකමමං. අපරානිපි දො කමමානි : ඤාතනිදුතියකමමං, ඤාතනිචතුජ්ජකමමං.

දො කමමචඤ්ඤිති : අපලොකනකමමස්ස චඤ්ඤි, ඤාතනිකමමස්ස චඤ්ඤි. අපරානිපි දො කමමචඤ්ඤිති : ඤාතනිදුතියකමමස්ස චඤ්ඤි, ඤාතනිචතුජ්ජකමමස්ස චඤ්ඤි.

දො කමමදෙසා : අපලොකනකමමස්ස දෙසො, ඤාතනිකමමස්ස දෙසො. අපරෙපි චෙ කමමදෙසා : ඤාතනිදුතියකමමස්ස දෙසො, ඤාතනිචතුජ්ජකමමස්ස දෙසො.

දො කමමසමපතනියො : අපලොකනකමමස්ස සමපතනී, ඤාතනි-කමමස්ස සමපතනී. අපරානිපි දො කමමසමපතනියො : ඤාතනිදුතියකමමස්ස සමපතනී, ඤාතනිචතුජ්ජකමමස්ස සමපතනී.

දො නානාසංචාසකභුමියො : අත්තනාව අත්තනානං නානාසංචාසකං කරෙතී, සමයො වා නං සබ්බෙසා උක්ඛිපතී අදස්සනෙ වා අපපි-කමමෙ වා අපපිතීස්සග්ගෙ වා.

දො සමානසංචාසකභුමියො : අත්තනාව අත්තනානං සමානසංචාසකං කරෙතී, සමයො වා නං සබ්බෙසා උක්ඛිතතං ඔසාරෙතී දස්සනෙ වා පපිකමමෙ වා පපිතීස්සග්ගෙ වා.

දො පාරජිකා : භික්ඛුනඤ්ඤා භික්ඛුනීනඤ්ඤා, දො සබ්බාදිසෙසා -පෙ- දො ජුලලච්චයා -පෙ- දො පාචීතනියා -පෙ- දො පාටිදෙසනියා -පෙ- දො දුක්ඛටා -පෙ- දො දුබ්බාසිතා භික්ඛුනඤ්ඤා භික්ඛුනීනඤ්ඤා.

සත්ත ආපතනියො, සත්ත ආපතනිකඛකියා.

ද්විභාකාරෙහි සබ්බෙසා භිජ්ජති : කමමෙන වා, සලාකගාභෙන වා.

3. දො පුඤ්ඤා න උපසමපාදෙනබ්බා : අභිනානිනො අභිනානො. අපරෙපි දො පුඤ්ඤා න උපසමපාදෙනබ්බා : චඤ්ඤිච්චනො කරණ-දුක්ඛටකො. අපරෙපි දො පුඤ්ඤා න උපසමපාදෙනබ්බා : අපරිපුරෙ පරිපුරෙ නො ව යාවතී.

ද්විත්තං පුඤ්ඤානං නිස්සංය න චජ්ජබ්බං : අලජ්ජස්ස ව බාලස්ස ව.

සිදිමින් ඇවැතට පැමිණීමෙන් ඇත, නො සිදිමින් ඇවැතට පැමිණීමෙන් ඇති.

පිළිසන් කරමින් ඇවැතට පැමිණීමෙන් ඇත, පිළිසන් නො කරමින් ඇවැතට පැමිණීමෙන් ඇති.

දරමින් ඇවැතට පැමිණීමෙන් ඇත, නො දරමින් ඇවැතට පැමිණීමෙන් ඇති.

2. වාතුද්දසී යැ, පණ්ණරසී යැයි පොහෝ දෙකෙකි

වාතුද්දසී යැ පණ්ණරසී යැ යි පවාරණ දෙකෙකි.

අපලොකන කර්ම යැ ඤාතිකර්ම යැ යි කර්ම දෙකෙකැ. ඤාතිදුතිය කර්ම යැ ඤාතිවතුන්ට කර්ම යැ යි අන්‍යවූ ද කර්ම දෙකෙකි.

අපලොකන කර්මය පිළිබඳ වස්තු යැ, ඤාති කර්මය පිළිබඳ වස්තු යැ යි කර්ම වස්තු දෙකෙකැ. ඤාති දුතිය කර්මය පිළිබඳ වස්තු යැ, ඤාතිවතුන්ට කර්මය පිළිබඳ වස්තු යැ යි අන්‍යවූ ද කර්ම වස්තු දෙකෙකි.

අපලොකන කර්මය පිළිබඳ දෝෂ යැ, ඤාති කර්මය පිළිබඳ දෝෂ යැ යි කර්ම දෝෂ දෙකෙකැ. ඤාතිදුතිය කර්මය පිළිබඳ දෝෂ යැ, ඤාතිවතුන්ට කර්මය පිළිබඳ දෝෂ යැ යි අන්‍යවූ ද කර්ම දෝෂ දෙකෙකි.

අපලොකන කර්මය පිළිබඳ සම්පත්ති යැ, ඤාති කර්මය පිළිබඳ සම්පත්ති යැ යි කර්ම සම්පත්ති දෙකෙකැ. ඤාතිදුතිය කර්මය පිළිබඳ සම්පත්ති යැ, ඤාතිවතුන්ට කර්මය පිළිබඳ සම්පත්ති යැ යි අන්‍යවූ ද කර්ම සම්පත්ති දෙකෙකි.

තෙමේ හෝ තමා නානාසංවාසකයකු කෙරේ ද, සමග සභිස තෙමේ හෝ ඔහුට (ඇවැත) නො දක්මෙහි හෝ (ඇවැතට) පිළියම් නොකිරීමෙහි හෝ (ලාමක දෘෂ්ටිය) බැහැරැ. නො කිරීමෙහි හෝ උකෙවුනිකම් කෙරේදැයි නානාසංවාසක භූමීහු දෙදෙනෙකි.

තෙමේ හෝ තමා සමාන සංවාසකයකු කෙරේ ද, සමග සභිස තෙමේ හෝ (ඇවැත) දක්මෙහි හෝ (ඇවැතට) පිළියම් කිරීමෙහි හෝ (ලාමක දෘෂ්ටිය) බැහැරැ. ශ්‍රීමෙහි හෝ උකෙවුනිකම් කළ ඔහු ඇතුළත්කර ගණි දැයි සමාන සංවාසක භූමීහු දෙදෙනෙකි.

භික්ෂූන් පිළිබඳ වූ ද භික්ෂුණින් පිළිබඳ වූ දැයි පරිච්ඡේද දෙකෙකි. සභවෙසෙස් දෙකෙකි. චූලැයි දෙකෙකි. පච්චි දෙකෙකි. පිළිදෙස්නි දෙකෙකි. දුකුළා දෙකෙකි. භික්ෂූන් පිළිබඳවූ ද භික්ෂුණින් පිළිබඳවූ ද දුබැයි දෙකෙකි,

ඇවැත් සතෙකි. ඇවැත් කඳු සතෙකි.

කර්මයෙන් හෝ ලභ ගැන්මෙන් හෝ යන දෙඅයුරින් සභිස තෙමේ බිඳේ.

3. අද්ධානභීන (උනුවිසිවස් ඇති) යැ, අභිගභීන යැ යන පුභුල්හු දෙදෙන උපසපන් නො කටයුත්තාහ, වස්තුවපන්ත යැ, කරණ දුෂ්කාතක යැයි අන්‍යවූ පුභුල් හු දෙදෙන ද උපසපන් නොකටයුත්තාහ, පිරිපුන් පා සිවුරු නැත්තේ ද, පිරිපුන් වැ (උපසපුව) නො යදනේ දැයි අන්‍ය වූ පුද්ගලයෝ දෙදෙන ද උපසපන් නො කටයුත්තාහ.

අලජ්ජියා, ද අඤ්ජායා දැයි දෙ පුභුලන් ඇසුරු කොට නො විසිය යුතු යැ.

ද්විතනං පුග්ගලානං නිසසයො න දුතබ්බො : අලජ්ජසං ච ලජ්ජනො ච න යාවති.

ද්විතනං පුග්ගලානං නිසසයො දුතබ්බො : බාලසං ච ලජ්ජසං ච යාවති.

දො පුග්ගලා අභබ්බා අපතනීං අපජ්ජතුං : බුද්ධා ච පච්චෙකචුද්ධා ච.

දො පුග්ගලා භබ්බා අපතනීං අපජ්ජතුං : භික්ඛු ච භික්ඛුනිසො ච.

දො පුග්ගලා අභබ්බා සඤ්චිච්ච අපතනීං අපජ්ජතුං : භික්ඛු ච භික්ඛුනිසො ච අරියපුග්ගලා.

දො පුග්ගලා භබ්බා සඤ්චිච්ච අපතනීං අපජ්ජතුං : භික්ඛු ච භික්ඛුනිසො ච පුථුජ්ජනා.

දො පුග්ගලා අභබ්බා සඤ්චිච්ච සානීසාරං චජ්ඣං අජ්ඣාචරිතුං : භික්ඛු ච භික්ඛුනිසො ච අරියපුග්ගලා.

දො පුග්ගලා භබ්බා සඤ්චිච්ච සානීසාරං චජ්ඣං අජ්ඣාචරිතුං : භික්ඛු ච භික්ඛුනිසො ච පුථුජ්ජනා.

දො පටිකොකාසා : කායෙන වා පටිකොකාසනී, වාචාය වා පටිකොකාසනී.

දො නිසාරණා : අත්ථි පුග්ගලො අපපතො නිසාරණං තඤ්ඤො සබ්බො නිසාරණො, එකච්චො සුනිසාරිනො, එකච්චො දුතනිසාරිනො.

දො ඕසාරණා : අත්ථි පුග්ගලො අපපතො ඕසාරණං තඤ්ඤො සබ්බො ඕසාරණො, එකච්චො සොසාරිනො, එකච්චො දෙසාරිනො.

දො පටිඤ්ඤා : කායෙන වා පටිජානානී, වාචාය වා පටිජානානී.

දො පටිග්ගහා : කායෙන වා පටිග්ගහානී, කායපට්ඨඥෙන වා පටිග්ගහානී.

දො පටිකෙඛපා : කායෙන වා පටිකඛිපනී වාචාය වා පටිකඛිපනී.

දො උපඝාතිකා : සික්ඛුපඝාතිකා ච භොගුපඝාතිකා ච.

දො චොදනා : කායෙන වා චොදෙතී, වාචාය වා චොදෙතී.

4. දො කසීනසං පලිබොධා : අචාරාසපලිබොධො ච චිවරපලිබොධො ච.

දො කසීනසං අපලිබොධා : අචාරාස අපලිබොධො ච චිවර-අපලිබොධො ච.

දො චිවරනී : ගහපතිකඤ්ච පංසුකුලිකඤ්ච.

දො පතතා : අයොපතො මතනිකා පතො.

දො මණ්ඩලානී : නිපුමයං සිසමයං.

අලප්ඵියාහට ද, ලප්ඵී නමුදු නො යදනහුට දැයි දෙදෙනාහට නිස නො දිය යුතු.

බාලයාහට ද, ඇයැදුම් ඇති ලප්ඵියාහට දැයි දෙදෙනාහට නිස දිය යුතු.

බුදුහු ද, පසේබුදුහු දැයි දෙපුභුල්හු ඇවැත් අවදනට නො නිස්සහ.

භික්ෂුහු ද, භික්ෂුණිහු දැයි දෙපුභුල්හු ඇවැත් අවදනට නිස්සහ.

ආයථී පුද්ගල වූ භික්ෂුහු ද භික්ෂුණිහු දැයි දෙපුභුල්හු දූන දූන ඇවැත් අවදනට නො නිස්සහ.

පුහුදුන් වූ භික්ෂුහු ද, භික්ෂුණිහු දැයි දෙපුභුල්හු දූන දූන ඇවැත් අවදනට නිස්සහ.

ආයථී පුද්ගල වූ භික්ෂුහු ද, භික්ෂුණිහු දැයි දෙපුභුල්හු දූන දූන සදොස් කරුණක් කරන්නට නො නිස්සහ.

පුහුදුන් වූ භික්ෂුහු ද, භික්ෂුණිහු දැයි දෙ පුභුල්හු දූන දූන සදෙස් කරුණක් කරන්නට නිස්සහ.

කයින් හෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙයි, වචනයෙන් හෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරේ යැයි ප්‍රතික්‍රොෂණ දෙකෙකි.

නිස්සාරණයට අප්‍රාප්ත පුද්ගලයෙක් ඇත. ඉදින් සහහු ඔහු නිස්සාරණය (බැහැර කිරීම) කෙරෙත් නම් එකෙක් සුනිස්සාරිත යැ, එකෙක් දුන්නිස්සාරිත යැයි නිස්සාරණ දෙකෙකි.

ඔසාරණ කර්මයට අප්‍රාප්ත පුද්ගලයෙක් ඇත. ඉදින් සහහු ඔහු ඔසාරණය (ඇතුළත් කරගැනීම) කෙරෙත් නම් එකෙක් සොසාරිත යැ, එකෙක් දෙසාරිත යැයි ඔසාරණ දෙකෙකි.

කයින් හෝ ප්‍රතිඥ කෙරෙයි, වචනයෙන් හෝ ප්‍රතිඥ කෙරේ යැයි ප්‍රතිඥ දෙකෙකි.

කයින් හෝ පිළිගණියි, කයපිළිබැඳියකින් හෝ පිළිගණී යැයි පිළිගැණීම් දෙකෙකි.

කයින් හෝ පිළිකෙවු කෙරෙයි, වචනයෙන් හෝ පිළිකෙවු කෙරේ යැයි පිළිකෙවු කිරීම දෙකෙකි.

ශික්ෂොපසාතික යැ හොගොපසාතික යැයි උපසාතිකයෝ දෙදෙනෙකි.

කයින් හෝ වොදනා කෙරෙයි, වචනයෙන් හෝ වොදනා කෙරේ යැයි වොදනා දෙකෙකි.

4. ආවාසපළිබොධ යැ, වීචරපළිබොධ යැ යි කයීනය පිළිබඳ පළිබොධ දෙකෙකි.

ආවාසපළිබොධාභාවයැ, වීචරපළිබොධාභාව යැයි කයීනය පිළිබඳ පළිබොධාභාව දෙකෙකි.

ගෘහපතික යැ, පාංශුකුලික යැයි සිවුරු දෙකෙකි.

අයඃපාත්‍ර යැ, මාත්පාත්‍ර යැයි පාත්‍ර දෙකෙකි.

ඊයම්මුවා යැ, කලුකුඹමුවා යැ යි පාමඩුලු (පාත්‍ර අඩි) දෙකෙකි.

දො පනතසා අභිධානා : කායෙන වා අභිධෙහිති, වාචාය වා අභිධෙහිති.

දො විචරසා අභිධානා : කායෙන වා අභිධෙහිති, වාචාය වා අභිධෙහිති.

දො විකපපනා : සමමුඛාවිකපපනා ච පරමමුඛාවිකපපනා ච.

5. දො විනයා : භික්ඛුනඤ්ච භික්ඛුනීනඤ්ච.

දො වෙනගිකා : පඤ්ඤානනඤ්ච පඤ්ඤානනානුලොමඤ්ච.

දො විනයසා සලොඛා : අකපපියෙ සෙතුකානො, කපපියෙ මනනකාරිනා.

ද්විභාකාරෙහි අපනතීං අපජ්ජනී : කායෙන වා අපජ්ජනී, වාචාය වා අපජ්ජනී.

ද්විභාකාරෙහි අපනතියා චූට්ඨානී : කායෙන වා චූට්ඨානී, වාචාය වා චූට්ඨානී.

දො පරිවාසා : පට්ඨච්ඡන්තපරිවාසො අපට්ඨච්ඡන්තපරිවාසො, අපරෙපි දො පරිවාසා : සුඤ්ඤානපරිවාසො සමොධානපරිවාසො.

දො මානනා : පට්ඨච්ඡන්තමානනං අපට්ඨච්ඡන්තමානනං. අපරෙපි දො මානනා : පකඛමානනං සමොධානමානනං.

ද්විත්තං පුඤ්ඤානං රතතීචෙජ්ඣෙදො : පාරිවාසිකසා ච මානන-වාරිකසා ච.

දො අනාදරියානී : පුඤ්ඤානාදරියඤ්ච ධම්මඅනාදරියඤ්ච.

6. දො ලොඡනානී : ජාතිමඤ්ච කාරිමඤ්ච,¹ අපරුනීපි දො ලොඡනානී : සාමුද්දං කාලලොඡනං. අපරුනීපි දො ලොඡනානී : සිකුචං උඛනීදං. අපරුනීපි දො ලොඡනානී : රෙමකං පකකාලකං.

දො පරිභොගා : අබහනනරපරිභොගො ච බාහිරපරිභොගො ච.

දො අනෙකාසා : භීනො ච අනෙකාසො උකකට්ඨො ච අනෙකාසො.

ද්විභාකාරෙහි පෙසුඤ්ඤං ගොනී : පියකමාසසා වා හෙදුඛිපසා යසා වා.

ද්විභාකාරෙහි ගණභොජනං පසවනී : නිමනනනනො වා විඤ්ඤානනීනො වා.

7. දො වසුපනාසිකා : පුරිමිකා ච පච්ඡිමිකා ච.

දො අධම්මිකානී පානිමොකඛට්ඨපනානී.

දො ධම්මිකානී පානිමොකඛට්ඨපනානී.

1. බානිමයඤ්ච බාරිමයඤ්ච - සඤා.

කයින් හෝ ඉටයි, වචනයෙන් හෝ ඉටා යැයි පාත්‍රය පිළිබඳ ඉවිම් දෙකෙකි.
කයින් හෝ ඉටයි, වචනයෙන් හෝ ඉටා යැ යි සිවුර පිළිබඳ ඉවිම් දෙකෙකි.
හමුවෙහි විකැපීම යැ, නො හමුවෙහි විකැපීම යැ යි විකැපුම් දෙකෙකි.

5. හික්ෂුන් පිළිබඳවූ ද, හික්ෂුණින් පිළිබඳවූ ද විනය දෙකෙකි.

ප්‍රඥප්ත යැ, ප්‍රඥප්තානුලොම යැ යි විනයෙහි සිද්ධ වූ අර්ථ දෙකෙකි.

අකැපයෙහි හෙතු නැසීම යැ, කැපයෙහි පමණ දැන කිරීම යැ යි විනයසල්ලෙඹ දෙකෙකි.

කයින් හෝ පැමිණෙයි, වචනයෙන් හෝ පැමිණේ යැයි දෙ අයුරින් ඇවැතට පැමිණේ.

කයින් හෝ නැඟී සිටියි, වචනයෙන් හෝ නැඟී සිටි යැයි දෙ අයුරින් ඇවැතීන් නැඟී සිටී.

ප්‍රතිච්ඡන්තපරිවාස යැ, අප්‍රතිච්ඡන්තපරිවාස යැයි පිරිවෙස් දෙකෙකැ. සුද්ධන්ත-පරිවාස යැ, සමොධානපරිවාස යැයි අනෙකුදු පිරිවෙස් දෙකෙකි.

ප්‍රතිච්ඡන්තමානන්ත යැ අප්‍රතිච්ඡන්තමානන්ත යැයි මානන් දෙකෙකැ. පක්ඛ-මානන්ත යැ, සමොධානමානන්ත යැයි අනෙකුදු මානන් දෙකෙකි.

පිරිවෙස් පුරන්තාගේ ද, මානන්ත හැසිරෙන්නාගේ දැයි දෙ පුගුලන්ගේ රාත්‍රිවිච්ඡේදය වෙයි.

පුගුලා කෙරෙහි අනදරබව ද දහමිහි අනදරබව දැයි අනදර බැව් දෙකෙකි.

6. ස්වයංජාත යැ, කෘත්‍රීම යැයි ලුණු දෙකෙකැ. මුහුදු ලුණු යැ, බළල්ලුණු යැයි අනෙකුදු ලුණු දෙකෙකැ. සිඳු ලුණු යැ, වැලිගැරු ලුණු යැයි අනෙකුදු ලුණු දෙකෙකැ. රෝම ලුණු යැ, යවකාර ලුණු යැයි අනෙකුදු ලුණු දෙකෙකි.

අභ්‍යන්තර පරිභොග යැ, බාහිර පරිභොග යැයි පරිභොග දෙකෙකි.

භීතාක්‍රොශ යැ, උත්කෘෂ්ටාක්‍රොශ යැයි ආක්‍රොශ දෙකෙකි.

ප්‍රිය බව කරණු කැමැතියාහට හෝ බිඳවිම් අදහස් ඇතියාහට හෝ යන දෙ අයුරින් කේලාම් කීම වෙයි.

නිමන්ත්‍රණයෙන් හෝ විඤ්ඡනයෙන් හෝ යන දෙ අයුරින් ගණභොජනය දනවයි.

7. පෙරවස් ඵලැඹීම යැ, පසුවස් ඵලැඹීම යැයි වස් ඵලැඹීම් දෙකෙකි.

නො දැහැම් පාමොක් තැබීම් දෙකෙකැ.

දැහැම් පාමොක් තැබීම් දෙකෙකි,

8. දො පුග්ගලා බාලා : යො ච අනාගතං භාරං වහති, යො ච අාගතං භාරං න වහති. දො පුග්ගලා පණ්ණිනා : යො ච අනාගතං භාරං න වහති, යො ච අාගතං භාරං වහති.

අපරෙපි දො පුග්ගලා බාලා : යො ච අකපපියෙ කපපියසසුද්දී, යො ච කපපියෙ අකපපියසසුද්දී, දො පුග්ගලා පණ්ණිනා : යො ච අකපපියෙ අකපපියසසුද්දී, යො ච කපපියෙ කපපිය සසුද්දී.

අපරෙපි දො පුග්ගලා බාලා: යො ච අනාපතනියා අාපතනියසුද්දී, යො ච අාපතනියා අනාපතනියසුද්දී. දො පුග්ගලා පණ්ණිනා: යො ච අාපතනියා අාපතනියසුද්දී, යො ච අනාපතනියා අනාපතනියසුද්දී.

අපරෙපි දො පුග්ගලා බාලා : යො ච අධම්මෙ ධම්මසසුද්දී, යො ච ධම්මෙ අධම්මසසුද්දී. දො පුග්ගලා පණ්ණිනා : යො ච අධම්මෙ අධම්මසසුද්දී, යො ච ධම්මෙ ධම්මසසුද්දී.

අපරෙපි දො පුග්ගලා බාලා : යො ච අවිනයෙ විනයසසුද්දී, යො ච විනයෙ අවිනයසසුද්දී. දො පුග්ගලා පණ්ණිනා : යො ච අවිනයෙ අවිනයසසුද්දී, යො ච විනයෙ විනයසසුද්දී.

9. ද්විත්තං පුග්ගලානං අාසවා වසිස්නති : යො ච න කුකකුච්චායි-
නබ්බං කුකකුච්චායති, යො ච කුකකුච්චායිනබ්බං න කුකකුච්චායති.
ද්විත්තං පුග්ගලානං අාසවා න වසිස්නති : යො ච න කුකකුච්චායිනබ්බං
න කුකකුච්චායති යො ච කුකකුච්චායිනබ්බං කුකකුච්චායති.

අපරෙසමපි විත්තං පුග්ගලානං අාසවා වසිස්නති : යො ච අකපපියෙ කපපියසසුද්දී, යො ච කපපියෙ අකපපියසසුද්දී. ද්විත්තං පුග්ගලානං අාසවා න වසිස්නති : යො ච අකපපියෙ අකපපියසසුද්දී, යො ච කපපියෙ කපපියසසුද්දී.

අපරෙසමපි ද්විත්තං පුග්ගලානං අාසවා වසිස්නති : යො ච අනාපතනියා අාපතනියසුද්දී, යො ච අාපතනියා අනාපතනියසුද්දී. ද්විත්තං පුග්ගලානං අාසවා න වසිස්නති : යො ච අනාපතනියා අනාපතනියසුද්දී, යො ච අාපතනියා අාපතනියසුද්දී.

අපරෙසමපි ද්විත්තං පුග්ගලානං අාසවා වසිස්නති : යො ච අධම්මෙ ධම්මසසුද්දී, යො ච ධම්මෙ අධම්මසසුද්දී. ද්විත්තං පුග්ගලානං අාසවා න වසිස්නති : යො ච අධම්මෙ අධම්මසසුද්දී, යො ච ධම්මෙ ධම්මසසුද්දී.

අපරෙසමපි ද්විත්තං පුග්ගලානං අාසවා වසිස්නති : යො ච අවිනයෙ විනයසසුද්දී, යො ච විනයෙ අවිනයසසුද්දී. ද්විත්තං පුග්ගලානං අාසවා න වසිස්නති : යො ච අවිනයෙ අවිනයසසුද්දී, යො ච විනයෙ විනයසසුද්දී.

දුකං නිවසිතං.

තස්සු අදානං :

1. සඤ්ඤා ලභා ව සඤ්ඤා පරිකාරා ව පුඤ්ඤා,
සච්චං භුමි නිකම්මනො ආදියනො සමාදියං.
2. කරුණො දෙණො ගණනො පරිභොගෙන රතනී ව,
අරුණා ඡ්ඡදං ඡාදෙණො ධාරෙණො ව උපොසථා.
3. පවාරණා කම්මා පරා වඤ්ඤා අපරා දෙසා ව,
අපරා දො ව සම්පතනී නානා සමානමෙව ව.
4. පාරාජිකා සඛසා චුලලව්ව¹ පාවිතනියා පාවිදෙසනී,
දුක්කචා දුක්ඛාසිතා වෙව්² සත්තාපතනිකකුං ව.
5. භිජ්ජනි උපසම්පදා තථෙව අපරෙ දුවෙ,
න වඤ්ඤං න දුක්ඛං අභබ්බාභබ්බමෙව ව.
6. සඤ්චිච්ච සාතිසාරං ව පටිකෙකාසා ව නිසාරණා,
ඕසාරණා පටිඤ්ඤා ව පටිඤ්ඤා පටිකම්පා.
7. උපසාති චොදනා ව කසීනා ව දුවෙ තථා,
විවරා පතනමණ්ඩලා අභිධානා තථෙව දො.
8. විකප්පනා ව විනයා වෙනසිකා සලොඛා,
ආපජ්ජනී ව වුට්ඨානී පරිවාසා අපරෙ දුවෙ.
9. දො මානතතා අපරෙ ව රතනීචෙත්ඤෙ අනාදරි,
දො ලොණා තසො අපරෙ පරිභොගකෙකාසනා ව.
10. පෙසුඤ්ඤා ව ගණාවස්සඨපනා භාරකපටියා,
අනාපතනී අධම්මධම්මා විනයෙ ආසවෙ තථා තී.

තීකං

1. අත්ථාපතනී කීට්ඨනො භගවති ආපජ්ජනී නො පරිනිබ්බුතො,
අත්ථාපතනී පරිනිබ්බුතො භගවති ආපජ්ජනී නො කීට්ඨනො, අත්ථාපතනී
කීට්ඨනොපි භගවති ආපජ්ජනී පරිනිබ්බුතොපි.

අත්ථාපතනී කාලෙ ආපජ්ජනී නො විකාලෙ, අත්ථාපතනී විකාලෙ
ආපජ්ජනී නො කාලෙ, අත්ථාපතනී කාලෙ වෙව ආපජ්ජනී විකාලෙ ව.

අත්ථාපතනී රතනීං ආපජ්ජනී නො දිවා, අත්ථාපතනී දිවා ආපජ්ජනී
නො රතනීං, අත්ථාපතනී රතනීං වෙව ආපජ්ජනී දිවා ව.

1. පාරාජි සඛසා චුලලව්වං - සයා.
2. භාසිතාවෙව - සයා.

එහි නාමාවලිය :-

1. සඤ්ඤවිමොක්ඛ දුක යැ ලද්ධසමාපත්ති දුක යැ සද්ධම්මපටිසඤ්ඤාත්ත දුක යැ පරික්ඛාර දුක යැ පුග්ගල දුක යැ සච්චං භණන්ත දුක යැ මුසාභණන්ත දුක යැ භුමිගත දුක යැ නික්ඛමන්ත දුක යැ ආදියන්ත දුක යැ සමාදියන්ත දුක යැ,
2. කරොන්ත දුක යැ දෙන්ත දුක යැ දෙසෙන්ත දුක යැ ගණ්භන්ත දුක යැ පරිභොග දුක ය සමග රත්ති - දිවා දුක යැ අරුණුග්ග දුක යැ ඡින්දන්ත දුක යැ ඡාදෙන්ත දුක යැ ධාරෙන්ත දුක යැ උපොසට දුක යැ,
3. පවාරණ දුක යැ කම්ම දුක යැ හා අපර කම්ම දුක යැ වත්ථු - අපර වත්ථුදෙස දුක යැ සම්පත්ති හා අපර සම්පත්ති දුක යැ නානාසංවාස හා සමාන සංවාස දුක යැ,
4. පාරාජික - සඬසාදිසෙස - ථුල්ලච්චය - පාවිත්තිය - පාටිදෙසනීය - දුක්කට - දුග්භාසිත යන සත යැ සත්තාපත්තික්ඛන්ධ යැ,
5. සධසහෙද හා න උපසම්පාදෙනබ්බ දුක යැ එසේ ම අන්‍ය වූ න උපසම්පාදෙනබ්බ දුක දෙක යැ අපරිපුර - පරිපුර දුක යැ න වත්ථබ්බ - න දුතබ්බ දුක දෙක යැ අභබ්බ - භබ්බ දුක යැ,
6. සඤ්චිච්ච දුක යැ සාතිසාර දුක යැ පටික්කොස - නිස්සාරණ - ඔසාරණ - පටිඤ්ඤ - පටිග්ගහ - පටික්කෙප යන දුකයෝ යැ,
7. උපසාති දුක යැ වොදනා දුක යැ එසේම කඨින දුක දෙක යැ එසේම චීවර - පත්තමණ්ඩල - අධිට්ඨාන යන දුකයෝ යැ,
8. විකප්පන දුක යැ විනය දුක යැ වෙනයික - සලලෙඛ දුක යැ අපච්ඡති දුක යැ චූට්ඨාති දුක යැ අනෙකුදු පරිවාස දුක දෙක යැ,
9. අනෙකුදු මානන්ත දුක යැ රත්තිවෙජ්ද - අනාදර දුක යැ ලොණ දුක යැ අන්‍ය වූ ලොණ දුක තුණ යැ පරිභොග - අක්කොසන දුකයෝ යැ,
10. පෙසුඤ්ඤ - ගණභොජන - වස්සුපනායික දුක යැ පාතීමොක්ඛධ්මපන - ආගතානාගතභාර - කප්පියා කප්පිය දුක යැ ආපත්ති - අනාපත්ති - ධම්මාධම්ම දුක යැ එසේ ම විනය සඤ්ඤි - ආසවච්චිච්චන දුකයෝ යැයි මොහු වෙත්.

නීකය

1. බුදුරදුන් පිරිනිව් කල්හි නො වැ දිවමනු කල්හි පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, බුදුරදුන් දිවමනු කල්හි නො වැ පිරිනිව් කල්හි පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, බුදුරදුන් දිවමනු කල්හි ද පිරිනිව් කල්හි ද පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇති.

විකාලයෙහි නො වැ කාලයෙහි පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, කාලයෙහි නො වැ විකාලයෙහි පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, කාලයෙහි ද විකාලයෙහි ද පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇති.

දහවල් නො වැ රාත්‍රියෙහි පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, රාත්‍රියෙහි නො වැ දහවල් පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, රාත්‍රියෙහි ද දහවල්හි ද පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇති.

අත්ථාපතනි දසවසො ආපජ්ජති නො උභනදසවසො, අත්ථාපතනි උභනදසවසො ආපජ්ජති නො දසවසො, අත්ථාපතනි දසවසො වෙච ආපජ්ජති උභනදසවසො ච.

අත්ථාපතනි පඤ්චවසො ආපජ්ජති නො උභනපඤ්චවසො, අත්ථාපතනි උභනපඤ්චවසො ආපජ්ජති නො පඤ්චවසො, අත්ථාපතනි පඤ්චවසො වෙච ආපජ්ජති උභනපඤ්චවසො ච.

අත්ථාපතනි කුසලචිත්තො ආපජ්ජති, අත්ථාපතනි අකුසලචිත්තො ආපජ්ජති, අත්ථාපතනි අබ්‍යාකතචිත්තො ආපජ්ජති.

අත්ථාපතනි සුඛවෙදනාසම්ඛනි ආපජ්ජති, අත්ථාපතනි දුක්ඛවෙදනාසම්ඛනි ආපජ්ජති, අත්ථාපතනි අදුක්ඛමසුඛවෙදනාසම්ඛනි ආපජ්ජති.

2. තිණි වොදනාවඤ්ඤිති : දිට්ඨොන සුතෙන පරිසඛිකාය.

තයො සලාකගාභා : ගුලහකො විචටකො සකණණජපකො.

තයො පච්චිකෙඛපා : මහිච්ඡතා අසනතුට්ඨිතා¹ අසලොඛතා.

තයො අනුඤ්ඤතා : අපපිච්ඡතා සනතුට්ඨිතා සලොඛතා. අපරෙපි

තයො පච්චිකෙඛපා : මහිච්ඡතා අසනතුට්ඨිතා අමතනඤ්ඤතා.

තයො අනුඤ්ඤතා : අපපිච්ඡතා සනතුට්ඨිතා මතනඤ්ඤතා.

තිසො පඤ්ඤතනිතො : පඤ්ඤතනි අනුපඤ්ඤතනි අනුපපනන-පඤ්ඤතනි, අපරාපි තිසො පඤ්ඤතනිතො : සබ්බජ්ඨ පඤ්ඤතනි පදෙසපඤ්ඤතනි සාධාරණපඤ්ඤතනි, අපරාපි තිසො පඤ්ඤතනිතො : අසාධාරණපඤ්ඤතනි එකතො පඤ්ඤතනි උභතො පඤ්ඤතනි.

3. අත්ථාපතනි බාලො ආපජ්ජති නො පණ්ඨිතො, අත්ථාපතනි පණ්ඨිතො ආපජ්ජති නො බාලො, අත්ථාපතනි බාලො වෙච ආපජ්ජති පණ්ඨිතො ච.

අත්ථාපතනි කාලෙ ආපජ්ජති නො ජුණ්ඤො, අත්ථාපතනි ජුණ්ඤො ආපජ්ජති නො කාලෙ, අත්ථාපතනි කාලෙ වෙච ආපජ්ජති ජුණ්ඤො ච.

අත්ථි කාලෙ කපපති නො ජුණ්ඤො, අත්ථි ජුණ්ඤො කපපති නො කාලෙ, අත්ථි කාලෙ වෙච කපපති ජුණ්ඤො ච.

අත්ථාපතනි ගෙමනෙන ආපජ්ජති නො ගිමෙන නො වසො, අත්ථාපතනි ගිමෙන ආපජ්ජති නො ගෙමනෙන නො වසො, අත්ථාපතනි වසො ආපජ්ජති නො ගිමෙන නො ගෙමනෙන.

අත්ථාපතනි සඛෙසා ආපජ්ජති න ගණො න සුගගලො, අත්ථාපතනි ගණො ආපජ්ජති න සඛෙසා න සුගගලො, අත්ථාපතනි සුගගලො ආපජ්ජති න සඛෙසා න ගණො.

1. අසනතුට්ඨිතා - ස්‍යා.

දසවස් ඇති වූ පැමිණෙන උනු දසවස් ඇති වූ නො පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, උනු දසවස් ඇති වූ පැමිණෙන දසවස් ඇති වූ නො පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, දසවස් ඇති වූ ද උනු දසවස් ඇති වූ ද පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇති.

පස්වස් ඇති වූ පැමිණෙන උනු පස්වස් ඇති වූ නො පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, උනු පස්වස් ඇති වූ පැමිණෙන පස්වස් ඇති වූ නොපැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, පස්වස් ඇති වූ ද උනු පස්වස් ඇති වූ ද පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇති.

කුසල් සිත් ඇති වූ පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, අකුසල් සිත් ඇති වූ පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, අව්‍යාකෘත සිත් ඇති වූ පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇති.

සුඛ වෙදනායෙන් යුක්ත වූ පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, දුක් වෙදනායෙන් යුක්ත වූ පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, නො දුක් නො සුඛ වෙදනායෙන් යුක්ත වූ පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇති.

2. වොදනා වස්තු තුනෙකි : දැකීමෙන් ඇසීමෙන් සැකයෙනි.

ලභගැණීම් තුනෙකි : ගුලභක යැ විචටක යැ සකණ්ණජපක යැයි.

ප්‍රතික්ෂෙප තුනෙකි : මහිච්ඡනා යැ අසන්තුට්ඨිතා යැ අසල්ලෙඛනා යැයි.

අනුදැනීම් තුනෙකි : අප්පිච්ඡනා යැ සන්තුට්ඨිතා යැ සල්ලෙඛනා යැයි.

අනෙකුදු ප්‍රතික්ෂෙප තුනෙකි : මහිච්ඡනා යැ අසන්තුට්ඨිතා යැ අමත්තඤ්ඤුතා යැයි.

අනුදැනීම් තුනෙකි : අප්පිච්ඡනා යැ සන්තුට්ඨිතා යැ මත්තඤ්ඤුතා යැයි.

ප්‍රඥප්ති තුනෙකි : පඤ්ඤත්ති යැ අනුපඤ්ඤත්ති යැ අනුප්පන්තපඤ්ඤත්ති ය, අනෙකුදු ප්‍රඥප්ති තුනෙකි : සබ්බන්තපඤ්ඤත්ති යැ පදෙසපඤ්ඤත්ති යැ සාධාරණ පඤ්ඤත්ති යැ, අනෙකුදු ප්‍රඥප්ති තුනෙකි : අසාධාරණ පඤ්ඤත්ති යැ එකතො පඤ්ඤත්ති යැ උභතො පඤ්ඤත්ති යැ යි.

3. පණ්ඩිතයා නො වූ බාලයා පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, බාලයා නො වූ පණ්ඩිතයා පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, බාලයාත් පණ්ඩිතයාත් පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇති.

ශුක්ල පක්ෂයෙහි නො වූ කෘෂ්ණ පක්ෂයෙහි පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, කෘෂ්ණ පක්ෂයෙහි නො වූ ශුක්ල පක්ෂයෙහි පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, කෘෂ්ණ පක්ෂයෙහි ද ශුක්ල පක්ෂයෙහි ද පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇති.

ශුක්ල පක්ෂයෙහි නො වූ කෘෂ්ණ පක්ෂයෙහි කැපයෙක් ඇත, කෘෂ්ණ පක්ෂයෙහි නො වූ ශුක්ල පක්ෂයෙහි කැපයෙක් ඇත, කෘෂ්ණ පක්ෂයෙහිත් ශුක්ල පක්ෂයෙහිත් කැපයෙක් ඇති.

ගිම්හානයෙහි ද වස්සානයෙහි ද නො වූ භෙමන්තයෙහි පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, භෙමන්තයෙහි ද වස්සානයෙහි ද නො වූ ගිම්හානයෙහි පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, ගිම්හානයෙහි ද භෙමන්තයෙහි ද නො වූ වස්සානයෙහි පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇති.

ගණයා ද පුද්ගලයා ද නො වූ සඬ්ඝයා පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, සඬ්ඝයා ද පුද්ගලයා ද නො වූ ගණයා පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇත, සඬ්ඝයා ද ගණයා ද නොවූ පුද්ගලයා පැමිණෙන ඇවැනෙක් ඇති.

අපි සමස්ත කපනි න ගණය න පුගලය, අපි ගණය කපනි න සමස්ත න පුගලය, අපි පුගලය කපනි න සමස්ත න ගණය.

නියො: ඡාදනා: වජ්ඣං ඡාදෙති නො ආපනතිං, ආපනතිං ඡාදෙති න වජ්ඣං, වජ්ඣකොච ඡාදෙති ආපනතිකොච.

නියො: පටිච්ඡාදියො: ජනකාඝරපටිච්ඡාදි, උදකපටිච්ඡාදි වජ්ඣ-පටිච්ඡාදි.

නිඤ්ඤි පටිච්ඡන්තානි වහනති නො විවටානි : මානුශාමො පටිච්ඡන්තො වහති නො විවටො, බ්‍රාහ්මණානං මනනා පටිච්ඡන්තා වහනති නො විවටා, මිච්ඡාදියානි පටිච්ඡන්තා වහති නො විවටා.

නිඤ්ඤි විවටානි විරොචනති නො පටිච්ඡන්තානි : චන්දමණ්ඩලං විවටං විරොචති නො පටිච්ඡන්තං, සුරියමණ්ඩලං විවටං විරොචති නො පටිච්ඡන්තං, තථාගතපච්චෙදිනො ධම්මවිනයො විවටො විරොචති නො පටිච්ඡන්තො.

තයො සෙනාසනගාභා: පුරිමකො පච්ඡමකො අනනරාමුතකො.

අප්ථාපනති ගිලානො ආපජ්ජති නො අගිලානො, අප්ථාපනති අගිලානො ආපජ්ජති නො ගිලානො, අප්ථාපනති ගිලානො චෙච ආපජ්ජති අගිලානො ච.

4. නිඤ්ඤි අධමමිකානි පාතිමොකඛට්ඨපනානි. නිඤ්ඤි ධමමිකානි පාතිමොකඛට්ඨපනානි.

තයො පරිවාසා: පටිච්ඡන්තපරිවාසො, අපටිච්ඡන්ත පරිවාසො, සුඤ්ඤානපරිවාසො.

තයො මානනනා: පටිච්ඡන්තමානනනං, අපටිච්ඡන්තමානනනං, පකඛමානනනං.

තයො පාරිවාසිකයානි භික්ඛුනො රතතිච්ඡෙදා : සභවාසො, විපවාසො, අනාරොචනා.

අප්ථාපනති අනො ආපජ්ජති නො ඛති, අප්ථාපනති ඛති ආපජ්ජති නො අනො, අප්ථාපනති අනො චෙච ආපජ්ජති ඛති ච.

අප්ථාපනති අනොසිමාය ආපජ්ජති නො ඛතිසිමාය, අප්ථාපනති ඛතිසිමාය ආපජ්ජති නො අනොසිමාය, අප්ථාපනති අනොසිමාය චෙච ආපජ්ජති ඛතිසිමාය ච.

නිභාකාරෙහි ආපනතිං ආපජ්ජති : කායෙන ආපජ්ජති, වාචාය ආපජ්ජති, කායෙන වාචාය ආපජ්ජති. අපරෙහිපි නිභාකාරෙහි ආපනතිං ආපජ්ජති : සමිකමජෙඛ්ඛි, ගණමජෙඛ්ඛි, පුගලයා සනතිකො.

නිභාකාරෙහි ආපනතිංයා වුට්ඨානි : කායෙන වුට්ඨානි, වාචාය වුට්ඨානි, කායෙන වාචාය වුට්ඨානි. අපරෙහිපි නිභාකාරෙහි ආපනතිංයා වුට්ඨානි : සමිකමජෙඛ්ඛි, ගණමජෙඛ්ඛි, පුගලයා සනතිකො.

ගණයාට ද පුද්ගලයාට ද නො වැ සම්පයාට කැපයෙක් ඇත, සම්පයාට ද පුද්ගලයාට ද නො වැ ගණයාට කැපයෙක් ඇත, සම්පයාට ද ගණයාට ද නො වැ පුද්ගලයාට කැපයෙක් ඇති.

ජාදනා තුනෙකි : ආපත්තිය නො වැ වස්තුව වසයි, වස්තුව නො වැ ආපත්තිය වසයි, වස්තුව ද ආපත්තිය ද වසයි.

ප්‍රතිච්ඡාදිත කිදෙනෙකි : ඡන්තාසර ප්‍රතිච්ඡාදි යැ උදක ප්‍රතිච්ඡාදි යැ වස්ත්‍ර ප්‍රතිච්ඡාදි යැයි.

විවෘත නො වැ ගරුත්වයට පැමිණෙන ප්‍රතිච්ඡන්ත වස්තු තුනෙකි : මාගම විවෘත නො වැ ප්‍රතිච්ඡන්ත වූවා ගරුත්වයට පැමිණෙයි, බ්‍රාහ්මණ මන්ත්‍රයෝ විවෘත නො වැ ප්‍රතිච්ඡන්ත වූවාහු ගරුත්වයට පැමිණෙති, මිථ්‍යාදාෂ්ටිය විවෘත නො වැ ප්‍රතිච්ඡන්ත වූවා ගරුත්වයට පැමිණේ.

විවෘත වැ ප්‍රතිච්ඡන්ත නො වැ බලන වස්තු තුනෙකි : සඳ මඬල විවෘත වැ ප්‍රතිච්ඡන්ත නො වූයේ බලයි, හිරුමඬල විවෘත වැ ප්‍රතිච්ඡන්ත නො වූයේ බලයි, තථාගත ප්‍රවීදිත ධර්මවිනය විවෘත වැ ප්‍රතිච්ඡන්ත නො වූයේ බලයි.

සෙනසුන් ගැන්වීම තුනෙකි : පුරිමක යැ පච්චිමක යැ අන්තරාමුක්තක යැ යි.

ගිලන් වැ පැමිණෙන නො ගිලන් වැ නො පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, නො ගිලන් වැ පැමිණෙන ගිලන් වැ නො පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, ගිලන් වැ ද නොගිලන් වැ ද පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇති.

4. නො දූහැමි පාමොක් තැබීම තුනෙකි. දූහැමි පාමොක් තැබීම තුනෙකි.

පච්චිඡන්ත පරිවාස යැ අපච්චිඡන්ත පරිවාස යැ සුද්ධන්ත පරිවාස යැ යි පරිච්ඡේද තුනෙකි.

පච්චිඡන්ත මානත්ත යැ අපච්චිඡන්ත මානත්ත යැ පක්ඛමානත්ත යැයි මානත්ත තුනෙකි.

සභවාස යැ විප්පවාස යැ අනාරොචනා යැයි පිරිච්ඡේද පුරණ භික්ෂුහට රාත්‍රිච්ඡේදයෝ කිදෙනෙකි.

සෙනස්නෙන් පිටත නො වැ ඇතුළතැ පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, ඇතුළතැ නො වැ පිටතැ පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, ඇතුළත්හි ද පිටත්හි ද පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇති.

සීමාවෙන් පිටතැ නො වැ සීමාව තුළැ පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, සීමාව තුළැ නො වැ සීමාවෙන් පිටතැ පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇත, සීමාව තුළැ ද සීමාවෙන් පිටතැ ද පැමිණෙන ඇවැතෙක් ඇති.

තුන් අයුරකින් ඇවැතට අවදියි : කයින් අවදියි, වචනයෙන් අවදියි, කයින් හා වචනයෙන් අවදි. අනෙකුදු තුන් අයුරකින් ඇවැතට අවදියි: සභ මැදහි ගණ මැදහි පුහුලක්හු අබියෝජනී යැ.

තුන් අයුරකින් ඇවැතින් නැඟී සිටියි : කයින් නැඟී සිටියි, වචනයෙන් නැඟී සිටියි, කයින් හා වචනයෙන් නැඟී සිටී. අනෙකුදු තුන් අයුරකින් ඇවැතින් නැඟී සිටී : සභ මැදහි ගණ මැදහි පුහුලක්හු අබියෝජනී යැ.

නීඤ්ඤි අධමමිකානි අමුලහවිනායං දුනානි : නීඤ්ඤි ධමමිකානි අමුලහවිනායං දුනානි.

5. නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා, නඤ්ඤිකමමං කරෙය්‍ය : භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අබ්‍යතො ආපඤ්ඤිභුලො අනපදුනො, ගිනිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිනිසංසග්ගෙහි.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා, නීඤ්ඤිකමමං කරෙය්‍ය : භණ්ඩනකාරකො හොති-පෙ-සඛෙස අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අබ්‍යතො ආපඤ්ඤිභුලො අනපදුනො, ගිනිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිනිසංසග්ගෙහි.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා, පඤ්ඤාපඤ්ඤිකමමං කරෙය්‍ය : භණ්ඩනකාරකො හොති-පෙ-සඛෙස අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අබ්‍යතො ආපඤ්ඤිභුලො අනපදුනො, කුලදුසකො හොති පාපසමාවාදො, දිස්සනති චේච පාපකා සමාවාදං සුය්‍යනති ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා, පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය : භණ්ඩනකාරකො හොති-පෙ-සඛෙස අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අබ්‍යතො ආපඤ්ඤිභුලො අනපදුනො, ගිනි අකෙකාසති පටිභාසති.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා, ආපඤ්ඤිභුලො අනපදුනො උනෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය : භණ්ඩනකාරකො හොති-පෙ-සඛෙස අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අබ්‍යතො ආපඤ්ඤිභුලො අනපදුනො, ආපඤ්ඤි ආපඤ්ඤි න ඉච්ඡති ආපඤ්ඤි පසසිතුං.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා, ආපඤ්ඤිභුලො අනපදුනො උනෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය : භණ්ඩනකාරකො හොති-පෙ-සඛෙස අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අබ්‍යතො ආපඤ්ඤිභුලො අනපදුනො, ආපඤ්ඤි ආපඤ්ඤි න ඉච්ඡති ආපඤ්ඤි පටිකාතුං.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා, පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උනෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය : භණ්ඩනකාරකො හොති-පෙ-සඛෙස අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අබ්‍යතො ආපඤ්ඤිභුලො අනපදුනො, න ඉච්ඡති පාපිකං දිට්ඨිං පටිතිස්සඤ්ඤිතුං.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා, ආභාලාය චේතොය්‍ය : භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අබ්‍යතො ආපඤ්ඤිභුලො අනපදුනො, ගිනිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිනිසංසග්ගෙහි.

නො දැනුම් අමුල්භවිතයදන තුනෙකැ. දැනුම් අමුල්භවිතයදන තුනෙකි.

5. කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට සහභූ රිසිවෙන් නම් තඡ්ජනිය කර්මය කරන්නාහු යැ : ධබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ දෙඩමලුකම් කරන්නේ සඬසයා ඉදිරියෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි, බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇතියේ ඇවැත් පිරිසිදු දැකීම් නැතියේ වෙයි, අනුලොම් නො වූ ගිහි සසභින් ගිහියන් හා හැනී වෙසේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්තවූ මහණහට සහභූ රිසි වෙන් නම් නියස්සකර්මය කරන්නාහු යැ : ධබර කරන්නේ... සඬසයා ඉදිරියෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි, බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇතියේ ඇවැත් පිරිසිදුම් නැතියේ වෙයි, අනුලොම් නොවූ ගිහි සසභින් ගිහියන් හා හැනී වෙසේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට සහභූ රිසි වෙන් නම් පබ්බාජනිය කර්මය කරන්නාහු යැ : ධබර කරන්නේ... සඬසයා ඉදිරියෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි. බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇතියේ ඇවැත් පිරිසිදුම් නැතියේ වෙයි. ලාමක හැසිරීම් ඇතියේ කුලදුෂණය කරන්නෙක් වෙයි, ලාමක හැසිරීම් දක්නට ද ලැබෙයි, අසනු ද ලැබේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට සහභූ රිසි වෙන් නම් පට්ඨාංගණිය කර්මය කරන්නාහු යැ : ධබර කරන්නේ... සඬසයා ඉදිරියෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි. බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇතියේ ඇවැත් පිරිසිදුම් නැතියේ වෙයි. ගිහින්ට ආක්‍රොශ කෙරෙයි, පරිභව කෙරේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට සහභූ රිසි වෙන් නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනිය කර්මය කරන්නාහු යැ : ධබර කරන්නේ... සඬසයා ඉදිරියෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි, බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇතියේ ඇවැත් පිරිසිදුම් නැතියේ වෙයි, ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දැකීමට නො කැමැති වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට සහභූ රිසි වෙන් නම් ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනිය කර්මය කරන්නාහු යැ : ධබර කරන්නේ... සඬසයා ඉදිරියෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි, බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ඇවැත් පිරිසිදුම් නැත්තේ වෙයි, ඇවැතට පැමිණ ඇවැතට පිළියම් කිරීමට නො කැමැති වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට සහභූ රිසි වෙන් නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො හැරීමෙහි උක්ඛෙපනිය කර්මය කරන්නාහු යැ : ධබර කරන්නේ... සඬසයා ඉදිරියෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි, බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇතියේ ඇවැත් පිරිසිදුම් නැත්තේ වෙයි, ලාමකවූ දෘෂ්ටිය හරින්නට කැමැති නො වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට සහභූ රිසි වෙන් නම් දුඛිබව පිණිස යත්ත (උක්ඛෙපනිය කර්මය) කරන්නාහු යැ : ධබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ දෙඩමලුකම් කරන්නේ සඬසයා ඉදිරියෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි. බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇතියේ ඇවැත් පිරිසිදුම් නැතියේ වෙයි, අනුලොම් නො වූ ගිහිසසභින් ගිහියන් හා හැනී වෙසේ.

6. නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං : අලජ්ජී ච භොති, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

අපරෙහිපි නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං : අභිසීලො සීලවිපතො භොති, අජ්ඣාචාරො ආචාරවිපතො භොති, අභිද්ධියා ද්ධිවිපතො භොති.

අපරෙහිපි නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං : කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො භොති, වාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො භොති, කාසිකවාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො භොති.

අපරෙහිපි නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං : කාසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො භොති, වාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො භොති, කාසිකවාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො භොති.

අපරෙහිපි නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං : කාසිකෙන උපඝාතීකෙන සමන්තාගතො භොති, වාචසිකෙන උපඝාතීකෙන සමන්තාගතො භොති, කාසිකවාචසිකෙන උපඝාතීකෙන සමන්තාගතො භොති.

අපරෙහිපි නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං : කාසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්තාගතො භොති, වාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්තාගතො භොති, කාසිකවාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්තාගතො භොති.

අපරෙහිපි නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං : ආපනතිං ආපනො කම්මකතො උපසම්පාදෙති, නිස්සගං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති.

අපරෙහිපි නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං : යාග ආපනතියා සඛෙසන කම්මං කතං භොති, තං ආපනතිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං චා තාදිසිකං, තතො චා පාපිට්ඨතරං.

අපරෙහිපි නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං : බුඬ්ඤ්ඤං අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඛස්ස අවණණං භාසති.

7. නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො සඛස්මජේඛි උපොසථං ධපෙනස්ස “අලං භික්ඛු මා භණ්ඨනං, මා කලහං, මා විග්ගහං, මා විවාදං”ති ඔමද්දිත්වා සඛෙසන උපොසථො කාතබ්බො : අලජ්ජී ච භොති, බාලො ච අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙගභි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො සඛස්මජේඛි පචාරණං ධපෙනස්ස “අලං භික්ඛු මා භණ්ඨනං, මා කලහං, මා විග්ගහං, මා විවාදං”ති ඔමද්දිත්වා සඛෙසන පචාරෙතබ්බො : අලජ්ජී ච භොති, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

1. ඔවදිත්වා - සීඉ 1, 2.

6. කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට (තජ්ජනියාදි) කර්ම කටයුතු යි. අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

අනෙකුත් කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි. අධිශීලයෙහි නට සිල් ඇත්තේ වෙයි, උතුම් ආචාරයෙහි නට ආචාර ඇත්තේ වෙයි, සමාග් දෘෂ්ටිය ඉක්මවා විපන්දිටු ඇත්තේ වේ.

අනෙකුත් කරුණු තුනෙකින් යුක්තවූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි : (දුකෙළීම් ආදී) කායද්වාරික අනාචාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, (කට බෙර ගැසීම් ආදී) වාග්ද්වාරික අනාචාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, (නැවුම් ගැසුම් ආදී) කායික-වාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වූයේ වේ.

අනෙකුත් කරුණු තුනෙකින් යුත් මහණහට කර්ම කටයුතුයි : කායද්වාරික සිකපද ඉක්මවන්නේ වෙයි, වාග්ද්වාරික සිකපද ඉක්මවන්නේ වෙයි, කායවාග්ද්වාරික සිකපද ඉක්මවන්නේ වේ.

අනෙකුත් කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතුයි : කායද්වාරයෙහි පැණවූ සිකපදයන්හි නො හික්මීමෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, වාග්ද්වාරයෙහි පැණවූ සිකපදයන්හි නො හික්මීමෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, කායවාග්ද්වාරයෙහි පැණවූ සිකපද-යන්හි නො හික්මීමෙන් යුක්ත වූයේ වේ.

අනෙකුත් කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි : කය පිළිබඳ වැරදි ජීවිකායෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, වචනය පිළිබඳ වැරදි ජීවිකායෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, කය වචනය පිළිබඳ වැරදි ජීවිකායෙන් යුක්ත වූයේ වේ.

අනෙකුත් කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි. ඇවැතට පැමිණියේ (තජ්ජනියාදි) කර්ම කරණු ලැබූයේ උපසපත් කෙරෙයි, නිස දෙයි, හෙරණකු ලවා උවැටත් කරවා ගනී.

අනෙකුත් කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි : යම් ඇවැතක් නිමිති කොට සභිසයා විසින් කර්මය කරන ලද්දේ වේද, ඒ ඇවැතට නැවත පැමිණෙයි. එබඳු අත් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි, එයට වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි.

අනෙකුත් කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි : බුදුන් පිළිබඳ අගුණ කියයි, ධර්මය පිළිබඳ අගුණ කියයි, සභිසයා පිළිබඳ අගුණ කියයි.

7. කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ සහමැද පොහෝ තබන මහණහට “ මහණ, නුසුදුසු යැ, ඩබර නො කර, කලහ නො කර, විරුද්ධ ග්‍රහණ නො කර, විරුද්ධ වාද නො කර ” යි මැඩ පවත්වා සභිසයා විසින් පොහෝ කටයුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ සහමැද පවුරුණු තබන මහණහට “ මහණ නුසුදුසු යැ, ඩබර නො කර, කලහ නො කර, විරුද්ධග්‍රහණ නො කර, විරුද්ධ වාද නො කර ” යි මැඩ පවත්වා සභිසයා විසින් පවාරණය කටයුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

8. නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො න කාචී සඛිකසමමුක්ඛී දුතඛබො : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛික න වොහරිතඛබො¹ අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු න කිසම්චී පචේකට්ඨානෙන ධපෙනඛෙබො : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නිස්සංයො න වජ්ඣඛබො : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නිස්සංයො න දුතඛබො : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඔකාසකමමං කාරුපෙනතස්ස නාලං ඔකාසකමමං කාදුං : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො සච්චනීයං නාදුතඛබො² : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො න විනයො පුච්ඡිතඛබො : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා විනයො න පුච්ඡිතඛබො : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො න විනයො විස්සජ්ජිතඛබො : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා විනයො න විස්සජ්ජිතඛබො : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අනුයොගො න දුතඛබො : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං විනයො න සාකච්ඡිතඛබො³ : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

නීභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනඛබො, න නිස්සංයො දුතඛබො, න සාමණේරේ උපට්ඨාපෙනඛබො : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙතො ච.

9. තයො උපොසථා : චාතුඤ්ඤිකො, පණ්ණරසිකො, සාමග්ගි-උපොසථො. අපරෙපි තයො උපොසථා : සඛික උපොසථො, ගණේ උපොසථො පුග්ගලො උපොසථො අපරෙපි තයො උපොසථා : සුත්තඤ්ඤෙසො උපොසථො, පාරිසුද්ධි උපොසථො, අභිට්ඨානුපොසථො,

1. සඛිකා න වොහරිතඛබො - ස්‍යා.
2. න දුතඛබො - සීඉ. 1, 2.
3. සාකච්ඡිතඛබො මජ්ඣං, ස්‍යා.

8. කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට කිසි සඵසසම්මුතියෙක් නො දිය යුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් සහමැද කිසිවක් නො කිය යුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණ කිසියම් දෙටු තැනෙක නො තැබිය යුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහු ඇසුරු කොට නො විසිය යුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට නිස නො දිය යුතුයි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ අවසර ඉල්වන මහණහට අවසර දෙන්නට නො වටී : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ...

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහුගේ වචනය නො පිළිගතයුතු යි (නො ඇසිය යුතුයි) : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහු පිළිබඳ විනය නො විචාළ යුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වෙයි.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් විනය නො විචාළ යුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහු පිළිබඳ විනය නො විසඳිය යුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් විනය නො විසඳිය යුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහට විනය පිළිවිසුමට අවසර නො දිය යුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහු සමඟ විනයප්‍රශ්න සාකච්ඡා නො කටයුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි. ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

කරුණු තුනෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් උපසපත් නො කරවිය යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි, හෙරණකු ලවා උවටැන් කරවා නො ගතයුතු යි : අලජ්ජි වූයේත් වෙයි, බාල වූයේත් වෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති නො දන්නේත් වේ.

තුද්ධක යැ පසළොස්වක යැ සමඟි පොහොය යැ යි පොහෝ තුනෙකි, සහ පොහොයැ ගණපොහො යැ පුභුල් පොහො යැ යි අනෙකුදු පොහෝ තුනෙකි. සුත්තුද්දෙස උපොසථ යැ පාරිසුද්ධිඋපොසථ යැ අධිට්ඨානුපොසථයැ යි අනෙකුදු පොහෝ තුනෙකි.

තියො පවාරණා : වාතුද්දසිකා, පණණරසිකා, සාමග්ගිපවාරණා. අපරුපි තියො පවාරණා : සබ්බෙස පවාරණා, ගණෙ පවාරණා, පුග්ගලෙ පවාරණා. අපරුපි තියො පවාරණා : තෙවාවිකා පවාරණා, දොවාවිකා පවාරණා, සමානවසසිකා පවාරණා.

10. තයො අපාසිකා නෙරසිකා ඉදමප්පභාය : යො ච අබ්බමචාරි භ්‍රමමචාරිපට්ඨෙද්ද, යො ච සුඤ්ඤිං භ්‍රමමචාරිං.¹ පරිසුඤ්ඤිං² භ්‍රමමචාරිං. චරන්තං අමුලකෙන අබ්බමචාරිංයෙන³ අනුඤ්ඤෙති, යො වායං එචංචාදි එචංදිවසී “නපි කාමෙසු දෙසො”ති සො කාමෙසු පාතව්‍යතං අපජ්ජති.”

11. තිණි අකුසලමුලානි : ලොභො අකුසලමුලං, දොසො අකුසලමුලං, මොහො අකුසලමුලං. තිණි කුසලමුලානි : අලොභො කුසලමුලං, අදොසො කුසලමුලං, අමොහො කුසලමුලං.

තිණි දුච්චරිතානි : කායදුච්චරිතං, වච්චදුච්චරිතං, මනොදුච්චරිතං. තිණි සුච්චරිතානි : කායසුච්චරිතං, වච්චසුච්චරිතං, මනොසුච්චරිතං.

12. තයො අත්ථවසෙ පටිච්ච භගවතා කුලෙසු තිකභොජනං පඤ්ඤාතතං : දුම්බකුන් පුග්ගලානං නිග්ගභාය පෙසලානං භික්ඛුනං එසුච්චාරය, මා පාපිච්ඡ, පකං නිසාය සබ්බං භිජෙද්දසං, කුලානුද්දයතාය ච.

තිහි අසඤ්ඤාමෙහි අභිභූතො පරියාදින්නාවිතො දෙවදතො අපාසිකො නෙරසිකො කප්පට්ඨො අතෙකිච්චො : පාපිච්ඡතා, පාප-මිත්තතා, ඔරමත්තකෙන විසෙසාගිගමෙන අන්තරුවොසානං අපාදි.

13. තියො සමමුතියො : දණ්ඩසමමුතී, සිකකාසමමුතී, දණ්ඩ-සිකකා සමමුතී.

තියො පාදකා බ්‍රුවට්ඨානියා⁴ අසබ්බමනියා : වච්චපාදකා, පසාචපාදකා, අචමනපාදකා.

තියො පාදඝංසනියො : සකඛරු, කඨලා, සමුද්දථේණකොති.

තිකං නිට්ඨිතං.

තස්සුද්දනං :

1. නිට්ඨනෙත කාලෙ රතතිං ච දස පඤ්ච කුසලෙන, වෙදනා වොදනා වඤ්ච සලාකා දො පටිකඛිපා.
2. පඤ්ඤාතති අපරෙ දො ච බාලො කාලෙ ච කප්පති, හෙමනෙත සබ්බෙසා සබ්බස්ස ඡාදනා ච පටිච්ඡාදි

1. අසුඤ්ඤිං භ්‍රමමචාරි - සීමු 1.
2. සුඤ්ඤිං - සා, 3.
3. භ්‍රමමචාරිංයෙන - සීමු 1.
4. බ්‍රුවට්ඨිතියා - මජ්ඣ, 1.

තුදස්වක් පවුරුණු යැ පසළොස්වක් පවුරුණු යැ සමගිපවුරුණු යැ යි පවුරුණු තුනෙකි. සඨස පවාරණ යැ ගණපවාරණ යැ පුග්ගල පවාරණ යැ යි අනෙකුදු පවුරුණු තුනෙකි. තෙවාවක පවාරණ යැ ද්වෙවාවක පවාරණ යැ සමාන වස්සික පවාරණ යැ යි අනෙකුදු පවුරුණු තුනෙකි.

10. යමෙකුත් බඹසර නැත්තේ බඹසර ඇතැයි පිළිණ කරන්නේ වේ ද, යමෙකුත් පිරිසිදු බඹසර හැසිරෙන රහත් මහණක්ඟට මුල් රහිත නො බඹසරින් වොදනා කෙරේ ද යම් මේ පුද්ගලයෙකුත් “කාමසෙවනයන්හි දෙස් නැතැ”යි මෙසේ කියන්නේ මෙබදු ලබ්ධි ඇත්තේ වේ ද, හෙතෙමේ කාමයන් සෙවුනාබවට පැමිණේ ද යන තිදෙන මේ ලබ්ධිය හෝ වරද නො හැර නිරිසතුන් වැ අපායයෙහි උපදින්නෝ වෙත්.

11. අකුශලමූලයෝ නිදෙනෙකි : ලොභය අකුශල මූලයෙකැ, ද්වේෂය අකුශල මූලයෙකැ, මොහය අකුශල මූලයෙකි. කුශලමූලයෝ නිදෙනෙකි : අලොභය කුශල මූලයෙකැ, අද්වේෂය කුශල මූලයෙකැ, අමොහය කුශල මූලයෙකි.

දුශ්චරිතයෝ නිදෙනෙකි : කාය දුශ්චරිත යැ වාග්දුශ්චරිත යැ මනෝදුශ්චරිත යැ. සුවරිතයෝ නිදෙනෙකි : කායසුවරිත යැ වාක්සුවරිතයැ මනාසුවරිත යැයි.

12. දුශ්ශීල පුද්ගලයන්ට නිග්භ පිණිස ද ප්‍රියශීල භික්ෂුන්ගේ පහසු විහරණය පිණිස ද ලාමක අදහස් ඇත්තෝ පක්ෂය නිසා සඨසයා නො බිඳින්නාහු”යි කුලානුග්‍රහය පිණිස දැයි කරුණු තුනක් සලකා භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ විසින් කුලයන්හි තික භොජනය පනවන ලදී.

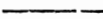
අසන්පුරුෂ ධර්ම තුනෙකින් මධ්‍යාලද භාත්පසින් අල්වාගත් සිත් ඇති දෙවදන්ත නිරිසත් වැ කපක් ආයු ඇතිවැ පිළියම් නො කට හැකියෙක් වැ අපායෙහි උපන්නෙක් වේ. ලාමක අදහස් ඇති බැවින්, පාපමිත්‍රයන් ඇති බැවින්, ස්වල්පමාත්‍ර වූ විශේෂාධි ගමයෙන් අතරමග දී කෙළවරකට පැමිණියේ යි.

13. සම්මුති තුනෙකි : දණ්ඩසම්මුති යැ, සික්කාසම්මුති යැ, දණ්ඩසික්කා සම්මුති යැයි

ස්ථීර වූ ගෙන යා නො හැක්කා වූ පාදුකා තුනෙකි : වර්චස්පාදුකා යැ, මුත්‍රපාදුකා යැ, ආවමන පාදුකා යැයි.

පියගැමුම් තුනෙකි : ගල්කැට යැ, කැබිලිති යැ, හිරිගල් යැයි.

තිකය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

1. තීවර්ණය යැ කාල යැ රත්ති යැ දසවස්ස යැ පඤ්චවස්ස යැ කුසලාදී යැ වෙදනා යැ වොදනාවන්ටු යැ සලාකගාහ යැ පටික්ඛෙප යැ අනුඤ්ඤත යැ.
2. පඤ්ඤති යැ අපර දෙක යැ බාල යැ කාළ යැ කප්පති යැ හෙමන්ත යැ සඨස යැ සඨසස්ස යැ ජාදනා යැ පටිච්චාදී යැ.

3. පරිවර්තනා විවිධා ව සෙනාසනගීරායනා,
පානිමොකකං පරිවාසං මානතනාපාරිවාසිකා.
4. අනෙතා අනෙතා ව සීමාය ආපජ්ජති පුනාපරෙ,
වුට්ඨාති අපරෙ චෙව අමුලාභිනතා දුවෙ.
5. තජ්ජතීයා නිගසා ව පබ්බාජපටිසාරණී,
අදසානාපටිකමෙම අනිසාගෙහ ව¹ දිට්ඨියා.
6. ආගාලාකමමාබ්බිසීල දවානාචාරභාතිකා,
ආජ්චාපනනාතාදිසිකා අවණ්ණපොසථෙන ව
7. පවාරණා සමමුති ව වොහාරපච්චෙකෙන ව
න චන්ඛකං න දුතඛකං ඔකාසං න කරෙ තථා.
8. න කරෙ සච්චනීයං න පුච්ඡිතඛකං දුවෙ,
න විසසජ්ජ දුවෙ චෙව අනුයොගමපි නො දදෙ.
9. සාකච්ඡා උපසමපද නිසායසාමණේරු ව,
උපොසථා තිකා තීණී පවාරණා තිකා තයො.
10. ආපාසිකා අකුසලා කුසලා චරිතා දුවෙ,
තිකභොජනසඤ්චමෙම සමමුති පාදකෙන ව.
පාදසංසනිකා චෙව උදනං තිකකෙ ඉදනති.

වතුකකං

1. අත්ථාපතති සකවාචාය ආපජ්ජති, පරවාචාය වුට්ඨාති.
අත්ථාපතති පරවාචාය ආපජ්ජති, සකවාචාය වුට්ඨාති. අත්ථාපතති
සකවාචාය ආපජ්ජති, සකවාචාය වුට්ඨාති. අත්ථාපතති පරවාචාය
ආපජ්ජති, පරවාචාය වුට්ඨාති.

අත්ථාපතති කායෙන ආපජ්ජති, වාචාය වුට්ඨාති. අත්ථාපතති
වාචාය ආපජ්ජති, කායෙන වුට්ඨාති. අත්ථාපතති කායෙන ආපජ්ජති,
කායෙන වුට්ඨාති. අත්ථාපතති වාචාය ආපජ්ජති, වාචාය වුට්ඨාති.

අත්ථාපතති පසුනෙතා ආපජ්ජති, පච්චුඤ්ඤා වුට්ඨාති. අත්ථාපතති
පච්චුඤ්ඤා ආපජ්ජති, පසුනෙතා වුට්ඨාති. අත්ථාපතති පසුනෙතා
ආපජ්ජති, පසුනෙතා වුට්ඨාති. අත්ථාපතති පච්චුඤ්ඤා ආපජ්ජති,
පච්චුඤ්ඤා වුට්ඨාති.

අත්ථාපතති අචිත්තකො ආපජ්ජති, සචිත්තකො වුට්ඨාති. අත්ථාපතති
සචිත්තකො ආපජ්ජති, අචිත්තකො වුට්ඨාති. අත්ථාපතති අචිත්තකො
ආපජ්ජති, අචිත්තකො වුට්ඨාති. අත්ථාපතති සචිත්තකො ආපජ්ජති,
සචිත්තකො වුට්ඨාති.

1. අනිසාගෙහි ව - සිමු.

3. පටිවිජන්න යැ විචච යැ සෙනාසනගහ යැ ගීලාන යැ පානිමොක්ඛධපන යැ පරිවාස යැ මානත්ත යැ පාරිවාසික යැ
4. අන්තො යැ අන්තොසීමා යැ ආපජ්ජනී යැ නැවැන අපර යැ වුට්ඨානී යැ අපර දෙක යැ අමුල්භවිතය දෙක යැ,
5. තජ්ජනීය යැ නියස්ස යැ පබ්බාජනීය යැ පටිසාරණිය යැ අදස්සන යැ අජ්ජටිකමිම යැ දිට්ඨි ය පිළිබඳ අනිස්සග්ගී යැ,
6. ආගාල්භ යැ කමිම යැ අධිගීල යැ දච යැ අනාවාර යැ උපසාතික යැ ආජීව යැ ආපන්න යැ තාදිසකා යැ අවණ්ණ යැ උපොසථ යැ,
7. පවෘරණ යැ සම්මුති යැ වොහරිතබ්බ යැ පච්චෙකට්ඨාන යැ න වත්ථබ්බ යැ න දුතබ්බ යැ එසේ ම ඔකාසකමිම අකරණ යැ,
8. සච්චනීය අකරණ යැ න පුච්ඡතබ්බ දෙක යැ න විස්සජ්ජිතබ්බ දෙක යැ අනුයොග අදන යැ,
9. සාකච්ඡා යැ උපසම්පද යැ නිස්සය යැ සාමණෙර යැ උපොසථත්තික යැ පවා-රණත්තික යැ,
10. අපායික යැ අකුගල යැ කුගල යැ දුච්චරිත යැ සුචරිත යැ නිකභොජන යැ අසද්-ධමිම යැ පාදුකා යැ සම්මුති යැ පාදසංසනිකා යැ යි තිකයෙහි මේ නාමාවලි යයි.

වතුණකය

1. ඇවැනෙක් ඇත සිය වදනින් අවදියි. පර වදනින් නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත පර වදනින් අවදියි, සිය වදනින් නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත සිය වදනින් අවදියි, සිය වදනින් නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත පර වදනින් අවදියි, පර වදනින් නැඟී සිටී.
- ඇවැනෙක් ඇත කායද්වාරයෙන් අවදියි වාග්ද්වාරයෙන් නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත වාග්ද්වාරයෙන් අවදියි කායද්වාරයෙන් නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත කායද්වාරයෙන් අවදියි, කායද්වාරයෙන් නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත වාග් ද්වාරයෙන් අවදියි වාග් ද්වාරයෙන් නැඟී සිටී.
- ඇවැනෙක් ඇත නිදිගත්තේ අවදියි පිබ්බිදියේ නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත පිබ්බිදියේ අවදියි නිදිගත්තේ නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත නිදිගත්තේ අවදියි, නිදිගත්තේ නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත පිබ්බිදියේ අවදියි පිබ්බිදියේ නැඟී සිටී.
- ඇවැනෙක් ඇත අචිත්තක වූයේ අවදියි සචිත්තක වූයේ නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත සචිත්තක වූයේ අවදියි අචිත්තක වූයේ නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත අචිත්තක වූයේ අවදියි අචිත්තක වූයේ නැඟී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත සචිත්තක වූයේ අවදියි සචිත්තක වූයේ නැඟී සිටී.

අත්පතනි ආපජ්ජනො දෙසෙති, දෙසෙනො ආපජ්ජති. අත්පතනි ආපජ්ජනො වුට්ඨාති, වුට්ඨනො ආපජ්ජති.

අත්පතනි කමෙත අපජ්ජති, අකමෙත වුට්ඨාති. අත්පතනි අකමෙත ආපජ්ජති, කමෙත වුට්ඨාති. අත්පතනි කමෙත ආපජ්ජති, කමෙත වුට්ඨාති. අත්පතනි අකමෙත ආපජ්ජති, අකමෙත වුට්ඨාති.

2. චන්තාරො අනරියවොභාරා : අදිට්ඨ දිට්ඨවාදිනා, අසුතෙ සුතවාදිනා, අමුතෙ මුතවාදිනා, අවිඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතවාදිනා.

චන්තාරො අරියවොභාරා : අදිට්ඨ අදිට්ඨවාදිනා, අසුතෙ අසුත-වාදිනා, අමුතෙ අමුතවාදිනා, අවිඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතවාදිනා.

අපරෙපි චන්තාරො අනරියවොභාරා : දිට්ඨ අදිට්ඨවාදිනා, සුතෙ අසුතවාදිනා, මුතෙ අමුතවාදිනා, විඤ්ඤාතෙ අවිඤ්ඤාතවාදිනා.

චන්තාරො අරියවොභාරා : දිට්ඨ දිට්ඨවාදිනා, සුතෙ සුතවාදිනා, මුතෙ මුතවාදිනා, විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතවාදිනා.

3. චන්තාරො පාරජිකා භික්ඛුනං භික්ඛුනීති සාධාරණා, චන්තාරො පාරජිකා භික්ඛුනීනං භික්ඛුති අසාධාරණා.

චන්තාරො පරිකාරා : අඤ්ච පරිකාරො රක්ඛිතබ්බො ගොපෙනබ්බො මමාසිතබ්බො පරිභුඤ්ජිතබ්බො, අඤ්ච පරිකාරො රක්ඛිතබ්බො ගොපෙනබ්බො මමාසිතබ්බො න පරිභුඤ්ජිතබ්බො, අඤ්ච පරිකාරො රක්ඛිතබ්බො ගොපෙනබ්බො න මමාසිතබ්බො න පරිභුඤ්ජිතබ්බො, අඤ්ච පරිකාරො න රක්ඛිතබ්බො න ගොපෙනබ්බො න මමාසිතබ්බො න පරිභුඤ්ජිතබ්බො.

අත්පතනි සමමුඛා ආපජ්ජති, පරමමුඛා වුට්ඨාති. අත්පතනි පරමමුඛා ආපජ්ජති, සමමුඛා වුට්ඨාති. අත්පතනි සමමුඛා ආපජ්ජති සමමුඛා වුට්ඨාති. අත්පතනි පරමමුඛා ආපජ්ජති, පරමමුඛා වුට්ඨාති.

අත්පතනි අජානනො ආපජ්ජති, ජානනො වුට්ඨාති අත්පතනි ජානනො ආපජ්ජති, අජානනො වුට්ඨාති. අත්පතනි අජානනො ආපජ්ජති, අජානනො වුට්ඨාති. අත්පතනි ජානනො ආපජ්ජති ජානනො වුට්ඨාති.

4. චතුභාකාරෙති ආපතනිං ආපජ්ජති : කායෙන ආපජ්ජති, වාචාය ආපජ්ජති, කායෙන වාචාය ආපජ්ජති, කමමවාචාය ආපජ්ජති. අපරෙතිපි චතුභාකාරෙති ආපතනිං ආපජ්ජති : සබ්බමජෙකි, ගණමජෙකි, පුග්ගලස්ස සන්තිකෙ, ලිඛිතපාචුභාවෙන.

චතුභාකාරෙති ආපතනියා වුට්ඨාති : කායෙන වුට්ඨාති, වාචාය වුට්ඨාති, කායෙන වාචාය වුට්ඨාති, කමමවාචාය වුට්ඨාති.

ඇවැනෙක් ඇත අවදනේ දෙසයි දෙසනුයේ අවදී. ඇවැනෙක් ඇත අවදනේ නැහී සිටියි, නැහී සිටිනුයේ අවදී.

ඇවැනෙක් ඇත කර්මයෙන් අවදියි අකර්මයෙන් නැහී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත අකර්මයෙන් අවදියි කර්මයෙන් නැහී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත කර්මයෙන් අවදියි කර්මයෙන් නැහී සිටී. ඇවැනෙක් ඇත අකර්මයෙන් අවදියි අකර්මයෙන් නැහී සිටී.

2. නො දුටුයෙහි දිවැයි කියන සුලු බව, නො ඇසුයෙහි ඇසිණැයි කියනසුලුබව, අමුතයෙහි මුතැයි කියනසුලුබව, නො දකුයෙහි දතැයි කියනසුලුබවැයි අනරිය බැවහර සතරෙකි.

නො දුටුයෙහි නො දිවැයි කියනසුලුබව, නො ඇසුයෙහි නො ඇසිණැයි කියනසුලුබව, අමුතයෙහි අමුතැයි කියනසුලුබව, නො දකුයෙහි නො දතැයි කියනසුලුබවැයි අරිය බැවහර සතරෙකි.

දුටුයෙහි නො දිවැයි කියනසුලුබව, ඇසුයෙහි නො ඇසිණැයි කියනසුලුබව, මුතයෙහි අමුතැයි කියනසුලුබව, දකුයෙහි නො දතැයි කියනසුලුබවැයි අනෙකුදු අනරිය බැවහර සතරෙකි.

දුටුයෙහි දිවැයි කියනසුලුබව, ඇසුයෙහි ඇසිණැයි කියනසුලුබව, මුතයෙහි මුතැයි කියනසුලුබව, දකුයෙහි දතැයි කියනසුලුබවැයි අරිය බැවහර සතරෙකි.

3. හික්ෂුන්ට හික්ෂුණින් හා සාධාරණවූ පරිපි සතරෙකි. හික්ෂුණින්ට හික්ෂුන් හා අසාධාරණවූ පරිපි සතරෙකි.

පිරිකර සතරෙකි : රැකියයුතු වූ ගොපනය කටයුතු වූ මමායනය කටයුතු වූ පරිභොග කටයුතු වූ පිරිකරෙක් ඇත, රැකියයුතු වූ ගොපනය කටයුතු වූ මමායනය කටයුතු වූ පරිභොග නොකටයුතු වූ පිරිකරෙක් ඇත, රැකියයුතු වූ ගොපනය කටයුතු වූ මමායනය නො කටයුතු වූ පරිභොග නො කටයුතු වූ පිරිකරෙක් ඇත, නො රැකියයුතු වූ ගොපනය නො කටයුතු වූ මමායනය නො කටයුතු වූ පරිභොග නො කටයුතු වූ පිරිකරෙක් ඇති.

ඇවැනෙක් ඇත හමුවෙහි අවදියි නො හමුවෙහි නැහී සිටියි. ඇවැනෙක් ඇත නො හමුවෙහි අවදියි හමුවෙහි නැහී සිටියි. ඇවැනෙක් ඇත හමුවෙහි අවදියි හමුවෙහි නැහී සිටියි. ඇවැනෙක් ඇත නො හමුවෙහි අවදියි නො හමුවෙහි නැහී සිටී.

ඇවැනෙක් ඇත නො දන්නේ අවදියි දන්නේ නැහී සිටියි, ඇවැනෙක් ඇත දන්නේ අවදියි නො දන්නේ නැහී සිටියි, ඇවැනෙක් ඇත නො දන්නේ අවදියි නො දන්නේ නැහී සිටියි, ඇවැනෙක් ඇත දන්නේ අවදියි දන්නේ නැහී සිටී.

4. සිවු අයුරකින් ඇවැනට අවදියි : කායද්වාරයෙන් අවදියි, වාග්ද්වාරයෙන් අවදියි, කායද්වාරයෙන් හා වාග්ද්වාරයෙන් අවදියි, කර්ම වාකායෙන් අවදී. සහමැදහි ගණමැදහි පුභුලක්ඛු වෙනැ ලිභුපිරිවැටුමෙනැයි අනෙකුදු සිවු අයුරකින් ඇවැනට අවදී.

කායද්වාරයෙන් නැහී සිටියි, වාග්ද්වාරයෙන් නැහී සිටියි, කායද්වාරයෙන් හා වාග්ද්වාරයෙන් නැහී සිටියි, කර්ම වාකායෙන් නැහී සිටියි සිවු අයුරකින් ඇවැනින් නැහී සිටී.

අපරෙහිපි චතුර්භාකාරෙහි ආපතියා වුට්ඨාති : සඛ්ඤාමජේඛි, ගණ මජේඛි, පුඤ්ඤාසං සන්තියෙ, ලීඛිතපාතුභාවෙන. සභපටිලාභෙන පුරිමං ජහාති, පච්ඡිමෙ පතිට්ඨාති, විඤ්ඤානතියො, පටිපසංඝමහනති, පඤ්ඤානතියො¹ නිරුජ්ඣනති. සභපටිලාභෙන පච්ඡිමං ජහාති, පුරිමෙ පතිට්ඨාති, විඤ්ඤානතියො පටිපසංඝමහනති, පඤ්ඤානතියො නිරුජ්ඣනති.

5. වතස්සො වොදනා : සීලවිපතතියා වොදෙති, ආචාරවිපතතියා වොදෙති, දිට්ඨිවිපතතියා වොදෙති, ආජීවවිපතතියා වොදෙති.

වතනාරො පරිවාසා : පටිච්ඡන්තපරිවාසො, අපටිච්ඡන්තපරිවාසො, සුඤ්ඤානපරිවාසො, සමොධානපරිවාසො.

වතනාරි මානතනානි²: පටිච්ඡන්තමානතනං, අපටිච්ඡන්තමානතනං, පකමමානතනං, සමොධානමානතනං.

වතනාරෙ මානතනචාරිකස්ස භික්ඛුනො රතනිචේජදා : සභවාසො විප්පවාසො, අනාරෙචනා, උභෙන ගණෙ චරති

වතනාරො සාමුඤ්ඤාසා.

6. වතනාරො පටිඤ්ඤානපරිභොගා : යාවකාලිකං, යාමකාලිකං, සත්තාභකාලිකං, යාවජීවිකං.

වතනාරි මහාවිකටානි : ගුට්ඨො, මුත්තං, ඡාදිකා, මතනිකා

වතනාරි කමමානි : අපලොකනකමමං, ඤානතිකමමං, ඤානතිදුක්ඛකමමං, ඤානතිචතුර්ථකමමං.

අපරාහිපි වතනාරි කමමානි : අධිමෙචන වග්ගකමමං, අධිමෙචන සමග්ගකමමං, ධිමෙචන වග්ගකමමං ධිමෙචන සමග්ගකමමං.

වතස්සො විපතතියො : සීලවිපතති, ආචාරවිපතති, දිට්ඨිවිපතති, ආජීවවිපතති.

වතනාරි අධිකරණානි : විවාදාධිකරණං, අනුවාදාධිකරණං, ආපත්තාධිකරණං, කිච්චාධිකරණං.

වතනාරො පරිසද්ධසනා : භික්ඛු දුස්සීලො පාපධිමෙමා පරිසද්ධසනො, භික්ඛුනී දුස්සීලා පාපධිමො පරිසද්ධසනා, උපාසකො දුස්සීලො පාපධිමෙමා පරිසද්ධසනො, උපාසිකා දුස්සීලා පාපධිමො පරිසද්ධසනා.

වතනාරො පරිසසොභනා : භික්ඛු සීලවා කල්‍යාණධිමෙමා පරිසසොභනො, භික්ඛුනී සීලවතී කල්‍යාණධිමො පරිසසොභනා, උපාසකො සීලවා කල්‍යාණධිමෙමා පරිසසොභනො, උපාසිකා සීලවතී කල්‍යාණධිමො පරිසසොභනා.

1. පණ්ණෙනතියො - මජ්ඣිමං.
2. වතනාරො මානතනා - සීමු 1. 2.

සහමැදහි ගණමැදහි පුභුලකිනු වෙතැ ලිඟ පිරිවැටුමෙනැයි අනෙකුදු සිවු අයුරෙකින් ඇවැනින් නැඟී සිටී. ස්ත්‍රී ලිඛගය පිළිලැබීම සමඟ පලමු පුරුෂ ලිඛගය හරියි, පස්විම ස්ත්‍රී ලිඛගයෙහි පිහිටයි. විඤජනිනු සන්සිඳෙත්, ප්‍රඤජනිනු නිරුද්ධ වෙත්. පුරුෂ ලිඛගය පිළිලැබීම සමඟ භීන වූ ස්ත්‍රී ලිඛගය හරී. පලමු පුරුෂ ලිඛගයෙහි පිහිටයි. විඤජනිනු සන් සිඳෙති, ප්‍රඤජනිනු නිරුද්ධ වෙත්.

5. වොදනා සතරෙකි ; සීලවිපත්තියෙන් වොදනා කෙරෙයි, ආචාර විපත්තියෙන් වොදනා කෙරෙයි, දිවයිවිපත්තියෙන් වොදනා කෙරෙයි, ආචීව විපත්තියෙන් වොදනා කෙරෙයි.

පරිවාස සතරෙකි : පට්චිජන්න පරිවාස යැ, අපට්චිජන්න පරිවාස යැ, සුද්ධන්ත පරිවාස යැ, සමොධාන පරිවාස යැයි.

මානත් සතරෙකි: පට්චිජන්න මානත්ත යැ, අපට්චිජන්න මානත්ත යැ, පක්ඛ-මානත්ත යැ, සමොධාන මානත්ත යැයි.

සහවාස යැ, විජ්ජවාස යැ, අනාරොචන යැ, ඌන ගණයෙහි හැසිරීම යැයි මානන හැසිරෙන මහණනු පිළිබඳ රාත්‍රීවිඤ්ඤ සතරෙකි.

සාමුක්කංස සතරෙකි.

6. පිළිගත් පිරිබෝ සතරෙකි : යාවකාලික යැ, යාමකාලික යැ, සන්තාහ-කාලික යැ යාවච්චික යැයි.

මහාවිකට සතරෙකි : ගුඵ යැ, මුත්‍ර යැ, අඵ යැ, මැටි යැයි.

කර්ම සතරෙකි : අපලොකනකර්ම යැ, ඤැත්තිකර්මය යැ, ඤැත්තිදුතියකර්ම යැ, ඤැත්තිවතුත්ථකර්ම යැයි.

අධර්මයෙන් ව්‍යග්‍රකර්ම යැ, අධර්මයෙන් සමග්‍රකර්ම යැ, ධර්මයෙන් ව්‍යග්‍රකර්ම යැ ධර්මයෙන් සමග්‍ර කර්ම යැයි අනෙකුදු කර්ම සතරෙකි.

සීලවිපත්ති යැ, ආචාර විපත්ති යැ, දිවයි විපත්ති යැ, ආචීව විපත්ති යැයි විපත් සතරෙකි.

විවාදධිකරණ යැ, අනුවාදධිකරණ යැ, ආපන්තාධිකරණ යැ, කිච්චාධිකරණ යැයි අධිකරණ සතරෙකි.

දුශ්ශීල වූ ලාමක ස්වභාව ඇති භික්ෂු තෙමේ පරිඡදුෂණ යැ. දුශ්ශීල වූ ලාමක ස්වභාවය ඇති භික්ෂුණී තොමෝ පරිඡ දුෂණා යැ, දුශ්ශීල වූ ලාමක ස්වභාවය ඇති උපාසක තෙමේ පරිඡදුෂණ යැ, දුශ්ශීල වූ ලාමක ස්වභාවය ඇති උපාසිකා තොමෝ පරිඡ දුෂණා යැයි පරිඡදුෂණයෝ සිවුදෙනෙකි.

සිල්වත් වූ කලණදම් ඇති මහණ තෙමේ පිරිස් හොබවන්නෙක, සිල් ඇත්තා වූ කලණදම් ඇත්තා වූ මෙහෙණ තොමෝ පිරිස් හොබවන්නියක, සිල්වත්වූ කලණදම් ඇත්තා වූ උච්ඡු තෙමේ පිරිස් හොබවන්නෙක, සිල්වත් වූ කලණදම් ඇත්තා වූ උච්චි තොමෝ පිරිස් හොබවන්නිය කැයි පිරිස් හොබවන්නෝ සිවුදෙනෙකි.

7. අත්පත්ති ආගනතුකො ආපජ්ජති නො ආවාසිකො. අත්පත්ති ආවාසිකො ආපජ්ජති නො ආගනතුකො. අත්පත්ති ආගනතුකො වෙච ආපජ්ජති ආවාසිකො ච. අත්පත්ති නෙච ආගනතුකො ආපජ්ජති නො ආවාසිකො.

අත්පත්ති ගමිකො ආපජ්ජති නො ආවාසිකො. අත්පත්ති ආවාසිකො ආපජ්ජති නො ගමිකො. අත්පත්ති ගමිකො වෙච ආපජ්ජති ආවාසිකො ච. අත්පත්ති නෙච ගමිකො ආපජ්ජති නො ආවාසිකො.

අත්ති චජ්ජනානතතතා නො ආපත්තිනානතතතා., අත්ති ආපත්ති නානතතතා නො චජ්ජනානතතතා. අත්ති චජ්ජනානතතතා වෙච ආපත්ති-නානතතතා ච. අත්ති නෙච චජ්ජනානතතතා නො ආපත්තිනානතතතා.

අත්ති චජ්ජසභාගතා නො ආපත්තිසභාගතා, අත්ති ආපත්තිසභාගතා නො චජ්ජසභාගතා, අත්ති චජ්ජසභාගතා වෙච ආපත්තිසභාගතා ච. අත්ති නෙච චජ්ජසභාගතා නො ආපත්තිසභාගතා.

අත්පත්ති උපජ්ඣායො ආපජ්ජති නො සද්ධිවිහාරිකො. අත්පත්ති සද්ධිවිහාරිකො ආපජ්ජති නො උපජ්ඣායො. අත්පත්ති උපජ්ඣායො වෙච ආපජ්ජති සද්ධිවිහාරිකො ච. අත්පත්ති නෙච උපජ්ඣායො ආපජ්ජති නො සද්ධිවිහාරිකො

අත්පත්ති ආචරියො ආපජ්ජති නො අනෙතවාසිකො. අත්පත්ති අනෙතවාසිකො ආපජ්ජති නො ආචරියො අත්පත්ති ආචරියො වෙච ආපජ්ජති අනෙතවාසිකො ච. අත්පත්ති නෙච ආචරියො ආපජ්ජති නො අනෙතවාසිකො.

8. චත්තාරො පච්චයො අනාපත්ති වස්සවෙජ්ජසුඤ්ඤා වා භිනෙතො භොති, සඛසං භිද්දිකුකාමා වා භොනති, ජිවිතනතරායො වා භොති, බ්‍රහ්මචරියනතරායො වා.

චත්තාරි වච්චුචචරිතානි : ඉත්තාවාදො, පිසුනා වාචා, ඵරුසා වාචා, සමඵපපලාපො.

චත්තාරි වච්චුචරිතානි : සච්චවාචා, අපිසුනා වාචා, සණ්ඨා වාචා, මනනාභාසා.

අත්ති ආදියනෙතො ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජති, පයොජෙතෙතො ලුහුකං. අත්ති ආදියනෙතො ලුහුකං ආපත්තිං ආපජ්ජති, පයොජෙතෙතො ගරුකං. අත්ති ආදියනෙතොපි පයොජෙතෙතොපි ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජති. අත්ති ආදියනෙතොපි පයොජෙතෙතොපි ලුහුකං ආපත්තිං ආපජ්ජති.

9. අත්ති පුඤ්ඤො අභිවාදනාරභො නො පච්චුච්චානාරභො. අත්ති පුඤ්ඤො පච්චුච්චානාරභො නො අභිවාදනාරභො. අත්ති පුඤ්ඤො අභිවාදනාරභො වෙච පච්චුච්චානාරභො ච. අත්ති පුඤ්ඤො නෙච අභිවාදනාරභො නො පච්චුච්චානාරභො.

7. ඇවැතෙක් ඇත ආගන්තුකයා අවදියි, ආවාසිකයා නො අවදී. ඇවැතෙක් ඇත ආවාසිකයා අවදියි, ආගන්තුකයා නො අවදී. ඇවැතෙක් ඇත ආගන්තුකයාත් අවදියි, ආවාසිකයාත් අවදී. ඇවැතෙක් ඇත ආගන්තුකයාත් නො අවදියි, ආවාසිකයාත් නො අවදී.

ඇවැතෙක් ඇත ගමිකයා අවදියි, ආවාසිකයා නො අවදී, ඇවැතෙක් ඇත ආවාසිකයා අවදියි, ගමිකයා නො අවදී, ඇවැතෙක් ඇත ගමිකයාත් අවදියි, ආවාසිකයාත් අවදී. ඇවැතෙක් ඇත ගමිකයාත් නො අවදියි, ආවාසිකයාත් නො අවදී.

වස්තු නානාත්වයෙක් ඇත ආපත්ති නානාත්වයෙක් නැත, ආපත්ති නානාත්වයෙක් ඇත වස්තු නානාත්වයෙක් නැත, වස්තු නානාත්වය ද ආපත්ති නානාත්වය ද ඇත, වස්තු නානාත්වය නැත් ම යැ ආපත්ති නානාත්වය නැත් මැ යි.

වස්තු සභාගත්වයෙක් ඇත ආපත්ති සභාගත්වයෙක් නැත, ආපත්ති සභාගත්වයෙක් ඇත වස්තු සභාගත්වයෙක් නැත, වස්තු සභාගත්වය ද ආපත්ති සභාගත්වය ද ඇත, වස්තු සභාගත්වය ද ආපත්ති සභාගත්වය ද නැත් මැ යි.

ඇවැතෙක් ඇත උපාධ්‍යාය තෙමේ අවදියි සද්ධිවිහාරික තෙමේ නො අවදී, ඇවැතෙක් ඇත සද්ධිවිහාරික තෙමේ අවදියි, උපාධ්‍යාය තෙමේ නො අවදී, ඇවැතෙක් ඇත උපාධ්‍යාය තෙමේත් සද්ධිවිහාරික තෙමේත් අවදී, ඇවැතෙක් ඇත උපාධ්‍යාය තෙමේ නො අවදියි සද්ධිවිහාරික තෙමේ නො අවදී.

ඇවැතෙක් ඇත ආවාය්‍යී තෙමේ අවදියි ඇතැවැයි තෙමේ නො අවදී, ඇවැතෙක් ඇත ඇතැවැයි තෙමේ අවදියි ආවාය්‍යී තෙමේ නො අවදී, ඇවැතෙක් ඇත ආවාය්‍යී තෙමේත් අතැවැයි තෙමේත් අවදී, ඇවැතෙක් ඇත ආවාය්‍යී තෙමේ නො ම අවදියි, අතැවැයි තෙමේ නොම අවදී.

8. වස්ච්චජෙදය පිළිබඳ ආනාපත්ති හෙතු සතරෙකි : සඨසයා බිඳුනේ හෝ වෙයි. සඨසයා බිඳුනු කැමැත්තේ හෝ වෙති, ජීවිතාන්තරායයෙක් හෝ වෙයි, බ්‍රහ්මචර්යායට අන්තරායයෙක් හෝ වෙයි.

මුසාවාද යැ පිසුණාවාවා යැ ඵරුසාවාවා යැ සම්ඵජ්ජලාප යැයි වාග් දුශ්චරිත සතරෙකි.

සම්චච්චා යැ අපිසුණාවාවා යැ සණ්භවාවා යැ මන්තාභාස යැයි වාක් සුචරිත සතරෙකි.

ගන්තේ ගරු ඇවැතට මෙභෙයන්තේ ලුහු ඇවැතට ඇවැදීම් ඇත. ගන්තේ ලුහු ඇවැතට මෙභෙයන්තේ ගරු ඇවැතට ඇවැදීම් ඇත. ගන්තේ ද මෙභෙයන්තේ ද ගරු ඇවැතට ඇවැදීම් ඇත. ගන්තේ ද මෙභෙයන්තේ ද ලුහු ඇවැතට ඇවැදීම් ඇති.

9. වැදීමට සුදුසු දක හුනස්නෙන් නැගිසිටීමට නුසුදුසු පුද්ගලයෙක් ඇත, දක හුනස්නෙන් නැගිසිටීමට සුදුසු වැදීමට නුසුදුසු පුද්ගලයෙක් ඇත, වැදීමට සුදුසු වූ දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීමට සුදුසු වූ ද පුද්ගලයෙක් ඇත, වැදීමට නො ම සුදුසු වූ දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීමට නො ම සුදුසු වූ පුද්ගලයෙක් ඇති.

අත්ථි පුඤ්ඤාදානං ආසනාරභො නො අභිවාදනාරභො අත්ථි පුඤ්ඤාදානං අභිවාදනාරභො නො ආසනාරභො. අත්ථි පුඤ්ඤාදානං ආසනාරභො වෙච්ච අභිවාදනාරභො ච. අත්ථි පුඤ්ඤාදානං නෙච්ච ආසනාරභො නො අභිවාදනාරභො.

10. අත්ථාපත්ථි කාලෙ ආපජ්ජති නො විකාලෙ. අත්ථාපත්ථි විකාලෙ ආපජ්ජති නො කාලෙ. අත්ථාපත්ථි කාලෙ වෙච්ච ආපජ්ජති විකාලෙ ච, අත්ථාපත්ථි නෙච්ච කාලෙ ආපජ්ජති නො විකාලෙ.

අත්ථි පටිඤ්ඤානං කාලෙ කප්පති නො විකාලෙ අත්ථි පටිඤ්ඤානං විකාලෙ කප්පති නො කාලෙ. අත්ථි පටිඤ්ඤානං කාලෙ වෙච්ච කප්පති විකාලෙ ච. අත්ථි පටිඤ්ඤානං නෙච්ච කාලෙ කප්පති නො විකාලෙ.

අත්ථාපත්ථි පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු ආපජ්ජති නො මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු, අත්ථාපත්ථි මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු ආපජ්ජති නො පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු, අත්ථාපත්ථි පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු වෙච්ච ආපජ්ජති මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු ච, අත්ථාපත්ථි නෙච්ච පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු ආපජ්ජති නො මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු.

අත්ථි පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු කප්පති නො මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු, අත්ථි මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු කප්පති නො පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු. අත්ථි පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු වෙච්ච කප්පති මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු ච. අත්ථි නෙච්ච පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු කප්පති. නො මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු.

අත්ථාපත්ථි අනෙතා ආපජ්ජති නො ඛභි, අත්ථාපත්ථි ඛභි ආපජ්ජති නො අනෙතා. අත්ථාපත්ථි අනෙතා වෙච්ච ආපජ්ජති ඛභි ච. අත්ථාපත්ථි නෙච්ච අනෙතා ආපජ්ජති නො ඛභි.

අත්ථාපත්ථි අනෙතාසීමාය ආපජ්ජති නො ඛභිසීමාය. අත්ථාපත්ථි ඛභිසීමාය ආපජ්ජති නො අනෙතාසීමාය. අත්ථාපත්ථි අනෙතාසීමාය වෙච්ච ආපජ්ජති ඛභිසීමාය ච. අත්ථාපත්ථි නෙච්ච අනෙතාසීමාය ආපජ්ජති නො ඛභිසීමාය.

අත්ථාපත්ථි ගාමෙ ආපජ්ජති නො අරඤ්ඤාදානං. අත්ථාපත්ථි අරඤ්ඤාදානං ආපජ්ජති නො ගාමෙ. අත්ථාපත්ථි ගාමෙ වෙච්ච ආපජ්ජති අරඤ්ඤාදානං ච. අත්ථාපත්ථි නෙච්ච ගාමෙ ආපජ්ජති නො අරඤ්ඤාදානං.

11. චතස්සො චොදනා : චජ්ඣසඤ්ඤානං ආපත්ථිසඤ්ඤානං, සංවාස පටිකෙඛපො, සාමීච්චපටිකෙඛපො.

චතතාරො පුබ්බකිච්චා. චතතාරො පතතකල්ලා. චතතාරි අනඤ්ඤාපාචිතතියාති. චතස්සො භික්ඛුසම්මුතියො.

චතතාරි අගතිගමනාති : ඡන්දගතිං ගච්ඡති, දොසාගතිං ගච්ඡති, මොහාගතිං ගච්ඡති, භයාගතිං ගච්ඡති.

චතතාරි නාගතිගමනාති : න ඡන්දගතිං ගච්ඡති, න දොසාගතිං ගච්ඡති, න මොහාගතිං ගච්ඡති, න භයාගතිං ගච්ඡති.

අසුනක් දීමට සුදුසු වැදීමට නුසුදුසු පුද්ගලයෙක් ඇත. වැදීමට සුදුසු අසුනක් දීමට නුසුදුසු පුද්ගලයෙක් ඇත, අසුනක් දීමට සුදුසු වූ ද වැදීමට සුදුසු වූ ද පුද්ගලයෙක් ඇත, අසුනක් දීමට නො ම සුදුසු වූ වැදීමට නො ම සුදුසු වූ පුද්ගලයෙක් ඇති.

10. ඇවැනෙක් ඇත කාලයෙහි අවදියි, විකාලයෙහි නො අවදී. ඇවැනෙක් ඇත විකාලයෙහි අවදියි, කාලයෙහි නො අවදී. ඇවැනෙක් ඇත කාලයෙහි ද විකාලයෙහි ද අවදී. ඇවැනෙක් ඇත කාලයෙහි නො ම අවදියි, විකාලයෙහි නො අවදී.

කාලයෙහි කැප විකාලයෙහි නො කැප පිළිගන්නා ලද්දෙක් ඇත. විකාලයෙහි කැප කාලයෙහි නො කැප පිළිගන්නා ලද්දෙක් ඇත. කාලයෙහි ද විකාලයෙහි ද කැප පිළිගන්නා ලද්දෙක් ඇත. කාලයෙහි නො ම කැප වූ විකාලයෙහි නො ම කැප වූ පිළිගන්නා ලද්දෙක් ඇති.

ඇවැනෙක් ඇත පසල් දනවුහි අවදියි, මැදුම් දනවුහි නො අවදී. ඇවැනෙක් ඇත මැදුම් දනවුහි අවදියි, පසල් දනවුහි නො අවදී. ඇවැනෙක් ඇත පසල් දනවුහි ද මැදුම් දනවුහි ද අවදී. ඇවැනෙක් ඇත පසල් දනවුහි නො ම අවදියි, මැදුම් දනවුහි නොම අවදී.

පසල් දනවුහි කැප මැදුම් දනවුහි නො කැපයෙක් ඇත. මැදුම් දනවුහි කැප පසල් දනවුහි නො කැපයෙක් ඇත. පසල් දනවුහි ද මැදුම් දනවුහි ද කැපයෙක් ඇත, පසල් දනවුහි ද මැදුම් දනවුහි ද නො ම කැපයෙක් ඇති.

ඇවැනෙක් ඇත ඇතුළතැ අවදියි, පිටතැ නො අවදී, ඇවැනෙක් ඇත පිටතැ අවදියි, ඇතුළතැ නො අවදී. ඇවැනෙක් ඇත ඇතුළතත් පිටතත් අවදී, ඇවැනෙක් ඇත ඇතුළතැ නොම අවදියි පිටතැ නො ම අවදී.

ඇවැනෙක් ඇත සීමාව තුළැ අවදියි, සීමාවෙන් පිටතැ නො අවදී. ඇවැනෙක් ඇත සීමාවෙන් පිටතැ අවදියි, සීමාව තුළැ නො අවදී. ඇවැනෙක් ඇත සීමාව තුළැ ද සීමාවෙන් පිටතැ ද අවදී, ඇවැනෙක් ඇත සීමාව තුළැ නොම අවදියි, සීමාවෙන් පිටතැ නොම අවදී.

ඇවැනෙක් ඇත ගමෙහි අවදියි, අරණයෙහි නො අවදී. ඇවැනෙක් ඇත අරණයෙහි අවදියි, ගමෙහි නො අවදී. ඇවැනෙක් ඇත ගමෙහි ද අරණයෙහි ද අවදී. ඇවැනෙක් ඇත ගමෙහි නො ම අවදියි, අරණයෙහි නො අවදී.

11. වොදනා සතරෙකි : වන්ථුසංදස්සනා යැ ආපත්තිසංදස්සනා යැ සංවාසං-පටික්ඛෙප යැ සාමීවිපටික්ඛෙප යැයි.

පුර්වකාත්‍යයෝ සිවු දෙනෙකි. පත්තකාල කර්මයෝ සිවු දෙනෙකි. අනඤ්ඤ-පාවිත්තිය ශික්ෂාපදයෝ සිවුදෙනෙකි. හික්ෂුසම්මුතිහු සිවු දෙනෙකි.

අග්නිගමනයෝ සිවු දෙනෙකි : ඡන්දයෙන් අග්නියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අග්නියට යෙයි, මොහයෙන් අග්නියට යෙයි, භයෙන් අග්නියට යෙයි.

නාග්නිගමනයෝ සිවු දෙනෙකි. ඡන්දයෙන් අග්නියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අග්නියට නො යෙයි, මොහයෙන් අග්නියට නො යෙයි. භයෙන් අග්නියට නො යෙයි.

12. චතුහඬෙහි සමන්තාගතො අලුජ් භික්ඛු සඛ්ඤං භිඤ්ඤි . ඡන්දුගතීං ගච්ඡන්තො, දෙසාගතීං ගච්ඡන්තො, මොභාගතීං ගච්ඡන්තො, භයාගතීං ගච්ඡන්තො.

චතුහඬෙහි සමන්තාගතො පෙසලො භික්ඛු භින්නං සඛ්ඤං සමඤ්ඤං කඤ්ඤි : න ඡන්දුගතීං ගච්ඡන්තො, න දෙසාගතීං ගච්ඡන්තො, න මොභාගතීං ගච්ඡන්තො, න භයාගතීං ගච්ඡන්තො.

චතුහඬෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො විනයො න පුච්ඡන්තබ්බො : ඡන්දුගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති.

චතුහඬෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා විනයො න පුච්ඡන්තබ්බො : ඡන්දුගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති.

චතුහඬෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො විනයො න විසුඤ්ජනබ්බො : ඡන්දුගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති.

චතුහඬෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා විනයො න විසුඤ්ජනබ්බො : ඡන්දුගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති.

චතුහඬෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අනුයොගො න දුතබ්බො : ඡන්දුගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති.

චතුහඬෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං විනයො න සාකච්ඡන්තබ්බො : ඡන්දුගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති.

13. අත්ථාපත්ති ගිලානො අපඤ්ඤි නො අගිලානො, අත්ථාපත්ති අගිලානො අපඤ්ඤි නො ගිලානො, අත්ථාපත්ති ගිලානො චෙච අපඤ්ඤි අගිලානො ච, අත්ථාපත්ති නෙච ගිලානො අපඤ්ඤි නො අගිලානො.

14. චත්තාරි අධම්මිකානි පාතිමොක්ඛට්ඨපනානි. චත්තාරි ධම්මිකානි පාතිමොක්ඛට්ඨපනානීති.

චතුසකං හිට්ඨිතං.

තස්සඤ්ඤනං :

1. සකචාචාය කායෙන පසුතො ච අචිත්තකො අපඤ්ඤනො ච කලෙහන වොහාරං චතුරෙ තථා
2. භික්ඛුනං භික්ඛුනීනඤ්ඤ පරික්ඛාරෙ ච සමමුඛා අජානකාලො¹ මජ්ඣෙ ච චූට්ඨානී දුට්ඨා තථා

1. අජානකාලො - ම ඡ සං.

12. සිවු අභිත් යුක්ත වූ අලප්ඵ හික්ෂු තෙමේ සඬසහෙදය කෙරෙයි : ඡන්දයෙන් අගතියට යන්නේ ද්වේෂයෙන් අගතියට යන්නේ මොහයෙන් අගතියට යන්නේ භයෙන් අගතියට යන්නේ යි.

සිවු අභිත් යුක්ත වූ ප්‍රියශීලි හික්ෂු තෙමේ සඬසයා සමගි කෙරෙයි. ඡන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යන්නේ මොහයෙන් අගතියට නො යන්නේ භයෙන් අගතියට නො යන්නේ යි.

සිවු අභිත් යුක්තවූ මහණහු පිළිබඳ විනය නො විචාළ යුතුයි : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, භයෙන් අගතියට යෙයි.

සිවු අභිත් යුත් මහණහු විසින් විනය නො විචාළ යුතුය : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, භයෙන් අගතියට යෙයි.

සිවු අභිත් යුත් මහණහු පිළිබඳ විනය නො විසඳිය යුතුයි : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, භයෙන් අගතියට යෙයි.

සිවු අභිත් යුත් මහණහු විසින් විනය නො විසඳිය යුතුයි : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, භයෙන් අගතියට යෙයි.

සිවු අභිත් යුත් මහණහට අනුයෝගය නොදිය යුතුයි : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, භයෙන් අගතියට යෙයි.

සිවු අභිත් යුත් මහණහු සමඟ විනය සාකච්ඡා නො කටයුතුයි : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, භයෙන් අගතියට යෙයි.

13. ඇවැතෙක් ඇත ගිලනා අවදියි, නො ගිලනා නො අවදී. ඇවැතෙක් ඇත නො ගිලනා අවදියි, ගිලනා නො අවදී. ඇවැතෙක් ඇත ගිලනාත් අවදියි, නො ගිලනාත් අවදී. ඇවැතෙක් ඇත ගිලනාත් නො ගිලනාත් නො ම අවදී.

14. නො දූහැමි පාමොක් තැබීම් සතරෙකැ, දූහැමි පාමොක් තැබීම් සතරෙකි.

චතුෂ්කය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

- 1. සකචාචා යැ කාය යැ පසුත්ත යැ අවිත්තක යැ එසේ ම ආපඡ්ජන්ත යැ කම්ම යැ වොහාර සතර යැ,
- 2. හික්ෂු හික්ෂුණි සාධාරණ අසාධාරණ පරිඡී යැ පරික්ඛාර යැ සම්මුඛා යැ අජාන යැ කාය යැ මඡ්ඤායැ එසේ ම දෙවැදෑරුම් චූච්ඡානී යැ.

3. පටිලාහා¹ ව වෛදනා පරිවාසා ව චුච්චති,
මානනනවාරිකා වාපි සාමුකකංසා පටිග්ගහා²
4. මහාවිකටකමමානි පුන කමමවිපනතියො,³
අභිකරණො දුග්ගිලා ව තොහනාගනකුකෙන ව
5. ගමිකො වජ්ජනානතතා සභාගුපජ්ඣායෙන ව,
ආචරියො පච්චයා ව දුච්චරිතං සුචරිතං
6. ආදියනො පුග්ගලො ව අරහා ආසනෙන ව,
කාලෙ ව කපපති චෙව පච්චනතිමෙසු කපපති
7. අනො අනො ව සීමාය ගාමෙ ව වෛදනාය ව,
පුබ්බකිච්චං පතකලං අනඤ්ඤසමමුතියො ව
8. අගති නාගති චෙව අලජ්ජි පෙසලෙන ව,
පුච්ඡතබ්බා දුචෙ චෙව විසුඤ්ජයා තථා දුචෙ;
අනුයොගො ව සාකච්ඡා ගිලානො ධපනෙන වා ති.

පඤ්චකං

1. පඤ්ච ආපතතියො. පඤ්ච ආපතතිකකිකා. පඤ්ච විනිතවජ්ජනි. පඤ්ච කමමානි ආනනනරිකානි. පඤ්ච පුග්ගලා නියතා. පඤ්ච ඡේදනනා ආපතතියො. පඤ්චභාකාරෙඤ්ඤි ආපතතිං ආපජ්ජති. පඤ්ච ආපතතියො මුසාවාදපච්චයා.

2. පඤ්චභාකාරෙඤ්ඤි කමමං න උපෙති : සයංවා කමමං න කරෙති, පරං වා නාඤ්ඤිසති, ඡන්දං වා පාරිසුද්ධිං වා න දෙති, කසිරමානෙ කමමෙ පටිකෙකාසති, කතෙ වා පන කමමෙ අධම්මදුට්ඨි භොති.

පඤ්චභාකාරෙඤ්ඤි කමමං උපෙති : සයං වා කමමං කරෙති, පරං වා අඤ්ඤිසති, ඡන්දං වා පාරිසුද්ධිං වා දෙති, කසිරමානෙ කමමෙ න පටිකෙකාසති, කතෙ වා පන කමමෙ ධම්මදුට්ඨි භොති.

3. පඤ්ච පිණ්ඩපාතිකසු භික්ඛුනො කපපනති : අනාමනනවාඤ්ඤො, ගණභොජනං, පරමපරභොජනං, අනඛිට්ඨානං, අවිකපනා.

4. පඤ්චගඤ්ඤති සමනනාගතො භික්ඛු උසුඤ්ඤිතපරිසඛිතිනො භොති පාපභික්ඛුපි අකුපපධම්මොපි : වෙසීයගොචරො⁴ වා භොති, විධිවාගොචරො වා භොති, පුලලකුමාරිගොචරො⁵ වා භොති, පණ්ඩක-ගොචරො වා භොති, භික්ඛුනිගොචරො වා භොති.

1. පටිලාහෙන - මජ්ඣං.
2. පටිග්ගති - මජ්ඣං.
3. පුන කමමෙ - මජ්ඣං.
4. වෙසීයාගොචරො - සීඉ¹.
5. පුලලකුමාරිගොචරො - මජ්ඣං.

3. පටිලාභය සමඟ වෛද්‍යා යැ පටිවෘස යැයි වතුෂ්ක කියනු ලැබේ. මානත්ත-
වාරිකා යැ සාමුක්කංසා යැ පටිග්ගාභ යැ.

4. මහාවිකට යැ කම්ම යැ යළි කම්මවිපත්ති යැ අධිකරණ යැ දුස්සීල යැ ආගන්තුක
වතුෂ්කය සමඟ සොහනා යැ.

5. ගමීක යැ වත්ථුනානත්ත යැ උපජ්ඣාය වතුෂ්කය සමඟ සභාග යැ ආවරිය යැ
පච්චය යැ දුච්චරිත යැ සුචරිත යැ.

6. ආදියන්ත යැ පුග්ගල යැ ආසනාරභ සමඟ අභිවෘද්ධාරභ යැ කාල යැ කප්පති යැ
පච්චන්තිම යැ කප්පති යැ.

7. අන්තො යැ අන්තො සීමා යැ වෛද්‍යා වතුෂ්කය සමඟ ගාම යැ පුබ්බකිච්ච යැ
පත්තකල්ල යැ අනඤ්ඤ යැ සම්මුතී යැ.

8. අගනී යැ නාගනී යැ පෙසල වතුෂ්කය සමඟ අලජ්චී යැ පුච්චිතබ්බ දෙක යැ
එසේම විස්සජ්ජෙයා දෙක යැ අනුයෝග යැ සාකච්ඡා යැ ධපනා දෙක සමඟ ගිලාන යැයි
මෙහි වතුෂ්ක නාමාවලි යයි.

පඤ්චකය

1. ආපත්ති පසෙකැ. ආපත්තිස්කන්ධ පසෙකැ. විනීතවස්තු පසෙකැ.
ආනන්තරික කර්ම පසෙකැ. නියත පුද්ගලයෝ පස් දෙනෙකැ. ඡේදනක ආපත්ති
පසෙකැ. පස් අයුරෙකින් ඇවැතට පැමිණෙයි, මුසාබිණීම හෙතු කොට ගෙන ඇවැත්
පසෙකි.

2. පස් අයුරෙකින් විනය කර්මයට නො පැමිණේ : තෙමේ හෝ විනය කර්මය
නො කෙරෙයි. මෙරමා හෝ ආරාධනය නො කෙරෙයි. ඡන්දය හෝ පාරිසුද්ධිය හෝ
නො දෙයි. කර්මය කරණු ලබන කල්හි පිළිකෙච්ච කෙරෙයි. යළි කර්මය කළ කල්හි
අධර්මදාෂ්ටි ඇත්තේ හෝ වෙයි.

පස් අයුරෙකින් විනය කර්මයට පැමිණේ. තෙමේ හෝ විනය කර්මය කෙරෙයි.
මෙරමා හෝ ආරාධනය කෙරෙයි. ඡන්දය හෝ පාරිසුද්ධිය හෝ දෙයි. කර්මය කරණු
ලබන කල්හි පිළිකෙච්ච නො කෙරෙයි. යළි කර්මය කළ කල්හි ධර්මදාෂ්ටි ඇත්තේ
හෝ වෙයි.

3. පිණ්ඩපාතික මහණහට කැප දෑ පසෙක : අනාමන්තවාර යැ ගණභොජන යැ
පරම්පරභොජන යැ අනාධිෂ්ඨාන යැ අච්ඤාපන යි.

4. පසහින් යුත් මහණ පවිටු වුව ද ක්ෂිණාසුව වුව ද සැක කරණ ලද්දෙක් නැවැත
නැවැත සැක කරණ ලද්දෙක් වෙයි : වෙසභනන් ඇසුරු කරන්නේ හෝ යැ. වැන්දඹුබන්
ඇසුරු කරන්නේ හෝ යැ. යොවුන් බවට පත් අවිවාහක ස්ත්රීන් ඇසුරු කරන්නේ
හෝ යැ. පණ්ඩකයන් ඇසුරු කරන්නේ හෝ යැ. හික්මුණින් ඇසුරු කරන්නේ
හෝ යි.

5. පඤ්ච තෙලානි : තිලතෙලං, සාඝපතෙලං, මධුකතෙලං, ඵරණඛතෙලං, වසාතෙලං.

පඤ්ච වසානි : අවජ්චසං, මච්ච්චසං, සුසුකාවසං, සුකරවසං, ගදුභවසං.

6. පඤ්ච බ්‍යසනානි : ඤාතීබ්‍යසනං, භොගබ්‍යසනං, රේගබ්‍යසනං, සීලබ්‍යසනං, දිට්ඨීබ්‍යසනං.

පඤ්ච සමපදා : ඤාතීසමපදා, භොගසමපදා, අරේගසමපදා, සීලසමපදා, දිට්ඨීසමපදා.

7. පඤ්ච නික්ඝගපටිපපක්ඝඤ්චියො උපජ්ඣායමහා : උපජ්ඣායො පක්ඝනො වා භොති, විබහනො වා, කාලකතො වා, පක්ඛසබ්ඛනො වා, ආණ්ඤානියෙව පඤ්චමී.

පඤ්ච පුග්ගලා න උපසමපාදෙනබ්බො : අඤ්ඤානිනො, අබ්බනිනො, වඤ්ඤානිනො, කරණදුක්ඛකට්ඨො, අපරිපුරේ.

8. පඤ්ච පංසුකුලානි : සොසානිකං, පාපණිකං උඤ්ජරබාසිතං, උපචිකා බාසිතං, අග්ගිද්දසී.

අපරානිපි පඤ්ච පංසුකුලානි : ගොබාසිතං, අජබාසිතං, චුපචිවරං, අභිසෙකිකං, ගතපටියාගතං.

9. පඤ්ච අවහාරා : ථෙය්‍යාවහාරේ, පසංඝාවහාරේ, පරිකප්පාවහාරේ, පටිච්ඡන්තාවහාරේ, කුසාවාහාරේ.

10. පඤ්ච මහාවොරු සනො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං.

පඤ්ච අවික්ඝජ්ජියානි.

පඤ්ච අවෙහඞ්ගියානි.

පඤ්චාපතනියො කායනො සමුට්ඨභන්ති න වාචනො නචිත්තනො.

පඤ්චාපතනියො කායනො ච වාචනො ච සමුට්ඨභන්ති න චිත්තනො.

පඤ්චාපතනියො දෙසනාගාමිනියො.

පඤ්ච සබ්බා.

පඤ්ච පාඨිමොනඤ්ඤොසා.

සබ්බපච්චනනිමේසු ජනපදෙසු විනයධරපඤ්චමෙන ගණෙන උපසමපාදෙනබ්බං.

පඤ්ච ආනිසංසා කඨිනථාරේ.

පඤ්ච කමමානි.

යාවතනියකෙ පඤ්චාපතනියො.

5. තෙල් පසෙක : තල තෙලෑ අබ තෙලෑ මී තෙලෑ එරඩු තෙලෑ වුරුණු තෙලී.

වුරුණු තෙල් පසෙක : වලස් තෙලෑ මස් තෙලෑ කිඹුල් තෙලෑ හුරු තෙලෑ කොටළු තෙලී.

6. ව්‍යසන පසෙක : ඥතිව්‍යසන යෑ හොග ව්‍යසන යෑ රොග ව්‍යසන යෑ ශීල ව්‍යසන යෑ දෘෂ්ටි ව්‍යසන යී.

සම්පත්ති පසෙක : ඥතිසම්පත්ති යෑ හොගසම්පත්ති යෑ ආරොග්‍යසම්පත්ති යෑ සීලසම්පත්ති යෑ දිට්ඨිසම්පත්ති යී.

7. උපාධ්‍යායයා කෙරෙන් නිස මිදීම පසෙක : උපාධ්‍යාය තෙමේ බැහැර ගියේ හෝ වෙයි, උපැවිදි වූයේ හෝ වෙයි, කල්පරිය කෙළේ හෝ වෙයි, අත්තොටුබවට ගියේ හෝ වෙයි, ඇණවීම මෑ පස් වැනි වෙ.

පුද්ගලයෝ පස් දෙනෙක් උපසපත් නො කටයුතු වෙති : උනු විසි වයස් ඇත්තේ යෑ, විකල වූ අවයව ඇත්තේ යෑ, වස්තු විපන්න යෑ, ටෙය්‍යසංවාසාදි දුෂ්කෘත කර්ම ඇත්තේ යෑ පිරිපුන් පා සිවුරු නැත්තේ යී.

8. පාංශුකුල පසෙක : සොහොන් පිළි යෑ අවන් පිළි යෑ මීයන් කෑ පිළි යෑ වෙයන් කෑ පිළි යෑ ගින්නෙන් දූවුණු පිළි යී.

අනෙකුදු පාංශුකුල පසෙක : ගෙරින් කෑ පිළි යෑ එළවන් කෑ පිළි යෑ තුඹස් සියාළු පිළි යෑ බිසෙවුමඩු පිළි යෑ මිනී ඔතා ගෙණා පිළි යී.

9. අවහාර පසෙක : සොරසිතින් ගැන්ම යෑ සැහැසිකමින් ගැන්ම යෑ පිරිකපා ගැන්ම යෑ පිළිසන් කොට ගැන්ම යෑ කුසපත් පෙරැළි කොට ගැන්ම යී.

10. මහ සොරු පස් දෙනෙක් ලොවිහි විද්‍යාමාන වෙති.

නො විසඳිය යුතු භාණ්ඩ පසෙකි.

නො බෙදිය යුතු භාණ්ඩ පසෙකි.

පස් ඇවැතෙක් කයින් නහියි, වචනයෙන් නො නහියි, සිතින් නො නහී.

පස් ඇවැතෙක් කයින් ද වචනයෙන් ද නහියි, සිතින් නො නහී.

පස් ඇවැතෙක් **දේශනාභාණ්ඩ** යෑ

සඨස වර්ග පසෙකි.

පාමොක් උදෙසීම පසෙකි.

සියලු පසල් දනවුහි විනයධරයකු පස්වැනි කොට ඇති ගණයා විසින් උපසම්පද කර්ම කළ යුතු යී.

කඨිනය ඇතිරීමෙහි අනුසස් පසෙකි.

විනය කර්ම පසෙකි.

තුන් යළ තෙක් කීමෙහි ඇවැත් පසෙකි.

පඤ්චාසාදනං අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති පාරජිකස්ස.

පඤ්චාසාදනං අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති ථුලලව්වයස්ස.

පඤ්චාසාදනං අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස.

11. පඤ්ච අකප්පියානි න පරිභුඤ්ජිතබ්බානි : අදින්නඤ්ච භොති, අවිදිතඤ්ච භොති, අකප්පියඤ්ච භොති, අපට්ඨනභිතඤ්ච භොති, අකතාතිරිත්තඤ්ච භොති.

පඤ්චකප්පියානි පරිභුඤ්ජිතබ්බානි : දින්නඤ්ච භොති, විදිතඤ්ච භොති, කප්පියඤ්ච භොති, පට්ඨනභිතඤ්ච භොති, කතාතිරිත්තඤ්ච භොති.

පඤ්ච දුභානි අප්පඤ්ඤානි ප්පඤ්ඤසම්මතානි ලොකස්ස¹: මජ්ජදුභං, සමජ්ජදුභං, ඉඤ්ඤදුභං, උසභදුභං විත්තකම්මදුභං.

පඤ්ච උප්පන්නා දුප්පට්ඨිනොදයා²: උප්පන්නො රුගො දුප්පට්ඨිනොදයො, උප්පන්නො දෙසො දුප්පට්ඨිනොදයො, උප්පන්නො මොභො දුප්පට්ඨිනොදයො, උප්පන්නො පට්ඨානං දුප්පට්ඨිනොදයං, උප්පන්නො ගම්මෙවිත්තං දුප්පට්ඨිනොදයං.

පඤ්චානිසංසා සම්මජ්ජනියා : සකච්චතං පසීදති, පරච්චතං පසීදති, දෙවතා අත්තමනා භොනති, පාසාදිකසංචත්තනිකං³ කම්මං උපචිනාති, කායස්ස හෙද පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති.

අපරෙපි පඤ්චානිසංසා සම්මජ්ජනියා : සකච්චතං පසීදති, පරච්චතං පසීදති, දෙවතා අත්තමනා භොනති සන්චුසාසනං කතං භොති, පච්ඡමා ජනතා දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජති.

12. පඤ්චභඛෙගති සම්මන්තාගතො වින්ධධරො බාලොඤ්චෙව සඛිං ගච්ඡති : අත්තනො භාසපරියන්තං න උග්ගණ්හානි, පරස්ස භාසපරියන්තං න උග්ගණ්හානි, අත්තනො භාසපරියන්තං අනුග්ගභෙත්වා⁴ පරස්ස භාසපරියන්තං අනුග්ගභෙත්වා අධිමෙමන කාරෙති අපට්ඨඤ්ඤය.

පඤ්චභඛෙගති සම්මන්තාගතො වින්ධධරො පණ්ඨිතොඤ්චෙව සඛිං ගච්ඡති : අත්තනො භාසපරියන්තං උග්ගණ්හානි, පරස්ස භාසපරියන්තං උග්ගණ්හානි, අත්තනො භාසපරියන්තං උග්ගභෙත්වා පරස්ස භාසපරියන්තං උග්ගභෙත්වා ධිමෙමන කාරෙති පට්ඨඤ්ඤය.

අපරෙතිපි පඤ්චභඛෙගති සම්මන්තාගතො වින්ධධරො බාලොඤ්චෙව සඛිං ගච්ඡති : ආපනති න ජානාති, ආපනතියා මූලං න ජානාති, ආපනතිසමුදයං න ජානාති, ආපනතිනිර්ධං න ජානාති, ආපනතිනිර්ධගාමිතිං පට්ඨදං⁵ න ජානාති.

1. ලොකසම්මං—සීඕ 1, 2. මජ්ජං.
2. දුප්පට්ඨිනොදියා—සයා.
3. { පාසාදික සංචත්තියං—සීඕ 1, 2.
පාසාදික සංචත්තියං—සයා.
පාසාදික සංචත්තියකම්මං—මජ්ජං.
4. න උග්ගභෙත්වා—මජ්ජං.
5. ආපනතිනිර්ධගාමිතිං පට්ඨදං—සීඕ, 1.

පස් අයුරෙකින් නොදුන් දෙය පැහැර ගන්නහුට පරිච්ඡ ඇවැත් වේ.

පස් අයුරෙකින් නොදුන් දෙය පැහැර තේනහුට චුලැසි ඇවැත් වේ.

පස් අයුරෙකින් නොදුන දෙය පැහැර ගන්නහුට දුකුළා ඇවැත් වේ.

11. නොවැළඳිය යුතු අකැප බොජුන් පසෙක : නොදෙන ලද්දේත් වෙයි, (පිළිගණි මිසි) නො දන්නා ලද්දේත් වෙයි, අකැපත් වෙයි, නො පිළිගන්නා ලද්දේත් වෙයි, පවරා අයිතින් නො කරණ ලද්දේ ද වේ.

වැළඳිය යුතු කැප බොජුන් පසෙක : දෙන ලද්දේත් වෙයි, (පිළිගණිමිසි) දන්නා ලද්දේත් වෙයි, කැපත් වෙයි, පිළිගන්නා ලද්දේත් වෙයි, පවරා අයිතින් කරණ ලද්දේ ද වේ.

ලෝකයා විසින් පිණැසි සම්මත නො පින් වූ දන් පසෙක : මදාදන යැ නානාදන යැ ස්ත්රීදන යැ වෘෂභදන යැ (අසභා) චිත්‍රකර්මදන යි.

දුරැලීමට දුෂ්කර වූ උපන් කරුණු පසෙක : උපන් රාගය දුරැලීමට දුෂ්කර යැ, උපන් ද්වේෂය දුරැලීමට දුෂ්කර යැ, උපන් මොහය දුරැලීමට දුෂ්කර යැ, උපන් ප්‍රතිභානය දුරැලීමට දුෂ්කර යැ, උපන් ගමිකචිත්තය දුරැලීමට දුෂ්කර යි.

හැමදීම පිළිබඳ අනුසස් පසෙක : සිය සිත පහදිසි, මෙරමා සිත පහදිසි, දෙවියෝ සතුටු සිත් ඇත්තාහු වෙති, ප්‍රසාදය පිණිස පවත්නා කර්මයක් රැස් කෙරෙයි, කාබුන් මරණින් මතු ශොභනගති ඇති දෙවිලොවට පැමිණේ.

හැමදීම පිළිබඳ අනෙකුදු අනුසස් පසෙක : සිය සිත පහදිසි, මෙරමා සිත පහදිසි, දෙවියෝ සතුටු සිත් ඇති වෙති. ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුශාසනය කරණ ලද්දේ වෙයි. පශ්චිම ජනතාව දිව්‍යානුගතියට පැමිණේ.

12. පසහෙකින් යුත් විනයධර බාලයෙකැයි මැ ගිණිමට යෙයි : සිය වදන් පිරියත නොම උගණිසි, මෙරමා වදන් පිරියත නොම උගණිසි, සිය වදන් පිරියත නො ඉගෙන මෙරමා වදන් පිරියත නො ඉගෙන අධර්මයෙන් අප්‍රතිඤයෙන් කරවයි.

පසහෙකින් යුත් විනයධර පණ්ඩිතයෙකැයි මැ ගිණිමට යෙයි : සිය වදන් පිරියත උගණිසි, මෙරමා වදන් පිරියත උගණිසි, සියවදන් පිරියත ඉගෙන මෙරමා වදන් පිරියත ඉගෙන ධර්මයෙන් ප්‍රතිඤයෙන් කරවයි.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් විනයධර බාලයෙකැයි මැ ගිණිමට යෙයි : ආපත්තිය නො දනිසි, ආපත්තිමුලය නො දනිසි, ආපත්තිසමුදය නො දනිසි, ආපත්තිනිරෝධය නො දනිසි, ආපත්තිනිරෝධ ගාමිනී ප්‍රතිපත් නො දනී.

පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ණිනොනෙව සඛිං ගච්ඡති : ආපතනිං ජානාති, ආපතනියා මූලං ජානාති, ආපතනිසමුදයං ජානාති, ආපතනිනිරෝධං ජානාති, ආපතනිනිරෝධගාමිනිං පටිපදං ජානාති.

අපරෙහිපි පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ බාලොනෙව සඛිං ගච්ඡති : අධිකරණං න ජානාති, අධිකරණස්ස මූලං න ජානාති, අධිකරණසමුදයං න ජානාති, අධිකරණනිරෝධං න ජානාති, අධිකරණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං න ජානාති.

පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ණිනොනෙව සඛිං ගච්ඡති : අධිකරණං ජානාති, අධිකරණස්ස මූලං ජානාති, අධිකරණ සමුදයං ජානාති, අධිකරණනිරෝධං ජානාති, අධිකරණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං ජානාති.

අපරෙහිපි පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ බාලොනෙව සඛිං ගච්ඡති : වජ්ඣං න ජානාති, නිදනං න ජානාති, පඤ්ඤතනීං න ජානාති, අනුපඤ්ඤතනීං න ජානාති, අනුසක්ඛිවචනපථං න ජානාති.

පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ණිනොනෙව සඛිං ගච්ඡති : වජ්ඣං ජානාති, නිදනං ජානාති, පඤ්ඤතනීං ජානාති, අනුපඤ්ඤතනීං ජානාති, අනුසක්ඛිවචනපථං ජානාති.

අපරෙහිපි පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ බාලොනෙව සඛිං ගච්ඡති : ඤාතනිං න ජානාති, ඤාතනියා කරණං න ජානාති, න පුබ්බකුසලො හොති, න අපරකුසලො හොති, අකාලඤ්ඤා ච හොති.

පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ණිනොනෙව සඛිං ගච්ඡති : ඤාතනිං ජානාති, ඤාතනියා කරණං ජානාති, පුබ්බකුසලො හොති, අපරකුසලො හොති, කාලඤ්ඤා ච හොති.

අපරෙහිපි පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ බාලොනෙව සඛිං ගච්ඡති : ආපත්තානාපතනීං න ජානාති, ලුහුකගරාකං ආපතනීං න ජානාති, සාවසෙසානවසෙසං ආපතනීං න ජානාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපතනීං න ජානාති, ආවරිතපරමපරා බො පනස්ස න සුඤ්ඤතා හොති න සුමනසිකතා න සුපට්ඨානා.

පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ණිනොනෙව සඛිං ගච්ඡති : ආපත්තානාපතනීං ජානාති, ලුහුකගරාකං ආපතනීං ජානාති, සාවසෙසානවසෙසං ආපතනීං ජානාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපතනීං ජානාති, ආවරිතපරමපරා බො පනස්ස සුඤ්ඤතා හොති සුමනසිකතා සුපට්ඨානා.

අපරෙහිපි පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ බාලොනෙව සඛිං ගච්ඡති : ආපත්තානාපතනීං න ජානාති, ලුහුකගරාකං ආපතනීං න ජානාති, සාවසෙසානවසෙසං ආපතනීං න ජානාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපතනීං න ජානාති, උභයානි බො පනස්ස පාතීමොකඛාති න විජාරෙත ස්වාගතානි හොනති න සුවිහතතානි න සුපච්චතනීති න සුවිනිවජ්ඣනීති සුත්තසො අනුබ්බසඤ්ඤතසො.

පසහෙකින් යුත් විනයධර පණ්ඩිතයෙකු යි මැ ගිණිමට යෙයි : ආපත්තිය දැනිමි ආපත්තිමුලය දැනිමි, ආපත්තිසමුදය දැනිමි, ආපත්තිනිරෝධය දැනිමි, ආපත්තිනිරෝධාගාමීනී ප්‍රතිපත් දැනි.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් විනයධර බාලයෙකු යි මැ ගිණිමට යෙයි : අධිකරණය නො දැනිමි, අධිකරණමුලය නො දැනිමි, අධිකරණ සමුදය නො දැනිමි, අධිකරණනිරෝධය නො දැනිමි, අධිකරණ නිරෝධාගාමීනී ප්‍රතිපත් නො දැනි.

පසහෙකින් යුත් විනයධර පණ්ඩිතයෙකු යි මැ ගිණිමට යෙයි : අධිකරණය දැනිමි, අධිකරණමුලය දැනිමි, අධිකරණසමුදය දැනිමි, අධිකරණනිරෝධය දැනිමි, අධිකරණ නිරෝධාගාමීනී ප්‍රතිපත් දැනි.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් විනයධර බාලයෙකු යි මැ ගිණිමට යෙයි : වස්තුව නො දැනිමි, නිදනය නො දැනිමි, ප්‍රඥප්තිය නො දැනිමි, අනුප්‍රඥප්තිය නො දැනිමි, අනුසන්ධිකථාමාර්ගය නො දැනි.

පසහෙකින් යුත් විනයධර පණ්ඩිතයෙකු යි මැ ගිණිමට යෙයි : වස්තුව දැනිමි, නිදනය දැනිමි, ප්‍රඥප්තිය දැනිමි, අනුප්‍රඥප්තිය දැනිමි, අනුසන්ධිකථාමාර්ගය දැනි.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් විනයධර බාලයෙකු යි මැ ගිණිමට යෙයි : ඤාත්තිය නො දැනිමි, ඤාත්තිකරණය නො දැනිමි, පළමු කියයුත්තෙහි දක්ෂ නො වෙයි, පසුව කියයුත්තෙහි දක්ෂ නො වෙයි, කල් නො දන්නේත් වේ.

පසහෙකින් යුත් විනයධර පණ්ඩිතයෙකු යි මැ ගිණිමට යෙයි : ඤාත්තිය දැනිමි, ඤාත්තිකරණය දැනිමි, පළමු කියයුත්තෙහි දක්ෂ වෙයි, පසුව කියයුත්තෙහි දක්ෂ වෙයි කල් දන්නේත් වේ.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් විනයධර බාලයෙකු යි මැ ගිණිමට යෙයි : ආපත්තිය ද අනාපත්තිය ද නො දැනිමි, ලහුකාපත්තිය ද ගරුකාපත්තිය ද නො දැනිමි, සාවසෙසාපත්තිය ද අනවසෙසාපත්තිය ද නො දැනිමි, දුටුපුල්ලාපත්තිය ද අදුටුපුල්ලාපත්තිය ද නො දැනිමි, ඔහු විසින් ආචාර්ය පරම්පරාව මැනැවින් නො උගන්නා ලද වෙයි මැනැවින් මෙතෙහි නො කරණ ලද වෙයි මැනැවින් නො දරාගන්නා ලද වේ.

පසහෙකින් යුත් විනයධර පණ්ඩිතයෙකු යි මැ ගිණිමට යෙයි : ආපත්තිය ද අනාපත්තිය ද දැනිමි ලහුකාපත්තිය ද ගරුකාපත්තිය ද දැනිමි සාවසෙසාපත්තිය ද අනවසෙසාපත්තිය ද දැනිමි දුටුපුල්ලාපත්තිය ද අදුටුපුල්ලාපත්තිය ද දැනිමි ඔහු විසින් ආචාර්ය පරම්පරාව මැනැවින් උගන්නා ලද වෙයි මැනැවින් මෙතෙහි කරණ ලද වෙයි මැනැවින් දරාගන්නා ලද වේ.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් විනයධර බාලයෙකු යි මැ ගිණිමට යෙයි : ආපත්ති අනාපත්ති නො දැනිමි, ලහුකාපත්ති ගරුකාපත්ති නො දැනිමි, සාවසෙසාපත්ති අනවසෙසාපත්ති නො දැනිමි, දුටුපුල්ලාපත්ති අදුටුපුල්ලාපත්ති නො දැනිමි, ඔහු විසින් උභය ප්‍රාතිමොක්ෂය විස්තර වශයෙන් මැනැවින් ප්‍රගුණ නො කරණ ලද වෙයි. මැනැවින් නො බෙදනලද වෙයි, මැනැවින් (දූර්වවශයෙන්) නො පවත්වන ලද වෙයි, පෙළ වශයෙන් ද අර්ථකථා වශයෙන් ද මැනැවින් විනිශ්චය නො කරණ ලද වේ.

පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ණිතොනෙව සඛං ගච්ඡති : ආපත්තානාපත්තිං ජානාති, ලුහුකගරාකං ආපත්තිං ජානාති, සාචසෙසානචසෙසං ආපත්තිං ජානාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපත්තිං ජානාති, උභයානි බො පනස්ස පාතිමොක්ඛානි විජාරෙන ස්වාගතානි භොනති සුචිහතනානි සුපචතනිනි සුචිනිච්ඡතානි සුත්තසො අනුබ්‍යක්ඛන්තො.

අපරෙහිපි පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ බාලොනෙව සඛං ගච්ඡති : ආපත්තානාපත්තිං න ජානාති, ලුහුකගරාකං ආපත්තිං න ජානාති, සාචසෙසානචසෙසං ආපත්තිං න ජානාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපත්තිං න ජානාති, අධිකරණේ ච න විනිච්ඡයකුසලො භොති.

පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ණිතොනෙව සඛං ගච්ඡති : ආපත්තානාපත්තිං ජානාති, ලුහුකගරාකං ආපත්තිං ජානාති, සාචසෙසානචසෙසං ආපත්තිං ජානාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපත්තිං ජානාති, අධිකරණේ ච විනිච්ඡයකුසලො භොති.

13. පඤ්ච ආරක්ඛකා¹ : මඤ්ඤා මොමුභතතා ආරක්ඛකො භොති, පාපිචේජා ඉච්ඡාපකතො ආරක්ඛකො භොති, උම්මාද චිත්තකෙඛපා ආරක්ඛකො භොති, වණණීනං බුද්ධෙහි බුද්ධිසාචකෙහිති ආරක්ඛකො භොති, අපි ච අපච්චේජකෙසුච නිස්සාය සන්තුවච්චිකෙසුච නිස්සාය සලෙච්චකෙසුච නිස්සාය පච්චේකකෙසුච නිස්සාය ඉදමඤ්චිතකෙසුච² නිස්සාය ආරක්ඛකො භොති.

පඤ්ච පිණ්ඩපානිකා - පෙ - පඤ්ච පංසුකුලිකා - පෙ - පඤ්ච රුක්ඛමුලිකා - පෙ - පඤ්ච සොසානිකා - පෙ - පඤ්ච අබොතාසිකා - පෙ - පඤ්ච තෙච්චරිකා - පෙ - පඤ්ච සපදනචාරිකා - පෙ - පඤ්ච නෙසජ්ජිකා - පෙ - පඤ්ච යථාසන්තිකා - පෙ - පඤ්ච ඵකාසනිකා - පෙ - පඤ්ච බලුපච්ඡාහනිකා - පෙ - පඤ්ච පත්තපිණ්ණිකා : මඤ්ඤා මොමුභතතා පත්තපිණ්ණිකො භොති, පාපිචේජා ඉච්ඡාපකතො පත්තපිණ්ණිකො භොති, උම්මාද චිත්තකෙඛපා පත්තපිණ්ණිකො භොති, වණණීනං බුද්ධෙහි බුද්ධිසාචකෙහිති පත්තපිණ්ණිකො භොති, අපි ච අපච්චේජකෙසුච නිස්සාය සන්තුවච්චිකෙසුච නිස්සාය සලෙච්චකෙසුච නිස්සාය පච්චේකකෙසුච නිස්සාය ඉදමඤ්චිතකෙසුච නිස්සාය පත්තපිණ්ණිකො භොති.

14. පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා නානිස්සිතෙන වජ්ඣබ්බං : උපොසථං න ජානාති, උපොසථකම්මං න ජානාති, පාතිමොක්ඛං න ජානාති, පාතිමොක්ඛද්දෙසං න ජානාති, උභවපඤ්චයො භොති,

පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනිස්සිතෙන වජ්ඣබ්බං : උපොසථං ජානාති, උපොසථකම්මං ජානාති, පාතිමොක්ඛං ජානාති, පාතිමොක්ඛද්දෙසං ජානාති, පඤ්චයො වා භොති අනිරොකපඤ්චයො වා.

1. ආරක්ඛකා—සීමු.¹
2. ඉදමච්චිතකෙසුච—සීමු.¹

පසහෙකින් යුත් විනයධර පණ්ඩිතයෙකු යි මෑ ගිණිමට යෙයි : ආපත්ති අනාපත්ති දැනියි, ලහුකාපත්ති ගරුකාපත්ති දැනියි, සාවසෙසාපත්ති අනවසෙසාපත්ති දැනියි, දුටුපුල්ලාපත්ති අදුටුපුල්ලාපත්ති දැනියි, ඔහු විසින් උභය ප්‍රාතිමොක්ෂය විස්තර වශයෙන් මැනැවින් ප්‍රගුණ කරණලද වෙයි මැනැවින් බෙදන ලද වෙයි මැනැවින් (දූරිම වශයෙන්) පවත්වන ලද වෙයි පෙළ වශයෙන් ද අර්ථකථා වශයෙන් ද මැනැවින් විනිශ්චය කරණ ලද වේ.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් විනයධර බාලයෙකු යි මෑ ගිණිමට යෙයි ; ආපත්ති අනාපත්ති නො දැනියි, ලහුකාපත්ති ගරුකාපත්ති නො දැනියි, සාවසෙසාපත්ති අනවසෙසාපත්ති නො දැනියි, දුටුපුල්ලාපත්ති අදුටුපුල්ලාපත්ති නො දැනියි, අධිකරණයෙහි විනිශ්චය කුඹල වූයේ ද නො වේ.

පසහෙකින් යුත් විනයධර පණ්ඩිතයෙකු යි මෑ ගිණිමට යෙයි, ආපත්ති අනාපත්ති දැනියි, ලහුකාපත්ති ගරුකාපත්ති දැනියි, සාවසෙසාපත්ති අනවසෙසාපත්ති දැනියි, දුටුපුල්ලාපත්ති අදුටුපුල්ලාපත්ති දැනියි, අධිකරණයෙහි විනිශ්චය කුඹල වූයේ ද වේ.

13. ආරණ්‍යකයෝ පස් දෙනෙක : නුවණ මද බැවින් මූලා බැවින් ආරණ්‍යක වෙයි, ලාමක අදහස් ඇතියේ ලාමක අදහසින් මධ්‍යාලයේ ආරණ්‍යක වෙයි, උමතු වෙන් විත්ත වික්ෂෙපයෙන් ආරණ්‍යක වෙයි, බුදුවරුන් විසින් බුදුසව්වන් විසින් වර්ණිත යැයි ආරණ්‍යක වෙයි. තව ද අපිස් බව මෑ නිසා සතොස් බව මෑ නිසා කෙලෙස් ලියනු මෑ නිසා විවෙකය මෑ නිසා මෙයින් අර්ථයක් ඇති බව මෑ නිසා ආරණ්‍යක වේ.

පිණ්ඩපාතිකයෝ පස් දෙනෙක පංසුකුලිකයෝ පස් දෙනෙක රුක්ඛ-මූලිකයෝ පස් දෙනෙක සොසානිකයෝ පස් දෙනෙක අබ්භොකාසිකයෝ පස් දෙනෙක තෙව්වරිකයෝ පස් දෙනෙක සපදනවාරිකයෝ පස් දෙනෙක නෙසජ්ජිකයෝ පස් දෙනෙක යථාසන්ථකිකයෝ පස් දෙනෙක ඵකාසනිකයෝ පස් දෙනෙක බලුපවිජාහත්තිකයෝ පස් දෙනෙක පත්ත-පිණ්ඩිකයෝ පස් දෙනෙක : නුවණ මද බැවින් මූලා බැවින් පත්තපිණ්ඩික වෙයි, ලාමක අදහස් ඇතියේ ලාමක අදහසින් මධ්‍යාලයේ පත්තපිණ්ඩික වෙයි, උමතුවෙන් විත්ත වික්ෂෙපයෙන් පත්තපිණ්ඩික වෙයි, බුදුවරුන් විසින් බුදුසව්වන් විසින් වර්ණිත යැයි පත්තපිණ්ඩික වෙයි. තව ද අපිස්බව මෑ නිසා සතොස්බව මෑ නිසා කෙලෙස් ලියනු මෑ නිසා විවෙකය මෑ නිසා මෙයින් අර්ථයක් ඇති බව මෑ නිසා පත්තපිණ්ඩික වේ.

14. පසහෙකින් යුත් මහණ අනිශ්ශ්‍රිත වූ නො විසිය යුතු ය : පොහොය නො දැනියි, පොහෝකම් නො දැනියි, පාමොක් නො දැනියි, පාමොක් උදෙසුම් නො දැනියි, උනුපස්වස් ඇත්තේ වේ.

පසහෙකින් යුත් මහණ අනිශ්ශ්‍රිත වූ විසිය යුතු ය : පොහොය දැනියි, පොහෝකම් දැනියි, පාමොක් දැනියි, පාමොක් උදෙසුම් දැනියි, පස්වස් ඇත්තේ හෝ අධිරා පස්වස් ඇති හෝ වේ.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් මහණ අනිශ්ශ්‍රිත වැ නො විසිය යුතු ය : පවාරණය නො දැනි, පවාරණ කර්මය නො දැනි, පාමොක් නො දැනි, පාමොක් උදෙසුම් නො දැනි, උනුපස්වස් ඇති වේ.

පසහෙකින් යුත් මහණ අනිශ්ශ්‍රිත වැ විසිය යුතු ය : පවාරණය දැනි, පවාරණකර්මය දැනි, පාමොක් දැනි, පාමොක් උදෙසුම් දැනි, පස්වස් ඇත්තේ හෝ අධිරාපස්වස් ඇත්තේ හෝ වේ.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් මහණ අනිශ්ශ්‍රිත වැ නො විසිය යුතු ය : ඇවැත් නො ඇවැත් නො දැනි, ලුහු ගුරු ඇවැත් නො දැනි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත් නො දැනි, තුළුල් නො තුළුල් ඇවැත් නො දැනි, උනුපස්වස් ඇති වේ.

පසහෙකින් යුත් මහණහු අනිශ්ශ්‍රිත වැ විසිය යුතු ය : ඇවැත් නො ඇවැත් දැනි, ලුහු ගුරු ඇවැත් දැනි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත් දැනි, තුළුල් නො තුළුල් ඇවැත් දැනි, පස්වස් ඇත්තේ හෝ අධිරා පස්වස් ඇත්තේ හෝ වේ.

15. පසහෙකින් යුත් මෙහෙණ අනිශ්ශ්‍රිත වැ නො විසිය යුතු ය : පොහොය නො දැනි, පොහෝකම් නො දැනි, පාමොක් නො දැනි, පාමොක් උදෙසුම් නො දැනි, උනුපස් වස් ඇති වේ.

පසහෙකින් යුත් මෙහෙණ අනිශ්ශ්‍රිත වැ විසිය යුතු ය : පොහොය දැනි, පොහෝකම් දැනි, පාමොක් දැනි, පාමොක් උදෙසුම් දැනි, පස්වස් ඇත්තී හෝ අධිරා පස්වස් ඇත්තී හෝ වේ.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් මෙහෙණ අනිශ්ශ්‍රිත වැ නො විසිය යුතු ය : පවාරණය නො දැනි, පවාරණකර්මය නො දැනි, පාමොක් නො දැනි, පාමොක් උදෙසුම් නො දැනි, උනුපස්වස් ඇත්තී වේ.

පසහෙකින් යුත් මෙහෙණ අනිශ්ශ්‍රිත වැ විසිය යුතු ය. පවාරණය දැනි, පවාරණ කර්මය දැනි, පාමොක් දැනි, පාමොක් උදෙසුම් දැනි, පස්වස් ඇත්තී හෝ අධිරා පස්වස් ඇත්තී හෝ වේ.

අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් මෙහෙණ අනිශ්ශ්‍රිත වැ නො විසිය යුතු ය : ඇවැත් නො ඇවැත් නො දැනි, ලුහු ගුරු ඇවැත් නො දැනි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත් නො දැනි, තුළුල් නො තුළුල් ඇවැත් නො දැනි, උනුපස්වස් ඇත්තී වේ.

පසහෙකින් යුත් මෙහෙණ අනිශ්ශ්‍රිත වැ විසිය යුතු ය : ඇවැත් නො ඇවැත් දැනි, ලුහු ගුරු ඇවැත් දැනි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත් දැනි, තුළුල් නො තුළුල් ඇවැත් දැනි, පස්වස් ඇත්තී හෝ අධිරා පස්වස් ඇත්තී හෝ වේ.

16. පඤ්ච ආදිනවා අපාසාදිකො : අත්තාපි අත්තානං උපවදති, අනුච්චව¹ විඤ්ඤා ගරභනති, පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්බුග්ගච්ඡති, සමුළ්ලොහා කාලං කඤ්ඤති, කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති.

පඤ්චානිසංසා පාසාදිකො : අත්තාපි අත්තානං න උපවදති, අනුච්චව විඤ්ඤා පසංසනති, කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්බුග්ගච්ඡති, අසමුළ්ලොහා කාලං කඤ්ඤති, කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති.

අපරෙපි පඤ්ච ආදිනවා අපාසාදිකො : අපසන්නා නපසිදනති, පසන්නානං ඵකච්චානං අඤ්ඤඵතනං හොති, සඤ්ඤාසංසනං අකතං හොති, පච්ඡමා ජනනා දිට්ඨානුගතිං නාපජ්ජති, විතතමස්ස නපසිදති.

පඤ්චානිසංසා පාසාදිකො : අපසන්නා පසිදනති, පසන්නානං හියොසාභාවාය හොති, සඤ්ඤාසංසනං කතං හොති, පච්ඡමා ජනනා දිට්ඨානුගතිං අපජ්ජති, විතතමස්ස පසිදති.

17 පඤ්ච ආදිනවා කුලුපගො³ : අනාමනචාරො² අපජ්ජති, රහො නිසජ්ජාය අපජ්ජති, පටිච්ඡනො අසනො අපජ්ජති, මාතුගාමස්ස උත්තරිං ජපපඤ්චවාචාති ධම්මං දෙසෙන්නො අපජ්ජති, කාමසංඛිකපබ්බුලො ව විහරති

පඤ්ච ආදිනවා කුලුපගො⁴ හික්ඛුනො අතිවෙලං කුලෙසු සංසට්ඨස්ස විහරතො : මාතුගාමස්ස අභිණ්ඤාදස්සනං, දස්සනෙ සති සංසග්ගො, සංසග්ගෙ සති විස්සානො, විස්සානෙ සති ඔතාඤ්ඤො, ඔතිණ්ණවිතතස්සෙතං හික්ඛුනො පාචිකඛිං : අනභිරතො වා බ්‍රහ්මචරියං චරියාති, අඤ්ඤාතරං වා සංඛිකිලීට්ඨං අපතති, අපජ්ජස්සති, සික්ඛං වා පච්චකඛාය භිනායාවතතිස්සතිති.

18. පඤ්ච ඛිජාති : මූලඛිජං, ඛකුඛිජං, ඵලුඛිජං, අග්ගඛිජං, ඛිජඛිජඤ්ඤෙච පඤ්චමං.

පඤ්චති සමණකප්පෙති ඵලං පරිභුඤ්ජිතබ්බං : අග්ගිපරිච්චිතං, සත්ඵපරිච්චිතං, නබපරිච්චිතං, අඛිජං, නිබ්බට්ඨඛිජඤ්ඤෙච⁵ පඤ්චමං.

19. පඤ්ච විසුඤ්චියො : නිදනං උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවේතබ්බං අයං පඨමා විසුඤ්චි, නිදනං උද්දිසිත්වා චතතාරි පාරුජ්කාති උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවේතබ්බං අයං දුතියා විසුඤ්චි, නිදනං උද්දිසිත්වා චතතාරි පාරුජ්කාති උද්දිසිත්වා තෙරස සංඛාදිසෙසෙ උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවේතබ්බං අයං තතියා විසුඤ්චි, නිදනං උද්දිසිත්වා චතතාරි පාරුජ්කාති උද්දිසිත්වා තෙරස සංඛාදිසෙසෙ උද්දිසිත්වා ඤො අනියතෙ උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවේතබ්බං අයං චතුත්ථා විසුඤ්චි, විත්ථාරෙනෙච පඤ්චමී.

1. අනුච්චවපි—මජ්ඣ.
2. අනාමනචාරො—මජ්ඣ.
3. කුලුපගො - සීඉ.
4. කුලුපකස්ස - සීඉ.
5. නිබ්බතන ඛිජඤ්ඤෙච—මජ්ඣ.
නිබ්බට්ඨ ඛිජඤ්ඤෙච—සා.

16. අකුශල කර්ම ඇත්තහු කෙරෙහි ආදීනව පසෙක : තෙමේත් තමහට දෙෂාරොපණය කෙරෙයි, නුවණැත්තෝ (කරුණු) විමසා දැන ගරහනී, ලාමක වූ කීර්ති සොෂය උස් වූ පැන නහියි, මුළා වූ කලුරිය කෙරෙයි, කාඛුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ නපුරු ගති ඇති විවස වූ පතිත වන නිරයට පැමිණේ.

කුශලකර්ම ඇත්තහු කෙරෙහි අනුසස් පසෙක : තෙමේත් තමහට දෙෂාරොපණය නොකෙරෙයි, නුවණැත්තෝ කරුණු විමසා දැන පසසනී, යහපත් වූ කීර්තිසොෂය උස් වූ පැන නහියි, නො මුළා වූ කලුරිය කෙරෙයි, කාඛුන් මරණින් මතු යහපත් ගති ඇති දෙවිලොවට පැමිණේ.

අකුශල කර්ම ඇත්තහු කෙරෙහි අමනකුදු ආදීනව පසෙක : නො පහන් වූවෝ නො පහදිනී, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව වෙයි, ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුශාසනාව නො කරණ ලද වෙයි, පශ්චිම ජනතාව දිට්ඨානුගතියට නො පැමිණෙයි, ඔහුගේ සිත නො පහදී.

කුශලකර්ම ඇත්තහු කෙරෙහි අනුසස් පසෙක : නො පහන් වූවෝ පහදිනී, පහන් වූවන්ගේ බොහෝ බව පිණිස වෙයි, ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුශාසනය කරණ ලද වෙයි, පශ්චිම ජනතාව දිට්ඨානුගතියට පැමිණෙයි, ඔහුගේ සිත පහදී.

17. කුලුපග මහණ කෙරෙහි ආදීනව පසෙක : අනාමන්තවාරය ඇතියේ ඇවැතට පැමිණෙයි, රහොනියප්පායෙන් ඇවැතට පැමිණෙයි, පිළිසන් අස්නෙකැ තිදීමෙන් වන ඇවැතට පැමිණෙයි, මාගමකට සපස් වදනින් මත්තෙහි දහම් දෙසනුයේ ඇවැතට පැමිණෙයි, කාමචිතර්ක බහුල වූ ද වාස කෙරේ.

චෙලා ඉක්මවා කුලයෙහි ගිහියන් හා හැනී වසන කුලුපග මහණ පිළිබඳ ආදීනව පසෙක ; මාගම නිතර දක්ම යැ, දක්ම ඇති කල්හි එක්වීම යැ, එක්වීම ඇති කල්හි විශ්වාස යැ, විශ්වාසය ඇති කල්හි රාගයට බැසීම යැ, රාගයට බැසගත් සිත් ඇති මහණහු විසින් තෙල කැමැති විය යුතුය : සසුන්හි ඇලුම් නැති වූ හෝ බඹසර කරයි, එක්තරා සකිලිටි ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි, ශික්ෂා හැරපියා ගිහිබවට හෝ පෙරළේ.

18. බීජ පසෙක : මූල බීජ යැ ස්කන්ධ බීජ යැ පර්ව බීජ යැ අග්‍ර බීජ යැ පස්වැනි වූ බීජ බීජ යි.

පඤ්ච ශ්‍රමණ ව්‍යවහාරයෙන් කැප කළ ඵලය පරිභොග කටයුතු ය : ගින්නෙන් කැප කරණලද යැ ආවුධයෙන් කැප කරණලද යැ නියෙන් කැප කරණලද යැ මුහුකළ බිජුවට නැතියෙ යැ පස්වැනි වූ බැහැර කළ බිජුවට ඇතියෙ යි.

19. විභුද්ධි පසෙක : නිදනය උදෙසා සෙස්ස ග්‍රැතයෙන් ඇස්විය යුතු යි, මේ පළමුවන විභුද්ධි යැ. නිදනය උදෙසා සිවුපරිච් උදෙසා සෙස්ස ග්‍රැතයෙන් ඇස්විය යුතු යි, මේ දෙවන විභුද්ධි යැ, නිදනය උදෙසා සිවුපරිච් උදෙසා තෙළෙස් සහවෙසෙස් උදෙසා සෙස්ස ග්‍රැතයෙන් ඇස්විය යුතු යි, මේ තුන්වන විභුද්ධි යැ. නිදනය උදෙසා සිවු පරිච් උදෙසා තෙළෙස් සහවෙසෙස් උදෙසා දෙ අනියතය උදෙසා සෙස්ස ග්‍රැතයෙන් ඇස්විය යුතු යි, මේ සිවුවන විභුද්ධි යැ. වින්ථාරුද්දෙසයෙන් මැ පස්වැනි විභුද්ධි යි.

අපරපි පඤ්ච විසුද්ධියො : සුතතුද්දෙසො, පාරිසුද්ධිඋපොසථො, අභිච්ඡානුපොසථො, පචාරණා, සාමග්ගිඋපොසථොයෙව පඤ්චමො.

20. පඤ්චානිසංසා විනයධරෙ : අනන්තො සිලකඤ්ඤා සුගුතො හොති සුරකඤ්ඤා, කුකකුච්චපකතානං පටිසරණං හොති, විසාරද්දෙ සඛසමජේඛි වොහරති, පච්චජීකො සහධිමෙවන සුනිග්ගතිනං නිග්ගණ්ඨාති, සඤ්චමච්චිනියා පටිපනො හොති.

21. පඤ්ච අධිමේකානි පාතිමොකඛච්චපනානි.

පඤ්ච ධමමේකානි පාතිමොකඛච්චපනානීති.

පඤ්චකං නිට්ඨිතං

නසුද්දනං :

1. අපතති අපතතිකකඤ්ඤා විනිතානන්තරෙන ච, පුග්ගලවේජදනා වෙච අපජ්ජති ච පච්චයා.
2. න උපෙති උපෙති ච කපපනතුසංඛිතිනෙලං ච, වසං බ්‍රහ්මනසමපද පසංඤ්ඤා පුග්ගලෙන ච.
3. සොසානිකං බාගිනඤ්ච ථෙයං වොරෙ පච්චිච්චි,¹ අවිසුජ්ජි අවෙහඛිති කායනො කායචාචනො.
4. දෙසනා සඛසඋද්දෙසා පච්චනති කඝීනෙන ච, කම්මානි යාච නතියං පාරජිකා පුලලදකකං.
5. අකපපියං කපපියඤ්ච අපුඤ්ඤා දුච්චෙනොදයා, සම්මජ්ජති අපරෙ ච භාසං අපතති මෙව ච.
6. අභිකරණං චජ්චු ඤ්චති අපතතා උහයානි ච, ලහුකච්චමකා එනෙ කණ්ඨසුකකා විජානථ.
7. අරඤ්ඤං පිණ්ඩපානඤ්ච පංසුරුකඛසුසානිකා, අබෙහාකාසො විචරඤ්ච සපදන නිසජ්ජකා²
8. සඤ්චි බලපච්ඡාපි පතපිණ්ඨිකමෙව ච, උපොසථං පචාරණං අපතතානාපතතිපි ච, කණ්ඨසුකකපද එනෙ හිකච්චිනිච්චි නෙ නථා.
9. අපාසාදිකපාසාදි නථෙව අපරෙ දුච්චෙ, කුලුපකො අතිවෙලං බීජං සමණකපපා ච.
10. විසුද්ධි අපරෙ වෙච විනයා ධමමේකෙන ච, ධමමේකා ච නථා චුතතා නිට්ඨිතා සුද්ධිපඤ්චකානි.

1. චුච්චිති - ම ඡ සං.
 2. සපදනො නිසුජ්ජිකො - ම ඡ සං.

අනෙකුදු විශුද්ධි පසෙක : සුන්කුද්දෙසඋපොසට යැ පාරිසුද්ධිඋපොසට යැ අධිවයානුපොසට යැ පවාරණ යැ සාමග්ගිඋපොසටය මැ පස්වැනි යි.

20. විනයධරයා කෙරෙහි වූ අනුසස් පසෙක : තමාගේ ශීලස්කන්ධය මොනොවට ගොපනය කරණ ලද්දේ මොනොවට රක්තා ලද්දේ වෙයි, කුකුස් බැවින් මධනා ලද්දවුනට පිළිසරණ වෙයි, සහමැද විශාරද වැ කථා කෙරෙයි, කරුණු සහිත ව මොනවට නිගැන්මෙන් පසම්කුරනට නිග්‍රහ කෙරෙයි, ශාසනයාගේ විරස්ථිතිය පිණිස පිළිපත්තේ වේ.

21. නො දැහැමි පාමොක් තැබීම් පසෙකි.

දැහැමි පාමොක් තැබීම් පසෙකි.

පඤ්චකය හිමි.

එහි නාමාවලිය :

1. ආපත්ති යැ, ආපත්තිස්කන්ධ යැ, ආනන්තර්‍යකර්ම සමග විනීතවස්තු යැ, පුද්ගල යැ, ඡේදන යැ, ආපජ්ජති යැ, ප්‍රත්‍යය යැ,
2. න උපෙති යැ, උපෙති යැ, කජ්ජත්ති යැ, උස්සධිකිත යැ, තෙල යැ, වසා යැ, ව්‍යසන යැ, සම්පද ව සමග පස්සද්ධි යැ,
3. සොසානික යැ, ගොධායිත යැ, ථෙය්‍යාවහාර යැ, මහාවොර යැ යි පඤ්චක කියනු ලැබේ. අවිස්සජ්ජතීය යැ අවෙහඬිගීය යැ කායනො යැ කායවාචනො යැ,
4. දෙසනාගාමිනී යැ, සධිස යැ, පාතිමොක්ඛුද්දෙස යැ, කධීනත්ථාරය සමග සබ්බපච්චන්තිම යැ, කම්ම යැ, යාවතතීයක යැ, පාරාජික යැ චුල්ලච්චය යැ, දුක්කට යැ,
5. අකජ්ජිය යැ, කජ්ජිය යැ, අපුඤ්ඤ යැ, දුජ්ජච්චිනොද යැ, සම්මජ්ජනී යැ, අත්‍ය වූ සම්මජ්ජනී යැ, භාසපරියන්ත යැ, ආපත්ති යැ,
6. අධිකරණ යැ, වස්තු යැ, ඤැත්ති යැ, ආපත්තානාපත්ති දෙක යැ, ලහුකය අට වැනි කොට ඇති මොහු කෘෂ්ණ ඉක්ලයහ යි දැනිවු.
7. ආරඤ්ඤක යැ, පිණ්ඩපානික යැ, පංසුකුලික ය, රුක්ඛමුලික යැ, සොසානික යැ, අබ්භොකාසික යැ, තෙච්චරික යැ, සපදනවාරික යැ, නොසජ්ජික යැ
8. යථාසන්ථතික යැ, බලපච්ඡාහත්තික යැ, පත්තපිණ්ඩික යැ, උපොසට යැ, පවාරණ යැ, ආපත්තානාපත්ති යැ, මොහු කෘෂ්ණ ඉක්ලපදයෝ වෙති. ඔහු භික්ෂුණින් පිළිබඳ ව ද එසේ යි.
9. අපාසාදික යැ පාසාදික යැ එසේම අපර දෙක යැ, කුලුපග යැ, අනිවෙල යැ බීජ යැ, සමණකජ්ජ යැ,
10. විසුද්ධි යැ, අපරවිසුද්ධි යැ, විනයධර යැ, අධම්මික යැ, සමග ධම්මික යැ යි එසේම කියනලදහ. (මෙසේ) ශුද්ධි පඤ්චකයෝ නිමීයහ.

ජකකං

1. ජ අගාරවා, ජ ගාරවා, ජ විනිතවඤ්ඤානි, ජ සාමීචියො, ජ ආපතනිසමුට්ඨානා, ජ ඡේදනකා ආපතනියො, ජභාකාරෙහි ආපතනි. ආපජ්ජති, ජ ආනිසංසා විනයධරෙ, ජ පරමානි, ඡාරතතං තිච්චරෙන විප්පවසිතබ්බං, ජ විවරනි, ජ රජනානි, ජ ආපතනියො කායතො ච විත්තතො ච සමුට්ඨහනති න වාචතො, ජ ආපතනියො වාචතො ච විත්තතො ච සමුට්ඨහනති න කායතො, ජ ආපතනියො කායතො ච වාචතො ච විත්තතො ච සමුට්ඨහනති, ජ කමමානි, ජ විවාදමුලානි, ජ අනුවාදමුලානි, ජ සාරුණීයධම්මා, දීඝතො ජ විදජ්චියො සුගත විදජ්චියා තිරියං ජ විදජ්චියො, ජ නිසසපච්චපසාදායො ආචරියමහා, ජ නභාභෙ අනුපඤ්ඤානියො, විපකතච්චරං ආදාය පකකමති. විපකතච්චරං සමාදාය පකකමති

2. ජභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං නිසසයො දුතබ්බො සාමණේරෙ උපට්ඨාපෙනබ්බො : අසෙකෙන සීලකකිකෙන සමන්තාගතො භොති, අසෙකෙන සමාධිකකිකෙන සමන්තාගතො භොති, අසෙකෙන පඤ්ඤාකකිකෙන සමන්තාගතො භොති, අසෙකෙන විමුත්තිකකිකෙන සමන්තාගතො භොති, අසෙකෙන විමුත්තිඤ්ඤාදසසනකකිකෙන සමන්තාගතො භොති. දසවස්සො වා භොති අතිරෙකදසවස්සො වා.

අපරෙහිපි ජභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං නිසසයො දුතබ්බො සාමණේරෙ උපට්ඨාපෙනබ්බො : අත්තනා අසෙකෙන සීලකකිකෙන සමන්තාගතො භොති පරං අසෙකෙන සීලකකිකෙන සමාදපෙනා, අත්තනා අසෙකෙන සමාධිකකිකෙන සමන්තාගතො භොති පරං අසෙකෙන සමාධිකකිකෙන සමාදපෙනා, අත්තනා අසෙකෙන පඤ්ඤාකකිකෙන සමන්තාගතො භොති පරං අසෙකෙන පඤ්ඤාකකිකෙන සමාදපෙනා, අත්තනා අසෙකෙන විමුත්තිකකිකෙන සමන්තාගතො භොති පරං අසෙකෙන විමුත්තිකකිකෙන සමාදපෙනා, අත්තනා අසෙකෙන විමුත්තිඤ්ඤාදසසනකකිකෙන සමන්තාගතො භොති පරං අසෙකෙන විමුත්තිඤ්ඤාදසසනකකිකෙන සමාදපෙනා, දසවස්සො වා භොති අතිරෙකදසවස්සො වා.

අපරෙහිපි ජභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං නිසසයො දුතබ්බො සාමණේරෙ උපට්ඨාපෙනබ්බො : සඤ්ඤා භොති, තිරිමා භොති, ඕත්තපපි භොති, ආරභිච්චියො භොති, උපට්ඨිතසති භොති, දසවස්සො වා භොති අතිරෙකදසවස්සො වා.

අපරෙහිපි ජභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං නිසසයො දුතබ්බො සාමණේරෙ උපට්ඨාපෙනබ්බො : න අභිසීලෙ සීලවිපනනො භොති, න අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනනො භොති, න අති-දිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනනො භොති, බහුසුඤ්ඤා භොති, පඤ්ඤාචා භොති, දසවස්සො වා භොති අතිරෙකදසවස්සො වා

ෂටකය

1. අඟරව සයෙකැ, ඟාරව සයෙකැ, විනීතවස්තු සයෙකැ, සාමීවිධරම සයෙකැ, ආපත්තිසමුට්ඨාන සයෙකැ, ඡෙදනක ආපත්ති සයෙකැ, ෂඩාකාරයෙකින් ඇවැතට පැමිණෙයි, විනයධරයා කෙරෙහි අනුසස් සයෙකැ, පරම සයෙකැ, තුන් සිවුරෙන් වෙන් වැ විසිය යුතු ස රයෙකැ, සිවුරු සයෙකැ, රජන සයෙකැ, ඇවැත්හු සදෙනෙක් කයින් ද සිතින් ද නගිති වචනයෙන් නො නගිත්, ඇවැත්හු සදෙනෙක් වචනයෙන් ද සිතින් ද නගිති කයින් නො නගිත්, ඇවැත්හු සදෙනෙක් කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නගිත්, කර්ම සයෙකැ, විවාදමූල සයෙකැ, අනුවාදමූල සයෙකැ, සාරාණිය ධර්ම සයෙකැ, දිගින් සුගත්-වියතින් සවියනෙකැ පුළුලින් සවියනෙකැ, ආචාරීන් කෙරෙන් නිසමීදීම් සයෙකැ. නැහැ-මෙහි අනුප්‍රඥප්ති සයෙකැ. විජපකතචීවරය ආදන්‍ය කොට නික්මෙයි යන ෂටකයෙකැ. විජපකතචීවරය සමාදන්‍ය කොට නික්මෙයි යන ෂටකයෙකි.

2. අභග සයෙකින් යුත් මහණ විසින් උපසම්පද කර්ම කළයුතු යැ, නිස දිය යුතු යැ, හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතුයි : අශෙක්ෂ ශීලස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙයි, අශෙක්ෂසමාධිස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙයි, අශෙක්ෂප්‍රඥස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙයි, අශෙක්ෂවිමුක්තිස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙයි, අශෙක්ෂවිමුක්තිඤ්ඤාදර්ශනස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙයි, දසවස් ඇතියේ හෝ අයිරා දසවස් ඇතියේ හෝ වේ.

අනෙකුදු අභග සයෙකින් යුත් මහණ විසින් උපසම්පද කර්ම කළ යුතු ය. නිස දිය-යුතු ය. හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතු ය : තෙමේ අශෙක්ෂශීලස්කන්ධයෙන් යුක්ත වූයේ මෙරමා අශෙක්ෂශීලස්කන්ධයෙහි සමාදන් කරවනුයේ වෙයි. තෙමේ අශෙක්ෂසමාධිස්කන්ධයෙන් යුක්ත වූයේ මෙරමා අශෙක්ෂසමාධිස්කන්ධයෙහි සමාදන් කරවනුයේ වෙයි. තෙමේ අශෙක්ෂප්‍රඥස්කන්ධයෙන් යුක්ත වූයේ මෙරමා අශෙක්ෂප්‍රඥස්කන්ධයෙහි සමාදන් කරවනුයේ වෙයි. තෙමේ අශෙක්ෂවිමුක්ති-ස්කන්ධයෙන් යුක්ත වූයේ මෙරමා අශෙක්ෂවිමුක්තිස්කන්ධයෙහි සමාදන් කරවනුයේ වෙයි. තෙමේ අශෙක්ෂවිමුක්තිඤ්ඤාදර්ශනස්කන්ධයෙන් යුක්ත වූයේ මෙරමා අශෙක්ෂවිමුක්තිඤ්ඤාදර්ශනස්කන්ධයෙහි සමාදන් කරවනුයේ වෙයි. දසවස් ඇතියේ හෝ අයිරා දසවස් ඇතියේ හෝ වේ.

අනෙකුදු අභග සයෙකින් යුත් මහණ විසින් උපසම්පද කර්මකළ යුතු යැ. නිස දිය යුතු යැ, හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතු යි : සැදහැ ඇතියේ වෙයි, පාපයෙහි ලජ්ජා ඇතියේ වෙයි. පාපයෙහි බිය ඇතියේ වෙයි. රුකුළු වැර ඇතියේ වෙයි. එළඹ සිටි සිහි ඇතියේ වෙයි. දසවස් ඇතියේ හෝ අයිරා දසවස් ඇතියේ හෝ වේ.

අනෙකුදු අභග සයෙකින් යුත් මහණ විසින් උපසම්පද කර්ම කළ යුතු යැ නිස දිය යුතු යැ හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතු යි : අධිශීලයෙහි ශීලවිපන්න නො වෙයි. අද්ධ්‍යාවාරයෙහි ආචාරවිපන්න නො වෙයි. සම්‍යක් දෘෂ්ටියෙහි දෘෂ්ටි-විපන්න නො වෙයි. බහුශ්‍රැත වෙයි. ප්‍රඥ ඇතියේ වෙයි. දසවස් ඇතියේ හෝ අයිරා දසවස් ඇතියේ හෝ වේ.

අපරෙහිපි ඡ්භඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං නිස්සයො දුතබ්බො සාමණේරේ උපට්ඨාපෙතබ්බො : පටිබලො හොති අනෙතවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා ගිලානං උපට්ඨානුං වා උපට්ඨාපෙතුං වා, අනභිරතං¹ චූපකාසෙතුං වා චූපකාසාපෙතුං වා, උපපන්නං කුක්කුච්චං ධම්මතො විනොදෙතුං², අපතනිං ජානාති, අපතතිචූට්ඨානං ජානාති, දසවසො වා හොති අතිරෙකදසවසො වා.

අපරෙහිපි ඡ්භඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං නිස්සයො දුතබ්බො සාමණේරේ උපට්ඨාපෙතබ්බො : පටිබලො හොති අනෙතවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා ආභිසමාවාරිකාය සික්ඛාය සික්ඛාපෙතුං, ආදිබ්බභවට්ඨිකාය සික්ඛාය විනෙතුං, අභිධම්මෙ විනෙතුං, අභිවිනයෙ විනෙතුං, උපපන්නං දිට්ඨිගතං ධම්මතො විවෙචෙතුං, දසවසො වා හොති අතිරෙකදසවසො වා.

අපරෙහිපි ඡ්භඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං නිස්සයො දුතබ්බො සාමණේරේ උපට්ඨාපෙතබ්බො : අපතනිං ජානාති, අනාපතනිං ජානාති, ලහුකං අපතනිං ජානාති, ගරුකං අපතනිං ජානාති, උභයාති ඛො පනස්ස පාතිමොක්ඛාති විජාරෙන සවාගතාති හොනති සුචිහතතාති සුපචතතිති සුචිතිච්ඡිතාති සුතතසො අනු-බ්‍යඤ්ඤනසො දසවසො වා හොති අතිරෙකදසවසො වා.

3. ඡ අධම්මිකාති පාතිමොක්ඛට්ඨපනාති.

ඡ ධම්මිකාති පාතිමොක්ඛට්ඨපනාතිති.

ජකකං නිට්ඨිතං

තස්සුඤ්ඤනං :

1. අගාරවා ගාරවා ච විනිතා සාමිච්චි ච,
සමුට්ඨානා ඡෙදනා චෙච ආකාරානිසංසෙන ච.
2. පරමාති ඡ ඡාරතතං චිචරං රජනානි ච,
කායතො විතතතො වාපි වාචතො විතතතොපි ච.
3. කායවාචා විතතතො ච කම්මවිවාදමෙච ච;
අනුවාද දීඝසො ච තිරිඨං නිස්සයෙන ච
4. අනුපඤ්ඤතති ආදාය සමාදාය තථෙච ච,
අසෙකෙඛ සමාදපෙතා සඤ්ඤා අධිසීලෙන ච,
ගිලානාභිසමාවාරී අපතනාධම්මධම්මිකාති.

1. අනභිරතනිං - සිමු.
2. විනොදෙතුං වා විනොදපෙතුං වා - ස්‍යා.

අනෙකුදු අඩග සයෙකින් යුත් මහණ විසින් උපසම්පද කර්ම කළයුතු යැ නිස දියයුතු යැ හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතු යි : ගිලන් වූ අතැවැසියකුට සද්ධිවිහාරිකයකුට උවැටන් කරන්නට හෝ උවැටන් කරවන්නට හෝ ප්‍රතිබල වෙයි, උකටලී වූවකු එයින් මුදවාලන්නට හෝ මුදවාලවන්නට හෝ ප්‍රතිබල වෙයි. උපන් කුකුස් දැහැමින් දුරලන්නට හෝ ප්‍රතිබල වෙයි. ඇවැත දැනියි, ඇවැනින් නැගීම දැනියි, දසවස් ඇතියේ හෝ අයිරා දසවස් ඇතියේ හෝ වේ.

අනෙකුදු අඩග සයෙකින් යුත් මහණ විසින් උපසම්පද කර්ම කළ යුතු යැ නිස දිය යුතු යැ හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතුයි : අතැවැසියකු හෝ සද්ධි-විහාරිකයකු හෝ ආභිසමාවාරික ශික්ෂායෙහි භික්ෂුවන්නට ප්‍රතිබල වෙයි, ආදිබ්‍රහ්ම වරියක ශික්ෂායෙහි විනයන කරන්නට ප්‍රතිබල වෙයි, අභිධර්මයෙහි විනයන කරන්නට ප්‍රතිබල වෙයි, අභිවිනයෙහි විනයන කරන්නට ප්‍රතිබල වෙයි, උපන් මිථ්‍යා දෘෂ්ටිය දැහැමින් බැහැර කරන්නට ප්‍රතිබල වෙයි, දසවස් ඇතියේ හෝ අයිරා දසවස් ඇතියේ හෝ වේ.

අනෙකුදු අඩග සයෙකින් යුත් මහණ විසින් උපසම්පද කර්ම කළ යුතු යැ නිස දිය යුතු යැ හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතු යි : ඇවැත් දැනියි, නො ඇවැත් දැනියි, ලුහු ඇවැත් දැනියි, ගරු ඇවැත් දැනියි, සුත්‍ර වශයෙනුදු අනුච්ඡාදන වශයෙනුදු උභය ප්‍රාතිමොක්ෂ විස්තර වශයෙන් මොනොවට පුහුණු කරණ ලද්දේ මොනොවට විභාග කොට ගන්නා ලද්දේ මොනොවට දැරීම විසින් පවත්වා ගන්නා ලද්දේ මොනොවට විනිශ්චය කොට දැන ගන්නා ලද්දේ වෙයි. දසවස් ඇතියේ හෝ අයිරා දසවස් ඇතියේ හෝ වේ.

3. නො දැහැමි පාමොක් තැබීම සයෙකි.

දැහැමි පාමොක් තැබීම සයෙකි.

ෂටකය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

1. අගාරව යැ, ගාරව යැ, විනීතවස්තු යැ, සාමීවි යැ, සමුච්චාන යැ, ඡේදන යැ, ආනිසංසය සමග ආකාර යැ.
2. පරම සය යැ, ඡාරත්ත යැ, වීවර යැ, රජන යැ, කායනො චිත්තනො යැ, වාචනො චිත්තනො යැ.
3. කායවාචාචිත්තනො යැ, කම්ම යැ, විවාදමුල යැ, අනුවාදමුල යැ, දීසසො යැ, නිස්සය පටිප්පස්සද්ධි සමග කිරියං යැ.
4. නභානෙ අනුපඤ්ඤන්ති යැ, එසේම ආදාය සමාදාය දෙක යැ, අසෙක්ඛ යැ, සමාදපෙනු යැ, අධිගීලය සමග සද්ධ යැ, ගීලාන යැ, ආභිසමාවාරික යැ, ආපක්ති යැ, අධම්මික යැ, ධම්මික යැ යි ෂටකයෝ වෙත්,

සත්තකං

1. සත්ත ආපතතියො, සත්ත ආපතතිකකකි, සත්තවිනිතවිච්චුනි, සත්ත සාමීචියො, සත්ත අධමමිකා පටිඤ්ඤානකරණා, සත්ත ධමමිකා පටිඤ්ඤානකරණා, සත්තත්තං අනාපතති¹ සත්තාභකරණීයෙන ගතභුං, සත්තානිසංසා විනයධරො, සත්ත පරමානි, සත්තමෙ අරුණුග්ගමනෙ නිසංගහිතං භොති, සත්ත සමථා, සත්ත කම්මානි, සත්ත ආමකධඤ්ඤානි, තිරිතං සත්තනතරා, ගණභොජනෙ සත්ත අනුපඤ්ඤාතතියො, නෙසජ්ජානි පටිග්ගභෙතා සත්තාභපරමං සන්තිධිකාරකං පටිභුඤ්ඤානබ්බානි, කතච්චිරං ආදාය පකකමති, කතච්චිරං සමාදාය පකකමති, භික්ඛුසං න භොති ආපතති දුට්ඨබ්බා, භික්ඛුසං භොති ආපතති දුට්ඨබ්බා, භික්ඛුසං භොති ආපතති පටිකාතබ්බා, සත්ත අධමමිකානි පාතිමොකධිට්ඨපනානි, සත්ත ධමමිකානි පතිමොකධිට්ඨපනානි.

2. සත්තභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු විනයධරො භොති : ආපතතිං ජානාති, අනාපතතිං ජානාති, ලුත්තං ආපතතිං ජානාති, ගරුකං ආපතතිං ජානාති, සීලවා භොති පාතිමොකධිසංවරසංවුත්තො විහරති ආචාරගොචරසමපන්නො අණුමනෙත්තසු වජේජසු භයදසංඝාචි සමාදාය සිකකති සිකඛාපදෙසු, චතුත්තං ක්කිනානං ආභිවෙතසිකානං දුට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං නිකාමලාභී භොති අකිච්ජලාභී අකසිරලාභී, ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං පඤ්ඤාචිමුත්තං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා උපසමපජ් විහරති.

3. අපරෙහිපි සත්තභඛෙහති සමන්තාගතො විනයධරො භොති : ආපතතිං ජානාති, අනාපතතිං ජානාති, ලුත්තං ආපතතිං ජානාති, ගරුකං ආපතතිං ජානාති, බහුසසුත්තො භොති සුත්තධරො සුත්තසන්තිවයො යෙ තෙ ධම්මා ආදිකල්පාණා මජ්ඣිකල්පාණා පටියොසානකල්පාණා සාන්ථා² සච්ඡාඤ්ඤා කෙවලපටිපුණ්ණං පටිසුඤ්ඤා භුගච්චිරිතං අභ්වදනති නථාරුපාසං ධම්මා බහුසසුත්තා භොනති ධනා³ වචසා පටිච්චා මනසානුපෙකඛිත්තා දුට්ඨියා සුපපටිච්චා, චතුත්තං ක්කිනානං ආභිවෙතසිකානං දුට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං නිකාමලාභී භොති අකිච්ජලාභී අකසිරලාභී, ආසවානඤ්ඤා බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං පඤ්ඤාචිමුත්තං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා උපසමපජ් විහරති.

4. අපරෙහිපි සත්තභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු විනයධරො භොති : ආපතතිං ජානාති, අනාපතතිං ජානාති, ලුත්තං ආපතතිං ජානාති, ගරුකං ආපතතිං ජානාති, උභයානි බො පනසං පාතිමොකධානි වින්ථාරෙන සවාගතානි භොනති සුචිහත්තානි සුපච්චතතිනි සුචිතිච්ඡිතානි සුත්තසො අනුබ්භාඤ්ඤාසො, චතුත්තං ක්කිනානං ආභිවෙතසිකානං දුට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං නිකාමලාභී භොති අකිච්ජලාභී අකසිරලාභී, ආසවානඤ්ඤා බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං පඤ්ඤාචිමුත්තං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා උපසමපජ් විහරති.

1. සත්තත්තං ආපතති. සිමු. පොඤ්ඤාසු අධිකං.
 2. සාන්ථා - සිමු 2.
 3. ධනා - මජ්ඣං.

සභාකය

1. ආපත්ති සතෙකැ, ආපත්තිස්කන්ධ සතෙකැ, විනීතවස්තු සතෙකැ, සාමීචි සතෙකැ, නො දැහැමි පටිඤ්ඤාතකරණ සතෙකැ, දැහැමි පටිඤ්ඤාතකරණ සතෙකැ, සත් දෙනකුන් සදහා සත්තාහකරණියයෙන් යාමෙහි ඇවැත් නො වෙයි, විනයධරයා කෙරෙහි අනුසස් සතෙකැ, පරම සතෙකැ සත්වන අරුණ නැගීමෙහි නිසඟි වෙයි. සමථ සතෙකැ, කර්ම සතෙකැ, අමුධාන්‍ය සතෙකැ, සරස ඇතුළත සත් වියතෙකැ, ගණභොජනයෙහි අනුප්‍රඥප්ති සතෙකැ, බෙහෙත් පිළිගෙන සත් දිනක් පරම කොට තබා වැළඳිය යුතුය, කළ සිවුර ගෙණ නික්මෙයි යන සතෙකැ, කළ සිවුර මොනවට ගෙණ නික්මෙයි යන සතෙකැ, මහණහට දැක්කයුතු ඇවැතෙක් නො වෙයි යන සතෙකැ, මහණහට දැක්කයුතු ඇවැතෙක් වෙයි යන සතෙකැ, මහණහට පිළියම් කළයුතු ඇවැතෙක් වෙයි යන සතෙකැ, නො දැහැමි පාමොක් තැබීම් සතෙකැ, දැහැමි පාමොක් තැබීම් සතෙකි.

2. අභිග සතෙකින් යුක්ත මහණ විනයධර වෙයි : ආපත්ති දැනි, අනාපත්ති දැනි, ලුහු ඇවැත් දැනි, ගරු ඇවැත් දැනි, සිල්වත් වූයේ ප්‍රාතිමොක්ෂ සංචරයෙන් සංචාත වැ ආචාරගොචර සම්පන්න වූයේ අනුමාත්‍ර වදායෙහි භය දක්නා සුලු වැ වාස කෙරෙයි, ශික්ෂාපදයන් සමාදන් වැ ගෙන වාස කෙරෙයි, අභිචිත්තයෙහි උපත් ඉහාත්මයෙහි සුඛචිතරණ ඇති සතර ධ්‍යානයන් කැමැතිසේ රිසිසේ නිදුකින් ලබන සුලු වෙයි, ආසුවයන් ක්ෂය වීමෙන් අනාසුව වූ අර්හත් ඵලසමාධිය ද අර්හත්ඵලප්‍රඥ වද ඉහාත්මයෙහි මැ තෙමේ නුවණින් දැන පසක් කොට (ඵයට) පැමිණ වාස කෙරේ යයි.

3. අනෙකුදු අභිග සතෙකින් යුක්ත මහණ විනයධර වෙයි : ඇවැත් දැනි, නො ඇවැත් දැනි, ලුහු ඇවැත් දැනි, ගරු ඇවැත් දැනි, බොහෝ ඇසු තැන් ඇතිසේ ඇසු දේ දරණුයේ ඇසු දේ රැස්කරන්නේ වෙයි, යම් ධර්ම කෙනෙක් ආදිකලාණ මජ්ඣකලාණ පරියොසානකලාණ වෙන් ද සාර්ත්ථ සවාසඤ්ජන කෙවල පරිපූරණ වූවාහු වෙන් ද පරිඤ්ඤ වූ මාර්ගඛුණ්මවර්ගය ප්‍රකාශ කෙරෙත් ද, ඵබ්බ ඵ ධර්මයෝ ඔහු විසින් බෙහෙවින් අසන ලද්දහු දරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතින් සලකා බලන ලද්දහු අෂටියෙන් මොනොවට පිළිවිදින ලද්දහු වෙත්. උතුම් සිත ඇසුරු කළ ඉහාත්මයෙහි සැපචිතරණ ඇති සතර ධ්‍යානයන් කැමැති සේ ලැබීම් ඇත්තේ සුවසේ ලැබීම් ඇත්තේ මහත්සේ ලැබීම් ඇත්තේ වෙයි. ආසුවයන්ගේ ද ක්ෂය වීමෙන් ආසුව රහිත වූ අර්හත්ඵල සමාධිය ද අර්හත්ඵල ප්‍රඥව ද ඉහාත්මයෙහි මැ තෙමේ නුවණින් දැන පසක් කොට (ඵයට) පැමිණ වෙසේ.

4. අනෙකුදු අභිග සතෙකින් යුක්ත මහණ විනයධර වෙයි : ආපත්ති දැනි, අනාපත්ති දැනි, ලුහු ඇවැත් දැනි, ගරු ඇවැත් දැනි. සුත්‍ර වශයෙන් ද අනු වාසඤ්ජන වශයෙන් ද විස්තර වශයෙන් ඔහු විසින් උභය ප්‍රාතිමොක්ෂය මොනොවට පුහුණු කරන ලද, මොනොවට බෙදන ලද, මොනොවට පවත්වන ලද, මොනොවට විනිශ්චය කරන ලද වෙයි. උතුම් සිත ඇසුරු කළ ඉහාත්මයෙහි සුඛචිතරණ ඇති සතර ධ්‍යානයන් කැමැති සේ රිසි සේ නිදුකින් ලබන සුලු වෙයි, ආසුවයන් ක්ෂය වීමෙන් අනාසුව වූ අර්හත්ඵල සමාධිය ද අර්හත්ඵල ප්‍රඥව ද ඉහාත්මයෙහි මැ තෙමේ නුවණින් දැන පසක් කොට (ඵයට) පැමිණ වාස කෙරේ යයි.

5. අපරෙහිපි සත්තභවෙහි සමන්තාගතො විනයධරො භෝති : ආපතති. ජානාති, අනාපතති. ජානාති, ලුහුකං ආපතති. ජානාති, ගරුකං ආපතති. ජානාති, අනෙකවිහිතං පුබ්බන්තිවාසං අනුසාරති සෙය්‍යපීදං. එකමපි ජාතීං දොපි ජාතියො නියොසාපි ජාතියො චතියොසාපි ජාතීයො පඤ්චපි ජාතියො දසපි ජාතියො විසමපි ජාතියො නීංසමපි ජාතියො චන්තාලීසමපි ජාතියො පඤ්ඤාසමපි ජාතියො ජාතිසත්තමපි ජාතිසභය්‍යමපි ජාතිසත්තභය්‍යමපි අනෙකෙපි සංවට්ටකපො අනෙකෙපි විවට්ටකපො අනෙකෙපි සංවට්ටවිවට්ටකපො අමුත්‍රාසීං එවංනාමො එවංගොතො, එවංචණො, එවමාභාරො එවංසුබද්ධකපටිසංවෙදී එවමාසුපරියතො, සො, තතො, චුතො ඉධුපපනොති” ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකවිහිතං පුබ්බන්තිවාසං අනුසාරති.

දිබ්බන්ති චක්ඛන්තා විසුඤ්ඤාන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තො පසාති චචමානෙ උපපජ්ජමානෙ තීනෙ පණීතෙ සුවණොණ දුබ්බණොණ සුගතෙ දුගතෙ යථාකමුච්චගෙ සත්තො පජානාති “ඉමෙ චත භොනොතො සත්තො කායදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා, වච්චදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා මනොදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං උපවාදකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මිච්ඡාදිට්ඨිකමමසමාදනා තෙ කායසා භෙදා පරමමරණා අපායං දුගතති. විනිපානං තීරයං උපපන්නා, ඉමෙ වා පන භොනොතො සත්තො කායසුච්චරිතෙන සමන්තාගතා, වච්චසුච්චරිතෙන සමන්තාගතා මනොසුච්චරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං අනුපවාදකා සමමාදිට්ඨිකා සමමාදිට්ඨිකමමසමාදනා තෙ කායසා භෙදා පරමමරණා සුගතීං සග්ගං ලොකං උපපන්නාති” ඉති දිබ්බන්ති චක්ඛන්තා විසුඤ්ඤාන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තො පසාති චචමානෙ උපපජ්ජමානෙ තීනෙ පණීතෙ සුවණොණ දුබ්බණොණ සුගතෙ දුගතෙ යථාකමුච්චගෙ සත්තො පජානාති

ආසවානඤ්ච ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තති. පඤ්ඤා විමුත්තති. දිට්ඨිච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසමපජ්ජ විහරති.

6. සත්තභවෙහි සමන්තාගතො විනයධරො සොභති : ආපතති. ජානාති, අනාපතති. ජානාති, ලුහුකං ආපතති. ජානාති, ගරුකං ආපතති. ජානාති, සීලවා භොති-පෙ-සමාදය සිකඛති සිකඛා පදෙසු, චතුත්තං ක්ඛානානං ආභිවෙතසිකානං දිට්ඨිධම්මසුබවිහාරානං නිකාමලාභී භොති අනිච්ඡලාභී අකසිරලාභී, ආසවානඤ්ච ඛයා අනාසවං වෙතොවි- මුත්තති. පඤ්ඤා විමුත්තති. දිට්ඨිච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසමපජ්ජ විහරති.

7. අපරෙහිපි සත්තභවෙහි සමන්තාගතො විනයධරො සොභති : ආපතති. ජානාති, අනාපතති. ජානාති, ලුහුකං ආපතති. ජානාති, ගරුකං ආපතති. ජානාති, බහුසුත්තො භොති-පෙ-දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිඤ්ඤා : චතුත්තං ක්ඛානානං ආභිවෙතසිකානං දිට්ඨිධම්මසුබවිහාරානං නිකාමලාභී භොති අනිච්ඡලාභී අකසිරලාභී, ආසවානඤ්ච ඛයා අනාසවං වෙතොවි- මුත්තති. පඤ්ඤා විමුත්තති. දිට්ඨිච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසමපජ්ජ විහරති.

5. අනෙකුදු අභිග සතෙකින් යුක්ත වූ මහණ විනයධර වෙයි : ආපත්ති දැනියි, අනාපත්ති දැනියි, ලුහු ඇවැත් දැනියි, ගරු ඇවැත් දැනියි, නන් වැදුරුම් වූ පෙඨ විසු කඳ පිළිවෙළ සිහි කෙරෙයි : ඒ මෙසේ යැ : එක් ජාතියක් ද ජාති දෙකක් ද ජාති තුණක් ද ජාති සතරක් ද ජාති පසක් ද ජාති දශයක් ද ජාති විස්සක් ද ජාති තිසක් ද ජාති සතලිසක් ද ජාති පණසක් ද ජාති සියයක් ද ජාති දහසක් ද ජාති ලක්ෂයක් ද නොයෙක් නැසෙන කල්පයන් ද නොයෙක් වැඩෙන කල්පයන් ද නොයෙක් නැසෙන වැඩෙන කල්පයන් ද සිහි කෙරෙයි, “ අයෝ තැන මෙබඳු නම් ඇත්තෙම වීම්, මෙබඳු ගොත් ඇත්තෙම වීම්, මෙබඳු පැහැ ඇත්තෙම වීම්, මෙබඳු අහර ඇත්තෙම වීම්, මෙබඳු සුවදුක් විඳියෙම වීම්, මෙබඳු ආයු කෙළවර කොට ඇතියෙම වීම්, ඒ මම එයින් චූත වූයෙම මෙහි උපන්නෙම වෙමි, ” යි මෙසේ ආකාර සහිත වූ විස්තර සහිත වූ නන් වැදුරුම් පෙඨවූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරේ.

පිරිසිදු වූ මිනිසැස ඉක්ම වූ දිවැසින්, චූත වන්නා වූ ද උපද්දනා වූ ද ලාමක වූ ද උතුම් වූ ද මනා පැහැ ඇත්තා වූ ද නොමනා පැහැ ඇත්තා වූ ද සුගතියට පැමිණියා වූ ද දුගතියට පැමිණියා වූ ද සත්ත්වයන් දකීයි, කම් වූ පරිද්දෙන් මියගියා වූ සත්ත්වයන් දැනියි : “ ඒකාන්තයෙන් මේ හවත් සත්ත්වයෝ කායදුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු වාග්දුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු මනෝ දුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු ආර්යොපවාද කළාහු මිසදිටු ඇත්තාහු මිසදිටුකම් සමාදන් වූවාහු කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහවූ නපුරුගති ඇති විවස වැ පතිත වන නරකයට පැමිණියාහු යැ යි ” මේ හවත් සත්ත්වයෝ වනාහි කාය සුවචරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු වාක්සුවචරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු මනාසුවචරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු ආර්යොපවාද නො කළාහු සමිදිටු ඇත්තාහු සමිදිටුකම් සමාදන් වූවාහු කාබුන් මරණින් මතු යහපත් ගති ඇති සගලොචට පැමිණියාහු යැ යි ද මෙසේ පිරිසිදු වූ මිනිසැස ඉක්ම වූ දිවැසින්, චූතවන්නා වූ ද උපදින්නා වූ ද ලාමක වූ ද උතුම් වූ ද මනා පැහැ ඇත්තා වූ ද නො මනා පැහැ ඇත්තා වූ ද සුගතියට පැමිණියා වූ ද දුගතියට පැමිණියා වූ ද සත්ත්වයන් දකී, කම්වූ පරිද්දෙන් මියගියා වූ ද සත්ත්වයන් දැනියි.

ආසුවයන් ක්ෂය වීමෙන් අනාසුව වූ අර්හත්ඵලසමාධිය ද අර්හත්ඵලප්‍රඥාව ද ඉහාත්මයෙහි මැ තෙමේ නුවණින් දැන පසක් කොට (ඵයට) පැමිණ වාස කෙරේ යයි.

6. අභිග සතෙකින් යුක්ත වූ විනයධර තෙමේ හොබනේ වෙයි : ආපත්ති දැනියි, අනාපත්ති දැනියි, ලුහු ඇවැත් දැනියි, ගරු ඇවැත් දැනියි, සිල්වත් වූයේ . . . වාස කෙරෙයි. ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් වැ හික්මෙයි. උතුම් සිත ඇසුරු කළා වූ ඉහාත්මයෙහි සැප විහරණ ආත්තා වූ සතර ධ්‍යානයන් කැමැති සේ ලැබීම් ඇත්තේ සුවසේ ලැබීම් ඇත්තේ මහත්සේ ලැබීම් ඇත්තේ වෙයි. ආසුවයන්ගේ ද ක්ෂය වීමෙන් ආසුව රහිත වූ අර්හත් ඵලසමාධිය ද අර්හත්ඵලප්‍රඥාව ද ඉහාත්මයෙහි මැ තෙමේ නුවණින් දැන පසක් කොට (ඵයට) පැමිණ වාස කෙරේ.

7. අනෙකුදු අභිග සතෙකින් යුක්ත වූ විනයධර තෙමේ හොබනේ වෙයි : ආපත්ති දැනියි, අනාපත්ති දැනියි, ලුහු ඇවැත් දැනියි, ගරු ඇවැත් දැනියි, බොහෝ ඇසු තැන් ඇත්තේ වෙයි . . . දෘෂ්ටියෙන් මොනොවට අවබෝධ කරණ ලද්දහු වෙත්. උතුම් සිත ඇසුරු කළ ඉහාත්මයෙහි සැපවිහරණ ඇති සතර ධ්‍යානයන් කැමැති සේ ලැබීම් ඇතිසේ සුවසේ ලැබීම් ඇතිසේ මහත්සේ ලැබීම් ඇතිසේ වෙයි. ආසුවයන්ගේ ද ක්ෂය වීමෙන් ආසුව රහිත වූ අර්හත්ඵලසමාධිය ද අර්හත්ඵලප්‍රඥාව ද ඉහාත්මයෙහි මැ තෙමේ නුවණින් දැන පසක් කොට (ඵයට) පැමිණ වාස කෙරේ.

8. අපරෙහිපි සත්තභවෙහති සමන්තාගතො විනයධරේ සොහති :
 ආපතති ජානාති, අනාපතති ජානාති, ලුහුකං ආපතති ජානාති,
 ගරුකං ආපතති ජානාති, උභයාති බො පනස්ස පාතිමොකඛාති
 විත්ථාරෙන සවාගතාති හොහති සුවිභවනාති සුපච්චතීති සුවිනිච්ඡනාති
 සුත්තසො අනුබ්බසඤ්ජනසො, චතුත්තං ක්ඛානානං ආභිවෙතසිකානං
 දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරනං නිකාමලාභී හොති අනිච්ඡලාභී අකසිරලාභී,
 ආසවානඤ්ච බයා අනාසවං වෙතොවිඤ්චතිං පඤ්ඤවිඤ්චතිං දිට්ඨෙව
 ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකතා උපසම්පජ්ජ විහරති.

9. අපරෙහිපි සත්තභවෙහති සමන්තාගතො විනයධරේ සොහති :
 ආපතති ජානාති, අනාපතති ජානාති, ලුහුකං ආපතති ජානාති,
 ගරුකං ආපතති ජානාති, අනෙකවිතිනං පුබ්බෙත්ථිවාසං අනුසාරති.
 සෙය්‍යඵදං : එකමපි ජාතිං දොපි ජාතියො-පෙ-ඉති සාකාරං සඋදෙසං
 අනෙකවිතිනං පුබ්බෙත්ථිවාසං අනුසාරති - පෙ - දිබ්බෙන චක්ඛුනා
 විසුඤ්ඤෙන අතික්ඛන්තමානුසංකෙන සත්තෙ පස්සති ච්චමානෙ උපපජ්ජ-
 මානෙ තීනෙ පණීතෙ සුවණේණ දුබ්බණේණ සුගතෙ දුග්ගතෙ
 යථාකමුඛපගෙ සත්තෙ පජානාති, ආසවානඤ්ච බයා අනාසවං
 වෙතොවිඤ්චතිං පඤ්ඤවිඤ්චතිං දිට්ඨෙවධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකතා
 උපසම්පජ්ජ විහරති.

10. සත්ත අසඤ්චමා : අස්සඤ්චො හොති, අභිරිකො හොති,
 අනොත්තපපි හොති, අපසසුතො හොති, කුසිතො හොති, මුට්ඨස්සති
 හොති, දුපපඤ්ඤො හොති.

11. සත්ත සඤ්චමා : සඤ්චො හොති, හිරිමා හොති, ඔත්තපපි
 හොති, බහුසුතො හොති, ආරඤ්චිරියො හොති, උපට්ඨිතසති¹ හොති,
 පඤ්ඤවා හොතීති.

සත්තකං නිවසිතං

හසසුද්දනං :

1. ආපතති ආපතතිකඛිකා විනිතා සාමිච්චි ව,
 අධම්මිකා ධම්මිකා ච අනාපතති ව සත්තාහං
2. ආතිසංසපරමාති අරුණා සමථෙන ව,
 කමමා ආමකධඤ්ඤො ච තීරියං ගණහොජනෙ.
3. සත්තාහපරමං ආදය සමාදය තථෙව ව,
 න හොති හොති හොති ව අධම්මධම්මිකාති ව.
4. චන්තාරේ² විනයධර චතු භික්ඛු ව සොහනො,
 සත්ත වෙව අසඤ්චමා සත්ත සඤ්චමදෙසිතාති.

1. උපට්ඨිතස්සති—මජ්ඣං, ස්‍යා
 2. චතුරේ—මජ්ඣං,

8. අනෙකුදු අභිග සනෙකින් යුක්ත වූ විනයධර තෙමේ හොබනේ වෙයි : ආපත්ති දැනිය, අනාපත්ති දැනිය, ලුහු ඇවැත් දැනිය, ගරු ඇවැත් දැනිය, පෙළ විසින් ද අනුවාසක්ෂන විසින් ද ඔහු විසින් උභය ප්‍රාතිමොක්ෂය විස්තර වශයෙන් මොනවට පුහුණු කරණ ලද්දේ මොනවට බෙදන ලද්දේ මොනවට පවත්වන ලද්දේ මොනවට විනිශ්චය කරණ ලද්දේ වෙයි, උතුම් සිත ඇසුරු කළ ඉහාත්මයෙහි සැපවිභරණ ඇත්තා වූ සතර ධ්‍යානයන් කැමැති සේ ලැබීම ඇත්තේ සුවසේ ලැබීම ඇත්තේ මහත් සේ ලැබීම ඇත්තේ වෙයි. ආසුවයන් ගේ ද ක්ෂය වීමෙන් ආසුව රහිත වූ අර්හත්ඵලසමාධිය ද අර්හත්ඵලප්‍රඥාව ද ඉහාත්මයෙහි ම තෙමේ නුවණින් දැන පසක් කොට (එයට) පැමිණ වාස කෙරේ.

9. අනෙකුදු අභිග සනෙකින් යුක්ත වූ විනයධර තෙමේ හොබනේ වෙයි : ආපත්ති දැනිය, අනාපත්ති දැනිය, ලුහු ඇවැත් දැනිය, ගරු ඇවැත් දැනිය, නන්වැදැරුම් වූ පෙරවිසු කදපිළිවෙළ සිහි කෙරෙයි, ඒ මෙසේ යැ : එක් ජාතියක් ද ජාති දෙකක් ද මෙසේ ආකාර සහිත වූ විස්තර සහිත වූ නන්වැදැරුම් වූ පෙරවිසු කදපිළිවෙළ සිහි කෙරෙයි. චුතවන උපදනා ලාමක උතුම් මනා පැහැ ඇති නොමනා පැහැ ඇති සුගතිගත වූ දුගතිගත වූ සත්ත්වයන් පිරිසිදු මිනිසැස ඉක්මැ සිටි දිවැසින් දැකිය, කම් වූ පරිදි මියගියා වූ සත්ත්වයන් දැනිය, ආසුවයන්ගේ ද ක්ෂය වීමෙන් ආසුවරහිත වූ අර්හත්ඵලසමාධිය ද අර්හත් ඵලප්‍රඥාව ද ඉහාත්මයෙහි ම තෙමේ නුවණින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වාස කෙරේ.

10. අසද්ධර්ම සනෙකි : සැදහැ නැත්තේ වෙයි, (පවට) ලජ්ජා නැත්තේ වෙයි, (පවට) බිය නැත්තේ වෙයි, අල්පශ්‍රැත වෙයි, කුසිත වෙයි, මූළා සිහි ඇත්තේ වෙයි, ප්‍රඥ නැත්තේ වේ.

11. සද්ධර්ම සනෙකි : සැදහැ ඇත්තේ වෙයි, (පවට) ලජ්ජා ඇත්තේ වෙයි, (පවට) බිය ඇත්තේ වෙයි, බහුශ්‍රැත වෙයි, රුකුළු වැර ඇත්තේ වෙයි, එළඹ සිටි සිහි ඇත්තේ වෙයි, පැණැත්තේ වේ.

සජ්තකය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

1. ආපත්ති යැ ආපත්තිස්කන්ධ යැ විනිතවස්තු යැ සාමීචි යැ අධම්මික යැ ධම්මික යැ අනාපත්ති යැ සත්තාහකරණීය යැ.
2. ආනිසංස යැ පරමයැ සමථ ය සමග අරුණුග්ගමන යැ කම්ම යැ ආමකධඤ්ඤ යැ තිරියං සත්තන්තර යැ, ගණභොජනයෙහි සත්ත අනුපඤ්ඤන්ති යැ,
3. සත්තාහ පරම සන්තිධි යැ කතචීවර ආදය යැ කතචීවර සමාදය යැ එසේ ම නභොති - හොති - හොති යැ අධම්මික පාතිමොක්ඛධපන යැ ධම්මික පාතිමොක්ඛධපන යැ,
4. සතර විනයධරයෝ යැ භික්ඛුසොභන සතර යැ සත්ත අසද්ධම්ම යැ සත්ත සද්ධම්ම යැයි යන මොහු දෙසන ලදහු යි.

අට්ඨකං

1. අට්ඨානිසංසෙ සමපසුමානෙන න සො භික්ඛු ආපනතියා අදසුනෙන උක්ඛිපිතබ්බො, අට්ඨානිසංසෙ සමපසුමානෙන පරෙසමපි සඤ්ඤා සා ආපනති දෙතෙතබ්බො, අට්ඨ යාචනතියකා, අට්ඨභාකාරෙහි කුලානි දුසෙති, අට්ඨ මානිකා චීවරසු උපපාදය, අට්ඨ මානිකා කසීනසු උඛහාරය, අට්ඨ පානානි, අට්ඨහි අසඤ්ඤාමෙහි අභිභූතො පරියා දින්නච්ඡෙතො දෙවදතො ආපාසිකො නෙරසිකො කපපට්ඨො අනෙකිච්ඡො, අට්ඨ ලොකධම්මො, අට්ඨ ගරාධම්මො, අට්ඨ පාච්ඡෙසනීයා, අට්ඨඛිනිකො මුසාවාදො, අට්ඨ උපොසථඛිනානි, අට්ඨ දුකෙයසඛිනානි, අට්ඨ තිජ්ජිවනනානි, අට්ඨ අච්ඡරියබ්භූතා ධම්මා මහාසමුද්දො, අට්ඨ අච්ඡරියා අබ්භූතා ධම්මා ඉමසමිං ධම්මචිනයො, අට්ඨ අනතිරිතනා, අට්ඨ අතිරිතනා, අට්ඨමෙ අරාණ්ණගමනෙ නිසසග්ගියං හොති, අට්ඨ පාරුජිකා, අට්ඨමං චන්ද්‍රං පරිපුරෙනති නාසෙතබ්බො, අට්ඨමං චන්ද්‍රං පරිපුරෙනතියා දෙසිතාපි අදෙසිතා හොති, අට්ඨවාචිකා උපසමපදා, අට්ඨන්තං පච්චුට්ඨානබ්බං, අට්ඨන්තං ආසනං දුතබ්බං, උපාසිකා අට්ඨ වරුනී යාචනී, අට්ඨභඤ්ඤාහි සමන්තාගතො භික්ඛු භික්ඛුනොවාදකො සමමනනිතබ්බො, අට්ඨානිසංසා විනයධරො, අට්ඨ පරමානි, නසුපාච්ඤ්ඤාසිකා කමමකතෙන භික්ඛුනා අට්ඨසු ධම්මෙසු සමමා චතතිනබ්බං. අට්ඨ අධම්මිකානි පානිමොක්ඛට්ඨපනානි, අට්ඨ ධම්මිකානි පානිමොක්ඛට්ඨපනානීති.

අට්ඨකං හිට්ඨිතං

නසුද්දානං :

1. න සො භික්ඛු පරෙසමපි යාචනතියං දුසනා, මානිකා කසීනඛහාර පානා අභිභූතෙන ව.
2. ලොකධම්මො ගරාධම්මො පාච්ඡෙසනීයා මුසා, උපොසථා ච දුකඛිනා තිජ්ජිකා සමුද්දෙපි ව.
3. අබ්භූතා අනතිරිතනං අතිරිතනං නිසසග්ගියං, පාරුජිකට්ඨමං චන්ද්‍රං අදෙසිතුපසමපදා.
4. පච්චුට්ඨානාසනඤ්ඤාව වරං ඔවාදකෙන ව, ආනිසංසපරමානි අට්ඨ ධම්මෙසු චතතනා, අධම්මිකා ධම්මිකා ච අට්ඨකා සුපසකාසිතා තී.

අර්ථය

1. අනුසස් අටක් මැනවින් දක්නු විසින් ඒ මහණ ඇවැත් නො දක්මෙහි උබෙවුනිකම් නො කටයුතු යැ. අනුසස් අටක් දක්නු විසින් මෙරමා පිළිබඳ සැදහැයෙනු ඒ ඇවැත් දෙසිය යුතු යැ, යාවතනියක ආපත්ති අටෙ කැ. අට අයුරෙකින් කුලදුෂණය කෙරෙයි, සිවුරු ඉපදවීම පිණිස මානිකා අටෙකැ, කඩිනය ඉදිරිම පිණිස මානිකා අටෙකැ, පානිය වර්ග අටෙකැ, නො දහැමි කරුණු අටෙකින් මඩනා ලද හාත්පසින් මඩනාලද සින් ඇති දෙවදන් අපායෙහි උපදනේ වෙයි, නිරිසක් වෙයි, කල්පස්ථායී වෙයි, පිළියම් නො කළ හැකියේ ද වේ, ලෝකධර්ම අටෙකැ, ගරුධර්ම අටෙකැ, පිළිදෙස්නි ඇවැත් අටෙකැ, මුසාවාදය අඩග අටෙකින් සමන්වාගත යැ, උපොස්ථභග අටෙකැ, දුකෙයාභග අටෙකැ. තීර්ථකවත් අටෙකැ, මහමුහුදෙහි ආශ්වයඹී අද්භුතධර්ම අටෙකැ, මේ සස්තෙහි ආශ්වයඹී අද්භුතධර්ම අටෙකැ, නො අයිරිත් අටෙකැ. අයිරිත් අටෙකැ, අටවැනි අරුණ නැඟිමෙහිලා නිසහි වෙයි, පරිඡි අටෙකැ. අටවැනි කරුණ සපුරණ මෙහෙණ (ලිභගනාසනායෙන්) නැසිය යුත්තී යැ. අටවැනි කරුණ සපුරණ මෙහෙණ විසින් (ඇවැත්) දෙසන ලද නමුදු නො දෙසන ලද වෙයි, (මෙහෙණන්ගේ) උපසපුච අවධ්වාචිකා නමු, (බොජුන්හලා මෙහෙණන්) අටදෙනකුන් පිළිබඳ වැ හුනස්තෙන් නැඟි සිටිය යුතුයි, අටදෙනකුන්හට අයුන් දිය යුතුයි, (විසාබා) උවැසි වර අටක් යදියි, අටහින් යුත් මහණ භික්ඛුනොවාදක යැයි සම්මත කටයුතුයි, විනයධරයා කෙරෙහි අනුසස් අටෙකැ. පරම අටෙකැ. තස්සපා-පියාසිකා කර්මය කරණ ලද මහණහු විසින් දහම් අටෙකින් මැනවින් පැවැතිය යුතුය, නො දහැමි පාමොක් තැබීම අටෙකැ, දහැමි පාමොක් තැබීම අටෙකි.

අර්ථය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

1. “න සො භික්ඛු” යනාදියෙහි දක්වෙන අනුසස් යැ “ පරෙසම්පි ” යනාදියෙහි දක්වෙන අනුසස් යැ යාවතනියක යැ කුලදුෂණ යැ (විවරොත්පාදනයෙහි) මානිකා යැ කඩිනොද්ධාරයෙහි මානිකා යැ පානිය යැ “ අභිභුත ” පදය ඇතුළත් කරුණු යැ,
2. ලොකධර්ම යැ ගරුධර්ම යැ පිළිදෙස්නි යැ මුසාවාදභග යැ උපොසථභග යැ දුනාභග යැ තීර්ථකවත් යැ සස්තෙහි අද්භුතධර්ම අට යැ මුහුදෙහිදු අද්භුත ධර්ම අට යැ,
3. අතිරිත්ත යැ අනතිරිත්ත යැ නිසහි යැ පරිඡි යැ අටවැනි වස්තු යැ අදෙසිතා-පත්ති යැ අවධ්වාචිකා උපසම්පද යැ,
4. පච්චුච්චාන යැ අස්න යැ භික්ඛුනොවාද කය සමග වර යැ (විනයධර) අනුසස් යැ පරම යැ අට කරුණෙහි සම්මාවන්තනා යැ නො දහැමි පාමොක් තැබීම යැ දහැමි පාමොක් තැබීම යැයි අර්ථකයෝ මැනවින් වදාරණ ලදහු යි.

නවකං

1. නව ආභාතවච්ඡුති, නව ආභාතපට්ඨිනියා, නව විනීතවච්ඡුති, නව පඨමාපතතිකා, නවති සඛේසා භිජ්ජති, නව පඤ්ඤිතභොජනානි, නවමංසෙති දුක්ඛට්ඨං, නව පාතීමොක්ඛුඥෙසා, නව පරමානි, නව තණ්හාමූලකා ධම්මා, නවවිධමානා, නව විවරුනි අභිට්ඨාතබ්බානි, නව විවරුනි න විකප්පෙතබ්බානි, දීඝසො නව විදජ්ජියො සුගතවිදජ්ජියා, නව අධම්මිකානි දුනානි, නව අධම්මිකා පට්ඨනහා, නව අධම්මිකා පරිභොගා, තීණී ධම්මිකානි දුනානි, තයො ධම්මිකා පට්ඨනහා, තයො ධම්මිකා පරිභොගා, නව අධම්මිකා සඤ්ඤාතනියො¹, නව ධම්මිකා සඤ්ඤාතනියො¹, අධම්මකමෙම ඤෙ නවකානි, ධම්මකමෙම ඤෙ නවකානි, නව අධම්මිකානි පාතීමොක්ඛට්ඨපනානි, නව ධම්මකානි පාතීමොක්ඛට්ඨපනානීති.

නවකං නිට්ඨිතං

තස්සුඤ්ඤානං :

1. ආභාතවච්ඡු විනියා විනීතා පඨමෙන ව, භිජ්ජති ව පඤ්ඤිතඤ්ඤා මංසුඤ්ඤාසපරමානි ව.
2. තණ්හා මානා අභිට්ඨානා විකප්පෙ ව විදජ්ජියො, දුනා පට්ඨනහා භොගා තීවිධා පුන ධම්මිකා.
3. අධම්ම ධම්ම සඤ්ඤාතනී² දුවෙ ඤෙ නවකානි ව, පාතීමොක්ඛට්ඨපනානි අධම්මධම්මිකානි වානි.

දසකං

1 දස ආභාතවච්ඡුති, දස ආභාත පට්ඨිනියා,³ දස විනීතවච්ඡුති, දසවච්ඡුකා මිච්ඡාදිට්ඨි, දසවච්ඡුකා සම්මාදිට්ඨි, දස අන්තඤ්ඤානිකා දිට්ඨි, දස මිච්ඡතතා, දස සම්මතතා, දස අකුසලකම්මපඨා, දස කුසල කම්මපඨා, දස අධම්මිකා සලාකගාහා, දස ධම්මිකා සලාකගාහා, සාමණේරුනං දස සික්ඛාපදනි, දසභවේහති සමන්තාගතො සාමණේරෙ නාසෙතබ්බො.

2. දසභවේහති සමන්තාගතො විනයධරෙ බාලොඤ්ඤෙව සඛිං ගච්ඡති: අත්තනො භාසපට්ඨිනතං න උග්ගණ්හානි, පරස්ස භාස-පට්ඨිනතං න උග්ගණ්හානි, අත්තනො භාසපට්ඨිනතං අනුග්ගහෙත්වා පරස්ස භාසපට්ඨිනතං අනුග්ගහෙත්වා අධම්මෙත කාරෙති. අපට්ඨිඤ්ඤාය, ආපතනිං න ජානානි, ආපතනියා මූලං න ජානානි, ආපතනි සමුදයං න ජානානි, ආපතනි නිරොධං න ජානානි, ආපතනි නිරොධගාමිනි පට්ඨදං න ජානානි.

1. පඤ්ඤාතනියො—සීඉ. 1, 2,
 2. පඤ්ඤාතනී—සීඉ 1 2,
 3. දස ආභාතවච්ඡුපට්ඨිනියා—සීඉ. 2

නවකය

1. ආසාතවස්තු නවයෙකැ, ආසාතපටිච්ඡය නවයෙකැ. චිතීතවස්තු නවයෙකැ, පඨමාපත්තිකාපත්ති නවයෙකැ, නවදෙනාකුන් කරණ කොට සඨසයා බ්දෙයි, ප්‍රණිත භොජන නවයෙකැ, නවවිධ මාංසයන් කරණ කොට ගණ දුකුළා වෙයි, පාමොක් උදෙසීම් නවයෙකැ, පරම නවයෙකැ, තෘෂ්ණාමූලක ධර්ම නවයෙකැ, මානසෝ නවවැදූරුම් වෙති, ඉටියයුතු වීචර නවයෙකැ, නො විකපිය යුතු සිවුරු නවයෙකැ, සුගත් වියතින් දිගින් නව වියතෙකැ, නො දූහැමි දන් නවයෙකැ, නො දූහැමි පිළිගැණුම් නවයෙකැ, නො දූහැමි පරිභොග නවයෙකැ, දූහැමි දන් කුණෙකැ, දූහැමි පිළිගැණුම් කුණෙකැ, දූහැමි පරිභොග කුණෙකැ, නො දූහැමි හැඟවීම් නවයෙකැ, දූහැමි හැඟවීම් නවයෙකැ, නො දූහැමි කම්භි නවක දෙකෙකැ, දූහැමි කම්භි නවක දෙකෙකැ, නො දූහැමි පාමොක් තැබීම් නවයෙකැ, දූහැමි පාමොක් තැබීම් නවයෙකි.

නවකය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

1. ආසාත වස්තු යැ ආසාත පටිච්ඡය යැ චිතීතවස්තු යැ පඨමාපත්තිකය සමග සඨසහෙද යැ ප්‍රණිතභොජන යැ මංස යැ පාතිමොක්ඛුදෙදස යැ පරම යැ.
2. තෘෂ්ණාමූලකධර්ම යැ මාන යැ වීචර අධිචයානා යැ විකල්පනා යැ නව වියත යැ දන යැ පටිග්ගහ යැ පරිභොග යැ ත්‍රිවිධදන යැ.
3. අධම්මසඤ්ඤත්ති යැ ධම්මසඤ්ඤත්ති යැ අධර්මකර්ම යැ ධර්මකර්ම යැ නො දූහැමි පාමොක් තැබීම් යැ දූහැමි පාමොක් තැබීම් යැයි නවකයෝ වෙත්.

දශකය

1. ආසාතවස්තු දශයෙකැ, ආසාත ප්‍රතිච්ඡය දශයෙකැ, චිතීත වස්තු දශයෙකැ, දශවස්තුක මිථ්‍යාදෘෂ්ටිහු යැ, දශවස්තුක සමාග්දෘෂ්ටිහු යැ, දශ අන්තග්‍රාහික දෘෂ්ටිහු යැ, මිච්ඡත්ත දශයෙකැ, සම්මත්ත දශයෙකැ, අකුශලකර්මපථ දශයෙකැ, කුශල කර්මපථ දශයෙකැ, නො දූහැමි ලහගැන්වීම් දශයෙකැ, දූහැමි ලහගැන්වීම් දශයෙකැ. හෙරණුන් පිළිබඳ සිකපද දශයෙකැ, අභිග දසයෙකින් යුත් හෙරණ නැසිය යුතු වේ.

2. අභිග දශයෙකින් යුක්තවූ චිතයධර තෙමේ බාලයෙකැයි මැ ගණනට යෙයි : තමා පිළිබඳ කථාවසානය නො උගණියි, පරා පිළිබඳ කථාවසානය නො උගණියි, තමාගේ කථාවසානයෙහි ගතයුතු කෙසුල නො ඉගෙණ, පරාගේ කථාවසානයෙහි ගතයුතු කෙසුල නො ඉගෙණ, නො දූහැමින් විනිශ්චය කරවයි, ප්‍රතිඥ නො කිරීමෙන් විනිශ්චය කරවයි, ඇවැන නො දනියි, ආපත්තිමූලය නො දනියි, ආපත්තිසමුදය නො දනියි, ආපත්ති නිරෝධය නො දනියි, ආපත්තිනිරෝධගාමීනී පටිපදව නො දනී.

දසහචේතනී සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ඩිතොක්ඛෙව සඛිං ගච්ඡති : අතතනො භාසපරියන්තං උග්ගණ්භානී, පරස්ස භාසපරියන්තං උග්ගණ්භානී, අතතනො භාසපරියන්තං උග්ගභෙක්ඛා පරස්ස භාසපරියන්තං උග්ගභෙක්ඛා ධම්මෙත කාරෙතී පටිඤ්ඤාය, ආපනතීං ජානාතී, ආපනතීයා මූලං ජානාතී, ආපනතීසමුදයං ජානාතී, ආපනතී නිරෝධං ජානාතී, ආපනතීනිරෝධගාමිනීපටිපදං ජානාතී.

3. අපරෙතීපි දසහචේතනී සමන්තාගතො විනයධරේ බාලොක්ඛෙව සඛිං ගච්ඡති : අධිකරණං න ජානාතී, අධිකරණස්ස මූලං න ජානාතී, අධිකරණසමුදයං න ජානාතී, අධිකරණනිරෝධං න ජානාතී, අධිකරණනිරෝධගාමිනීපටිපදං න ජානාතී, චජ්ඣං න ජානාතී, නිදානං න ජානාතී, පඤ්ඤානතීං න ජානාතී, අනුපඤ්ඤානතීං න ජානාතී, අනුසකීච්චනපථං න ජානාතී.

දසහචේතනී සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ඩිතොක්ඛෙව සඛිං ගච්ඡති : අධිකරණං ජානාතී, අධිකරණස්ස මූලං ජානාතී, අධිකරණ සමුදයං ජානාතී, අධිකරණනිරෝධං ජානාතී, අධිකරණනිරෝධ ගාමිනී පටිපදං ජානාතී, චජ්ඣං ජානාතී, නිදානං ජානාතී, පඤ්ඤානතීං ජානාතී, අනුපඤ්ඤානතීං ජානාතී, අනුසකීච්චනපථං ජානාතී.

4. අපරෙතීපි දසහචේතනී සමන්තාගතො විනයධරේ බාලොක්ඛෙව සඛිං ගච්ඡති : ඤාතතීං න ජානාතී, ඤාතතීයා කරණං න ජානාතී, න පුබ්බකුසලො භොතී, න අපරකුසලො භොතී, අකාලඤ්ඤා ච භොතී, ආපනතානාපනතීං න ජානාතී, ලහුකගරුකං ආපනතීං න ජානාතී, සාවසෙසානචසෙසං ආපනතීං න ජානාතී, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපනතීං න ජානාතී, ආචරියපරමපරා බො පනස්ස න සුග්ගතීතා භොතී න සුමනසිකතා න සුපධාරිතා.

දසහචේතනී සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ඩිතොක්ඛෙව සඛිං ගච්ඡති : ඤාතතීං ජානාතී, ඤාතතීයා කරණං ජානාතී, පුබ්බකුසලො භොතී, අපරකුසලො භොතී, කාලඤ්ඤා ච භොතී, ආපනතානාපනතීං ජානාතී, ලහුකගරුකං ආපනතීං ජානාතී, සාවසෙසානචසෙසං ආපනතීං ජානාතී, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපනතීං ජානාතී, ආචරියපරමපරා බො පනස්ස සුග්ගතීතා භොතී සුමනසිකතා සුපධාරිතා.

5. අපරෙතීපි දසහචේතනී සමන්තාගතො විනයධරේ බාලොක්ඛෙව සඛිං ගච්ඡති : ආපනතානාපනතීං න ජානාතී, ලහුකගරුකං ආපනතීං න ජානාතී, සාවසෙසානචසෙසං ආපනතීං න ජානාතී, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපනතීං න ජානාතී, උභයානී බො පනස්ස පානිමොක්ඛානී විජාරෙත න ස්වාගතානී භොනතී න සුවිහතතානී න සුපච්චතතීනී න සුවිනිච්ඡතානී සුතතස්සො අනුබ්බඤ්ඤානසො, ආපනතානාපනතීං න ජානාතී, ලහුකගරුකං ආපනතීං න ජානාතී, සාවසෙසානචසෙසං ආපනතීං න ජානාතී, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපනතීං න ජානාතී, අධිකරණෙ ච න විනිච්ඡයකුසලො භොතී.

දසහචේතනී සමන්තාගතො විනයධරේ පණ්ඩිතොක්ඛෙව සඛිං ගච්ඡති : ආපනතානාපනතීං ජානාතී, ලහුකගරුකං ආපනතීං ජානාතී, සාවසෙසානචසෙසං ආපනතීං ජානාතී, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපනතීං ජානාතී, උභයානී බො පනස්ස පානිමොක්ඛානී විජාරෙත ස්වාගතානී

අභිග දශයෙකින් යුක්ත වූ විනයධර තෙමේ පණ්ඩිතයෙකැයි මෑ ගණනට යෙයි : තමා පිළිබඳ කථාවසානය උගණ්ඩි, පරා පිළිබඳ කථාවසානය උගණ්ඩි, තමාගේ කථාවසානය ඉගෙණ පරාගේ කථාවසානය ඉගෙණ දහැමින් විනිශ්චය කරවයි, ප්‍රතිඥ වෙන් යුතුව විනිශ්චය කරවයි, ඇවැත් දනියි, ආපත්තිමුලය දනියි, ආපත්තියමුදය දනියි, ආපත්තිනිරෝධය දනියි, ආපත්තිනිරෝධගාමීනිපටිපදුව දනී.

3. අනෙකුදු අභිග දශයෙකින් යුක්ත වූ විනයධර තෙමේ බාලයෙකැයි මෑ ගණනට යෙයි : අධිකරණය නො දනියි, අධිකරණ මුලය නො දනියි, අධිකරණ සමුදය නො දනියි, අධිකරණ නිරෝධය නො දනියි, අධිකරණ නිරෝධගාමීනිපටිපදුව නො දනියි, වස්තුව නො දනියි, නිදනය නො දනියි, ප්‍රඥප්තිය නො දනියි, අනුප්‍රඥප්තිය නො දනියි, කථාමාර්ගය නො දනී.

අභිග දශයෙකින් යුක්ත වූ විනයධර තෙමේ පණ්ඩිතයෙකැයි මෑ ගණනට යෙයි : අධිකරණය දනියි, අධිකරණ මුලය දනියි, අධිකරණ සමුදය දනියි, අධිකරණ නිරෝධය දනියි, අධිකරණ නිරෝධ ගාමීනි පටිපදුව දනියි, වස්තුව දනියි, නිදනය දනියි, ප්‍රඥප්තිය දනියි, අනුප්‍රඥප්තිය දනියි, කථාමාර්ගය දනී.

4. අනෙකුදු අභිග දශයෙකින් යුක්ත වූ විනයධරතෙමේ බාලයෙකැයි මෑ ගණනට යෙයි : ඤාත්තිය නො දනියි, ඤාත්තිකරණය නො දනියි, පළමු වැ කියයුත්තෙහි දක්ෂ නො වෙයි, පසු වැ කියයුත්තෙහි දක්ෂ නො වෙයි, සුදුසු කල් නො දන්නේත් වෙයි, ඇවැත් නො ඇවැත් නො දනියි, ලුහු ගුරු ඇවැත් නො දනියි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත් නො දනියි, තුළල් නො තුළල් ඇවැත් නො දනියි, ඔහු විසින් ආවාය් පරම්පරාව මොනවට නො ඉගෙණගන්නා ලද මොනවට නො මෙනෙහි කරණලද මොනවට නො විමසන ලද වේ.

අභිග දශයෙකින් යුක්තවූ විනයධරතෙමේ පණ්ඩිතයෙකැයි මෑ ගණනට යෙයි : ඤාත්තිය දනියි, ඤාත්තිකරණය දනියි, පළමු වැ කිය යුත්තෙහි දක්ෂ වෙයි, පසු වැ කිය යුත්තෙහි දක්ෂ වෙයි, සුදුසු කල් දන්නේත් වෙයි, ඇවැත් නො ඇවැත් දනියි, ලුහුගුරු ඇවැත් දනියි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත් දනියි, තුළල් නොතුළල් ඇවැත් දනියි, ඔහු විසින් ආවාය් පරම්පරාව මොනවට ඉගෙණගන්නාලද මොනවට මෙනෙහි කරණලද මොනවට විමසනලද වේ.

5. අනෙකුදු අභිග දශයෙකින් යුක්ත වූ විනයධරතෙමේ බාලයෙකැයි මෑ ගණනට යෙයි : ඇවැත් නො ඇවැත් නො දනියි, ලුහුගුරු ඇවැත් නො දනියි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත් නො දනියි, තුළල් නොතුළල් ඇවැත් නො දනියි, පෙළ විසිනුදු අනුවාසුප්පන විසිනුදු ඔහු විසින් විස්තර වශයෙන් උභය ප්‍රාතිමොක්ෂය මොනවට පුහුණු නො කරණලද මොනවට නො බෙදන ලද මොනවට නො පවත්වන ලද මොනවට විනිශ්චය නො කරණ ලද වෙයි, ඇවැත් නො ඇවැත් නො දනියි, ලුහුගුරු ඇවැත් නො දනියි, සාවසෙස අනව සෙස ඇවැත් නො දනියි, තුළල් නොතුළල් ඇවැත් නො දනියි, අධිරකණයෙහිද විනිශ්චය කුලල වූයේ නො වේ.

අභිග දශයෙකින් යුක්තවූ විනයධර තෙමේ පණ්ඩිතයෙකැයි මෑ ගණනට යෙයි : ඇවැත් නො ඇවැත් දනියි, ලුහුගුරු ඇවැත් දනියි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත් දනියි, තුළල් නො තුළල් ඇවැත් දනියි, පෙළ විසිනුදු අනුවාසුප්පන විසිනුදු ඔහු විසින් විස්තර

හොනති සුවිහනතාති සුපචන්දනීති සුවිනිවර්තනී සුභතසො අනුබ්‍යඤ්ඤානසො, අපචන්දනාපතනී ජානාති, ලුහුකගරකං අපචන්දනාති, සාවගෙසානවගෙසං අපචන්දනාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලො අපචන්දනාති, අධිකරණෙ ච විනිවර්තකුසලො හොති.

6. දසහඬෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාභිකාය සමමනනිතබ්බො, දස අත්චසෙ පච්චව නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤාතනං, දස අදීනවා රුජනෙතපුරපවෙසනෙ, දස දුනවච්ඡුති, දස රතනානි, දසවගෙසා භික්ඛුසඬෙසා, දසවගෙසන ගණෙන උපසම්පාදෙනබ්බං, දස පංසුකුලානි, දස චිවරධාරණා, දසාභපරමං අතිරෙකචිවරං ධාරෙතබ්බං, දස සුක්කානි, දස ඉඤ්චියො, දස හරියායො, වෙසාලියං දස වච්ඡුති දිපෙනති.

දස පුග්ගලා අවඤ්ඤා, දස අකෙකාසවච්ඡුති, දසභාකාරෙහි පෙසුඤ්ඤා උපසංහරති, දස සෙනාසනානි, දස වරුනි යාචිංසු, දස අධිමමිකානි පානිමොක්ඛධූපනානි, දස ධම්මිකානි පානිමොක්ඛධූපනානි, දසාභිසංසා යාගුයා, දස මංසා අකප්පියා, දස පරමානි, දසවගෙසන භික්ඛුනා බ්‍යතෙනන පච්චලෙන පබ්බාජෙනබ්බං උපසම්පාදෙනබ්බං නිසංසො දුතබ්බො සාමණේරො උපධාරාපෙනබ්බො, දසවග්ගාය භික්ඛුනියා බ්‍යතනාය පච්චලාය පබ්බාජෙනබ්බො උපසම්පාදෙනබ්බො නිසංසො දුතබ්බො සාමණේරී උපධාරාපෙනබ්බො, දසවග්ගාය භික්ඛුනියා බ්‍යතනාය පච්චලාය උධාරාපනසමමුති සාදිතබ්බො, දසවග්ගාය ගීතීගනාය සිකඛා දුතබ්බොති.

දසකං නිට්ඨිතං

තස්සුඤ්ඤානං :

1. අභ්‍යන්තරා¹ වච්ඡු මිච්ඡා සමමා ච අනගා, මිච්ඡනතා වෙච සමමනතා අකුසලා කුසලාපී ච.
2. සලාකා අධිමමාධිමමා ච සාමණේරු ච නාසනා, භාසාධිකරණා² වෙච පඤ්ඤාතති ලුහුකමෙච ච.
3. ලුහුකා ගරකා එතෙ කණ්භසුක්කා විජානථ, උබ්බාභිකා ච සිකඛා ච අනෙතාපුරෙච වච්ඡුති.
4. රතනං දසවගෙසා ච තථෙච උපසම්පදා, පංසුකුලධාරණා ච දසාභසුක්කඉඤ්චියො.
5. හරියා දස වච්ඡුති අවඤ්ඤාකෙකාසෙන ච, පෙසුඤ්ඤා වෙච සෙනානි වරානි ච අධිමමිකා.
6. ධම්මිකා යාගුමංසා ච පරමා භික්ඛු භික්ඛුනී, වුට්ඨාපනා ගීතීගනා දසකා සුපචකාසිතාති.

1. අභ්‍යන්තරා—මජ්ඣං.
 2. භාසාධිකරණාඤ්ඤාව—මජ්ඣං.

වශයෙන් උභය ප්‍රාතිමොක්ෂය මොනවට පුහුණු කරණ ලද මොනවට බෙදනලද මොනවට පවත්වන ලද මොනවට විනිශ්චය කරණලද වෙයි, ඇවැත් නො ඇවැත් දනියි, ලුහුගුරු ඇවැත් දනියි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත් දනියි, තුළුල් නො තුළුල් ඇවැත් දනියි, අධිකරණයෙහිද විනිශ්චය කුශලද්‍රියේ වේ.

6. අඬග දශයෙකින් යුත් මහණතෙමේ උබ්බාහිකාවට සම්මත කළ යුත්තේ යි, කරුණු දශයක් පිණිස භාග්‍යාවතුන් විසින් සච්චනට සිකපද පණවන ලදී, රජහුගේ ඇතො-වුරට පිවිසීමෙහි ආදීනව දශයෙකැ, දනවස්තු දශයෙකැ, රත්න දශයෙකැ, දශවර්ගික හික්ෂුසඬසයා යැ, දශවර්ගික ගණයා විසින් උපසපත් කළයුතුයැ, පාංශුකුල දශයෙකැ, සිවුරු ධාරීම් දශයෙකැ, අතිරෙක වීචරයක් දසදිනක් පරම කොට ඇති කාලයක් දූරිය යුතුයි, සුකුරු දශයෙකැ, ස්ත්‍රිහු දශදෙනෙකැ, භාය්‍යාවෝ දශ දෙනෙකැ, වියල් පුරයෙහි දශවස්තුවක් දක්වත්.

නො වැන්දයුතු පුද්ගලයෝ දශදෙනෙකි, ආත්‍රොශ වස්තු දශයකි. දශ ආකාරයකින් පෙහෙසුන් එලවයි, සෙනසුන් දශයෙකැ, වරදශයක් ඉල්ලුහ, නො දැහැම් පාමොක් තැබීම් දශයෙකැ, දැහැම් පාමොක් තැබීම් දශයෙකැ, හුළුකැන් පිළිබඳ අනුසස් දශයෙකැ අකැපමස් දශයෙකැ, පරම දශයෙකැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ දසවස් ඇති මහණහු විසින් පැවිදි කළ යුතුයැ, උපසපත් කළ යුතුයැ, නිස දියයුතුයැ, හෙරණකු ලවා උවචැන් කරවිය යුතුය. වාක්තවූ ප්‍රතිබල වූ දසවස් ඇති මෙහෙණ විසින් පැවිදි කළ යුතුය, උපසපත් කළ යුතුයැ, නිසදියයුතුයැ, හෙරණියක ලවා උවැටන් කරවිය යුතුයි. වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ දසවස් ඇති මෙහෙණ විසින් උපසපත් කිරීමේ සම්මුතිය ඉවසිය යුතුයැ, පිරිමින් අතරට ගියාවූ දසවස් ඇත්තියට සික්ඛා සමුමතිය දියයුතුයි.

දශකය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

1. ආසාතයැ ආසාතපට්චිනය යැ විනිතවස්තු යැ මීච්ඡාදිට්ඨි යැ සම්මාදිට්ඨි යැ අන්තග්ගාහික දිට්ඨි යැ මීච්ඡන්ත යැ සම්මන්ත යැ අකුසල යැ කුසල යැ,
2. අධම්මිකසලාකගාහ යැ ධම්මිකසලාකගාහ යැ හෙරණසික යැ නාසනා යැ භාසපරියන්ත යැ අධිකරණ යැ ඤාත්ති යැ ලහුක යැ,
3. ලහුගුරු ඇවැත් යන මොවුන් ද අකුසලය ද කුසලය ද දනිවූ. උබ්බාහිකා යැ සික්ඛාපද පඤ්ඤන්ති යැ රාජන්තෙපුර යැ ආදීනව යැ දනවස්තුහු යැ,
4. රත්න යැ දසවග්ග යැ එසේම උපසම්පද යැ පංසුකුල යැ වීචරධාරණ යැ දසාහ-පරම යැ සුක්ක යැ ස්ත්‍රිහු යැ,
5. හරියා යැ දශවස්තු යැ අවන්දිය හා ආත්‍රොශ යැ පෙහෙසුන් එළවීම යැ සෙනාසන යැ වර යැ නො දැහැම් පාමොක් තැබීම් යැ,
6. දැහැම් පාමොක් තැබීම් යැ යාගු යැ අකැප මාංස යැ පරම යැ දසවස් ඇති හික්ෂු යැ හික්ෂුණි යැ වූටියාපන යැ ගිගීගත යැ යන මේ දශකයෝ ද මැනැවින් පවසන ලදහ.

එකාදසකං

1. එකාදස පුඤ්ජා අනුපසම්පන්නා න උපසම්පාදෙන බො උපසම්පන්නා නාසෙන බො, එකාදස පාදකා අකපපියා, එකාදස පත්තා අකපපියා, එකාදස විවරානී අකපපියානී, එකාදස යාවනතීයකා හිකක්ඛනීනං, එකාදස අන්තරාසිකා ධම්මා පුච්ඡිත බො, එකාදස විවරානී අඛිට්ඨාන බොනී, එකාදස විවරානී න විකපෙපන බොනී, එකාදස අරුණුඤ්ඤාමනෙ නිසංයයිතං හොතී, එකාදස ගණනීකා කපපියා, එකාදස විරා¹ කපපියා, එකාදස පඨවියො අකපපියා. එකාදස පඨවියො කපපියා, එකාදස නිසංයපට්ඨපසංයද්ධියො, එකාදස පුඤ්ජා අවජ්ඣො, එකාදස පරමානී, එකාදස වරානී යාචිංසු, එකාදස සීමාදෙසා, අකෙකාසකපරිභාසකො පුඤ්ජො එකාදස ආදීනවා පාටිකඛිතා.

2. මෙත්තාය වෙතො විමුච්ඡතීයා ආසෙවිතාය භාවිතාය බහුලීකතාය යානීකතාය චක්ඛකතාය අනුට්ඨිතාය පරිචීතාය සුසමාරඤ්ඤාය එකාදසානිසංසා පාටිකඛිතා: සුඛං සුපතී, සුඛං පටිවුජ්ඣති, න පාපකං සුපීනං පසාති, මනුසානං පියො හොතී, අමනුසානං පියො හොතී, දෙවතා රකඛනතී, නාසං අග්ගි වා, විසං වා සජං වා කමතී, තුච්චං විතං සමාගියතී, මුඛවණේණා විපසිදතී, අසමමුලොභා කාලං කරොතී, උතතරිං අපට්ඨිජ්ඣනො බුහමලොකුපගො හොතී. මෙත්තාය වෙතො විමුච්ඡතීයා ආසෙවිතාය භාවිතාය බහුලීකතාය යානීකතාය චක්ඛකතාය අනුට්ඨිතාය පරිචීතාය සුසමාරඤ්ඤාය ඉමෙ එකාදසානිසංසා පාටිකඛිතානී.

එකාදසකං නිට්ඨිතං

තස්සුඤ්ඤානං :

1. නාසෙන බො² පාදකා ච පත්තා ච විවරානී ච, තතීයා පුච්ඡිත බො ච අඛිට්ඨාන විකපපනා.
2. අරුණා ගණනීකා විරා¹ අකපපියා ච කපපියා, නිසංයා චක්ඛකා වෙච පරමානී වරානී ච; සීමාදෙසා ච අකෙකාසා මෙත්තායෙකාදසා කතානී.

එකුත්තරිකං නිට්ඨිතං

තස්සුඤ්ඤානං :

1. එකකා ච දුකා වෙච තීකා ච චතු පඤ්චකා, ඡ සත්තට්ඨ නවකා ච දස එකාදසානී ච.
2. හිතාය සබ්බසත්තානං ඤාතධම්මෙන තාදීනා එකුත්තරිකා විමලා මහාවිරෙන දෙසිතානී.

1. විධා - මජ්ඣං, විටා - සා. 2.
 2. නාසෙන බො - සීමු 2.

එකාදගකය

1. අනුපසපන් වූ එකොළොස් පුද්ගලයෝ උපසපන් නො කටයුත්තාහ, උපසපන් වූවාහු (ලිඛිතනාසනායෙන්) නැසිය යුත්තාහ, අකැප පාදුකා එකොළොසෙකැ, අකැප පාත්‍ර එකොළොසෙකැ, අකැප සිවුරු එකොළොසෙකැ, භික්ෂුණීන් පිළිබඳ යාවතනියක එකොළොසෙකැ, විවාළ යුතු අන්තරායකරධර්ම එකොළොසෙකැ, ඉටිය යුතු සිවුරු එකොළොසෙකැ, විකපුන් නො කටයුතු සිවුරු එකොළොසෙකැ, එකොළොස්වන අරුණු නැගීමෙහි නියගි වෙයි, කප්පිය ගණ්ඨිහු එකොළොසෙකැ, කැප වීඨ එකොළොසෙකැ. අකැප පොළෝ එකොළොසෙකැ, කැප පොළෝ එකොළොසෙකැ, නිය සන්භිඳුච්චි එකොළොසෙකැ, නො වැන්දියුතු පුද්ගලයෝ එකොළොස් දෙනෙකැ, පරම එකොළොසෙකැ, වර එකොළොසක් ඉල්ලුහ. සීමාදෝෂ එකොළොසෙකැ, ආක්‍රොශ පරිභව කරණ පුද්ගලයා කෙරෙහි එකොළොස් ආදීනව කෙනෙක් කැමැති විය යුත්තාහ.

2. සෙවුනා ලද වඩනා ලද බහුල වශයෙන් කරණ ලද යානයක් මෙන් කරණ ලද පිහිටක් මෙන් කරණ ලද නැවැත නැවැතත් උපදවන ලද හැම ලෙසින් පුහුණු කරණ ලද මොනවට පටන් ගන්නා ලද තේත්‍රිවෙනොවිමුක්තිය පිළිබඳ අනුසස් එකොළොසෙක් කැමැති විය යුතු යැ : සුවසේ නිදයි සුවසේ පුබුදියි, නපුරු සිහින නොදකියි, මනුෂ්‍යයන්ට ප්‍රිය වෙයි, අමනුෂ්‍යයන්ට ප්‍රිය වෙයි, දෙවියෝ රකිති, ඔහුගේ සිරුරට ගිනි හෝ වීෂ හෝ සැන් හෝ නොවැදියි, සිත වහා එකඟ වෙයි, මුවපැහැය වෙසෙසින් පහන් වෙයි, නු මුළා වැ කලුරිය කෙරෙයි, මත්තෙහි රහත්වන්තට නොහැකි වූ යේ බඹලොව උපදියි, සෙවුනා ලද වඩනාලද බහුල වශයෙන් කරණ ලද යානයක් මෙන් කරණ ලද පිහිටක් මෙන් කරණ ලද නැවැත නැවැත උපදවන ලද හැම ලෙසින් පුහුණු කරණ ලද මොනවට පටන් ගන්නා ලද තේත්‍රිවෙනොවිමුක්තිය පිළිබඳ මේ අනුසස් එකොළොස කැමැති විය යුතුයි.

එකාදගකය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

- 1. නාසෙනබ්බ යැ පාදුකා යැ පාත්‍ර යැ, වීචර යැ යාවතනියක යැ පුච්ඡිතබ්බ යැ අධිට්ඨාන යැ විකප්පන යැ.
- 2. අරුණුග්ගමන යැ ගණ්ඨිකා යැ වීඨ යැ අකප්පිය කප්පිය පඨවී යැ නියස්ස ය අවන්දිය යැ පරම යැ වර යැ සීමාදොස යැ අක්කොසක යැ මෙන්තාවෙනොවිමුක්ති එකාදසානිසංස යැ යි (මොහු) නම් කරණ ලදහ.

එකුත්තරිකය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

- 1. එකක යැ දුක යැ තික යැ වතුක්ක යැ පඤ්චක යැ ඡක්ක යැ සත්තක යැ අට්ඨක යැ නවක යැ දසක යැ එකාදසක යැයි,
- 2. අවබොධ කළ දහම ඇති තාදී ගුණයෙන් යුත් මහාවීර සර්වඥයන් වහන්සේ විසින් හැම සත්තට භිත පිණිස නිර්මල එකුත්තරිකය දෙසන ලදී.

උපොසථාදී පුවජා විසාරජනා

පුවජා

1. උපොසථකමමයා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානං. පචාරණයා කමමයා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානං. නජ්ජනීයකමමයා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානං, නීයයාකමමයා -පෙ- පඛ්ඛාජනීයකමමයා -පෙ- පරිසාරණීයකමමයා -පෙ- උකෙඛපනීයකමමයා -පෙ- පරිව්භද්දනසා -පෙ- මූලාය පරිකයානාය -පෙ- මානතතද්දනසා -පෙ- අබ්භානසා -පෙ- උප- සමපදකමමයා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානං.

2. නජ්ජනීයකමමයා පටිපසාසාදායා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානං, නීයයාකමමයා පටිපසාසාදායා -පෙ- පඛ්ඛාජනීයකමමයා පටිපසාසාදායා -පෙ- පරිසාරණීයකමමයා පටිපසාසාදායා -පෙ- උකෙඛපනීයකමමයා පටිපසාසාදායා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානං.

3. සතිචිතයා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානං. අමුලුභවීනසා -පෙ- තසාපාටියාසිකාය -පෙ- තිණවත්ථාරකසා -පෙ- භික්ඛුනොවාදකසමමුතියා -පෙ- තිච්චරෙන අච්චපචාසසමමුතියා -පෙ- සජ්චසමමුතියා -පෙ- රූපිමජ්ඣිකසමමුතියා -පෙ- සාචියගාභාපක සමමුතියා -පෙ- පතනගාභාපකසමමුතියා -පෙ- දණ්ඩසමමුතියා -පෙ- සිකකාසමමුතියා -පෙ- දණ්ඩසිකකාසමමුතියා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානං.

පුවජා හිට්ඨිනා

විසාරජනා

1. උපොසථකමමයා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානනනි : උපොසථකමමයා සාමග්ගි ආදී, කිරියා මජ්ඣේ, නිට්ඨානං පරියොසානං.

2. පචාරණාකමමයා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානනනි : පචාරණාකමමයා සාමග්ගි ආදී, කිරියා මජ්ඣේ, නිට්ඨානං පරියොසානං.

3. නජ්ජනීයකමමයා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානනනි : නජ්ජනීයකමමයා චජ්ච ච පුග්ගලො ච ආදී, සද්දනි මජ්ඣේ, කමමව්චාචා පරියොසානං.

4. නීයයාකමමයා -පෙ- පඛ්ඛාජනීයකමමයා -පෙ- පරිසාරණීය- කමමයා -පෙ- උකෙඛපනීයකමමයා -පෙ- පරිව්භද්දනසා -පෙ- මූලාය පරිකයානාය -පෙ- මානතතද්දනසා -පෙ- අබ්භානසා -පෙ-.

උපොසථාදී පුවඡා විසසජ්ජනය

පුවඡා

1. උපොසථ කර්මයෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ, පචාරණ කර්මයෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ, තජ්ජනීය කර්මයෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ, නියස්ස කර්මයෙහි පබ්බාජනීය කර්මයෙහි පටිසාරණීය කර්මයෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි පරිවාසදනයෙහි මූලායපටිකස්සන කර්මයෙහි මානත්තදනයෙහි අබ්භාන කර්මයෙහි උපසම්පද කර්මයෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ යත් :

2. තජ්ජනීය කර්මයාගේ සන්තිදුමහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ, නියස්ස කර්මයාගේ සන්තිදුමහි පබ්බාජනීය කර්මයාගේ සන්තිදුමහි පටිසාරණීය කර්මයාගේ සන්තිදුමහි උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සන්තිදුමහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ යත් :

3. සතිවිනයයෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ, අමුල්භවිනයෙහි තස්සපාපියාසිකායෙහි තිණුවත්ථාරකයෙහි හික්ඛුනොවාදකසම්මුතියෙහි තිච්චරභවිජ්ජවාස සම්මුතියෙහි සන්ථතසම්මුතියෙහි රුපියජ්ඣධකසම්මුතියෙහි සාට්ඨගාභාපකසම්මුතියෙහි පත්තගාභාපකසම්මුතියෙහි දණ්ඩසම්මුතියෙහි සික්කාසම්මුතියෙහි දණ්ඩසික්කාසම්මුතියෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ යත් :

පුවඡා නිමි.

විසසජ්ජනය

1. උපොසථ කර්මයෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ, යත් : සාමග්ගීය උපොසථ කර්මයෙහි ආදිය වෙයි, (පාමොක් දෙසීම්) ක්‍රියාව මධ්‍යය වෙයි, (පාමොක්) නිමාව අවසානය වේ.

2. පචාරණ කර්මයෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යත් : සාමග්ගීය පචාරණ කර්මයෙහි ආදිය වෙයි, (පචාරණ ඤැත්ති පචාරණ කථා සංඛ්‍යාත) ක්‍රියාව මධ්‍යය වෙයි, (සභීස නවකයා ගේ “ පස්සන්තො පටිකරිස්සාමි ” යන වචන සංඛ්‍යාත) නිමාව අවසානය වේ.

3. තජ්ජනීය කර්මයෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ, යත් : වස්තුව ද පුද්ගලයා ද තජ්ජනීය කර්මයෙහි ආදිය වෙයි, ඤැත්තිය මධ්‍යය වෙයි, කර්මවාක්‍යය අවසානය වේ.

4. නියස්ස කර්මයෙහි පබ්බාජනීය කර්මයෙහි පටිසාරණීය කර්මයෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි පරිවාසදනයෙහි මූලායපටිකස්සනයෙහි මානත්තදනයෙහි අබ්භාන කර්මයෙහි

5. උපසම්පදකම්මසං කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානනති : උපසම්පදකම්මසං පුඤ්ඤො ආදී, ඤානති මජ්ඣේ, කම්මවාචා පරියොසානං.

6. නජ්ජනීයකම්මසං පරිපසංඤ්ඤා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානනති : නජ්ජනීයකම්මසං පරිපසංඤ්ඤා සම්මාවනනනා ආදී, ඤානති මජ්ඣේ, කම්මවාචා පරියොසානං.

7. නීයසංකම්මසං -පෙ- පබ්බාජනීයකම්මසං -පෙ- පටිතාරණීය-කම්මසං -පෙ- උකෙඛපනීයකම්මසං පරිපසංඤ්ඤා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානනති : උකෙඛපනීයකම්මසං පරිපසංඤ්ඤා සම්මාවනනනා ආදී, ඤානති මජ්ඣේ, කම්මවාචා පරියොසානං.

8. සතිචිතයසං කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානනති : සතිචිතයසං වජ්ඣ ව පුඤ්ඤො ව ආදී, ඤානති මජ්ඣේ, කම්මවාචා පරියොසානං.

9. අමුලහවිතයසං -පෙ- නසං පාපියසිකාය -පෙ- නිණ්වන්තාර-කසං -පෙ- භික්ඛුන්තොවාදකසම්මුතියා -පෙ- නිව්වරෙන අවිප්පවාස-සම්මුතියා -පෙ- සන්තසම්මුතියා -පෙ- රූපියජබ්බකසම්මුතියා -පෙ- සාටියගාභාපකසම්මුතියා -පෙ- පනගාභාපකසම්මුතියා -පෙ- දණ්ඨ-සම්මුතියා -පෙ- සිකකාසම්මුතියා -පෙ- දණ්ඨසිකකාසම්මුතියා කො ආදී, කිං මජ්ඣේ, කිං පරියොසානනති : දණ්ඨසිකකාසම්මුතියා වජ්ඣ ව පුඤ්ඤො ව ආදී, ඤානති මජ්ඣේ, කම්මවාචා පරියොසානං.

විසංජ්ජනා නිට්ඨිතා

උපපාසකාදි පුළුච්ඡායා විසංජ්ජනා නිට්ඨිතා.

5. උපසම්පද කර්මයෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ, යත් : පුද්ගලයා උපසම්පද කර්මයෙහි ආදිය වෙයි, ඤාත්තිය මධ්‍යය වෙයි, කර්මවාක්‍යය අවසානය වේ.

6. තජ්ජනීය කර්මයාගේ සන්තිදීමෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ යත් : මනා පැවැත්ම තජ්ජනීය කර්මයාගේ සන්තිදීමෙහි ආදිය වෙයි, ඤාත්තිය මධ්‍යය වෙයි, කර්ම වාක්‍යය අවසානය වේ.

7. නියස්ස කර්මයාගේ පබ්බාජනීය කර්මයාගේ පටිසාරණීය කර්මයාගේ උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සන්තිදීමෙහි ආදිය කවරෙ යැ මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ යත් : මනා පැවැත්ම උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සන්තිදීමෙහි ආදිය වෙයි, ඤාත්තිය මධ්‍යය වෙයි, කර්ම වාක්‍යය අවසානය වේ.

8. සතිච්ඡයෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ යත් : වස්තුව ද පුද්ගලයා ද සතිච්ඡයෙහි ආදිය වෙයි, ඤාත්තිය මධ්‍යය වෙයි, කර්ම වාක්‍යය අවසානය වේ.

9. අමුලුභවිතයෙහි තස්සපාපියාසිකාවෙහි තිණුවත්ථාරකයෙහි හික්ඛුනොවාදකසම්මුතියෙහි තිථිවරඅවිජ්ජවාසසම්මුතියෙහි සන්ථත සම්මුතියෙහි රූපියජඩ්ඛකසම්මුතියෙහි සාරීයගාභාපකසම්මුතියෙහි පත්ත ගාභාපකසම්මුතියෙහි දණ්ඨසම්මුතියෙහි සික්කාසම්මුතියෙහි දණ්ඨ සික්කාසම්මුතියෙහි ආදිය කවරෙ යැ, මධ්‍යය කවරෙ යැ, අවසානය කවරෙ යැ යත් : වස්තුව ද පුද්ගලයා ද දණ්ඨසික්කාසම්මුතියෙහි ආදිය වෙයි. ඤාත්තිය මධ්‍යය වෙයි, කර්මවාක්‍යය අවසානය වේ.

විස්සජ්ජනය නිමි.

උපොසථාදීපුමිභාවිස්සජ්ජනා නිමි.

අත්වසප්පකරණං

1. දස අත්වසෙ පටිච්ච තථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤානතං : සඛසසුට්ඨතාය, සඛසථාසුතාය, දුමමඛකුනං පුග්ගලානං නිග්ගහාය, පෙසලානං භික්ඛුනං ථාසුචිභාරය, දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරය, සමපරුසිකානං ආසවානං පටිඝාතාය, අපපසන්නානං පසාදය, පසන්නානං භියෙසාභාවාය, සඤ්චමච්චිතියා, විනයානුග්ගහාය.

2. යං සඛසසුට්ඨ, නං සඛසථාසු. යං සඛසථාසු, නං දුමමඛකුනං පුග්ගලානං නිග්ගහාය. යං දුමමඛකුනං පුග්ගලානං නිග්ගහාය, නං පෙසලානං භික්ඛුනං ථාසුචිභාරය. යං පෙසලානං භික්ඛුනං ථාසුචිභාරය, නං දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරය. යං දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරය, නං සමපරුසිකානං ආසවානං පටිඝාතාය. යං සමපරුසිකානං ආසවානං පටිඝාතාය, නං අපපසන්නානං පසාදය. යං අපපසන්නානං පසාදය, නං පසන්නානං භියෙසාභාවාය. යං පසන්නානං භියෙසාභාවාය, නං සඤ්චමච්චිතියා. යං සඤ්චමච්චිතියා, නං විනයානුග්ගහාය.

3. යං සඛසසුට්ඨ, නං සඛසථාසු. යං සඛසසුට්ඨ, නං දුමමඛකුනං පුග්ගලානං නිග්ගහාය. යං සඛසසුට්ඨ, නං පෙසලානං භික්ඛුනං ථාසුචිභාරය. යං සඛසසුට්ඨ, නං දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරය. යං සඛසසුට්ඨ, නං සමපරුසිකානං ආසවානං පටිඝාතාය. යං සඛසසුට්ඨ, නං අපපසන්නානං පසාදය. යං සඛසසුට්ඨ, නං පසන්නානං භියෙසාභාවාය. යං සඛසසුට්ඨ, නං සඤ්චමච්චිතියා. යං සඛසසුට්ඨ, නං විනයානුග්ගහාය.

4. යං සඛසථාසු, නං දුමමඛකුනං පුග්ගලානං නිග්ගහාය. යං සඛසථාසු, නං පෙසලානං භික්ඛුනං ථාසුචිභාරය. යං සඛසථාසු, නං දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරය, යං සඛසථාසු, නං සමපරුසිකානං ආසවානං පටිඝාතාය. යං සඛසථාසු, නං අපපසන්නානං පසාදය. යං සඛසථාසු, නං පසන්නානං භියෙසාභාවාය. යං සඛසථාසු, නං සඤ්චමච්චිතියා. යං සඛසථාසු, නං විනයානුග්ගහාය. යං සඛසථාසු, නං සඛසසුට්ඨ.

5. යං දුමමඛකුනං පුග්ගලානං නිග්ගහාය -පෙ- යං පෙසලානං භික්ඛුනං ථාසුචිභාරය -පෙ- යං දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරය -පෙ- යං සමපරුසිකානං ආසවානං පටිඝාතාය -පෙ- යං අපපසන්නානං පසාදය -පෙ- යං පසන්නානං භියෙසාභාවාය -පෙ- යං සඤ්චමච්චිතියා- පෙ-

6. යං විනයානුග්‍රහණාය, නං සබ්බසුච්ඡි. යං විනයානුග්‍රහණාය, නං සබ්බඵාසු. යං විනයානුග්‍රහණාය, නං දුමමඛකුනං පුග්ගලානං නිග්ගහාය. යං විනයානුග්‍රහණාය, නං පෙසලානං භික්ඛුනං ඵාසුචිභාරුය. යං විනයානුග්‍රහණාය, නං දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරුය. යං විනයානුග්‍රහණාය, නං සම්පරුසිකානං ආසවානං පටිසානාය. යං විනයානුග්‍රහණාය, නං අප්පසන්නානං පසාදුය. යං විනයානුග්‍රහණාය, නං පසන්නානං භියෙසාභාවාය. යං විනයානුග්‍රහණාය නං සඤ්චම්මට්ඨිනීයාති.

අප්‍රවෘත්තං ධම්මසත්තං ඥෙ නිරුතතීසත්තානි ච,
චතතාරි සද්දණසත්තානි අප්‍රවෘත්තෙ පකරණෙති.

අප්‍රවෘත්තකරණං හිට්ඨිතං

මහාවග්ගො නිට්ඨිගො

නසසුද්දනං :

1. පඨමං අට්ඨ පුච්ඡාය පච්චෙයසු පුනට්ඨි ච,
භික්ඛුනං සොලස ඵනෙ භික්ඛුනීනම්පි සොලස.
2. පෙය්‍යාල අනතරං හෙද ඵකුතතරිකමෙව ච,
පවාරණප්‍රවෘත්තා මහාවග්ගස්ස සබ්බසුචිනි.

6. යමක් විනයට රුකුල් පිණිස වේ ද, එය සඛ්ඤාගේ මනාබව පිණිස වෙයි. යමක් විනයට රුකුල් පිණිස වේ ද, එය සඛ්ඤාගේ පහසුව පිණිස වෙයි. යමක් විනයට රුකුල් පිණිස වේ ද, එය දුග්ගති පුහුලත් නිගුන්ම පිණිස වෙයි. යමක් විනයට රුකුල් පිණිස වේ ද, එය ප්‍රියශීල භික්ෂුන්ගේ පහසු විහරණය පිණිස වෙයි. යමක් විනයට රුකුල් පිණිස වේ ද, එය දිට්‍ර දූමියෙහි වින්ද යුතු දුක්ගැහැට වැළැක්ම පිණිස වෙයි. යමක් විනයට රුකුල් පිණිස වේ ද, එය පරලෙච්භි වින්ද යුතු දුක්ගැහැට නැගීම පිණිස වෙයි. යමක් විනයට රුකුල් පිණිස වේ ද, එය නො පහන්වුවන් පහදනා පිණිස වෙයි. යමක් විනයට රුකුල් පිණිස වේ ද, එය පහන් වුවන් වැඩියක් පහදනා පිණිස වෙයි. යමක් විනයට රුකුල් පිණිස වේ ද, එය තුන් සසුන් පැවැත්ම පිණිස වේ.

අර්ථවසප්‍රකරණයෙහි (සඛ්ඤාසුච්ඡු යනාදී දශයෙහි දසවර බැගින්) අර්ථශතයෙක් ද, ධර්මශතයෙක් ද නිරුක්තීන්ගේ වශයෙන් ද්විශතයෙක් දැයි සතර ඥාන ශතයෙක් වේ.

අත්ථවස ප්‍රකරණය නිමි.

මහාවර්ගය නිමියේ යි.

එහි නාමාවලිය :

1. භික්ෂු විභව්‍යයෙහි පළමු වැ පුච්ඡාචාර අට යැ නැවත පච්චයචාර අට යැයි භික්ෂුන් පිළිබඳ සොළොස ද භික්ෂුණීවිභව්‍යයෙහි සොළොස දැයි මොහු වෙන්.
 2. අන්තරපෙයාල යැ (සමථ) හෙද යැ එකුත්තරික නය යැ පචාරණ යැ අත්ථවස යැයි මහාවර්ගයාගේ සඛ්‍යුභය වේ.
-

ගාථාසංඛ්‍යාව

1. එකංසං විවරං කතා පග්ගභෙතාන¹ අඤ්ඤිං,
ආසිංසමානරූපො ව² කියා නිං ඉධ මාගතො.
2. දඤ්ඤි විනගෙසු පඤ්ඤානතා යෙ උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති උපොසථෙසු,
කති තෙ සිකඛාපදානි භොනති ඛනිසු නගරෙසු පඤ්ඤානතා.
3. හද්දකො තෙ උම්මගෙකා³ යොතිසො පරිපුච්ඡි,
තග්ග තෙ අභමකකියං යථාපි කුසලො තථා.
4. දඤ්ඤි විනගෙසු පඤ්ඤානතා යෙ උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති උපොසථෙසු,
අඛිසුඛිසතානි තෙ භොනති සත්තසු නගරෙසු පඤ්ඤානතා.
5. කතමෙසු සත්තසු නගරෙසු පඤ්ඤානතා ඉඛිස මෙ නිං බ්‍යාකර⁴,
නං වචනපථං⁵ නිසාමසුතා පටිපජ්ජම භිතාය නො සියාති.
6. වෙසාලියං රාජගහෙ සාවච්ඡියං ච ආලවියං,
කොසම්බියං ච සකෙකසු භගෙසු වෙච පඤ්ඤානතා.
7. කති වෙසාලියං පඤ්ඤානතා කති රාජගහෙ කතා,
සාවච්ඡියං කති භොනති කති ආලවියං කතා.
8. කති කොසම්බියං පඤ්ඤානතා, කති සකෙකසු වුච්චන්ති,
කති භගෙසු පඤ්ඤානතා නං මෙ අකඛාති පුච්ඡන්තො.
9. දස වෙසාලියං පඤ්ඤානතා එකච්ඡි රාජගහෙ කතා,
ඡ උභන තිති සතානි සබ්බෙ සාවච්ඡියං කතා.
10. ඡ ආලවියං පඤ්ඤානතා අච්ඡි කොසම්බියං කතා,
අච්ඡි සකෙකසු වුච්චන්ති තයො භගෙසු පඤ්ඤානතා.
11. යෙ වෙසාලියං පඤ්ඤානතා තෙ සුඤ්ඤොති යථා කථං,⁶
මෙථුන විගහනුතතරි අතීරෙකඤ්ඤා කාලකං.
12. භුතං පරමපරභතං දන්තපොනෙන අවෙලකො,
භිකුච්ඡිසු ච අකෙකාසො දසෙතෙ වෙසාලියං කතා.

1. පග්ගභෙතාන - මජ්ඣං.
2. ආසිංසමාන රූපොච - මජ්ඣං.
3. උම්මගෙකා - මජ්ඣං. ස්‍යා. සිඤ්ඤ.
4. ඉඛිස මෙ නිං බ්‍යාකරතා - මජ්ඣං.
5. නච වචනපථං - ස්‍යා.
6. යථාකථං - සිඤ්ඤ. 2, මජ්ඣං.

ගාථාසධානීකය

1. සිවුර එකස් කොට පෙර වැ ඇඳිලි බැඳ ගෙන කිසිවක් පතන්නකු යේ තෙපි කුමට මෙහි අවු ද ?
2. (හික්ෂු-හික්ෂුණි) උභය විනයයෙහි පණවන ලද යම් සිකපද කෙනෙක් පෙහෙවස් දිනයන්හි උදෙසීමට එක් ද, ඒ සිකපදයෝ කෙනෙක-කෙනෙක් නගරයන්හි පණවන ලදහු වෙත් ද ?
3. තොපගේ උන්මාර්ගය (ප්‍රඥාව) අවිද්‍යාන්ධකාරයෙන් ඉල්පි සිටි බැවින් සුන්දර යැ. නුවණින් විචාරහු, එහෙයින් මම තොපට දක්ෂයකු සෙයින් පවසන්නෙමි.
4. යම් සිකපද කෙනෙක් උභය විනයයෙහි පණවන ලද්දහු පෙහෙවස් දිනයන්හි උදෙසීමට පැමිණෙත් ද, ඔහු තුන් සිය පණසෙක් වෙති. නගර සතෙකැ පණවන ලද්දහ.
5. කවර නගර සතෙකදී පණවන ලදහු දැයි ඔබ මට විසඳා පවසනු මැනවි, ඒ වදන් මග අසා පිළිපදිමු. එය අපට හිත පිණිස වන්නේ යැ.
6. විසල් පුරයෙහි දී ද රජගහ නුවර දී ද සැවැත් නුවර දී ද අලවි පුරයෙහි දී ද කොසඹෑ නුවර දී ද ශාක්‍ය දනවුහි ද හගු දනවුහි ද පණවන ලදහු.
7. විසල් පුරයෙහි දී කෙනෙක් සිකපදයෝ පණවන ලදහු ද ? රජගහ නුවරදී කෙනෙක් පණවන ලදහු ද ? සැවැත් නුවරදී පණවන ලද ශික්ෂාවෝ කෙනෙක් වෙද්ද, අලවි පුරයෙහි දී කෙනෙක් පණවන ලදහු ද ?
8. කොසඹෑ නුවර දී කෙනෙක් පණවන ලදහු ද ? ශාක්‍ය දනවුහි කෙනෙකැ යි කියනු ලැබෙත් ද ? හගු දනවුහි කෙනෙක් පණවන ලදහු ද ? මා විසින් විචාරණ ලද ඔබ එය මට වදළ මැනව.
9. විසල් පුරයෙහි දී සිකපද දසයෙක් පණවන ලදී. රජගහ නුවර දී එක්විස්සෙක් පණවන ලදී. සයකින් අඩු තුන්සියක් හැම ශික්ෂාවෝ සැවැත් නුවර දී පණවන ලදහ.
10. අලවි පුරයෙහි දී සයෙක් පණවන ලදී. කොසඹෑ නුවර දී අටෙක් පණවන ලදී. ශාක්‍ය දනවුහි අටෙකැ යි කියනු ලැබෙයි, හගු දනවුහි තුනෙක් පණවන ලදී.
11. විසල් පුරයෙහි දී යම් සිකපද කෙනෙක් පණවන ලදහු ද, ඔවුන් මෙසේ අසව : මෙමුද්‍රන යැ මනුෂ්‍යවිග්‍රහ යැ උත්තරිමනුෂ්‍යධර්ම යැ අතිරෙකපාත්‍ර යැ ශුද්ධකාළක යැ.
12. භුතාරොචන යැ පරම්පරභොජන යැ දන්තපොන ය සමග අවෙළක යැ හික්ෂුණින් කෙරෙහි ආක්‍රොශය දැයි යන මේ දස සිඛය විසල්පුර දී පණවන ලදී.

- 13. යෙ රාජගහෙ පඤ්ඤානතා තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං,¹
අදින්නාදුනං රාජගහෙ දො අනුඤ්ඤානාපි ච.
- 14. දො පිච හෙදු අනතරවාසකං රුපියං සුත්තං උජ්ඣාපනෙන ච
පාචිතපිණ්ඩං ගණභෝජනං විකාලෙ ච චරිතතං නහානං
උභනවිසති.
- 15. විවරං දත්තා වොසාසනානී එතෙ රාජගහෙ කතා,
ගිරගතචරියං තජෙච ඡන්දදුනෙන එකවිසති.
- 16. යෙ සාවඤ්ඤියං පඤ්ඤානතා තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං,
පාරාජිකානි චත්තාරි සමසාදිසෙසානි භවන්ති සොලස.
- 17. අනියතා ච දො භොනති නිසංගහියා චතුතියංසති,²
ඡ පඤ්ඤාසසතඤ්ඤෙච බුද්දකානි පට්ඨවන්ති.
- 18. දසයෙච ච ගාරයානා දො සත්තනි ච සෙඛියා,
ඡ උභන තීණී සතානි සබ්බෙ සාවඤ්ඤියං කතා.
- 19. යෙ ආලවියා පඤ්ඤානතා තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං,
කුපි කොසිය සෙය්‍යා ච බනනෙ ගච්ඡ දෙවනෙ;
සප්පාණකඤ්ඤෙ සිඤ්ඤානති ඡ එතෙ ආලවියං කතා.
- 20. යෙ කොසමබ්බියං පඤ්ඤානතා තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං,¹
මහාවිභාරො දෙවචස්සං අඤ්ඤං ආරං සුරාය ච,
අනාදරියං සහධමෙමා පයො පානෙන අට්ඨමං.
- 21. යෙ ච සකෙකසු පඤ්ඤානතා තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං,¹
එලකලොමානි පනොච ඔවාදෙ වෙච හෙසජ්ජං.
- 22. සුචී අරඤ්ඤකො වෙච ඡ එතෙ³ කාපීලවත්ථවෙ,
උදකසුඤ්ඤියා ඔවාදෙ භික්ඛුනීසු පට්ඨවන්ති.
- 23. යෙ ච හගෙහසු පඤ්ඤානතා තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං,¹
සමාදහිත්වා විසිබ්බෙනති සාමිසෙන සසිත්ථකං.
- 24. පාරාජිකානි චත්තාරි සමසාදිසෙසානි භවන්ති,
සත්ත නිසංගහියා අට්ඨ ආතතියංසති ච බුද්දකා.
- 25. දො ගාරයානා තයො සෙකබ්බා⁴ ඡ පඤ්ඤාස සිකබ්බාපදා,
ඡසු නගරෙසු පඤ්ඤානතා බුද්ධොනාදිචචබ්බඤ්ඤානා
- 26. ඡ උභන තීණී සතානි සබ්බෙ සාවඤ්ඤියං කතා,
කාරණිකෙන බුද්ධොන ගොතමෙන යසසසිනා.

1. යතාතථං - සිමු. 2. මජ්ඣං.
2. චතුච්ඡති - සිමු, මජ්ඣං, ස්‍යා.
3. අට්ඨතෙ - මජ්ඣං.
4. සිකබ්බා - මජ්ඣං.

13. රජගහ නුවර දී යම් සිකපද කෙනෙක් පණවන ලදහු ද, ඔවුන් අසව, කෙසේ යැ යත් : රජගහ නුවර දී අදින්නාදන යැ අනුද්ධංසනා දෙක යැ.

14. සභිසහෙදකහෙදානුවත්තක දෙක යැ අන්තරවාසක යැ රුපියසංවොහාර යැ (සාමං) සුත්ත යැ උප්ඤ්ඤාපනකය සමග (භික්ඛුණි) පරිපාවිත පිණ්ඩ යැ ගණභොජන යැ විකාලභොජන යැ ගාමවාරිත්ත යැ නභාන යැ ඌනාවිසතිවස්ස යැ.

15. වීචර දත්වා යැ වොසාසනක යැ එහි ම ගිරග්ග යැ වාරිකා යැ අපක්කමන යැ ඡන්දදන යැ සමභ එක් විස්සක් වූ මේ සිකපදයෝ රජගහ නුවර දී පණවන ලදහ.

16. යම් සිකපද කෙනෙක් සැවැත් නුවර දී පණවන ලදහු ද, ඔවුන් අසව. කෙසේ යැ යත් : මෙහෙණන් පිළිබඳ වූ සිවු පරිඡි ද සොළොස් සභවෙසෙස්සු ද වෙති.

17. අනියත දෙක ද නියගි සුනිසෙක් ද වෙයි, එක් සිය සපණස් පවිනීහු ද කියනු ලැබෙත්.

18. දස ගාරයහ (පාවිදෙසනිය) සිඛ ද, දෙ සැත්තෑ සෙබියා දැයි සැවැතෙහි දී පණවන ලද සියලු සිකපද සයෙකින් අඩු තුන්සියයෙකි.

19. යම් සිකපද කෙනෙක් අළුවිපුර දී පණවන ලදහු ද, ඔවුන් අසව. කෙසේ යැ යත් : සඤ්ඤවිතකුටි යැ, කොසිය යැ සහසෙය්‍යා යැ, පඨවිධණන යැ, භුතගාම යැ, සප්පාණකසිඤ්ඤවන යැයි තෙල ස සිඛයෝ අළුවි පුර දී පණවන ලදහ.

20. යම් සිකපද කෙනෙක් කොසඹෑ නුවර දී පණවන ලදහු ද, ඔවුන් අසව. කෙසේ යැ යත් : මහල්ලකවිහාර යැ, දෙවවස්ස යැ, අඤ්ඤවාදක යැ, යාවද්වාරකොස යැ, සුරාපාන යැ, අනාදරිය යැ, සහධම්මික යැ, සුරුසුරුකාරකයෙන් අටවැනි වූ සිකපද යි.

21. යම් සිකපද කෙනෙක් ශාක්‍ය ජනපදයෙහි දී පණවන ලදහු ද, ඔවුන් අසව. කෙසේ යැ යත් : එළකලොම ධොවන යැ, ඌනාපංචබන්ධන යැ, භික්ඛුනොවාද යැ, හෙසඡ්ඡ විඤ්ඤපන යැ.

22. සුවිසර යැ, ආරඤ්ඤක යැ, මෙහෙණන් කෙරෙහි වූ උදකඤ්ඤධිකය සමභ ඔවාද යැ යි යන තෙල අට සිඛය කිඹුල්වත් නුවර දී පණවන ලදැයි කියනු ලැබේ.

23. යම් සිකපද කෙනෙක් හගුදනවුහි දී පණවන ලදහු ද, ඔවුන් අසව. කෙසේ යැ යත් : ජොතිසමාදහන යැ, සාමිසය සමග සසින්ඨකසිඛ යැයි (යන තුන් සිඛය හගුදනවුහි දී පනවන ලදී.)

24. පරිඡි සතරෙක් ද සභවෙසෙස් සතෙක් ද නියගි අටෙක් ද පවිනී දෙතිසෙක් ද.

25. ගාරග්ග දෙකෙක් ද සෙබිය තුණෙක් දැයි සපණස් සිකපද කෙනෙක් සුයඹ්බන්ථු වූ බුදුන් විසින් නගර සයෙක දී පණවන ලදහ.

26. කාරුණික වූ යශස්වී වූ ගෞතම ගොත්‍ර ඇති බුදුරජුන් විසින් සයකින් අඩු සෙසු සියලු තෙසිය සිකපදයෝ සැවැතෙහි දී පණවන ලදහු යි.

චතුර්විපතනී

1. යං තං අප්‍රච්ඡින්න අකිත්තසී නො,
තං තං බ්‍යාකතං අනඤ්ඤථා;
අඤ්ඤං තං පුච්ඡාමි තද්දිඛස මුඤ්ඤි.
2. ගරුකලහුකඤ්ඤාපි සාවසෙසං නාවසෙසං.
දුට්ඨලලඤ්ඤා අදුට්ඨලලං යෙ ච යාවතනියකා.
3. සාධාරණාසාධාරණං විපතනියො¹ යෙහි සමථෙහි සමමනනී,
සබ්බානිපෙතානි විශාකරොහි භජ්‍ය වාතාසං සුඤ්ඤොම තෙ.
- 4 එකතීංසා යෙ ගරුකා අට්ඨෙත්ථ අනවසෙසා,
යෙ ගරුකා තෙ දුට්ඨලලා යෙ දුට්ඨලලා සා සීලවිපතනී.
5. පාරාජිකං සඛකාදිසෙසො සීලවිපතනීති චුච්චති,
පුලලච්චයං පාවිතනීයං පාවිදෙසනීයං තථා.
6. දුකකටං දුබ්භාසිතං යො වායං අකොකාසනී,
භස්සාඛිපපායො අයං සා අචාරවිපතනී සමමතා.
7. විපරිතදිට්ඨිං ගණහනනී අසඤ්ඤාමෙමහි පුරකතතා,
අබ්භාවිකතනනී සමබුඤ්ඤං දුපපඤ්ඤා මොහපාරාතා
අයං සා දිට්ඨි විපතනීසමමතා.
8. ආජීවහෙතු ආජීවකාරණා පාපිච්ඡො ඉච්ඡාපකතො අසනතං
අභුතං උතතරිමනුස්සධම්මං උලලපනී, ආජීවහෙතු ආජීවකාරණා
සඤ්ඤාචිත්තං සමාපජ්ජනී, ආජීවහෙතු ආජීවකාරණා 'යො තෙ විභාරෙ
මසනී සො භික්ඛු අරභා'ති භණනී, ආජීවහෙතු ආජීවකාරණා භික්ඛු
පණීතභොජනානි අත්තනො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ඤති, ආජීවහෙතු
ආජීවකාරණා භික්ඛු සුපං වා ඔදනං වා අභිලානො අත්තනො අත්ථාය
විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ඤති. අයං සා ආජීවවිපතනී සමමතා.
9. එකාදස යාවතනියකා තෙ සුඤ්ඤොහි යථා කථං,
උකඛිතතානුචතතකා අට්ඨ යාවතනියකා ;
අරිට්ඨො චණ්ඩකාලී ච ඉමෙ තෙ යාවතනියකා.

1. විභතනියා - මජ්ඣං.

වතු විපත්තිහු

1. යම් ඒ (ශික්ෂාපද හෙදයක්) විවාලෙමු ද, ඒ හෙදය අපට වදල සේක. ඒ ඒ සිබ නො වෙනස් ව පවසන ලදී. ඔබගෙන් අනෙකක් පුළුවුණි. එබැවින් එය වදල මැනැවැ.

2. ගරුලහු ඇවැත් ද සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත් ද තුළුල් නොතුළුල් ඇවැත් ද යාවතනියක ඇවැත් ද,

3. සාධාරණ අසාධාරණ ඇවැත් ද විපත්ති හෙදය ද ශමථ හෙදය ද මේ සියල්ල වදල මැනැවි. දැන් ඔබගේ වචනය අසමු.

4. (මහණ මෙහෙණන් පිළිබඳ පැණ වූ) යම් ගරු ඇවැත් එක්තියෙක් වේ ද ඔවුනතුරෙහි අවදෙනෙක් සාවසෙස වෙති, යම් ඇවැත් කෙනෙක් ගරුක වෙන් ද ඔහු දුටුල්ල නම් වෙති, යම් ඇවැත් කෙනෙක් දුටුල්ල වෙන් ද ඒ සීලවිපත්ති නමු.

5. පරිජි සහවෙසෙස් සීලවිපත්ති යයි කියනු ලැබේ. ජුලැසි යැ පවිති යැ එසේ ම පිළිදෙස්නි යැ.

6. දුකුළා යැ කෙළි සිනා අදහස් ඇති වැ යම් මේ පුද්ගලයෙක් ගටා බෙණේ ද මේ දුබැසිය දැයි යන මේ ඇවැත් ආචාරවිපත්ති යි සම්මත යි.

7. අසද්ධර්මයන් විසින් පෙරටු කරණ ලද නුවණ නැත්තා වූ මොහයෙන් වැසි සිටියෝ මිසදිටුව ගණන් ද, බුදුරජුන්ට නැතිදොස් පහළ කෙරෙත් ද, මේ දිට්ඨිවිපත්ති යි සම්මත යි.

8. ආජීව හෙතෙයන් ආජීව කාරණයෙන් ලාමක අදහස් ඇත්තේ ලාමක අදහසින් මධනා ලද්දේ තමා කෙරෙහි නැති තමා කෙරෙහි නොවූ උතුරුමිනිස්ධම් පවසා ද, ආජීව හෙතෙයන් ආජීව කාරණයෙන් සඤ්චරිත්තයට පැමිණේ ද, ආජීව හෙතෙයන් ආජීව කාරණයෙන් ‘‘නොපගේ වෙහෙඳ යමෙක් වෙසේ ද ඒ මහණ රහත්’’ යි කියා ද, ආජීව හෙතෙයන් ආජීවකාරණයෙන් මහණ තමා පිණිස පිණිබොජුන් විනවා ගෙණ වළඳා ද, ආජීව හෙතෙයන් ආජීව කාරණයෙන් මහණෙක් සුප හෝ ඔදන හෝ නොගිලන් වැ තමා පිණිස විනවා ගෙණ වළඳා ද, මේ ආජීවවිපත්ති යි සම්මත යි.

9. යාවතනියක සිබ එකොළොසෙකැ, ඒ කියේ යැයි අසව : උක්ඛිත්තානුවත්ත යැ, යාවතනියක අට යැ, අරිට්ඨ යැ, වණ්ඨකාලියැ යන මොහු යාවතනියක සිබයෝ යි.

ජේදනකාදී

1. කති ජේදනකානි කති හෙදනකානි,
කති උද්දලනකානි කති අනඤ්ඤපාචිතතියානි.
2. කති භික්ඛුසමමුතියො කති සාමීචියො කති පරමානි,
කති ජානනාති පඤ්ඤතතා බුඳ්ඛොනාදිච්චබක්ඛුනා.
3. ඡ ජේදනකානි එකං හෙදනකං,
එකං උද්දලනකං චතතාරි අනඤ්ඤපාචිතතියානි.
4. චතතොසො භික්ඛුසමමුතියො සතත සාමීචියො වුද්දස පරමානි,
සොලස¹ ජානනාති පඤ්ඤතතා බුඳ්ඛොනාදිච්චබක්ඛුනා.

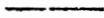
අසාධාරණකාදී

1. විසං දො සතානි භික්ඛුනං සික්ඛාපදානි,
උද්දෙසං ආගච්ඡනති උපොසථෙසු.
2. තීණි සතානි චතතාරි භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදානි,
උද්දෙසං ආගච්ඡනති උපොසථෙසු.
3. ඡ චතතාලීසා භික්ඛුනං භික්ඛුනීති අසාධාරණා,
සතං තිංසා ච භික්ඛුනීනං භික්ඛුති අසාධාරණා.
4. සතං සතතති ඡචෙච උභින්නං අසාධාරණා,
සතං සතතති චතතාරි උභින්නං සමසික්ඛතා.
5. විසං දො සතානි භික්ඛුනං සික්ඛාපදානි,
උද්දෙසං ආගච්ඡනති උපොසථෙසු තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං.
6. පාරුජිකානි චතතාරි සඛ්ඤාදිසෙසානි භවනති තෙරස,
අතිගතා දො භොනති නිසංගතියානි තිංසෙච ;
දො නවුති ච බුද්දකා චතතාරෙ පාචිදෙසනීයා,
පඤ්ච සතතති සෙඛියා.
7. විසං දො සතානි විමො² භොනති භික්ඛුනං,
සික්ඛාපදානි උද්දෙසං ආගච්ඡනති උපොසථෙසු.
8. තීණි සතානි චතතාරි භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදානි,
උද්දෙසං ආගච්ඡනති උපොසථෙසු තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං.
9. පාරුජිකානි අට්ඨ සඛ්ඤාදිසෙසානි භවනති සතතරස,
නිසංගතියානි තිංසෙච සතං සට්ඨි ඡචෙච වුද්දකානි පවුච්චනති.

1. සොදස - මජ්ඣං.
2. දොසතානිපිමො - සීමු.

ජේදනකාදිහු

1. සුයඹ්බන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් පණවන ලද ජේදනක සිට කෙනෙක් ද, හෙදනක සිට කෙනෙක් ද, උද්දලනක සිට කෙනෙක් ද, අනඤ්ඤපච්චිසිට කෙනෙක් ද,
2. භික්ෂු සම්මුතිසිට කෙනෙක් ද, සාමීවිසිට කෙනෙක් ද, පරමසිට කෙනෙක් ද, ජානන්තිසිට කෙනෙක් ද යත් :
3. සුයඹ්බන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් පණවනලද ජේදනකසිට සදෙනෙකැ, එක් හෙදනක සිටයෙකැ, එක් උද්දලනක සිටයෙකැ, අනඤ්ඤපච්චිසිට සතරෙකැ.
4. භික්ෂුසම්මුතිසිට සතරෙකැ, සාමීවිසිට සතෙකැ, පරමසිට තුදුසෙකැ, ජානන්තිසිට යොළසෙකි.

අසාධාරණකාදිහු

1. මහණුන් පිළිබඳ දෙසිය විස්සෙක් සිකපදයෝ පෙහෙවස්හි උදෙසීමට පැමිණෙති.
2. මෙහෙණන් පිළිබඳ තුන්සිය සතරෙක් සිකපදයෝ පෙහෙවස්හි උදෙසීමට පැමිණෙත්.
3. මහණුන් පිළිබඳ සසාලිස් සිකපද කෙනෙක් මෙහෙණන් හා අසාධාරණ වෙති. මෙහෙණන් පිළිබඳ එක්සියනිස් සිකපද කෙනෙක් මහණුන් හා අසාධාරණ වෙත්.
4. එක්සිය සසැත්තැ සිකපද කෙනෙක් දෙපසට අසාධාරණ වෙති. එක්සිය සුසැත්තැ සිකපද කෙනෙක් දෙපසට සම සිටයෝ වෙත්.
5. මහණුන් පිළිබඳ දෙසිය විස්සෙක් සිකපදයෝ පෙහෙවස්හි උදෙසීමට පැමිණෙත්. ඔවුන් අසව, කිසේ යැ යත් :
6. සිවු පරිච්ඡි ද තෙළෙස් සහවෙසෙස් ද දෙ අනියත ද තිස් නිසහි ද, දෙ අනු පච්චි ද, සිවු පිළිදෙස්නිහු ද පන්සැත්තැ සිට කරණිහු ද වෙත්.
7. මහණුන් පිළිබඳ මේ දෙසිය විස්සක් වූ සිකපදයෝ පෙහෙවස්හි උදෙසීමට පැමිණෙත්.
8. මෙහෙණන් පිළිබඳ තුන්සිය සතරෙක් සිකපදයෝ පෙහෙවස්හි උදෙසීමට පැමිණෙත්. ඔවුන් අසව, කිසේ යැ යත් :
9. අට පරිච්ඡි ද සතළොස් සහවෙසෙස්හු ද වෙති. නිසහි තිසෙක් මැ යි. පච්චිහු එක්සිය සසැදෙකැයි කියනු ලැබෙත්.

10. අට්ඨ පාටිදෙසනීයා පඤ්ච සත්තති සෙඛියා,
නිණ්ණි සතානි චත්තාරිමෙ භොනති භික්ඛුනීනං;
සික්ඛාපදානි උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති උපොසථෙසු.
11. ඡ චත්තාලීස භික්ඛුනං භික්ඛුනීති අසාධාරණා,
තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං.
12. ඡ සඛ්ඤාදිසෙසා දව්භි අනියතෙති¹ අට්ඨ,
නීඤ්ඤායානි ආදස තෙ තෙති භොනති විසති.
13. ආවිසති බුද්ධකා චත්තාරෙ පාටිදෙසනීයා,
ඡ චත්තාලීසාපිමෙ භොනති භික්ඛුනං භික්ඛුනීති අසාධාරණා.
14. සතං තිංසා ච භික්ඛුනීනං භික්ඛුති අසාධාරණා,
තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං.²
15. පාරුජිකානි චත්තාරි සඛ්ඤාමතා දස නිඤ්ඤරෙ,
නිඤ්ඤායානි ආදස ඡන්තවුති ච බුද්ධකා අට්ඨ පාටිදෙසනීයා;
සතං තිංසාපිමෙ භොනති භික්ඛුනීනං භික්ඛුති අසාධාරණා.
16. සතං සත්තති ඡචෙච උභින්නං අසාධාරණා,
තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං.²
17. පාරුජිකානි චත්තාරි සඛ්ඤාදිසෙසානි භවන්ති සොලස,
අනියතානි ච ඤෙ භොනති නිඤ්ඤායානි චතුච්ඡති.
18. සතං අට්ඨාරස චෙච බුද්ධකානි පට්ඨචචන්ති ආදස පාටිදෙසනීයා
සතං සත්තති ඡ චෙචපිමෙ භොනති උභින්නං අසාධාරණා.
19. සතං සත්තති චත්තාරි උභින්නං සමසික්ඛතා,
තෙ සුඤ්ඤාති යථා කථං.
20. පාරුජිකානි චත්තාරි සඛ්ඤාදිසෙසානි භවන්ති සත්ත,
නිඤ්ඤායානි අට්ඨාරස සමත්තති බුද්ධකා පඤ්ච සත්තති සෙඛියා;
සතං සත්තති චත්තාරිපිමෙ භොනති උභින්නං සමසික්ඛතා.
21. අට්ඨච පාරුජිකා සෙ දුරසදා තාලච්ඡුසමුපමා,
පඤ්ඤාපලාසො පුපුසිලා සීසච්ඡිකොච සො නරෙ.
තාලොච මත්තා ඡිකොනා අවිරුලුති භවන්ති තෙ,
22. තෙවිසති සඛ්ඤාදිසෙසා ඤෙ අනියතා ඤෙ චත්තාලීස නිඤ්ඤායානි
අට්ඨාසීති සතං පාවිත්තියා ආදස පාටිදෙසනීයා,
23. පඤ්ච සත්තති සෙඛියා නීති සමථෙති සමමන්ති.
සමමුඛා ච පටිඤ්ඤාය තිණ්චත්ථාරකො ච.
24. ඤෙ උපොසථා ඤෙ පචාරණා චත්තාරි කම්මානි ඡිකොන දෙසිතා
පඤ්ඤාච උද්දෙසං චත්තාරෙ භවන්ති අනඤ්ඤාථා,
ආපත්තික්ඛතා ච භවන්ති සත්ත.
25. අධිකරණානි චත්තාරි සත්තති සමථෙති සමමන්ති,
දව්භි චතුභි තීති කීචචං එකොන සමමති.

1. ඤෙ අනියතෙති—මඡසං.
2. යථා තථං—සීමු 2, මඡසං.

10. අට පිළිදෙස්නිහු ද පන්සැත්තෑ සිබකරණිහු දැයි මෙහෙණන් පිළිබඳ මේ තුන්සිය සතරක් වූ සිකපදයෝ වෙති. ඔහු පෙහෙවස්හි උදෙසීමට පැමිණෙත්.

11. මහණුන් පිළිබඳ සසාලිස් සිකපද කෙනෙක් මෙහෙණන් හා අසාධාරණ වෙති. ඔවුන් අසව, කිසේ යැ යත් :

12. සභවෙසෙස් සදෙන දෙ අනියතය සමග අටෙකි. නිසභි දොළොස යැ, ඔහු යථෝක්තයන් හා විස්සක් වෙති.

13. පවිති දෙවිස්සෙකි. පිළිදෙස්නී සතරෙකි. මහණුන් පිළිබඳ මේ සසාලිස් සිබයෝ මෙහෙණන් හා අසාධාරණ වෙත්.

14. මෙහෙණන් පිළිබඳ එක්සියතිසක් සිකපදයෝ මහණුන් හා අසාධාරණ වෙති. ඔවුන් අසව කිසේ යැ යත් :

15. සතර පරිච්ඡි ද සභිසයා කෙරෙන් බැහැර කටයුතු නිස්සාරණීය නම් වූ දස සභවෙසෙස් ද දොළොස් නිසභිහු ද සයානු සුද්ධ පවිති ද අට පිළිදෙස්නිහු දැයි මෙහෙණන් පිළිබඳ මහණුන් හා අසාධාරණ වූ මොහු එක්සියතිස් සිබයෝ වෙත්.

16. මහණ මෙහෙණ දෙපසට අසාධාරණ වූ සිබ එක්සිය සසැත්තෑවෙක් මැ යි ඔවුන් අසව, කිසේ යැ යත් :

17. පරිච්ඡි සතරෙක් ද සභවෙසෙස් සොළසෙක් ද වෙයි. දෙ අනියත ද සුවිසි නිසභි ද වෙයි.

18. එක්සිය අටළොස් පවිතිහු ද දොළොස් පිළිදෙස්නිහු ද කියනු ලැබෙත්. (මහණ-මෙහෙණ) දෙපසට අසාධාරණ වූ මේ එක්සිය සසැත්තෑ ශික්ෂාවෝ වෙති.

19. මහණ-මෙහෙණ උභය සාධාරණ ශික්ෂාවෝ එක්සියසිවුසැත්තෑ කෙනෙකි. ඔවුන් මෙසේ අසව : කිසේ යැ යත් :

20. සතර පරිච්ඡි ද සත් සභවෙසෙස් ද අටළොස් නිසභිපවිති ද සම සැත්තෑ සුද්ධ පවිති ද පන්සැත්තෑ සිබකරණිහු ද යන මේ එක්සිය සිවු සැත්තෑ ශික්ෂාවෝ. මහණ මෙහෙණ දෙපසට සම වෙත්.

21. (සප්පතිභය හෙයින්) දුරාසද වූ (මූලොච්ඡින්න) තාලවාස්තුවක් වැනි වූ පාරාජිකාපත්තීහු අට දෙනෙක් මැ වෙති. පරිච්ඡි අවන් පුදුල් තෙම පඬුවන්පතක් සේ බිඳුණු ගලක් සේ හිස්සුන් එකක්හු සේ මුදුන් සුන් තලක් සේ වටාලා පියවිබවට නො එයි. එසෙයින් මැ ඒ පාරාජිකාපත්තීහු වටාලා ප්‍රකෘති භාවයට නො එත්.

22. 23. තෙවිසි සභවෙසෙස් ද අනියත දෙක ද දෙසාලිස් නිසභි ද. එක්සිය අසූඅටක් පවිති ද දොළොස් පිළිදෙස්නිහු ද, පන්සැත්තෑ සිබකරණිහු ද යන මොහු සම්මුඛාවනෙයන් ද පටිඤ්ඤාකරණයෙන් ද නිණැන්පාරකයෙන් දැයි තුන් ශමථයෙන් සන්භිදෙත්.

24. ජිනරාජයන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද (හික්ෂු-හික්ෂුණි) උපොසථ දෙක ද පවුරුණු දෙක ද (අධර්මවර්ගාදී) කර්ම සතර ද පාමොක් උදෙසීම පස ද (හික්ෂුණින්ගේ වශයෙන්) සතර ද ඇවත් කඳු සතදැයි මොහු අන් පරිද්දකින් නො වෙත්.

25. සතර අධිකරණයෝ සජන ශමථයෙන් සන්භිදෙත්. දෙශමථයෙන් ද සිවු ශමථයෙන් ද තුන් ශමථයෙන් ද සන්භිදෙත්. කිව්වාධිකරණය එක් ශමථයකින් සන් භිදෙයි.

පාරාජිකාදී ආපනති

1. පාරාජිකනනි යං වුතනං නං සුඤ්ඤාති යථා කථං,
වුතො පරඥො භට්ඨො ච සඤ්ඤාමො හි නිරංකතො;¹
සංවාසොපි තභිං නත්ථි තෙනෙනං ඉති වුච්චති.
2. සමිසාදිසෙසොති යං වුතනං නං සුඤ්ඤාති යථා කථං,²
සමෙසාව දෙති පරිවාසං මුලාය පටිකස්සති;
මානතනං දෙති අබෙහති තෙනෙනං ඉති වුච්චති.
3. අනියතොති යං වුතනං නං සුඤ්ඤාති යථා කථං,²
අනියතො න නියතො අනෙකංසිකතං පදං;
තිණ්ණමඤ්ඤාතරං ථානං අනියතොති පවුච්චති.
4. පුලලච්චයනනි යං වුතනං නං සුඤ්ඤාති යථා කථං,
එකස්ස මුලෙ යො දෙසෙති යො ච නං පතිගණ්හති;
අච්චයො තෙන සමො නත්ථි තෙනෙනං ඉති වුච්චති.
5. නිස්සග්ගියනනි යං වුතනං නං සුඤ්ඤාති යථා කථං,²
සමිසමජේඛි ගණ්මජේඛි එකකස්සෙව එකතො;
නිස්සජීන්ධාන දෙසෙති තෙනෙනං ඉති වුච්චති.
6. පාවිතතියනනි යං වුතනං නං සුඤ්ඤාති යථා කථං,²
පාතෙති කුසලං ධම්මං අරියමග්ගමපරජ්ඣති;
විතතසමොභනට්ඨානං තෙනෙනං ඉති වුච්චති.
7. පාවිදෙසනීයනනි යං වුතනං නං සුඤ්ඤාති යථා කථං,
භික්ඛු අඤ්ඤාතකො සනො කිච්ඡා ලඤ්ඤාය භොජනං.
සාමං ගහෙත්වා භුඤ්ඤාය ගාරග්ගනති පවුච්චති.
8. නිමනනනාසු භුඤ්ඤාතං³ ඡන්දය වොසාසති තත්ථ භික්ඛුතී,⁴
අතිවාරෙත්වා තභිං භුඤ්ඤා ගාරග්ගනති පවුච්චති.
9. සඤ්ඤාචිතනං කුලං ගනත්වා අපපභොගං අනාලනියං,⁵
අභිලානො තභිං භුඤ්ඤා ගාරග්ගනති පවුච්චති.
10. යො වෙ අරඤ්ඤා විහරතො; සාසබ්බෙක සහයානකෙ,
අවිදිතං තභිං භුඤ්ඤා ගාරග්ගනති පවුච්චති.
11. භික්ඛුතී අඤ්ඤාතිකා සනතා යං පරෙසං මමාසිතං,
සප්පි තෙලං මධු ඵාණීතං මච්ඡමංසං අථොපි ඛිරං;
දධිඤ්ඤා යං විඤ්ඤාපෙය්ස භික්ඛුතී ගාරග්ගපත්තා;

සුගතස්ස සාසනෙ.

1. නිරංකතො - සිමු 2.
2. යථාතථං - සිමු 2, මඡසං.
3. භුඤ්ඤාතො - මඡසං.
4. භික්ඛුතී - මඡසං.
5. අනාලියං - මඡසං.

පාරාජිකාදි ආපනති

1. පාරාජික යැ යි යමක් කියන ලද ද, එය අසව. කිසේ යැ යත් : ශාසනයෙන් ව්‍යුහ වී ද පැරැදුණේ ද, ගිලිහුණේ ද, දුරුකරණ ලද්දේ ද, ඔහු කෙරෙහි (උපාසාපට පවාරණාදී විසින්) සමග විසීමෙන් ද නැති. එහෙයින් මෙය පරිජි යැ යි කියනු ලැබේ.

2. සඨසාදිසෙස යැ යි යමක් කියන ලද ද, එය අසව. කිසේ යැ යත් : සඨසයා ම පිරිවෙස් දෙයි. මූලායපටිකස්සන කර්මය කෙරෙයි. මානන දෙයි. අබ්භාන කර්මය කෙරේ. (සඨසයා මූල මැද අග යන තුන් තැන ම කැමති විය යුතු ය යන) ඒ අර්ථයෙන් තෙල ඇවැන සඨසාදිසෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

3. අනියත යැ යි යමක් කියනලද ද, එය අසව. කිසේ යැ යත් : නියත නැත්තේ අනියත නම්. නියම නො කරණ ලද සිකපද යයි. (පරිජි-සභවෙසෙස්-පවිති යන) තුන් ඇවිතින් එක්තරා ඇවැනකට පැමිණේ ද, (එහෙයින්) අනියත යැ යි කියනු ලැබේ.

4. ජුල්ලච්චය යැ යි යමක් කියන ලද ද, එය අසව. කිසේ යැ යත් : යමෙක් එකක්හුගේ සම්පයෙහි ඇවැත් දෙසයි ද, යමෙකුත් එය පිළිගනී ද එය හා සම වූ (අන් දෙසනාගාමීනී) ඇවැනෙක් නැත් ද, එහෙයින් තෙල ජුල්ලච්චය යි කියනු ලැබේ.

5. නිස්සග්ගිය යැ යි යමක් කියන ලද ද, එය අසව. කිසේ යැ යත් : සභමැද හෝ ගණමැද හෝ එකක්හු වෙතැ හෝ එක් වැ නිසද ඇවැත් දෙසා ද, එබැවින් තෙල නිස්සග්ගිය යි කියනු ලැබේ.

6. පාවිත්තිය යි යමක් කියන ලද ද, එය අසව. කිසේ යැ යත් : කුසලචිත්තය හෙළා ද ආයාචාර්ගය වරදවා ද සිත මුළාකිරීමට කරුණු වේ ද, එබැවින් තෙල පාවිත්තිය යි කියනු ලැබේ.

7. පාටිදෙසනිය යැ යි යමක් කියන ලද ද, එය අසව. කිසේ යැ යත් : හික්ෂු තෙම නොනැ වූයේ දුකසේ ලද තැනැත්තියගේ බොජුනක් තෙමේ ගෙණ වළඳනේ ද ඒ ගර්භා කටයුතු යැ යි කියනු ලැබේ.

8. නිමන්ත්රණයන්හි වළඳන්නහු එහි දී මෙහෙණක් නොමෝ රුවියෙන් (“ ඉධ ඔදනං දෙප ” යනාදීන්) විධාන කෙරේ නම් එහි දී (“ අපසක්ක තාව හගිනී ” යනාදීන්) නො වළකා වළඳන්නේ වේ ද ඒ ගර්භා කටයුතු යයි කියනු ලැබේ.

9. ස්වල්ප සම්පත් ඇති නැළියකට වඩා වී නැති දිළිඳු වූ සැදහැසින් ඇති සෙබ කුලයකට ගොස් නො ගිලන් වැ එහි වළඳා නම් ගර්භා කටයුතු යයි කියනු ලැබේ.

10. යම් මහණෙක් සැකසහිත වූ බියසහිත වූ වනයෙහි ඉදින් වසන්නේ එහි දී පෙරැ නො දන්වන ලද භොජනය අනුභව කෙරේ නම් ගර්භා කටයුතු යයි කියනු ලැබේ.

11. මෙහෙණක් නොමෝ නොනැ වූවා අනුන් විසින් මමන්වය කරණලද ගිතෙල් තෙල් මී පැණි දියමස් ගොඩමස් කිරි දිහි නොමෝ විනවා පරිභොග කෙරේ නම් බුදුසසුන්හි ගැරභියයුතු බවට පැමිණියා වෙයි.

- 12. දුකකටනහි යං වුතනං තං සුණොහි යථා කථං,
අපරභුං විරභිඤ්ච බලිතං යඤ්ච දුකකටං.
- 13. යං මනුස්සො කරෙ පාපං ආච්චා යදි චා රහො,
දුකකටනහි පචෙදෙනහි තෙනෙනං ඉති වුච්චති.
- 14. දුබ්භාසිතනහි යං වුතනං තං සුණොහි යථා කථං,
දුබ්භාසිතං දුරාභට්ඨං සමිකිලිට්ඨඤ්ච යං පදං;
යඤ්ච විඤ්ඤා ගරහනහි තෙනෙනං ඉති වුච්චති.
- 15. සෙඛියනහි යං වුතනං තං සුණොහි යථා කථං,
සෙඛස්ස සිකම්මානස්ස උජ්ඣෙග්ගානුසාරිනො.
- 16. ආදිපෙතං චරණඤ්ච මුඛං සංයමසංචරො,
සිකඛා ඵතාදිසී නඤ්ච තෙනෙනං ඉති වුච්චති.
- 17. ඡන්තමතිවස්සති විචටං නාතිවස්සති,
තස්මා ඡන්තං විචරෙථ ඵලිං තං නාතිවස්සති.
- 18. ගති මිගානං පචනං ආකාසො පකඛිනං ගති,
විහවො ගති ධම්මානං නිබ්බාණං අරහතො ගති.

ගාථාසමගණිකං නිට්ඨිතං.

තස්සුඤ්ඤානං :

- 1. සත්ත නගරෙසු පඤ්ඤාතනං විපතති චතුරොපි ච,
භික්ඛුනං භික්ඛුනීනඤ්ච සාධාරණා අසාධාරණා;
සාසනානුග්ගහාය ගාථාසමගණිකං ඉදනති.

12. දුක්කට යැයි යමක් වදාරණ ලද ද, එය අසව කියේ යැ යත් : නපුරු කොට කරණලද්දෙක් වරදවා කරණලද්දෙක් පමාදෙසෙක් යම් (එබඳු) දුෂ්කාරයෙක් වේ ද,

13. මිනිස් තෙම එළියෙහි හෝ රහස්හි හෝ යම් පවක් කරන්නේ (එය) දුක්කට යැයි (නුවණැත්තෝ) පවසත් ද, එහෙයින් මෙය දුක්කට යැයි කියනු ලැබේ.

14. දුබ්භාසිත යැයි යමක් කියන ලද ද, එය අසව, කියේ යැ යත් : යම් භෙයකින් නපුරු කොට කියනලද සකිළිටු වූ යම්බඳු වචනයකට දුබ්භාසිත යැයි නුවණැත්තෝ ගරහත් ද, එහෙයින් මෙයද දුබ්භාසිත යැයි කියනු ලැබේ.

15. සෙබියා යැයි යමක් කියනලද ද, එය අසව, කියේ යැ යත් : සාප්පාර්ගය අනුව හැසිරෙණසුලු වූ (උපරිගුණාධිගමය සඳහා) හික්මෙන්නා වූ ශෛක්ෂ පුද්ගලයාහට.

16. තෙල සෙබියාව මුල් වෙයි, යළි පාදය ද වෙයි, ප්‍රමුඛද්වාරය වෙයි, සන්තිදීම වෙයි, සංවරය වේ. එහෙයින් ම මේ හා සමාන වූ සිතියෙක් නැතී. මෙකරුණෙන් මෙය සෙබියා යි කියනු ලැබේ.

17. ඇවැත් (සභිඛායාන ගෙය) සොයන ලද්දේ අතිශයින් කෙලෙස් වැසි වසිසි, විවෘත වූයේ කෙලෙස් වැසි නො වසිසි, එහෙයින් පිළිසන් ඇවැත් විවෘත කරන්නේ යැ. එසේ ඇති කල්හි කෙලෙස් වැසි නො වසී.

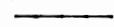
18. මෘගයනට වනලැහැබ පිළිසරණ වෙයි, පක්ෂිනට අහස පිළිසරණ වෙයි, සියලු සභිඛක ධර්මයනට (ඔවුනතර) නොවීම පිළිසරණ (අස්වැසීම) වෙයි, රහත්හට (අනුපාදිශෙෂ) නිර්වාණධාතුව එකැතින් පිළිසරණ වේ.

ගාථාසංග්‍රහණී කිය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

සප්ත නගරයෙහි පැණවූ සිකපද ද විපත්ති සතර ද භික්ෂු - භික්ෂුණීන් පිළිබඳ වූ සාධාරණ අසාධාරණ සිකපද ද ඇතුළත් මේ ගාථා සංග්‍රහණී කිය ශාසනානුග්‍රහය පිණිස වේ.

අධිකරණ හෙදි

1. චන්දාරි අධිකරණානි : විවාදාධිකරණං, අනුවාදාධිකරණං, ආපනනාධිකරණං, කිවාධිකරණං. ඉමානි චන්දාරි අධිකරණානි.

ඉමෙසං චතුන්තං අධිකරණානං කති උකෙකාටා : ඉමෙසං චතුන්තං අධිකරණානං දස උකෙකාටා : විවාදාධිකරණස්ස දෙච උකෙකාටා, අනුවාදාධිකරණස්ස චන්දාරෙ උකෙකාටා, ආපනනාධිකරණස්ස තයෙ උකෙකාටා, කිවාධිකරණස්ස එකො උකෙකාටො, ඉමෙසං චතුන්තං අධිකරණානං ඉමෙ දස උකෙකාටා.

2. විවාදාධිකරණං උකෙකාටෙතො කති සමචෙ උකෙකාටෙති, අනුවාදාධිකරණං උකෙකාටෙතො කති සමචෙ උකෙකාටෙති, ආපනනාධිකරණං උකෙකාටෙතො කති සමචෙ උකෙකාටෙති, කිවාධිකරණං උකෙකාටෙතො කති සමචෙ උකෙකාටෙති :

විවාදාධිකරණං උකෙකාටෙතො දෙච සමචෙ උකෙකාටෙති. අනුවාදාධිකරණං උකෙකාටෙතො චන්දාරෙ සමචෙ උකෙකාටෙති. ආපනනාධිකරණං උකෙකාටෙතො තයෙ සමචෙ උකෙකාටෙති. කිවාධිකරණං උකෙකාටෙතො එකං සමචං උකෙකාටෙති.

3. කති උකෙකාටා, කතිභාකාරෙති උකෙකාටනං පසවති, කතිභබෙහති සමන්තාගතො පුග්ගලො අධිකරණං උකෙකාටෙති, කති පුග්ගලො අධිකරණං උකෙකාටෙතො ආපනනිං ආපජ්ජනති.

ආදස උකෙකාටා, දසභාකාරෙති උකෙකාටනං පසවති. චතුභබෙහති සමන්තාගතො පුග්ගලො අධිකරණං උකෙකාටෙති, චන්දාරෙ පුග්ගලො අධිකරණං උකෙකාටෙතො ආපනනිං ආපජ්ජනති.

4. කතමෙ ආදස උකෙකාටා : අකනං කමමං, දුකකනං කමමං, පුන කාතබ්බං කමමං, අතිභතං, දුන්තිභතං, පුන නිභනිතබ්බං, අචිනිච්ඡිතං, දුචිනිච්ඡිතං, පුන විනිච්ඡිතබ්බං, අචුපසනනං, දුචුපසනනං, පුන උපසමෙතබ්බනති ඉමෙ ආදස උකෙකාටා.

5. කතමෙති දසභාකාරෙති උකෙකාටනං පසවති : තඤ්ඤං ආනකං අධිකරණං උකෙකාටෙති, තඤ්ඤං ආනකං චුපසනනං අධිකරණං උකෙකාටෙති, අන්තරුමග්ගො අධිකරණං උකෙකාටෙති, අන්තරුමග්ගො චුපසනනං අධිකරණං උකෙකාටෙති, තඤ්ඤං ගතං අධිකරණං උකෙකාටෙති, තඤ්ඤං ගතං චුපසනනං අධිකරණං උකෙකාටෙති, සතිවිනයං උකෙකාටෙති, අමුලභවිනයං උකෙකාටෙති, තස්සපාපියාසිකං උකෙකාටෙති, නිඤ්ඤාච්ඡාරකං උකෙකාටෙති. ඉමෙති දසභාකාරෙති උකෙකාටනං පසවති.

අධිකරණ හෙද

1. අධිකරණ සතරෙකි : විවාදාධිකරණ යැ අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණ යි. මේ අධිකරණ සතර යැ.

මේ සතර අධිකරණයන්ගේ උක්කොටන (යලි විසඳුම් පිණිස ඉදිරියට ඇදීම්) කෙතෙක් ද යත් : මේ සතර අධිකරණයන්ගේ උක්කොටන දශයෙකි : විවාදාධිකරණය පිළිබඳ උක්කොටන දෙකෙකැ, අනුවාදාධිකරණය පිළිබඳ උක්කොටන සතරෙකැ, ආපත්තාධිකරණය පිළිබඳ උක්කොටන තුණෙකැ, කිව්වාධිකරණය පිළිබඳ උක්කොටන එකෙකි. මේ සතර අධිකරණයන්ගේ මේ දස උක්කොටන යි.

2. විවාදාධිකරණය උක්කොටනය කරන්නේ කෙතෙක් ශමථයන් උක්කොටනය කෙරේ ද, අනුවාදාධිකරණය උක්කොටනය කරන්නේ කෙතෙක් ශමථයන් උක්කොටනය කෙරේද, ආපත්තාධිකරණය උක්කොටනය කරන්නේ කෙතෙක් ශමථයන් උක්කොටනය කෙරේ ද, කිව්වාධිකරණය උක්කොටනය කරන්නේ කෙතෙක් ශමථයන් උක්කොටනය කෙරේ ද යත් :

විවාදාධිකරණය උක්කොටනය කරන්නේ ශමථ දෙකක් උක්කොටනය කෙරෙයි, අනුවාදාධිකරණය උක්කොටනය කරන්නේ ශමථ සතරක් උක්කොටනය කෙරෙයි, ආපත්තාධිකරණය උක්කොටනය කරන්නේ ශමථ තුණක් උක්කොටනය කෙරෙයි, කිව්වාධිකරණය උක්කොටනය කරන්නේ එක් ශමථයක් උක්කොටනය කෙරේ.

3. උක්කොටනයේ කෙතෙක් ද, කෙතෙක් අයුරෙකින් උක්කොටනය දනවයි ද, කෙතෙක් අභිගයෙන් යුක්ත පුද්ගල තෙමේ අධිකරණය උක්කොටනය කෙරේ ද, කෙතෙක් පුද්ගලයෝ අධිකරණය උක්කොටනය කරන්නාහු ඇවැත් අවදිත් ද යත් :

උක්කොටන දෙළොසෙකි, දශ අයුරෙකින් උක්කොටනය දනවයි, සිවු අහෙකින් යුත් පුද්ගල තෙමේ අධිකරණය උක්කොටනය කෙරෙයි, පුභුලෝ සතරදෙනෙක් අධිකරණය උක්කොටනය කරන්නාහු ඇවැත් අවදිත්.

4. දෙළොස් උක්කොටනයෝ කවරහු ද යත් : නොකරණලද කර්ම යැ, වරදවා කරණ ලද කර්ම යැ, නැවැත කටයුතු කර්ම යැ, නො සන්හිඳුවන ලද්ද යැ, වරදවා සන්හිඳු වන ලද්ද යැ, නැවැත සන්හිඳවියයුත්ත යැ, නො විසඳනලද්ද යැ, වරදවා විසඳනලද්ද යැ, නැවැත විසඳියයුත්ත යැ, ව්‍යුපශමනය නො කරණ ලද්ද යැ, වරදවා ව්‍යුපශමනය කරණ ලද්ද යැ, නැවත ව්‍යුපශමනය කටයුත්ත යැ යි. මේ දෙළොස් උක්කොටනයෝ යි.

5. කවර දශ අයුරෙකින් උක්කොටනය දනවා ද යත් : ඒ විහාරයෙහි භටගත් අධිකරණය උක්කොටනය කෙරෙයි, එහි භටගත් සන්හිඳුවන ලද අධිකරණ උක්කොටනය කෙරෙයි, අතරමහැ අධිකරණය උක්කොටනය කෙරෙයි, අතරමහ සන්හිඳුවනලද අධිකරණය උක්කොටනය කෙරෙයි, එහි ගියහු එහි ම හිඳවා විනිශ්චය කළ අධිකරණය උක්කොටනය කෙරෙයි, එහි ගියහු එහි ම හිඳවා සන්හිඳුවනලද අධිකරණය උක්කොටනය කෙරෙයි, සතිවිනය උක්කොටනය කෙරෙයි, අමුල්භවිනය උක්කොටනය කෙරෙයි, තස්සපාපියාසිකාව උක්කොටනය කෙරෙයි, තිණුවත්ථාරකය උක්කොටනය කෙරේ. මේ දශ අයුරින් උක්කොටනය දනවයි.

6. කතමෙහි චතුහඬෙහෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො අධිකරණං උකෙකාටෙති : ඡන්දගතීං ගච්ඡන්තො අධිකරණං උකෙකාටෙති, දෙසාගතීං -පෙ- මොහාගතීං -පෙ- භයාගතීං ගච්ඡන්තො අධිකරණං උකෙකාටෙති. ඉමෙහි චතුහඬෙහෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො අධිකරණං උකෙකාටෙති

7. කතමෙ චන්තාරෙ පුග්ගලො අධිකරණං උකෙකාටෙන්නො ආපනතිං ආපඤ්ඤති : නදහුපසම්පන්නො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතතීයං, ආගනතුකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතතීයං, කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතතීයං, ඡන්දදයකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතතීයං. ඉමෙ චන්තාරෙ පුග්ගලො අධිකරණං උකෙකාටෙන්නො ආපනතිං ආපඤ්ඤති.

අධිකරණනීදනාදයො

1. විවාදාධිකරණං කිංනිදනං, කිංසමුදයං, කිංජාතිකං, කිංපහවං, කිංසමහාරං, කිංසමුට්ඨානං : අනුවාදාධිකරණං කිංනිදනං, කිංසමුදයං, කිංජාතිකං, කිංපහවං, කිංසමහාරං, කිංසමුට්ඨානං : ආපනතාධිකරණං කිංනිදනං, කිංසමුදයං, කිංජාතිකං, කිංපහවං, කිංසමහාරං, කිංසමුට්ඨානං : කිලවාධිකරණං කිංනිදනං, කිංසමුදයං, කිංජාතිකං, කිංපහවං, කිංසමහාරං, කිංසමුට්ඨානං :

විවාදාධිකරණං විවාදනිදනං, විවාදසමුදයං, විවාදජාතිකං, විවාදපහවං, විවාදසමහාරං, විවාදසමුට්ඨානං. අනුවාදාධිකරණං අනුවාදනිදනං, අනුවාදසමුදයං, අනුවාදජාතිකං, අනුවාදපහවං, අනුවාදසමහාරං, අනුවාදසමුට්ඨානං. ආපනතාධිකරණං ආපනතිනිදනං, ආපනතිසමුදයං, ආපනතිජාතිකං, ආපනතිපහවං, ආපනතිසමහාරං, ආපනතිසමුට්ඨානං. කිලවාධිකරණං කිලවනිදනං, කිලවසමුදයං, කිලවජාතිකං, කිලවපහවං, කිලවසමහාරං, කිලවසමුට්ඨානං.

2. විවාදාධිකරණං කිංනිදනං කිංසමුදයං, කිංජාතිකං, කිංපහවං, කිංසමහාරං, කිංසමුට්ඨානං : අනුවාදාධිකරණං -පෙ- ආපනතාධිකරණං -පෙ- කිලවාධිකරණං කිංනිදනං, කිංසමුදයං, කිංජාතිකං, කිංපහවං, කිංසමහාරං, කිංසමුට්ඨානං :

6. කවර සිවු අහෙකින් යුත් පුද්ගල තෙමේ අධිකරණය උක්කොටනය කෙරේ ද යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට යන්නේ අධිකරණය උක්කොටනය කෙරෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යන්නේ . . . මොහයෙන් අගතියට යන්නේ . . . බියෙන් අගතියට යන්නේ අධිකරණය උක්කොටනය කෙරේ. මේ සිවුඅහින් යුත් පුද්ගල තෙමේ අධිකරණය උක්කොටනය කෙරේ.

7. කවර පුද්ගලයෝ සතර දෙනෙක් අධිකරණය උක්කොටනය කරන්නාහු ඇවැත් අවදිත් ද යත් : එදවස උපසපත් වූයේ උක්කොටනය කෙරේ නම් උක්කොටනක පවිතිය වෙයි, ආගන්තුක තෙමේ උක්කොටනය කෙරේ නම් උක්කොටනක පවිතිය වෙයි, කාරක තෙමේ උක්කොටනය කෙරේ නම් උක්කොටනක පවිතිය වෙයි, ඡන්දයක තෙමේ උක්කොටනය කෙරේ නම් උක්කොටනක පවිතිය වේ. මේ පුද්ගලයෝ සතර දෙන අධිකරණය උක්කොටනය කරන්නාහු ඇවැත් අවදිත්.

අධිකරණනිදනාදිය

1. විවාදධිකරණය කුමක් නිදන කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුදය කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ජාති කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමභාර (රැස්) කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුට්ඨාන කොට ඇත්තේ ද යත් : අනුවාදධිකරණය කුමක් නිදන කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුදය කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ජාති කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමභාර කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුට්ඨාන කොට ඇත්තේ ද යත් : ආපත්තාධිකරණය කුමක් නිදන කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුදය කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ජාති කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමභාර කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුට්ඨාන කොට ඇත්තේ ද යත් : කිව්වාධිකරණය කුමක් නිදන කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුදය කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ජාති කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමභාර කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුට්ඨාන කොට ඇත්තේ ද යත් :

විවාදධිකරණය (අටළොස් හෙදකර වස්තු සභිධායක) විවාදය නිදන කොට ඇත්තේ යැ, විවාදය සමුදය කොට ඇත්තේ යැ, විවාදය ජාති කොට ඇත්තේ යැ, විවාදය ප්‍රභවය කොට ඇත්තේ යැ, විවාදය සමභාර කොට ඇත්තේ යැ, විවාදය සමුට්ඨාන කොට ඇත්තේ යි. අනුවාදධිකරණය වොදනාව නිදන කොට ඇත්තේ යැ, වොදනාව සමුදය කොට ඇත්තේ යැ, වොදනාව ජාති කොට ඇත්තේ යැ, වොදනාව ප්‍රභව කොට ඇත්තේ යැ, වොදනාව සමභාර කොට ඇත්තේ යැ, වොදනාව සමුට්ඨාන කොට ඇත්තේ යි. ආපත්තාධිකරණය ආපත්ති නිදන කොට ඇත්තේ යැ, ආපත්ති සමුදය කොට ඇත්තේ යැ, ආපත්ති ජාති කොට ඇත්තේ යැ, ආපත්ති ප්‍රභව කොට ඇත්තේ යැ, ආපත්ති සමභාර කොට ඇත්තේ යැ, ආපත්ති සමුට්ඨාන කොට ඇත්තේ යි. කිව්වාධිකරණය (සිවුවැදුරුම්) සභිසකර්ම නිදන කොට ඇත්තේ යැ, සභිසකර්ම සමුදය කොට ඇත්තේ යැ, සභිසකර්ම ජාති කොට ඇත්තේ යැ, සභිසකර්ම ප්‍රභව කොට ඇත්තේ යැ, සභිසකර්ම සමභාර කොට ඇත්තේ යැ, සභිසකර්ම සමුට්ඨාන කොට ඇත්තේ යි.

2. විවාදධිකරණය කුමක් නිදන කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුදය කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ජාති කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමභාර කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුට්ඨාන කොට ඇත්තේ ද යත් : අනුවාදධිකරණය . . . ආපත්තාධිකරණය . . . කිව්වාධිකරණය කුමක් නිදන කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුදය කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ජාති කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමභාර කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුට්ඨාන කොට ඇත්තේ ද යත් :

විවාදාධිකරණං හෙතුනිදනං, හෙතුසමුදයං, හෙතුජාතිකං, හෙතුප-
භවං, හෙතුසමාරං, හෙතුසමුච්චානං, අනුවාදාධිකරණං -පෙ-
ආපනතාධිකරණං -පෙ- කිව්වාධිකරණං හෙතුනිදනං, හෙතුසමුදයං,
හෙතුජාතිකං, හෙතුපභවං, හෙතුසමාරං, හෙතුසමුච්චානං.

3 විවාදාධිකරණං කිනිදනං, කිසමුදයං, කිජාතිකං, කිපභවං,
කිසමාරං, කිසමුච්චානං : අනුවාදාධිකරණං -පෙ- ආපනතාධිකරණං
-පෙ- කිව්වාධිකරණං කිනිදනං, කිසමුදයං, කිජාතිකං, කිපභවං,
කිසමාරං, කිසමුච්චානං :

විවාදාධිකරණං, පච්චයනිදනං, පච්චයසමුදයං, පච්චයජාතිකං,
පච්චයපභවං, පච්චයසමාරං, පච්චයසමුච්චානං. අනුවාදාධිකරණං
-පෙ- ආපනතාධිකරණං -පෙ- කිව්වාධිකරණං පච්චයනිදනං,
පච්චයසමුදයං, පච්චයජාතිකං, පච්චයපභවං, පච්චයසමාරං, පච්චය-
සමුච්චානං.

අධිකරණමූලාදයෝ

1. චතුක්කං අධිකරණානං කති මූලානි, කති සමුච්චානා :
චතුක්කං අධිකරණානං තෙතතිංස මූලානි, තෙතතිංස සමුච්චානා.

2. චතුක්කං අධිකරණානං කතමානි තෙතතිංස මූලානි :
විවාදාධිකරණං ආදස මූලානි, අනුවාදාධිකරණං චුදස මූලානි,
ආපනතාධිකරණං ඡ මූලානි, කිව්වාධිකරණං එකං මූලං සඛෙකා.
චතුක්කං අධිකරණානං ඉමානි තෙතතිංස මූලානි.

3. චතුක්කං අධිකරණානං කතමෙ තෙතතිංස සමුච්චානා :
විවාදාධිකරණං අධාරස හෙදකරවජ්ඣනි සමුච්චානා, අනුවාදාධි-
කරණං චතසො විපතියො සමුච්චානා, ආපනතාධිකරණං සතත
ආපතතිකකිකි¹ සමුච්චානා, කිව්වාධිකරණං චතතාරි කමමානි
සමුච්චානා. චතුක්කං අධිකරණානං ඉමෙ තෙතතිංස සමුච්චානා.

අධිකරණපච්චයාපනති

1. විවාදාධිකරණං ආපනතානාපනතිති : විවාදාධිකරණං න ආපනති.
කිං පන විවාදාධිකරණපච්චයා ආපනති ආපජෙජයාති : ආම,
විවාදාධිකරණපච්චයා ආපනති ආපජෙජයා.

1. සතතාපතතිකකිකි - ම ඡ සං.

විවාදාධිකරණය (කුසලාකුසල අව්‍යාකත) හෙතු නිදන කොට ඇත්තේ යැ, හෙතු සමුදය කොට ඇත්තේ යැ, හෙතු ජාති කොට ඇත්තේ යැ, හෙතු ප්‍රභව කොට ඇත්තේ යැ, හෙතු සම්භාර කොට ඇත්තේ යැ, හෙතු සමුච්චාන කොට ඇත්තේ යි. අනුචාදාධිකරණය.... ආපත්තාධිකරණය කිව්වාධිකරණය හෙතු නිදන කොට ඇත්තේ යැ, හෙතු සමුදය කොට ඇත්තේ යැ, හෙතු ජාති කොට ඇත්තේ යැ, හෙතු ප්‍රභව කොට ඇත්තේ යැ, හෙතු සම්භාර කොට ඇත්තේ යැ, හෙතු සමුච්චාන කොට ඇත්තේ යි.

3. විවාදාධිකරණය කුමක් නිදන කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුදය කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ජාති කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සම්භාර කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුච්චාන කොට ඇත්තේ ද යත් : අනුචාදාධිකරණය ආපත්තාධිකරණය කිව්වාධිකරණය කුමක් නිදන කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුදය කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ජාති කොට ඇත්තේ ද, කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සම්භාර කොට ඇත්තේ ද, කුමක් සමුච්චාන කොට ඇත්තේ ද යත් :

විවාදාධිකරණය ප්‍රත්‍යය නිදන කොට ඇත්තේ යැ, ප්‍රත්‍යය සමුදය කොට ඇත්තේ යැ, ප්‍රත්‍යය ජාති කොට ඇත්තේ යැ, ප්‍රත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇත්තේ යැ, ප්‍රත්‍යය සම්භාර කොට ඇත්තේ යැ, ප්‍රත්‍යය සමුච්චාන කොට ඇත්තේ යි. අනුචාදාධිකරණය ආපත්තාධිකරණය කිව්වාධිකරණය ප්‍රත්‍යය නිදන කොට ඇත්තේ යැ, ප්‍රත්‍යය සමුදය කොට ඇත්තේ යැ, ප්‍රත්‍යය ජාති කොට ඇත්තේ යැ, ප්‍රත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇත්තේ යැ, ප්‍රත්‍යය, සම්භාර කොට ඇත්තේ යැ, ප්‍රත්‍යය සමුච්චාන කොට ඇත්තේ යි.

අධිකරණමූලාදිය

1. සතර අධිකරණයන්ගේ මුල් කෙනෙක් ද, සමුච්චාන කෙනෙක් ද යත් :

සතර අධිකරණයන්ගේ මුල් තෙතිසෙක, සමුච්චාන තෙතිසෙකි.

2. සතර අධිකරණයන්ගේ මුල් තෙතිස කවර යත් :

විවාදාධිකරණයාගේ මුල් දෙලොසෙකැ, අනුචාදාධිකරණයාගේ මුල් තුදුසෙකැ, ආපත්තාධිකරණයාගේ මුල් සයෙකැ, කිව්වාධිකරණයාගේ මුල් එකෙකි, සභිස තෙමේ යි. සතර අධිකරණයන්ගේ මේ මුල් තෙතිස යි.

3. සතර අධිකරණයන්ගේ සමුච්චාන තෙතිස කවර යත් :

විවාදාධිකරණයට අටලොස් හෙදකර වස්තු සමුච්චානයෝ යැ, අනුචාදාධිකරණයට සතර විපත්තිහු සමුච්චානයෝ යැ, ආපත්තාධිකරණයට සත්තාපත්තිස්කන්ධයෝ සමුච්චානයෝ යැ, කිව්වාධිකරණයට සතර කර්මයෝ සමුච්චානයෝ යි. මේ තෙතිස සතර අධිකරණයන්ගේ සමුච්චාන යි.

අධිකරණප්‍රත්‍යයාපත්ති

1. විවාදාධිකරණය ආපත්ති ද අනාපත්ති ද යත් : විවාදාධිකරණය ආපත්ති නො වේ.

කිම, විවාදාධිකරණ හෙතෙයන් ඇවැත් අවදනේ ද යත් : එසේ යැ, විවාදාධිකරණ හෙතෙයන් ඇවැත් අවදනේ යි.

විවාදාධිකරණපව්වයා කති අපතනියො අපජ්ජති : විවාදාධිකරණ-
පව්වයා ඥො අපතනියො අපජ්ජති : උපසම්පන්නං ඔමසති අපතනි
පාචිතනියස්ස, අනුසම්පන්නං ඔමසති අපතනි දුක්ඛටස්ස. විවාදාධිකරණ-
පව්වයා ඉමං ඥො අපතනියො අපජ්ජති.

2. නා අපතනියො චතුන්නං විපතනීනං කති විපතනියො
භජනති, චතුන්නං අධිකරණානං කතමං අධිකරණං, සත්තන්නං
අපතනිකකුඤ්ඤානං කතිති අපතනිකකුඤ්ඤාති සමගතිනා, ඡන්තං
අපතනිසමුට්ඨානානං කතිති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනති, කතිති
අධිකරණෙති කතිසු ධානෙසු කතිති සමපේති සමමනති :

නා අපතනියො චතුන්නං විපතනීනං එකං විපතනීං භජනති :
අචාරවිපතනීං. චතුන්නං අධිකරණානං අපතනාධිකරණං. සත්තන්නං
අපතනිකකුඤ්ඤානං දච්චි අපතනිකකුඤ්ඤාති සමගතිනා : සියා පාචිතනියා
පතනිකකුඤ්ඤානං සියා දුක්ඛටාපතනිකකුඤ්ඤානං. ඡන්තං අපතනි-
සමුට්ඨානානං තිති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනති. එකෙන අධිකරණෙන
කිව්වාධිකරණෙන. තිසු ධානෙසු : සමසමජේඛි ගණමජේඛි පුඤ්ඤාඥාසා
සනතිකෙ. තිති සමපේති සමමනති : සියා සමමුඛාවිනගෙන ච
පටිඤ්ඤාධිකරණෙන ච, සියා සමමුඛාවිනගෙන ච තිණවජාරකෙන ච.

3. අනුවාදාධිකරණං අපතනානාපතනීති : අනුවාදාධිකරණං න
අපතනී.

කිමපන අනුවාදාධිකරණපව්වයා අපතනීං අපජේය්‍යාති : අම,
අනුවාදාධිකරණපව්වයා අපතනීං අපජේය්‍යා.

අනුවාදාධිකරණපව්වයා කති අපතනියො අපජ්ජති : අනුවාදාධි-
කරණපව්වයා තියො අපතනියො අපජ්ජති : භික්ඛුං අමුලකෙන
පාඤ්ඤානගමිමන අනුඤ්ඤෙති අපතනි සමසාදිසෙසස්ස, අමුලකෙන
සමසාදිසෙසෙන අනුඤ්ඤෙති අපතනි පාචිතනියස්ස, අමුලකාය
අචාරවිපතනියා අනුඤ්ඤෙති අපතනි දුක්ඛටස්ස. අනුවාදාධිකරණ-
පව්වයා ඉමං තියො අපතනියො අපජ්ජති.

4. නා අපතනියො චතුන්නං විපතනීනං කති විපතනියො
භජනති, චතුන්නං අධිකරණානං කතමං අධිකරණං, සත්තන්නං
අපතනිකකුඤ්ඤානං කතිති අපතනිකකුඤ්ඤාති සමගතිනා, ඡන්තං
අපතනිසමුට්ඨානානං කතිති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනති, කතිති
අධිකරණෙති කතිසු ධානෙසු කතිති සමපේති සමමනති :

නා අපතනියො චතුන්නං විපතනීනං ඥො විපතනියො භජනති : සියා
සීලවිපතනීං, සියා අචාරවිපතනීං. චතුන්නං අධිකරණානං අපතනාධි-
කරණං. සත්තන්නං අපතනිකකුඤ්ඤානං තිති අපතනිකකුඤ්ඤාති
සමගතිනා : සියා සමසාදිසෙසාපතනිකකුඤ්ඤානං, සියා පාචිතනියා
පතනිකකුඤ්ඤානං, සියා දුක්ඛටාපතනිකකුඤ්ඤානං. ඡන්තං අපතනි-
සමුට්ඨානානං තිති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනති. යා නා අපතනියො
ගරුකා නා අපතනියො එකෙන අධිකරණෙන, කිව්වාධිකරණෙන.

විවාදාධිකරණ හෙතෙයන් කෙතෙක් ඇවැත් අවදනේ ද යත් : විවාදාධිකරණ හෙතෙයන් දෙඇවැත් අවදනේ යැ : උපසපනක්භට (ජාත්‍යාදියෙන්) ගටා බෙණේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, අනුපසපනක්භට (ජාත්‍යාදියෙන්) ගටා බෙණේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාදාධිකරණ හෙතෙයන් මේ දෙඇවැත් අවදනේ යි.

2. ඒ ඇවැත්හු සතර විපත් අතුරෙන් කෙතෙක් විපත් බෙණේ ද යත් : සතර අධිකරණ අතුරෙන් කිනම් අධිකරණයෙක් ද, සත්වැදුරුම් ආපත්තිස්කන්ධ අතුරෙන් කෙතෙක් ආපත්තිස්කන්ධයෙන් සඬග්‍රහ කරණ ලදහු ද, සවැදුරුම් ආපත්තිසමුට්ඨාන අතුරෙන් කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නගිත් ද, කෙතෙක් අධිකරණයෙන් කෙතෙක් තන්හි කෙතෙක් ගමඵයෙන් සන්හිදෙන් ද යත් :

ඒ ඇවැත්හු සතර විපත් අතුරෙන් එක් ම ආචාරවිපත්තිය බෙණේ. සතර අධිකරණ අතුරෙන් ආපත්තාධිකරණ යි. සත් වැදුරුම් ආපත්ති ස්කන්ධ අතුරෙන් කිසි විටෙක පාවිත්තියාපත්තිස්කන්ධයෙන් ද කිසිවිටෙක දුක්කටාපත්තිස්කන්ධයෙන් දැයි දෙආපත්තිස්කන්ධයෙන් සඬග්‍රහ කරණ ලදහු යැ. සවැදුරුම් ආපත්තිසමුට්ඨාන අතුරෙන් තුන් සමුට්ඨානයෙකින් නගිත්. කිවිවාධිකරණය වූ එක් අධිකරණයෙන් සන්හිදෙන්. සහ මැද යැ ගණමැද යැ පුභුලක්හු වෙනැ යි තුන් තන්හි යැ. කිසිවිටෙක සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටික්ඤ්ඤතකරණයෙන් ද කිසිවිටෙක සම්මුඛාවිනයෙන් ද තිණවත්ථාරකයෙන් දැයි තුන් ගමඵයෙන් සන්හිදෙන්.

3. අනුවාදාධිකරණය ආපත්ති ද අනාපත්ති ද යත් : අනුවාදාධිකරණය ආපත්ති නො වෙයි.

කිම, අනුවාදාධිකරණ හෙතෙයන් ඇවැත් අවදනේ ද යත් : එසේ යැ, අනුවාදාධිකරණ හෙතෙයන් ඇවැත් අවදනේ යැ.

අනුවාදාධිකරණ හෙතෙයන් කෙතෙක් ඇවැත් අවදනේ ද යත් : අනුවාදාධිකරණ හෙතෙයන් තුන් ඇවැත් අවදනේ යි : මහණක්භට අමුලක පාරාජිකාපත්තියෙන් වොදනා කෙරේ නම් සහවෙසස් ඇවැත් වෙයි, අමුලකසඬසාදිසෙසාපත්තියෙන් වොදනා කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, අමුලක ආචාරවිපත්තියෙන් වොදනා කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුවාදාධිකරණ හෙතෙයන් මේ තුන් ඇවැත් අවදනේ යි.

4. ඒ ඇවැත්හු සතර විපත් අතුරෙන් කෙතෙක් විපත් බෙණේ ද, සතර අධිකරණ අතුරෙන් කිනම් අධිකරණයෙක් ද, සත්වැදුරුම් ආපත්තිස්කන්ධ අතුරෙන් කෙතෙක් ආපත්තිස්කන්ධයෙන් සඬග්‍රහ කරණ ලදහු ද, සවැදුරුම් ආපත්තිසමුට්ඨාන අතුරෙන් කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නගිත් ද, කෙතෙක් අධිකරණයෙන් කෙතෙක් තන්හි කෙතෙක් ගමඵයෙන් සන්හිදෙන් ද යත් :

ඒ ඇවැත්හු සතර විපත් අතුරෙන් කිසිවිටෙක ශීලවිපත්තිය ද කිසිවිටෙක ආචාර විපත්තිය දැ යි විපත් දෙකක් බෙණේ. සතර අධිකරණ අතුරෙන් ආපත්තාධිකරණ යි. සත්වැදුරුම් ආපත්තිස්කන්ධ අතුරෙන් කිසිවිටෙක සඬසාදිසෙසාපත්තිස්කන්ධයෙන් ද කිසිවිටෙක පාවිත්තියාපත්තිස්කන්ධයෙන් ද කිසිවිටෙක දුක්කටාපත්තිස්කන්ධයෙන් දැ යි තුන් ආපත්තිස්කන්ධයෙන් සඬග්‍රහ කරණ ලදහ. සවැදුරුම් ආපත්ති සමුට්ඨාන අතුරෙන් තුන් සමුට්ඨානයෙකින් නගිත්. යම් ඒ ගරු ඇවැත්හු වෙත් ද, ඒ ඇවැත්හු කිවිවාධිකරණ නම් වූ එක් මැ අධිකරණයෙන් සහමැද යැ යන එක් තැනෙකහි

එකලහි ධානෙ සබ්බමජේඛි. දච්චි සමජේඛි සමමනති : සමමුඛා-
විනයෙන ව, පටිඤ්ඤාදාකරණෙන ව. යා නා අපඤ්ඤායො ලුහුකා, නා
අපඤ්ඤායො එකෙන අධිකරණෙන කිම්බාධිකරණෙන. තීසු ධානෙසු :
සබ්බමජේඛි ගණමජේඛි පුග්ගලයා සනතිකෙ. තීති සමජේඛි සමමනති :
සියා සමමුඛාවිනයෙන ව පටිඤ්ඤාදාකරණෙන ව, සියා සමමුඛාවිනයෙන ව
තිණවජාරකෙන ව.

5. අපඤ්ඤාධිකරණං අපඤ්ඤානාපඤ්ඤාති : අපඤ්ඤාධිකරණං
අපඤ්ඤාති.

කිම්පන අපඤ්ඤාධිකරණපච්චයා අපඤ්ඤාතිං අපජේඤාති : අම,
අපඤ්ඤාධිකරණපච්චයා අපඤ්ඤාතිං අපජේඤායා.

අපඤ්ඤාධිකරණපච්චයා කති අපඤ්ඤායො අපජේඤාති : අපඤ්ඤාධි-
කරණපච්චයා වනයො අපඤ්ඤායො අපජේඤාති : භික්ඛුතී ජානං
පාරජිකං ධම්මං.¹ පටිච්ඡාදෙති අපඤ්ඤාති පාරජිකයා, වෙමතිකා
පටිච්ඡාදෙති අපඤ්ඤාතිපුලලවචයා, භික්ඛු සබ්බාදිසෙසං පටිච්ඡාදෙති
අපඤ්ඤාති පාවිතීයා, අවාරවිපඤ්ඤාති පටිච්ඡාදෙති අපඤ්ඤාති දුක්ඛවා-
පඤ්ඤාධිකරණපච්චයා ඉම වනයො අපඤ්ඤායො අපජේඤාති.

6. නා අපඤ්ඤායො චතුතනං විපතීනං කති විපතීයො හජනති,
චතුතනං අධිකරණානං කතමං අධිකරණං, සත්තනං අපඤ්ඤාතිකිකිකිනං
කතිති අපඤ්ඤාතිකිකිකි සබ්බතීනා, ජනනං අපඤ්ඤාතිසමුච්ඡානානං
කතිති සමුච්ඡානෙති සමුච්ඡානනති, කතිති අධිකරණෙති කතිසු ධානෙසු
කතිති සමජේඛි සමමනති :

නා අපඤ්ඤායො චතුතනං විපතීනං ඤේ විපතීයො හජනති :
සියා සීලවිපතීනං, සියා අවාරවිපතීනං. චතුතනං අධිකරණානං
අපඤ්ඤාධිකරණං. සත්තනං අපඤ්ඤාතිකිකිකිනං චතුති අපඤ්ඤාතිකිකිකි
සබ්බතීනා : සියා පාරජිකාපඤ්ඤාතිකිකිකිනං, සියා පුලලවචයා-
පඤ්ඤාතිකිකිකිකිනං, සියා පාවිතීයාපඤ්ඤාතිකිකිකිනං, සියා දුක්ඛවා-
පඤ්ඤාතිකිකිකිකිනං. ජනනං අපඤ්ඤාතිසමුච්ඡානානං එකෙන සමුච්ඡානෙන
සමුච්ඡානනති : කායනො ව වාචනො ව චිත්තනො ව සමුච්ඡානනති. යා
යා අපඤ්ඤාති අනවසෙසා යා අපඤ්ඤාති න කතමෙන අධිකරණෙන න
කතමමති ධානෙ න කතමෙන සමජේඛි සමමනති, යා නා අපඤ්ඤායො.
ලුහුකා නා අපඤ්ඤායො එකෙන අධිකරණෙන කිම්බාධිකරණෙන
තීසු ධානෙසු සබ්බමජේඛි ගණමජේඛි පුග්ගලයා සනතිකෙ. තීති
සමජේඛි සමමනති : සියා සමමුඛා විනයෙන ව පටිඤ්ඤාදාකරණෙන ව,
සියා සමමුඛාවිනයෙන ව තිණවජාරකෙන ව.

7. කිම්බාධිකරණං අපඤ්ඤානාපඤ්ඤාති : කිම්බාධිකරණං නාපඤ්ඤාති.

කිම්පන කිම්බාධිකරණපච්චයා අපඤ්ඤාතිං අපජේඤායාති : අම,
කිම්බාධිකරණපච්චයා අපඤ්ඤාතිං අපජේඤායා.

1. පාරජික ධම්මං අජ්ඣාපනං - සරා.

සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤාකරණයෙන් ද යි දෙ ඉමටයෙන් සන්භිදෙති. යම් ඒ ලුහු ඇවැත්හු වෙන් ද, ඒ ඇවැත්හු කිව්වාධිකරණ නම් වූ එක් අධිකරණයෙකින්, සහමැද යෑ ගණමැද යෑ පුහුලක්හු වෙතැ යි යන තුන් තන්හි කිසිවිටෙක සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤාකරණයෙන් ද, කිසිවිටෙක සම්මුඛාවිනයෙන් ද නිණවත්ථාරකයෙන් දැයි යන තුන් ඉමටයෙන් සන්භිදෙත්.

5. ආපත්තාධිකරණය ආපත්ති ද අනාපත්ති ද යත් : ආපත්තාධිකරණය ආපත්ති වේ.

කිම ආපත්තාධිකරණ හේතූයෙන් ඇවැත් අවදනේ ද යත් : එසේ යෑ, ආපත්තාධිකරණ හේතූයෙන් ඇවැත් අවදනේ යි.

ආපත්තාධිකරණ හේතූයෙන් කෙතෙක් ඇවැත් අවදනේ ද යත් : ආපත්තාධිකරණ හේතූයෙන් සතර ඇවැත් අවදනේ යෑ : මෙහෙණක් නොමෝ දූන දූන පරිච්ඡි ඇවැත සහවා නම් පරිච්ඡි ඇවැත් වෙයි, විමනි ඇත්තී සහවා නම් ථුලාසි ඇවැත් වෙයි, මහණෙක් තෙමේ සහවෙසස් ඇවැත සහවා නම් පච්චි ඇවැත් වෙයි, ආචාර-විපත්තිය සහවා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. ආපත්තාධිකරණ හේතූයෙන් මේ සතර ඇවැත් අවදනේ යි.

6. ඒ ඇවැත්හු සිවු වැදෑරුම් විපත් අතුරෙන් කෙතෙක් විපත් බෙජෙන් ද, සිවු වැදෑරුම් අධිකරණ අතුරෙන් කිනම් අධිකරණයෙක් ද, සත්වැදෑරුම් ආපත්ති-ස්කන්ධ අතුරෙන් කෙතෙක් ආපත්තිස්කන්ධයෙන් සඛග්ග කරණ ලදහු ද, සවැදෑරුම් ආපත්තිසමුච්චාන අතුරෙන් කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නගිත් ද, කෙතෙක් අධිකරණයෙන් කෙතෙක් තන්හි කෙතෙක් ඉමටයෙන් සන්භිදෙත් ද යත් :

ඒ ඇවැත්හු සතර විපත් අතුරෙන් කිසිවිටෙක ශීලවිපත්තිය ද කිසිවිටෙක ආචාර-විපත්තිය ද යි විපත් දෙකක් බෙජෙන්. සතර අධිකරණ අතුරෙන් ආපත්තාධිකරණ යි. සත් වැදෑරුම් ආපත්තිස්කන්ධ අතුරෙන් කිසිවිටෙක පාරාජිකාපත්තිස්කන්ධයෙන් ද, කිසිවිටෙක ථුල්ලව්වයාපත්තිස්කන්ධයෙන් ද, කිසිවිටෙක පාවිත්තියාපත්තිස්කන්ධයෙන් ද කිසිවිටෙක දුක්කටාපත්තිස්කන්ධයෙන් ද යි සතර ආපත්තිස්කන්ධයෙන් සඛග්ගකරණ ලදහු යෑ. සවැදෑරුම් ආපත්තිසමුච්චාන අතුරෙන් කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් දැයි එක් සමුච්චානයෙකින් නගිත්. යම් ඒ පරිච්ඡි ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ ඇවැත කවර අධිකරණයෙකුණු නො සන්භිදෙයි, කවර තැනෙක්හිණු නො සන්භිදෙයි කවර ඉමටයෙකිණුණු නො සන්භිදේ. යම් ඒ ලුහු ඇවැත්හු වෙන් ද, ඒ ඇවැත්හු කිව්වාධිකරණ නම් වූ එක් මෑ අධිකරණයෙකින් සහමැද ගණමැද පුහුලක්හු වෙතැ යන තුන් තන්හි කිසිවිටෙක සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤාකරණයෙන් ද, කිසිවිටෙක සම්මුඛාවිනයෙන් ද නිණවත්ථාරකයෙන් ද යි තුන් ඉමටයෙන් සන්භිදෙත්.

7. කිව්වාධිකරණය ආපත්ති ද අනාපත්ති ද යත් : කිව්වාධිකරණය ආපත්ති නො වේ.

කිම, කිව්වාධිකරණ හේතූයෙන් ඇවැත් අවදනේ ද යත් : එසේ යෑ, කිව්වාධිකරණ හේතූයෙන් ඇවැත් අවදනේ යෑ.

කිව්‍යාධිකරණපව්‍යයා කති ආපතියො ආපජ්ජති : කිව්‍යාධිකරණ-
පව්‍යයා පඤ්ච ආපතියො ආපජ්ජති : උකඛිතතානුවතතිකා භික්ඛුතී
යාව තතියං සමනුභාසනාය නපපටිනියාජ්ජති ඤාතියා දුකකටං, දච්ඡි
කමමවාචාති ජුලලව්‍යයා, කමමවාචාපරියොතානෙ ආපතති පාරාජිකසා
හෙදකානුවතතකා භික්ඛු යාවතතියං සමනුභාසනාය නපපටිනියාජ්ජනති
ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසා, පාපිකාය දිට්ඨියා යාවතතියං සමනුභාසනාය
නපපටිනියාජ්ජනති ආපතති පාවිතතියසා. කිව්‍යාධිකරණපව්‍යයා ඉමා
පඤ්ච ආපතියො ආපජ්ජති.

8. තා ආපතියො චතුනනං විපතනීනං කති විපතියො භජනති,
චතුනනං අධිකරණානං කතමං අධිකරණං, සත්තනනං ආපතතිකඛකිනානං
කතීති ආපතතිකඛකෙති සඛගභීතා, ඡනනං ආපතතිසමුට්ඨානානං
කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනති, කතීති අධිකරණෙති කතිසු ධානෙසු
කතීති සමථෙති සමමනති :

තා ආපතියො චතුනනං විපතනීනං දො විපතියො භජනති :
සියා සීලවිපතනී, සියා ආචාරවිපතනී. චතුනනං අධිකරණානං
ආපතනාධිකරණං. සත්තනනං ආපතතිකඛකිනානං පඤ්චති ආපතති-
කඛකෙති සඛගභීතා : සියා පාරාජිකාපතතිකඛකෙන, සියා සඛ්ඤාදි-
සෙසාපතතිකඛකෙන, සියා ජුලලව්‍යයාපතතිකඛකෙන, සියා පාවිතති-
යාපතතිකඛකෙන, සියා දුකකටාපතතිකඛකෙන. ඡනනං ආපතති
සමුට්ඨානානං එකෙන සමුට්ඨානෙන සමුට්ඨභනති : කායතො ච
වාචතො ච විතතතො ච සමුට්ඨභනති. යා සා ආපතති අනවසෙසා,
සා ආපතති න කතමෙන අධිකරණෙන න කතමමති ධානෙ න
කතමෙන සමථෙන සමමති. යා සා ආපතති ගරුකා, සා ආපතති
එකෙන අධිකරණෙන කිව්‍යාධිකරණෙන. එකමති ධානෙ සඛ්ඤමජේඛි.
දච්ඡි සමථෙති සමමති : සමමුඛාවිනගෙන ච පටිඤ්ඤානකරණෙන ච.
යා තා ආපතියො ලුහුකා, තා ආපතියො එකෙන අධිකරණෙන
කිව්‍යාධිකරණෙන. තීසු ධානෙසු සඛ්ඤමජේඛි ගණමජේඛි පුග්ගලසා
සනතිකෙ. තීති සමථෙති සමමනති : සියා සමමුඛාවිනගෙන ච
පටිඤ්ඤානකරණෙන ච, සියා සමමුඛාවිනගෙන ච තිණවිජාරකෙන ච.

අධිකරණාධිපපායො

1. විවාදාධිකරණං හොති අනුවාදාධිකරණං, හොති ආපතනාධි-
කරණං, හොති කිව්‍යාධිකරණං :

විවාදාධිකරණං න හොති අනුවාදාධිකරණං, න හොති ආපතනාධි-
කරණං, න හොති කිව්‍යාධිකරණං. අපිච විවාදාධිකරණපව්‍යයා හොති
අනුවාදාධිකරණං, හොති ආපතනාධිකරණං, හොති කිව්‍යාධිකරණං.
යථා කථං විය : ඉධ භික්ඛු විවදනති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ-
දුට්ඨලාපතනීති වා, අදුට්ඨලාපතනීති වා, යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො
විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාවාදෙ විපව්‍යයාය වොහාරෙ
මෙධගං ඉදං වුවති විවාදාධිකරණං, විවාදාධිකරණෙ සඛ්ඤා විවදනී

කිව්වාධිකරණ හෙතෙයන් කෙතෙක් ඇවැත් අවදනේ ද යත් : කිව්වාධිකරණ හෙතෙයන් පස් ඇවැත් අවදනේ යැ : උබෙවිනිකම් අනුව වැටෙන මෙහෙණ තුන් යළ තෙක් සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි එය නො හරි නම් ඤන්තියෙහි දුකුළා වෙයි, දෙකම්වදනින් ථුලසිහු වෙති, කම්වදන් පිරියතැ පරිපි ඇවැත් වේ. හෙදනුවර්තක හික්ෂුහු තුන්යළ තෙක් සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි එය නො හරිත් නම් සහවෙපෙස් ඇවැත් වෙයි, ලාමකදාෂ්ටියෙහි තුන් යළ තෙක් සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි එය නො හරිත් නම් පවිති ඇවැත් වේ. කිව්වාධිකරණ හෙතෙයන් මේ පස් ඇවැත් අවදනේ යි.

8. ඒ ඇවැත් සතර විපත් අතුරෙන් කෙතෙක් විපත් බෙපේන් ද, සතර අධිකරණ අතුරෙන් කිනම් අධිකරණයෙක් ද, සත්වැදැරුම් ආපත්තියක්කන්ධ අතුරෙන් කෙතෙක් ආපත්තියක්කන්ධයෙන් සභිග්‍රහ කරණ ලදහු ද, සවැදැරුම් ආපත්තියමුට්ඨාන අතුරෙන් කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නගිත් ද, කෙතෙක් අධිකරණයෙන් කෙතෙක් තන්හි කෙතෙක් ශමපයෙන් සන්හිදෙත් ද යත් :

ඒ ඇවැත්හු සතර විපත්ති අතුරෙන් කිසිවිටෙක ශීලවිපත්තිය ද කිසිවිටෙක ආචාරවිපත්තිය ද යි විපත් දෙකක් බෙපේන්. සතර අධිකරණ අතුරෙන් ආපත්තාධිකරණ යි. සත්වැදැරුම් ආපත්තියක්කන්ධ අතුරෙන් කිසිවිටෙක පාරාපිකාපත්තියක්කන්ධයෙන් ද, කිසිවිටෙක සභිසාදිපෙසාපත්තියක්කන්ධයෙන් ද, කිසිවිටෙක ථුල්ලවට්ඨාපත්තියක්කන්ධයෙන් ද, කිසිවිටෙක පාවිත්තියාපත්තියක්කන්ධයෙන් ද, කිසිවිටෙක දුක්කවාපත්තියක්කන්ධයෙන් ද යි පස් ආපත්තියක්කන්ධයෙන් සභිග්‍රහ කරණ ලදහු යැ. සවැදැරුම් ආපත්තියමුට්ඨාන අතුරෙන් එක් සමුට්ඨානයෙකින් නගිත් : කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නගිත්. යම් ඒ පරිපි ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ ඇවැත කවර අධිකරණයෙකුණු නො සන්හිදෙයි, කවර තැනෙක්හිදු නො සන්හිදෙයි, කවර ශමපයෙකුණු නො සන්හිදේ. යම් ඒ ගරු ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ ඇවැත කිව්වාධිකරණ නම් වූ එක් මැ අධිකරණයෙන් ද සහමැද නම් වූ එක් තැනෙක්හි ද සමමුඛාවිනයෙන් හා පටිඤ්ඤතකරණයෙන් ද යි දෙ ශමපයෙන් ද සන්හිදෙයි. යම් ඒ ලුහු ඇවැත්හු වෙත් ද, ඒ ඇවැත්හු කිව්වාධිකරණ නම් වූ එක් ම අධිකරණයෙන් ද සහමැද ගණමැද පුභුලක්හු වෙතැ යන තුන් තන්හි ද කිසිවිටෙක සමමුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤතකරණයෙන් ද, කිසිවිටෙක සමමුඛාවිනයෙන් ද තිණවත්ථාරකයෙන් ද යි තුන් ශමපයෙන් සන්හිදෙත්.

අධිකරණාභිප්‍රාය

1. විවාදධිකරණය අනුවාදධිකරණය වේ ද, ආපත්තාධිකරණය වේ ද, කිව්වාධිකරණය වේ ද යත් :

විවාදධිකරණය අනුවාදධිකරණය නො වෙයි, ආපත්තාධිකරණය නො වෙයි, කිව්වාධිකරණය නො වේ. එහෙත් විවාදධිකරණ හෙතෙයන් අනුවාදධිකරණය වෙයි, ආපත්තාධිකරණය වෙයි, කිව්වාධිකරණය වේ. කෙබඳු යැ යත් : මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුහු ධර්මය කියා හෝ අධර්මය කියා හෝ . . . තුළුල් ඇවැත් කියා හෝ නො තුළුල් ඇවැත් කියා හෝ විවාද කරත් නම් එහි යම් අරගලයෙක් කලහයෙක් විරුද්ධග්‍රහණයෙක් විරුද්ධවාදයෙක් නානාවාදයෙක් අනාථාවාදයෙක් සිතෙහි දුක් ඇති කිරීම පිණිස වූ පරුෂ වචනයක් ධබරයෙක් වේ ද, මෙය විවාදධිකරණ යයි කියනු ලැබේ. විවාදධිකරණයෙහි සභිස තෙමේ විවාද කෙරේ නම් විවාදධිකරණය යි. විවාද

විවාදාධිකරණ, විවදමානෝ අනුවදනි අනුවාදාධිකරණ, අනුවදමානෝ ආපනතීං ආපජ්ජනී ආපනතාධිකරණ, තාය ආපනතීයා සඛේසා කමමං කරොති කිලාධිකරණ. එවං විවාදාධිකරණපච්චයා හොති අනුවාදාධිකරණ, හොති ආපනතාධිකරණ, හොති කිලාධිකරණ.

2. අනුවාදාධිකරණ හොති ආපනතාධිකරණ, හොති කිලාධිකරණ, හොති විවාදාධිකරණ.

අනුවාදාධිකරණං න හොති ආපනතාධිකරණං, න හොති කිලාධිකරණං, න හොති විවාදාධිකරණං. අපි ච අනුවාදාධිකරණපච්චයා හොති ආපනතාධිකරණං, හොති කිලාධිකරණං, හොති විවාදාධිකරණං, යථා කථං විය : ඉධ භික්ඛු භික්ඛුං අනුවදනනී සීලවිපනතීයා වා ආචාරවිපනතීයා වා දිට්ඨිවිපනතීයා වා ආජීවිවිපනතීයා වා, යො තත්ථ අනුවාදො අනුවාදනා අනුලපනා අනුභණනා අනුසම්පවඛිකතා අබ්බුසාහනනා අනුබලපපදනං, ඉදං වුච්චති අනුවාදාධිකරණං, අනුවාදාධිකරණෙ සඛේසා විවදනී විවාදාධිකරණං, විවදමානෝ අනුවදනී අනුවාදාධිකරණං, අනුවදමානෝ ආපනතීං ආපජ්ජනී ආපනතාධිකරණං, තාය ආපනතීයා සඛේසා කමමං කරොති කිලාධිකරණං. එවං අනුවාදාධිකරණපච්චයා හොති ආපනතාධිකරණං, හොති කිලාධිකරණං, හොති විවාදාධිකරණං.

3. ආපනතාධිකරණ හොති කිලාධිකරණ, හොති විවාදාධිකරණ, හොති අනුවාදාධිකරණ.

ආපනතාධිකරණං න හොති කිලාධිකරණං, න හොති විවාදාධිකරණං, න හොති අනුවාදාධිකරණං. අපි ච ආපනතාධිකරණපච්චයා හොති කිලාධිකරණං, හොති විවාදාධිකරණං, හොති අනුවාදාධිකරණං. යථා කථං විය : පඤ්චපි ආපනතීකඛ්ඛා ආපනතාධිකරණං, සතතපි ආපනතීකඛ්ඛා ආපනතාධිකරණං, ඉදං වුච්චති ආපනතාධිකරණං, ආපනතාධිකරණෙ සඛේසා විවදනී විවාදාධිකරණං, විවදමානෝ අනුවදනී අනුවාදාධිකරණං, අනුවදමානෝ ආපනතීං ආපජ්ජනී ආපනතාධිකරණං, තාය ආපනතීයා සඛේසා කමමං කරොති කිලාධිකරණං. එවං ආපනතාධිකරණපච්චයා හොති කිලාධිකරණං, හොති විවාදාධිකරණං, හොති අනුවාදාධිකරණං.

4. කිලාධිකරණ හොති විවාදාධිකරණ, හොති අනුවාදාධිකරණ, හොති ආපනතාධිකරණ :

කිලාධිකරණං න හොති විවාදාධිකරණං, න හොති අනුවාදාධිකරණං, න හොති ආපනතාධිකරණං. අපි ච කිලාධිකරණපච්චයා හොති විවාදාධිකරණං, හොති අනුවාදාධිකරණං, හොති ආපනතාධිකරණං, යථා කථං විය : යා සඛිසසා කිලවයනා කරණීයතා අපලොකනකමමං ඤානකමමං ඤානනීදුතීයකමමං ඤානනීචුඤ්ඤකමමං. ඉදං වුච්චති කිලාධිකරණං. කිලාධිකරණෙ සඛේසා විවදනී විවාදාධිකරණං. විවදමානෝ අනුවදනී අනුවාදාධිකරණං, අනුවදමානෝ ආපනතීං ආපජ්ජනී ආපනතාධිකරණං. තාය ආපනතීයා සඛේසා කමමං කරොති කිලාධිකරණං. එවං කිලාධිකරණපච්චයා හොති විවාදාධිකරණං, හොති අනුවාදාධිකරණං, හොති ආපනතාධිකරණං.

කරමින් වොදනා කෙරේ නම් අනුවාදයිකරණ යි. වොදනා කරමින් ඇවැතට පැමිණේ නම් ආපත්තායිකරණය යි. ඒ ඇවැතින් සඩස තෙමේ කර්ම කෙරේ නම් කීව්වායිකරණ යි. මෙසේ විවාදයිකරණ හෙතුයෙන් අනුවාදයිකරණය වෙයි, ආපත්තායිකරණය වෙයි, කීව්වායිකරණය වේ.

2. අනුවාදයිකරණය ආපත්තායිකරණය වේ ද, කීව්වායිකරණය වේ ද, විවාදයිකරණය වේ ද යත් :

අනුවාදයිකරණය ආපත්තායිකරණය නො වෙයි, කීව්වායිකරණය නො වෙයි, විවාදයිකරණය නො වේ. එහෙත් අනුවාදයිකරණ හෙතුයෙන් ආපත්තායිකරණය වෙයි, කීව්වායිකරණය වෙයි, විවාදයිකරණය වේ. කෙබඳු යැ යත් : මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුහු ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටි විපත්තියෙන් හෝ ආජීව විපත්තියෙන් හෝ මහණක්භට වොදනා කරත් නම් එහි යම් වොදනා කිරීමක් පුනපුනා කීමක් පුනපුනා තෙපලීමක් පුනපුනා බිණුමක් පුනපුනා තිදෙරින් අවනතවීමක් ද දී නැහී සිටීමක් අනුබල දීමක් වේ ද, මෙය අනුවාදයිකරණය යි කියනු ලැබේ. අනුවාදයිකරණයෙහි සඩස තෙමේ විවාද කෙරේ නම් විවාදයිකරණ යි, විවාද කරමින් වොදනා කෙරේ නම් අනුවාදයිකරණ යි, වොදනා කරමින් ඇවැතට පැමිණේ නම් ආපත්තායිකරණ යි, ඒ ඇවැතින් සඩස තෙමේ කර්ම කෙරේ නම් කීව්වායිකරණ යි. මෙසේ අනුවාදයිකරණ හෙතුයෙන් ආපත්තායිකරණය වෙයි, කීව්වායිකරණය වෙයි, විවාදයිකරණය වේ.

3. ආපත්තායිකරණය කීව්වායිකරණය වේ ද, විවාදයිකරණය වේ ද, අනුවාදයිකරණය වේ ද යත් :

ආපත්තායිකරණය කීව්වායිකරණය නො වෙයි, විවාදයිකරණය නො වෙයි, අනුවාදයිකරණය නො වේ. එහෙත් ආපත්තායිකරණ හෙතුයෙන් කීව්වායිකරණය වෙයි, විවාදයිකරණය වෙයි, අනුවාදයිකරණය වේ. කෙබඳු යැ යත් : ඇවැත්කඳු පස ම ආපත්තායිකරණ යි, ඇවැත් කඳු සත ම ආපත්තායිකරණ යි, මෙය ආපත්තායිකරණ යි කියනු ලැබේ. ආපත්තායිකරණයෙහි සඩස තෙමේ විවාද කෙරේ නම් විවාදයිකරණ යි, විවාද කරමින් වොදනා කෙරේ නම් අනුවාදයිකරණ යි, වොදනා කරමින් ඇවැතට පැමිණේ නම් ආපත්තායිකරණ යි, ඒ ඇවැතින් සඩස තෙමේ කර්ම කෙරේ නම් කීව්වායිකරණ යි. මෙසේ ආපත්තායිකරණ හෙතුයෙන් කීව්වායිකරණය වෙයි, විවාදයිකරණය වෙයි, අනුවාදයිකරණය වේ.

4. කීව්වායිකරණය විවාදයිකරණය වේ ද, අනුවාදයිකරණය වේ ද, ආපත්තායිකරණය වේ ද යත් :

කීව්වායිකරණය විවාදයිකරණය නො වෙයි, අනුවාදයිකරණය නො වෙයි, ආපත්තායිකරණය නො වේ. එහෙත් කීව්වායිකරණ හෙතුයෙන් විවාදයිකරණය වෙයි, අනුවාදයිකරණය වෙයි, ආපත්තායිකරණය වේ. කෙබඳු යැ යත් : සඩසයාගේ අපලොකන කර්ම යැ ඤැන්ති කර්ම යැ ඤැන්තිදුතිය කර්ම යැ ඤැන්තිවතුත්ථ කර්ම යැ යි යම් කෘත්‍යාභාවයක් කටයුතු බවක් වේ ද, මෙය කීව්වායිකරණ යැ යි කියනු ලැබේ. කීව්වායිකරණයෙහි සඩස තෙමේ විවාද කෙරේ නම් විවාදයිකරණ යි, විවාද කරමින් වොදනා කෙරේ නම් අනුවාදයිකරණ යි, වොදනා කරමින් ඇවැතට පැමිණේ නම් ආපත්තායිකරණ යි, ඒ ඇවැතින් සඩස තෙමේ කර්ම කෙරේ නම් කීව්වායිකරණ යි. මෙසේ කීව්වායිකරණ හෙතුයෙන් විවාදයිකරණය වෙයි, අනුවාදයිකරණය වෙයි, ආපත්තායිකරණය වේ.

පුට්ඨාච්ඡසප්පතවාරො

1. යත් සතිවිනයො තත් සමමුඛාවිනයො, යත් සමමුඛාවිනයො තත් සතිවිනයො, යත් අමුලුභවිනයො තත් සමමුඛාවිනයො, යත් සමමුඛාවිනයො තත් අමුලුභවිනයො, යත් පටිඤ්ඤානකරණං තත් සමමුඛාවිනයො, යත් සමමුඛාවිනයො තත් පටිඤ්ඤානකරණං, යත් යෙභුග්ගසිකා තත් සමමුඛාවිනයො, යත් සමමුඛාවිනයො තත් යෙභුග්ගසිකා, යත් තස්සපාපියග්ගසිකා තත් සමමුඛාවිනයො, යත් සමමුඛාවිනයො තත් තස්සපාපියග්ගසිකා, යත් තිණ්වජ්ඣාරකො තත් සමමුඛාවිනයො, යත් සමමුඛාවිනයො තත් තිණ්වජ්ඣාරකො.

2. යස්මිං සමයෙ සමමුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච අධිකරණං වුපසමමති, යත් සතිවිනයො තත් සමමුඛාවිනයො, යත් සමමුඛාවිනයො තත් සතිවිනයො. න තත්, අමුලුභවිනයො, න තත් පටිඤ්ඤානකරණං, න තත් යෙභුග්ගසිකා, න තත් තස්සපාපියග්ගසිකා, න තත් තිණ්වජ්ඣාරකො.

3 යස්මිං සමයෙ සමමුඛාවිනයෙන ච අමුලුභවිනයෙන ච -පෙ- සමමුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤානකරණෙන ච -පෙ- සමමුඛාවිනයෙන ච යෙභුග්ගසිකාය ච -පෙ- සමමුඛාවිනයෙන ච තස්සපාපියග්ගසිකාය ච -පෙ- සමමුඛාවිනයෙන ච තිණ්වජ්ඣාරකෙන ච අධිකරණං වුපසමමති, යත් තිණ්වජ්ඣාරකො තත් සමමුඛාවිනයො, යත් සමමුඛාවිනයො තත් තිණ්වජ්ඣාරකො. න තත් සතිවිනයො, න තත් අමුලුභවිනයො, න තත් පටිඤ්ඤානකරණං, න තත් යෙභුග්ගසිකා, න තත් තස්සපාපියග්ගසිකා.

සංසඨ්ඨවාරො

1. සමමුඛාවිනයොති වා සතිවිනයොති වා ඉමෙ ධම්මා සංසඨ්ඨා උදහු විසංසඨ්ඨා : ලඛ්ඛා ච පනිචෙසං ධම්මානං විනිබ්භුජ්ඣා විනිබ්භුජ්ඣා නානාකරණං පඤ්ඤාපෙභුං ; සමමුඛාවිනයොති වා අමුලුභවිනයොති වා -පෙ- සමමුඛාවිනයොති වා පටිඤ්ඤානකරණනති වා -පෙ- සමමුඛාවිනයොති වා යෙභුග්ගසිකාති වා -පෙ- සමමුඛාවිනයොති වා තස්සපාපියග්ගසිකාති වා -පෙ- සමමුඛාවිනයොති වා තිණ්වජ්ඣාරකොති වා ඉමෙ ධම්මා සංසඨ්ඨා උදහු විසංසඨ්ඨා, ලඛ්ඛා ච පනිචෙසං ධම්මානං විනිබ්භුජ්ඣා විනිබ්භුජ්ඣා නානාකරණං පඤ්ඤාපෙභුං :

2. සමමුඛාවිනයොති වා සතිවිනයොති වා ඉමෙ ධම්මා සංසඨ්ඨා, නො විසංසඨ්ඨා. න ච ලඛ්ඛා ඉමෙසං ධම්මානං විනිබ්භුජ්ඣා විනිබ්භුජ්ඣා නානාකරණං පඤ්ඤාපෙභුං සමමුඛාවිනයොති වා -පෙ- අමුලුභවිනයොති වා -පෙ- සමමුඛාවිනයොති වා පටිඤ්ඤානකරණනති වා -පෙ- සමමුඛාවිනයොති වා යෙභුග්ගසිකාති වා -පෙ- සමමුඛාවිනයොති වා තස්ස පාපියග්ගසිකාති වා -පෙ- සමමුඛාවිනයොති වා තිණ්වජ්ඣාරකොති වා ඉමෙ ධම්මා සංසඨ්ඨා, නො විසංසඨ්ඨා. න ච ලඛ්ඛා ඉමෙසං ධම්මානං විනිබ්භුජ්ඣා විනිබ්භුජ්ඣා නානාකරණං පඤ්ඤාපෙභුං.

පාවසා විසර්ජනවාරය

1. යම් තැනෙකි සතිවිනය වේ නම් එහි සම්මුඛාවිනය වේ ද, යම් තැනෙකි සම්මුඛාවිනය වේ නම් එහි සතිවිනය වේ ද, යම් තැනෙකි අමුල්භවිනය වේ නම් එහි සම්මුඛාවිනය වේ ද, යම් තැනෙකි සම්මුඛාවිනය වේ නම් එහි අමුල්භවිනය වේ ද, යම් තැනෙකි පටිඤ්ඤතකරණය වේ නම් එහි සම්මුඛාවිනය වේ ද, යම් තැනෙකි සම්මුඛාවිනය වේ නම් එහි පටිඤ්ඤතකරණය වේ ද, යම් තැනෙකි යෙහුයාසිකාව වේ නම් එහි සම්මුඛාවිනය වේ ද යම් තැනෙකි සම්මුඛාවිනය වේ නම් එහි යෙහුයාසිකාව වේ ද යම් තැනෙකි තස්සපාපියාසිකාව වේ නම් එහි සම්මුඛාවිනය වේ ද, යම් තැනෙකි සම්මුඛාවිනය වේ නම් එහි තස්සපාපියාසිකාව වේ ද, යම් තැනෙකි තිණුවත්ථාරකය වේ නම් එහි සම්මුඛාවිනය වේ ද, යම් තැනෙකි සම්මුඛාවිනය වේ නම් එහි තිණුවත්ථාරකය වේ ද යත් :

2. යම් කලෙකි සම්මුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද අධිකරණය සන්තිදේ ද, යම් තැනෙකි සතිවිනය වේ නම් එහි සම්මුඛාවිනය වෙයි. යම් තැනෙකි සම්මුඛාවිනය වේ නම් එහි සතිවිනය වෙයි. එහි අමුල්භවිනය නො වෙයි, එහි පටිඤ්ඤතකරණය නො වෙයි, එහි යෙහුයාසිකාව නො වෙයි, එහි තස්සපාපියාසිකාව නො වෙයි, එහි තිණුවත්ථාරකය නො වේ.

3. යම් කලෙකි සම්මුඛාවිනයෙන් ද අමුල්භවිනයෙන් ද සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤතකරණයෙන් ද සම්මුඛාවිනයෙන් ද යෙහුයාසිකාවෙන් ද සම්මුඛාවිනයෙන් ද තස්සපාපියාසිකාවෙන් ද සම්මුඛාවිනයෙන් ද තිණුවත්ථාරකයෙන් ද අධිකරණය සන්තිදේ ද, යම් තැනෙකි තිණුවත්ථාරකය වේ නම් එහි සම්මුඛාවිනය වෙයි, යම් තැනෙකි සම්මුඛාවිනය වේ නම් එහි තිණුවත්ථාරකය වෙයි, එහි සතිවිනය නො වෙයි, එහි අමුල්භවිනය නො වෙයි, එහි පටිඤ්ඤතකරණය නො වෙයි, එහි යෙහුයාසිකාව නො වෙයි, එහි තස්සපාපියාසිකාව නො වේ.

සංසාජවාරය

1. සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ සතිවිනයැ යි හෝ මේ ධර්මයෝ මිශ්‍රයෝ ද නැතහොත් අමිශ්‍රයෝ ද, මේ ධර්මයන් වෙන් වෙන් කොට වෙනස දක්වන්නට ලැබේ ද යත් : සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ අමුල්භවිනයැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ පටිඤ්ඤතකරණයැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ යෙහුයාසිකායැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ තස්සපාපියාසිකායැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ තිණුවත්ථාරකයැ යි හෝ මේ ධර්මයෝ මිශ්‍රයෝ ද නැතහොත් අමිශ්‍රයෝ ද, මේ ධර්මයන් වෙන් වෙන් කොට වෙනස දක්වන්නට ලැබේ ද යත් :

2. සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ සතිවිනයැ යි හෝ මේ ධර්මයෝ මිශ්‍රයහ, අමිශ්‍රයෝ නො වෙත්. මේ ධර්මයන් වෙන් වෙන් කොට වෙනස දක්වන්නට නො ලැබිය හැක්කැ. සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ අමුල්භවිනයැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ පටිඤ්ඤතකරණයැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ හෝ යෙහුයාසිකායැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ තස්සපාපියාසිකායැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ තිණුවත්ථාරකයැ යි හෝ මේ ධර්මයෝ මිශ්‍රයහ, අමිශ්‍රයෝ නො වෙත්. මේ ධර්මයන් වෙන් වෙන් කොට වෙනස දක්වන්නට නො ලැබිය හැකියි.

සමඵ්ඵ්ඵනාදයෝ

1. සමමුඛාවිනයෝ කිංනිදනෝ, කිංසමුදයෝ, කිංජාතිකෝ, කිංපහවෝ, කිංසමාරෝ, කිංසමුට්ඨානෝ : සතිවිනයෝ -පෙ- අමුලභවිනයෝ -පෙ- පටිඤ්ඤානකරණං -පෙ- යෙභුග්ගසිකා -පෙ- නසසපාපිග්ගසිකා -පෙ- තිණවජ්ඣාරකෝ කිංනිදනෝ, කිංසමුදයෝ, කිංජාතිකෝ, කිංපහවෝ, කිංසමාරෝ, කිංසමුට්ඨානෝ :

සමමුඛාවිනයෝ නිදනනිදනෝ, නිදනසමුදයෝ, නිදනජාතිකෝ, නිදනපහවෝ, නිදනසමාරෝ, නිදනසමුට්ඨානෝ. සතිවිනයෝ -පෙ- අමුලභවිනයෝ -පෙ- පටිඤ්ඤානකරණං නිදනනිදනං, නිදනසමුදයං, නිදනජාතිකං, නිදනපහවං, නිදනසමාරං, නිදනසමුට්ඨානං. යෙභුග්ගසිකා නිදනනිදනා, නිදනසමුදයා, නිදනජාතිකා, නිදනපහවා, නිදනසමාරා, නිදනසමුට්ඨානා. නසසපාපිග්ගසිකා -පෙ- තිණවජ්ඣාරකෝ නිදනනිදනෝ, නිදනසමුදයෝ, නිදනජාතිකෝ, නිදනපහවෝ, නිදනසමාරෝ, නිදනසමුට්ඨානෝ.

2. සමමුඛාවිනයෝ කිංනිදනෝ, කිංසමුදයෝ, කිංජාතිකෝ, කිංපහවෝ, කිංසමාරෝ, කිංසමුට්ඨානෝ : සතිවිනයෝ -පෙ- අමුලභවිනයෝ -පෙ- පටිඤ්ඤානකරණං -පෙ- යෙභුග්ගසිකා -පෙ- නසසපාපිග්ගසිකා -පෙ- තිණවජ්ඣාරකෝ කිංනිදනෝ, කිංසමුදයෝ, කිංජාතිකෝ, කිංපහවෝ, කිංසමාරෝ, කිංසමුට්ඨානෝ :

සමමුඛාවිනයෝ හෙතුනිදනෝ, හෙතුසමුදයෝ, හෙතුජාතිකෝ, හෙතුපහවෝ, හෙතුසමාරෝ, හෙතුසමුට්ඨානෝ. සතිවිනයෝ -පෙ- අමුලභවිනයෝ -පෙ- පටිඤ්ඤානකරණං හෙතුනිදනං, හෙතුසමුදයං, හෙතුජාතිකං, හෙතුපහවං, හෙතුසමාරං, හෙතුසමුට්ඨානං, යෙභුග්ගසිකා හෙතුනිදනා, හෙතුසමුදයා, හෙතුජාතිකා, හෙතුපහවා, හෙතුසමාරා, හෙතුසමුට්ඨානා. නසසපාපිග්ගසිකා -පෙ- තිණවජ්ඣාරකෝ හෙතුනිදනෝ, හෙතුසමුදයෝ, හෙතුජාතිකෝ, හෙතුපහවෝ, හෙතුසමාරෝ, හෙතුසමුට්ඨානෝ.

3. සමමුඛාවිනයෝ කිංනිදනෝ, කිංසමුදයෝ, කිංජාතිකෝ, කිංපහවෝ, කිංසමාරෝ, කිංසමුට්ඨානෝ : සතිවිනයෝ -පෙ- අමුලභවිනයෝ -පෙ- පටිඤ්ඤානකරණං -පෙ- යෙභුග්ගසිකා -පෙ- නසසපාපිග්ගසිකා -පෙ- තිණවජ්ඣාරකෝ කිංනිදනෝ, කිංසමුදයෝ, කිංජාතිකෝ, කිංපහවෝ, කිංසමාරෝ, කිංසමුට්ඨානෝ :

සමූහවිනයයෝ පව්වයනිදුනෝ, පව්වයසමුදයෝ, පව්වයජාතිකෝ, පව්වයපහවෝ, පව්වයසමාරෝ, පව්වයසමුච්චානෝ. සතිවිනයයෝ -පෙ- අමුලනවිනයයෝ -පෙ- පරිඤ්ඤානිකරණං පව්වයනිදුනං, පව්වයසමුදයං, පව්වයජාතිකං, පව්වයපහවං, පව්වයසමාරං, පව්වයසමුච්චානං. යෙභුග්ගසිකා පව්වයනිදුනා, පව්වයසමුදයා, පව්වයජාතිකා, පව්වයපහවා, පව්වයසමාරා, පව්වයසමුච්චානා, නසංපාපියග්ගසිකා -පෙ- තිණවජ්ඣාරකෝ පව්වයනිදුනෝ, පව්වයසමුදයෝ, පව්වයජාතිකෝ, පව්වයපහවෝ, පව්වයසමාරෝ, පව්වයසමුච්චානෝ.

4. සත්තනනං සමථානං කතී මුලානි, කතී සමුච්චානා : සත්තනනං සමථානං ජබ්බිස මුලානි, ඡතතිංස සමුච්චානා.

සත්තනනං සමථානං කතමානි ජබ්බිස මුලානි ; සමූහවිනයයං චත්තාරි මුලානි : අභිසසමුච්චනා, ධම්මසමුච්චනා, විනයසමුච්චනා, පුග්ගලසමුච්චනා. සතිවිනයයං චත්තාරි මුලානි -පෙ- අමුලනවිනයයං චත්තාරි මුලානි -පෙ- පරිඤ්ඤානිකරණයං ඤෙ මුලානි : යො ච දෙසෙති, යසං ච දෙසෙති. යෙභුග්ගසිකා චත්තාරි මුලානි -පෙ- නසංපාපියග්ගසිකා චත්තාරි මුලානි -පෙ- තිණවජ්ඣාරකයං චත්තාරි මුලානි : අභිසසමුච්චනා, ධම්මසමුච්චනා, විනයසමුච්චනා, පුග්ගලසමුච්චනා. සත්තනනං සමථානං ඉමානි ජබ්බිස මුලානි.

සත්තනනං සමථානං කතමෙ ඡතතිංස සමුච්චානා : සතිවිනයයං කමමයං කිරියා, කරණං, උපගමනං, අජ්ඣුපගමනං, අධිවාසනා, අපටිකේකාසනා. අමුලනවිනයයං කමමයං -පෙ- පරිඤ්ඤානිකරණයං කමමයං -පෙ- යෙභුග්ගසිකා කමමයං -පෙ- නසං පාපියග්ගසිකා කමමයං -පෙ- තිණවජ්ඣාරකයං කමමයං කිරියා, කරණං, උපගමනං, අජ්ඣුපගමනං, අධිවාසනා, අපටිකේකාසනා. සත්තනනං සමථානං ඉමෙ ඡතතිංස සමුච්චානා.

සමථ නානත්ථාදයෝ

1. සමූහවිනයයොති වා සතිවිනයයොති වා ඉමෙ ධම්මා නානත්ථා නානාඛ්‍යාප්පනා, උදුහු ඵකත්ථා ඛ්‍යාප්පනමෙව නානං : සමූහවිනයයොති වා අමුලනවිනයයොති වා -පෙ- සමූහවිනයයොති වා පරිඤ්ඤානිකරණනති වා -පෙ- සමූහවිනයයොති වා යෙභුග්ගසිකාති වා -පෙ- සමූහවිනයයොති වා නසංපාපියග්ගසිකාති වා -පෙ- සමූහවිනයයොති වා තිණවජ්ඣාරකොති වා ඉමෙ ධම්මා නානත්ථා නානාඛ්‍යාප්පනා, උදුහු ඵකත්ථා ඛ්‍යාප්පනමෙව නානං :

සමූහවිනයයොති වා සතිවිනයයොති වා ඉමෙ ධම්මා නානත්ථා වෙච නානාඛ්‍යාප්පනා ව. සමූහවිනයයොති වා අමුලනවිනයයොති වා -පෙ- සමූහවිනයයොති වා පරිඤ්ඤානිකරණනති වා -පෙ- සමූහවිනයයොති වා යෙභුග්ගසිකාති වා -පෙ- සමූහවිනයයොති වා නසංපාපියග්ගසිකාති වා -පෙ- සමූහවිනයයොති වා තිණවජ්ඣාරකොති වා ඉමෙ ධම්මා නානත්ථා වෙච නානාඛ්‍යාප්පනා ව.

සම්මුඛාවිනය ප්‍රත්‍යය නිදන කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුදය කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ජාති කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමභාර කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුච්ඡාන කොට ඇති, සතිවිනය අමුල්භවිනය පටිඤ්ඤානකරණය ප්‍රත්‍යය නිදන කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුදය කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ජාති කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමභාර කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුච්ඡාන කොට ඇති. යෙහුයාසිකාව ප්‍රත්‍යය නිදන කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුදය කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ජාති කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමභාර කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුච්ඡාන කොට ඇති. තස්සපාපියාසිකාව තිණුවන්ථාරකය ප්‍රත්‍යය නිදන කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුදය කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ජාති කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමභාර කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුච්ඡාන කොට ඇති.

4. සජන ශමථයන් පිළිබඳ මුල් කෙතෙක් ද, සමුච්ඡාන කෙතෙක් ද යත් : සජන ශමථයන් පිළිබඳ මුල් සවිස්සෙකැ. සමුච්ඡාන සතිසෙකි.

සජන ශමථයන් පිළිබඳ මුල් සවිස්ස කවරේ ද යත් : සඬ්ඝසම්මුඛතා යැ, ධම්ම සම්මුඛතා යැ, විනයසම්මුඛතා යැ, පුග්ගලසම්මුඛතා යි සම්මුඛාවිනය පිළිබඳ මුල් සතරෙකි. සතිවිනය පිළිබඳ මුල් සතරෙකි අමුල්භවිනය පිළිබඳ මුල් සතරෙකි යමෙක් තෙමේත් දෙසා ද යමකුහටත් දෙසා ද යන පටිඤ්ඤානකරණය පිළිබඳ මුල් දෙකෙකි. යෙහුයාසිකාව පිළිබඳ මුල් සතරෙකි තස්සපාපියාසිකාව පිළිබඳ මුල් සතරෙකි සඬ්ඝසම්මුඛතා යැ, ධම්මසම්මුඛතා යැ, විනයසම්මුඛතා යැ, පුග්ගල සම්මුඛතා යි තිණුවන්ථාරකය පිළිබඳ මුල් සතරෙකැ යි මේ සජන ශමථයන් පිළිබඳ මුල් සවිස්ස යි.

සජනශමථයන් පිළිබඳ සතිස් සමුච්ඡානයෝ කවරහු ද යත් : සතිවිනය කර්මය පිළිබඳ ක්‍රියා යැ, කරණ යැ, උපගමන යැ, අද්ධ්‍යුපගමන යැ, අධිවාසනා යැ, අප්‍රතික්‍රොශ පිළිබඳ ක්‍රියා යැ, කරණ යැ, උපගමන යැ, අද්ධ්‍යුපගමන යැ, අධිවාසනා යැ, අප්‍රති-ක්‍රොශන යයි. අමුල්භවිනය කර්මය පිළිබඳ පටිඤ්ඤානකරණ කර්මය පිළිබඳ යෙහුයාසිකා කර්මය පිළිබඳ තස්සපාපියාසිකා කර්මය පිළිබඳ තිණුවන්ථාරක කර්මය පිළිබඳ ක්‍රියා යැ, කරණ යැ, උපගමන යැ, අද්ධ්‍යුපගමන යැ, අධිවාසනා යැ, අප්‍රතික්‍රොශන යැ යි මොහු සජන ශමථයන් පිළිබඳ සතිස් සමුච්ඡානයෝ වෙත්.

ශමථ නානාච්චාදිය

1. සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ සතිවිනයැ යි හෝ මේ ධර්මයෝ නානාත්ථ්ථයෝ ද, නානාඛ්‍යාඤ්ජනයෝ ද, නොහොත් ඵකාර්ථතා ඇත්තෝ ද, ඛ්‍යාඤ්ජන මතුයෙක් වෙනස් වූවාහු ද යත් : සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ අමුල්භවිනයැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ පටිඤ්ඤානකරණයැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ යෙහුයාසිකා යැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ තස්සපාපියාසිකා යැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ තිණුවන්ථාරක යැ යි හෝ මේ ධර්මයෝ නානාත්ථ්ථයෝ ද, නානාඛ්‍යාඤ්ජන යෝ ද, නොහොත් ඵකාර්ථයෝ ද, ඛ්‍යාඤ්ජන මතුයෙක් වෙනස් ද යත් :

සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ සතිවිනයැ යි හෝ මේ ධර්මයෝ නානාත්ථ්ථ ද නානාඛ්‍යාඤ්ජන ද වෙති. සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ අමුල්භවිනයැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ පටිඤ්ඤානකරණයැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ යෙහුයාසිකා යැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ තස්සපාපියාසිකා යැ යි හෝ සම්මුඛාවිනයැ යි හෝ තිණුවන්ථාරක යැ යි හෝ මේ ධර්මයෝ නානාත්ථ්ථ ද නානාඛ්‍යාඤ්ජන ද වෙත්.

2. විවාදේ විවාදාධිකරණ, විවාදේ නො අධිකරණ, අධිකරණ නො විවාදේ, අධිකරණවෙව විවාදේ ව.

සියා විවාදේ විවාදාධිකරණ, සියා විවාදේ නො අධිකරණ, සියා අධිකරණ නො විවාදේ, සියා අධිකරණවෙව විවාදේ ව.

තඤ්ඤා කතමො විවාදේ විවාදාධිකරණ : ඉධ භික්ඛු විවදනභි ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨලොපනභිති වා අදුට්ඨලොපනභිති වා, යං තඤ්ඤා භණ්ඩනං කලහො විගගහො විවාදේ නානාචාදේ අඤ්ඤාචාචාදේ විපච්චයනා වොභාගේ මේධගං, අයං විවාදේ විවාදාධිකරණ.

තඤ්ඤා කතමො විවාදේ නො අධිකරණ : මානාපි පුනෙනන විවදනී, පුනෙනාපි මානරං විවදනී, පිනාපි පුනෙනන විවදනී, පුනෙනාපි පිනරං විවදනී, භානාපි භානරං විවදනී, භානාපි භගිනීයා විවදනී, භගිනීපි භානරං විවදනී, සභායොපි සභායෙන විවදනී, අයං විවාදේ නො අධිකරණ.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණ නො විවාදේ : අනුචාදාධිකරණං ආපනනාධිකරණං කිම්බාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො විවාදේ.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණ වෙව විවාදේ ව : විවාදාධිකරණං අධිකරණඤ්ඤව විවාදේ ව.

3. අනුචාදේ අනුචාදාධිකරණ, අනුචාදේ නො අධිකරණ, අධිකරණ නො අනුචාදේ, අධිකරණඤ්ඤව අනුචාදේ ව.

සියා අනුචාදේ අනුචාදාධිකරණ, සියා අනුචාදේ නො අධිකරණ, සියා අධිකරණ නො අනුචාදේ, සියා අධිකරණඤ්ඤව අනුචාදේ ව.

තඤ්ඤා කතමො අනුචාදේ අනුචාදාධිකරණ : ඉධ භික්ඛු භික්ඛුං අනුචදනභි සීලවිපනභිති වා ආචාරවිපනභිති වා දිට්ඨිවිපනභිති වා ආච්චවිපනභිති වා, යො තඤ්ඤා අනුචාදේ අනුචදනා අනුලපනා අනුභණනා අනුසම්පම්ඤනා අභිභුඤ්ඤනා අනුබලපදනං, අයං අනුචාදේ අනුචාදාධිකරණ.

තඤ්ඤා කතමො අනුචාදේ නො අධිකරණ : මානාපි පුනනං අනුචදනී, පුනෙනාපි මානරං අනුචදනී, පිනාපි පුනනං අනුචදනී, පුනෙනාපි පිනරං අනුචදනී, භානාපි භානරං අනුචදනී, භානාපි භගිනීං අනුචදනී, භගිනීපි භානරං අනුචදනී, සභායොපි සභායං අනුචදනී, අයං අනුචාදේ නො අධිකරණ.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණ නො අනුචාදේ : ආපනනාධිකරණං කිම්බාධිකරණං විවාදාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො අනුචාදේ.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණඤ්ඤව අනුචාදේ ව : අනුචාදාධිකරණං අධිකරණඤ්ඤව අනුචාදේ ව.

4. ආපනනි ආපනනාධිකරණ. ආපනනි නො අධිකරණ. අධිකරණ නො ආපනනි අධිකරණඤ්ඤව ආපනනි ව.

2. විවාදය විවාදයකරණ වේ ද, විවාදය අධිකරණ නො වේ ද, අධිකරණය විවාද නො වේ ද, අධිකරණ වූයේ ම විවාද වේ ද යත් :

විවාදය විවාදයකරණ විය හෙයි, විවාදය අධිකරණ නො විය හෙයි, අධිකරණය විවාද නො විය හෙයි, අධිකරණ ද වූයේ ම විවාදත් විය හෙයි.

එහි කවර විවාදයක් විවාදයකරණ වේ ද යත් : මෙ සස්තෙහි මහණහු ධර්ම යැ යි හෝ අධර්ම යැ යි හෝ විවාද කෙරෙත් ද කුළුල් ඇවැතැයි හෝ නො කුළුල් ඇවැතැයි හෝ විවාද කෙරෙත් ද, එහි යම් අරගලයක් කලහයක් විරුද්ධග්‍රහණයක් විරුද්ධ-වාදයක් නානාවාදයක් අනාථවාදයක් සිතෙහි දුක් ඇති කිරීම පිණිස වූ පරුෂ වචනයක් හිංසායක් වේ ද, මේ විවාදය විවාදයකරණ වේ.

එහි කවර විවාදයක් අධිකරණ නො වේ ද යත් : පුතු හා මවු ද විවාද කෙරෙයි, මව හා පුත් ද විවාද කෙරෙයි, පුතු හා පියා ද විවාද කෙරෙයි, පියා හා පුත් ද විවාද කෙරෙයි, බෑයා හා බෑයා ද විවාද කෙරෙයි, බුහුන හා බෑයා ද විවාද කෙරෙයි. බෑයා හා බුහුන ද විවාද කෙරෙයි. යහළු හා යහළුවා විවාද කෙරේ. මේ විවාද යි අධිකරණ නො වේ.

එහි විවාද නොවූ අධිකරණ කවර යැ යත් : අනුවාදයකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණ යැ යන මේ විවාද නො වූ අධිකරණ යි.

එහි කුමක් අධිකරණ වූයේ ම විවාදත් වෙයි යත් : විවාදයකරණය අධිකරණ වූයේ ම විවාද ද වේ.

3. අනුවාදය අනුවාදයකරණ වේ ද, අනුවාදය අධිකරණ නො වේ ද, අධිකරණය අනුවාද නො වේ ද, අධිකරණ වූයේ ම අනුවාදත් වේ ද යත් :

අනුවාදය අනුවාදයකරණ විය හෙයි, අනුවාදය අධිකරණ නො විය හෙයි, අධිකරණය අනුවාද නො විය හෙයි. අධිකරණ වූයේ ම අනුවාදත් විය හෙයි.

එහි කවර අනුවාදයක් අනුවාදයකරණ වේ යැ යත් : මෙ සස්තෙහි මහණහු මහණක්හට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීව විපත්තියෙන් හෝ වොදනා කෙරෙති. එහි යම් වොදනා කිරීමක් පුනපුනා කීමක් පුනපුනා තෙපලීමක් පුනපුනා බිණීමක් පුනපුනා තිදොරින් අවනත වීමක් දඩ් වැ නැඟී සිටීමක් අනුබල දීමක් වේ ද, මේ අනුවාදය අනුවාදයකරණ වේ.

එහි කවර අනුවාදයක් අධිකරණ නො වේ ය යත් : මව ද පුතුවට වොදනා කෙරෙයි, පුත් ද මවට වොදනා කෙරෙයි, පියා ද පුතුවට වොදනා කෙරෙයි, පුත් ද පියාට වොදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බෑයාට වොදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බුහුනට වොදනා කෙරෙයි, බුහුන ද බෑයාට වොදනා කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවාට වොදනා කෙරේ. මේ අනුවාද යි, අධිකරණ නො වේ.

එහි කවර අධිකරණයක් අනුවාද නො වේ යැ යත් : ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණ යැ විවාදයකරණ යැ යන මේ අධිකරණ වෙයි, අනුවාද නො වේ.

එහි කවරක් අධිකරණ වූයේ ම අනුවාදත් වේ යැ යත් : අනුවාදයකරණය අධිකරණ වූයේ ම අනුවාදත් වේ.

4. ආපත්තිය ආපත්තාධිකරණ වේ ද, ආපත්තිය අධිකරණ නො වේ ද, අධිකරණය ආපත්ති නො වේ ද, අධිකරණ වූයේ ම ආපත්තීන් වේ ද යත් :

සිය ආපතනී ආපතනාධිකරණං, සිය ආපතනී නො අධිකරණං, සිය අධිකරණං නො ආපතනී, සිය අධිකරණයෙකුට ආපතනී ව.

තත් කතමා ආපතනී ආපතනාධිකරණං : පඤ්ච ආපතනිකනිකා ආපතනාධිකරණං, සතතපි ආපතනිකනිකා ආපතනාධිකරණං. අයං ආපතනී ආපතනාධිකරණං.

තත් කතමා ආපතනී නො අධිකරණං : සොනාපතනී සමාපතනී, අයං ආපතනී නො අධිකරණං.

තත් කතමං අධිකරණං නො ආපතනී : කිලවාධිකරණං, විවාදාධිකරණං, අනුචාදාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො ආපතනී.

තත් කතමං අධිකරණයෙකුට ආපතනී ව : ආපතනාධිකරණං අධිකරණයෙකුට ආපතනී ව.

5. කිලිවං කිලවාධිකරණං, කිලිවං නො අධිකරණං, අධිකරණං නො කිලිවං, අධිකරණයෙකුට කිලිවඤ්ච :

සිය කිලිවං කිලවාධිකරණං, සිය කිලිවං නො අධිකරණං, සිය අධිකරණං නො කිලිවං, සිය අධිකරණයෙකුට කිලිවඤ්ච.

තත් කතමං කිලිවං කිලවාධිකරණං : යං සඛසසස කිලිවයනා කරණීයනා අපලොකනකමමං ඤාතනිකමමං ඤාතනීඋතියකමමං ඤාතනී-චතුත්තමමං, ඉදං කිලිවං කිලවාධිකරණං.

තත් කතමං කිලිවං නො අධිකරණං : ආචරියකිලිවං උපජ්ඣාය-කිලිවං¹ සමානුපජ්ඣායකිලිවං සමානාචරියකිලිවං, ඉදං කිලිවං නො අධිකරණං.

තත් කතමං අධිකරණං නො කිලිවං : විවාදාධිකරණං අනුචාදාධිකරණං ආපතනාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො කිලිවං.

තත් කතමං අධිකරණයෙකුට කිලිවඤ්ච : කිලවාධිකරණං අධිකරණයෙකුට කිලිවං වාතී.

අධිකරණහෙද නීචිනො.

තසසුද්දනං :

1. අධිකරණං උකෙකාචා ආකාරා පුග්ගලෙන ව, නිදන හෙතු පච්චයා මුලං සමුච්චානෙන ව. ආපතනී හොතී යත් ව සංසච්චා නිදනපපහවා,²
2. හෙතුපච්චයමුලානි සමුච්චානෙන බ්‍යඤ්ජනං; විවාදෙ අධිකරණනතී හෙදාධිකරණෙ ඉදනතී.

1. උපජ්ඣායකිලිවං සකිලිවං - සිමු. 1, 2.
 2. සංසච්චනිදනෙන ව - මජ්ඣං.

ආපත්තිය ආපත්තාධිකරණ විය හෙයි, ආපත්තිය අධිකරණ නො විය හෙයි, අධිකරණය ආපත්ති නො විය හෙයි, අධිකරණ වූයේ ම ආපත්ති ද විය හෙයි.

එහි කවර ආපත්තියෙක් ආපත්තාධිකරණ වේ යැ යත් : පඤ්චාපත්තිස්කන්ධයේ ද ආපත්තාධිකරණ යැ, සප්තාපත්තිස්කන්ධයේ ද ආපත්තාධිකරණ යි, මේ ආපත්ති ආපත්තාධිකරණ වේ.

එහි කවර ආපත්තියෙක් අධිකරණය නො වේ යැ යත් : සොතාපත්ති යැ සමාපත්ති යැ යන මේ ආපත්ති යැ, අධිකරණ නො වේ.

එහි කවර අධිකරණයෙක් ආපත්ති නො වේ යැ යත් : කිච්චාධිකරණ යැ විචාදධිකරණ යැ අනුචාදධිකරණ යැ යන මේ, අධිකරණ වෙයි, ආපත්ති නො වේ.

එහි කවරෙක් අධිකරණ වූයේ ම ආපත්ති ද වේ යැ යත් : ආපත්තාධිකරණය අධිකරණ වූයේ ම ආපත්ති ද වේ.

5. කෘත්‍යය කිච්චාධිකරණ වේ ද, කෘත්‍යය අධිකරණ නො වේ ද, අධිකරණය කෘත්‍ය නො වේ ද, අධිකරණ වූයේ ම කෘත්‍යයත් වේ ද යත් :

කෘත්‍යය කිච්චාධිකරණ විය හෙයි, කෘත්‍යය අධිකරණ නො විය හෙයි, අධිකරණය කෘත්‍ය නො විය හෙයි, අධිකරණ වූයේ ම කෘත්‍යයත් විය හෙයි.

එහි කවර කෘත්‍යයෙක් කිච්චාධිකරණ වේ යැ යත් : සඬ්ඝයාගේ අපලොකන කර්ම යැ, ඤැත්තිකර්ම යැ, ඤැත්තිද්‍රතියකර්ම යැ, ඤැත්තිචතුත්ථකර්මයැ, යම් කෘත්‍යභාවයෙක් කටයුතු බවෙක් වේ ද, මේ කෘත්‍යය කිච්චාධිකරණ වේ.

එහි කවර කෘත්‍යයෙක් අධිකරණ නො වේ යැ යත් : ආවායඪී කෘත්‍යයෙක් උපාධ්‍යාය කෘත්‍යයෙක් සමානොපාධ්‍යාය කෘත්‍යයෙක් සමානාවායඪී කෘත්‍යයෙක් වේ ද, මේ කෘත්‍ය වෙයි. අධිකරණ නො වේ.

එහි කවර අධිකරණයෙක් කෘත්‍ය නො වේ යැ යත් : විචාදාධිකරණයෙක් අනුචාදාධිකරණයෙක් ආපත්තාධිකරණයෙක් වේ ද, මේ අධිකරණ වෙයි. කෘත්‍ය නො වේ.

එහි කුමක් අධිකරණ වූයේ ම කෘත්‍යයත් වේ යැ යත් : කිච්චාධිකරණය අධිකරණ වූයේ ම කෘත්‍යයත් වේ.

අධිකරණහෙද නිමි.

එහි නාමාවලිය :

අධිකරණ හෙද යැ උක්කොට යැ උක්කොටනාකාර යැ පුද්ගල හෙදය සමඟ අධිකරණ නිදාන යැ හෙතු යැ පච්ච යැ සමුට්ඨානය සමඟ මූල යැ ආපත්තිහොති යැ යන්ථ යැ සංසච්ච යැ නිදන යැ පභව යැ,

හෙතු යැ පච්ච යැ මූල යැ සමුට්ඨානය සමඟ බ්‍යඤ්ජන යැ විචාද යැ අධිකරණ යැ යන මෙය අධිකරණ හෙදයෙහි උද්දනය වේ.

අපරගාථාසධගණිතං

1. වොදනා කිමන්ථාය සාරණා කිසස කාරණා,
සබ්බසා කිමන්ථාය මතිකමමං පන කිසස කාරණා :
2. වොදනා සාරණන්ථාය නිගගහන්ථාය සාරණා,
සබ්බසා පරිගගහන්ථාය මතිකමමං පන පාරිඥෙකකං.
3. මා බො තුරිතො අහණී මා බො චණ්ඩිකකතො භණී,
මා බො පරිහං ජනගි සචෙ අනුච්ඡකො තුචං.
4. මා බො සහසා අහණී කථං විගාහිකං අනන්ථසංහිතං,
සුතෙන විතඥෙ අනුලොමෙ පඤ්ඤාතෙන අනුලොමිකෙ.
5. අනුඥොගචතනං නිසාමඥ කුසලෙන බුද්ධිමතා කතං,
සුචුතනං සිකඛාපදානුලොමිකං ගතීං න නාසෙතො සමපරාගිකං.
6. හිතෙසි අනුසුඤ්ඤසු කාලෙනන්ථපසංහිතං,
චුදිතසස ච වොදකසස ච සහසා වොභාරං මා පධාරෙති¹
7. වොදකො අහ අපනොති චුදිතකො අහ අනාපනොති
උභො අනුකම්පනො පරිඤ්ඤානුසක්ඛිතෙන කාරඥෙ.
8. පරිඤ්ඤා ලජ්ජ සු කතා අලජ්ජ ඵලං න විජ්ජති,
බහුමපි අලජ්ජ භාසෙඤ්ඤ වතනානුසක්ඛිතෙන² කාරඥෙ.
9. අලජ්ජ කිද්දිසො භොති පරිඤ්ඤා යසස න රුහති,
ඵචඤ්ඤා³ තාහං පුච්ඡාමි කිද්දිසො චුච්චති අලජ්ජ පුග්ගලො :
10. සංචිච්ච අපතනීං අපජ්ජති අපතනීං පරිගුහති,
අගතිගමනඤ්ඤ ගච්ඡති ඵදිසො චුච්චති අලජ්ජපුග්ගලො.
11. සච්චං අහමපි ජානාමි ඵදිසො චුච්චති අලජ්ජපුග්ගලො,
අඤ්ඤාඤ්ඤා තාහං පුච්ඡාමි කිද්දිසො චුච්චති ලජ්ජපුග්ගලො :
12. සංචිච්ච අපතනීං නාපජ්ජති අපතනීං න පරිගුහති,
අගතිගමනං න ගච්ඡති ඵදිසො චුච්චති ලජ්ජපුග්ගලො.
13. සච්චං අහමපි ජානාමි ඵදිසො චුච්චති ලජ්ජපුග්ගලො,
අඤ්ඤාඤ්ඤා තාහං පුච්ඡාමි කිද්දිසො චුච්චති අධම්මවොදකො :

1. පධාරෙසි - මජ්ඣං.
2. චුතනානුසක්ඛිතෙන - සීඉ.
3. ඵචඤ්ඤා - මජ්ඣං.

අපරගාථාසධගණිකය

1. වොදනාව කුමක් පිණිස යැ, වරද සිහිකරවීම කුමක් සඳහා යැ, සභිස සන්නිපාතය කුමක් පිණිස යැ, යළි මනිකර්මය (විනයධරයන්ගේ විනය නය සංසන්දනය) කුමක් පිණිස යැ යන් :

2. වොදනාව කළ වරද සිහිපත් කරවනු පිණිස යැ, කළ වරද සිහිපත් කරවීම නිග්‍රහ පිණිස යැ, සභිසසන්නිපාතය (විනිශ්චයෙහි දැහැමි නො දැහැමි බව) දැනගන්නා පිණිස යැ, යළි මනිකර්මය වනාහි වෙන් වෙන් වැ විනිශ්චය මොනවට නිමවීම පිණිස යි.

3. ඉදින් තෙපි අනුවර්ජක වවු නම් යුහු වැ බස් නො කියව, සැඩ වැ බස් නො කියව, කෝපය නුපදව.

4. (පිරිස් කැළඹීම ආදී) අවැඩින් යුත් කලහ උපදවන කථාවක් වහා නො කියව, උභතො විභවිතයෙහි ද බන්ධකයෙහි ද පරිවාරයෙහි ද සියලු විනය පිටකයෙහි ද සහර මහාපදෙසයෙහි ද,

5. දක්ෂ වූ බුදුරජුන් විසින් එළවා තබන ලද මොනවට පනවන ලද සියලු සිකපදයන්ට අනුලොම වූ අනුයෝගවන පරලොව ඉපැන්ම (පිහිට) නො නසමින් සලකා බලව.

6. වුදිතකයාහට ද වොදකයාහට ද මෙන් සිත් පෙරදැරි වැ සුදුසු කාලයෙහි අර්ථසංහිත කොට විනිශ්චය කරව. ඔවුන් ලාභෙලා කියන ලද වචනය නො ගනුව.

7. වොදක ඇවැතට අවන්නේ යයි කියා නම් වුදිතක නො අවන්මයි කියා නම් (එකල්හි) දෙපක්ෂයෙහි තෙපුල් බැහැර නො කරමින් කථානුසන්ධිය හා ප්‍රතිඥාව සලකා විනිශ්චය කරන්නේ යැ.

8. ප්‍රතිඥාව ලජ්ජී භික්ෂුන් කෙරෙහි කරන ලද්දී යැ. අලජ්ජීන් කෙරෙහි මේ පිළින විදාමාන නො වෙයි. අලජ්ජී තෙමේ බොහෝ කොටක් කියන්නේ යැ. (එබැවින්) ඔහුගේ වන සමඟ යම් පිළිනෙක් ගැලපේ ද ඒ පිළිනෙන් විනිශ්චය කරන්නේ යැ.

9. අලජ්ජී පුද්ගල කෙබඳු වේ ද, යමක්හුගේ පිළින නො නගී ද, කෙබඳු වූයේ 'අලජ්ජී පුද්ගල'යි කියනු ලැබේ දැයි මෙසේත් මම ඔබ විචාරමි.

10. දැන දැන ඇවැතට පැමිණෙයි, ඇවැත සහවයි, (ඡන්දදීන් අගතියට ද යෙයි, මෙබඳු වූයේ 'අලජ්ජී පුද්ගල' යි කියනු ලැබේ.

11. සැබැවැ, මම ද එය දනිමි. එබඳු වූයේ 'අලජ්ජී පුද්ගල'යි කියනු ලැබේ. මම අනෙකක් ද ඔබ විචාරමි. කෙබඳු වූයේ 'ලජ්ජී පුද්ගල'යි කියනු ලැබේ ද ?

12. දැන දැන ඇවැතට නො පැමිණෙයි, ඇවැත නො සහවයි, අගතියට නො යෙයි, මෙබඳු වූයේ 'ලජ්ජී පුද්ගල'යි කියනු ලැබේ.

13. සැබැවැ, මම ද එය දනිමි. එබඳු වූයේ 'ලජ්ජී පුද්ගල'යි කියනු ලැබේ. මම අනෙකක් ද ඔබ විචාරමි. 'අධර්මවොදක' කෙබඳු යැ යි කියනු ලැබේ ද ?

- 14. අකාලෙන වොදෙති අභුතෙන ඵරාසෙන අනන්තසංහිතෙන,
ද්‍රෙසනනරෙ වොදෙති නො මෙතතචිතෙනා! ඵදිසො වුච්චති
අධම්මවොදකො
- 15. සච්චං අභමපි ජානාමි ඵදිසො වුච්චති අධම්මවොදකො,
අඤ්ඤඤඤ චාභං පුච්ඡාමි කිදිසො වුච්චති ධම්මවොදකො :
- 16. කාලෙන වොදෙති භුතෙන සණ්ඨෙන අන්තසංහිතෙන,
මෙතතචිතෙනා වොදෙති නො ද්‍රෙසනනරෙ ඵදිසො වුච්චති
ධම්මවොදකො
- 17. සච්චං අභමපි ජානාමි ඵදිසො වුච්චති ධම්මවොදකො,
අඤ්ඤඤඤ චාභං පුච්ඡාමි කිදිසො වුච්චති බාලවොදකො :
- 18. පුබ්බාපරං න ජානාති පුබ්බාපරස්ස අකොච්ඤෙ,
අනුසන්තිච්චනපථං න ජානාති අනුසන්තිච්චනපථස්ස අකොච්ඤෙ,
ඵදිසො වුච්චති බාලවොදකො.
- 19 සච්චං අභමපි ජානාමි ඵදිසො වුච්චති බාලවොදකො,
අඤ්ඤඤඤ චාභං පුච්ඡාමි කිදිසො වුච්චති පණ්ණිතවොදකො :
- 20. පුබ්බාපරං විජානාති? පුබ්බාපරස්ස කොච්ඤෙ,
අනුසන්තිච්චනපථං ජානාති අනුසන්තිච්චනපථස්ස කොච්ඤෙ;
ඵදිසො වුච්චති පණ්ණිතවොදකො.
- 21. සච්චං අභමපි ජානාමි ඵදිසො වුච්චති පණ්ණිතවොදකො,
අඤ්ඤඤඤ චාභං පුච්ඡාමි වොදනා කිනති වුච්චති :
- 22. සීලවිපතතියා වොදෙති අථො අචාරදිට්ඨියා,
අඤ්ඤඤඤ වොදෙති වොදනා තෙන වුච්චති.

අපරශාඨාස බහුඡනිකං නිට්ඨිතං

- 1. මෙතතචිතෙනා - මජ්ඣං
- 2. පුබ්බාපරමපි ජානාති - මජ්ඣං.

14. නො කල්හි වොදනා කෙරෙයි, අභ්‍යයෙන්, පරුෂවචනයෙන් අනර්ථ සංහිතයෙන් වොදනා කෙරෙයි, ඇතුළත හටගත් ද්වේෂ ඇති වූ මෙන්සින් නැති වූ වොදනා කෙරෙයි. මෙබඳු පුද්ගල ' අධර්මවොදක 'යි කියනු ලැබේ.

15. සැබෑවැ, මම ද එය දනිමි. මෙබඳු පුද්ගල ' අධර්මවොදක 'යි කියනු ලැබේ. මම අනෙකකුදු ඔබ විවාරමි. කෙබඳු පුද්ගල ' ධර්මවොදක 'යි කියනු ලැබේ ද ?

16. නිසි කල්හි වොදනා කෙරෙයි, භ්‍යයෙන් පිලිවි බසින් අර්ථ සංහිතයෙන් වොදනා කෙරෙයි. මෙන්සින් ඇති වූ ඇතුළත හටගත් ද්වේෂ නැති වූ වොදනා කෙරෙයි. මෙබඳු පුද්ගල ' ධර්මවොදක 'යි කියනු ලැබේ.

17. සැබෑවැ, මම ද එය දනිමි. මෙබඳු පුද්ගල ' ධර්මවොදක 'යි කියනු ලැබේ. මම අනෙකකුදු ඔබ විවාරමි. කෙබඳු පුද්ගල ' බාලවොදක 'යි කියනු ලැබේ ද ?

18. පෙර පසු කථාව නො දනියි, පෙර පසු කථාවෙහි අදක්ෂ වෙයි, අනුසන්ධි වචන මාර්ගය නො දනියි, අනුසන්ධි වචන මාර්ගයෙහි අදක්ෂ වෙයි, මෙබඳු පුද්ගල ' බාලවොදක 'යි කියනු ලැබේ.

19. සැබෑවැ, මම ද එය දනිමි. මෙබඳු පුද්ගල ' බාලවොදක 'යි කියනු ලැබේ. මම අනෙකකුදු ඔබ විවාරමි. කෙබඳු පුද්ගල ' පණ්ඩිත වොදක 'යි කියනු ලැබේ ද ?

20. පෙර පසු කථාව වෙසෙසින් දනියි, පෙර පසු කථාවෙහි දක්ෂ වෙයි, අනු සන්ධි වචන මාර්ගය දනියි, අනුසන්ධි වචන මාර්ගයෙහි දක්ෂ වෙයි, මෙබඳු පුද්ගල ' පණ්ඩිත වොදක 'යි කියනු ලැබේ.

21. සැබෑවැ, මම ද එය දනිමි. එබඳු පුද්ගල ' පණ්ඩිත වොදක ' යි කියනු ලැබේ. මම අනෙකකුදු ඔබ විවාරමි. වොදනා කීමැ යි කියනු ලැබේ ද ?

22. ශීල විපත්තියෙන් වොදනා කෙරෙයි, යළි ආචාර විපත්තියෙන් හා දෘෂ්ටි විපත්තියෙන් වොදනා කෙරෙයි, ආජීව විපත්තියෙනුදු වොදනා කෙරෙයි, එයින් ' වොදනා 'යි කියනු ලැබේ.

අපරගාථාසධිගණිකය නිමි.

වෞද්‍යාකෂේපා

අනුවිඡ්ඡකසය අනුයෝගෝ

1. අනුවිඡ්ඡකෙන වෞද්‍යකෝ පුච්ඡිතබ්බෝ “යං බ්බෝ නාං ආචුසො ඉමං භික්ඛුං වෞද්දෙසී, කිමභි නං වෞද්දෙසී, සීලවිපතනියා වෞද්දෙසී, ආචාරවිපතනියා වෞද්දෙසී, දිට්ඨිවිපතනියා වෞද්දෙසී” ති.

2. සො වෙ ඵචං වද්දෙය්‍ය : “සීලවිපතනියා වා වෞද්දෙමි. ආචාර-විපතනියා වා වෞද්දෙමි. දිට්ඨිවිපතනියා වා වෞද්දෙමි” ති සො ඵචමස්ස වචනීයො : “ඡානාසි පනායස්මා සීලවිපතනී, ඡානාසි ආචාරවිපතනී, ඡානාසි දිට්ඨිවිපතනී” ති.

3. සො වෙ ඵචං වද්දෙය්‍ය : “ඡානාමි බ්බෝ අහං ආචුසො සීලවිපතනී, ඡානාමි ආචාරවිපතනී. ඡානාමි දිට්ඨිවිපතනී” ති. සො ඵචමස්ස වචනීයො : “කතමා පනාචුසො සීලවිපතනී, කතමා ආචාරවිපතනී, කතමා දිට්ඨිවිපතනී” ති.

4. සො වෙ ඵචං වද්දෙය්‍ය : “චත්තාරි පාරුඡ්ඡකානි තෙරස සඞ්ඝාදිසෙසා, අයං සීලවිපතනී. ජුලලච්චයං පාවිතනියං පාවිද්දෙසනීයං දුක්ඛකචං දුබ්භාසිතං, අයං ආචාරවිපතනී. මිච්ඡාදිට්ඨි අනන්තාභිකා දිට්ඨි, අයං දිට්ඨිවිපතනී” ති. සො ඵචමස්ස වචනීයො : “යං බ්බෝ නාං ආචුසො ඉමං භික්ඛුං වෞද්දෙසී, දිට්ඨෙන වෞද්දෙසී, සුතෙන වෞද්දෙසී, පරිසඞ්ඝාය වෞද්දෙසී” ති.

5. සො වෙ ඵචං වද්දෙය්‍ය : “දිට්ඨෙන වා වෞද්දෙමි, සුතෙන වා වෞද්දෙමි, පරිසඞ්ඝාය වා වෞද්දෙමි” ති. සො ඵචමස්ස වචනීයො : “යං බ්බෝ නාං ආචුසො ඉමං භික්ඛුං වෞද්දෙසී, දිට්ඨෙන වෞද්දෙසී, කිනෙන දිට්ඨං, කිනති තෙ දිට්ඨං, කද තෙ දිට්ඨං, කත් තෙ දිට්ඨං, පාරුඡ්ඡකං අඡ්ඤාපඡ්ඡනො දිට්ඨා, සඞ්ඝාදිසෙසං අඡ්ඤාපඡ්ඡනො දිට්ඨා, ජුලලච්චයං -පෙ- පාවිතනියං -පෙ- පාවිද්දෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛකචං -පෙ- දුබ්භාසිතං අඡ්ඤාපඡ්ඡනො දිට්ඨා. කත්ච ච නාං අභොසී, කත්ච වායං භික්ඛු අභොසී, කිඤ්ච නාං කරොසී, කිඤ්චායං භික්ඛු කරොති” ති.

6. සො වෙ ඵචං වද්දෙය්‍ය : “න බ්බෝ අහං ආචුසො ඉමං භික්ඛුං දිට්ඨෙන වෞද්දෙමි, අපි ච සුතෙන වෞද්දෙමි” ති. සො ඵචමස්ස වචනීයො : “යං බ්බෝ නාං ආචුසො ඉමං භික්ඛුං සුතෙන වෞද්දෙසී, කිනෙන සුතං, කිනති තෙ සුතං, කද තෙ සුතං, කත් තෙ සුතං, පාරුඡ්ඡකං අඡ්ඤාපඡ්ඡනොති සුතං, සඞ්ඝාදිසෙසං -පෙ- ජුලලච්චයං -පෙ- පාවිතනියං -පෙ- පාවිද්දෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛකචං -පෙ- දුබ්භාසිතං අඡ්ඤාපඡ්ඡනොති සුතං, භික්ඛුස්ස සුතං, භික්ඛුනීයා සුතං, සික්ඛමානාය සුතං, සාමඤ්ඤරස්ස සුතං, සාමඤ්ඤරියා සුතං, උපාසකස්ස සුතං, උපාසිකාය සුතං; රුජ්ඣං සුතං, රුඡ්ඡමභාමන්තානං සුතං, තිඡ්ඡියානං සුතං, තිඡ්ඡිය සාචකානං සුත” ති.

වෞද්‍ය කාණ්ඩය

අනුවර්තකානුසෛගය

1. අනුවර්තක විසින් ඇවැත්නි, තෙපි යම්භෙයකින් මේ මහණහට වෞද්‍යා කරනු ද, කවර ඇවැත්කන් නිමිතිකොට ඔහුට වෞද්‍යා කරනු ද, ශීල විපත්තියෙන් වෞද්‍යා කරනු ද, ආචාර විපත්තියෙන් වෞද්‍යා කරනු ද, දෘෂ්ටි විපත්තියෙන් වෞද්‍යා කරනුදැයි වෞද්‍යකයා විචාළ යුතු යි.

2. ඉදින් හේ “ ශීල විපත්තියෙන් හෝ වෞද්‍යා කරමි, ආචාර විපත්තියෙන් හෝ වෞද්‍යා කරමි, දෘෂ්ටි විපත්තියෙන් හෝ වෞද්‍යා කරමි ” යි මෙසේ කියන්නේ නම් “ ආයුෂ්මත්තී, තෙපි ශීලවිපත්තිය දන්නහු ද, ආචාර විපත්තිය දන්නහු ද, දෘෂ්ටි විපත්තිය දන්නහු දැයි ” ඔහුට මෙසේ කිය යුතු යැ.

3. ඉදින් හේ “ ඇවැත්නි මම ශීලවිපත්තිය දනිමි, ආචාරවිපත්තිය දනිමි, දෘෂ්ටි විපත්තිය දනිමි ” යි මෙසේ කියන්නේ නම් “ ඇවැත්නි ශීල විපත්තිය කවර ද, ආචාර විපත්තිය කවර ද, දෘෂ්ටි විපත්තිය කවර දැයි ඔහුට මෙසේ කිය යුතු යැ.

4. ඉදින් හෙතෙම සතර පරිච්ඡි යැ තෙළෙස් සභවෙසෙස් දැයි මෙය ශීල විපත්තී යි ද පුලැසි යැ පච්චි යැ පිළිදෙස්නී යැ දුකුළා යැ දුබැසි යැ යි මෙය ආචාර විපත්තී යි ද අන්ත ග්‍රාහික මිට්ඨාදෘෂ්ටි දෘෂ්ටි විපත්තී යි ද මෙසේ කියන්නේ නම් “ ඇවැත්නි, යම් භෙයෙකින් තෙපි මෙ මහණ හට වෞද්‍යා කරනු ද, දක්නා ලද්දෙන් වෞද්‍යා කරනු ද, අසන ලද්දෙන් වෞද්‍යා කරනු ද, සැකයෙන් වෞද්‍යා කරනු ද ” යි ඔහුට මෙසේ කිය යුතු යැ.

5. ඉදින් හේ “ දක්නා ලද්දෙන් හෝ වෞද්‍යා කෙරෙමි, අසන ලද්දෙන් හෝ වෞද්‍යා කෙරෙමි, සැකයෙන් හෝ වෞද්‍යා කෙරෙමි ” යි මෙසේ කියන්නේ නම් ඔහුට මෙසේ කිය යුතුය : ඇවැත්නි තෙපි යම්භෙයෙකින් මේ මහණහට දක්නා ලද්දෙන් වෞද්‍යා කරනු නම් තොප විසින් කුමක් දක්නා ලද ද, තොප විසින් කුමකැයි දක්නා ලද ද, තොප විසින් කවර කලෙකැ දක්නා ලද ද, තොප විසින් කොතැන්හි දක්නා ලද ද, පරිච්ඡයට අවදනේ දක්නා ලද ද, සභවෙසෙසට අවදනේ දක්නා ලද ද, පුලැසියට පච්චියට . . . පිළිදෙස්නියට දුකුළාවට දුබැසියට අවදනේ දක්නා ලද ද, තෙපි කොහි වූවහු ද, මේ මහණ කොහි වී ද, තෙපි කුමක් නම් කළහු ද, මේ මහණ කුමක් නම් කෙළේ දැයි කියා යි.

6. ඉදින් හේ “ ඇවැත්නි, මම මේ මහණහට දක්නා ලද්දෙන් නො ම වෞද්‍යා කරමි, එහෙත් අසන ලද්දෙන් වෞද්‍යා කරමි ” යි මෙසේ කියන්නේ නම් ඔහුට මෙසේ කිය යුතු ය : “ ඇවැත්නි, තෙපි යම් භෙයෙකින් මේ මහණහට අසන ලද්දෙන් වෞද්‍යා කරනු නම් තොප විසින් කුමක් අසන ලද ද, තොප විසින් කුමකැ යි අසන ලද ද, තොප විසින් කවර කලෙකැ අසන ලද ද, තොප විසින් කොතැන්හි අසන ලද ද, පරිච්ඡයට අවතැයි අසන ලද ද, සභවෙසෙසට පුලැසියට පච්චියට පිළිදෙස්නියට දුකුළාවට දුබැසියට අවතැයි අසන ලද ද, මහණක්හු ගෙන් අසන ලද ද, මෙහෙණක ගෙන් අසන ලද ද, සික්මනුවකගෙන් අසන ලද ද, හෙරණකුගෙන් අසන ලද ද, හෙරණක ගෙන් අසන ලද ද, උච්ඡවකුගෙන් අසන ලද ද, උච්ඡියකගෙන් අසන ලද ද, රජුන්ගෙන් අසන ලද ද, රජමහ ඇමතින්ගෙන් අසන ලද ද, තොටුවන්ගෙන් අසන ලද ද, තොටු සච්චන්ගෙන් අසනලද ද ” යි කියා යි.

7. සො වෙ එව. වදෙය්‍ය : “න බො අහං ආවුසො ඉමං භික්ඛං සුතෙන වොදෙමි, අපි ච පරිසඛකාය වොදෙමි”ති සො එවමස්ස වචනීයො : යං බො නිං ආවුසො ඉමං භික්ඛං පරිසඛකාය වොදෙමි, කිං පරිසඛකසි, කිනති පරිසඛකසි, කදු පරිසඛකසි, කන්ථ පරිසඛකසි, පාරුඪිකං අඤ්ඤාපනෙතාති පරිසඛකසි, සඛසාදිසෙතං -පෙ- ධුලලච්චයං -පෙ- පාචීතනීයං -පෙ- පාචිදෙසනීතං -පෙ- දුක්කටං -පෙ- දුබ්භාසිතං අඤ්ඤාපනෙතාති පරිසඛකසි, භික්ඛුස්ස සුත්වා පරිසඛකසි, භික්ඛුනීයං -පෙ- සික්ඛමානාය -පෙ- සාමණේරස්ස -පෙ- සාමණේරියා -පෙ- උපාසකස්ස -පෙ- උපාසිකාය -පෙ- රුජුතං -පෙ- රුජමහාමනනානං -පෙ- තිත්ථියානං පෙ- තිත්ථියසාවකානං සුත්වා පරිසඛකසි”ති.

8. දිට්ඨං දිට්ඨෙන සමෙති දිට්ඨෙන සංසද්දතෙ දිට්ඨං,
 දිට්ඨං පටිච්ච න උපෙති අසුඤ්ඤාපරිසඛකිතො ;
 සො පුග්ගලො පටිඤ්ඤාය කාරෙතබ්බො තෙනුපොසථො.

9. සුතං සුතෙන සමෙති සුතෙන සංසද්දතෙ සුතං,
 සුතං පටිච්ච න උපෙති අසුඤ්ඤාපරිසඛකිතො ;
 සො පුග්ගලො පටිඤ්ඤාය කාරෙතබ්බො තෙනුපොසථො.

10. මුතං මුතෙන සමෙති මුතෙන සංසද්දතෙ මුතං,
 මුතං පටිච්ච න උපෙති අසුඤ්ඤාපරිසඛකිතො ;
 සො පුග්ගලො පටිඤ්ඤාය කාරෙතබ්බො තෙනුපොසථොති.

11. වෛද්‍යාය කො ආදි, කිං මජ්ඣෙකි, කිං පරියොසානං :
 වෛද්‍යාය ඔකාසකමමං ආදි, කීරියා මජ්ඣෙකි, සමථො පරියොසානං.

12. වෛද්‍යාය කති මුලානි, කති වජ්ඣනි, කති භුමියො කති-
 භාකාරෙති වොදෙති : වෛද්‍යාය ඤෙ මුලානි, තිණි වජ්ඣනි, පඤ්ච
 භුමියො, දභිභාකාරෙති වොදෙති.

13. වෛද්‍යාය කතමානි ඤෙ මුලානි : සමුලිකා වා අමුලිකා වා,
 වෛද්‍යාය ඉමානි ඤෙ මුලානි.

14. වෛද්‍යාය කතමානි තිණි වජ්ඣනි : දිට්ඨෙන සුතෙන පරිසඛකාය,
 වෛද්‍යාය ඉමානි තිණි වජ්ඣනි.

15. වෛද්‍යාය කතමා පඤ්ච භුමියො : කාලෙන වකඛාමි නො
 අකාලෙන, භුතෙන වකඛාමි නො අභුතෙන, සණ්ඨෙන වකඛාමි නො
 ඵරුසෙන, අන්තරාසනෙන වකඛාමි නො අන්තරාසනෙන, මෙතනචීතෙන
 වකඛාමි නො දෙසානනරොති, වෛද්‍යාය ඉමා පඤ්ච භුමියො.

16. කතමෙති දභිභාකාරෙති වොදෙති : කායෙන වා වොදෙති,
 වාචාය වා වොදෙති. ඉමෙති දභිභාකාරෙති වොදෙති.

7. ඉදින් හේ “ ඇවැත්නි, මම මේ මහණහට අසන ලද්දෙන් නො ම වොදනා කරමි, එහෙත් සැකයෙන් වොදනා කරමි ” යි මෙසේ කියන්නේ නම් ඔහුට මෙසේ කිය යුතු ය : ඇවැත්නි, තෙපි යම්හෙයෙකින් මේ මහණහට සැකයෙන් වොදනා කරනු නම් කුමක් සැක කරනු ද, කුමකැයි සැක කරනු ද, කවර කලෙක සැක කරනු ද, කොතැන්හි සැක කරනු ද, පරිජියට අවනැයි සැක කරනු ද, සහවෙසෙසට ටුලැසියට පවිතියට පිළිදෙස්තියට දුකුළාවට දුබැසියට අවනැයි සැක කරනු ද මහණක්හුගෙන් අසා සැක කරනු ද, මෙහෙණකගෙන් සික්මනුවකගෙන් හෙරණකුගෙන් හෙරණකගෙන් උවසුවකුගෙන් උවැසියකගෙන් රජුන්ගෙන් රජමහ ඇමතියන්ගෙන් තොටුවන්ගෙන් තොටුසව්වන් ගෙන් අසා සැක කරනු ” දැයි කියා යි.

8. දක්නා ලද්ද දක්නා ලද්ද හා සම වේද, දක්නා ලද්ද දක්නා ලද්ද හා සැසඳේ ද, දැකීම මැ නිසා පරිජිය පිළින නො කෙරේ ද, එබැවින් ඒ පුද්ගල තෙමේ අමුලක වැ අඟුද්ධ යැ යි සැක කරණ ලද්දේ වෙයි. “ මම ශුද්ධයෙමි ” යි ඔහුගේ ප්‍රතිඥයෙන් ඔහු හා පොහෝ කටයුතු යැ.

9. අසන ලද්ද අසන ලද්ද හා සම වේ ද, අසන ලද්ද අසන ලද්ද හා සැසඳේ ද, ඇසීම මැ නිසා පරිජිය පිළින නො කෙරේ ද, එබැවින් ඒ පුද්ගල අමුලක වැ අඟුද්ධ යැයි සැක කරණ ලද්දේ වෙයි. “ මම ශුද්ධයෙමි ” යි ඔහුගේ ප්‍රතිඥයෙන් ඔහු හා පොහෝ කටයුතු යැ.

10. (ගන්ධ - රස - ස්පර්ශ) මුත්‍රය මුත්‍රය හා සම වේ ද, මුත්‍රය මුත්‍රය හා සැසඳේ ද, මුත්‍රය මැ නිසා පරිජිය පිළින නො කෙරේ ද, එබැවින් ඒ පුද්ගල අමුලක වැ අඟුද්ධ යැයි සැක කරණ ලද්දේ වෙයි. “ මම ශුද්ධයෙමි ” යි ඔහුගේ ප්‍රතිඥයෙන් ඔහු හා පොහෝ කටයුතු යි.

11. වොදනාව පිළිබඳ ආදිය කවරේ ද, මද්ධාය කවරේ ද, අවසානය කවරේ ද යත් : අවසර ගැන්ම වොදනාව පිළිබඳ ආදිය යි, වොදනා කිරීම මද්ධාය යි, ශමථය අවසානයයි.

12. වොදනාව පිළිබඳ මුල් කෙතෙක් ද, වස්තු කෙතෙක් ද, භූමි කෙතෙක් ද, කෙතෙක් අයුරෙකින් වොදනා කෙරේද යත් : වොදනාව පිළිබඳ මුල් දෙකෙකැ. වස්තු තුණෙකැ. භූමි පසෙකැ. දෙ අයුරෙකින් වොදනා කෙරේ.

13. වොදනාව පිළිබඳ මුල් දෙක කවරේ ද යත් : සමුලික යැ, අමුලික යැ යි වොදනාවගේ මේ මුල් දෙක යි.

14. වොදනාව පිළිබඳ වස්තු තුණ කවරේ ද යත් : දක්නා ලද්දෙන් යැ අසන ලද්දෙන් යැ සැකයෙන් යැයි වොදනාව පිළිබඳ මේ වස්තු තුණයි.

15. වොදනාව පිළිබඳ භූමි පස කවරේ ද යත් : සුදුසු කල්හි කියන්නෙමි නො සුදුසු කල්හි නො කියන්නෙමි, සත්‍යයෙන් කියන්නෙමි, අසත්‍යයෙන් නො කියන්නෙමි, මොළොක් බසින් කියන්නෙමි රථ බසින් නො කියන්නෙමි, අර්ථසංහිතයෙන් කියන්නෙමි, අනර්ථසංහිතයෙන් නො කියන්නෙමි, මෙත් සිත් ඇති වැ කියන්නෙමි, දුෂිත සිත් ඇති වැ නො කියන්නෙමි යි වොදනාව පිළිබඳ මේ භූමි පස යි.

16. කවර දෙඅයුරෙකින් වොදනා කෙරේ ද යත් : කයින් වොදනා කෙරෙයි, වචනයෙන් වොදනා කෙරෙයි, මේ දෙඅයුරෙන් වොදනා කෙරේ.

වෛද්‍යාදිපටිපතති

1. වෛදකෙන කථං පටිපජ්ජතබ්බං, චූදිතකෙන කථං පටිපජ්ජ-
නබ්බං, සඛෙසන කථං පටිපජ්ජතබ්බං, අනුච්ඡකෙන කථං
පටිපජ්ජතබ්බං :

වෛදකෙන කථං පටිපජ්ජතබ්බනති, වෛදකෙන පඤ්චස්ස ධම්මෙස්ස
පතිට්ඨාය පරෙ වෛදෙනබ්බො: කාලෙන චකකාමී නො අකාලෙන,
භූතෙන චකකාමී නො අභූතෙන, සණ්ඛෙන චකකාමී නො ඵරුසෙන,
අත්ඨසංභිතෙන චකකාමී, නො අත්ඨසංභිතෙන, මෙත්තවිතො: චකකාමී
නො දොසන්තරෙති. වෛදකෙන ඵචං පටිපජ්ජතබ්බං.

චූදිතකෙන කථං පටිපජ්ජතබ්බනති චූදිතකෙන දඪිස්ස ධම්මෙස්ස
පටිපජ්ජතබ්බං: සචෙච ච, අකුප්පෙ ච. චූදිතකෙන ඵචං පටිපජ්ජතබ්බං.

සඛෙසන කථං පටිපජ්ජතබ්බනති සඛෙසන ඔතිණ්ණානොතිණ්ණං
ජාතිතබ්බං සඛෙසන ඵචං පටිපජ්ජතබ්බං.

අනුච්ඡකෙන කථං පටිපජ්ජතබ්බනති අනුච්ඡකෙන යෙන
ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සජ්ඣාසාසනෙන තං අබිකරණං
චූපසම්මති, තථා තං අබිකරණං චූපසමෙතබ්බං. අනුච්ඡකෙන ඵචං
පටිපජ්ජතබ්බං.

2 උපොසථො කිම්ඤ්ඤාය පචාරණා කිස්ස කාරණා,
පරිවාසො කිම්ඤ්ඤාය මූලායපටිකස්සනා කිස්ස කාරණා;
මානතතං කිම්ඤ්ඤාය අබ්භානං කිස්ස කාරණා.

3 උපොසථො සාම්ඤ්ඤාය විසුඤ්ඤාය පචාරණා,
පරිවාසො මානතතඤ්ඤාය මූලායපටිකස්සනා නිග්ගහඤ්ඤාය;
මානතතං අබ්භානඤ්ඤාය විසුඤ්ඤාය අබ්භානං.

4 ඡන්ද්‍ර දෙසා හයා මොභා ථෙරෙ ච පරිභාසති,
කායස්ස හෙද දුපපඤ්ඤාදි ඛතො උපහතිජ්ජිතො;
තිරිතං ගච්ඡති දුමෙමධොන ච සිකකාය ගාරවො.

5 න වාමිසං හි නිස්සාය න ච නිස්සාය පුග්ගලං,
උභො ඵතෙ විචජ්ජෙත්ථා යථා ධම්මො තථා කරෙ,

වෛදකස්ස අත්තජ්ජාපතං

1. කොඛනො උපනාහී ච,
චණ්ඩො ච පරිභාසකො,
අනාපතනිතො අපතනිති රෙපෙති;
තාදිසො වෛදකො කොපෙති අත්තානං.

වෛද්‍යාදිප්‍රතිපත්ති

1. වෛද්‍යයා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද, වූදිනකයා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද, සඩසයා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද, අනුවිඡ්ජක විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?

වෛද්‍යයා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද යත් : වෛද්‍යයා විසින් සුදුසු කල්හි කියන්නෙමි නො සුදුසු කල්හි නො කියන්නෙමි, සත්‍යයෙන් කියන්නෙමි, අසත්‍යයෙන් නො කියන්නෙමි, මොළොක් බසින් කියන්නෙමි, රඵ බසින් නො කියන්නෙමි, අර්ඵ සංහිතයෙන් කියන්නෙමි, අනර්ඵසංහිතයෙන් නො කියන්නෙමි, මෙන් සිත් ඇති වැ කියන්නෙමි, දුෂිත සිත් ඇති වැ නො කියන්නෙමි යි කරුණු පසෙහි පිහිටා මෙරමා වෛද්‍යා කටයුතු වෙයි, වෛද්‍යයා විසින් මෙසේ පිළිපැදිය යුතු වේ.

වූදිනකයා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද යත් : වූදිනකයා විසින් සත්‍යයෙහි ද නො කිපෙන සුලු බවෙහි දැයි දෙ දහමහි පිහිටිය යුතු යි. වූදිනකයා විසින් මෙසේ පිළිපැදිය යුතු වේ.

සඩසයා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද යත් : සඩසයා විසින් (වෛද්‍ය වූදිනකයන්) බැස ගත් නො බැස ගත් පෙර පසු වචනය දතයුතු වෙයි. සඩසයා විසින් මෙසේ පිළිපැදිය යුතු වේ.

අනුවිඡ්ජක විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද යත් : අනුවිඡ්ජක විසින් යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්හිදේ නම් එසේ ඒ අධිකරණය සන්හිදවිය යුතු යි. අනුවිඡ්ජක විසින් මෙසේ පිළිපැදිය යුතු වේ.

2. උපොසඵය කුමක් පිණිස ද, පචාරණය කුමක් පිණිස ද, පරිවාසය කුමක් පිණිස ද, මූලායපටිකස්සනය කුමක් පිණිස ද, මානන කුමක් පිණිස ද, අබ්භානය කුමක් පිණිස ද යත් :

3. උපොසඵය සමගබව පිණිස යැ, පචාරණය පිරිසිදුබව පිණිස යැ, පරිවාසය මානත්තය පිණිස යැ, මූලායපටිකස්සනය නිග්‍රහය පිණිස යැ, මානන අබ්භානය පිණිස යැ, අබ්භානය පාරිශුද්ධිය පිණිස යි.

4. ඡන්දයෙන් ද ද්වේෂයෙන් ද බියෙන් ද මොහයෙන් ද ස්ඵචිර හික්ෂුන්ට පරිභව බෙණේ නම් දුෂ්ප්‍රාඥ වූ කණන ලද කුසල් මුල් ඇති නසන ලද ශ්‍රද්ධාදි ඉන්ද්‍රියයන් ඇති ශික්ෂායෙහි ගෞරව නැති නුවණ නැත්තේ කාබුන් මරණින් මතු නරකයට යෙයි.

5. (වීචරාදි) ආමිෂය නිසා ද නො වැ, (ආවායඨී උපාධ්‍යායාදි) පුද්ගලයා නිසා ද නො වැ, මේ ආමිෂ පුද්ගල දෙපස ම නො තකා ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනිශ්චය කරන්නේ යි.

වෛද්‍යානමදහනය

1. ක්‍රොධ ඇති වැ බද්ධ වෛර ඇති වැ සැඬ වැ පරිභාසික වැ නො ඇවැතෙහි ඇවැතැ යි නහා ද, එබඳු වූ වෛද්‍ය තෙමේ නමා දවයි.

- 2. උපකණණකං ජපපති ජ්මහං පෙකකති
විතිහරති කුමමග්ගං පටිසෙවති,
අනාපතනියා ආපතනීති රෙපෙති,
තාදිසො වොදකො ක්කාපෙති අත්තානං.
- 3. අකාලෙන වොදෙති අනුතෙන
ඵරාසෙන අනත්තංභිතෙන,
දෙසානතරෙ වොදෙති නො මෙත්තවිතො
අනාපතනියා ආපතනීති රෙපෙති,
තාදිසො වොදකො ක්කාපෙති අත්තානං.
- 4. ධම්මාධම්මං න ජානාති
ධම්මාධම්මස්ස අකොවිදො,
අනාපතනියා ආපතනීති රෙපෙති;
තාදිසො වොදකො ක්කාපෙති අත්තානං.
- 5. විනයාවිනයං න ජානාති
විනයාවිනයස්ස අකොවිදො,
අනාපතනියා ආපතනීති රෙපෙති;
තාදිසො වොදකො ක්කාපෙති අත්තානං.
- 6. භාසිතාභාසිතං න ජානාති
භාසිතාභාසිතස්ස අකොවිදො,
අනාපතනියා ආපතනීති රෙපෙති;
තාදිසො වොදකො ක්කාපෙති අත්තානං.
- 7. ආචිණ්ණානාචිණ්ණං න ජානාති
ආචිණ්ණානාචිණ්ණස්ස අකොවිදො,
අනාපතනියා ආපතනීති රෙපෙති
තාදිසො වොදකො ක්කාපෙති අත්තානං.
- 8. පඤ්ඤතතාපඤ්ඤතතං න ජානාති
පඤ්ඤතතාපඤ්ඤතතස්ස අකොවිදො,
අනාපතනියා ආපතනීති රෙපෙති
තාදිසො වොදකො ක්කාපෙති අත්තානං.
- 9. ආපත්තානාපතනිං න ජානාති
ආපත්තානාපතනියා අකොවිදො,
අනාපතනියා ආපතනීති රෙපෙති
තාදිසො වොදකො ක්කාපෙති අත්තානං.
- 10. ලුහුකගරකං න ජානාති
ලුහුකගරකස්ස අකොවිදො,
අනාපතනියා ආපතනීති රෙපෙති
තාදිසො වොදකො ක්කාපෙති අත්තානං.
- 11. සාවසෙසානවසෙසං න ජානාති
සාවසෙසානවසෙසස්ස අකොවිදො,
අනාපතනියා ආපතනීති රෙපෙති
තාදිසො වොදකො ක්කාපෙති අත්තානං.

2. (මෙසේ කියව මෙසේ නො කියව යි) කණමුල කොඳුරා ද, වරද ම සොයා ද, විනිශ්චය පිරිහෙළා ද, (නො මහ සෙවී ද) ඇවැත් දක්වා ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

3. නො සුදුසු කල්හි අසත්‍යා වූ රඵ වූ අන්‍යර්ථසංහිතයෙන් වෛද්‍යා කෙරේ ද, මෙන් සිත් නැති වූ දුෂිත සිත් ඇත්තේ වෛද්‍යා කෙරේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

4. දහම් නො දහම් නො දනී ද, දහම් නො දහම්හි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

5. විනය අවිනය නො දනී ද, විනය අවිනයයෙහි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

6. වදළ නො වදළ දෑ නො දනී ද, වදළ නො වදළ දෑයෙහි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

7. (බුද්ධාදීන් විසින්) පුරුදු කළ නො පුරුදු කළ දෑ නො දනී ද, පුරුදු කළ නො පුරුදු කළ දෑයෙහි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

8. පණවන ලද නො පණවන ලද දෑ නො දනී ද, පණවන ලද නො පණවන ලද දෑයෙහි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

9. ඇවැත නො ඇවැත නො දනී ද, ඇවැතෙහි නො ඇවැතෙහි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

10. ලුහුගුරු ඇවැත් නො දනී ද, ලුහුගුරු ඇවැතෙහි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

11. සාවසෙස අනවසෙස ආපත්ති නො දනී ද, සාවසෙස අනවසෙස ආපත්තියෙහි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

- 12. දුට්ඨලාදුට්ඨලං න ජානාති
 දුට්ඨලාදුට්ඨලං ආකොච්ඡෙ,
 අනාපතතියා ආපතතීති රොපෙති
 තාදිසො වොදකො ක්‍රිපෙති අත්තානං.
- 13. පුබ්බාපරං න ජානාති
 පුබ්බාපරං ආකොච්ඡෙ,
 අනාපතතියා ආපතතීති රොපෙති;
 තාදිසො වොදකො ක්‍රිපෙති අත්තානං.
- 14. අනුසක්ඛච්චනපථං න ජානාති
 අනුසක්ඛච්චනපථං ආකොච්ඡෙ,
 අනාපතතියා ආපතතීති රොපෙති
 තාදිසො වොදකො ක්‍රිපෙති අත්තානනති.

වෛද්‍ය කණ්ඩා නිමිසිතො.

තස්සුද්දනං :

- 1. වෛද්‍යා අනුච්ඡා ව ආදිමුලෙකුපොතථො,
 ගති වෛද්‍යාකණ්ඩමභි සාසනස්ස පතිට්ඨායනති¹

1. පතිට්ඨාපයනති - මජ්ඣං.

12. තුළුල් නො තුළුල් ඇවැත් නො දනී ද, තුළුල් නො තුළුල් ඇවැත්හි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

13. පෙර පසු කථාව නො දනී ද, පෙර පසු කථාවෙහි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

14. අනුසන්ධිවචනමාර්ගය නො දනී ද, අනුසන්ධිවචනමාර්ගයෙහි අදක්ෂ වේ ද, නො ඇවැතෙහි ඇවැතූ යි නගා ද, එබඳු වෛදක තෙමේ තමා දවයි.

වෛද්‍යකාණ්ඩය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

ශාසනයාගේ ප්‍රතිෂ්ඨායෙහි ලා වෛද්‍යා යෑ අනුවිඡ්ඡක යෑ (වෛද්‍යාවගේ) මූලය සමග ආදිය යෑ උපොසඵ යෑ අගති යෑ (යන කරුණු) වෛද්‍යා කාණ්ඩයෙහි වේ.

වූලසධගාමෝ

අනුවර්ථකයා පටිපතනී

1. සඛනාමාවචරෙන භික්ඛුනා ඝඛිං උපසඛකමනෙත නීචචීනෙතන සඛෙසා උපසඛකමිතබ්බො රජෝභරණසමෙන චීනෙතන, ආසනකුසලෙන භවිතබ්බො, නිසජ්ජාකුසලෙන ථෙරෙ භික්ඛු අනුපඛජ්ජනෙතන නචෙ භික්ඛු ආසනෙන අපච්චිඛාභනෙතන, සථාපතීරුපෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බො, අනානාකපිකෙන ඝඛිනබ්බො අතීරච්චානකපිකෙන, සාමං වා ධම්මො භාසිතබ්බො පරෙ වා අජෙඛසිතබ්බො, අරියො වා තුණ්හිභාවො නාතිමඤ්ඤිතබ්බො.

2. සඛෙසන අනුමතෙන පුග්ගලෙන අනුවර්ථකෙන අනුවර්ථකු-කාමෙන න උපජ්ඣායො පුච්ඡිතබ්බො, න ආචරියො පුච්ඡිතබ්බො, න සඤ්චිභාරිකො පුච්ඡිතබ්බො, න අනෙතවාසිකො පුච්ඡිතබ්බො, න සමානුපජ්ඣායකො පුච්ඡිතබ්බො, න සමානාචරියකො පුච්ඡිතබ්බො, න ජාති පුච්ඡිතබ්බො, න නාමං පුච්ඡිතබ්බො, න ගොතනං පුච්ඡිතබ්බො, න ආගමො පුච්ඡිතබ්බො, න කුලපදෙසො පුච්ඡිතබ්බො, න ජාතිභූමි පුච්ඡිතබ්බො. තං කිං කාරණා: අනුසං පෙමං වා දෙසො වා. පෙමෙ වා සතී දෙසෙ වා ඡන්දපි ගචෙජ්ජය, දෙසාපි ගචෙජ්ජය, මොභාපි ගචෙජ්ජය, භයාපි ගචෙජ්ජය.

3. සඛෙසන අනුමතෙන පුග්ගලෙන අනුවර්ථකෙන අනුවර්ථකු-කාමෙන සඛිසගරුකෙන භවිතබ්බො නො පුග්ගලගරුකෙන, සඤ්චිම-ගරුකෙන භවිතබ්බො නො ආමිසගරුකෙන, අත්චසිකෙන භවිතබ්බො නො පරිසකපටියෙන,¹ කාලෙන අනුවර්ථකබ්බො නො අකාලෙන, භූතෙන අනුවර්ථකබ්බො නො අභූතෙන, සණ්ඛෙන අනුවර්ථකබ්බො නො ඵරුසෙන, අත්ඝංඝිතෙන අනුවර්ථකබ්බො නො අනත්ඝංඝිතෙන, මෙතචීනෙතන අනුවර්ථකබ්බො නො දෙසනතරෙන, න උපකණ්ණ-කජපටිනා භවිතබ්බො, න ජම්භං² පෙකඛිතබ්බො, න අකඛි නිඛණ්ණිතබ්බො, න භච්ඡිකා උකඛිපිතබ්බො, න සීසං උකඛිපිතබ්බො, න භත්චිකාරෙ කාතබ්බො, න භත්චූඤ්ඤ දසෙසතබ්බො.

4. ආසනකුසලෙන භවිතබ්බො නිසජ්ජාකුසලෙන, සුගමනතං පෙකඛනෙතන අත්ථං අනුවර්ථියනෙතන සකෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බො, න ච ආසනා ට්ට්ඨාතබ්බො, න විතීභාතබ්බො, න කුමමගො සෙවිතබ්බො න බාභා විකෙඛපකං භණ්ණිතබ්බො අතුරිතෙන භවිතබ්බො අසාභසිකෙන, අචණ්ඨිකෙන භවිතබ්බො චචනකඛමෙන, මෙතචීනෙතන භවිතබ්බො

1 { පරිසකපටිකෙන - සිමු 1, 2.
 පරිසකපටිකෙන - මජ්ඣං,
 2. ජම්භං - සිමු 1, 2,

වූලසධ්‍යාමය

අනුවර්ජකප්‍රතිපත්ති

1. සධ්‍යාමාවචර (සහමෑ ද අධිකරණ විනිශ්චය කරණ) මහණහු විසින් යටත් සිතින් පාපිස්නක් සෙයින් මන් නැති වූ සධිසයා වෙත එළඹිය යුතු යැ. තමහට සුදුසු අස්නක් තෝරා ගැන්මෙහි දක්ෂ විය යුතු යැ. හිඳීම පිළිබඳ දැනීමෙහි දක්ෂවූවහු විසින් ස්ථවීර හික්ෂුන් නො ගටා නවක හික්ෂුන් අස්නෙන් නො තෙරපා තමහට සුදුසු අස්නෙහි හින්ද යුතු යැ, රාජකලාදි තිරශ්චිතකලා නැති වූ නන්වැදෑරුම් අවැඩ කලාවෙන් තොර විය යුතු යැ, නමා විසින් හෝ දහම් දෙසිය යුතු යැ. අනෙකකුට හෝ ආරාධනා කටයුතු යැ, කමටහන් මෙනෙහි කිරීම් සධ්‍යාත ආයතී තුෂ්ණීභාවය හෝ අවඤ නො කට යුතු යි.

2. සධිසයා විසින් අනුමත කරණ ලද විනිශ්චය කරණු නැමැති අනුවර්ජක පුද්ගල විසින් උපාද්ධාය (කවරෙ දැයි) නො විවාළ යුතු යැ, ආවායතී නො විවාළ යුතු යැ. සද්ධිවිහාරික නො විවාළ යුතු යැ, අත්තෙවාසික නො විවාළ යුතු යැ, සමානොපාද්ධායක නො විවාළ යුතු යැ, සමානාවායතීක නො විවාළ යුතු යැ, ජාතිය නො විවාළ යුතු යැ. නාමය නො විවාළ යුතු යැ, ගොත්‍රය නො විවාළ යුතු යැ, (දීසභාණකාදි) ආගමය නො විවාළ යුතු යැ, කුල ප්‍රදේශය නො විවාළ යුතු යැ, ජාතභූමිය නො විවාළ යුතු යි. එ කවර හෙයින්ද යත් : මෙහිලා ඔහුට ප්‍රේමය හෝ ද්වේෂය හෝ වන්තේ යැ, ප්‍රේමය හෝ ද්වේෂය හෝ ඇති කල්හි ඡන්දයෙහුද අගතියට යන්නේ යැ, ද්වේෂයෙහුද අගතියට යන්නේ යැ, මොහයෙහුද අගතියට යන්නේ යැ, බියෙහුද අගතියට යන්නේ යි.

3. සධිසයා විසින් අනුමත කරණ ලද විනිශ්චය කරණු කැමැති අනුවර්ජක පුද්ගල විසින් පුද්ගලගරුක නො වූ සධිසගරුක විය යුතු යැ, ආමීසගරුක නො වූ සද්ධර්මගරුක විය යුතු යැ, ජරිය සධිකජපික නො වූ (පිරිස් අනුව කියන්නහු) අත්ථවසික විය යුතු යැ, නො කල්හි නො වූ නිසි කල්හි විනිශ්චය කළ යුතු යැ, අසත්‍යයෙන් නො වූ සත්‍යයෙන් විනිශ්චය කළ යුතු යැ, රථ බසින් නො වූ සිලිටි බසින් විනිශ්චය කළ යුතු යැ, අනර්ථ සංහිතයෙන් නො වූ අර්ථසංහිතයෙන් විනිශ්චය කළ යුතු යැ, දුෂිත සිතින් නො වූ මෙන් සිතින් විනිශ්චය කළ යුතු යැ, කණට කොළුරා කියන්නකු නො විය යුතු යැ, වරද නො බැලිය යුතු යැ, ඇස නො කැණිය යුතු යැ. බැම නො නැඟිය යුතු යැ, හිය නො එසවිය යුතු යැ, හස්තවිකාර නො කට යුතු යැ, හස්ත මුද්‍රා නො දැක්විය යුතු යි.

4. තමහට පත් අසුන නො ඉක්මැ අසුන් ගැන්මෙහි සමත් වූවහු හිඳීමෙහි නිපුණ වූවහු විය යුතු යැ, වියදඬු පමණ බලන්නහු විනිශ්චය පිළිවිදුනහු විසින් සිය අසුන්හි හිඳගත යුතු යැ, අසුනෙන් නො ද නැගී සිටිය යුතු යැ. විනිශ්චය නො පිරිහෙළිය යුතු යැ. ඇවැත නො දැක්විය යුතු යැ, බාහාවික්ෂෙප කොට නො බිණිය යුතු යැ, ත්වරිත වූ ලාභෙලා නො බිණිය යුතු යැ, සැඬ නො වූවහු පරොස් බස් ඉවසන සුල්ලහු විය යුතු යැ, මෙන් සිත්

භිතානුකම්පිණා, කාරුණිකෙන භවිතබ්බං භිතපරිසකකිනා,¹ “අසමඵප-
 ලාපිනා භවිතබ්බං පරියනතභාණිනා, අවෙරවසිකෙන භවිතබ්බං
 අනසුරාතෙනන, අත්තා පරියගභෙනබ්බො, පරෙ පරියගභෙනබ්බො,
 වොදකො පරියගභෙනබ්බො, චුදිතකො පරියගභෙනබ්බො, අධම්ම-
 වොදකො පරියගභෙනබ්බො, අධම්මචුදිතකො පරියගභෙනබ්බො,
 ධම්මවොදකො පරියගභෙනබ්බො, ධම්මචුදිතකො පරියගභෙනබ්බො,
 චුත්තං අභාපෙනෙනන අචුත්තං අපසකාසෙනෙනන ඔතිණ්ණොති
 පදව්‍යඤ්ජනාති සාධුකං පරියගභෙනා,² පරෙ පටිපුච්ඡා යථා පටිඤ්ඤය
 කාරෙනබ්බො මජ්ඣෙ පභාසෙතබ්බො,³ භීරු අසසසෙතබ්බො, චණ්ඩො
 නිසෙධෙතබ්බො, අසුචි විභාවෙනබ්බො උජ්ජ මද්දවෙන, න ඡන්දගති
 ගතතබ්බො,⁴ න දෙසාගති ගතතබ්බො, න මොභාගති ගතතබ්බො,
 න භයාගති ගතතබ්බො මජ්ඣිකෙනෙන භවිතබ්බං ධම්මෙසු ච පුග්ගලෙසු ච.
 එවිඤ්ච පන අනුච්ඡේදකො අනුච්ඡේදමානො සඤ්ච වෙච සාසනාකරෙ
 භොති, විඤ්ඤනං සමුභමවාථීනං පියො ච භොති මනාපො ච ගරු ච
 භාවතීයො ච.

5. සුත්තං සංසන්දනන්දාය, ඔපමමං නිදසසනන්දාය, අපොච්ඡා
 විඤ්ඤපනන්දාය, පටිපුච්ඡා ධ්වනන්දාය, ඔකාසකමමං වොදනන්දාය,
 වොදනා සාරණන්දාය, සාරණා සචචනීයන්දාය, සචචනීයං පලිබොධන්දාය,
 පලිබොධො විනිච්ඡයන්දාය, විනිච්ඡයො සන්තීරණන්දාය, සන්තීරණං
 ධානාධානගමනන්දාය, ධානාධානාගමනං දුම්මඛිකුන්දාය පුග්ගලානං
 නිග්ගහන්දාය පෙසලානං භික්ඛුනං සමපග්ගහන්දාය, සබ්බො සමපරිග්ග-
 හන්දාය, සමපරිග්ගහො සමපටිච්ඡන්දාය, සමපටිච්ඡනං අතිබ්බිදන්දාය,
 සබ්බෙත අනුමතා පුග්ගලා පච්චෙකට්ඨාසිනො අවිසංවාදකට්ඨාසිනො.

6. විනයො සංචරන්දාය, සංචරෙ අවිප්පටිසාරන්දාය, අවිප්පටිසාරෙ
 පාමොඡ්ජන්දාය, පාමොඡ්ජං පිත්තන්දාය, පිති පසංඛිත්තන්දාය, පසංඛි
 සුඛන්දාය, සුඛං සමාධිත්තන්දාය, සමාධි යථාභුතඤ්ඤාදසනන්දාය, යථා-
 භුතඤ්ඤාදසනං නිබ්බිදන්දාය, නිබ්බිද විරගන්දාය, විරගො විමුත්තන්දාය,
 විමුත්තං විමුත්තඤ්ඤාදසනන්දාය, විමුත්තඤ්ඤාදසනං අනුපාද
 පරිනිබ්බානන්දාය. එතදන්දා කථා එතදන්දා මනනනා එතදන්දා උපනිසා
 එතදන්දං සොතාවධානං යදිදං අනුපාදා විතතසා විමොකොති.

1. අනුසොගච්ඡතං නිසාමය කුසලෙන බුද්ධීමතා කතං,
 සුචුත්තං සිකිංසපදනුලොභීකං ගතීං න නාසෙනොතා සමපරුසිකං.
2. චඤ්චං විපතති අපතති නිදහං අකාරකොවිදෙ,
 පුබ්බොපරං න ජානාති කතාකතං සමෙන ච.

1. භිතපරිසකකිනා - සීමු 1, 2.
 2. උග්ගභෙනා - ස්‍යා.
 3. වෙපොපභාසෙතබ්බො - ස්‍යා.
 4. ඡන්ද ගතීං ගතතබ්බං - මජ්ඣ, සීමු.

ඇත්තකු හිතෙහි වුවකු විය යුතු යැ, හිතවැඩ සොයන කාරුණිකයකු විය යුතු යැ, හිස් තෙපුල් නො කියන්නකු කෙළවර දැන බණන්තකු විය යුතු යැ, ක්‍රොධ වසභ නො වුවකු නො මනා තෙපුල් ඇතියකු විය යුතු යැ, තමා (විනිශ්චයට පොහොසත් නො පොහොසත් බව) පරීක්ෂා කොට දන යුතු යැ, මෙරමා පරීක්ෂා කොට දන යුතු යැ, වෛදකයා පරීක්ෂා කොට දන යුතු යැ, වූදිතකයා පරීක්ෂා කොට දන යුතු යැ, අධර්මවෛදකයාගේ ප්‍රමාණය දන යුතු යැ, අධර්ම වූදිතයාගේ ප්‍රමාණය දන යුතු යැ, ධර්මවෛදකයාගේ ප්‍රමාණය දන යුතු යැ, ධර්මවූදිතකයාගේ ප්‍රමාණය දන යුතු යැ, (වෛදක වූදිතකයන් විසින්) කියන ලද වචන නො පිරිහෙළමින් ඉදිරිපත් නො කළ කරුණු පහළ නො කරමින් බැසගත් පදව්‍යාස්ථපන මනා වැ සිත තබාගෙන මෙරමා පිළිවිස පිළිණ පරිද්දෙන් කරවිය යුතු යැ, මුළු වූයේ තෙද ගැන්විය යුතු යැ, බියසුලු වූයේ අස්වැසිය යුතු යැ, සැබෑ වූයේ (තර්ජනයෙන්) වළකාලිය යුතු යැ, අලජ්ජී මහණ ප්‍රකාශ කළ යුතු යැ (ඇවැත් දෙසිය යුතු යැ), සෘජු මහණ මොළොකින් විවෘල යුතු යැ, ඡන්දයෙන් අගතියට නො යා යුතු යැ, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යා යුතු යැ, මොහයෙන් අගතියට නො යා යුතු යැ, බියෙන් අගතියට නො යා යුතු යැ, (ධර්මගරුක ව) දහමිහි ද පුහුලන් කෙරෙහි ද මධ්‍යස්ථ විය යුත්තේ යි. තව ද මෙසේ අනුවිජ්ජක තෙමේ විනිශ්චය කරන්නේ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුශාසනය කරන්නේ ද වෙයි. නුවණැති සබ්බසරුන්ට ප්‍රිය ද මනාප ද ගරුක ද සමභාවනීය ද වන්නේ යි.

5. (අනුවිජ්ජක විසින් ඵළවන ලද) සුත්‍රය (ආපත්ති - අනාපත්ති) සංසන්දනය පිණිස යැ, උපමාව අරුත් දැක්වීම පිණිස යැ, අර්ථය දැන්වීම පිණිස යැ, පිළිවිසීම (පුද්ගලයා) තැබීම පිණිස යැ, ඔකාස කර්මය වෛදනාව පිණිස යැ, වෛදනාව (දොෂා දොෂ) සිහි කරවීම පිණිස යැ, සිහි කරවීම කියයුතු බව පිණිස යැ, කියයුතු බව පළිබොධය පිණිස යැ, පළිබොධය විනිශ්චයට පමුණුවාලීම පිණිස යැ, විනිශ්චය (දොෂාදොෂ) තීරණය කිරීම පිණිස යැ, සන්තීරණය ධානාධානගමන (ගරුකලභුක ඇවැත් දන්තා) පිණිස යැ, ධානාධාන ගමන අලජ්ජීන්ට නිග්‍රහ පිණිස යැ, ප්‍රියශීල භික්ෂූන්ට රුකුල් පිණිස යැ, සඨසයා මොනවට විනිශ්චය ගන්නා පිණිස යැ, විනිශ්චය ගැන්ම සුවිනිශ්චිත දුර්විනිශ්චිත බව දන්තා පිණිස යැ, දන ගැන්ම නො කළකිරීම පිණිස යැ, සඨසයා විසින් අනුමත පුද්ගලයෝ ඉසුරුවැටි දෙවුතැන් ඇත්තාහු ද, අවිසංවාදක ව සිටියාහු ද වෙත්.

6. විනය (කායවාක්) සංවරය පිණිස යැ, සංවරය විපිළිසර නො වීම පිණිස යැ, විපිළිසර නො වීම ප්‍රමොදය පිණිස යැ, ප්‍රමොදය ප්‍රීතිය පිණිස යැ, ප්‍රීතිය දර්ථ සන්තිදීම පිණිස යැ, ප්‍රශ්‍රබ්ධිය සුඛය පිණිස යැ, සුඛය සමාධිය පිණිස යැ, සමාධිය යථාභූතඤ්ඤා දර්ශනය පිණිස යැ, යථාභූතඤ්ඤාදර්ශනය නිර්වේදය පිණිස යැ, නිර්වේදය විරාගය පිණිස යැ, විරාගය විමුක්තිය පිණිස යැ, විමුක්තිය විමුක්තිඤ්ඤාදර්ශනය පිණිස යැ, විමුක්තිඤ්ඤාදර්ශනය අනුපාදපරිනිර්වාණය පිණිස යැ, විනය කථාව යම් විත්තයාගේ අනුපාදවිමොක්ෂයෙක් ඇත් ද, තෙල සදහා යැ. විනයමන්ත්‍රණය තෙල සදහා යැ. (විනයො සංවරත්ථාය යනාදි) පරම්පරප්‍රත්‍යය බව තෙල සදහා යැ. සොතාවධානය තෙල සදහා යි.

1. දක්ෂ වූ අග්‍රබුද්ධිමත් බුදුරජුන් විසින් (දෙශනා) කරණ ලද මොනවට ප්‍රකාශ කරණලද සිකපදයන්ට අනුලොම වූ අනුයොගවත පරලොච සුගතිගමන නො නසමින් අසව.

2. කරුණු නො කරුණෙහි අදක්ෂ වූයේ (පරිච්ඡි ආදී) වස්තුව ද, (වතුර්විධ) විපත්තිය ද, සප්තාපත්තිස්කන්ධය ද, (සිකපදයන්ගේ) නිදනය ද, පෙරපසු වචනය ද, ඵවැනි නො දැනීමෙන් කළ නො කළ දය ද, නො දැනී,

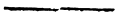
- 3. කම්මං ව අභිකරණං ව¹ සමථෙ වාපි අකොච්ඤො,
රතෙනා දුට්ඨො ව මූලෙහා ව භයා මොභා ව ගච්ඡති.
- 4. න ව සඤ්ඤාතතිකුසලො නිජ්ඣතතියා ව අකොච්ඤො,
ලභ්භිපකෙඛා අභිජිකො කණ්ඨකමෙමා අනාදරො;
ස වෙ තාදිසකො භික්ඛු අපපටිකෙඛාති වුච්චතී.
- 5. වජ්ඣං විපතතිං අපතතිං නිදනං අකාරකොච්ඤො,
පුබ්බාපරං පජානාති කතාකතං සමෙන ව.
- 6. කම්මං ව අභිකරණං ව¹ සමථෙ වාපි කොච්ඤො,
අරතෙනා අදුට්ඨො අමූලෙහා භයා මොභා න ගච්ඡති.
- 7. සඤ්ඤාතතියා ව කුසලො නිජ්ඣතතියා ව කොච්ඤො,
ලභ්භිපකෙඛා භිජිමනො සුකකකමෙමා සභාරවො;
ස වෙ තාදිසකො භික්ඛු සපපටිකෙඛාති වුච්චතීති.

මූලසංගීතමො නිට්ඨිතො

තසසුඤ්ඤානං :

- 1. නීවවිතෙනන පුච්ඡෙය්‍ය ගරුසංඛේසෙන පුග්ගලො,
සුතතං සංසිද්ධනන්දාය විනයානුග්ගහෙන ව;
උඤ්ඤං මූලසංගීතමෙ එකුඤ්ඤං ඉදං කතන්ති.

1. කම්මෙ ව අභිකරණෙ ව - සීඉ. 1, 2.

3. කර්මය ද අධිකරණය ද (නො දනී). ශමථයෙහි අදක්ෂ වූයේ රාගයෙන් රත් වූයේ ද්වේෂයෙන් දුෂ්ට වූයේ මොහයෙන් මුඛ වූයේ බියෙන් ද මොහයෙන් ද අගතියට යෙයි.

4. (මෙරමා) දැන්වීමෙහි දක්ෂයෙක් නො වේ ද, (කාරණාකාරණ) දක්ෂෙහි අසමර්ථ වේ ද, ලැබූ පක්ෂ ඇත්තේ ලජ්ජාවෙන් තොර වූයේ පවිකම ඇත්තේ ද, ධර්මාදර පුද්ගලාදර නැත්තේ ද, එබඳු වූ ඒ මහණ ඒකාන්තයෙන් දෙටු තන්හි නො තැබිය යුතු යැ යි කියනු ලැබේ.

5. කරුණු නො කරුණෙහි දක්ෂ වූයේ (පාරාජිකාදී) වස්තුව ද, (වතුර්විධ) විපත්තිය ද, ආපත්තිය ද, නිදනය ද, පෙරපසු වචනය ද, එවැනි ම නො දැනීමෙන් කළ නො කළ දෙය ද දනී.

6. කර්මය ද අධිකරණය ද (දනී.) ශමථයෙහි ද දක්ෂ වූයේ රාගයෙන් රත් නො වූයේ ද්වේෂයෙන් දුෂ්ට නො වූයේ මොහයෙන් මුඛ නො වූයේ බියෙන් ද මොහයෙන් ද අගතියට නො යේ.

7. (මෙරමා) දැන්වීමෙහි දක්ෂ වේ ද, තෙමේ (කාරණාකාරණයන්) දක්ෂෙහි දක්ෂ වේ ද, ලැබූ පක්ෂබල ඇත්තේ ලජ්ජා ඇත්තේ කුසල කර්ම ඇත්තේ ධර්මගෞරව පුද්ගලගෞරව සහිත වූයේ වේ ද, එබඳු වූ ඒ මහණ ඒකාන්තයෙන් දෙටු තන්හි තැබිය යුතු යැ යි කියනු ලැබේ.

මූලසංග්‍රාමය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

මූලසංග්‍රාමයෙහි උද්දනයට “ නිව වීත්තෙන පුච්ඡෙය්‍යා, ගරුසංඛිස න පුග්ගලෙ සුත්තං සංසන්දනත්ථාය ” යන මේ පදයෝ ඇතුළත් වෙති. මේ එකුද්දෙසය විනයානුග්‍රහයෙන් කරණ ලදී.

මහාසධාගාමෝ

1. සඛිකාමාවචරෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොභරනෙනන චජුච්ඡ ජානිතබ්බං, විපතති ජානිතබ්බං, ආපතති ජානිතබ්බං, නිදුනං ජානිතබ්බං, ආකාරො ජානිතබ්බො, පුබ්බාපරං ජානිතබ්බං, කතාකතං ජානිතබ්බං, කමං ජානිතබ්බං, අධිකරණං ජානිතබ්බං, සමථො ජානිතබ්බො, න ඡන්දගති ගන්තබ්බා, න දෙසාගති ගන්තබ්බා, න මොභාගති ගන්තබ්බා, න භයාගති ගන්තබ්බා, සඤ්ඤපතීයෙ ධානෙ සඤ්ඤපෙනබ්බං, නිජ්ඣාපතීයෙ ධානෙ නිජ්ඣාපෙනබ්බං, පෙකකතීයෙ ධානෙ පෙකකිතබ්බං, පසාදතීයෙ ධානෙ පසාදෙනබ්බං, “ලභ්වපකොච්ඡි” තී පරපකොච්ඡි නාචජානිතබ්බො, “බ්බුසස්සනොච්ඡි” තී අපපස්සනො නාචජානිතබ්බො, “ථෙරතරොච්ඡි” තී නචකතරො නාචජානිතබ්බො, අසම්පන්නං න ව්‍යාභට්ඨබ්බං, සම්පන්නං ධම්මතො විනයතො න පරිභාපෙනබ්බං, යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සජුච්ඡාසනෙන නං අධිකරණං වූපසම්මති, තථා නං අධිකරණං වූපසමෙතබ්බං.

2. චජුච්ඡ ජානිතබ්බනති : අට්ඨපාරාජිකානං¹ චජුච්ඡ ජානිතබ්බං, තෙවිසති සඛිකාදිසෙසානං චජුච්ඡ ජානිතබ්බං, දො අනියතානං චජුච්ඡ ජානිතබ්බං, දො චතතාලීසතිස්සගතිසානං චජුච්ඡ ජානිතබ්බං, අට්ඨාසීති සතපාවිතතිසානං චජුච්ඡ ජානිතබ්බං, ආදසපාවිදෙසතීසානං චජුච්ඡ ජානිතබ්බං, දුක්ඛටානං චජුච්ඡ ජානිතබ්බං, දුබ්භාසිතානං චජුච්ඡ ජානිතබ්බං.

3. විපතති ජානිතබ්බාති : සීලවිපතති ජානිතබ්බා, ආචාරවිපතති ජානිතබ්බා, දිට්ඨිවිපතති ජානිතබ්බා, ආජීවිවිපතති ජානිතබ්බා.

4. ආපතති ජානිතබ්බාති : පාරාජිකාපතති ජානිතබ්බා, සඛිකාදිසෙසාපතති ජානිතබ්බා, පුලුවචයාපතති ජානිතබ්බා, පාවිතතියාපතති ජානිතබ්බා, පාවිදෙසතීයාපතති ජානිතබ්බා, දුක්ඛටාපතති ජානිතබ්බා, දුබ්භාසිතාපතති ජානිතබ්බා.

5. නිදුනං ජානිතබ්බනති : අට්ඨපාරාජිකානං නිදුනං ජානිතබ්බං, තෙවිසතිසඛිකාදිසෙසානං නිදුනං ජානිතබ්බං, දො අනියතානං නිදුනං ජානිතබ්බං, දො චතතාලීසතිස්සගතිසානං නිදුනං ජානිතබ්බං, අට්ඨාසීතිසතපාවිතතිසානං නිදුනං ජානිතබ්බා, ආදස පාවිදෙසතීසානං නිදුනං ජානිතබ්බං, දුක්ඛටානං නිදුනං ජානිතබ්බං, දුබ්භාසිතානං නිදුනං ජානිතබ්බං.

6. ආකාරො ජානිතබ්බොති : සංඝො ආකාරතො ජානිතබ්බො, ගණො ආකාරතො ජානිතබ්බො, පුග්ගලො ආකාරතො ජානිතබ්බො, වොදකො ආකාරතො ජානිතබ්බො, වුදිතකො ආකාරතො ජානිතබ්බො.

1. අට්ඨන්තං පාරාජිකානං - මජ්ඣං.

මහාසට්ඨාමය

1. සඬගාමාවචර (අධිකරණ පිණිස සහමැදට පැමිණි) සහමැද විනිශ්චය කරණ විනයධර මහණහු විසින් වස්තුව දනයුතු යැ. විපත්තිය දනයුතු යැ. ආපත්තිය දනයුතු යැ. නිදනය දනයුතු යැ. ආකාරය දනයුතු යැ. පූර්වාපර වචනය දනයුතු යැ. (මේ කරණ ලද යැ මේ නො කරණ ලදයි) කතා කතය දනයුතු යැ. කර්මය දනයුතු යැ. අධිකරණය දනයුතු යැ. ශමථය දනයුතු යැ. ඡන්දයෙන් අගතියට නොයා යුතු යැ. ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යා යුතු යැ. මොහයෙන් අගතියට නො යා යුතු යැ. බියෙන් අගතියට නො යා යුතු යැ. හැඳින්විය යුතු තැන්හි හැඳින්විය යුතු යැ. මෙනෙහි කරවිය යුතු තැන්හි මෙනෙහි කරවිය යුතු යැ. බැලිය යුතු තැන්හි බලවාලියැ යුතු යැ. පැහැදිය යුතු තැන්හි පැහැදවිය යුතුය. පක්ෂ ලදීම් පරපක්ෂය අවමන් නො කටයුතු යැ. බහු ශ්‍රැතයෙහි අල්පශ්‍රැතයා අවමන් නො කටයුතු යැ. තෙමේ මහාස්ථවිරයෙහි නවකතරයා අවමන් නො කටයුතු යැ. නො පැමිණිදූය නො කියයුතු යැ. පැමිණිදූය ධර්මයෙන් විනයයෙන් නො පිරිහෙළිය යුතු යැ. යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘ ශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදුවිය යුතු යි.

2. වත්ථු ජාතිතබ්බං යනු : අට පරිඡි පිළිබඳ වස්තු දනයුතු යැ. තෙව්සි සහවෙසෙස් පිළිබඳ වස්තු දනයුතු යැ. දෙ අනියත පිළිබඳ වස්තු දනයුතු යැ. දෙසාළිස් නිසගි පිළිබඳ වස්තු දනයුතු යැ. එක්සිය අටඅසු පවිති පිළිබඳ වස්තු දනයුතු යැ. දොළොස් පිළිදෙස්නී පිළිබඳ වස්තු දනයුතු යැ. දුකුලා පිළිබඳ වස්තු දනයුතු යැ. දුබැසි පිළිබඳ වස්තු දනයුතු යි.

3. විපත්ති ජනිතබ්බං යනු : ශීලවිපත්ති දනයුතු යැ. ආචාරවිපත්ති දනයුතු යැ. දෘෂ්ටිවිපත්ති දනයුතු යැ. ආභිවචිපත්ති දනයුතු යි.

4. ආපත්ති ජනිතබ්බං යනු : පාරාජිකාපත්ති දනයුතු යැ. සඬසාදියෙසාපත්ති දනයුතු යැ. ථුල්ලච්චයාපත්ති දනයුතු යැ. පාවිත්තියාපත්ති දනයුතු යැ. පාවිදෙසනියාපත්ති දනයුතු යැ. දුක්කටාපත්ති දනයුතු යැ. දුබහාසිතාපත්ති දනයුතු යි.

5. නිදනං ජාතිතබ්බං යනු : අට පරිඡි පිළිබඳ නිදන දනයුතු යැ. තෙව්සි සහවෙසෙස් පිළිබඳ නිදන දනයුතු යැ. දෙඅනියතය පිළිබඳ නිදන දනයුතු යැ. දෙසාළිස් නිසගි පිළිබඳ නිදන දනයුතු යැ. එක්සිය අට අසු පවිති පිළිබඳ නිදන දනයුතු යැ. දොළොස් පිළිදෙස්නී පිළිබඳ නිදන දනයුතු යැ. දුකුලා පිළිබඳ නිදන දනයුතු යැ. දුබැසි පිළිබඳ නිදන දනයුතු යි.

6. ආකාරො ජාතිතබ්බො යනු : සඬසයා ආකාර විසින් දනයුතු යැ. ගණයා ආකාර විසින් දනයුතු යැ. පුද්ගල ආකාර විසින් දනයුතු යැ. වොදක ආකාර විසින් දනයුතු යැ. වූදිකක ආකාර විසින් දනයුතු යි.

සඤ්ඤා ආකාරතො ජානිතබ්බොති : පටිබලො නු ඛො අයං සඤ්ඤා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙකුං ධම්මෙන විනයෙන සන්ච්ඡාසාසනෙන උදහු නොති එවං සඤ්ඤා ආකාරතො ජානිතබ්බො.

ගණො ආකාරතො ජානිතබ්බොති : පටිබලො නු ඛො අයං ගණො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙකුං ධම්මෙන විනයෙන සන්ච්ඡාසාසනෙන උදහු නොති. එවං ගණො ආකාරතො ජානිතබ්බො.

පුඤ්ඤා ආකාරතො ජානිතබ්බොති : පටිබලො නු ඛො අයං පුඤ්ඤා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙකුං ධම්මෙන විනයෙන සන්ච්ඡාසාසනෙන උදහු නොති. එවං පුඤ්ඤා ආකාරතො ජානිතබ්බො.

වොදකො ආකාරතො ජානිතබ්බොති : කච්චි නු ඛො අයමායස්මා පඤ්චස්ස ධම්මස්ස පතිට්ඨාය පරං වොදෙති උදහු නොති. එවං වොදකො ආකාරතො ජානිතබ්බො.

චූච්චකො ආකාරතො ජානිතබ්බොති : කච්චි නු ඛො අයමායස්මා දච්චිස්ස ධම්මස්ස පතිට්ඨායො සච්චෙ ව අකුපෙව උදහු නොති. එවං චූච්චකො ආකාරතො ජානිතබ්බො.

7. පුබ්බාපරං ජානිතබ්බන්ති කච්චි නු ඛො අයමායස්මා චන්චුතො වා චන්චුං සඤ්ඤාමති, විපතනිතො වා විපතනිං සඤ්ඤාමති, අපතනිතො වා අපතනිං සඤ්ඤාමති, අචජානිතො වා උච්ජානාති, පච්ජානිතො වා අචජානාති, අඤ්ඤාන වා අඤ්ඤං උච්චරති, උදහු නොති එවං පුබ්බාපරං ජානිතබ්බං.

8. කතාකතං ජානිතබ්බන්ති : මෙච්චනධම්මො ජානිතබ්බො, මෙච්චන ධම්මස්ස අනුලොමං ජානිතබ්බං, මෙච්චනධම්මස්ස පුබ්බභාගො ජානිතබ්බො.

මෙච්චනධම්මො ජානිතබ්බොති අයං අයසමාපතති ජානිතබ්බො.

මෙච්චනධම්මස්ස අනුලොමං ජානිතබ්බන්ති : භික්ඛු අත්තනො මුඛෙන පරස්ස අභිගජානං ගණහාති.

මෙච්චනධම්මස්ස පුබ්බභාගො ජානිතබ්බොති : වණණාවණණං කායසංසංකො දුට්ඨුලො වාචා අත්තකාමපාරිවරියා චචනමනුසාදනං.

9. කම්මං ජානිතබ්බන්ති : සොලස කම්මානි ජානිතබ්බානි : චත්තාරි අපලොකනකම්මානි ජානිතබ්බානි, චත්තාරි ඤ්ඤාතිකම්මානි ජානිතබ්බානි, චත්තාරි ඤ්ඤාතිදුතියකම්මානි ජානිතබ්බානි, චත්තාරි ඤ්ඤාතිව්භූඤ්ඤාතිකම්මානි ජානිතබ්බානි.

10. අධිකරණං ජානිතබ්බන්ති : චත්තාරි අධිකරණානි ජානිතබ්බානි, විවාදාධිකරණං ජානිතබ්බං, අනුච්චාදාධිකරණං ජානිතබ්බං, අපචත්තාරිකරණං ජානිතබ්බං, කිච්චාධිකරණං ජානිතබ්බං.

“ සඛිසො ආකාරතො ජාතිතබ්බො ” යනු : මේ සඛිසයා මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිඳුචන්තට සමත් හෝ වේ ද, නොහොත් නො වේ දැයි මෙසේ සඛිසයා ආකාර විසින් දතයුතු යි.

“ ගණො ආකාරතො ජාතිතබ්බො ” යනු : මේ ගණයා මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිඳුචන්තට සමත් හෝ වේ ද, නොහොත් නො වේ දැයි මෙසේ ගණයා ආකාරයෙන් දතයුතු යි.

“ පුග්ගලො ආකාරතො ජාතිතබ්බො ” යනු : මේ පුද්ගල මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘ ශාසනයෙන් සන්තිඳුචන්තට සමත් හෝ වේ ද, නොහොත් නො වේ දැයි මෙසේ පුද්ගල ආකාර විසින් දතයුතු යි.

“ වොදකො ආකාරතො ජාතිතබ්බො ” යනු : “ කීම, මේ ආයුෂ්මත් පස්වැදුරුම් දහමිහි පිහිටා අන්තට වොදනා කෙරේ ද, නොහොත් නො කෙරේද ” යි මෙසේ වොදක ආකාර විසින් දතයුතු යි.

“ වුදිතකො ආකාරතො ජාතිතබ්බො ” යනු : “ කීම, මේ ආයුෂ්මත් සත්‍යයෙහි ද අකොප්‍යයෙහි දැයි දෙවැදුරුම් දහමිහි පිහිටියේ ද, නොහොත් නො පිහිටියේ ද ” යි මෙසේ වුදිතක ආකාර විසින් දතයුතු යි.

7. පුබ්බාපරං ජාතිතබ්බං යනු : කීම, මේ ආයුෂ්මත් වස්තුවෙන් වස්තුවට හෝ (එක් වස්තුවෙකින් අන් වස්තුවකට) සචක්‍රමණය කෙරේ ද, විපත්තියෙන් විපත්තියට හෝ සචක්‍රමණය කෙරේ ද, ආපත්තියෙන් ආපත්තියට හෝ සචක්‍රමණය කෙරේ ද, පළමු වළඟා පසුව පිළින හෝ කෙරේ ද, පිළින කොට හෝ වළඟා ද, අනෙකකින් හෝ අනෙකක් වසා ද, නොහොත් නො වසා දැයි මෙසේ පූර්වාපරවචනය දතයුතු යි.

8. කතාකතං ජාතිතබ්බං යනු : මෙමුච්ඡනධර්මය දතයුතු යැ. මෙමුච්ඡනධර්මය පිළිබඳ අනුලොමය දතයුතු යැ. මෙමුච්ඡනධර්මය පිළිබඳ පූර්වභාගය දතයුතු යි.

“ මෙමුච්ඡනධම්මො ජාතිතබ්බො ” යනු : ද්වයං ද්වය සමාපත්ති දතයුතු යි.

“ මෙමුච්ඡනධම්මස්ස අනුලොමං ජාතිතබ්බො ” යනු මහණ සිය මුවෙන් මෙරමා රහසහ ගණි.

“ මෙමුච්ඡනධම්මස්ස පුබ්බභාගො ජාතිතබ්බො ” යනු නීලාදී වර්ණාවර්ණ යැ. කායසංසර්ග යැ දුට්ඨඥ්ජ වචන යැ අත්තකාමපාරිවරියා යැ ඔවුනොවුන්ගේ බස් දීම යැ යන මේ යැ.

9. කම්මං ජාතිතබ්බං යනු : ඡොධග කර්ම දතයුතු යි : චතුර්විධ අපලොකනකර්ම දතයුතු යැ. චතුර්විධ ඤාත්තිකර්ම දතයුතු යැ. චතුර්විධ ඤාත්තිදුක්ඛයකර්ම දතයුතු යැ. චතුර්විධ ඤාත්තිවතුත්ථ කර්ම දතයුතු යි.

10. අධිකරණං ජාතිතබ්බං යනු : චතුර්විධ අධිකරණ දතයුතු යි ; විවාදාධිකරණ දතයුතු යැ. අනුවාදාධිකරණ දතයුතු යැ. ආපත්තාධිකරණ දතයුතු යැ. කිව්වාධිකරණ දතයුතු යි.

11. සමථො ජාතිතබ්බොති: සත්ත සමථා ජාතිතබ්බා : සමමුඛා-
 විනයො ජාතිතබ්බො, සතීවිනයො ජාතිතබ්බො, අමුලභවිනයො
 ජාතිතබ්බො, පටිඤ්ඤාතකරණං ජාතිතබ්බො, යෙභුග්ගසිසා ජාතිතබ්බො,
 තස්ස පාපියග්ගසිසා ජාතිතබ්බො, තිණ්වජ්ඣාරකො ජාතිතබ්බො.

12. න ඡන්දගති ගන්තබ්බොති¹ ඡන්දගතිං ගච්ඡන්තො කථං ඡන්දගතිං
 ගච්ඡති : ඉධෙකච්චො “අයං මෙ උපඡක්ඛායො වා ආචරියො වා සඤ්ඤි-
 විහාරිකො වා අනෙතවාසිකො වා සමානුපඡක්ඛායකො වා සමානාවරිය-
 කො වා සඤ්ඤිට්ඨො වා සමහනෙතො වා ඤාතිසාලොභිතො වා” ති
 තස්සානුකම්පකාය තස්සානුරක්ඛාය අධම්මං ධම්මොති දීපෙති, ධම්මං
 අධම්මොති දීපෙති, අවිනයං විනයොති දීපෙති, විනයං අවිනයොති
 දීපෙති, අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙන භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති
 දීපෙති, භාසිතං ලපිතං තථාගතෙන අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති
 දීපෙති. අනාචිණ්ණං තථාගතෙන ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති දීපෙති,
 ආචිණ්ණං තථාගතෙන අනාචිණ්ණං තථාගතෙනාති දීපෙති,
 අපඤ්ඤාතනං තථාගතෙන පඤ්ඤාතනං තථාගතෙනාති දීපෙති,
 පඤ්ඤාතනං තථාගතෙන අපඤ්ඤාතනං තථාගතෙනාති දීපෙති,
 අනාපතති. ආපතතිති දීපෙති ආපතති. අනාපතතිති දීපෙති, ලුහුකං
 ආපතති. ගරුකා ආපතතිති දීපෙති, ගරුකං ආපතති. ලුහුකා ආපතතිති
 දීපෙති, සාවසෙසං ආපතති. අනවසෙසා ආපතතිති දීපෙති, අනවසෙසං
 ආපතති. සාවසෙසා ආපතතිති දීපෙති, දුට්ඨුලං ආපතති. අදුට්ඨුලො
 ආපතතිති දීපෙති, අදුට්ඨුලං ආපතති. දුට්ඨුලො ආපතතිති දීපෙති.
 ඉමෙති අධාරසති වජ්ඣති ඡන්දගතිං ගච්ඡන්තො බහුජනඅභිතාය
 පටිපනො හොති බහුජනඅසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනන්ධාය අභිතාය
 දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. ඉමෙති අධාරසති වජ්ඣති ඡන්දගතිං ගච්ඡන්තො
 බතං උපහතං අත්තානං පරිහරති, සාවජේථා ච හොති සානුවජේථා ච
 විඤ්ඤානං. බහුඤ්ඤා අපුඤ්ඤා පසවති. ඡන්දගතිං ගච්ඡන්තො එවං
 ඡන්දගතිං ගච්ඡති.

13. න ද්‍රෙසාගති ගන්තබ්බොති : ද්‍රෙසාගතිං ගච්ඡන්තො කථං
 ද්‍රෙසාගතිං ගච්ඡති : ඉධෙකච්චො අනන්ධං මෙ අචරීති ආභාතං බ්‍රහ්මි,
 අනන්ධං මෙ චරතීති ආභාතං බ්‍රහ්මි, අනන්ධං මෙ චරිස්සතීති ආභාතං
 බ්‍රහ්මි, පියස්ස මෙ මනාපස්ස අනන්ධං අචරි, අනන්ධං චරති, අනන්ධං
 චරිස්සතීති ආභාතං බ්‍රහ්මි, අප්පියස්ස මෙ අමනාපස්ස අන්ධං අචරි,
 අන්ධං චරති, අන්ධං චරිස්සතීති ආභාතං බ්‍රහ්මි. ඉමෙති නවති
 ආභාතවජ්ඣති ආභාතීතො පටිභාතීතො² කුඤ්ඤො කොධාභිභුනො
 අධම්මං ධම්මොති දීපෙති, ධම්මං අධම්මොති දීපෙති, -පෙ- දුට්ඨුලං
 ආපතති. අදුට්ඨුලො ආපතතිති දීපෙති, අදුට්ඨුලං ආපතති. දුට්ඨුලො
 ආපතතිති දීපෙති. ඉමෙති අධාරසති වජ්ඣති ද්‍රෙසාගතිං ගච්ඡන්තො
 බහුජනඅභිතාය පටිපනො හොති බහුජනඅසුඛාය බහුනො ජනස්ස
 අනන්ධාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං, ඉමෙති අධාරසති වජ්ඣති
 ද්‍රෙසාගතිං ගච්ඡන්තො බතං උපහතං අත්තානං පරිහරති, සාවජේථා ච
 හොති සානුවජේථා ච විඤ්ඤානං, බහුඤ්ඤා අපුඤ්ඤා පසවති, ද්‍රෙසාගතිං
 ගච්ඡන්තො එවං ද්‍රෙසාගතිං ගච්ඡති.

1. ගන්තබ්බොති - සිමු2.
 2. ආභාතො/පටිභාතො - සිමු. මජ්ඣ., සඤා.

11. සමථො ජාතිතබ්බො යනු : සජ්තගමථයෝ දනසුතු වෙති : සම්මුඛාවිනය දනසුතු යැ. සතිවිනය දනසුතු යැ. අමුළභවිනය දනසුතුය. පටිඤ්ඤතකරණ දනසුතු යැ. යෙභුයාසිකා දනසුතු යැ. තස්සපාපියාසිකා දනසුතු යැ. තිණුවත්ථාරකය දනසුතු යි.

12. “ න ඡන්දගති ගත්තබ්බො ” යනු ඡන්දයෙන් අගතියට යන්නේ කෙසේ ඡන්දයෙන් අගතියට යේ ද යත් : මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් මහණෙක් “ මේ තෙමේ මාගේ උපාධ්‍යාය යි හෝ ආවායාසී යි හෝ සද්ධිවිභාරික යැ යි හෝ අන්තවාසික යැ යි හෝ සමානොපාධ්‍යායැ යි හෝ සමානාවායා යැ යි හෝ සන්දෘෂ්ට මිත්‍ර යැ යි හෝ සම්භක්ත මිත්‍ර යැ යි හෝ ඤාතිසාලොභිතයැ යි හෝ ඔහුට අනුකම්පා පිණිස ඔහු රැක්ම පිණිස අධර්මය ධර්මයැ යි දක්වා ද, ධර්මය අධර්මයැ යි දක්වා ද, අවිනය විනයැ යි දක්වා ද, විනය අවිනයැ යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්ද ප්‍රකාශ නො කරණ ලද්ද තථාගතයන් විසින් වදරණ ලද යි ප්‍රකාශ කරණ ලද යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් වදරණ ලද්ද ප්‍රකාශ කරණ ලද්ද තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද යි ප්‍රකාශ නො කරණ ලද යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් නො පුරුදු කරණ ලද්ද තථාගතයන් විසින් පුරුදු කරණ ලද යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් පුරුදු කරණ ලද්ද තථාගතයන් විසින් නො පුරුදු කරණ ලද යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලද්ද තථාගතයන් විසින් පණවන ලද යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් පණවන ලද්ද තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලද යි දක්වා ද, අනාපත්තිය ආපත්තියැ යි දක්වා ද, ආපත්තිය අනාපත්තියැ යි දක්වා ද, ලභ්‍රකාපත්තිය ගරුකාපත්තියැ යි දක්වා ද, ගරුකාපත්තිය ලභ්‍රකාපත්තියැ යි දක්වා ද, සාවසෙසාපත්තිය අනවසෙසාපත්තියැ යි දක්වා ද, අනවසෙසාපත්තිය සාවසෙසාපත්තිය යැ යි දක්වා ද, දුට්ඨල්ලාපත්තිය අදුට්ඨල්ලාපත්තිය යැ යි දක්වා ද, අදුට්ඨල්ලාපත්තිය දුට්ඨල්ලාපත්තියැ යි දක්වා ද, මේ අටලොස් වැදූරුම් කරුණින් ඡන්දයෙන් අගතියට යන්නේ බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නො සුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස දෙවි මිනිසුන්ට අහිත පිණිස දුක් පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි. මේ අටලොස් කරුණින් ඡන්දයෙන් අගතියට යන්නේ සාරාදුමු කුසල් මුල් ඇති වූ නසන ලද තමා පරිහරණය කෙරෙයි. (හේ) වරද සහිත වූයේ ද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් වොදනා කටයුතු ද වෙයි. බොහෝ අකුසල් ද රැස් කෙරෙයි. ඡන්දයෙන් අගතියට යන්නේ මෙසේ ඡන්දයෙන් අගතියට යේ.

13. “ න දොසාගති ගත්තබ්බො ” යනු : ද්වේෂයෙන් අගතියට යන්නේ කෙසේ ද්වේෂයෙන් අගතියට යේ ද යත් : මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් මහණෙක් මට (පෙර) අවැඩ කෙළේ යැයි වෛර බඳී ද, මට (දැන්) අවැඩ කෙරේ යැයි වෛර බඳී ද, මට (මතු) අවැඩ කරන්නේ යැ යි වෛර බඳී ද, මාගේ ප්‍රිය මනාපයාහට අවැඩ කෙළේ යැ අවැඩ කෙරෙයි අවැඩ කරන්නේ යැ යි වෛර බඳී ද, මාගේ අප්‍රිය අමනාපයාහට වැඩකෙළේ යැ වැඩ කරයි වැඩ කරන්නේ යැයි වෛර බඳී ද, මේ නව ආසාන වස්තූන් ගෙන් පහරණ ලද්දේ පුන පුනා පහරණ ලද්දේ කිපියේ ක්‍රොධයෙන් මධ්‍යා ලද්දේ අධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වා ද ධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වා ද . . . කුළුල් ඇවැත නොකුළුල් ඇවැතැ යි දක්වා ද නො කුළුල් ඇවැත කුළුල් ඇවැතැ යි දක්වා ද, මේ අටලොස් කරුණෙන් ද්වේෂයෙන් අගතියට යන්නේ බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස දෙවි මිනිසුන්ට අහිත පිණිස දුක් පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි. මේ අටලොස් කරුණෙන් ද්වේෂයෙන් අගතියට යන්නේ සාරාදුමු කුසල් මුල් ඇති වූ නසන ලද තමා පරිහරණය කෙරෙයි. (හේ) වරද සහිත වූයේ ද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් වොදනා කටයුතු ද වෙයි. බොහෝ අකුසල් ද රැස් කෙරෙයි. ද්වේෂයෙන් අගතියට යන්නේ මෙසේ ද්වේෂයෙන් අගතියට යේ.

14. න මොහාගති ගන්තබ්බාති : මොහාගතිං ගච්ඡන්තො කථං මොහාගතිං ගච්ඡති : රතො රුගච්ඡෙත ගච්ඡති, දුට්ඨො දොඤ්චසෙත ගච්ඡති, මුළුලො මොහව්චසෙත ගච්ඡති, පරුමට්ඨො දිට්ඨිවතො ගච්ඡති, මුළුලො සමමුළුලො මොහාභිභුතො අධම්මං ධම්මොති දීපෙති, ධම්මං අධම්මොති දීපෙති, - පෙ-දුට්ඨුලං ආපනතිං අට්ඨුලා ආපනතීති දීපෙති, අදුට්ඨුලං ආපනතිං දුට්ඨුලා ආපනතීති දීපෙති. ඉමෙහි අධ්යාරසති වජ්ඣති මොහාගතිං ගච්ඡන්තො බහුජනඅභිනාය පටිපනො හොති බහුජනඅසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනන්ධාය අභිනාය දුක්ඛාය දෙව-මනුස්සානං, ඉමෙහි අධ්යාරසති වජ්ඣති මොහාගතිං ගච්ඡන්තො බතං උපහතං අත්තානං පරිහරති, සාවඥො ච හොති, සානුවඥො ච විඤ්ඤානං, බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවති. මොහාගතිං ගච්ඡන්තො එවං මොහාගතිං ගච්ඡති

15. න භයාගති ගන්තබ්බාති : භයාගතිං ගච්ඡන්තො කථං භයාගතිං ගච්ඡති : ඉධෙකච්චො “අයං විසමතිස්සිතො වා ගහන-තිස්සිතො වා බලවතිස්සිතො වා කකඛලො ඵරුසො ජීවිතනනරුයං වා බ්‍රහ්මචරියනනරුයං වා කට්ඨස්සතීති තස්ස භයා භීතො අධම්මං ධම්මොති දීපෙති, ධම්මං අධම්මොති දීපෙති, අවිනයං විනයොති දීපෙති, විනයං අවිනයොති දීපෙති අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙන භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති දීපෙති, භාසිතං ලපිතං තථාගතෙන අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති දීපෙති, අනාවිණ්ණං තථාගතෙන ආවිණ්ණං තථාගතෙනාති දීපෙති, ආවිණ්ණං තථාගතෙන අනාවිණ්ණං තථාගතෙනාති දීපෙති, අපඤ්ඤතං තථාගතෙන පඤ්ඤතං තථාගතෙනාති දීපෙති, පඤ්ඤතං තථාගතෙන අපඤ්ඤතං තථාගතෙනාති දීපෙති, අනාපනතීති දීපෙති, ආපනතීති දීපෙති, අනාපනතීති දීපෙති, ලහුකං ආපනතීති දීපෙති, ගරුකං ආපනතීති දීපෙති, ගරුකං ආපනතීති දීපෙති, උහුකං ආපනතීති දීපෙති, සාවසෙසං ආපනතීති දීපෙති, අනවසෙසං ආපනතීති දීපෙති, සාවසෙසං ආපනතීති දීපෙති, දුට්ඨුලං ආපනතීති දීපෙති, අදුට්ඨුලා ආපනතීති දීපෙති, අදුට්ඨුලං ආපනතීති දුට්ඨුලා ආපනතීති දීපෙති, ඉමෙහි අධ්යාරසති වජ්ඣති භයාගතිං ගච්ඡන්තො බහුජන අභිනාය පටිපනො හොති බහුජනඅසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනන්ධාය අභිනාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං, ඉමෙහි අධ්යාරසති වජ්ඣති භයාගතිං ගච්ඡන්තො බතං උපහතං අත්තානං පරිහරති සාවඥො ච හොති සානුවඥො ච විඤ්ඤානං. බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවති. භයාගතිං ගච්ඡන්තො එවං භයාගතිං ගච්ඡති.

16. ඡන්ද දොසා භයා මොහා යො ධම්මං අතිවතති,
තිනීයති තස්ස යසො කාලපකෙඛි වජ්ඣමාති.

17. කථං න ඡන්දගතිං ගච්ඡති : අධම්මං අධම්මොති දීපෙනො න ඡන්දගතිං ගච්ඡති, ධම්මං ධම්මොති දීපෙනො න ඡන්දගතිං ගච්ඡති, අවිනයං අවිනයොති දීපෙනො න ඡන්දගතිං ගච්ඡති, විනයං විනයොති දීපෙනොති න ඡන්දගතිං ගච්ඡති, අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙන අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති දීපෙනො න ඡන්දගතිං ගච්ඡති, භාසිතං ලපිතං තථාගතෙන භාසිතං ලපිතං

14. “ න මොහගති ගත්තබ්බා ” යනු : මොහයෙන් අගතියට යන්නේ කෙසේ මොහයෙන් අගතියට යේ ද යත් : සංරක්ත වූයේ රාවචයෙන් මොහගතියට යෙයි. දුෂ්ට වූයේ ද්වේෂවශයෙන් මොහගතියට යෙයි. මූළා වූයේ මොහවශයෙන් මොහගතියට යෙයි. පරාමාෂ්ට වූයේ දෘෂ්ටිවශයෙන් මොහගතියට යෙයි. මූළා වූයේ අතීතයින් මූළා වූයේ මොහයෙන් මධනාලද්දේ අධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වා ද, ධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වා ද, . . . තුළල් ඇවැත නො තුළල් ඇවැතැ යි දක්වා ද, නො තුළල් ඇවැත තුළල් ඇවැතැ යි දක්වා ද, මේ අටලොස් කරුණෙන් මොහයෙන් අගතියට යන්නේ බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නො සුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස දෙවිමිනිසුන්ට අහිත පිණිස දුක් පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි. මේ අටලොස් කරුණෙන් මොහයෙන් අගතියට යන්නේ සාරාදුමු කුසල්මුල් ඇති නසන ලද තමා පරිහරණය කෙරෙයි. (හේ) වරද සහිත වූයේ ද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් වොදනා කටයුතු වෙයි. බොහෝ අකුසල් ද රැස් කෙරෙයි. මොහයෙන් අගතියට යන්නේ මෙසේ මොහයෙන් අගතියට යේ.

15. “ න භයාගති ගත්තබ්බා ” යනු : බියෙන් අගතියට යන්නේ කෙසේ බියෙන් අගතියට යේ ද යත් : මෙ සස්තෙහි ඇතැම් මහණෙක් මේ තෙමේ විෂම වූ කාය කර්මාදියෙන් යුක්ත යැ යි හෝ (අන්තග්‍රාහික මිථ්‍යා දෘෂ්ටි සධ්ධාත) ගහණයන් ඇසුරු කරණ ලදැ යි හෝ බලවතුන් ඇසුරු කරණ ලදැ යි හෝ කර්කශ රථ වූයේ ජීවිතයට උවදුරක් හෝ බඹසරට උවදුරක් හෝ කරන්නේ යැ යි හෝ ඔහු කෙරෙන් බියපත් වූයේ අධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වා ද, ධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වා ද, අවිනය විනයැ යි දක්වා ද, විනය අවිනයැ යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්ද ප්‍රකාශ නො කරණ ලද්ද තථාගතයන් විසින් වදරණ ලදැ යි ප්‍රකාශ කරණ ලදැ යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් වදරණ ලද්ද ප්‍රකාශ කරණ ලදැ යි ප්‍රකාශ නො කරණ ලදැ යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් පුරුදු නො කරණ ලද්ද තථාගතයන් විසින් පුරුදු කරණ ලදැ යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් පුරුදු කරණ ලද්ද තථාගතයන් විසින් පුරුදු නො කරණ ලදැ යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලද්ද තථාගතයන් විසින් පණවන ලදැ යි දක්වා ද, තථාගතයන් විසින් පණවන ලද්ද තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලදැ යි දක්වා ද, නො ඇවැත ඇවැතැ යි දක්වා ද, ඇවැත නොඇවැතැ යි දක්වා ද, ලුහු ඇවැත ගරු ඇවැතැ යි දක්වා ද, ගරු ඇවැත ලුහු ඇවැතැ යි දක්වා ද, සාවසෙස ඇවැත අනවසෙස ඇවැතැ යි දක්වා ද, අනවසෙස ඇවැත සාවසෙස ඇවැතැ යි දක්වා ද, තුළල් ඇවැත නො තුළල් ඇවැතැ යි දක්වා ද, නො තුළල් ඇවැත තුළල් ඇවැතැ යි දක්වා ද, මේ අටලොස් කරුණෙන් බියෙන් අගතියට යන්නේ බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නො සුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස දෙවිමිනිසුන්ට අහිත පිණිස දුක් පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි. මේ අටලොස් කරුණෙන් බියෙන් අගතියට යන්නේ සාරා දුමු කුසල්මුල් ඇති වූ නසන ලද තමා පරිහරණය කෙරෙයි. වරද සහිත වූයේ ද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් වොදනා කටයුතු ද වෙයි. බොහෝ අකුසල් ද රැස් කෙරෙයි. බියෙන් අගතියට යන්නේ මෙසේ බියෙන් අගතියට යේ.

16. යමෙක් ඡන්දයෙන් හෝ ද්වේෂයෙන් හෝ බියෙන් හෝ මොහයෙන් හෝ ධර්මය ඉක්මවා ද, ඔහුගේ කීර්තිය කෘෂ්ණපක්ෂයෙහි වන්ද්‍යා මෙන් වෙසෙසින් පිරිහේ.

17. කෙසේ නම් ඡන්දයෙන් අගතියට නො යේ ද යත් : අධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වන්නේ ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි. ධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වන්නේ ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි. අවිනය අවිනය යැ යි දක්වන්නේ ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි. විනය විනය යැ යි දක්වන්නේ ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි. තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්ද ප්‍රකාශ නො කරණලද්ද තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලදැ යි ප්‍රකාශ නො කරණලදැ යි දක්වන්නේ ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි. තථාගතයන් විසින් වදරණලද්ද ප්‍රකාශ කරණලද්ද තථාගතයන් විසින් වදරණලදැ යි ප්‍රකාශ කරණලදැ යි

දීපෙනො න භයාගතිං ගච්ඡති, සාවිසෙසං ආපනතිං සාවිසෙසා ආපනතිති දීපෙනො න භයාගතිං ගච්ඡති, අනච්ඡෙසං ආපනතිං අනච්ඡෙසා ආපනතිති දීපෙනො න භයාගතිං ගච්ඡති, දුට්ඨුලං ආපනතිං දුට්ඨුලා ආපනතිති දීපෙනො න භයාගතිං ගච්ඡති, අදුට්ඨුලං ආපනතිං අදුට්ඨුලා ආපනතිති දීපෙනො න භයාගතිං ගච්ඡති, එවං න භයාගතිං ගච්ඡති

21. ජන්ද දෙසා භයා මොහා යො ධම්මං නාතිවන්තති, ආදුරති තස්ස යසො සුක්කපකෙඛච ව්‍යද්ධාති.

22. කථං සඤ්ඤපතීයෙ ධානෙ සඤ්ඤපෙති : අධම්මං අධම්මොති දීපෙනො සඤ්ඤපතීයෙ ධානෙ සඤ්ඤපෙති, ධම්මං ධම්මොති දීපෙනො සඤ්ඤපතීයෙ ධානෙ සඤ්ඤපෙති -පෙ- දුට්ඨුලං ආපනතිං දුට්ඨුලා ආපනතිති දීපෙනො සඤ්ඤපතීයෙ ධානෙ සඤ්ඤපෙති, අදුට්ඨුලං ආපනතිං අදුට්ඨුලා ආපනතිති දීපෙනො සඤ්ඤපතීයෙ ධානෙ සඤ්ඤපෙති, එවං සඤ්ඤපතීයෙ ධානෙ සඤ්ඤපෙති.

23. කථං නිජ්ඣාපතීයෙ ධානෙ නිජ්ඣාපෙති : අධම්මං අධම්මොති දීපෙනො නිජ්ඣාපතීයෙ ධානෙ නිජ්ඣාපෙති, ධම්මං ධම්මොති දීපෙනො නිජ්ඣාපතීයෙ ධානෙ නිජ්ඣාපෙති, -පෙ- දුට්ඨුලං ආපනතිං දුට්ඨුලා ආපනතිති දීපෙනො නිජ්ඣාපතීයෙ ධානෙ නිජ්ඣාපෙති, අදුට්ඨුලං ආපනතිං අදුට්ඨුලා ආපනතිති දීපෙනො නිජ්ඣාපතීයෙ ධානෙ නිජ්ඣාපෙති, එවං නිජ්ඣාපතීයෙ ධානෙ නිජ්ඣාපෙති.

24. කථං පෙකඛතීයෙ ධානෙ පෙකඛති : අධම්මං අධම්මොති දීපෙනො පෙකඛතීයෙ ධානෙ පෙකඛති, ධම්මං ධම්මොති දීපෙනො, -පෙ- දුට්ඨුලං ආපනතිං දුට්ඨුලා ආපනතිති දීපෙනො, -පෙ- අදුට්ඨුලං ආපනතිං අදුට්ඨුලා ආපනතිති දීපෙනො, -පෙ- එවං පෙකඛතීයෙ ධානෙ පෙකඛති.

25. කථං පසාදතීයෙ ධානෙ පසාදෙති : අධම්මං අධම්මොති දීපෙනො පසාදතීයෙ ධානෙ පසාදෙති, ධම්මං ධම්මොති -පෙ- දුට්ඨුලං ආපනතිං දුට්ඨුලා ආපනතිති -පෙ- අදුට්ඨුලං ආපනතිං අදුට්ඨුලා ආපනතිති -පෙ- එවං පසාදතීයෙ ධානෙ පසාදෙති.

26. කථං ලභ්භිපකෙඛාමභිති පරපකං අවජානාති : ඉධෙකච්චො, ලභ්භිපකෙඛා හොති ලභ්භිපරිචාරෙ පකඛවා ඤ්ඤතිමා, 'අයං අලභ්භිපකෙඛා අලභ්භිපරිචාරෙ න පකඛවා න ඤ්ඤතිමා'ති තස්ස අවජානනො අධම්මං ධම්මොති දීපෙති, ධම්මං අධම්මොති දීපෙති -පෙ- දුට්ඨුලං ආපනතිං අදුට්ඨුලා ආපනතිති දීපෙති, අදුට්ඨුලං ආපනතිං දුට්ඨුලා ආපනතිති දීපෙති, එවං ලභ්භිපකෙඛාමභිති පරපකං අවජානාති.

27. කථං බහුස්සුනොමභිති අපසස්සුනං අවජානාති : ඉධෙකච්චො, බහුස්සුනො හොති සුතධරෙ සුතසනනිචයො, අයං අපසස්සුනො අපසාගමො අපසධරෙති තස්ස අවජානනො අධම්මං ධම්මොති

සාවසෙස ඇවුතැ යි දක්වන්නේ බියෙන් අගතියට නො යෙයි. අනවසෙස ඇවුත අනවසෙස ඇවුතැ යි දක්වන්නේ බියෙන් අගතියට නො යෙයි. තුළල් ඇවුත තුළල් ඇවුතැ යි දක්වන්නේ බියෙන් අගතියට නො යෙයි. නො තුළල් ඇවුත නො තුළල් ඇවුතැ යි දක්වන්නේ බියෙන් අගතියට නො යෙයි. මෙසේ බියෙන් අගතියට නො යේ.

21. යමෙක් තෙමේ ඡන්දයෙන් හෝ ද්වේෂයෙන් හෝ බියෙන් හෝ මොහයෙන් හෝ යුක්තිධර්මය නො ඉක්මවා ද, ඔහුගේ කීර්තිය ශුක්ලපක්ෂයෙහි වන්ද්‍රයා මෙන් ක්‍රමයෙන් පිරෙන්නේ යි.

22. කීසෙයින් හැඳින්වියයුතු තන්හි හඳුන්වා ද යන් : අධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වන්නේ හැඳින්විය යුතු තන්හි හඳුන්වයි. ධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වන්නේ හැඳින්විය යුතු තන්හි හඳුන්වයි. තුළල් ඇවුත තුළල් ඇවුතැ යි දක්වන්නේ හැඳින්විය යුතු තන්හි හඳුන්වයි. නො තුළල් ඇවුත නො තුළල් ඇවුතැ යි දක්වන්නේ හැඳින්විය යුතු තන්හි හඳුන්වයි. මෙසෙයින් හැඳින්විය යුතු තන්හි හඳුන්වයි.

23. කීසෙයින් මෙනෙහිකරවියයුතු තන්හි මෙනෙහි කරවා ද යන් : අධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වන්නේ මෙනෙහි කරවියයුතු තන්හි මෙනෙහි කරවයි. ධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වන්නේ මෙනෙහි කරවියයුතු තන්හි මෙනෙහි කරවයි. තුළල් ඇවුත තුළල් ඇවුතැ යි දක්වන්නේ මෙනෙහි කරවියයුතු තන්හි මෙනෙහි කරවයි. නො තුළල් ඇවුත නො තුළල් ඇවුතැ යි දක්වන්නේ මෙනෙහි කරවියයුතු තන්හි මෙනෙහි කරවයි. මෙසෙයින් මෙනෙහි කරවියයුතු තන්හි මෙනෙහි කරවයි.

24. කීසෙයින් දැක්විය යුතු තන්හි දක්වා ද යන් : අධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වන්නේ දැක්වියයුතු තන්හි දක්වයි. ධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වන්නේ දැක්වියයුතු තන්හි දක්වයි. තුළල් ඇවුත තුළල් ඇවුතැ යි දක්වන්නේ දැක්විය යුතුතන්හි දක්වයි. නො තුළල් ඇවුත නො තුළල් ඇවුතැ යි දක්වන්නේ දැක්වියයුතු තන්හි දක්වයි. මෙසෙයින් දැක්විය යුතුතන්හි දක්වයි.

25. කීසෙයින් පැහැදවිය යුතු තන්හි පහදවා ද යන් : අධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වන්නේ පැහැදවිය යුතු තන්හි පහදවයි. ධර්මය ධර්ම යැ යි තුළල් ඇවුත තුළල් ඇවුතැ යි දක්වන්නේ පැහැදවිය යුතු තන්හි පහදවයි. නො තුළල් ඇවුත නො තුළල් ඇවුතැ යි දක්වන්නේ පැහැදවිය යුතු තන්හි පහදවයි. මෙසෙයින් පැහැදවිය යුතු තන්හි පහදවයි.

26. “ කීසෙයින් ලැබූ පක්ෂ ඇත්තෙමි ” යි පරපක්ෂයට අවමන් කෙරේ ද යන් : මෙ සස්තෙහි ඇතැම් මහණෙක් ලැබූ පක්ෂ ඇත්තේ ලැබූ පිරිවර ඇත්තේ පක්ෂ ඇත්තේ නෑයන් ඇත්තේ වෙයි. (හේ) මේ පුද්ගල නො ලද පක්ෂ ඇත්තෙක, නො ලද පිරිවර ඇත්තෙක, දක්ෂ නැත්තෙක නෑයන් නැත්තෙක, ” යි ඔහුට අවමන් කරන්නේ අධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වයි. ධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වයි. තුළල් ඇවුත නො තුළල් ඇවුතැ යි දක්වයි. නො තුළල් ඇවුත තුළල් ඇවුතැ යි දක්වයි. “ මෙසෙයින් ලැබූ පක්ෂ ඇත්තෙමි ” යි පරපක්ෂයට අවමන් කෙරේ.

27. “ කීසෙයින් බහුග්‍රහයෙමි ” යි අල්පග්‍රහයාහට අවමන් කෙරේ ද යන් : මෙ සස්තෙහි ඇතැම් මහණෙක් බහුග්‍රහ වෙයි, ග්‍රහධර වෙයි, ග්‍රහ සන්නිවය (ඇසු පිරු දෑ රැස්කොට තබන්නේ) වෙයි, හේ පුද්ගල අල්පග්‍රහයෙක, නො පුහුණු වූ ආගම ඇත්තෙක, බණදහම නො දරන්නෙකැ ” යි ඔහුට අවමන් කරන්නේ අධර්මය ධර්ම යැ යි

දීපෙනි, ධම්මං අධම්මොති දීපෙනි -පෙ- දුට්ඨලං ආපනතිං අදුට්ඨලා ආපනති'ති දීපෙනි, අදුට්ඨලං ආපනතිං දුට්ඨලා ආපනතිති දීපෙනි, එවං බහුස්සන්ධොමනිති අපසස්සන්ධං අවජානාති.

28. කථං ථෙරන්ධෙරෙමනිති නවකතරං අවජානාති : ඉධෙකච්චො ථෙරෙ භොති රත්තඤ්ඤා චීරපබ්බජ්ඣො, 'අයං නවකො අපඤ්ඤානො¹ අපසස්සන්ධො අපසකන්ඤ්ඤා, ඉමස්ස වචනං අකතං භවිස්සන්ති'ති තස්ස අවජානනො; අධම්මං ධම්මොති දීපෙනි, ධම්මං අධම්මොති දීපෙනි -පෙ- දුට්ඨලං ආපනතිං අදුට්ඨලා ආපනතිති දීපෙනි, අදුට්ඨලං ආපනතිං දුට්ඨලා ආපනතිති දීපෙනි, එවං ථෙරන්ධෙරෙමනිති නවකතරං අවජානාති.

29. අභමපනනං න ව්‍යාභරිතබ්බනති : අනොතිණ්ණං භාරං න මනාරෙතබ්බං.

30. සම්පනනං ධම්මනො විනයනො න පරිභාපෙනබ්බනති : යමජාය සබ්බො සන්තිපතීනො භොති, තමජං ධම්මනො විනයනො න පරිභාපෙනබ්බං.

31 යෙන ධම්මෙනාති : භූතෙන වජ්ඣනා.

යෙන විනයෙනාති : වොදෙත්ථා සාරෙත්ථා.

යෙන සජ්ඣතාසනෙනාති : ඤාතනිසම්පදාය අනුසාමිකම්පදාය. යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සජ්ඣතාසනෙන නං අභිකරණං වූපසම්මති, තථා නං අභිකරණං වූපසමෙතබ්බනති.

අනුච්ඡේදක අනුයෝගො

අනුච්ඡේදකෙහි වොදෙකා පුච්ඡිතබ්බොති : යං බො නං ආවුසො ඉමස්ස භික්ඛුනො පචාරණං ධපෙසි, කිමනි නං ධපෙසි : සීලවිපතනියා ධපෙසි, ආචාරවිපතනියා ධපෙසි, දිට්ඨිවිපතනියා ධපෙසිති.

සො චෙ එවං වදෙය්‍ය : “සීලවිපතනියා වා ධපෙමි, ආචාර- විපතනියා වා ධපෙමි, දිට්ඨිවිපතනියා වා ධපෙමි”ති.

සො එවමස්ස වචනීයො : ‘ජානාති පනායස්මා සීලවිපතනිං, ජානාති ආචාරවිපතනිං, ජානාති දිට්ඨිවිපතනිනි.

සො චෙ එවං වදෙය්‍ය : “ජානාමි බො අහං ආවුසො සීලවිපතනිං, ජානාමි ආචාරවිපතනිං, ජානාමි දිට්ඨිවිපතනි”නති.

සො එවමස්ස වචනීයො : “කතමා පනාචුසො සීලවිපතනි, කතමා ආචාරවිපතනි, කතමා දිට්ඨිවිපතනි”ති.

1. අපසඤ්ඤානො - සිමු, ඡේසං

දක්වයි. ධර්මය අධර්මය යි දක්වයි. තුළල් ඇවැත නො තුළල් ඇවැතැයි දක්වයි. නො තුළල් ඇවැත තුළල් ඇවැතැයි දක්වයි. “ මෙසෙයින් බහුග්‍රැතයෙමි ” යි අල්ප-ග්‍රැතයාහට අවමන් කෙරේ.

28. “ කියෙයින් ස්ථවිරතරයෙමි ” යි නවකතරයාහට අවමන් කෙරේ ද යත් : මෙ සස්තෙනි ඇතැම් මහණෙක් රාත්‍රඤ චූයේ පැවිද්දෙන් බොහෝ කල් ඇත්තේ ස්ථවිර වෙයි. හේ මෙ පුද්ගල නවක යැ අප්‍රකට යැ විනයඤ නො වෙයි, තතු නො දනී, මොහුගේ වචනය නො කළයුතු වන්නේ යැ යි ” ඔහුට අවමන් කරන්නේ අධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වයි. ධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වයි. තුළල් ඇවැත නො තුළල් ඇවැතැ යි දක්වයි. නො තුළල් ඇවැත තුළල් ඇවැතැ යි දක්වයි. “ මෙසෙයින් ස්ථවිරතරයෙමි ” යි නවකතරයාහට අවමන් කෙරේ.

29. අසම්පන්නං න ව්‍යාහරිතබ්බං යනු : අනවතීර්ණභාරය අවතරණය නොකට යුතු යි.

30. සම්පන්නං ධම්මතො විනයතො න පරිභාපෙනබ්බං යනු : සඛිසයා යම් කරුණක් සඳහා රැස් වූයේ වේ ද, එ කරුණ ධර්මයෙන් විනයයෙන් නො පිරිහෙළිය යුතු යි.

31. යෙන ධම්මෙන යනු : විද්‍යාමානවස්තුයෙනි.

යෙන විනයෙන යනු : වොදනා කොට (ඇවැත) සිහි කරවා.

යෙන සත්ථු සාසනෙන යනු : ඤාත්තිසම්පන්නියෙන් අනුසාවනසම්පන්නියෙන්, යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් එසෙයින් ඒ අධිකරණය සන්තිදවිය යුතු.

අනුච්ඡ්ඤානුයෝගය

“ අනුච්ඡ්ඤකො වොදකො පුච්ඡිතබ්බො ” යනු : ඇවැත්නි, තෙපි යම්හෙයෙකින් මේ මහණහුගේ පචාරණය තබවු නම් එය කවර විපත්තියෙක ලා තබවු ද : “ ශීලවිපත්තියෙහි ලා තබවු ද, ආචාරවිපත්තියෙහි ලා තබවු ද, දෘෂ්ටිවිපත්තියෙහි ලා තබවු ද ” යි.

ඉදින් ඒ වොදක මහණ මෙසේ කියා නම් : “ ශීලවිපත්තියෙන් හෝ තබමි, ආචාර-විපත්තියෙන් හෝ තබමි, දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ තබමි ” යි.

ඒ වොදක මහණ මෙසේ කියැයුතු වන්නේ යැ : “ ආයුෂ්මත් තෙම ශීලවිපත්ති දනී ද, ආචාරවිපත්ති දනී ද, දෘෂ්ටිවිපත්ති දනී ද ” යි.

ඉදින් හෙ මෙසේ කියා නම් : “ ඇවැත්නි, මම ශීලවිපත් දනිමි, ආචාරවිපත් දනිමි, දෘෂ්ටිවිපත් දනිමි ” යි.

හෙ මෙසේ කියැයුතු වන්නේ යැ : “ ඇවැත්නි, ශීලවිපත් නම් කවර, ආචාරවිපත් කවර, දෘෂ්ටිවිපත් කවර ” යි.

සො වෙ එවං වදෙය්‍ය : ‘ චන්දාරී පාරුජිකානි තෙරස සඛ්‍යාදිසෙතා, අයං සීලවිපතනී, ජුලුච්චයං පාචිතනීයං පාචිදෙසනීයං දුක්ඛකටං දුඛ්‍යාසිතං, අයං අචාරවිපතනී. මිච්ඡාදිට්ඨි අනතඤ්ඤාතිකා දිට්ඨි, අයං දිට්ඨිවිපතනී’ ති.

සො එවමස්ස වචනීයො ‘ යං ඛො තුං ආචුසො ඉමස්ස භික්ඛුනො පචාරණං ධපෙසි, දිට්ඨෙන ධපෙසි, සුතෙන ධපෙසි, පරිසඛ්‍යාය ධපෙසි’ ති.

සො වෙ එවං වදෙය්‍ය : ‘ දිට්ඨෙන වා ධපෙමි, සුතෙන වා ධපෙමි, පරිසඛ්‍යාය වා ධපෙමි’ ති.

සො එවමස්ස වචනීයො ; ‘ යං ඛො තුං ආචුසො ඉමස්ස භික්ඛුනො දිට්ඨෙන පචාරණං ධපෙසි, කිං තෙ දිට්ඨං, කිනති තෙ දිට්ඨං, කදු තෙ දිට්ඨං, කත්ත තෙ දිට්ඨං, පාරුජිකං අජ්ඣාපඤ්ඤානො දිට්ඨො, සඛ්‍යාදිසෙතං-ජුලුච්චයං-පාචිතනීයං-පාචිදෙසනීයං-දුක්ඛකටං-දුඛ්‍යාසිතං අජ්ඣාපඤ්ඤානො දිට්ඨො, කත්ත ව තුං අභොසි, කත්ත වායං භික්ඛු අභොසි, කිඤ්ච තුං කරොසි, කිඤ්චායං භික්ඛු කරොති’ ති.

සො වෙ එවං වදෙය්‍ය : න ඛො අහං ආචුසො ඉමස්ස භික්ඛුනො දිට්ඨෙන පචාරණං ධපෙමි. අපි ච සුතෙන පචාරණං ධපෙමි’ ති.

සො එවමස්ස වචනීයො : යං ඛො තුං ආචුසො ඉමස්ස භික්ඛුනො සුතෙන පචාරණං ධපෙසි, කිං තෙ සුතං, කිනති තෙ සුතං, කදු තෙ සුතං, කත්ත තෙ සුතං, පාරුජිකං අජ්ඣාපඤ්ඤානී සුතං, සඛ්‍යාදිසෙතං අජ්ඣාපඤ්ඤානී සුතං, ජුලුච්චයං-පාචිතනීයං-පාචිදෙසනීයං-දුක්ඛකටං-දුඛ්‍යාසිතං අජ්ඣාපඤ්ඤානී සුතං, භික්ඛුස්ස සුතං, භික්ඛුනීයා සුතං, සික්ඛමානාය සුතං, සාමණේරස්ස සුතං. සාමණේරියා සුතං, උපාසකස්ස සුතං, උපාසිකාය සුතං, රුජ්ජනං සුතං, රුජ්ජමහාමන්‍යානං සුතං, තිජ්ජියානං සුතං, තිජ්ජියසාවකානං සුත’ තනි.

සො වෙ එවං වදෙය්‍ය : න ඛො අහං ආචුසො ඉමස්ස භික්ඛුනො සුතෙන පචාරණං ධපෙමි, අපි ච පරිසඛ්‍යාය පචාරණං ධපෙමි’ ති.

සො එවමස්ස වචනීයො ‘ යං ඛො තුං ආචුසො ඉමස්ස භික්ඛුනො පරිසඛ්‍යාය පචාරණං ධපෙසි, කිං පරිසඛ්‍යාසි, කිනති පරිසඛ්‍යාසි, කදු පරිසඛ්‍යාසි, කත්ත පරිසඛ්‍යාසි,¹ පාරුජිකං අජ්ඣාපඤ්ඤානී පරිසඛ්‍යාසි, සඛ්‍යාදිසෙතං-ජුලුච්චයං-පාචිතනීයං-පාචිදෙසනීයං-දුක්ඛකටං-දුඛ්‍යාසිතං අජ්ඣාපඤ්ඤානී පරිසඛ්‍යාසි, භික්ඛුස්ස සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි, භික්ඛුනීයා සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි, සික්ඛමානාය සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි, සාමණේරස්ස සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි, සාමණේරියා සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි, උපාසකස්ස සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි, උපාසිකාය සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි, රුජ්ජනං සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි, රුජ්ජමහාමන්‍යානං සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි, තිජ්ජියානං සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි, තිජ්ජියසාවකානං සුත්වා පරිසඛ්‍යාසි’ ති.

1 කිං තෙ පරිසඛ්‍යාසි, කිනති තෙ පරිසඛ්‍යාසි, කදු තෙ පරිසඛ්‍යාසි, කත්ත තෙ පරිසඛ්‍යාසි - සීඉ. 1, 2.

ඉදින් හෙ මෙසේ කියා නම් : “ සතර පරිච්ඡි යැ නෙළෙස් සහවෙසෙස් යැ යන මේ ශීලවිපත්ති යැ. චූලැයි යැ පච්චි යැ පිළිදෙස්නී යැ දුකුළා යැ දුබැයි යැ යන මේ ආචාරවිපත්ති යැ, මිථ්‍යාදාෂ්ටි යැ අන්තග්‍රාහිකදාෂ්ටි යැ යන මේ දාෂ්ටිවිපත්ති ” යි.

ඒ වොදක මහණ මෙසේ කියැයුතු වන්නේ යැ : “ ඇවැත්නි, තෙපි යම්හෙයෙකින් මෙ මහණහට පචාරණට්ඨපන කරන්නහු දාෂ්ටයෙන් තබවු ද, ග්‍රැහයෙන් තබවු ද, පරිශඬකායෙන් තබවු ද ” යි.

ඉදින් හෙ මෙසේ කියා නම් : “ දාෂ්ටයෙන් හෝ තබමි, ග්‍රැහයෙන් හෝ තබමි, පරිශඬකායෙන් හෝ තබමි ” යි.

හේ මෙසේ කියැයුතු වන්නේ යැ : “ ඇවැත්නි, යම්හෙයෙකින් තෙපි මේ මහණහට දාෂ්ටයෙන් පචාරණට්ඨපන කරන්නහු නම් තොප විසින් කුමක් දක්නාලද ද, තොප විසින් කෙසේ දක්නාලද ද, තොප විසින් කවරද දක්නාලද ද, තොප විසින් කොහි දී දක්නාලද ද, පරිච්ඡිඇවැත් අවදනේ දක්නාලද ද, සහවෙසෙස් — චූලැයි — පච්චි — පිළිදෙස්නී — දුකුළා — දුබැයි ඇවැත් අවදනේ දක්නාලද ද, තෙපි කොහි වුවහු ද, යළි මෙ මහණ කොහි වී ද, තෙපි කුමක් කරවු ද, මෙ මහණ කුමක් කෙරේ ද ” යි.

ඉදින් හේ මෙසේ කියා නම් : “ ඇවැත්නි මම මේ මහණහට දාෂ්ටයෙන් පචාරණට්ඨපන නො කෙරෙමි මැ යැ. එතෙකුදුවත් ග්‍රැහයෙන් පචාරණට්ඨපන කෙරෙමි ” යි.

හෙ මෙසේ කියැයුතු වන්නේ යැ : “ ඇවැත්නි, තෙපි යම්හෙයෙකින් මේ මහණහට ග්‍රැහයෙන් පචාරණට්ඨපන කරවුනම් තොප විසින් කුමක් අසනලද ද, තොප විසින් කෙසේ අසනලද ද, තොප විසින් කවර කලෙක අසනලද ද, තොප විසින් කොතන්හි අසනලද ද, පරිච්ඡිඇවැත් අවනැයි අසනලද ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් අවනැයි අසනලද ද, චූලැයි — පච්චි — පිළිදෙස්නී — දුකුළා — දුබැයි ඇවැත් අවනැයි අසනලද ද, මහණක්හු කියන්නා අසනලද ද, මෙහෙණක කියන්නා අසනලද ද, සික්ඛමානාවක කියන්නා අසනලද ද, හෙරණක්හු කියන්නා අසනලද ද, හෙරණක කියන්නා අසනලද ද, උච්ඡුවක්හු කියන්නා අසනලද ද, උච්ඡියක කියන්නා අසනලද ද, රජුන් කියන්නා අසනලද ද, රජමහඇමැතියන් කියන්නා අසනලද ද, තීර්ථකයන් කියන්නා අසනලද ද, තීර්ථකග්‍රාවකයන් කියන්නා අසනලද ද ” යි.

ඉදින් හේ මෙසේ කියා නම් : “ ඇවැත්නි, මම මේ මහණහට ග්‍රැහයෙන් පචාරණට්ඨපන නො කෙරෙමි මැ යැ. එතෙකුදුවත් පරිශඬකායෙන් පචාරණට්ඨපන කෙරෙමි ” යි.

හෙ මෙසේ කියැයුතු වන්නේ යැ : “ යම්හෙයෙකින් ඇවැත්නි, තෙපි මේ මහණහට සැකයෙන් පචාරණට්ඨපන කරවු නම්, කුමක් සැක කරවු ද, කෙසේ සැක කරවු ද, කවර කලෙක සැක කරවු ද, කොතන්හි සැක කරවු ද, පරිච්ඡි ඇවැත් අවනැයි සැක කරවු ද, සහවෙසෙස් — චූලැයි — පච්චි — පාට්ඨෙසනීය — දුකුළා — දුබැයි ඇවැත් අවනැයි සැක කරවු ද, මහණක්හු කියන්නා අසා සැක කරවු ද, මෙහෙණක කියන්නා අසා සැක කරවු ද, සික්ඛමානාවක කියන්නා අසා සැක කරවු ද, හෙරණක්හු කියන්නා අසා සැක කරවු ද, හෙරණක කියන්නා අසා සැක කරවු ද, උච්ඡුවක්හු කියන්නා අසා සැක කරවු ද, උච්ඡියක කියන්නා අසා සැක කරවු ද, රජුන් කියන්නා අසා සැක කරවු ද, රජමහඇමැතියන් කියන්නා අසා සැක කරවු ද අන්තොටුවන් කියන්නා අසා සැක කරවු ද, අන්තොටු-සච්චන් කියන්නා අසා සැක කරවු ද ” යි.

1. දිවං. දිවෙන්න සමෙති දිවෙන්න සංසදනෙ දිවං,
දිවං පව්වෙ න උපෙති අසුභ්භපරිසඛිතිනො ;
සො පුග්ගලො පටිඤ්ඤාය කාතබ්බා තෙන පවාරණා.
2. සුතං සුතෙන සමෙති සුතෙන සංසදනෙ සුතං,
සුතං පව්වෙ න උපෙති අසුභ්භපරිසඛිතිනො ;
සො පුග්ගලො පටිඤ්ඤාය කාතබ්බා තෙන පවාරණා.
3. මුතං මුතෙන සමෙති මුතෙන සංසදනෙ මුතං,
මුතං පව්වෙ න උපෙති අසුභ්භපරිසඛිතිනො ;
සො පුග්ගලො පටිඤ්ඤාය කාතබ්බා තෙන පවාරණාති.

පුට්ඨාචාර්යායො

1. කිං තෙ දිවංනති කතමා පුට්ඨා, කිනති තෙ දිවංනති කතමා පුට්ඨා, කද තෙ දිවංනති කතමා පුට්ඨා, කස්ස තෙ දිවංනති කතමා පුට්ඨා :

2. කිං තෙ දිවංනති චන්ද්‍රපුට්ඨා. විපතතිපුට්ඨා. ආපතතිපුට්ඨා අජ්ඣාචාරපුට්ඨා.

චන්ද්‍රපුට්ඨාති : අධ්‍යානං පාරමිතානං චන්ද්‍රපුට්ඨා. තෙවිතතිසඛිකාදි-සෙසානං චන්ද්‍රපුට්ඨා, ඥාන අනියතානං චන්ද්‍රපුට්ඨා, ඥානනාමි-සතිසංගහිතානං චන්ද්‍රපුට්ඨා, අධ්‍යාසිතිසතපාවිතතිතානං චන්ද්‍රපුට්ඨා, ආදකපාවිදෙසතිතානං චන්ද්‍රපුට්ඨා, දුක්ඛටානං චන්ද්‍රපුට්ඨා, දුක්ඛාසිතානං චන්ද්‍රපුට්ඨා.

විපතතිපුට්ඨාති : සිලවිපතති පුට්ඨා, ආචාරවිපතතිපුට්ඨා, දිවංවිපතති පුට්ඨා, ආජිවිපතතිපුට්ඨා.

ආපතති පුට්ඨාති : පාරමිතාපතතිපුට්ඨා, සඛිකාදිසෙසාපතතිපුට්ඨා, පුලලවමයාපතතිපුට්ඨා, පාවිතතිතාපතතිපුට්ඨා, පාවිදෙසතිතාපතතිපුට්ඨා, දුක්ඛටාපතතිපුට්ඨා, දුක්ඛාසිතාපතතිපුට්ඨා.

අජ්ඣාචාරපුට්ඨාති : ආසංඝායාපතතිපුට්ඨා.

3. කිනති තෙ දිවංනති : ලිඛිතපුට්ඨා, ඉරියාපථපුට්ඨා, ආකාරපුට්ඨා, විපසකාරපුට්ඨා.

ලිඛිතපුට්ඨාති : දිසං වා රසං වා කණ්ණං වා ඔදනං වා.

ඉරියාපථපුට්ඨාති: ගච්ඡන්තං වා සීතං වා තිසින්නං වා නිපන්නං වා.

ආකාරපුට්ඨාති: හිතීලිඛිත වා තිත්ථිලිඛිත වා පබ්බන්තලිඛිත වා.

විපසකාරපුට්ඨාති : ගච්ඡන්තං වා සීතං වා තිසින්නං වා නිපන්නං වා.

1. දක්නාලද්ද දක්නාලද්ද හා සම වෙයි. දක්නාලද්ද දක්නාලද්ද හා සැසැදෙයි. දක්නාලද්ද නිසා ඇවැතට නො පැමිණෙයි. ඒ පුද්ගල අඟුද්ධ 'යයි සැක කරණලද්දේ වෙයි. (ඔහුගේ) ප්‍රතිඥයෙන් ඒ පුද්ගලයා හා සමග පවාරණ කටයුතු.

2. අසනලද්ද, අසනලද්ද හා සම වෙයි. අසනලද්ද අසනලද්ද හා සැසැදෙයි. අසනලද්ද නිසා ඇවැතට නො පැමිණෙයි. ඒ පුද්ගල " අඟුද්ධ " යයි සැක කරණලද්දේ වෙයි. (ඔහුගේ) ප්‍රතිඥයෙන් ඔහු හා සමග පවාරණ කටයුතු.

3. (ගන්ධ රස ස්ප්‍රෂ්ටව්‍ය සධ්‍ධ්‍යාත) මුත්‍රය මුත්‍රය හා සම වෙයි. මුත්‍රය මුත්‍රය හා සැසැදෙයි. මුත්‍රය නිසා ඇවැතට නො පැමිණෙයි. ඒ පුද්ගල " අඟුද්ධ " යයි සැක කරණලද්දේ වෙයි. (ඔහුගේ) ප්‍රතිඥයෙන්, ඔහු හා සමග පවාරණ කටයුතු.

පුට්ඨාච්චාගය

1. " නොප විසින් කුමක් දක්නාලද ද " යනු කවර පිළිවිසීමෙක් ද, " නොප විසින් කෙසේ, දක්නා ලද ද " යනු කවර පිළිවිසීමෙක් ද, " නොප විසින් කවර ද දක්නා ලද ද " යනු කවර පිළිවිසීමෙක් ද " නොප විසින් කො තන්හි දක්නා ලද ද " යනු කවර පිළිවිසීමෙක් ද යත් :

2. " නොප විසින් කුමක් දක්නාලද ද " යනු : වස්තූපාවිඡා යැ විපත්තිපාවිඡා යැ ආපත්තිපාවිඡා යැ අප්ඤ්ඤාචාරපාවිඡා යි.

වස්තූපාවිඡා නම් ; අට පරිච්ඡි පිළිබඳ (වරදට හෙතු වූ) වස්තූපාවිඡා යැ, තෙව්සි සහ වෙසෙසුන් පිළිබඳ වස්තූපාවිඡා යැ, දෙ අනියත පිළිබඳ වස්තූපාවිඡා යැ, දෙසාළිස් නිසඟි පිළිබඳ වස්තූපාවිඡා යැ, එක්සිය අටාසුවක් පවති පිළිබඳ වස්තූපාවිඡා යැ, දෙළොස් පිළිදෙස්නින් පිළිබඳ වස්තූපාවිඡා යැ, දුකුළා පිළිබඳ වස්තූපාවිඡා යැ, දුබ්බ පිළිබඳ වස්තූපාවිඡා යි.

විපත්තිපාවිඡා නම් : ශීලවිපත්තිපාවිඡා යැ, ආචාරවිපත්තිපාවිඡා යැ, දෘෂ්ටිවිපත්ති පාවිඡා යැ, ආච්චිවිපත්තිපාවිඡා යි.

ආපත්තිපාවිඡා නම් පාරාජිකාපත්තිපාවිඡා යැ, සධ්‍ධ්‍යාදිසෙසාපත්තිපාවිඡා යැ, ජුල්ලවිචයාපත්තිපාවිඡා යැ, පාවිත්තියාපත්තිපාවිඡා යැ, පාවිදෙසනියාපත්තිපාවිඡා යැ, දුක්කටාපත්තිපාවිඡා යැ, දුබ්භාසිතාපත්තිපාවිඡා යි.

අප්ඤ්ඤාචාරපාවිඡා නම් (මෙවුන්දම් සෙවීම පිණිස) ද්වයාද්වයසමාපත්තිපාවිඡා යි.

3. " නොප විසින් කෙසේ දක්නාලද ද " යනු : ලිඛිතපාවිඡා යැ, ඊරියාපට්ඨපාවිඡා යැ, ආකාරපාවිඡා යැ, විප්‍රකාරපාවිඡා යි.

ලිඛිතපාවිඡා නම් : දිගුබව හෝ දුගුචුබව හෝ කථබව හෝ එළලුබව හෝ යැ.

ඊරියාපට්ඨපාවිඡා නම් : යන්තනු හෝ සිටියනු හෝ හුන්තනු හෝ හොත්තනු හෝ යැ.

ආකාරපාවිඡා නම් : ගිහිලිඛිතයෙහි හෝ තිත්ථියලිඛිතයෙහි හෝ පබ්බජිත ලිඛිතයෙහි හෝ යැ.

විප්‍රකාරපාවිඡා නම් : යන්තනු හෝ සිටියනු හෝ හුන්තනු හෝ හොත්තනු හෝ යි.

4. කදු තෙ දිවියනි : කාලපුත්ත, සමයපුත්ත, දිවසපුත්ත, උතුපුත්ත.

කාලපුත්තනි : පුබ්බන්තකාලෙ වා මජ්ඣන්තිකකාලෙ වා සායන්තකාලෙ වා.

සමයපුත්තනි : පුබ්බන්තසමයෙ වා මජ්ඣන්තිකසමයෙ වා සායන්තසමයෙ වා.

දිවසපුත්තනි : පුරෙහත්තං වා පච්ඡාහත්තං වා රත්තං වා දිවා වා කාලෙ වා ජ්ඣේහ වා.

උතුපුත්තනි : හෙමනෙත වා ගිමෙත වා වසානෙත වා¹.

5. කන්ධ තෙ දිවියනි : ධානපුත්ත, භූමිපුත්ත, ඔකාසපුත්ත, පදෙසපුත්ත.

ධානපුත්තනි : භූමියා වා පඨවියා වා ධරණීයා වා ජගතියා වා.

භූමිපුත්තනි : භූමියා වා පඨවියා වා පබ්බතෙ වා පාසාණෙ වා පාසාදෙ වා.

ඔකාසපුත්තනි : පුරන්ධිමෙ වා ඔකාසෙ පච්ඡිමෙ වා ඔකාසෙ උත්තරෙ වා ඔකාසෙ දක්ඛිණෙ වා ඔකාසෙ.

පදෙසපුත්තනි : පුරන්ධිමෙ වා පදෙසෙ පච්ඡිමෙ වා පදෙසෙ උත්තරෙ වා පදෙසෙ දක්ඛිණෙ වා පදෙසෙති.

මහාසංඝායනා නිධානිනො.

තස්සුද්දනං :

1. වජ්ඣ නිදනං ආකාරො පුබ්බාපරං කතාකතං, කම්මාභිකරණඤ්චෙව සම්ඵො ඡන්දගාමි ව.
2. දෙසා මොහා භයා චෙව සඤ්ඤාතිජ්ඣාපනෙන ව, පෙකවා පසාදෙ පනොමභි සුත ඵෙරතරෙන ව.
3. අසම්පන්නඤ්ච සම්පන්නං ධම්මෙන විනයෙන ව සන්ඤ්ඤා සාසනෙනාපි මහාසංඝායනාපනාතී.

1. වසො - ම.ජ.සං.

4. “ නොප විසින් කවරද දක්නා ලද ද ” යනු : කාලපාවිඡා යැ, සමයපාවිඡා යැ, දිවසපාවිඡා යැ, සාතුපාවිඡා යි.

කාලපාවිඡා නම් : පූර්වාත්ඤ්ජාලයෙහි හෝ මද්ධ්‍යාත්තකාලයෙහි හෝ සායාත්තකාලයෙහි හෝ යැ.

සමයපාවිඡා නම් පූර්වාත්ඤ්ජාලයෙහි හෝ මද්ධ්‍යාත්තසමයෙහි හෝ සායාත්තසමයෙහි හෝ යැ.

දිවසපාවිඡා නම් : පෙරඛතැ හෝ පසුඛතැ හෝ රාත්‍රිය හෝ දවල හෝ අවපස හෝ පුරපස හෝ යැ.

සාතුපාවිඡා නම් : හෙමන්තයෙහි හෝ ගිම්හානයෙහි හෝ වස්සානයෙහි හෝ යි.

5. “ නොප විසින් කොතන්ති දක්නාලද ද ” යනු : ස්ථානපාවිඡා යැ, භූමිපාවිඡා යැ, අවකාශපාවිඡා යැ, ප්‍රදේශපාවිඡා යි.

ස්ථානපාවිඡා නම් බිමැ හෝ පොළොවෙහි හෝ දෙරණෙහි හෝ මිහිපිට හෝ යැ.

භූමිපාවිඡා නම් : බිමැ හෝ පොළොවෙහි හෝ පව්වෙහි හෝ පහණෙහි හෝ පහයෙහි හෝ යැ.

අවකාශපාවිඡා නම් : පූර්වදිග අවකාශයෙහි හෝ පශ්චිමදිග අවකාශයෙහි හෝ උත්තරදිග අවකාශයෙහි හෝ දක්ෂිණදිග අවකාශයෙහි හෝ යැ.

ප්‍රදේශපාවිඡා නම් : පෙරදිග පෙදෙසැ හෝ පැසුළුදිග පෙදෙසැ හෝ උතුරුදිග පෙදෙසැ හෝ දකුණුදිග පෙදෙසැ හෝ යි.

මහාසංග්‍රාමය නිමි.

එහි නමාවලිය :

1. වස්තු යැ නිදන යැ ආකාර යැ පුබ්බාපර යැ කතාකත යැ කම්ම යැ අධිකරණ යැ සමථ යැ ඡන්දගාමී යැ
2. දෙසගාමී යැ මොහගාමී යැ භයගාමී යැ සඤ්ඤපනීය යැ නිජ්ඣාපනීය යැ පෙක්ඛනීය යැ පසාදනීය යැ ලද්ධපක්ඛ යැ බහුස්සුත යැ ථෙරතර යැ.
3. අසම්පන්න යැ සම්පන්න යැ ධම්ම - විනය සන්ථුසාසන යැ යන මෙයින් ද මහාසංග්‍රාමය හැඳින් වේ.

කඨිනගෙදේ

කඨින කඨින¹ අනන්තං, කඨින කඨිනං අන්තං, කිනති කඨිනං අනන්තං, කිනති කඨිනං අන්තං :

කඨින කඨිනං අනන්තනති : ද්විතනං පුග්ගලානං අනන්තං ගොති කඨිනං : අනන්තාරකඨිනං ච, අනන්තමොදකඨිනං ච. ඉමෙතං ද්විතනං පුග්ගලානං අනන්තං ගොති කඨිනං.

කඨින කඨිනං අන්තනති : ද්විතනං පුග්ගලානං අන්තං ගොති කඨිනං : අන්තාරකඨිනං ච අනන්තමොදකඨිනං ච. ඉමෙතං ද්විතනං පුග්ගලානං අන්තං ගොති කඨිනං.

කිනති කඨිනං අනන්තනති : චතුර්විධියා ආකාරෙති අනන්තං ගොති කඨිනං : න උලුචිතිමතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං, න ඛොචනමතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං, න විචරවිචාරණමතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න ඡේදනමතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න බක්කිනමතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න ඔවට්ඨිකරණමතෙතන² අන්තං ගොති කඨිනං. න කණ්ඩුසකරණමතෙතන³ අන්තං ගොති කඨිනං. න දලුචිකරණමතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න අනුචාන-කරණමතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න පරිභණ්ඩකරණමතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න ඔවට්ටෙයකරණමතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න කමබලමද්දනමතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න නිමිත්ත-කතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න පරිකථාකතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න කුකකුකතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න සන්තිකතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න නිසංගතියෙන අන්තං ගොති කඨිනං. න අකප්පකතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න අඤ්ඤානු සම්භාවියා අන්තං ගොති කඨිනං. න අඤ්ඤානු උත්තරසම්භවෙන අන්තං ගොති කඨිනං. න අඤ්ඤානු අනන්තරාසකෙන අන්තං ගොති කඨිනං. න අඤ්ඤානු පඤ්චකෙන ච, අතිරේක පඤ්චකෙන ච, තදගෙච සඤ්ජනෙන සමණෙලීකතෙතන අන්තං ගොති කඨිනං. න අඤ්ඤානු පුග්ගලඨිනං අන්තාරා අන්තං ගොති කඨිනං. සමාචේව අන්තං ගොති කඨිනං, තඤ්ඤෙ නිසංගතියා අනුමොදනී, එවමපි අනන්තං ගොති කඨිනං.

නිමිත්තකමමං නාම : නිමිත්තං කරොති “ඉමිනා දුසෙසන කඨිනං අන්තරිසාමි” තී.

පරිකථා නාම : පරිකථං කරොති “ඉමාය පරිකථාය කඨිනදුසං නිබ්බතෙතසාමි” තී.

1. කපිනං - ම.ඡ.සං, සබ්බන්.
 2. ඔවට්ඨිකරණමතෙතන - ම.ඡ.සං.
 3. ගණ්ඩුසකරණමතෙතන - ම.ඡ.සං.

කයීනභෙදය

කවරක්භූ විසින් කයීනය නො අතුරණ ලද ද, කවරක්භූ විසින් කයීනය අතුරණ ලද ද කයීනය කෙසේ නො අතුරණලද ද, කයීනය කෙසේ අතුරණලද ද ?

කවරක්භූ විසින් කයීනය නො අතුරණලද ද යත් : නො අතුරන්නා යැ නො අනුමෝදන්වන්නා යැ යි පුද්ගලයන් දෙදෙනා විසින් කයීනය නො අතුරණ ලද වෙයි. මේ පුද්ගලයන් දෙදෙනා විසින් කයීනය නො අතුරණලද වේ.

කවරක්භූ විසින් කයීනය අතුරණලද ද යත් : අතුරන්නා යැ අනුමෝදන්වන්නා යැ යි පුද්ගලයන් දෙදෙනා විසින් කයීනය අතුරණලද වෙයි. මේ පුද්ගලයන් දෙදෙනා විසින් කයීනය අතුරණලද වේ.

කයීනය කෙසේ නො අතුරණලද ද යත් : සුවිසි අයුරෙකින් කයීනය නො අතුරණ ලද වෙයි : (පමණ ගැන්මට) ලකුණු කළ පමණින් කයීනය නො අතුරණ ලද වෙයි. දෙවාලු පමණින් කයීනය නො අතුරණ ලද වෙයි. කඩ නියම කිරීම පමණින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. කඩ කැපීම් පමණින් කයීනය නො අතුරණ ලද වෙයි. බැඳීම් (හිස් නූල් ඇඳීම්) පමණින් කයීනය නො අතුරණ ලද වෙයි. දික් මැහීම් කළ පමණින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. අතුබැඳීම් පමණින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි, (දැඩිවීම පිණිස) දෙපට එකට මැසීම පමණින් කයීනය නො අතුරණ ලද වෙයි. පිටනුවා ඇල්ලු පමණින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. ඇතුල්නුවා ඇල්ලු පමණින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. අමුතු රෙදිපටක් ඇල්ලු පමණින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. වරක් පඩුපෙඩු පමණින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. නිමිති කොට ලත් වස්ත්‍රයෙන් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. පරිකථාවෙන් ලත් වස්ත්‍රයෙන් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. තාවකාලික වස්ත්‍රයෙන් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. තැන්පත් කොට තැබූ වස්ත්‍රයෙන් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. නිසඟි වූ වස්ත්‍රයෙන් කයීනය නො අතුරණ ලද වෙයි. කප්පිණි නො තැබූ සිවුරෙන් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. සහළසිවුර හැර අනෙකෙකින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. උතුරුසහ සිවුර හැර අනෙකෙකින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. අදනය හැර අනෙකෙකින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. එදවස ම කඩකපනලද මහමඩුලු අඩමඩුලු ඇතිව කරණලද කඩපසකින් හෝ අයිරාකඩපසකින් හෝ තොරවූවෙකින් කයීනය නො අතුරණලද වෙයි. පුද්ගලයාගේ ඇතිරීමෙන් තොර ව කයීනය නො අතුරණ ලද වෙයි. ඉදින් මනා වැ කයීනය අතුරණලද වේ නම් ඉදින් එය උපවාරසීමාවෙන් බැහැර සිටියෙක් අනුමෝදන් වේ නම් මෙසේ ද කයීනය නො අතුරණලද වේ.

නිමිත්තකර්මය නම් : “ මේ වස්ත්‍රයෙන් කයීනයක් අතුරන්නෙමි ” යි නිමිති කෙරෙ යි.

පරිකථා නම් : “ මේ පරිකථාවෙන් කයීන වස්ත්‍රයක් උපදවා ගන්නෙමි ” යි පරිකථා කෙරෙ යි.

කුකකුකතං නාම : අනාදිය දනං වුවිච්චි.

සනතිධි නාම : ඥෙ සනතිධියො : කරණසනතිධි ච, නිචයසනතිධි ච.

නිසසගතිං නාම : කරියමානෙ අරුණං උදියති,¹ ඉමෙහි චතු-
විසතියා ආකාරෙහි අනන්තං භොති කසීනං.

කිනති කසීනං අන්තනති : සනතරසහි ආකාරෙහි අන්තං භොති
කසීනං : අභතෙන අන්තං භොති කසීනං. අභතභපෙපන අන්තං
භොති කසීනං. පිලොතිකාය අන්තං භොති කසීනං. පංසුකුලෙන
අන්තං භොති කසීනං. පාපණිකෙන අන්තං භොති කසීනං.
අනිමිතකතෙන අන්තං භොති කසීනං. අපරිකථාකතෙන අන්තං
භොති කසීනං. අකුකකුකතෙන අන්තං භොති කසීනං. අසනතිධි-
කතෙන අන්තං භොති කසීනං. අනිසසගතියෙන අන්තං භොති
කසීනං. කප්පකතෙන අන්තං භොති කසීනං. සඛසාචිතා අන්තං
භොති කසීනං. උතතරාසඛෙගන අන්තං භොති කසීනං. අනතර-
වාසකෙන අන්තං භොති කසීනං. පඤ්චකෙන වා අතිරෙකපඤ්චකෙන
වා තදභෙව සඤ්ජනෙන සමණඛලිකතෙන අන්තං භොති කසීනං.
පුග්ගලසා අන්තරා අන්තං භොති කසීනං. සමමා වෙච අන්තං භොති
කසීනං. තඤ්ඤෙව සිමධෙව්භා අනුමොදති එවමපි අන්තං භොති කසීනං.
ඉමෙහි සනතරසහි ආකාරෙහි අන්තං භොති කසීනං.

සභ කසීනසා අන්තරා කති ධම්මා ජායනති : සභ කසීනසා අන්තරා
පණණරස ධම්මා ජායනති, අට්ඨ මාතිකා ඥෙ ච පට්ටිබොධා, පඤ්ච
අනිසංසා. සභ කසීනසා අන්තරා ඉමෙ පණණරස ධම්මා ජායනති.

පුවජාවීර්යාජර්තං

පශොගසා කතමෙ ධම්මා අනනතරපච්චයෙන පච්චයො,
සමනනතරපච්චයෙන පච්චයො, නිසසගපච්චයෙන පච්චයො, උපනිසසග
පච්චයෙන පච්චයො, පුරෙජාතපච්චයෙන පච්චයො, පච්ජාජාත
පච්චයෙන පච්චයො, සභජාතපච්චයෙන පච්චයො, පුබ්බකරණසා
කතමෙ ධම්මා අනනතරපච්චයෙන පච්චයො -පෙ- පච්චුඤාරසා
කතමෙ ධම්මා -පෙ- අභිට්ඨානසා කතමෙ ධම්මා -පෙ- අන්තරසා
කතමෙ ධම්මා -පෙ- මාතිකානඤ්ච පට්ටිබොධානඤ්ච කතමෙ ධම්මා -පෙ-
චජ්ඣසා කතමෙ ධම්මා අනනතරපච්චයෙන පච්චයො, සමනනතර
පච්චයෙන පච්චයො, නිසසගපච්චයෙන පච්චයො, උපනිසසගපච්චයෙන
පච්චයො, පුරෙජාතපච්චයෙන පච්චයො, පච්ජාජාතපච්චයෙන පච්චයො,
සභජාතපච්චයෙන පච්චයො :

1. උට්ඨභති - සී.මු. 2, ම.ජ.සං.

කුක්කුකන නම් : තවකැලි දීමැ යි කියනු ලැබේ.

සන්නිධි නම් : (එදින ම නො කොට තබා කිරීම වූ) කරණ සන්නිධි යැ (ලැබූ දින හැර පසු දින පමුණුවා ලීම වූ) නිවය සන්නිධි යැ යන සන්නිධි දෙක යැ.

නිස්සග්ගිය නම් : (කඨිනායෙහි) පරිකර්ම කරත් ම අරුණ නගී. මේ සුවිසි අයුරෙන් කඨිනාය නො අතුරණ ලද වේ.

කඨිනාය කෙසේ අතුරණ ලද ද යත් : සහළොස් අයුරෙකින් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. අළුත් වස්ත්‍රයෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. අළුත් වස්ත්‍රයට සමාන වස්ත්‍රයෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. රෙදි කැබලියෙන් කළ වස්ත්‍රයෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. පංසුකුල වස්ත්‍රයෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. සල්පිල් දෙරටුවෙහි හැර දැමූ වස්ත්‍රයෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. නිමිත්ත කර්මයෙන් නො ලද වස්ත්‍රයෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. පරිකරා නො කොට උපත් වස්ත්‍රයෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. තවකැලි නො වූ වස්ත්‍රයෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. (කරණ නිවය) සන්නිධියෙන් තොර වස්ත්‍රයෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. නිසඟි නො වූ සිවුරෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. කප්බිඳු තැබූ වස්ත්‍රයෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. සහළ සිවුරෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. උතුරුසහසිවුරෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. අදන සිවුරෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. එදවස ම කැපූ කඩ ඇති මැඩිලි සහිත වූ කඩ පසකින් හෝ අයිරා කඩ පසකින් හෝ යුත් සිවුරෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. පුද්ගලයාගේ ඇතිරීමෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. ඉදින් මනා වැ කඨිනාය අතුරණ ලද නම් ඉදින් උපවාර සීමාව තුළ සිටියේ අනුමෝදන් වේ නම් මෙසේ ද කඨිනාය අතුරණ ලද වෙයි. මේ සහළොස් අයුරෙන් කඨිනාය අතුරණ ලද වේ.

කඨිනාය ඇතිරීම සමඟ කෙනෙක් ධර්මයෝ උපදිත් ද යත් : කඨිනාය ඇතිරීම සමඟ මාතෘකා අටක් ද පළිබෝධ දෙකක් ද අනුසස් පසක් ද යි පසළොස් ධර්ම කෙනෙක් උපදිත්. කඨිනාය ඇතිරීම සමඟ මේ පසළොස් ධර්මයෝ උපදිත්.

ප්‍රශ්නවිසර්ජනය

(සත් වැදෑරුම් පූර්ව කරණය පිණිස පැන් එළවීම ආදී) ප්‍රයෝගයට කවර ධර්මයෝ අනන්තර ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, සමනන්තර ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, නි:ශ්‍රය ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, උපනි:ශ්‍රය ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, පුරෙජාන ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, පශ්චාඡජාන ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, සහජාන ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, පූර්ව කරණයට කවර ධර්ම කෙනෙක් අනන්තර ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද. . . . ප්‍රත්‍යුද්ධාරයට (අධිෂ්ඨානය ඉවත් කිරීමට) කවර ධර්ම කෙනෙක් අධිෂ්ඨානයට කවර ධර්ම කෙනෙක් අත්ථාරයට (ඇතිරීමට) කවර ධර්ම කෙනෙක් මාතෘකාවන්ට හා පළිබෝධයන්ට කවර ධර්ම කෙනෙක් කඨින වස්තුවට කවර ධර්ම කෙනෙක් අනන්තර ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, සමනන්තර ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, නි:ශ්‍රය ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, උපනි:ශ්‍රය ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, පුරෙජාන ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, පශ්චාඡජාන ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද, සහජාන ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙද්ද යත් :

පුබ්බකරණං¹ පයොගස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො, සමනන්තර-
පච්චයෙන පච්චයො, නිස්සයපච්චයෙන පච්චයො, උපනිස්සයපච්චයෙන
පච්චයො. පයොගො පුබ්බකරණස්ස පුරෙජානපච්චයෙන පච්චයො.
පුබ්බකරණං පයොගස්ස පච්ජාජානපච්චයෙන පච්චයො. පණණරස
ධම්මා සභජානපච්චයෙන පච්චයො.

පච්චුඤ්ඤා පුබ්බකරණස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො, සම-
නන්තරපච්චයෙන පච්චයො, නිස්සයපච්චයෙන පච්චයො, උපනිස්සය
පච්චයෙන පච්චයො. පුබ්බකරණං පච්චුඤ්ඤා පුරෙජානපච්චයෙන
පච්චයො. පච්චුඤ්ඤා පුබ්බකරණස්ස පච්ජාජානපච්චයෙන පච්චයො
පණණරස ධම්මා සභජානපච්චයෙන පච්චයො.

අභිධ්මානං පච්චුඤ්ඤා අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො, සමනන්තර-
පච්චයෙන පච්චයො, නිස්සයපච්චයෙන පච්චයො, උපනිස්සයපච්චයෙන
පච්චයො. පච්චුඤ්ඤා අභිධ්මානස්ස පුරෙජානපච්චයෙන පච්චයො.
අභිධ්මානං පච්චුඤ්ඤා පච්ජාජාන පච්චයෙන පච්චයො. පණණරස
ධම්මා සභජානපච්චයෙන පච්චයො.

අත්ථාඤ්ඤා අභිධ්මානස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො, සමනන්තර
පච්චයෙන පච්චයො, නිස්සයපච්චයෙන පච්චයො, උපනිස්සයපච්චයෙන
පච්චයො. අභිධ්මානං අත්ථාඤ්ඤා පුරෙජානපච්චයෙන පච්චයො. අත්ථාඤ්ඤා
අභිධ්මානස්ස පච්ජාජානපච්චයෙන පච්චයො. පණණරස ධම්මා
සභජානපච්චයෙන පච්චයො.

මානිකා ච පලිබ්බොධා ච අත්ථාරස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො,
සමනන්තරපච්චයෙන පච්චයො, නිස්සයපච්චයෙන පච්චයො, උපනිස්සය-
පච්චයෙන පච්චයො. අත්ථාඤ්ඤා මානිකානඤ්ඤා පලිබ්බොධානඤ්ඤා
පුරෙජානපච්චයෙන පච්චයො. මානිකා ච පලිබ්බොධා ච අත්ථාරස්ස
පච්ජාජානපච්චයෙන පච්චයො. පණණරස ධම්මා සභජානපච්චයෙන
පච්චයො.

ආසා ච අනාසා ච වජ්ඣස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො,
සමනන්තරපච්චයෙන පච්චයො, නිස්සයපච්චයෙන පච්චයො,
උපනිස්සයපච්චයෙන පච්චයො. වජ්ඣ ආසානඤ්ඤා අනාසානඤ්ඤා
පුරෙජානපච්චයෙන පච්චයො. ආසා ච අනාසා ච වජ්ඣස්ස පච්ජාජාන-
පච්චයෙන පච්චයො. පණණරස ධම්මා සභජානපච්චයෙන පච්චයො.

පුබ්බකරණං කිංකිදුනං, කිංසමුදයං, කිංජාතිකං, කිංපභවං,
කිංසමාරං, කිංසමුච්චානං. පච්චුඤ්ඤා කිංකිදුනො, කිංසමුදයො,
කිංජාතිකො, කිංපභවො, කිංසමාරො, කිංසමුච්චානො අභිධ්මානං
කිංකිදුනං, කිංසමුදයං, කිංජාතිකං, කිංපභවං, කිංසමාරං, කිංසමුච්චානං.
අත්ථාඤ්ඤා කිංකිදුනො, කිංසමුදයො, කිංජාතිකො, කිංපභවො,

1. පුබ්බකරණස්ස - සීඉ. 2.

කිංසමාරො, කිංසමුට්ඨානො. මානිකා ච පලිබොධා ච කිංනිදනා, කිංසමුදයා, කිංජාතිකා, කිංපහවා, කිංසමාරො, කිංසමුට්ඨානො. ආසා ච අනාසා ච කිංනිදනා, කිංසමුදයා, කිංජාතිකා, කිංපහවා, කිංසමාරො, කිං සමුට්ඨානො :

පුබ්බකරණං පයොගනිදනං, පයොගසමුදයං, පයොගජාතිකං පයොගපහවං, පයොගසමාරො, පයොගසමුට්ඨානං.

පච්චුඤ්ඤානෙ පුබ්බකරණනිදනො, පුබ්බකරණසමුදයො, පුබ්බකරණජාතිකො, පුබ්බකරණපහවො, පුබ්බකරණසමාරො, පුබ්බකරණසමුට්ඨානො.

අභිට්ඨානං පච්චුඤ්ඤානිදනං, පච්චුඤ්ඤාරසමුදයං, පච්චුඤ්ඤාරජාතිකං, පච්චුඤ්ඤාරපහවං, පච්චුඤ්ඤාරසමාරො, පච්චුඤ්ඤාරසමුට්ඨානං.

අජාරො අභිට්ඨානනිදනො, අභිට්ඨානසමුදයො, අභිට්ඨානජාතිකො, අභිට්ඨානපහවො, අභිට්ඨානසමාරො අභිට්ඨානසමුට්ඨානො.

මානිකා ච පලිබොධා ච අජාරනිදනා, අජාරසමුදයා, අජාරජාතිකා, අජාරපහවා, අජාරසමාරො, අජාරසමුට්ඨානො.

ආසා ච අනාසා ච චන්ද්‍රනිදනා, චන්ද්‍රසමුදයා, චන්ද්‍රජාතිකා, චන්ද්‍රපහවා, චන්ද්‍රසමාරො, චන්ද්‍රසමුට්ඨානො.

පයොගො කිංනිදනො, කිංසමුදයො, කිංජාතිකො, කිංපහවො, කිංසමාරො, කිංසමුට්ඨානො. පුබ්බකරණං -පෙ- පච්චුඤ්ඤානෙ-අභිට්ඨානං-අජාරො-මානිකා ච පලිබොධා ච-චන්ද්‍ර-ආසා ච අනාසා ච කිංනිදනා, කිංසමුදයා, කිංජාතිකා, කිංපහවා, කිංසමාරො, කිංසමුට්ඨානො :

පයොගො හෙතුනිදනො, හෙතුසමුදයො, හෙතුජාතිකො, හෙතුපහවො, හෙතු සමාරො, හෙතු සමුට්ඨානො. පුබ්බකරණං -පෙ- පච්චුඤ්ඤානෙ-අභිට්ඨානං-අජාරො-මානිකා ච පලිබොධා ච-චන්ද්‍ර-ආසා ච අනාසා ච හෙතු නිදනා, හෙතුසමුදයා, හෙතුජාතිකා, හෙතුපහවා, හෙතුසමාරො, හෙතුසමුට්ඨානො.

පයොගො කිංනිදනො, කිංසමුදයො, කිංජාතිකො, කිංපහවො, කිංසමාරො, කිංසමුට්ඨානො. පුබ්බකරණං -පෙ- පච්චුඤ්ඤානෙ-අභිට්ඨානං-අජාරො- මානිකා ච පලිබොධා ච-චන්ද්‍ර-ආසා ච අනාසා ච කිංනිදනා, කිංසමුදයා, කිංජාතිකා, කිංපහවා, කිංසමාරො, කිංසමුට්ඨානො,

පයොගො පව්වයනිදුනො, පව්වයසමුදයො, පව්වයජාතිකො, පව්වයපහවො, පව්වයසමාරො, පව්වයසමුච්චානො. පුබ්බකරණං -පෙ- පච්චුඤ්ඤාදො-අභිධ්මානං-අත්ථාදො-මානිකා ච පමුඤ්ඤාධා ච-චජු-ආසා ච අනාසා ච පව්වයනිදුනා, පව්වයසමුදයා, පව්වයජාතිකා, පව්වයපහවා, පව්වයසමාරා, පව්වයසමුච්චානා.

සධගහවාරො

පුබ්බකරණං කතීති ධම්මෙති සඛහතීනං : පුබ්බකරණං සත්තති ධම්මෙති සඛහතීනං : ධොවනෙන විචාරණෙන ඡේදනෙන ඛක්ඛනෙන සිබ්බනෙන රජනෙන කපපකරණෙන පුබ්බකරණං ඉමෙති සත්තති ධම්මෙති සඛහතීනං.

පච්චුඤ්ඤාදො කතීති ධම්මෙති සඛහතීනො, පච්චුඤ්ඤාදො නීති ධම්මෙති සඛහතීනො : සඛ්ඤාපීයා උත්තරුසඛෙහෙන අත්තරවාසකෙන.

අභිධ්මානං කතීති ධම්මෙති සඛහතීනං : අභිධ්මානං නීති ධම්මෙති සඛහතීනං : සඛ්ඤාපීයා උත්තරුසඛෙහෙන අත්තරවාසකෙන.

අත්ථාදො කතීති ධම්මෙති සඛහතීනො : අත්ථාදො එකෙන ධම්මෙන සඛහතීනො : චචිහෙදෙන.

කසීනස්ස කතී මුලානි, කතී චජුතී, කතී භුමියො : කසීනස්ස එකං මුලං : සඛෙඤා. නිඤ්ඤි චජුතී : සඛ්ඤාපී, උත්තරුසඛෙහො, අත්තරවාසකො. ඡ භුමියො : බොමං, කපපාසිකං, කොසෙසරං, කච්චලං, සාණං, හඛහං.

කසීනස්ස කො ආදි, කිං මජ්ඣං, කිං පරියොසානං : කසීනස්ස පුබ්බකරණං ආදි, කිරියා මජ්ඣං, අත්ථාදො පරියොසානං.

කතීහඛෙහති සමන්තාගතො පුග්ගලො අහඛෙඛා කසීනං අත්ථරිදුං, කතීහඛෙහති සමන්තාගතො පුග්ගලො හඛෙඛා කසීනං අත්ථරිදුං : අච්ච්චඛෙහති සමන්තාගතො පුග්ගලො අහඛෙඛා කසීනං අත්ථරිදුං, අච්ච්චඛෙහති සමන්තාගතො පුග්ගලො හඛෙඛා කසීනං අත්ථරිදුං.

කතමෙති අච්ච්චඛෙහති සමන්තාගතො පුග්ගලො අහඛෙඛා කසීනං, අත්ථරිදුං : පුබ්බකරණං හ ජානාතී, පච්චුඤ්ඤාරං හ ජානාතී, අභිධ්මානං හ ජානාතී, අත්ථාරං හ ජානාතී, මානිකං හ ජානාතී, පමුඤ්ඤාධං හ ජානාතී, උඤ්ඤාරං හ ජානාතී, ආනිසංසං හ ජානාතී. ඉමෙති අච්ච්චඛෙහති සමන්තාගතො පුග්ගලො අහඛෙඛා කසීනං අත්ථරිදුං.

ප්‍රයෝගය ප්‍රත්‍යය නිදන කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුදය කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ජාති කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමිභාර කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුට්ඨාන කොට ඇත. පූර්ව කරණය පච්චුද්ධාරය අධිට්ඨානාය අත්ථාරය මාතෘකාවෝ ද පළිබොධයෝ ද (කඨින) වස්තුව ආසාව ද අනාසාව ද ප්‍රත්‍යය නිදන කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුදය කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය ජාති කොට ඇත. ප්‍රත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමිභාර කොට ඇත, ප්‍රත්‍යය සමුට්ඨාන කොට ඇත.

සංග්‍රහවාරය

පූර්වකරණය කෙතෙක් කරුණින් සඬග්‍රහ කරණ ලද ද යත් : පූර්වකරණය ධර්ම සතෙකින් සඬග්‍රහ කරණ ලද යැ : සේදීමෙන, කඩ නියම කිරීමෙන, කැපීමෙන, හිස්නුල් තැබීමෙන, මැසීමෙන, පඬු පෙටීමෙන, කප්බිඳු තැබීමෙනැ යි. පූර්ව කරණය මේ සත් කරුණින් සඬග්‍රහ කරණ ලදී.

පච්චුද්ධාරය කෙතෙක් කරුණින් සඬග්‍රහ කරණ ලද ද යත් : පච්චුද්ධාරය තුන් කරුණෙකින් සඬග්‍රහ කරණ ලද යැ : සහළ සිවුරෙන, උතුරුසහ සිවුරෙන, අදනා සිවුරෙනැ යි.

අධිෂ්ඨානාය කෙතෙක් කරුණින් සඬග්‍රහ කරණ ලද ද යත් : අධිෂ්ඨානාය, තුන් කරුණෙකින් සඬග්‍රහ කරණ ලද යැ : සහළ සිවුරෙන, උතුරුසහ සිවුරෙන, අදනා සිවුරෙනැ යි.

අත්ථාරය කෙතෙක් කරුණින් සඬග්‍රහ කරණ ලද ද යත් : අත්ථාරය එක් කරුණෙකින් සඬග්‍රහ කරණ ලද යැ : වාග්හෙදයෙනි.

කඨිනායට මුලයෝ කෙනෙකැ, වස්තූහු කෙනෙකැ, භූමීහු කෙනෙකැ යත් : කඨිනායට එක් මුලෙකි : සඬසයා යි. වස්තු තුණෙකි : සඬසාවි යැ, උත්තරා සඬගයැ, අන්තරවාසක යැ යි. භූමීහු සදෙනකි : කොමු පිළි යැ, කපු පිළි යැ, තිතිරි පිළි යැ, කම්බල යැ. හණවැහැරි යැ, මුසු පිළි යැ යි.

කඨිනායට ආදිය කවරේ ද, මධ්‍යය කවරේ ද, අවසානාය කවරේ ද යත් : කඨිනායට පූර්ව කරණය ආදි යැ. (පච්චුද්ධාර—අධිට්ඨාන) ක්‍රියා මධ්‍ය යැ, අත්ථාරය අවසාන යි.

කෙතෙක් අඬගයන්ගෙන් යුත් පුද්ගල කඨිනාය අතුරන්නට සුදුසු නො වෙ ද, කෙතෙක් අඬගයන්ගෙන් යුත් පුද්ගල කඨිනාය අතුරන්නට සුදුසු වෙ ද යත් : අඬග අටකින් යුත් පුද්ගල කඨිනාය අතුරන්නට සුදුසු නො වෙයි, අඬග අටකින් යුත් පුද්ගල කඨිනාය අතුරන්නට සුදුසු වෙ.

කවර අඬග අටකින් යුත් පුද්ගල කඨිනාය අතුරන්නට සුදුසු නො වෙ ද යත් : පුබ්බකරණය නො දැනි, පච්චුද්ධාරය නො දැනි, අධිට්ඨානාය නො දැනි, අත්ථාරය නො දැනි, (අෂ්ට) මාතෘකාව නො දැනි, (උභය) පළිබොධය නො දැනි, උද්ධාරය නො දැනි, ආනිසංසය නො දැනි. මේ අඬග අටින් යුත් පුද්ගල කඨිනාය අතුරන්නට සුදුසු නො වෙ.

කතමෙහි අට්ඨභවෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො භබ්බො කසීනං අප්ඵරිතුං : පුබ්බකරණං ජානාති, පච්චුඤ්ඤාං ජානාති, අභිට්ඨානං ජානාති, අප්ඵාරං ජානාති, මාතිකං ජානාති, සලීබ්බොධං ජානාති, උඤ්ඤාං ජානාති, ආනිසංසං ජානාති. ඉමෙහි අට්ඨභවෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො භබ්බො කසීනං අප්ඵරිතුං.

කතීන්තං¹ පුග්ගලානං කසීනප්ඵාරං න රුහනති, කතීන්තං පුග්ගලානං කසීනප්ඵාරං රුහනති : තීණණං පුග්ගලානං කසීනප්ඵාරං න රුහනති. තීණණං පුග්ගලානං කසීනප්ඵාරං රුහනති.

කතමෙසං තීණණං පුග්ගලානං කසීනප්ඵාරං න රුහනති : තීසම්මධෙයො අනුමොදතී, අනුමොදනො න වාචං භිඤ්ඤි, වාචං භිඤ්ඤො න පරං වීඤ්ඤාපෙති. ඉමෙසං තීණණං පුග්ගලානං කසීනප්ඵාරං න රුහනති.

කතමෙසං තීණණං පුග්ගලානං කසීනප්ඵාරං රුහනති : සිමධෙයො අනුමොදතී, අනුමොදනො වාචං භිඤ්ඤි, වාචං භිඤ්ඤො න පරං වීඤ්ඤාපෙති. ඉමෙසං තීණණං පුග්ගලානං කසීනප්ඵාරං රුහනති.

කතී කසීනප්ඵාරං න රුහනති, කතී කසීනප්ඵාරං රුහනති : තයො කසීනප්ඵාරං න රුහනති, තයො කසීනප්ඵාරං රුහනති.

කතමෙ තයො කසීනප්ඵාරං න රුහනති : වජ්ඣවිපන්නාඤ්ච වහොති, කාලවිපන්නාඤ්ච, කරණවිපන්නාඤ්ච. ඉමෙ තයො කසීනප්ඵාරං න රුහනති.

කතමෙ තයො කසීනප්ඵාරං රුහනති : වජ්ඣසම්පන්නාඤ්ච වහොති, කාලසම්පන්නාඤ්ච, කරණසම්පන්නාඤ්ච. ඉමෙ තයො කසීනප්ඵාරං රුහනති.

1. කසීනං ජානිතබ්බං, කසීනප්ඵාරෙ ජානිතබ්බො, කසීනස්ස අප්ඵාරමාසො ජානිතබ්බො, කසීනස්ස අප්ඵාරවිපතති ජානිතබ්බො, කසීනස්ස අප්ඵාරසම්පතති ජානිතබ්බො, නිමිත්තකම්මං ජානිතබ්බං, පරිකථා ජානිතබ්බො, කුකඤ්ඤානං ජානිතබ්බං. සනන්ති ජානිතබ්බො, තිස්සගගීයං ජානිතබ්බං.

2. කසීනං ජානිතබ්බන්ති : තෙසඤ්ඤෙව ධම්මානං සඛ්භහො, සම්මායො, නාමං, නාමකම්මං, නාමධෙයං, නිරුතති, බ්‍යඤ්ජනං, අභිලාපො, යදිදං කසීනන්ති.

3. කසීනස්ස අප්ඵාරමාසො ජානිතබ්බොති : වස්සානස්ස පච්ඡමො මාසො ජානිතබ්බො.

4 කසීනස්ස අප්ඵාරවිපතති ජානිතබ්බොති : චතුච්ඡතියො ආකාරෙහි කසීනස්ස අප්ඵාරවිපතති ජානිතබ්බො.

5. කසීනස්ස අප්ඵාරසම්පතති ජානිතබ්බොති : සතතරසහි ආකාරෙහි කසීනස්ස අප්ඵාරසම්පතති ජානිතබ්බො.

1. කතීනං - සිඬු. මජ්ඣං, ස්‍යා.

කවර අභිග අටකින් යුත් පුද්ගල කභිනය අතුරන්නට සුදුසු වේ ද යත් : පුබ්බකරණය දනිසි, පච්චුද්ධාරය දනිසි, අධිවයානය දනිසි, අත්ථාරය දනිසි, (අෂ්ට) මාතෘකාව දනිසි (උභය) පළිබොධය දනිසි, උද්ධාරය දනිසි, ආනිසංසය දනී. මේ අභිග අටින් යුත් පුද්ගල කභිනය අතුරන්නට සුදුසු වේ.

කෙතෙක් පුද්ගල කෙනකුන්ගේ කභිනත්ථාරයෝ (පිරිපුන් බවට) නො නැගෙත් ද, කෙතෙක් පුද්ගල කෙනකුන්ගේ කභිනත්ථාරයෝ (පිරිපුන් බවට) නැගෙත් ද යත් : පුද්ගලයන් තිදෙනකුන්ගේ කභිනත්ථාරයෝ නො නැගෙති, පුද්ගලයන් තිදෙනකුන්ගේ කභිනත්ථාරයෝ නැගෙත්.

කවර පුද්ගලයන් තිදෙනකුන්ගේ කභිනත්ථාරයෝ නො නැගෙත් ද යත් : උපචාර සීමාවෙන් බැහැර සිටියේ අනුමෝදන් වේ ද, අනුමෝදන් වන්නේ වාග්හෙද නො කෙරේ ද, වාග්හෙද කරන්නේ මෙරමා නො දන්වා දැයි මේ පුද්ගලයන් තිදෙනාගේ කභිනත්ථාරයෝ නො නැගෙත්.

කවර පුද්ගලයන් තිදෙනකුන්ගේ කභිනත්ථාරයෝ නැගෙත් ද යත් : සීමාවෙහි සිටියේ අනුමෝදන් වේ ද, අනුමෝදන් වන්නේ වාග්හෙද කෙරේ ද, වාග්හෙද කරන්නේ මෙරමා දන්වා දැයි මේ පුද්ගලයන් තිදෙනාගේ කභිනත්ථාරයෝ නැගෙත්.

කෙතෙක් කභිනත්ථාරයෝ නො නැගෙත් ද, කෙතෙක් කභිනත්ථාරයෝ නැගෙත් ද යත් : කභිනත්ථාරයෝ තිදෙනෙක් නො නැගෙති, කභිනත්ථාරයෝ තිදෙනෙක් නැගෙත්.

කවර කභිනත්ථාරයෝ තිදෙන නො නැගෙත් ද යත් : වස්තු විපන්නත් වේ ද, කාල විපන්නත් වේ ද, කරණ විපන්නත් වේ දැයි මේ කභිනත්ථාරයෝ තිදෙන නො නැගෙත්.

කවර කභිනත්ථාරයෝ තිදෙන නැගෙත් ද යත් : වස්තුසම්පන්නත් වේ ද, කාලසම්පන්නත් වේ ද කරණසම්පන්නත් වේ දැයි මේ කභිනත්ථාරයෝ තිදෙන නැගෙත්.

1. කභිනය දනුයුතු යැ, කභිනත්ථාරය දනුයුතු යැ, කභිනත්ථාර මාසය දනුයුතු යැ, කභිනත්ථාර විපත්තිය දනුයුතු යැ, කභිනත්ථාර සම්පත්තිය දනුයුතු යැ, නිමිත්ත-කර්මය දනුයුතු යැ, පරිකථාව දනුයුතු යැ, තාවකාලිකය දනුයුතු යැ, සන්තිධිය දනුයුතු යැ, නිස්සග්ගිය දනුයුතු.

2. කභිනං ජාතිතබ්බං යනු : මේ 'කභින' යයි (යම් රූපාදි ධර්ම කෙනකුන් ඇති කල්හි) ඒ රූප ධර්මයන්ගේ ම සභිග්‍රහයෙක් සමවායයෙක් නාමයෙක් නාම කර්මයෙක් නාමධෙයයෙක් නිරුක්තියෙක් ව්‍යඤ්ජනයෙක් අභිලාපයෙක් වේ ද එය යි.

3. කභිනස්ස අත්ථාරමාසො ජාතිතබ්බො යනු : වස්සාන සෘතුව පිළිබඳ පශ්චිම මාසය දනුයුතු යි.

4. කභිනස්ස අත්ථාරවිපත්ති ජාතිතබ්බො යනු : සුවිසි අයුරෙකින් කභිනත්ථාරවි-පත්තිය දනුයුතු යි.

5. කභිනස්ස අත්ථාර සම්පත්ති ජාතිතබ්බො යනු : සකලොස් අයුරෙකින් කභිනත්ථාර සම්පත්තිය දනුයුතු යි.

6. නිමිත්තකමමං ජානිතබ්බනති : නිමිත්තකමමං කරොති ‘ඉමිනා දුසෙසන කසීනං අජරිසාමි’ති.

7. පරිකථා ජානිතබ්බනති : පරිකථං කරොති ‘ඉමාය පරිකථාය කසීනදුසෙසං නිබ්බතෙසසාමි’ති.

8. කුකකුකතං ජානිතබ්බනති : අනාදියදුතං ජානිතබ්බං.

9. සනන්ති ජානිතබ්බනති : දො සනන්තියො ජානිතබ්බා : කරණ සනන්ති ච නිවයසනන්ති ච.

10. තිසුසග්ගියං ජානිතබ්බනති : කරියමාහෙ අරුණං උදියති.¹

11. කසීනජාරො ජානිතබ්බෙති : සචෙ සඛසසා කසීනදුසෙසං උපපන්නං හොති; සඛෙසන කථං පටිපජ්ජිතබ්බං, අජාරකෙන කථං පටිපජ්ජිතබ්බං, අනුමොදකෙන කථං පටිපජ්ජිතබ්බං :

12. සඛෙසන ඤානදීඝ්ඛිකමෙමන කසීනජාරකසා භික්ඛුනො දුතබ්බං. තෙන කසීනජාරකෙන භික්ඛුනා නදහෙව ධොවිත්ථා විමජ්ජිත්ථා විචාරෙත්ථා ජ්ඣිත්ථා සිබ්බෙත්ථා රජිත්ථා කපාං කත්ථා කසීනං අජරිතබ්බං. සචෙ සඛසාටියා කසීනං අජරිතුකාමො හොති, පොරුණකා සඛසාටි පච්චුඤ්චිතබ්බා, නචා සඛසාටි අභිට්ඨානබ්බා. ‘ඉමාය සඛසාටියා කසීනං අජරුමි’ති වාචා භිජ්ඣිතබ්බා. සචෙ උත්තරු සඛෙසන කසීනං අජරිතුකාමො හොති, පොරුණකො උත්තරු-සඛෙසා පච්චුඤ්චිතබ්බො, නචො උත්තරුසඛෙසා අභිට්ඨානබ්බො, ‘ඉමිනා උත්තරුසඛෙසන කසීනං අජරුමි’ති වාචා භිජ්ඣිතබ්බා. සචෙ අනතරවාසකෙන කසීනං අජරිතුකාමො හොති, පොරුණකො අනතරවාසකො පච්චුඤ්චිතබ්බො, නචො අනතරවාසකො අභිට්ඨානබ්බො, ‘ඉමිනා අනතරවාසකෙන කසීනං අජරුමි’ති වාචා භිජ්ඣිතබ්බා.

13. තෙන කසීනජාරකෙන භික්ඛුනා සඛසං උපසඛකමිත්ථා එකංසං උත්තරුසඛිතං කරිත්ථා අඤ්ඤාටිං පග්ගහෙත්ථා එවමසා වචනීයො : ‘අජනං භනෙන සඛසසා කසීනං ධම්මකො කසීනජාරො, අනුමොදදා’ති. තෙහි අනුමොදකෙහි භික්ඛුහි එකංසං උත්තරුසඛිතං කරිත්ථා අඤ්ඤාටිං පග්ගහෙත්ථා එවමසා වචනීයො : ‘අජනං ආට්ඨසො සඛසසා කසීනං, ධම්මකො කසීනජාරො, අනුමොදදා’ති

14. තෙන කසීනජාරකෙන භික්ඛුනා සම්භුලෙ භික්ඛු උපසඛකමිත්ථා එකංසං උත්තරුසඛිතං කරිත්ථා අඤ්ඤාටිං පග්ගහෙත්ථා එවමසා වචනීයො : ‘අජනං භනෙන සඛසසා කසීනං. ධම්මකො කසීනජාරො, අනු-මොදදා’ති. තෙහි අනුමොදකෙහි භික්ඛුහි එකංසං උත්තරුසඛිතං කරිත්ථා අඤ්ඤාටිං පග්ගහෙත්ථා එවමසා වචනීයො : ‘අජනං ආට්ඨසො සඛසසා කසීනං, ධම්මකො කසීනජාරො, අනුමොදදා’ති.

1. උට්ඨහති - මජ්ඣං.

6. නිමිත්ත කමමං ජාතිතබ්බං යනු: 'මේ වස්ත්‍රයෙන් කඩිනය අතුරන්නෙමි'යි නිමිති කෙරෙයි.

7. පරිකපා ජාතිතබ්බං යනු: 'මේ පරිකපාවෙන් කඩින වස්ත්‍රයක් උපදවා ගන්නෙමි'යි පරිකපාව කෙරෙයි.

8. කුක්කුකතං ජාතිතබ්බං යනු: තමාට ගැන්මට නො දුන් බව දහයුතු යි.

9. සන්තිධි ජාතිතබ්බං යනු: (එදින ම පරිකර්ම නිම නො කොට තබා නැවැත කිරීම නම් වූ) කරණ සන්තිධි යැ (කඩින වස්ත්‍රය ලැබූ දින හැර පසු ද පමුණුවාලීම නම් වූ) නිවස සන්තිධි යැ යි දෙවැදෑරුම් සන්තිධිය දහයුතු යි.

10. නිස්සග්ගියං ජාතිතබ්බං යනු: පරිකර්ම කරණු ලබන කල්හි අරුණ නැගීම වෙයි.

11. කඩිනත්ථාරො ජාතිතබ්බො යනු: ඉදින් සඬසයාට කඩින වස්ත්‍රයක් උපන්නේ නම් (එකල්හි) සඬසයා විසින් කෙසේ පිළිපැදියයුතු ද, අතුරන්නහු විසින් කෙසේ පිළිපැදියයුතු ද, අනුමෝදන් වන්නහු විසින් කෙසේ පිළිපැදියයුතු ද යත් :

12. සඬසයා විසින් ඤන්තිදුතිය කර්මයෙන් කඩිනත්ථාරක මහණහට දියයුතු යැ. ඒ කඩිනත්ථාරක මහණහු විසින් එ දවස ම දෙවා පිරිමැද (රැලි හැර) කඩ අතු බෙද සිඳ, මසා පඩු පොවා කප්පිඳු තබා කඩිනය ඇතිරිය යුතු යි. ඉදින් සහළ සිවුරෙන් කඩිනය අතුරණු කැමැත්තේ නම් (එකල්හි) පුරාණ සඬසාටිය පව්වුද්ධරණය කටයුතු යැ. නව සඬසාටිය අධිෂ්ඨාන කටයුතු යැ. "මේ සඬසාටියෙන් කඩිනය අතුරමි"යි වාග්හෙද කටයුතු යි. ඉදින් උත්තරාසඬගයෙන් කඩිනය අතුරණු කැමැත්තේ නම් (එකල්හි) පුරාණ උත්තරාසඬගය පව්වුද්ධරණය කටයුතු යැ, නව උත්තරාසඬගය අධිෂ්ඨාන කටයුතු යැ. "මේ උත්තරාසඬගයෙන් කඩිනය අතුරමි"යි වාග්හෙද කටයුතු යි. ඉදින් අන්තරවාසකයෙන් කඩිනය අතුරණු කැමැත්තේ නම් (එකල්හි) පුරාණ අන්තරවාසකය පව්වුද්ධරණය කටයුතු යි. නව අන්තරවාසකය අධිෂ්ඨාන කටයුතු යැ, "මේ අන්තරවාසකයෙන් කඩිනය අතුරමි"යි වාග්හෙද කටයුතු වේ.

13. ඒ කඩිනත්ථාරක මහණහු විසින් සඬසයා වෙත එළඹ උත්තරාසඬගය එකස් කොට ඇදීලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ, "වහන්ස, සඬසයාගේ කඩිනය (මවිසින්) අතුරණ ලද යැ, කඩිනත්ථාරය ධාර්මික වෙයි, (ඒ කඩිනානිසංසය) අනුමෝදන් වූව මැනවැ"යි. ඒ කඩිනානිසංසය අනුමෝදන් වන හික්ෂුන් විසින් උත්තරාසඬගය එකස් කොට ඇදීලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ, "ඇවැත්නි, සඬසයාගේ කඩිනය නොප විසින් අතුරණ ලද යැ, කඩිනත්ථාරය ධාර්මික වෙයි, (ඒ කඩිනානිසංසය) අනුමෝදන් වවු"යි.

14. ඒ කඩිනත්ථාරක මහණහු විසින් බොහෝ හික්ෂුන් වෙත එළඹ උත්තරාසඬගය එකස් කොට ඇදීලි බැඳ මෙසේ කියයුතු යැ. "වහන්ස, සඬසයාගේ කඩිනය (මවිසින්) අතුරණ ලද යැ, කඩිනත්ථාරය ධාර්මික වෙයි, (ඒ කඩිනානිසංසය) අනුමෝදන් වූව මැනවැ යි. ඒ කඩිනානිසංසය අනුමෝදන් වන හික්ෂුන් විසින් උත්තරාසඬගය එකස් කොට ඇදීලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. "ඇවැත්නි, සඬසයාගේ කඩිනය නොප විසින් අතුරණ ලද යැ, කඩිනත්ථාරය ධාර්මික වෙයි (ඒ කඩිනානිසංසය) අනුමෝදන් වවු"යි.

15. තෙන කසිනන්දාරකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරුසඛගං කරිත්වා අඤ්ඤාපිං පග්ගහෙනවා එවමස්ස වචනීයො : “අත්තං ආට්ඨසො සඛසස්ස කසිනං, ධම්මකො කසිනන්දාරෙ, අනුමොදුමි”ති. තෙන අනුමොදකෙන භික්ඛුනා එකංසං උත්තරුසඛගං කරිත්වා අඤ්ඤාපිං පග්ගහෙනවා එවමස්ස වචනීයො : “අත්තං ආට්ඨසො සඛසස්ස කසිනං, ධම්මකො කසිනන්දාරෙ අනුමොදුමි”ති.

සඛෙසා කසිනං අත්ථරති, ගණො කසිනං අත්ථරති, පුග්ගලො කසිනං අත්ථරතිති : න සඛෙසා කසිනං අත්ථරති, න ගණො කසිනං අත්ථරති, පුග්ගලො කසිනං අත්ථරති. භඤ්ඤි න සඛෙසා කසිනං අත්ථරති, න ගණො කසිනං අත්ථරති, පුග්ගලො කසිනං අත්ථරති : සඛසස්ස අනන්දනං භොති කසිනං, ගණස්ස අනන්දනං භොති කසිනං, පුග්ගලස්ස අත්තං භොති කසිනං.

සඛෙසා පාතීමොකං උද්දිසති, ගණො පාතීමොකං උද්දිසති, පුග්ගලො පාතීමොකං උද්දිසතිති ; න සඛෙසා පාතීමොකං උද්දිසති, න ගණො පාතීමොකං උද්දිසති, පුග්ගලො පාතීමොකං උද්දිසති : භඤ්ඤි න සඛෙසා පාතීමොකං උද්දිසති, න ගණො පාතීමොකං උද්දිසති, පුග්ගලො පාතීමොකං උද්දිසති : සඛසස්ස අනුද්දිට්ඨං භොති පාතීමොකං, ගණස්ස අනුද්දිට්ඨං භොති පාතීමොකං, පුග්ගලස්ස උද්දිට්ඨං භොති පාතීමොකං, සඛසස්ස සාමග්ගියා ගණස්ස සාමග්ගියා පුග්ගලස්ස උද්දෙසා සඛසස්ස උද්දිට්ඨං භොති පාතීමොකං, ගණස්ස උද්දිට්ඨං භොති පාතීමොකං, පුග්ගලස්ස උද්දිට්ඨං භොති පාතීමොකං.

එවමෙව න සඛෙසා කසිනං අත්ථරති, න ගණො කසිනං අත්ථරති, පුග්ගලො කසිනං අත්ථරති, සඛසස්ස අනුමොදනාය ගණස්ස අනුමොදනාය පුග්ගලස්ස අත්ථාරු සඛසස්ස අත්තං භොති කසිනං, ගණස්ස අත්තං භොති කසිනං, පුග්ගලස්ස අත්තං භොති කසිනන්ති.

1. පක්කමනන්තිකො කසිනුඤ්ඤාපිං චුත්තො ආදිච්චබ්ඤ්ඤානා, එතඤ්ඤා නාභං පුච්ඡාමි කතමො පට්ඨිබ්බොධො පඨමං ඡජ්ජති :
2. පක්කමනන්තිකො කසිනුඤ්ඤාපිං චුත්තො ආදිච්චබ්ඤ්ඤානා, එතඤ්ඤා නාභං විස්සජ්ජස්සං චීවරපට්ඨිබ්බොධො පඨමං ඡජ්ජති ; තස්ස සභ ඛට්ඨිමගමනා ආවාසපට්ඨිබ්බොධො ඡජ්ජති.
3. නිට්ඨානන්තිකො කසිනුඤ්ඤාපිං චුත්තො ආදිච්චබ්ඤ්ඤානා, එතඤ්ඤා නාභං පුච්ඡාමි කතමො පට්ඨිබ්බොධො පඨමං ඡජ්ජති ;
4. නිට්ඨානන්තිකො කසිනුඤ්ඤාපිං චුත්තො ආදිච්චබ්ඤ්ඤානා, එතඤ්ඤා නාභං විස්සජ්ජස්සං ආවාසපට්ඨිබ්බොධො පඨමං ඡජ්ජති ; චීවරෙ නිට්ඨිතෙ චීවරපට්ඨිබ්බොධො ඡජ්ජති.
5. සන්තිට්ඨානන්තිකො කසිනුඤ්ඤාපිං චුත්තො ආදිච්චබ්ඤ්ඤානා, එතඤ්ඤා නාභං පුච්ඡාමි කතමො පට්ඨිබ්බොධො පඨමං ඡජ්ජති :

15. ඒ කඨිනත්ථාරක මහණහු විසින් එක් මහණක්හු වෙත එළඹ උත්තරා-සඬගය එකස් කොට ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. “ ඇවැත්ති, සඬසයාගේ කඨිනය (ම විසින්) අතුරණ ලද යැ, කඨිනත්ථාරය ධාර්මික වෙයි, (ඒ කඨිනානිසංසය) අනුමෝදන් වුව මැනැවැ ”යි. ඒ අනුමෝදන් වන මහණහු විසින් උත්තරාසඬගය එකස් කොට ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. “ ඇවැත්ති, සඬසයාගේ කඨිනය තොප විසින් අතුරණ ලද යැ, කඨිනත්ථාරය ධාර්මික වෙයි, (ඒ කඨිනානිසංසය) අනුමෝදන් වෙමි ”යි.

සඬසයා කඨිනය අතුරා ද, ගණයා කඨිනය අතුරා ද, පුද්ගල කඨිනය අතුරා ද යත් : සඬසයා කඨිනය නො අතුරයි, ගණයා කඨිනය නො අතුරයි, පුද්ගල කඨිනය අතුරයි. ඉදින් සඬසයා කඨිනය නො අතුරා නම්, ගණයා කඨිනය නො අතුරා නම් පුද්ගල කඨිනය අතුරා නම් සඬයා විසින් කඨිනය නො අතුරණ ලද වෙයි, ගණයා විසින් කඨිනය නො අතුරණ ලද වෙයි, පුද්ගලයා විසින් කඨිනය අතුරණ ලද වේ.

සඬසයා පාමොක් උදෙසා ද, ගණයා පාමොක් උදෙසා ද, පුද්ගල පාමොක් උදෙසා ද යත් : සඬසයා පාමොක් නො උදෙසයි, ගණයා පාමොක් නො උදෙසයි, පුද්ගල පාමොක් උදෙසයි. ඉදින් සඬසයා පාමොක් නො උදෙසා නම් ගණයා පාමොක් නො උදෙසා නම් පුද්ගල පාමොක් උදෙසා නම් සඬසයා විසින් පාමොක් නො උදෙසන ලද වෙයි, ගණයා විසින් පාමොක් නො උදෙසන ලද වෙයි, පුද්ගලයා විසින් පාමොක් උදෙසන ලද වේ. සඬසයාගේ සමගියෙන් ගණයාගේ සමගියෙන් පුද්ගලයාගේ (පාමොක්) උදෙසීමෙන් සඬසයා විසින් පාමොක් උදෙසන ලද වෙයි, ගණයා විසින් පාමොක් උදෙසන ලද වෙයි, පුද්ගලයා විසින් පාමොක් උදෙසන ලද වේ.

එසෙයින් ම සඬසයා කඨිනය නො අතුරයි, ගණයා කඨිනය නො අතුරයි, පුද්ගල කඨිනය අතුරයි. සඬසයාගේ අනුමොදනයෙන් ගණයාගේ අනුමොදනයෙන් පුද්ගලයාගේ ඇතිවීමෙන් සඬසයා විසින් කඨිනය අතුරණ ලද වෙයි, ගණයා විසින් කඨිනය අතුරණ ලද වෙයි, පුද්ගලයා විසින් කඨිනය අතුරණ ලද වේ.

1. අනපේක්ෂිත වැ ආවාසයෙන් නික්ම යෑම කෙළවර කොට සිටින පක්ක-මනන්තිකකඨිනුද්ධාරය සුයඹ්බන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. (එහි) කවර පළිබොධ යෙක් පළමු වැ සිදේ දැයි තෙල කරුණ ද මම ඔබ විචාරමි.

2. පක්කමනන්තිකකඨිනුද්ධාරය සුයඹ්බන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. මම තෙල කරුණ තොපට විසඳා කියමි. (එහි) වීචර පළිබොධය පළමු වැ සිදෙයි, ඔහු සීමාවෙන් බැහැර යන්නා හා මැ ආවාස පළිබොධය සිදේ.

3. (සිවුර කොට නිවීම කෙළවර කොට සිටි) නිට්ඨානන්තිකකඨිනුද්ධාරය සුයඹ් බන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. (එහි) කවර පළිබොධයෙක් පළමු වැ සිදේ දැයි මම තෙල කරුණ ද ඔබ විචාරමි.

4. නිට්ඨානන්තිකකඨිනුද්ධාරය සුයඹ්බන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. (එහි) මම තෙල කරුණ තොපට විසඳා කියමි. (එහි) ආවාස පළිබොධය පළමු වැ සිදෙයි, සිවුර කොට නිමි කල්හි වීචර පළිබොධය සිදේ.

5. (සිවුරක් නො කරමි ආවාසයටත් නො යමි'යි සනිටුහන් කිරීම කෙළවර කොට සිටි) සන්තිට්ඨානන්තිකකඨිනුද්ධාරය සුයඹ්බන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. (එහි) කවර පළිබොධයෙක් පළමු වැ සිදේ දැයි මම තෙල කරුණ ද ඔබ විචාරමි.

- 6. සනතිවිභානනනිකො කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං විසුඤ්ඤාං ඤෙ පලිබොධා අපුබ්බං
අවට්ඨං ඡජ්ජනති.
- 7. නාසනනනිකො කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං පුච්ඡාමි කතමො පලිබොධො පඨමං ඡජ්ජති :
- 8. නාසනනනිකො කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං විසුඤ්ඤාං ආවාසපලිබොධො පඨමං ඡජ්ජති ;
චීවරෙ නට්ඨෙ චීවරපලිබොධො ඡජ්ජති.
- 9. සචණනනිකො කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං පුච්ඡාමි කතමො පලිබොධො පඨමං ඡජ්ජති.
- 10. සචණනනිකො කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං විසුඤ්ඤාං චීවරපලිබොධො පඨමං ඡජ්ජති :
නසු සභ සචණෙන ආවාසපලිබොධො ඡජ්ජති.
- 11. ආසාවච්චෙදිකො කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං පුච්ඡාමි කතමො පලිබොධො පඨමං ඡජ්ජති :
- 12. ආසාවච්චෙදිකො කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං විසුඤ්ඤාං ආවාසපලිබොධො පඨමං ඡජ්ජති,
චීවරසාය උපච්ඡිකාය චීවරපලිබොධො ඡජ්ජති.
- 13. සීමාතිකකනනිකො කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං පුච්ඡාමි කතමො පලිබොධො පඨමං ඡජ්ජති :
- 14. සීමාතිකකනනිකො කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං විසුඤ්ඤාං චීවරපලිබොධො පඨමං ඡජ්ජති :
නසු බහිසීගතසු ආවාසපලිබොධො ඡජ්ජති.
- 15. සහුබ්බාරෙ කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං පුච්ඡාමි කතමො පලිබොධො පඨමං ඡජ්ජති :
- 16. සහුබ්බාරෙ කසිනුආරෙ චුතො ආදිවචචක්ඛනා,
එතඤ්ඤා නාහං විසුඤ්ඤාං ඤෙ පලිබොධා අපුබ්බං
අවට්ඨං ඡජ්ජනති

17. කතී කසිනුආරං සබ්බසාධිනා, කතී කසිනුආරං පුග්ගලාධිනා, කතී කසිනුආරං නෙච්ච සබ්බසාධිනා හ පුග්ගලාධිනා : එතො කසිනුආරෙ සබ්බසාධිනො : අනාරාමිකාරෙ. චතතාරෙ කසිනුආරං පුග්ගලාධිනා : පකකමනනනිකො නිව්භානනනිකො සනතිවිභානනනිකො සීමාතිකකනනිකො. චතතාරෙ කසිනුආරං නෙච්ච සබ්බසාධිනා හ පුග්ගලාධිනා , නාසනනනිකො සචණනනිකො ආසාවච්චෙදිකො සහුබ්බාරෙ.

6. සන්නිවයානන්තිකකයීනුද්ධාරය සුයඹිබන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. තෙල කරුණ මම නොපට විසඳා කියමි : (එහි) වීවර යැ ආවාස යැ යි උභය පළිබොධයෝ පෙර පසු නො වැ එකවිට මැ සිදෙත්.

7. (සිවුර නැසීම කෙළවර කොට ඇති) නාසනන්තිකකයීනුද්ධාරය සුයඹි බන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. එහි කවර පළිබොධයෙක් පළමු වැ සිදේ දැයි මම තෙල කරුණ ද ඔබ විවාරමි.

8. නාසනන්තිකකයීනුද්ධාරය සුර්යබන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. තෙල කරුණ මම නොපට විසඳා කියමි : එහි ආවාස පළිබොධය පළමු වැ සිදෙයි, සිවුර නට කල්හි වීවර පළිබොධය සිදේ.

9. (විහාරයෙහි කයීනුද්ධාරය කරණ ලදැයි ඇසීම කෙළවර කොට ඇති) සවනන්තික කයීනුද්ධාරය සුයඹිබන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. (එහි) කවර පළි බොධයෙක් පළමු වැ සිදේ දැයි මම තෙල කරුණ ද ඔබ විවාරමි.

10. සවනන්තිකකයීනුද්ධාරය සුයඹිබන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. තෙල කරුණ ද මම නොපට විසඳා කියමි : (එහි) වීවර පළිබොධය පළමු වැ සිදෙයි. ඔහු එ පවත් අසන්නා හා මැ ආවාස පළිබොධය සිදේ.

11. (සිවුරු ලැබෙයි යන ආසාව සිදීමෙන් අනුසස් සිදීම කෙළවර කොට ඇති) ආසාවච්ඡේදකකයීනුද්ධාරය සුයඹිබන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. (එහි) කවර පළිබොධයෙක් පළමු වැ සිදේ දැයි මම තෙල කරුණ ද ඔබ විවාරමි.

12. ආසාවච්ඡේදකකයීනුද්ධාරය සුර්යබන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ, තෙල කරුණ ද මම නොපට විසඳා කියමි : (එහි) ආවාස පළිබොධය පළමු වැ සිදෙයි, සිවුර පිළිබඳ ආසාව සිඳුනු කල්හි වීවර පළිබොධය සිදේ.

13. (සීමාතික්‍රමණය කෙළවර කොට ඇති) සීමාතික්කන්තිකකයීනුද්ධාරය සුයඹි බන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. (එහි) කවර පළිබොධයෙක් පළමු වැ සිදේ දැයි මම තෙල කරුණ ද ඔබ විවාරමි.

14. සීමාතික්කන්තිකකයීනුද්ධාරය සුයඹිබන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. තෙල කරුණ ද මම නොපට විසඳා කියමි : එහි වීවර පළිබොධය පළමු වැ සිදෙයි, සීමායෙන් බැහැර ගිය ඔහුට ආවාස පළිබොධය සිදේ.

15. (උබහාර සහිත වූ) සහුබහාරකයීනුද්ධාරය සුයඹිබන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. (එහි) කවර පළිබොධයෙක් පළමුවැ සිදේ දැයි මම තෙල කරුණ ද ඔබ විවාරමි.

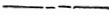
16. සහුබහාරකයීනුද්ධාරය සුයඹිබන්ධුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ යැ. මම තෙල කරුණ ද නොපට විසඳා කියමි. (එහි) වීවර-ආවාසපළිබොධද්වය පෙර පසු නො වැ එකවර සිදේ.

17. කෙතෙක් කයීනුද්ධාරයෝ සභිසයා අයත් ද, කෙතෙක් කයීනුද්ධාරයෝ පුද්ගලයා අයත් ද, කෙතෙක් කයීනුද්ධාරයෝ නොම සභිසයා අයත් ද, නොද පුද්ගලයා අයත් ද යත් : එක් මැ අන්තරුබහාරකයීනුද්ධාරය සභිසයා අයත් වෙයි. පක්කමනන් තික-නිවයානන්තික-සන්නිවයානන්තික-සීමාතික්කන්තික යැ යන සිවු කයීනුද්ධාරයෝ පුද්ගලයා අයත් වෙති. නාසනන්තික-සවනන්තික-ආසාවච්ඡේදක-සහුබහාර යැ යන සිවු කයීනුද්ධාරයෝ නොම සභිසයා අයත් වෙති. නොද පුද්ගලයා අයත් වෙත්.

18. කති කසිනුඤ්ඤා අනෙතාසිමාය උඤ්ඤානති, කති කසිනුඤ්ඤා බහිසිමාය උඤ්ඤානති, කති කසිනුඤ්ඤා සියා අනෙතාසිමාය උඤ්ඤානති, සියා බහිසිමාය උඤ්ඤානති : ඤේ කසිනුඤ්ඤා අනෙතාසිමාය උඤ්ඤානති : අනතරාබ්භාරෙ සනුබ්භාරෙ. තයො කසිනුඤ්ඤා බහිසිමාය උඤ්ඤානති : පකකමනනනිකො සවණනනිකො සිමානිකකනනිකො. චතතාරෙ කසිනුඤ්ඤා සියා අනෙතාසිමාය උඤ්ඤානති, සියා බහිසිමාය උඤ්ඤානති : නිට්ඨානනනිකො සනනි-
 ථානනනිකො සවණනනිකො ආසාවචෙජ්ඣකො.

19. කති කසිනුඤ්ඤා¹ එකුප්පාද, එකතිරෙධා, කති කසිනුඤ්ඤා එකුප්පාද, නානානිරෙධා : ඤේ කසිනුඤ්ඤා එකුප්පාද එකතිරෙධා : අනතරාබ්භාරෙ සනුබ්භාරෙ. අවසෙසා කසිනුඤ්ඤා එකුප්පාද නානානිරෙධානි.

කසිනහෙදෙ² නිට්ඨිතො

කසසුද්දනං :

1. කසස කිනති පණණරස ධම්මා නිදනහෙතු ච, පච්චය සංගහ මූලා ආදී ච අන්තර පුග්ගලා.³
2. හෙද තිණණං⁴ තයො ජානිතබ්බං අන්තරං උද්දෙසෙන ච, පළිබොධාධිනා සිමාය උප්පාදනිරෙධෙන චාති.

1. කසිනුඤ්ඤා - මජ්ඣං,
 2. { කසිනහෙදෙ - මජ්ඣං,
 කසිනහෙදං - සූරා,
 3. අට්ඨාරපුග්ගලා - සීමු.
 4. තිණණං තයො - මජ්ඣං.

18. කෙනෙක් කඨිනුද්ධාරයෝ (වස්විසු) සීමාව තුළ උද්ධරණය කරණු ලැබෙද් ද, කෙනෙක් කඨිනුද්ධාරයෝ සීමායෙන් බැහැර උද්ධරණය කරණු ලැබෙද් ද, කෙනෙක් කඨිනුද්ධාරයෝ කිසි විටෙක ඇතුළු සීමායෙහි උද්ධරණය කරණු ලැබෙද් ද, කිසිවිටෙක සීමාවෙන් බැහැර උද්ධරණය කරණු ලැබෙද් ද යත් : අන්තරුඛහාර යැ-සහුඛහාර යැ යන කඨිනුද්ධාරයෝ දෙදෙන සීමාව තුළ උද්ධරණය කරණු ලැබෙති. පක්කමනන්තිකයැ සවනන්තික යැ-සීමාතික්කන්තික යැ යන කඨිනුද්ධාරයෝ තිදෙන සීමාවෙන් බැහැර උද්ධරණය කරණු ලැබෙති. නිට්ඨානන්තික යැ සන්තිට්ඨානන්තික යැ-නාසනන්තික යැ-ආසාවච්චෙදික යැ යන කඨිනුද්ධාරයෝ සිවු දෙන කිසි විටෙක සීමාව තුළ උද්ධරණය කරණු ලැබෙති, කිසිවිටෙක සීමාවෙන් බැහැර උද්ධරණය කරණු ලැබෙත්.

19. කෙනෙක් කඨිනුද්ධාරයෝ එක් වැ උපන්තාහු එක් වැ නිරුද්ධ වෙත් ද, කෙනෙක් කඨිනුද්ධාරයෝ එක් වැ උපදනාහු වෙත් වැ නිරුද්ධ වෙත් ද යත් : අන්තරුඛහාර යැ, සහුඛහාර යැ යන කඨිනුද්ධාරයෝ දෙදෙන එක් වැ උපදනාහු එක් වැ නිරුද්ධ වෙති. සෙසු කඨිනුද්ධාරයෝ එක් වැ උපදනාහු වෙත් වැ නිරුද්ධ වෙත්.

කසීනහෙදය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

1. කස්ස යැ, කින්ති යැ, පණණරසධම්ම යැ, නිදාන යැ, හෙතු යැ, පච්චය යැ, සඨගහමුල යැ ආදියැ, අත්ථාරපුග්ගල යැ,
2. තිණණං යැ, තයො යැ, ජාතිකඛ්ඛ යැ, අත්ථාර යැ, උද්දෙසය සමග පලිබොධ යැ, අධීන යැ, එකුප්පාද-එකනිරොධාය සමග සීමා යැ යි.

උපාලි පඤ්චකං

1. අනිස්සිත වග්ගො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්චං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ණිකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මා උපාලි යෙන භගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්ඤ්ඤා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං භිසිද්දි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා උපාලි භගවන්තං එතදවොච: “කතීති නුඛො භන්තෙ අබ්භෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං නානිස්සිතෙන ව්ඤ්චං”න්ති.

පඤ්චපාලි, අබ්භෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං නානිස්සි-
තෙන ව්ඤ්චං, කතමෙති පඤ්චති: උපොසථං න ජානාති, උපොසථකම්මං න ජානාති, පාතීමොකඛං න ජානාති, පාතීමොකඛුද්දෙසං න ජානාති, උභනපඤ්චය්සො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභබ්බෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං නානිස්සිතෙන ව්ඤ්චං.

පඤ්චපාලි, අබ්භෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං අනිස්සිතෙන ව්ඤ්චං, කතමෙති පඤ්චති: උපොසථං ජානාති, උපොසථකම්මං ජානාති, පාතීමොකඛං ජානාති, පාතීමොකඛුද්දෙසං ජානාති, පඤ්ච-
වය්සො වා භොති අතිරෙකපඤ්චය්සො වා. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභබ්බෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං අනිස්සිතෙන ව්ඤ්චං.

2 අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්චභබ්බෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං නානිස්සිතෙන ව්ඤ්චං. කතමෙති පඤ්චති: පචාරණං න ජානාති, පචාරණකම්මං න ජානාති, පාතීමොකඛං න ජානාති, පාතීමොකඛුද්දෙසං න ජානාති, උභනපඤ්චය්සො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභබ්බෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං නානිස්සිතෙන ව්ඤ්චං.

පඤ්චපාලි, අබ්භෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං අනිස්සි-
තෙන ව්ඤ්චං. කතමෙති පඤ්චති: පචාරණං ජානාති, පචාරණකම්මං ජානාති, පාතීමොකඛං ජානාති, පාතීමොකඛුද්දෙසං ජානාති. පඤ්ච වය්සො වා භොති අතිරෙකපඤ්චය්සො වා. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභබ්බෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං අනිස්සිතෙන ව්ඤ්චං.

3. අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්චභබ්බෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං නානිස්සිතෙන ව්ඤ්චං. කතමෙති පඤ්චති: ආපඤ්චානාපඤ්චං න ජානාති, උහුකභරාකං ආපඤ්චං න ජානාති, සාවඤ්චං න ජානාති, ආපඤ්චං න ජානාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපඤ්චං න ජානාති, උභන පඤ්චය්සො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභබ්බෙති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවඤ්චං නානිස්සිතෙන ව්ඤ්චං.

උපාලිපඤ්චකය

1. අනියසිතවර්ගීය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත් තුවැටුණ ජෙනවන නම් වූ අනේපිටු සිටිනුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එ කල්හි ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පසෙක හුන්හ. එකත් පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කළහ. “ වහන්ස, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ නො විසිය යුතුද ”යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ නො විසිය යුතුයි, කවර පසෙකින් ද යත් : උපොසථය නො දැනී, උපොසථ කර්මය නො දැනී, ප්‍රාතිමොක්ෂය නො දැනී, පාමොක් උදෙසීම නො දැනී, උනු පස් වස් ඇත්තේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ නො විසිය යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ විසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : උපොසථය දැනී, උපොසථ කර්මය දැනී, ප්‍රාතිමොක්ෂය දැනී, පාමොක් උදෙසීම දැනී, පස් වස් ඇත්තේ හෝ අධිරා පස් වස් ඇත්තේ හෝ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ විසිය යුතු යි.

2. උපාලි, අනෙකුදු පසහෙකින් යුත් මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ නො විසිය යුතු යි, කවර පසෙකින් ද යත් : පචාරණය නො දැනී, පචාරණ කර්මය නො දැනී, ප්‍රාතිමොක්ෂය නො දැනී, පාමොක් උදෙසීම නො දැනී, උනු පස් වස් ඇත්තේ වේ. උපාලි, මේ පසහින් යුත් මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ නො විසිය යුතු යි.

උපාලි, පසහෙකින් යුත් මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ විසිය යුතුයි. කවර පසෙකින් ද යත් : පචාරණය දැනී, පචාරණ කර්මය දැනී, ප්‍රාතිමොක්ෂය දැනී, පාමොක් උදෙසීම දැනී, පස් වස් ඇත්තේ හෝ අධිරා පස් වස් ඇත්තේ හෝ වේ. උපාලි, මේ පසහින් යුත් මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ විසිය යුතු යි.

3. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ නො විසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : ඇවැත් නො ඇවැත් නො දැනී, උුහු ගුරු ඇවැත් නො දැනී, සාවසෙස අනාවසෙස ආපත්ති නො දැනී, කුළුල් නො කුළුල් ඇවැත් නො දැනී, උනු පස් වස් ඇත්තේ වේ. උපාලි, මේ පසහින් යුත් මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිය නො ගෙණ නො විසිය යුතු යි.

පඤ්චපාලි අඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවජ්චං අනිස්සිතෙන වන්ඛං. කතමෙති පඤ්චති : ආපනනානාපතතිං ජානාති, උනුකගරුකං ආපතතිං ජානාති. සාවසෙසානවසෙසං ආපතතිං ජානාති, දුට්ඨුලො-දුට්ඨුලං ආපතතිං ජානාති, පඤ්චවසොඤ්චා හොති අනිරොක පඤ්චවසොඤ්චා. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චභඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා යාවජ්චං අනිස්සිතෙන වන්ඛං.

4. කතීති නු ඛො භනෙන, අඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනඛං, න නිස්සයො දුතඛෙඛා, න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනඛෙඛාති.

පඤ්චපාලි අඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනඛං, න නිස්සයො දුතඛෙඛා, න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනඛෙඛා, කතමෙති පඤ්චති : න පට්ඨලො හොති අනෙතවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා ශීලානං උපට්ඨානුං වා උපට්ඨාපෙනුං වා, උප්පන්නං අනභිරතීං චූපකාසෙනුං වා, චූපකාසාපෙනුං වා, උප්පන්නං කුක්කුච්චං ධම්මතො විනයතො විනොදෙනුං වා, විනොදපෙනුං වා, අභිධම්මෙ විනෙනුං, අභිවිනයෙ විනෙනුං. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනඛං. න නිස්සයො දුතඛෙඛා. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනඛෙඛා.

පඤ්චපාලි අඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනඛං, නිස්සයො දුතඛෙඛා, සාමණේරො උපට්ඨාපෙනඛෙඛා. කතමෙති පඤ්චති : පට්ඨලො හොති අනෙතවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා ශීලානං උපට්ඨානුං වා උපට්ඨාපෙනුං වා, උප්පන්නං අනභිරතීං චූපකාසෙනුං වා චූපකාසාපෙනුං වා, උප්පන්නං කුක්කුච්චං ධම්මතො විනයතො විනොදෙනුං වා විනොදපෙනුං වා, අභිධම්මෙ විනෙනුං, අභිවිනයෙ විනෙනුං. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනඛං. නිස්සයො දුතඛෙඛා. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනඛෙඛා.

5 අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනඛං, න නිස්සයො දුතඛෙඛා, න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනඛෙඛා, කතමෙති පඤ්චති : න පට්ඨලො හොති අනෙතවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා ආභිසම්මාචාරිකාය සික්ඛාය සික්ඛාපෙනුං, ආදිබ්බචරිඤ්ඤාය සික්ඛාය විනෙනුං, අධිසීලෙ විනෙනුං, අධිවිතෙත විනෙනුං, අධිපඤ්ඤාය විනෙනුං. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනඛං, න නිස්සයො දුතඛෙඛා, න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනඛෙඛා.

පඤ්චපාලි, අඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනඛං, නිස්සයො දුතඛෙඛා, සාමණේරො උපට්ඨාපෙනඛෙඛා. කතමෙති පඤ්චති : පට්ඨලො හොති අනෙතවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා ආභිසම්මාචාරිකාය සික්ඛාය සික්ඛාපෙනුං, ආදිබ්බචරිඤ්ඤාය සික්ඛාය විනෙනුං, අධිසීලෙ විනෙනුං, අධිවිතෙත විනෙනුං, අධිපඤ්ඤාය විනෙනුං. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනඛං. නිස්සයො දුතඛෙඛා. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනඛෙඛාති.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිස නො ගෙණ විසිය යුතු යි, කවර පසෙකින් ද යත් : ඇවැත් නො ඇවැත් දැනියි, ශුභු ගුරු ඇවැත් දැනියි, සාවසෙස අනවසෙස ආපත්ති දැනියි, තුළල් නො තුළල් ඇවැත් දැනියි, පස් වස් ඇත්තේ හෝ අයිරා පස් වස් ඇත්තේ හෝ වේ. උපාලි, මේ පසහින් යුත් මහණහු විසින් දිවිහිම කොට නිස නො ගෙණ විසිය යුතු යි.

4. වහන්ස, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුත් මහණහු විසින් උපසපන් නො කරවිය යුතු ද, නිස නොදිය යුතු ද, හෙරණකු ලවා උවැටන් නො කරවිය යුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් උපසපන් නො කරවිය යුතු යැ. නිස නො දිය යුතු යැ. හෙරණකු ලවා උවැටන් නො කරවිය යුතු යැ. කවර පසෙකින් ද යත් : ගිලන් වූ අතැවැසියකුට හෝ සද්ධිවිහාරිකයකුට හෝ උවැටන් කරන්නට හෝ උවැටන් කරවන්නට හෝ, උපන් අනභිරතිය (උකටලී බව) බැහැර කරන්නට හෝ කරවන්නට හෝ උපන් කුකුස දහමින් විනයෙන් දුරු කරන්නට හෝ දුරු කරවන්නට හෝ, අභිධර්මයෙහි (නාම රූප පරිච්ඡේදයෙහි) හික්මවන්නට, අභිවිනයෙහි හික්මවන්නට ප්‍රතිබල නො වෙයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් උපසපන් නො කරවිය යුතු යැ. නිස නො දිය යුතු යැ. හෙරණකු ලවා උවැටන් නො කරවිය යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් උපසපන් කරවිය යුතු යැ, නිස දිය යුතු යැ, හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : ගිලන් වූ අතැවැසියකුට හෝ සද්ධිවිහාරිකයකුට හෝ උවැටන් කරන්නට හෝ උවැටන් කරවන්නට හෝ, උපන් උකටලී බව බැහැර කරන්නට හෝ කරවන්නට හෝ, උපන් කුකුස දහමින් විනයෙන් දුරු කරන්නට හෝ දුරු කරවන්නට හෝ, අභිධර්මයෙහි හික්මවන්නට, සියලු විනය පිටකයෙහි හික්මවන්නට ප්‍රතිබල වෙයි. උපාලි, මේ පසහින් යුත් මහණහු විසින් උපසපන් කරවිය යුතු යැ, නිස දිය යුතු යැ, හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතු යි.

5. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් උපසපන් නො කරවිය යුතු යැ, නිස නො දිය යුතු යැ, හෙරණකු ලවා උවැටන් නො කරවිය යුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : අතැවැසියකු හෝ සද්ධිවිහාරිකයකු හෝ ආභිසමාවාරික ශික්ෂාවන්හි (කදුවන්හි) හික්මවන්නට, ආදිබ්‍රහ්මවරිය සඛ්ඛ්‍යාත සෙබපණ්ණන්ති ශික්ෂාවන්හි (පරිජි සහ වෙසෙස්හි) හික්මවන්නට, අධිශීලයෙහි (ප්‍රාතිමොක්ෂ ශීලයෙහි) හික්මවන්නට, අධිවිත්තයෙහි (ලොකිකසමාධිභාවනාවෙහි) හික්මවන්නට, අධිප්‍රඥයෙහි (ලොකොත්තර මාර්ගභාවනාවෙහි) හික්මවන්නට ප්‍රතිබල නො වෙයි, උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් උපසපන් නො කරවිය යුතු යැ, නිස නො දිය යුතු යැ, හෙරණකු ලවා උවැටන් නො කරවිය යුතු යැ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් උපසපන් කරවිය යුතු යැ. නිස දිය යුතු යැ, හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : අතැවැසියකු හෝ සද්ධිවිහාරිකයකු හෝ ආභිසමාවාරික ශික්ෂාවෙහි හික්මවන්නට ආදිබ්‍රහ්මවරියක ශික්ෂාවෙහි හික්මවන්නට, අධිශීලයෙහි හික්මවන්නට, අධිවිත්තයෙහි හික්මවන්නට, අධිප්‍රඥවෙහි හික්මවන්නට ප්‍රතිබල වෙයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුතු මහණහු විසින් උපසපන් කරවිය යුතු යි. නිස දිය යුතු යි. හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවිය යුතු යි.

6. කතීති නු ඛො හනෙන, අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බන්ති.

පඤ්චහුපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං. කතමෙති පඤ්චති : අලජ්ජී ච භොතී, බාලො ච, අපකතතෙනා ච, මිච්ඡාදිට්ඨිකො ච භොතී, ආජීවවීපනෙනා ච, ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං.

7. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං. කතමෙති පඤ්චති : අභිසිලො සීලවීපනෙනා භොතී, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවීපනෙනා භොතී, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවීපනෙනා භොතී, මිච්ඡාදිට්ඨිකො ච භොතී, ආජීවවීපනෙනා ච. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං.

8. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං. කතමෙති පඤ්චති : කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො භොතී, වාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො භොතී, කාසිකචාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො භොතී, මිච්ඡාදිට්ඨිකො ච භොතී, ආජීවවීපනෙනා ච. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං.

9. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං. කතමෙති පඤ්චති : කාසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො භොතී, වාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො භොතී, කාසිකචාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො භොතී, මිච්ඡාදිට්ඨිකො ච භොතී, ආජීවවීපනෙනා ච. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං.

10. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං. කතමෙති පඤ්චති : කාසිකෙන උපඝාතීකෙන සමන්තාගතො භොතී, වාචසිකෙන උපඝාතීකෙන සමන්තාගතො භොතී, කාසිකචාචසිකෙන උපඝාතීකෙන සමන්තාගතො භොතී, මිච්ඡාදිට්ඨිකො ච භොතී, ආජීවවීපනෙනා ච. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං.

11. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං. කතමෙති පඤ්චති : කාසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්තාගතො භොතී, වාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්තාගතො භොතී, කාසිකචාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්තාගතො භොතී, මිච්ඡාදිට්ඨිකො ච භොතී, ආජීවවීපනෙනා ච. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං.

12. අපරෙහිපි උපාලි පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං. කතමෙති පඤ්චති : ආපතතීං ආපනෙනා කම්මකතො උපසම්පාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොචාදක සම්මුතීං සාදෙති, සම්මතොපී භික්ඛුනිතො ඔවදති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං.

6. වහන්ස, කෙනෙක් අධිගයෙන් යුක්ත වූ මහණහට (තඡ්ජනීයාදි සත්වැදූරුම) කර්මය කටයුතු ද?

උපාලි, අධිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහට (තඡ්ජනීයාදි) කර්ම කටයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : උඡ්ජා නැත්තේ ද වෙයි, අද්දන ද වෙයි. උබෙච්ඡිකම කරණ උද්දේ ද වෙයි. මිථ්‍යා දෘෂ්ටික ද වෙයි. නට දිවිපෙවෙන් ඇත්තේ ද වේ. උපාලි, මේ අධිග පසින් යුත් මහණහට (තඡ්ජනීයාදි) කර්ම කටයුතු යි.

7. උපාලි, අනෙකුදු අංග පසෙකින් යුත් මහණ හට (තඡ්ජනීයාදි) කර්ම කටයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : අධිගීලයෙහි නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ (පරිඡි සභවෙපෙස් ඇවැතුන්ට පැමිණියේ) වෙයි. අධ්‍යාචාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේ (සෙසු පස් ඇවැතුන්ට පැමිණියේ) වෙයි, සමාග් දෘෂ්ටියෙහි නටදිටු ඇත්තේ වෙයි, මිසදිටු ද වෙයි, නටුවා වූ දිවි පෙවෙන් ඇත්තේද වේ, උපාලි, මේ අධිග පසින් යුත් මහණහට (තඡ්ජනීයාදි) කර්ම කටයුතු යි.

8. උපාලි, අනෙකුදු අධිග පසෙකින් යුත් මහණහට (තඡ්ජනීයාදි) කර්ම කටයුතු යි. කවර පසකින් ද යත්, (දු කෙළි ආදි) කායික ක්‍රීඩාවෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, (කට බෙර ගැසීම ආදි) වාවසික ක්‍රීඩාවෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. (නැවීම ගැසීම ආදි) කායික වාවසික ක්‍රීඩාවෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, මිසදිටු වූයේත් වෙයි, නටුවා වූ දිවිපෙවෙන් ඇත්තේත් වේ. උපාලි මේ පසහින් යුත් මහණහට කර්ම කටයුතු යි.

9. උපාලි අනෙකුදු අධිග පසෙකින් යුත් මහණහට කර්ම කටයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : කායික අනාචාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, වාවසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, කායික වාවසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, මිසදිටු වූයේත් වෙයි. නටුවා වූ දිවිපෙවෙන් ඇත්තේත් වේ. උපාලි, මේ අධිග පසින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි.

10. උපාලි අනෙකුදු අධිග පසෙකින් යුත් මහණහට කර්ම කටයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත්, කය පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමණයෙන් (සික පද කැඳීමෙන්) යුක්ත වූයේ වෙයි, වචනය පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමණයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. කය වචනය පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමණයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. මිසදිටු වූයේ වෙයි, නටුවා වූ දිවි පෙවෙන් ඇත්තේත් වෙයි, උපාලි, මේ අධිග පසින් යුත් මහණහට කර්ම කටයුතු යි.

11. උපාලි, අනෙකුදු අධිග පසෙකින් යුත් මහණහට කර්ම කටයුතු යි, කවර පසෙකින් ද යත් : (හසුන් ගෙනයාම වෙදකම ආදි) කය පිළිබඳ සදොස් ජීවිකායෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, (පණ්ඩි කීම ආදි) වාවසික සදොස් ජීවිකායෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, (මෙකි) කායික වාවසික සදොස් ජීවිකාවෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, මිසදිටු වූයේත් වෙයි, නටුවා වූ දිවිපෙවෙන් ඇත්තේත් වේ. උපාලි, මේ අධිග පසින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි.

12. උපාලි, අනෙකුදු අධිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි. කවර පසකින් ද යත්, ඇවැතට පැමිණියේ කර්ම කරන ලද්දේ උපසපත් කරවයි, නිස දෙයි, හෙරණකු ලවා උවැටත් කරවයි, භික්ෂුණි අවවාද සම්මුතිය ඉවසයි, සම්මුතිය ලද්දේ නමුදු මෙහෙණන්ට අවවාද කෙරෙයි. උපාලි මේ අධිග පසින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි.

13. අපරෙහිපි උපාලි පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං කතමෙහි පඤ්ඤාති : යාය ආපතතීයා සඛෙසන කම්මං කතං භොති තං ආපතතිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මකො ගරහති, ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං.

14. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බං කතමෙහි පඤ්ඤාති : බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඛ්ඤස්ස අවණණං භාසති, මිච්ඡාදිට්ඨිකො ච භොති, ආජීවවිච්චනො ච. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං කාතබ්බන්ති.

අනිසස්සිතවගෙහා පඨමො

නසුද්දානං :

1. උපොසථං පවාරණං ආපතති ච ගිරානකං, ආභිසමාවාරඋජ්ජි ච අභිසිලදවෙන ච.
2. අනාවාරං උපඝාති මිච්ඡා ආපතතිමෙව ච, යාය ආපතතීයා බුද්ධස්ස පඨමො වග්ගසඛ්ඤාභොති.

2. න පටිපපස්සමහතවගෙහා

1. කතීති හු ඛො භනොත, අඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං න පටිපපස්සමොතබ්බන්ති.

පඤ්ඤාපාලි, අඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං න පටිපපස්සමොතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාති : ආපතතිං ආපනොතම්මකතො උපසමපාදෙති, නීසයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදක සමමුතීං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුනීයො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං න පටිපපස්සමොතබ්බං.

2. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං න පටිපපස්සමොතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාති : යාය ආපතතීයා සඛෙසන කම්මං කතං භොති තං ආපතතිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති ඉමෙහි ඛො උපාලි පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං න පටිපපස්සමොතබ්බං.

3. අපරෙහිපි උපාලි පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං න පටිපපස්සමොතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාති : බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඛ්ඤස්ස අවණණං භාසති, මිච්ඡා-දිට්ඨිකො ච භොති, ආජීවවිච්චනො ච. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං න පටිපපස්සමොතබ්බං.

13. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : සභිසයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් කර්මය කරන ලද්දේ වේ ද, ඒ ඇවැතට හෝ පැමිණෙයි, එබඳු වූ අනෙක් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි, එයට වඩා ඉතා ලමු ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි, (විනය) කර්මයට ගර්භා කෙරෙයි, (විනය) කර්ම කළවුන්ට ගර්භා කෙරේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහට කර්ම කටයුතු යි.

14. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහට කර්ම කටයුතු යි, කවර පසෙකින් ද යත් : බුදුන්ගේ අගුණ කියයි, ධර්මයේ අගුණ කියයි, සභිසයාගේ අගුණ කියයි, මිසදිටු වූයේත් වෙයි, නටුවා වූ දිවිපෙවෙත් ඇත්තේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහට (තජ්ජනියාදි) කර්ම කටයුතු යි.

පළමුවන අනිස්සිත වර්ගය නිමි

එහි නාමාවලිය :

1. උපෝසථ යැ, පචාරණ යැ, ආපත්ති යැ, ගිලාන යැ, අභිසමාවාර යැ, ලජ්ජී යැ, දවය සමභ අධිශීල යැ.

2. අනාවාං යැ, උපසාති යැ, මිච්ඡා යැ, ආපත්ති යැ, යාය ආපත්තියා යැ, බුද්ධස්ස යැ යි ප්‍රථම වර්ගයෙහි සංග්‍රහය වේ.

2. න පටිපපසාසමහන වර්ගය

1. වහන්ස, කෙතෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණක්හුගේ (විනය) කර්මය නො සන්හිඳුවියයුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණක්හුගේ (විනය) කර්මය නො සන්හිඳුවියයුතු ය. කවර පසෙකින් ද යත් : ඇවැතට පැමිණියේ (තජ්ජනියාදි) කර්ම කරණ ලද්දේ උපසපත් කරවයි, නිස දෙයි, හෙරණකු ලවා උවැටන් කරවයි, හික්බුනොවාදක සම්මුතිය ඉවසයි, සම්මුතිය ලද්දේ නමුදු මෙහෙණන්ට ඔවා දේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහුගේ කර්මය නො සන්හිඳුවියයුතු යි.

2. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණක්හුගේ කර්මය නො සන්හිඳු වියයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : සභිසයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් කර්මය කරණ ලද නම් (නැවැත) ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි, එබඳු වූ අනෙක් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි, එයට වඩා ඉතා ලමු ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි, කර්මයට ගර්භා කෙරෙයි. කර්මය කළවුන්ට ගර්භා කෙරේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහුගේ කර්මය නො සන්හිඳු වියයුතු යි.

3. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණක්හුගේ කර්මය නො සන්හිඳු වියයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : බුදුන්ගේ අගුණ කියයි, ධර්මයෙහි අගුණ කියයි, සභිසයාගේ අගුණ කියයි, මිච්ඡාදාමි ඇත්තේත් වෙයි, නටුවා වූ දිවිපෙවෙත් ඇත්තේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහුගේ කර්මය නො සන්හිඳු වියයුතු යි.

4. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං. කතමෙහි පඤ්චති: අලජ්ජි ව භොති, බාලො ච, අපකතතොනො ච, ඔමඤ්ඤකාරකො ච භොති වනොසු, සික්ඛාය ච න පරිපුරකාරී. ඉමෙහි ඛො උපාලි පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො කම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බන්ති.

5. සඛ්ඛාමාවචරෙන භනො, භික්ඛුනා සඛ්ඛං උපසඛ්ඛමනොන කති ධම්මෙ අජ්ඣන්තං උපට්ඨපෙනො සඛ්ඛො උපසඛ්ඛමිතබ්බොති.

සඛ්ඛාමාවචරෙන උපාලි, භික්ඛුනා සඛ්ඛං උපසඛ්ඛමනොන පඤ්ච ධම්මෙ අජ්ඣන්තං උපට්ඨපෙනො සඛ්ඛො උපසඛ්ඛමිතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච: සඛ්ඛාමාවචරෙන උපාලි භික්ඛුනා සඛ්ඛං උපසඛ්ඛමනොන තිච්චිතොන සඛ්ඛො උපසඛ්ඛමිතබ්බො, රජොභරණ සමෙහ චිතොන, අසංකුසලොභ භවිතබ්බං නිසජ්ජාකුසලොභ ඵෙරෙ භික්ඛු අනුපබජ්ජනොන නචෙ භික්ඛු අසනොන අපට්ඨබාහනොන නථාරූපෙ අසනො නිසිද්ධබ්බං, අනානාකපිකොන භවිතබ්බං අතිරච්ඡානකපිකොන, සාමං ච, ධම්මො භාසිතබ්බො, පරො ච, අජෙඤ්ඤිතබ්බො, අරියො ච, නුණ්ඤිතාවො නාතිමඤ්ඤිතබ්බො, සචෙ උපාලි, සඛ්ඛො සමඤ්ඤකරණීයාති කම්මාති කරොති, තත්ථ චෙ උපාලි, භික්ඛුනො නකඛමති අපි ද්විඨාවිකම්මං කන්තො උපෙනබ්බො සාමග්ගි. නං කියස්ස ඔහන්තො: මාභං සඛ්ඛොන නානනොනා අස්සන්ති. සඛ්ඛාමාවචරෙන උපාලි, භික්ඛුනා සඛ්ඛං උපසඛ්ඛමනොන ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ අජ්ඣන්තං උපට්ඨපෙනො සඛ්ඛො උපසඛ්ඛමිතබ්බොති.

6. කතීති නු ඛො භනො, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛ්ඛෙ වොභරනො: බහුජ්ජනඅකනොනො ච භොති බහුජ්ජනඅමනාපො ච බහුජ්ජන අරාවිතො චාති.

පඤ්චහුපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛ්ඛෙ වොභරනො: බහුජ්ජනඅකනොනො ච භොති, බහුජ්ජනඅමනාපො ච බහුජ්ජනඅරාවිතො ච. කතමෙහි පඤ්චති: උසස්සිතමන්තී ච භොති, නිසස්සිතජ්ජපි ච භොති න ච භාසානුසස්සිකුසලො භොති, න යථාධම්මෙ යථාවිනයෙ යථාපත්තියා චොදොනා භොති, න යථාධම්මෙ යථාවිනයෙ යථාපත්තියා කාරොනා භොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛ්ඛෙ වොභරනො: බහුජ්ජනඅකනොනො ච භොති බහුජ්ජනඅමනාපො ච බහුජ්ජනඅරාවිතො ච.

පඤ්චහුපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛ්ඛෙ වොභරනො: බහුජ්ජනකනොනො ච භොති, බහුජ්ජනමනාපො ච බහුජ්ජනරාවිතො ච. කතමෙහි පඤ්චති: න උසස්සිතමන්තී ච භොති, න නිසස්සිතජ්ජපි ච භොති, භාසානුසස්සිකුසලො භොති, යථාධම්මෙ යථාවිනයෙ යථාපත්තියා චොදොනා භොති, යථාධම්මෙ යථාවිනයෙ යථාපත්තියා කාරොනා භොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛ්ඛෙ වොභරනො: බහුජ්ජනකනොනො ච භොති. බහුජ්ජනමනාපො ච, බහුජ්ජනරාවිතො ච.

4. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණක්හුගේ කර්මය නො සන්හිඳු වියයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : උප්පා නැත්තේත් වෙයි, අඳහන වූයේත් වෙයි, ප්‍රකාශියෙහි පිහිටි හික්ෂුත්වය නැත්තේත් වෙයි. සිකපද මට්ටින් ක්‍රියා කරන්නේත් වෙයි. වත්හිද සිබයෙහි ද සම්පූර්ණ කිරීම නැත්තේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණක්හුගේ කර්මය නො සන්හිඳු වියයුතු යි.

5. වහන්ස, සභිගාමාවචර (අධිකරණ විනිශ්චය පිණිස රැස් වූ සභිසයා වෙත එළඹෙන) මහණ විසින් කෙතෙක් කරුණු තම සිතෙහි එළවාගෙන සභිසයා වෙත එළඹිය යුතු ද ?

උපාලි, සංග්‍රාමාවචර මහණ විසින් කරුණු පසක් තම සිතෙහි එළවා ගෙන සභිසයා වෙත එළඹිය යුතු යි. කවර පසෙක් ද යත් : උපාලි, සභිගාමාවචර මහණ විසින් පාපිස්නක් හා සම වූ නිහතමාන සිතින් යුතු වැ සභිසයා වෙත එළඹිය යුතු යැ. නිදොස් වැ හිඳිමෙහි දක්ෂවූවහු විසින් අයුතක් (තෝරා) ගැන්මෙහි සමත් වියයුතු යැ ස්ථවිර හික්ෂුත් නොගට්ටින් නවක හික්ෂුත් ආසනයෙන් බැහැර නොකරමින් (තමහට) සුදුසු අස්නෙකැ හින්ද යුතු යැ. තිරශ්චිත කපාවන් ගෙන් තොර වැ නානාවිධ අනර්ථකපා නොකරන්-නකු වියයුතු යැ. තමා හෝ දහමක් දෙසිය යුතු යැ අනෙකකුට හෝ ආරාධනා කටයුතු යැ ආයථී නිශ්චයබඳ්‍යාවය හෝ නොඉක්ම වියයුතු යි. උපාලි, ඉදින් සභිස තෙමේ සමග වූවන් විසින් කටයුතු වූ (උපොසපාදි) කර්මයන් කෙරේ ද උපාලි, ඉදින් එහි දී (යමකිසි) මහණක්හට එය රුවී නො වේ නම් ඇවැත් දෙසීමටත් කොට සමගිය එළවිය යුතු යි. ඊට හෙතු කවරේ ද මම සභිසයාගෙන් වෙනස් වූ වෙම නො වන්නෙමි, කියායි. උපාලි සභිගාමාවචර මහණ විසින් මේ කරුණු පස තම සිතිහි පිහිටුවා ගෙන සභිසයා වෙත එළඹිය යුතු යි.

6. වහන්ස, කෙතෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර අධිකරණ විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝදෙනාට අප්‍රියයෙක් වේ ද, බොහෝදෙනාගේ මන නොවඩන්නෙක් වේ ද, බොහෝදෙනාට රුවී නොවන්නෙක් වේ ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර අධිකරණ විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝදෙනාට අප්‍රියයෙක් වෙයි, බොහෝදෙනාගේ මන නොවඩන්නෙක් ද වෙයි, බොහෝදෙනාට රුවී නොවන්නෙක් ද වෙයි, කවර පසෙකින් ද යත් : තමා හුවා දක්වන කපා ඇත්තේත් වෙයි, අනුන් ඇසුරු කොට තමන් හුවා දක්වන කපා ඇත්තේත් වෙයි. කපානුසන්ධියෙහින් විනිශ්චයානුසන්ධියෙහින් දක්ෂ නො වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් වොදනා කරන්නේ නො වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් (විනය කර්ම) නො කරවන්නේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝ දෙනාට අප්‍රියයෙක් ද වෙයි. බොහෝ දෙනාගේ මන නොවඩන්නෙක් ද වෙයි, බොහෝදෙනාට රුවී නොවන්නෙක් ද වේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝ දෙනාට ප්‍රියයෙක් ද වෙයි, බොහෝ දෙනාගේ මන වඩන්නෙක් ද වෙයි, බොහෝ දෙනාට රුවී වූවෙක් ද වෙයි. කවර පසෙකින් ද යත් : තමා හුවා දක්වන කපා නැත්තේ වෙයි. අනුන් ඇසුරු කොට තමා හුවා දක්වන කපා නැත්තේත් වෙයි. කපානුසන්ධියෙහින් විනිශ්චයානුසන්ධියෙහින් දක්ෂ වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් වොදනා කරන්නේ වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් (විනය කර්ම) කරවන්නේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝ දෙනාට ප්‍රියයෙක් ද වෙයි, බොහෝ දෙනාගේ මන වඩන්නෙක් ද වෙයි, බොහෝ දෙනාට රුවී කරන්නෙක් ද වේ.

7. අපරෙහිපි උපාලි පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛෙස වොහරනො ඛුජ්ජනඅකනො ච හොති ඛුජ්ජනඅමනාපො ච ඛුජ්ජන-අරුචිනො ච. කතමෙහි පඤ්චති : උසාදෙනා හොති, අපසාදෙනා හොති, අධම්මං ගණහාති, ධම්මං පටිබාහති, සමථං ච ඛුජ්ජනං භාසති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛෙස වොහරනො ඛුජ්ජනඅකනො ච හොති ඛුජ්ජනඅමනාපො ච ඛුජ්ජනඅරුචිනො ච.

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛෙස වොහරනො ඛුජ්ජනකනො ච හොති ඛුජ්ජනමනාපො ච ඛුජ්ජනරුචිනො ච. කතමෙහි පඤ්චති : න උසාදෙනා ච හොති, න අපසාදෙනා හොති, ධම්මං ගණහාති, අධම්මං පටිබාහති, සමථං ඛුජ්ජනං භාසති. ඉමෙහි ඛො උපාලි පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු ඛුජ්ජනකනො ච හොති ඛුජ්ජනමනාපො ච ඛුජ්ජනරුචිනො ච.

8. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛෙස වොහරනො ඛුජ්ජනඅකනො ච හොති ඛුජ්ජනඅමනාපො ච ඛුජ්ජනඅරුචිනො ච. කතමෙහි පඤ්චති : පසංඝපච්චනා හොති, අනොකාසකම්මං කාරෙඤ්ඤා පච්චනා හොති, න යථාධම්මෙ යථාච්චනෙ යථාපනතියා වොදෙනා හොති, න යථාධම්මෙ යථාච්චනෙ යථාපනතියා කාරෙඤ්ඤා හොති, න යථාදිට්ඨියා බ්‍යාකතනා හොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛෙස වොහරනො ඛුජ්ජනඅකනො ච හොති ඛුජ්ජනඅමනාපො ච ඛුජ්ජනඅරුචිනො ච.

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛෙස වොහරනො ඛුජ්ජනකනො ච හොති ඛුජ්ජනමනාපො ච ඛුජ්ජනරුචිනො ච. කතමෙහි පඤ්චති : න පසංඝපච්චනා හොති, ඔකාසකම්මං කාරෙඤ්ඤා පච්චනා හොති, යථාධම්මෙ යථාච්චනෙ යථාපනතියා වොදෙනා හොති, යථාධම්මෙ යථාච්චනෙ යථාපනතියා කාරෙඤ්ඤා හොති, යථාදිට්ඨියා බ්‍යාකතනා හොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු සඛෙස වොහරනො ඛුජ්ජනකනො ච හොති ඛුජ්ජනමනාපො ච ඛුජ්ජනරුචිනො චාති.

9. කති ඤු ඛො භනෙත, ආනිසංසා විනසපරිඤ්චතියාති?

පඤ්චමෙ උපාලි, ආනිසංසා විනසපරිඤ්චතියා. කතමෙ පඤ්ච : අනනභො සිලකඛකො සුගුනො හොති සුරකඛිතො, කුකඤ්චවාපකනානං පටිතරණං හොති, විසාරදෙ සබ්බමජ්ජෙඛි වොහරති, පච්චිකෙ සභධම්මෙන සුතිග්ගහිතං නිග්ගණහාති, සද්ධම්මට්ඨිතියා පටිපනො හොති. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්චානිසංසා විනසපරිඤ්චතියාති.

න පටිපසංඝමහනවගෙහා දුතියො

7. උපාලි, අනෙකුදු අඩග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝ දෙනාට අප්‍රියයෙක් ද වෙයි, බොහෝ දෙනාගේ මන නො වඩන්නෙක් ද වෙයි, බොහෝ දෙනාට අරුවී ද වෙයි. කවර පසෙකින් ද යත් : තම පක්ෂය හුවා දක්වන්නේ වෙයි, පර පක්ෂය හෙළා දක්වන්නේ වෙයි නො දැනුම් පක්ෂය ගණි, දැනුම් පක්ෂය දුරු කෙරෙයි, බොහෝ වැඩ නැති කපා කෙරෙයි. උපාලි, මේ අඩග පසින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝ දෙනාට අප්‍රියයෙක් ද වෙයි, බොහෝ දෙනාගේ මන නො වඩන්නෙක් ද වෙයි, බොහෝ දෙනාට රුවී ද නො වේ.

උපාලි, අඩග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝ දෙනාට ප්‍රිය ද වෙයි, බොහෝ දෙනාගේ මන වඩන්නේ ද වෙයි, බොහෝ දෙනාට රුවී ද වේ. කවර පසෙකින් ද යත් : තමා උසස් කොට කපා කරන්නේත් නො වෙයි, (අනුන්) පහත් කොට කපා කරන්නේත් නො වෙයි, දැනුම් පක්ෂය ගණි, නො දැනුම් පක්ෂය දුරු කෙරෙයි, බොහෝ වැඩ නැති කපා නො කරයි. උපාලි, මේ අඩග පසින් යුක්ත වූ මහණ බොහෝ දෙනාට ප්‍රිය ද වෙයි, බොහෝ දෙනාගේ මන වඩන්නේ ද වෙයි, බොහෝ දෙනාට රුවී ද වේ.

8. උපාලි, අනෙකුදු අඩග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝ දෙනාට අප්‍රිය ද වෙයි, බොහෝ දෙනාගේ මන නො වඩන්නේ ද වෙයි, බොහෝ දෙනාට රුවී ද නො වේ. කවර පසෙකින් ද යත් : බලාත්කාරයෙන් කපා කරන්නේ වෙයි, අවසර නො ගෙන කපා කරන්නේත් වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් වොදනා නො කරන්නේ වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් (විනය කරම) නො කරවන්නේ වෙයි, (තමාගේ) දෘෂ්ටිය වූ පරිද්දෙන් ප්‍රකාශ නො කරන්නේ වේ. උපාලි, මේ අඩග පසින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝ දෙනාට අප්‍රිය ද වෙයි, බොහෝ දෙනාගේ මන නො වඩන්නේ ද වෙයි. බොහෝ දෙනාට රුවී ද නො වේ.

උපාලි, අඩග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝ දෙනාට ප්‍රිය ද වෙයි, බොහෝ දෙනාගේ මන වඩන්නේ ද වෙයි, බොහෝ දෙනාට රුවී ද වේ. කවර පසෙකින් ද යත් : බලාත්කාරයෙන් කපා නොකරන්නේත් වෙයි. අවසර ගෙන කපා කරන්නේ වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් වොදනා කරන්නේ වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් (විනය කරම) කරවන්නේ වෙයි, (තමාගේ) දෘෂ්ටිය වූ පරිද්දෙන් ප්‍රකාශ කරන්නේ වේ. උපාලි, මේ අඩග පසින් යුක්ත වූ මහණ සභිසයා අතර විනිශ්චය කරන්නේ බොහෝ දෙනාට ප්‍රිය ද වෙයි, බොහෝ දෙනාගේ මන වඩන්නේ ද වෙයි, බොහෝ දෙනාට රුවී ද වේ.

9. වහන්ස, විනය හැදෑරීමෙහි අනුසස් කෙතෙක් ද ?

උපාලි, විනයහැදෑරීමෙහි මේ අනුසස් පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත් : තමාගේ ශීලස්කන්ධය මනා වැ රක්නා ලද්දේ මනා වැ ගොපනය කරණ ලද්දේ වෙයි, කුකුසින් මඩනා ලද්දවුන්ට පිළිසරණ වෙයි. නිර්භීත වූයේ වෙයි, සහ මැද වාචහාර කෙරෙයි, (තමහට පසමිතුරු යැ සසුනට පසමිතුරු යැ යන දෙවැදෑරුම) පසමිතුරනට කරුණු සහිතව කීමෙන් මොනවට නිග්‍රහ කරන්නේ වෙයි, (ත්‍රීවීඩ) ශාසනයාගේ තීරකඳු පැවැත්ම පිණිස පිළිපන්නේ වේ. උපාලි, විනය හැදෑරීමෙහි මේ අනුසස් පසයි.

දෙවන න පටිප්පසම්භන වර්ගය නිමි.

තස්සුද්දනං :

1. ආපනේනා යාය වණණඤ්ඤා අලජ්ජ සඛතාමෙන ව,
උසස්සිතා උසායාදෙනා ව පසංඝපට්ඨතීයාති.

පඨමසමකපඤ්ඤානඤ්ඤා

3. වොහාරවග්ගො

1. කතීති ණු ඛො භනෙන අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතඛබ්බනති?

පඤ්ඤානුපාලී අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරි-
තඛබ්බං කතමෙති පඤ්ඤාති : ආපතනිං න ජානාති, ආපතනිසමුට්ඨානං
න ජානාති, ආපතනියා පයොගං න ජානාති, ආපතනියා වූපසමං
න ජානාති, ආපතනියා න විනිවර්ජයකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලී
පඤ්ඤානුපාලී අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතඛබ්බං.

පඤ්ඤානුපාලී අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතඛබ්බං,
කතමෙති පඤ්ඤාති : ආපතනිං ජානාති, ආපතනිසමුට්ඨානං ජානාති.
ආපතනියා පයොගං ජානාති, ආපතනියා වූපසමං ජානාති, ආපතනියා
විනිවර්ජයකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලී, පඤ්ඤානුපාලී අඛෙහති
සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතඛබ්බං.

2. අපරෙතිපි උපාලී, පඤ්ඤානුපාලී අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතඛබ්බං කතමෙති පඤ්ඤාති : අධිකරණං න ජානාති, අධිකරණසමුට්ඨානං න ජානාති, අධිකරණසං පයොගං න ජානාති, අධිකරණසං වූපසමං න ජානාති, අධිකරණසං න විනිවර්ජයකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලී, පඤ්ඤානුපාලී අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතඛබ්බං.

පඤ්ඤානුපාලී, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතඛබ්බං.
කතමෙති පඤ්ඤාති : අධිකරණං ජානාති, අධිකරණසමුට්ඨානං ජානාති,
අධිකරණසං පයොගං ජානාති, අධිකරණසං වූපසමං ජානාති,
අධිකරණසං විනිවර්ජයකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලී පඤ්ඤානුපාලී අඛෙහති
සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතඛබ්බං.

3. අපරෙතිපි උපාලී, පඤ්ඤානුපාලී අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතඛබ්බං. කතමෙති පඤ්ඤාති : පසංඝ පච්චතතා භොති, අනොකාසකච්චං කාරෙත්වා පච්චතතා භොති, න යථාධම්මෙ යථාචිතයෙ යථාපතනියා වොදෙනා භොති, න යථාධම්මෙ යථාචිතයෙ යථාපතනියා කාරෙත්වා භොති, න යථාදිට්ඨියා බ්‍යාකතතා භොති. ඉමෙති ඛො උපාලී, පඤ්ඤානුපාලී අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතඛබ්බං.

එහි නාමාවලිය :

ආපන්න යැ යායවණේණ යැ අලුප්ඵී යැ සභිගාමාවචරය සමග උස්සිතා යැ උස්සාදෙනා යැ පසයහ යැ පරියත්ති යැ යි.

පළමුවන යමක පඤ්ඤත්තිය යි

3. වොහාරවග්ගීය

1. වහන්ස, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය නොකටයුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය නොකටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඇවැන නො දනී, ඇවැත් නැගීම නො දනීයි, ඇවැන පිළිබඳ කායවාග් ප්‍රයෝගය නො දනීයි, ඇවැන පිළිබඳ සන්තිදීම නො දනීයි, ඇවැන පිළිබඳ විනිශ්චයෙහි දක්ෂ නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංසයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි, කවර පසෙකින් ද යත් : ඇවැන දනීයි, ඇවැත් නැගීම දනීයි, ඇවැන පිළිබඳ කාය වාග් ප්‍රයෝගය දනීයි, ඇවැන පිළිබඳ සන්තිදීම දනීයි, ඇවැන පිළිබඳ විනිශ්චයෙහි දක්ෂ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

2. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි, කවර පසෙකින් යත් : අධිකරණය නො දනීයි, අධිකරණ සමුට්ඨානය නො දනීයි, අධිකරණය පිළිබඳ ප්‍රයෝගය නො දනීයි, අධිකරණය පිළිබඳ සන්තිදීම නො දනීයි, අධිකරණය විසඳීමෙහි දක්ෂ නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : අධිකරණය දනීයි, අධිකරණ සමුට්ඨානය දනීයි, අධිකරණය පිළිබඳ ප්‍රයෝගය දනීයි, අධිකරණය පිළිබඳ සන්තිදීම දනීයි, අධිකරණ විනිශ්චයෙහි දක්ෂ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

3. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංසයා අතර විනිශ්චය නොකටයුතු යි, කවර පසෙකින් යත් : මෙරමා ලාභෙළා කපා කරන්නේ වෙයි, අවසර නොගෙන කපා කරන්නේ වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් වොදනා නොකරන්නේ වෙයි. ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් (විනය කර්ම) නොකරන්නේ වෙයි. (ස්වකිය) දෘෂ්ටිය වූ පරිද්දෙන් ප්‍රකාශ නොකරන්නේ වෙයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සංසයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

පඤ්ඤාපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතබ්බං. කතමෙති පඤ්ඤාති : න පසංග පච්චනා හොති, ඔකාසකමමං කාරෙක්ඛා පච්චනා හොති, යථාධම්මෙ යථාචිනයෙ යථාපතනියා වොදෙතා හොති, යථාධම්මෙ යථාචිනයෙ යථාපතනියා කාරෙතා හොති, යථාද්ධියා බ්‍යාකතතා හොති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභරෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතබ්බං.

4 අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්ඤාභරෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතබ්බං. කතමෙති පඤ්ඤාති : ආපතනානාපතනිං න ජානාති, ලුහුකගරුකං ආපතනිං න ජානාති, සාවසෙසානවසෙසං ආපතනිං න ජානාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපතනිං න ජානාති, සප්පට්ඨකමමං අප්පට්ඨකමමං ආපතනිං න ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභරෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතබ්බං.

පඤ්ඤාපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතබ්බං. කතමෙති පඤ්ඤාති : ආපතනානාපතනිං ජානාති, ලුහුකගරුකං ආපතනිං ජානාති, සාවසෙසානවසෙසං ආපතනිං ජානාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලං ආපතනිං ජානාති, සප්පට්ඨකමමං අප්පට්ඨකමමං ආපතනිං ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභරෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතබ්බං.

5. අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්ඤාභරෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතබ්බං. කතමෙති පඤ්ඤාති : කමමං න ජානාති, කමමස්ස කරණං න ජානාති, කමමස්ස චජ්ඣං න ජානාති, කමමස්ස චතතං න ජානාති, කමමස්ස වූපසමං න ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභරෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතබ්බං.

පඤ්ඤාපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතබ්බං. කතමෙති පඤ්ඤාති : කමමං ජානාති, කමමස්ස කරණං ජානාති, කමමස්ස චජ්ඣං ජානාති, කමමස්ස චතතං ජානාති, කමමස්ස වූපසමං ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභරෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතබ්බං.

6. අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්ඤාභරෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතබ්බං. කතමෙති පඤ්ඤාති : චජ්ඣං න ජානාති, නිදහං න ජානාති, පඤ්ඤාතනිං න ජානාති, පදපච්චාහව්ඨං න ජානාති, අනුසන්චිච්චනපථං න ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභරෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතබ්බං.

පඤ්ඤාපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතබ්බං. කතමෙති පඤ්ඤාති : චජ්ඣං ජානාති, නිදහං ජානාති, පඤ්ඤාතනිං ජානාති, පදපච්චාහව්ඨං ජානාති, අනුසන්චිච්චනපථං ජානාති, ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභරෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතබ්බං.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ලාභෙලා කථා නො කරන්නේ වෙයි. අවසර ගෙණ කථා කරන්නේ වෙයි. ධර්මය වූ පරිද්දෙන්, විනය වූ පරිද්දෙන්, ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් වොදනා කරන්නේ වෙයි. ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් (විනය කරම) කරවන්නේ වෙයි. දෘෂ්ටිය වූ පරිද්දෙන් ප්‍රකාශ කරන්නේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

4. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සභිඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඇවැත නො ඇවැත නො දනියි, ලුහු ගුරු ඇවැත නො දනියි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත නො දනියි, තුළුල් නො තුළුල් ඇවැත නො දනියි, ප්‍රතිකර්ම සහිත වූ ද ප්‍රතිකර්ම රහිත වූ ද ඇවැත නො දනියි, උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඇවැත නො ඇවැත දනියි, ලුහු ගුරු ඇවැත දනියි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැත දනියි, තුළුල් නො තුළුල් ඇවැත දනියි, ප්‍රතිකර්ම සහිත වූ ද ප්‍රතිකර්ම රහිත වූ ද ඇවැත දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

5. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සභිඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : කර්මය නො දනියි, කර්මය කිරීම නො දනියි, කර්මය පිළිබඳ වස්තුව නො දනියි, කර්මය පිළිබඳ වත නො දනියි, කර්මය පිළිබඳ සන්හිඳීම නො දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : කර්මය දනියි, කර්මය කිරීම දනියි, කර්මය පිළිබඳ වස්තුව දනියි. කර්මය පිළිබඳ වත දනියි, කර්මය පිළිබඳ සන්හිඳීම දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

6. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් සභිඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : වස්තුව නො දනියි, නිදානය නො දනියි, ප්‍රඥප්තී නො දනියි, පද පෙරළිය නො දනියි, ගැළපෙන වදන් මග නො දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සභිඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : වස්තුව දනියි, නිදානය දනියි, ප්‍රඥප්තිය දනියි, පද පෙරළිය දනියි, ගැළපෙන වදන් මග දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

7. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා න වොහරිතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාහි : ඡන්දගතීං ගච්ඡති, ද්‍රෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති, අලුජ්ච වහොති ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා න වොහරිතබ්බං.

පඤ්ඤාහුපාලි අවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා වොහරිතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාහි : න ඡන්දගතීං ගච්ඡති, න ද්‍රෙසාගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, ලුජ්ච වහොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා වොහරිතබ්බං.

8. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා න වොහරිතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාහි : ඡන්දගතීං ගච්ඡති, ද්‍රෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති, අකුසලො ච වහොති විනයෙ. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා න වොහරිතබ්බං.

පඤ්ඤාහුපාලි අවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා වොහරිතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාහි : න ඡන්දගතීං ගච්ඡති, න ද්‍රෙසාගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, කුසලො ච වහොති විනයෙ. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා වොහරිතබ්බං.

9 අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා න වොහරිතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාහි : ඤාතීං න ජානාති, ඤාතීයා කරණං න ජානාති, ඤාතීයා අනුසාවණං න ජානාති, ඤාතීයා සමථං න ජානාති, ඤාතීයා වූපසමං න ජානාති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා න වොහරිතබ්බං.

පඤ්ඤාහුපාලි, අවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා වොහරිතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාහි : ඤාතීං ජානාති, ඤාතීයා කරණං ජානාති, ඤාතීයා අනුසාවණං ජානාති, ඤාතීයා සමථං ජානාති, ඤාතීයා වූපසමං ජානාති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා වොහරිතබ්බං.

10. අපරෙහිපි උපාලි පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා න වොහරිතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාහි : සුත්තං න ජානාති, සුත්තානුලොමං න ජානාති, විනයං න ජානාති, විනයානුලොමං න ජානාති, න ච ධානාධානකුසලො වහොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා න වොහරිතබ්බං.

පඤ්ඤාහුපාලි, අවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා වොහරිතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාහි : සුත්තං ජානාති. සුත්තානුලොමං ජානාති. විනයං ජානාති. විනයානුලොමං ජානාති, ධානාධානකුසලො ච වහොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා වොහරිතබ්බං.

7. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වෙෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, බියෙන් අගතියට යෙයි, උප්පා නැත්තේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වෙෂයෙන් අගතියට නො යෙයි. මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, බියෙන් අගතියට නො යෙයි, උප්පා ඇත්තේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

8. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වෙෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, බියෙන් අගතියට යෙයි, විනයෙහි අදක්ෂ වූයේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි. ද්වෙෂයෙන් අගතියට නො යෙයි. මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි. බියෙන් අගතියට නො යෙයි. විනයෙහි දක්ෂ වූයේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

9. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඤාතිය නො දනියි, ඤාතීකරණය නො දනියි, ඤාතිය පිළිබඳ අනුසාවණය නො දනියි, ඤාතිය පිළිබඳ ශමපය නො දනියි, ඤාතිය පිළිබඳ සන්තිඳීම නො දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් වූ මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඤාතිය දනියි, ඤාතීකරණය දනියි, ඤාතිය පිළිබඳ අනුසාවණය දනියි, ඤාතිය පිළිබඳ ශමපය දනියි, ඤාතිය පිළිබඳ සන්තිඳීම දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

10. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : සූත්‍රය නො දනියි, සූත්‍රානුලොමය නො දනියි, විනය නො දනියි, විනයානුලොමය නො දනියි, කරුණු නො කරුණු දෙකේ දක්ෂ වූයේත් නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : සූත්‍රය දනී, සූත්‍රානුලොමය දනියි, විනය දනියි, විනයානුලොමය දනියි, කරුණු නො කරුණු දෙකේ දක්ෂ වූයේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සංඝයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

11. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්ඤාහරිතෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාති : ධම්මං න ජානාති, ධම්මානුලොමං න ජානාති, විනයං න ජානාති, විනයානුලොමං න ජානාති, න ච පුබ්බාපරකුසලො හොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාහරිතෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස න වොහරිතබ්බං.

පඤ්ඤාහරිතෙහි, අර්ථෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතබ්බං. කතමෙහි පඤ්ඤාති : ධම්මං ජානාති, ධම්මානුලොමං ජානාති, විනයං ජානාති, විනයානුලොමං ජානාති, පුබ්බාපරකුසලො ච හොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි පඤ්ඤාහරිතෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සඛෙස වොහරිතබ්බන්ති.

වෛහාරවග්ගො තතියො

තස්සුඤ්ඤානං :

ආපතති අභිකරණං පසංඝාපතති ජානනා.¹
 කම්මං චජ්ඣං අලජ්ජි ච අකුසලො ච ඤාතතියා;
 සුත්තං න ජානාති ධම්මං තතියො වග්ගසංඛතහොති.

4. දිට්ඨාපිකමමවග්ගො

1. කති නු ඛො හනෙත, අධම්මිකා දිට්ඨාපිකම්මාති.?

පඤ්ඤාමෙ උපාලි, අධම්මිකා දිට්ඨාපිකම්මා. කතමෙ පඤ්ඤා : අනාපතතියා දිට්ඨිං ආපිකරොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපතතියා දිට්ඨිං ආපිකරොති, දෙසිතාය ආපතතියා දිට්ඨිං ආපිකරොති, චතුරි පඤ්ඤාති දිට්ඨිං ආපිකරොති, මනො මානසෙන දිට්ඨිං ආපිකරොති. ඉමෙ ඛො උපාලි පඤ්ඤා අධම්මිකා දිට්ඨාපිකම්මා,¹

පඤ්ඤාමෙ උපාලි, ධම්මිකා දිට්ඨාපිකම්මා. කතමෙ පඤ්ඤා : ආපතතියා දිට්ඨිං ආපිකරොති, දෙසනාගාමිනියා ආපතතියා දිට්ඨිං ආපිකරොති, අදෙසිතාය ආපතතියා දිට්ඨිං ආපිකරොති, න චතුරි පඤ්ඤාති දිට්ඨිං ආපිකරොති, න මනො මානසෙන දිට්ඨිං ආපිකරොති. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ඤා ධම්මිකා දිට්ඨාපිකම්මා.

2. අපරෙපි උපාලි පඤ්ඤා අධම්මිකා දිට්ඨාපිකම්මා. කතමෙ පඤ්ඤා : නානාසංචාසකස්ස සන්තිකෙ දිට්ඨිං ආපිකරොති, නානාසීමාය ඤීතස්ස සන්තිකෙ දිට්ඨිං ආපිකරොති, අපකතතස්ස සන්තිකෙ දිට්ඨිං ආපිකරොති, චතුරි පඤ්ඤාති දිට්ඨිං ආපිකරොති, මනො මානසෙන දිට්ඨිං ආපිකරොති. ඉමෙ ඛො උපාලි පඤ්ඤා අධම්මිකා දිට්ඨාපිකම්මා.

1. ජානෙන - ම.ජ.සං.

11. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ධර්මය නො දනියි, ධර්මානුලෝමය නො දනියි, විනය නො දනියි, විනයානුලෝමය නො දනියි, පෙර පසු කථාවන්හි දක්ෂ වූයේත් නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : ධර්මය දනියි, ධර්මානුලෝමය දනියි, විනය දනියි, විනයානු ලෝමය දනියි, පෙර පසු කථාවන්හි දක්ෂ වූයේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් සභිසයා අතර විනිශ්චය කටයුතු යි.

තෙවන වොහාර වර්ගය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

ආපත්ති යැ, අධිකරණ යැ, පසය්හ යැ, ආපත්තිජානන යැ, කර්ම යැ, වස්තු යැ, අලජ්ජී යැ, අකුසල යැ, ඤක්ති යැ, සුත්තං න ජානාති යැ, ධම්මං න ජානාති යැ, (යන මේ) තුන්වන වර්ග සභිග්‍රහය වේ.

4. දිට්ඨාචිකම්මරීය

1. වහන්ස, නො දැහැමි දිට්ඨාචිකම්ම (ඇවැත් දෙසිම) කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ නොදැහැමි දිට්ඨාචිකම්ම පසෙකි. කවර පසෙකැ යත් : අනාපත්ති-යෙහි (ඇවැත්තැයි) ඇවැත දෙසයි, **දෙසිනාගාමීනි** නො වූ ගරු ඇවැතෙහි ඇවැත දෙසයි, දෙසූ ඇවැතෙහි (යළි) ඇවැත දෙසයි, හතර පස් දෙනෙකුත් හා (එකතුව) ඇවැත දෙසයි, (වාග්හෙද නො කොට) සිතීමෙන් මැ ඇවැත දෙසයි. උපාලි, මේ නොදැහැමි ඇවැත් දෙසිම පස යි.

උපාලි, මේ දැහැමි ඇවැත් දෙසිම පසෙකි. කවර පසෙකැ යත් : ඇවැතෙහි ඇවැත දෙසයි, දෙසනාගාමීනි ඇවැතෙහි ඇවැත දෙසයි, නො දෙසූ ඇවැතෙහි ඇවැත දෙසයි, සතර පස් දෙනෙකුත් හා නොම එකතුව ඇවැත දෙසයි, සිතීමෙන් ම නො වැ වාග්හෙද කොට ඇවැත දෙසයි. උපාලි, මේ දැහැමි ඇවැත් දෙසිම පස යි.

2. උපාලි, අනෙකුදු නොදැහැමි ඇවැත් දෙසිම පසෙකි, කවර පසෙක යත් : (ලබ්ධි වශයෙන් හෝ කර්ම වශයෙන් හෝ) නානා සංවාසකයකු හමුවෙහි ඇවැත් දෙසයි, නානා සීමාවෙහි සිටියහු හමුවෙහි ඇවැත් දෙසයි, ප්‍රකෘත නොවූ මහණකිහු (උබෙවුනිකම් කරණ ලද්දහු හෝ පොහෝ පවුරුණු තබන ලද්දහු) හමුවෙහි ඇවැත දෙසයි. සතර පස් දෙනෙකුත් හා කැටිවැ ඇවැත දෙසයි, (වාග්හෙද නොකොට) සිතීමෙන් ම ඇවැත දෙසයි. උපාලි, මේ නො දැහැමි ඇවැත් දෙසිම පස යි.

පඤ්ඤාමේ උපාලි, ධර්මිකා දිට්ඨාපිකමමා. කතමෙ පඤ්ඤා : සමාන සංවාසකසා සනතිකෙ දිට්ඨිං ආපිකරොති, සමාන සීමාය සීතසා සනතිකෙ දිට්ඨිං ආපිකරොති, පකතනතසා සනතිකෙ දිට්ඨිං ආපිකරොති, න චතුති පඤ්ඤාති දිට්ඨිං ආපිකරොති, න මනො මානසෙන දිට්ඨිං ආපිකරොති. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ඤා ධර්මිකා දිට්ඨාපිකමමාති.

3. කති නු ඛො භනෙත, අධර්මිකා පටිග්ගහාති ?

පඤ්ඤාමේ උපාලි, අධර්මිකා. පටිග්ගහා. කතමෙ පඤ්ඤා : කායෙන දීයමානං කායෙන අපටිග්ගහිතං, කායෙන දීයමානං කායපටිබඳ්ඛෙන අපටිග්ගහිතං, කායපටිබඳ්ඛෙන දීයමානං කායෙන අපටිග්ගහිතං, කායපටිබඳ්ඛෙන දීයමානං කායපටිබඳ්ඛෙන අපටිග්ගහිතං, නිසසගහියෙන දීයමානං කායෙන වා කායපටිබඳ්ඛෙන වා අපටිග්ගහිතං. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ඤා අධර්මිකා පටිග්ගහා.

පඤ්ඤාමේ උපාලි, ධර්මිකා පටිග්ගහා. කතමෙ පඤ්ඤා : කායෙන දීයමානං කායෙන පටිග්ගහිතං, කායෙන දීයමානං කායපටිබඳ්ඛෙන පටිග්ගහිතං, කායපටිබඳ්ඛෙන දීයමානං කායෙන පටිග්ගහිතං, කාය පටිබඳ්ඛෙන දීයමානං කායපටිබඳ්ඛෙන පටිග්ගහිතං, නිසසගහියෙන දීයමානං කායෙන වා කායපටිබඳ්ඛෙන වා පටිග්ගහිතං. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ඤා ධර්මිකා පටිග්ගහාති.

4. කති නු ඛො භනෙත, අනතිරිත්තාති ?

පඤ්ඤාමේ උපාලි; අනතිරිත්තා. කතමෙ පඤ්ඤා : අකපපියකතං භොති, අපටිග්ගහිතකතං භොති, අනුච්චාරිත්තකතං භොති, අභජ්ජාසෙ කතං භොති, අලමෙතං සබ්බනති අට්ඨන්තං භොති. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ඤා අනතිරිත්තා.

පඤ්ඤාමේ උපාලි, අතිරිත්තා. කතමෙ පඤ්ඤා : කපපියකතං භොති, පටිග්ගහිතකතං භොති, උච්චාරිත්තකතං භොති, භජ්ජාසෙ කතං භොති, අලමෙතං සබ්බනති ට්ඨන්තං භොති. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ඤා අතිරිත්තාති.

5. කතිහි නු ඛො භනෙත, ආකාරෙහි පචාරණං පඤ්ඤායතිති ?

පඤ්ඤානුපාලි, ආකාරෙහි පචාරණං පඤ්ඤායති. කතමෙහි පඤ්ඤාහි : අසනං පඤ්ඤායති, භොජනං පඤ්ඤායති, භජ්ජාසෙ සීතො, අභිභරති, පටිකෙඛපො පඤ්ඤායති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්ඤාභාකාරෙහි පචාරණං පඤ්ඤායතිති.

6. කති නු ඛො භනෙත, අධර්මිකා පටිඤ්ඤානකරණාති ?

පඤ්ඤාමේ උපාලි, අධර්මිකා පටිඤ්ඤානකරණා. කතමෙ පඤ්ඤා : හික්ඛු පාරුජිකං අජ්ඣාපනො භොති, පාරුජිකෙන චොදීයමානෙ සඛ්ඤාදිසෙසං අජ්ඣාපනොති පටිජානාති, තං ආබ්භං සඛ්ඤාදිසෙසෙන කාරෙහි, අධර්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. හික්ඛු පාරුජිකං අජ්ඣාපනො භොති, පාරුජිකෙන චොදීයමානෙ පාචිතනියං-පෙ- පාටිදෙසනියං-පෙ-

උපාලි, මේ දූහැමි ඇවැත් දෙසිමි පසෙකි, කවර පසෙකැ යත් : සමානාසංවාසකයකු හමුයෙහි ඇවැත දෙසයි, සමාන සීමාවෙහි සිටියහු හමුයෙහි ඇවැත දෙසයි, ප්‍රකාන මහණක්හු හමුවෙහි ඇවැත දෙසයි, සතර පස් දෙනෙකුත් හා නොම එකතුව ඇවැත දෙසයි, සිතීමෙන් මැ නොවැ වාග්හෙද කොට මැ ඇවැත දෙසයි. උපාලි, මේ දූහැමි ඇවැත් දෙසිමි පස යි.

3. වහන්ස, නොදූහැමි පිළිගැණුම කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ නොදූහැමි පිළිගැණුම පසෙකි, කවර පසෙකැ යත් : (මෙරමා) කයින් දෙනු ලබන්නක් (තමාගේ) කයින් නොපිළිගන්නා ලද්ද යැ, (මෙරමා) කයින් දෙනු ලබන්නක් (තමාගේ) කය පිළිබැඳියකින් නොපිළිගන්නා ලද්ද යැ, (මෙරමා) කය පිළිබැඳියකින් දෙනු ලබන්නක් (තමාගේ) කයින් නොපිළිගන්නා ලද්ද යැ, (මෙරමා) කය පිළිබැඳියකින් දෙනු ලබන්නක් (තමාගේ) කය පිළිබැඳියකින් නොපිළිගන්නා ලද්ද යැ, නිසැදුමෙන් දෙනු ලබන්නක් (තමාගේ) කයින් හෝ කය පිළිබැඳියකින් හෝ නොපිළිගන්නා ලද්ද යි. උපාලි, මේ නොදූහැමි පිළිගැණුම පස යි.

උපාලි, මේ දූහැමි පිළිගැණුම පසෙකි, කවර පසෙක යත් : කයින් දෙනු ලබන්නක් කයින් පිළිගන්නා ලද්ද යැ, කයින් දෙනු ලබන්නක් කය පිළිබැඳියකින් පිළිගන්නා ලද්ද යැ, කය පිළිබැඳියකින් දෙනු ලබන්නක් කයින් පිළිගන්නා ලද්ද යැ, (මෙරමා) කය පිළිබැඳියකින් දෙනු ලබන්නක් (තමාගේ) කය පිළිබැඳියකින් පිළිගන්නා ලද්ද යැ, නිසැදුමෙන් දෙනු ලබන්නක් කයින් හෝ කය පිළිබැඳියකින් හෝ පිළිගන්නා ලද්ද යැ. උපාලි, මේ දූහැමි පිළිගැණුම පස යි.

4. වහන්ස, අනාතිරික්ත කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ අනාතිරික්ත පසෙකි, කවර පසෙක යත් : කැප නොකරණ ලද වෙයි, පිළිගැන්ම නොකරණලද වෙයි, ඔසවාපෑම නොකරණලද වෙයි, අත්පස්හි නොකරණ ලද වෙයි, මේ සියල්ල සෑහේ යැ යි (වාග්හෙද කොට) නො කියන ලද වේ. උපාලි, මේ අනාතිරික්ත පස යි.

උපාලි, මේ අතිරික්ත පසෙකි, කවර පසෙක යත් : කැප කරණලද වෙයි, පිළිගැන්ම කරණලද වෙයි, ඔසවා පෑම කරණලද වෙයි, අත්පස්හි කරණලද වෙයි, මේ සියල්ල සෑහේ යැ යි කියනලද වේ. උපාලි, මේ අතිරික්ත පස යි.

5. වහන්ස, කෙතෙක් අයුරින් පවාරණය පැණේ ද ?

උපාලි, පස් අයුරකින් පවාරණය පැණෙයි, කවර පසෙකින යත් :—(අධාළ) බොජුන පැණෙයි, (පස් බොජුන් අතුරෙන්) එක් බොජුනෙක් පැණෙයි, (දෙරියන් වියන්) අත්පසෙහි සිටියේ වෙයි. (කයින්) එළවයි, (කයින් වචනින්) පිළිකෙට කිරීම පැණේ. උපාලි, මේ පස් අයුරින් පවාරණය පැණෙයි.

6. වහන්ස, නොදූහැමි ප්‍රතිඥතකරණ කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ නොදූහැමි ප්‍රතිඥතකරණ පසෙකි, කවර පසෙක යත් : මහණ පරිච්ඡි අවන් වෙයි, පරිච්ඡි ඇවැත්න් වොදනා කරණු ලබන කල්හි සභවෙසෙස් අවන්මි යි පිළින කෙරෙයි, සඛස තෙමේ ඔහුට සභවෙසෙසින් විනය කර්ම කරවා නම් (එය) අධම්මික පටිඤ්ඤතකරණ යැ. මහණ පරිච්ඡි අවන් වෙයි, පරිච්ඡි ඇවැත්න් වොදනා කරණු ලබන කල්හි පටිච්ඡි ඇවැත්න් පිළිදෙස්නී ඇවැත් දුකුළා ඇවැත් අවන්මි යි

දුක්ඛකටං අජ්ඣාපනෙනාති පටිජානාති, නං සඛෙසා දුක්ඛකටෙන කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤාදාකරණං. භික්ඛු සඛසාදිසෙසං -පෙ- පාචීනතීයං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛකටං අජ්ඣාපනෙනා හොති, දුක්ඛකටෙන වොදිගමානෙ පාරුජිකං අජ්ඣාපනෙනාති පටිජානාති, නං සඛෙසා පාරුජිකෙන කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤාදාකරණං. භික්ඛු දුක්ඛකටං අජ්ඣාපනෙනා හොති, දුක්ඛකටෙන වොදිගමානෙ සඛසාදිසෙසං -පෙ- පාචීනතීයං -පෙ- පාටිදෙසනීයං අජ්ඣාපනෙනාති පටිජානාති, නං සඛෙසා පාටිදෙසනීයෙන කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤාදාකරණං. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ච අධම්මිකා පටිඤ්ඤාදාකරණා.

පඤ්චමෙ උපාලි, ධම්මිකා පටිඤ්ඤාදාකරණා, කතමෙ පඤ්ච : භික්ඛු පාරුජිකං අජ්ඣාපනෙනා හොති, පාරුජිකෙන වොදිගමානෙ පාරුජිකං අජ්ඣාපනෙනාති පටිජානාති. නං සඛෙසා පාරුජිකෙන කාරෙති, ධම්මිකං පටිඤ්ඤාදාකරණං. භික්ඛු සඛසාදිසෙසං -පෙ- පාචීනතීයං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛකටං අජ්ඣාපනෙනා හොති, දුක්ඛකටෙන වොදිගමානෙ දුක්ඛකටං අජ්ඣාපනෙනාති පටිජානාති, නං සඛෙසා දුක්ඛකටෙන කාරෙති, ධම්මිකං පටිඤ්ඤාදාකරණං. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ච ධම්මිකා පටිඤ්ඤාදාකරණාති.

7. කතීති නු ඛො භනෙත, අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඕකාසකම්මං කාරුපෙනාසස්ස නාලං ඕකාසකම්මං කාතුනති ?

පඤ්චහුපාලි, අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඕකාසකම්මං කාරුපෙනාසස්ස නාලං ඕකාසකම්මං කාතුං, කතමෙති පඤ්චති : අලජ්ජි ච හොති, බාලො ච අපකතතෙනො ච, වාචනාඛිප්පායො චතතා හොති, න චූට්ඨානාඛිප්පායො. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඕකාසකම්මං කාරුපෙනාසස්ස නාලං ඕකාසකම්මං කාතුං.

පඤ්චහුපාලි, අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඕකාසකම්මං කාරුපෙනාසස්ස අලං ඕකාසකම්මං කාතුං. කතමෙති පඤ්චති : ලජ්ජි ච හොති, පණ්ඨිතො ච, පකතතෙනො ච, චූට්ඨානාඛිප්පායො චතතා හොති, නො වාචනාඛිප්පායො. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඕකාසකම්මං කාරුපෙනාසස්ස අලං ඕකාසකම්මං කාතුනති.

8. කතීති නුඛො භනෙත, අඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං විනයො න සාකච්ඡාතබ්බොති ?

පඤ්චහුපාලි, අඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං විනයො න සාකච්ඡාතබ්බො, කතමෙති පඤ්චති : චජ්ඣං න ජානාති, නිදනං න ජානාති, පඤ්ඤාතතීං න ජානාති, පදපච්චාභට්ඨං න ජානාති, අනුසන්තිචචනපථං න ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං විනයො න සාකච්ඡාතබ්බො.

පිළින කෙරෙයි, ඔහුට සභිසයා දුකුළා ඇවැත් වනයකර්ම කරවා නම් (එය) අධම්මික පටිඤ්ඤාකරණය යැ. මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් පවිති ඇවැත් පිළිදෙස්නී ඇවැත් දුකුළා ඇවැත් අවන් වෙයි, දුකුළා ඇවැත් වොදනා කරණු ලබන කල්හි පරිච් අවන්මී යි පිළින කෙරෙයි, ඔහුට සභිසයා පරිච් ඇවැත් වනය කර්ම කරවා නම් (එය) අධම්මික පටිඤ්ඤාකරණය යැ. මහණ දුකුළා ඇවැත් අවන් වෙයි, දුකුළා ඇවැත් වොදනා කරණු ලබන කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් පවිති ඇවැත් පිළිදෙස්නී ඇවැත් අවන්මී යි පිළින කෙරෙයි, ඔහුට සභිසයා පිළිදෙස්නී ඇවැත් වනයකර්ම කරවා නම් (එය) අධම්මිකපටිඤ්ඤාකරණය යි. උපාලි, මේ අධම්මිකපටිඤ්ඤාකරණය පස යි.

උපාලි, මේ ධම්මිකපටිඤ්ඤාකරණය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත් : මහණ පරිච් ඇවැත් අවන් වෙයි, පරිච් ඇවැත් වොදනා කරණු ලබන කල්හි පරිච් අවන්මී යි පිළින කෙරෙයි, ඔහුට සභිසයා පරිච් ඇවැත් වනයකර්ම කරවා නම් (එය) ධම්මිකපටිඤ්ඤාකරණය යැ, මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් පවිති ඇවැත් පිළිදෙස්නී ඇවැත් දුකුළා ඇවැත් අවන් වෙයි, දුකුළා ඇවැත් වොදනා කරණු ලබන කල්හි දුකුළා ඇවැත් අවන්මී යි පිළින කෙරෙයි, ඔහුට සභිසයා දුකුළා ඇවැත් වනයකර්ම කරවා නම් (එය) ධම්මිකපටිඤ්ඤාකරණය යි. උපාලි, මේ ධම්මිකපටිඤ්ඤාකරණය පස යි.

7. වහන්ස, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ ඔකාසකර්මය කරවන මහණහට ඔකාසකර්මය කරන්නට නො නිසි ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ ඔකාසකර්මය කරවන මහණහට ඔකාස කර්මය කරන්නට නො නිසි වෙයි. කවර පසෙකිනැ යත් : අලජ්ජීන් වෙයි, අඤ්ඤා වූයෙන් වෙයි, අප්‍රකාශ වූයෙන් වෙයි, සසුනෙන් පහ කරවනු කැමැති ව කියනුයේ වෙයි, (ඇවැත්) නගා සිටුවන අදහස් ඇති වැ නො කියනුයේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් ඔකාසකර්මය කරවන මහණහට ඔකාසකර්මය කරන්නට සුදුසු නො වේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් ඔකාසකර්මය කරවන මහණහට ඔකාසකර්මය කරන්නට සුදුසු වෙයි. කවර පසෙකිනැ යත් : ලජ්ජීන් වෙයි, නුවණැත්තේන් වෙයි, ප්‍රකාශ වූයේන් වෙයි, (ඇවැත්) නගා සිටුවන අදහස් ඇති වැ කියනුයේන් වෙයි, සස්නෙන් පහ කරවන අදහස් නැත්තේන් වෙයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ ඔකාසකර්මය කරවන මහණහට ඔකාසකර්මය කරන්නට සුදුසු වේ.

8. වහන්ස, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණහු සමඟ විනය සාකච්ඡා නො කටයුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු සමඟ විනය සාකච්ඡා නො කටයුතු යි. කවර පසෙකින් ද යත් : (ඇවැත් පිළිබඳ) වස්තුව නො දනිමි, නිදනය නො දනිමි, ප්‍රඥප්තිය නො දනිමි, පදපෙරළිය නො දනිමි, ගැලපෙන වදන්මඟ නො දනි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු සමඟ විනය සාකච්ඡා නො කටයුතු යි.

පඤ්ඤාපාලි, අබේගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං විනයො සාකච්ඡානබ්බො. කතමෙහි පඤ්ඤාති : චජ්ඣං ජානාති, නිදනං ජානාති, පඤ්ඤානතිං ජානාති, පදපච්චාගට්ඨං ජානාති, අනුසනීච්චනපථං ජානාති. ඉමෙහි බො උපාලි, පඤ්ඤාහබේගති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං විනයො සාකච්ඡානබ්බොති.

9. කති නු බො හනෙන, පඤ්ඤාපුච්ඡාති ?

පඤ්ඤිමා උපාලි, පඤ්ඤාපුච්ඡා. කතමා පඤ්ඤා : මජ්ඣනිකායා මොච්ඡාසායා පඤ්ඤාං පුච්ඡති, පාපිච්ඡෙත්ථා ඉච්ඡාපකතො පඤ්ඤාං පුච්ඡති, අඤ්ඤාදායාමො පඤ්ඤාං පුච්ඡති, සචෙ මෙ පඤ්ඤාං පුට්ඨො සමමදෙව බ්‍යාකරිසාසති ඉච්චෙතං කුසලං, නො චෙ පඤ්ඤාං පුට්ඨො සමමදෙව බ්‍යාකරිසාසති, අභමසා සමමදෙව බ්‍යාකරිසාසමිති පඤ්ඤාං පුච්ඡති. ඉමා බො උපාලි, පඤ්ඤා පඤ්ඤාපුච්ඡාති.

10. කති නු බො හනෙන, අඤ්ඤාබ්‍යාකරණාති ?

පඤ්ඤිමෙ උපාලි, අඤ්ඤාබ්‍යාකරණා. කතමෙ පඤ්ඤා : මජ්ඣනිකායා මොච්ඡාසායා අඤ්ඤාං බ්‍යාකරෙති, පාපිච්ඡෙත්ථා ඉච්ඡාපකතො අඤ්ඤාං බ්‍යාකරෙති, උමාදා විතතකෙඛපා අඤ්ඤාං බ්‍යාකරෙති, අභිමානෙන අඤ්ඤාං බ්‍යාකරෙති, භුතං අඤ්ඤාං බ්‍යාකරෙති. ඉමෙ බො උපාලි, පඤ්ඤා අඤ්ඤාබ්‍යාකරණාති.

11. කති නු බො හනෙන, විසුද්ධියොති ?

පඤ්ඤිමා උපාලි, විසුද්ධියො. කතමා පඤ්ඤා : නිදනං උද්දිසිත්ථා අවසෙසං සුතෙන සාවේතබ්බං, අයං පඨමා විසුද්ධිං. නිදනං උද්දිසිත්ථා චතතාරි පාරජිකාති උද්දිසිත්ථා අවසෙසං සුතෙන සාවේතබ්බං, අයං දුතියා විසුද්ධිං. නිදනං උද්දිසිත්ථා චතතාරි පාරජිකාති උද්දිසිත්ථා තෙරස සඛ්ඤාදිසෙසෙ උද්දිසිත්ථා අවසෙසං සුතෙන සාවේතබ්බං, අයං තතියා විසුද්ධිං. නිදනං උද්දිසිත්ථා චතතාරි පාරජිකාති උද්දිසිත්ථා තෙරස සඛ්ඤාදිසෙසෙ උද්දිසිත්ථා ඤෙ අනියතෙ උද්දිසිත්ථා අවසෙසං සුතෙන සාවේතබ්බං, අයං චතුත්ථා විසුද්ධිං, විත්ථාරෙනෙච පඤ්ඤාමි. ඉමා බො උපාලි, පඤ්ඤා විසුද්ධියොති.

12. කති නු බො හනෙන, භොජනාති ?

පඤ්ඤිමෙ උපාලි භොජනා. කතමෙ පඤ්ඤා : ඕදනො, කුමමාසො, සත්තු, මච්ඡෙත්ථා, මංසං. ඉමෙ බො උපාලි, පඤ්ඤා භොජනාති.

දිට්ඨාචිකම්මවග්ගො චතුස්ථො

නසුද්ධනං :

දිට්ඨාචිකම්මා අපරෙ පටිග්ගහා අනතිරිත්තා,
පචාරණා පටිඤ්ඤාදායං ඕකාසං සාකච්ඡන ච;
පඤ්ඤාං අඤ්ඤාබ්‍යාකරණා විසුද්ධි චාපි භොජනාති.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු සමග චිනය සාකච්ඡා කටයුතු යි. කවර පසෙකිනැ යත් : වස්තුව දැනියි, නිදනය දැනියි, ප්‍රඥප්තිය දැනියි, පදපෙරැළිය දැනියි, ගැලපෙන වදන්මග දැනි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු සමග චිනය සාකච්ඡා කටයුතු යි.

9. වහන්ස, පැණ පිළිවිසිම් කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ පැණ පිළිවිසිම් පසෙකි. කවර පසෙකැ යත් : නුවණ මද බැවින් මොහයෙන් මුළා බැවින් ප්‍රශ්න විචාරයි, ලාමක අදහස් ඇතියේ ලාමක අදහසින් මධිතා ලද්දේ ප්‍රශ්න විචාරයි, නින්දරොපණය කරණු කැමැත්තෙන් ප්‍රශ්න විචාරයි, දූතගණු කැමැත්තෙන් ප්‍රශ්න විචාරයි. ඉදින් මා විසින් පැණ පුළුවුස්නා ලද්දේ මොනවට විසදනුයේ නම් එසේ තෙල විසඳීම මැනව, ඉදින් පැණ පුළුවුස්නා ලද්දේ මොනවට නොවිසදනුයේ නම් මම ඔහුට මැනවින් ප්‍රකාශ කරන්නෙමි යි ප්‍රශ්න විචාරයි. උපාලි, මේ පැණ පිළිවිසිම් පස යි.

10. වහන්ස, රහත් බව ප්‍රකාශ කිරීම් කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ රහත් බව ප්‍රකාශ කිරීම් පසෙකි. කවර පසෙකැ යත් : නුවණ මද බැවින් මොහයෙන් මුළා බැවින් රහත්බව පළ කෙරෙයි, ලාමක අදහස් ඇතියේ ලාමක අදහසින් මධිතා ලද්දේ රහත්බව පළ කෙරෙයි, උමතුචෙන් සිත් පෙරැළීමෙන් රහත්බව පළ කෙරෙයි, (පසක් කෙළෙමි යන) අධිමානයෙන්. රහත්බව පළ කෙරෙයි, විද්‍යාමාන වූ රහත්බව පළ කෙරෙයි. උපාලි, මේ රහත්බව පළ කිරීම් පස යි.

11. වහන්ස, විභුද්ධි කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ විභුද්ධි පසෙකි. කවර පසෙකැ යත් : නිදනය උදෙසා සෙස්ස ග්‍රැනයෙන් ඇස්විය යුතු යි. මේ පළමුවන විභුද්ධි යැ. නිදනය උදෙසා සතර පරිච් උදෙසා සෙස්ස ග්‍රැනයෙන් ඇස්විය යුතු යි. මේ දෙවන විභුද්ධි යැ. නිදනය උදෙසා සතර පරිච් උදෙසා තෙළෙස් සහවෙසෙස් උදෙසා සෙස්ස ග්‍රැනයෙන් ඇස්විය යුතු යි. මේ තෙවන විභුද්ධි යැ. නිදනය උදෙසා සතර පරිච් උදෙසා තෙළෙස් සහවෙසෙස් උදෙසා දෙඅනියතය උදෙසා සෙස්ස ග්‍රැනයෙන් ඇස්විය යුතු යි. මේ සතරවන විභුද්ධි යැ. විත්ථාරුද්දෙසයෙන් පස්වන විභුද්ධිය වේ. උපාලි, මේ විභුද්ධි පස යි.

12. වහන්ස, භොජන කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ භොජන පසෙකි. කවර පසෙකැ යත් : බත යැ, කොමු යැ. අත්සුණු යැ, දියමස් යැ, ගොඩමස් යැ. උපාලි, මේ භොජන පස යි.

සිවුවන දිව්‍යාවිකම්ම වර්ගය නිමි

එහි නාමාවලිය :

දිව්‍යාවිකම්ම දෙක යැ අපර දෙක යැ පටිග්ගහ දෙක යැ අනාතිරිත්ත යැ පචාරණ යැ පටිඤ්ඤාකරණ යැ ඔකාසකම්ම යැ සාකච්ඡාව සමග පඤ්ච යැ අඤ්ඤාබ්‍යාකරණ විභුද්ධි යැ භොජන යැ යි.

5. අන්තාදන වග්ගො

1. වොදකෙන භනෙත, භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන කති ධම්මෙ අජ්ඣන්තං පච්චවෙකඛිනිඤා පරෙ වොදෙතබ්බොති ?

වොදකෙනුපාලී, භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන පඤ්ච ධම්මෙ අජ්ඣන්තං පච්චවෙකඛිනිඤා පරෙ වොදෙතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච : වොදකෙනුපාලී, භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන ඵලං පච්චවෙකඛිනිඤා : “පරිසුඤ්ඤාසමාචාරෙණ ඤා ඛොමති, පරිසුඤ්ඤාමති කායසමාචාරෙන සමන්තාගතො අවිජ්ඣෙත අපපට්ඨංසෙන, සංවිජ්ජති ඤා ඛො මෙ ඵසො ධම්මො උදුඤ්ඤා භොති,” නො වෙ උපාලී, භික්ඛු පරිසුඤ්ඤාසමාචාරෙණ භොති පරිසුඤ්ඤා කායසමාචාරෙන සමන්තාගතො අවිජ්ඣෙත අපපට්ඨංසෙන, තස්ස භවනති වත්තාරො : ‘ඉඛස් නාච අයසමා කායිකං සිකඛස්සු’ති. ඉතිස්ස භවනති වත්තාරො.

පුනචපරං උපාලී, වොදකෙන භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන ඵලං පච්චවෙකඛිනිඤා : පරිසුඤ්ඤාවිචිතමාචාරෙණ ඤා ඛොමති, පරිසුඤ්ඤාමති විචිතමාචාරෙන සමන්තාගතො අවිජ්ඣෙත අපපට්ඨංසෙන, සංවිජ්ජති ඤා ඛො මෙ ඵසො ධම්මො උදුඤ්ඤා භොති, නො වෙ උපාලී, භික්ඛු පරිසුඤ්ඤා විචිතමාචාරෙණ භොති, පරිසුඤ්ඤා විචිතමාචාරෙන සමන්තාගතො අවිජ්ඣෙත අපපට්ඨංසෙන, තස්ස භවනති වත්තාරො ‘ඉඛස් නාච අයසමා වාචසිකං සිකඛස්සු’ති. ඉතිස්ස භවනති වත්තාරො.

පුනචපරං උපාලී, වොදකෙන භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන ඵලං පච්චවෙකඛිනිඤා : මෙත්තං ඤා ඛො මෙ චිත්තං පච්චුපට්ඨිතං සබ්බභවාරීසු අනාඝාති, සංවිජ්ජති ඤා ඛො මෙ ඵසො ධම්මො උදුඤ්ඤා භොති, නො වෙ උපාලී, භික්ඛුනො මෙත්තං චිත්තං පච්චුපට්ඨිතං භොති සබ්බභවාරීසු අනාඝාති, තස්ස භවනති වත්තාරො ‘ඉඛස් නාච අයසමා සබ්බභවාරීසු මෙත්තං චිත්තං උපට්ඨපෙති’ති. ඉතිස්ස භවනති වත්තාරො.

පුනචපරං උපාලී, වොදකෙන භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන ඵලං පච්චවෙකඛිනිඤා : බහුස්සුතො ඤා ඛොමති සුතධරෙ සුතසන්තිවයො, යෙ තෙ ධම්මො ආදිකල්‍යාණො මජ්ඣෙකි කල්‍යාණො පරියොසානකල්‍යාණො සාන්ථා සච්චාරණො කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤා බ්‍රහ්මචරියං අභිචදනති, තථාරූපා මෙ ධම්මො බහුස්සුතො භොනති ධනා වචසා පරිචිතා මනසානුපෙකඛිතා දිට්ඨියා සුපපට්ඨිඤා, සංවිජ්ජති ඤා ඛො මෙ ඵසො ධම්මො උදුඤ්ඤා භොති, නො වෙ උපාලී භික්ඛු බහුස්සුතො භොති සුතධරෙ සුතසන්තිවයො, යෙ තෙ ධම්මො ආදිකල්‍යාණො මජ්ඣෙකි කල්‍යාණො පරියොසානකල්‍යාණො සාන්ථා සච්චාරණො කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤා බ්‍රහ්මචරියං අභිචදනති, තථාරූපාස්ස ධම්මො න බහුස්සුතො භොනති ධනා වචසා පරිචිතා මනසානුපෙකඛිතා දිට්ඨියා සුපපට්ඨිඤා, තස්ස භවනති වත්තාරො : ඉඛස් නාච අයසමා අගමං පරියාපුණ්ණස්සු’ති. ඉතිස්ස භවනති වත්තාරො.

5. අන්තර්ගතවර්ගය

1. වහන්ස, මෙරමාහට වොදනා කරණු කැමැති වොදක මහණහු විසින් කෙනෙක් කරුණු තමා කෙරෙහිලා සලකා මෙරමා වොදනා කළයුතු ද ?

උපාලි, මෙරමාහට වොදනා කරණු කැමැති වොදක මහණහු විසින් කරුණු පසක් තමා කෙරෙහිලා සලකා මෙරමා වොදනා කළයුතු යි. කවර පසෙක යත් :—උපාලි, අනෙකකුට වොදනා කරණු කැමැති වොදක මහණහු විසින් මෙසේ නුවණින් සැලකිය යුතු යි : “ මම පිරිසිදු වූ කායසමාවාර ඇත්තෙමි සිදුරු රහිත වූ අනුන් විසින් විමසා සදෙසැයි ගතහැකි වරද නැති පිරිසිදු වූ කායසමාවාරයෙන් යුක්ත වූයෙමි ද, මේ ධර්මය මා තුළ පවතී ද නැද්ද ” කියා යි. උපාලි, ඉදින් මහණ පිරිසිදු වූ කායසමාවාර ඇත්තෙක් නො වේ නම් සිදුරු රහිත වූ විමසා සදෙසැයි ගතහැකි වරද නැති පිරිසිදු වූ කායසමාවාරයෙන් යුක්ත වූවෙක් නො වේ නම් ඔහුට නුගුණ කියන්නෝ වෙති. “ එබැවින් ආයුෂ්මත් පළමු කොට කායසමාවාරයෙහි හික්මෙන්නැ ” යි ඔහුට මෙසේ කියන්නෝ වෙත්.

උපාලි, තවද අනෙකකි ; අන්‍යයාහට වොදනා කරණු කැමැති වොදක මහණහු විසින් මෙසේ නුවණින් සැලකිය යුතු යි : “ මම පිරිසිදු වූ වාක්සමාවාර ඇත්තෙමි ද, සිදුරු රහිත වූ විමසා සදෙසැයි ගතහැකි වරද නැති පිරිසිදු වූ වාක්සමාවාරයෙන් යුක්ත වූයෙමි ද, මේ ධර්මය මා කෙරෙහි පවතී ද, නැද්ද ” කියා යි. උපාලි, ඉදින් මහණ තෙමේ පිරිසිදු වූ වාක්සමාවාර ඇත්තෙක් නො වේ නම් සිදුරු රහිත වූ විමසා සදෙසැයි ගතහැකි වරද නැති පිරිසිදු වූ වාක්සමාවාරයෙන් යුක්ත වූවෙක් නො වේ නම් ඔහුට නුගුණ කියන්නෝ වෙති. “ එබැවින් ආයුෂ්මත් පළමු කොට වාක්සමාවාරයෙහි හික්මෙන්නැ ” යි ඔහුට මෙසේ කියන්නෝ වෙත්.

උපාලි, තවද අනෙකකි ; අන්‍යයාට වොදනා කරණු කැමැති වූ වොදක මහණහු විසින් මෙසේ නුවණින් සැලකිය යුතු යි. “ සබ්බසරුන් කෙරෙහි ආසාන රහිත මාගේ මෙන් සිත එළඹ සිටියේ ද, මේ ධර්මය මා තුළ පවතී ද නැද්ද ” කියා යි. උපාලි, ඉදින් සබ්බසරුන් කෙරෙහි ආසාන රහිත මෙන් සිත මහණහු තුළ නො එළඹ සිටියේ වේ නම් ඔහුට නුගුණ කියන්නෝ වෙති. “ එබැවින් ආයුෂ්මත් පළමු කොට සබ්බසරුන් කෙරෙහි මෙන් සිත උපදවා ගන්නැ ” යි මෙසේ ඔහුට කියන්නෝ වෙත්.

උපාලි, තවද අනෙකකි ; අන්‍යයාට වොදනා කරණු කැමැති වූ වොදක මහණහු විසින් මෙසේ නුවණින් සැලකිය යුතු යි. “ මම සුතධර වූ සුතසන්නිවය වූ බහුගුණයෙමි ද, ආදිකල්‍යාණ මධ්‍යකල්‍යාණ පයථිවසානකල්‍යාණ සාර්ථ සවාසඤ්ජන වූ යම් ධර්ම-කෙනෙක් කෙවල පරිපූර්ණ කොට පිරිසිදු කොට බඹසර පවසන් නම් එබඳු ධර්මයෝ මා විසින් බොහෝ කොට අසන ලද්දහු දරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතීන් පුන පුනා විමසන ලද්දහු ” ප්‍රඥයෙන් මොනවට අවබෝධ කරණ ලද්දහු වෙද්ද ? තෙල ධර්මය මා තුළ පවතී ද නොහොත් නැද්ද ” යි. උපාලි, ඉදින් මහණ සුතධර වූ සුත-සන්නිවය වූ බහුගුණයෙක් නො වේ නම් ආදිකල්‍යාණ මධ්‍යකල්‍යාණ පයථිවසානකල්‍යාණ සාර්ථ සවාසඤ්ජන වූ යම් ධර්ම කෙනෙක් කෙවල පරිපූර්ණ කොට පිරිසිදු කොට බඹසර පවසන් ද එබඳු ධර්මයෝ ඔහු විසින් බොහෝ කොට අසන ලද්දහු දරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතීන් පුනපුනා විමසන ලද්දහු ප්‍රඥයෙන් මොනවට අවබෝධ කරණ ලද්දහු නො වෙත් නම් ඔහුට නුගුණ කියන්නෝ වෙති. “ එබැවින් ආයුෂ්මත් පළමු කොට ආගමධර්මය පුහුණු කරන්නැ ” යි මෙසේ ඔහුට කියන්නෝ වෙත්.

පුනචපරං උපාලී, වොදකෙන භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන ඵලං පච්චවෙකඛීනබ්බං : උභයානි බො මෙ පාතීමොක්ඛානි විජ්ජාරෙන ඤාගතානි භොනති සුවිභතතානි සුපච්චතනීනි සුවිනිච්ඡිතානි සුත්තසො අනුච්චාසඤ්ඤානසො, සංවිජ්ජනී නු බො මෙ ඵසො ධම්මො උද්භු නොති, නො චෙ උපාලී, භික්ඛුනො උභයානි පාතීමොක්ඛානි විජ්ජාරෙන ඤාගතානි භොනති සුවිභතතානි සුපච්චතනීනි සුවිනිච්ඡිතානි සුත්තසො අනුච්චාසඤ්ඤානසො, ඉදං පනාට්ඨසො, කථ ට්ඨනං භගවතානි ඉති පුට්ඨො න සමාදෙතී, න සඤ්ඤායතී. තස්ස භවනති වතතාඛෙ : ‘ඉඛික තාච අයස්මා විනයං පරියාපුණ්ණස්ස’ති ඉතීස්ස භවනති වතතාඛෙ. වොදකෙනුපාලී, භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ අඤ්ඤානං පච්චවෙකඛීනා පඤ්ච වොදෙතබ්බොති.

2. වොදකෙන භනෙන, භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන කති ධම්මෙ අඤ්ඤානං උපට්ඨපෙතා පඤ්ච වොදෙතබ්බොති?

වොදකෙනුපාලී, භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන පඤ්ච ධම්මෙ අඤ්ඤානං උපට්ඨපෙතා පඤ්ච වොදෙතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච : කාලෙන වකඛාමි නො අකාලෙන, භුතෙන වකඛාමි නො අභුතෙන, සණ්ඨෙන වකඛාමි නො ඵරුසෙන, අන්තර්ගතෙන වකඛාමි නො අන්තර්ගතෙන, මෙත්තවිතෙන වකඛාමි නො දෙසනනඤ්ඤාති. වොදකෙනුපාලී, භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ අඤ්ඤානං උපට්ඨපෙතා පඤ්ච වොදෙතබ්බොති.

3 වොදකෙන භනෙන, භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන කති ධම්මෙ අඤ්ඤානං මනසිකරිතා පඤ්ච වොදෙතබ්බොති ?

වොදකෙනුපාලී, භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන පඤ්ච ධම්මෙ අඤ්ඤානං මනසිකරිතා පඤ්ච වොදෙතබ්බො, කතමෙ පඤ්ච : කාරුඤ්ඤාතා, හිතෙසිතා, අනුකම්පිතා, අපතනිට්ඨානතා, විනය-පුරෙකඛාරතා. වොදකෙනුපාලී, භික්ඛුනා පරං වොදෙතුකාමෙන ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ අඤ්ඤානං මනසිකරිතා පඤ්ච වොදෙතබ්බොති.

4. කතිනි නු බො භනෙන, අබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඔකාසකමං කාරුපෙනාස්ස නාලං ඔකාසකමං කාතුනති ?

පඤ්චපාලී, අබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඔකාසකමං කාරුපෙනාස්ස නාලං ඔකාසකමං කාතුං, කතමෙහි පඤ්චති : අපරිසුඤ්ඤාසමාචාරෙ භොති, අපරිසුඤ්ඤාවිච්ඡිතමාචාරෙ භොති, අපරි-සුඤ්ඤාච්චො භොති, බාලො ච භොති අබ්බතො, න පරිබලො අනුසුඤ්ඤාසමාචාරො අනුසොගං දතුං. ඉමෙහි බො උපාලී, පඤ්චභබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඔකාසකමං කාරුපෙනාස්ස නාලං ඔකාසකමං කාතුං.

පඤ්චපාලී, අබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඔකාසකමං කාරුපෙනාස්ස අලං ඔකාසකමං කාතුං, කතමෙහි පඤ්චති : පරිසුඤ්ඤාසමාචාරෙ භොති, පරිසුඤ්ඤාවිච්ඡිතමාචාරෙ භොති, පරිසුඤ්ඤාච්චො භොති, පණ්ණාසො භොති බ්බතො, පරිබලො අනුසුඤ්ඤාසමාචාරො අනුසොගං දතුං. ඉමෙහි බො උපාලී, පඤ්චභබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ඔකාසකමං කාරුපෙනාස්ස අලං ඔකාසකමං කාතුනති.

උපාලී, තවද අනිකකි; අන්‍යයාට වොදනා කරණු කැමැති වූ වොදක මහණහු විසින් මෙසේ නුවණින් සැලකිය යුතු යි : “ මා විසින් උභයප්‍රාතිමොක්ෂය පෙළ වශයෙන් ද (අර්ථකථාදී) අනුච්ඡාදක වශයෙන් ද විස්තර වශයෙන් මොනවට ප්‍රගුණ කරණ ලද ද, මොනවට විභාග කොට දූත ගන්නා ලද ද, මොනවට දුර්ම වශයෙන් පවත්වා ගන්නා ලද ද, මොනවට විනිශ්චය කොට දූතගන්නා ලද ද, මේ ධර්මය මා තුළ පවතී ද නැද්ද කියායි. උපාලී, ඉදින් මහණහු විසින් උභයප්‍රාතිමොක්ෂය පෙළ වශයෙන් ද අනුච්ඡාදක වශයෙන් ද විස්තර වශයෙන් මොනවට ප්‍රගුණ නො කරණ ලද මොනවට විභාග කොට නො දන්නා ලද මොනවට දුර්ම වශයෙන් පවත්වා නො ගන්නා ලද මොනවට විනිශ්චය කොට නො දන්නා ලද නම් ඇවැත, මෙය වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කොතැන්හි දෙශිත දෑයි විචාරණ ලද්දේ සිහි කොට නො කියයි ද, (කිය නොහැකි වේ ද) දන්වනු නොහැකි වේ ද, ඔහුට නුගුණ කියන්නෝ වෙති : “ එබැවින් ආයුෂ්මත් තෙමේ පළමු කොට විනය ප්‍රගුණ කරන්නා ” යි මෙසේ ඔහුට කියන්නෝ වෙත්. උපාලී, අන්‍යයාට වොදනා කරණු කැමැති වොදක මහණහු විසින් මේ දහමී පස තමන් කෙරෙහි නුවණින් සලකා බලා අන්‍යයාට වොදනා කටයුතු ය.

2. වහන්ස, පරා වොදනා කරණු කැමති වොදක මහණහු විසින් කෙතෙක් දහමී තමා කෙරෙහි එළවා ගෙන පරා වොදනා කටයුතු ද ?

උපාලී, පරා වොදනා කරණු කැමති වොදක මහණහු විසින් දහමී පසක් තමා කෙරෙහි එළවා ගෙන පරා වොදනා කටයුතු යි. කවර පසෙකැ යත් : සුදුසු කල්හි කියන්නෙමී, නො කල්හි නො කියන්නෙමී. භූතයෙන් කියන්නෙමී, අභූතයෙන් නො කියන්නෙමී. මෘදු වූ වචනයෙන් කියන්නෙමී, රළු වචනයෙන් නො කියන්නෙමී. අර්ථසංහිතයෙන් කියන්නෙමී, අනර්ථසංහිතයෙන් නො කියන්නෙමී. මෙන් සිත් ඇති වැ කියන්නෙමී, දුෂිත සිත් ඇති වැ නො කියන්නෙමී යි. උපාලී, පරා වොදනා කරණු කැමති වොදක මහණහු විසින් මේ දහමී පස තමා කෙරෙහි එළවා ගෙන පරා වොදනා කටයුතු යි.

3. වහන්ස, අන්‍යයාට වොදනා කරණු කැමති වොදක මහණුන් විසින් කෙතෙක් දහමී තමන් තුළ මෙනෙහි කොට අන්‍යයාට වොදනා කටයුතු ද ?

උපාලී, අන්‍යයාට වොදනා කරණු කැමති වොදක මහණහු විසින් දහමී පසක් තමා තුළ මෙනෙහි කොට අන්‍යයාට වොදනා කටයුතු යි. කවර පසෙකැ යත් : කුළුණැති බව යැ හිතෙමී බව යැ අනුකම්පා ඇති බව යැ ඇවැතින් නැගිටුවා ශුද්ධියෙහි පිහිටුවන බව යැ විනය පෙරටු කොට ඇති බව යි. උපාලී, අන්‍යයාට වොදනා කරනු කැමති වොදක මහණහු විසින් මේ දහමී පස තමා තුළ මෙනෙහි කොට අන්‍යයාට වොදනා කටයුතු යි.

4. වහන්ස, කෙතෙක් අභිගයෙන් සමන්වාගත ඔකාසකර්මය කරවන මහණහට ඔකාසකර්මය කරන්නට නිසි වේ ද ?

උපාලී, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ ඔකාසකර්මය කරවන මහණහට ඔකාසකර්මය කරන්නට නිසි නො වෙයි. කවර පසෙකැ යත් : අපිරිසිදු කායසමාචාර ඇත්තේ වෙයි. අපිරිසිදු වාක්සමාචාර ඇත්තේ වෙයි. අපිරිසිදු දිවිපෙවෙත් ඇත්තේ වෙයි. අව්‍යක්ත වූ අඤ්ඤායෙක් වෙයි. විචාරණු ලබන්නේ විචාළ දෑ කියන්නට ප්‍රතිබල නො වේ. උපාලී, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ ඔකාසකර්මය කරවන මහණහට ඔකාසකර්මය කරන්නට නිසි නො වේ.

උපාලී, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ ඔකාසකර්මය කරවන මහණහට ඔකාසකර්මය කරන්නට නිසි වෙයි. කවර පසෙකින් යත් : පිරිසිදු කායසමාචාරය ඇත්තේ වෙයි. පිරිසිදු වාක්සමාචාරය ඇත්තේ වෙයි. පිරිසිදු දිවිපෙවෙත් ඇත්තේ වෙයි. ව්‍යක්ත වූ පණ්ඩිතයෙක් වෙයි. විචාරණු ලබන්නේ විචාළ දෙය කියන්නට ප්‍රතිබල වෙයි. උපාලී, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ ඔකාසකර්මය කරවන මහණහට ඔකාසකර්මය කරන්නට නිසි වේ.

5. අත්තාදනං ආදානුකාමෙන භනෙත, භික්ඛුනා කතීහඛෙහති සමන්තාගතං අත්තාදනං ආදානබ්බන්ති?

අත්තාදනං ආදානුකාමෙනුපාලි, භික්ඛුනා පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතං අත්තාදනං ආදානබ්බං, කතමෙහි පඤ්චති : අත්තාදනං ආදානුකාමෙනුපාලි, භික්ඛුනා එවං පච්චවෙකඛිතබ්බං : ‘යං බො අහං ඉමං අත්තාදනං ආදානුකාමො, කාලො නු බො ඉමං අත්තාදනං ආදානු උදානු නො’ති. සචෙ උපාලි, භික්ඛු පච්චවෙකඛමානො එවං ‘ජානාති : අකාලො ඉමං අත්තාදනං ආදානු, නො කාලො’ති. න නං උපාලි, අත්තාදනං ආදානබ්බං.

සචෙ පනුපාලි, භික්ඛු පච්චවෙකඛමානො එවං ජානාති : කාලො ඉමං අත්තාදනං ආදානු නො අකාලොති. තෙනුපාලි, භික්ඛුනා උත්තරිං පච්චවෙකඛිතබ්බං : ‘යං බො අහං ඉමං අත්තාදනං ආදානුකාමො, භුතං නු බො ඉමං අත්තාදනං උදානු නොති. සචෙ පනුපාලි, භික්ඛු පච්චවෙකඛමානො එවං ජානාති : ‘අභුතං ඉමං අත්තාදනං, නො භුත’නති. න නං උපාලි, අත්තාදනං ආදානබ්බං.

සචෙ පනුපාලි, භික්ඛු පච්චවෙකඛමානො එවං ජානාති : ‘භුතං ඉදං අත්තාදනං නො අභුත’නති. තෙනුපාලි, භික්ඛුනා උත්තරිං පච්චවෙකඛිතබ්බං : ‘යං බො අහං ඉමං අත්තාදනං ආදානුකාමො, අත්ඨසංභිතං නු බො ඉදං අත්තාදනං උදානු නොති. සචෙ පනුපාලි, භික්ඛු පච්චවෙකඛමානො එවං ජානාති : ‘අත්ඨසංභිතං ඉදං අත්තාදනං නො අත්ඨසංභිත’නති. න නං උපාලි, අත්තාදනං ආදානබ්බං.

සචෙ පනුපාලි, භික්ඛු පච්චවෙකඛමානො එවං ජානාති : අත්ඨසංභිතං ඉදං අත්තාදනං නො අත්ඨසංභිතනති. තෙනුපාලි, භික්ඛුනා උත්තරිං පච්චවෙකඛිතබ්බං. ඉමං බො අහං අත්තාදනං ආදියමානො ලභිස්සාමි සජ්ඣිධෙඨි සමභතෙත භික්ඛු ධම්මතො විනයතො පකෙඛි උදානු නොති. සචෙ උපාලි, භික්ඛු පච්චවෙකඛමානො එවං ජානාති : ඉමං බො අහං අත්තාදනං ආදියමානො න ලභිස්සාමි සජ්ඣිධෙඨි සමභතෙත භික්ඛු ධම්මතො විනයතො පකෙඛිති. න නං උපාලි, අත්තාදනං ආදානබ්බං.

සචෙ පනුපාලි, භික්ඛු පච්චවෙකඛමානො එවං ජානාති : ‘ඉමං බො අහං අත්තාදනං ආදියමානො ලභිස්සාමි සජ්ඣිධෙඨි සමභතෙත භික්ඛු ධම්මතො විනයතො පකෙඛි’ති. තෙනුපාලි, භික්ඛුනා උත්තරිං පච්චවෙකඛිතබ්බං : ‘ඉමා බො මෙ අත්තාදනං ආදියතො භවිස්සති සඛ්ඤ්ඤා තතොතිදානං භණ්ඩනං කලහො විඤ්ඤා විචාදෙ සඛ්ඤ්ඤාදෙ සඛ්ඤ්ඤාදි සඛ්ඤ්චච්චානං සඛ්ඤ්ඤානාකරණං උදානු නොති. සචෙ උපාලි, භික්ඛු පච්චවෙකඛමානො එවං ජානාති : ‘ඉමං බො මෙ අත්තාදනං ආදියතො භවිස්සති සඛ්ඤ්ඤා තතො තිදානං භණ්ඩනං කලහො විඤ්ඤා විචාදෙ සඛ්ඤ්ඤාදෙ සඛ්ඤ්ඤාදි සඛ්ඤ්චච්චානං සඛ්ඤ්ඤානාකරණනති. න නං උපාලි අත්තාදනං ආදානබ්බං.

සචෙ පනුපාලි, භික්ඛු පච්චවෙකඛමානො එවං ජානාති : ‘ඉමං බො මෙ අත්තාදනං ආදියතො න භවිස්සති සඛ්ඤ්ඤා තතො තිදානං භණ්ඩනං කලහො විඤ්ඤා විචාදෙ සඛ්ඤ්ඤාදෙ සඛ්ඤ්ඤාදි සඛ්ඤ්චච්චානං සඛ්ඤ්ඤානාකරණ’නති, නං ආදානබ්බං උපාලි, අත්තාදනං. එවං පඤ්චභඛ-සමන්තාගතං බො උපාලි අත්තාදනං ආදිනනං පච්චාපි අවිප්පච්චාරකරං භවිස්සතිති.

5. වහන්ස, අත්තාදානය (ශාසනය ශුද්ධ කරණු කැමති මහණහු විසින් ගණු ලබන අධිකරණය) ගණු කැමති මහණහු විසින් කෙතෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ අත්තාදානය ගත යුතු ද ?

උපාලි, අත්තාදානය ගනු කැමති මහණහු විසින් අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ අත්තාදානය ගත යුතු යි. කවර පසෙකින් යන් : උපාලි, අත්තාදානය ගණු කැමති මහණහු විසින් මෙසේ නුවණින් සලකා බැලිය යුතු යි. “මම යම් අත්තාදානයක් ගණු කැමැත්තෙම් ද මේ අත්තාදානය ගන්නට සුදුසු කාලය වේද, නොහොත් නො වේද” යි. ඉදින් උපාලි, මහණ නුවණින් සලකා බලනුයේ “මේ අත්තාදානය ගැනීමට නො කල් ය, නිසි කල් නො වේ” ය යි මෙසේ දනී ද, උපාලි, ඒ අත්තාදානය නො ගත යුතු යි.

උපාලි, ඉදින් වනාහි මහණ නුවණින් සලකා බලනුයේ “ මේ අත්තාදානය ගැනීමට කල් යැ. නො කල් නො වේ ” ය යි මෙසේ දනී ද, උපාලි, ඒ මහණහු විසින් මත්තෙහි සලකා බැලිය යුතු යි : “ මම වනාහි යම් අත්තාදානයක් ගණු කැමැත්තෙම් ද මේ අත්තාදානය වුවක් ද නැතහොත් නොවුවක් ද ” යි. උපාලි, ඉදින් මහණ නුවණින් සලකා බලනුයේ “ මේ අත්තාදානය නොවුවකි, වුවක් නො වේ ” යැයි මෙසේ දනී ද, උපාලි, ඒ අත්තාදානය නො ගතයුතු යි.

උපාලි, ඉදින් වනාහි නුවණින් සලකා බලනුයේ “ මේ අත්තාදානය වුවකි, නො වුවක් නො වේ ” යැයි මෙසේ දනී ද, උපාලි, ඒ මහණහු විසින් මත්තෙහි දු සලකා බැලිය යුතු යි : “ මම වනාහි යම් මේ අත්තාදානයක් ගණු කැමැත්තෙම් ද මේ අත්තාදානය අර්ථසංහිතයෙක් ද නැතහොත් අනර්ථසංහිතයෙක් ද ” යි, උපාලි, ඉදින් මහණ තෙමේ නුවණින් සලකා බලනුයේ “ මේ අත්තාදානය අනර්ථසංහිතයකි අර්ථසංහිත නො වේ ” යයි මෙසේ දනී ද, උපාලි, ඒ අත්තාදානය නොගත යුතු යි.

උපාලි, ඉදින් වනාහි මහණ නුවණින් සලකා බලනුයේ “ මේ අත්තාදානය අර්ථසංහිත යැ, අනර්ථසංහිත නො වේ ” යැයි මෙසේ දනී ද, උපාලි, ඒ මහණහු විසින් මත්තෙහි නුවණින් සලකා බැලිය යුතු යි : “ මම වනාහි මේ අත්තාදානය ගන්නෙම් ධර්ම විසින් චිත්තය විසින් පක්ෂ වූ සන්දිට්ඨ සම්භන්ත භික්ෂුන් ලබන්නෙම් ද, නැතහොත් නො ලබන්නෙම් දැයි, උපාලි, ඉදින් මහණ නුවණින් සලකා බලනුයේ “ මම වනාහි මේ අත්තාදානය ගන්නෙම් ධර්ම විසින් චිත්තය විසින් පක්ෂ වූ සන්දිට්ඨ සම්භන්ත භික්ෂුන් නො ලබන්නෙම් ” යි මෙසේ දනී ද, උපාලි, ඒ අත්තාදානය නොගත යුතු ය.

උපාලි, ඉදින් වනාහි මහණ නුවණින් සලකා බලනුයේ “ මම වනාහි මේ අත්තාදානය ගන්නෙම් ධර්ම විසින් චිත්තය විසින් පක්ෂ වූ සන්දිට්ඨ සම්භන්ත භික්ෂුන් ලබන්නෙම් ” යි මෙසේ දනී ද, උපාලි, ඒ මහණහු විසින් මත්තෙහි නුවණින් සලකා බැලිය යුතු යි : “ මේ අත්තාදානය මා ගත් කල්හි ඒ හෙතෙයෙන් සධ්දියාගේ භණ්ඩනයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් සධ්දිසහෙදයෙක් සධ්දිසරාජියක් සධ්දිසවාචන්ථානයෙක් සධ්දිසනානාකරණයෙක් වන්නේ ද, නැතහොත් නො වන්නේ ද ” යි, උපාලි, ඉදින් මහණ නුවණින් සලකා බලනුයේ “ මා මේ අත්තාදානය ගත්කල්හි ඒ හෙතෙයෙන් සධ්දියාගේ භණ්ඩනයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් සධ්දිසහෙදයෙක් සධ්දිසරාජියක් සධ්දිසවාචන්ථානයෙක් සධ්දිසනානාකරණයෙක් වන්නේ යැ ” යි මෙසේ දනී ද, උපාලි, ඒ අත්තාදානය නොගත යුතු යි.

උපාලි, ඉදින් මහණ නුවණින් සලකා බලනුයේ “ මේ අත්තාදානය මා ගත්කල්හි ඒ හෙතෙයෙන් සධ්දියාගේ භණ්ඩනයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් සධ්දිසහෙදයෙක් සධ්දිසරාජියක් සධ්දිසවාචන්ථානයෙක් සධ්දිසනානාකරණයෙක් නො වන්නේ යැ ” යි මෙසේ දනී ද, උපාලි, ඒ අත්තාදානය ගතයුතු යි. උපාලි, මෙසේ අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ අත්තාදානය ගන්නා ලද්දේ පසු දු විපිළිසර්ව නොකරන්නක් වන්නේ යි.

6. කතීභි නු ඛො භනෙන, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු අභිකරණජාතානං භික්ඛුනං බහුපකාරො භොතීති ?

පඤ්චහපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු අභිකරණජාතානං භික්ඛුනං බහුපකාරො භොතී, කතමෙභි පඤ්චභි : සීලවා භොති පාතීමොකකසංවරසංවුතො චිහරති ආචාරගොවරසමපනො අණු- මනෙහසු වජෙජසු භයදසොචි සමාදාය සිකති සිකඛාපදෙසු, බහුසුසුතො භොති සුතධරො සුතසන්තිවයො යෙ තෙ ධම්මා ආදිකලාසො මජ්ඣෙක කලාසො පරියොසානකලාසො භාජා සමාසඤ්ඤා කෙවලපරිපුණණං පරිසුඤ්ඤා බ්‍රහ්මචරියං අභිවදන්ති තථා රූපාසා ධම්මා බහුසුසුතා භොන්ති ධතා වචසා පරිචිතා මනසානුපෙකන්තා දිට්ඨියා සුපච්චිඤ්ඤා, උභයාති ඛො පනසා පාතීමොකකාති චිජාරෙන සොගතාති භොන්ති සුචි- භතතාති සුපච්චතාති සුචිතිච්ඡතාති සුතතසො අනුබ්‍යඤ්ඤානසො, චිනසෙ ඛො පන සිතො භොති අසංභිරො, පටිබලො භොති උභො අතපච්චතීකෙ අසාසෙතො සඤ්ඤාපෙතො නිජ්ඣාපෙතො පෙකෙතො පසාදෙතො. ඉමෙභි ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු අභිකරණජාතානං භික්ඛුනං බහුපකාරො භොතී.

අපරෙභිපි උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු අභිකරණ- ජාතානං භික්ඛුනං බහුපකාරො භොතී, කතමෙභි පඤ්චභි : පරිසුඤ්ඤා- කායසමාචාරො භොතී, පරිසුඤ්ඤාවචිසමාචාරො භොතී, පරිසුඤ්ඤාජ්චො භොතී, පණ්ඨිතො භොති බ්‍යතො පටිබලො අනුසුඤ්ඤාමානො අනුයොගං දතො. ඉමෙභි ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු අභිකරණජාතානං භික්ඛුනං බහුපකාරො භොතී.

අපරෙභිපි උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු අභිකරණ- ජාතානං භික්ඛුනං බහුපකාරො භොතී. කතමෙභි පඤ්චභි : වජ්ඣං ජාතාති, නිදනං ජාතාති, පඤ්ඤාතීං ජාතාති, පදපච්චාභවං ජාතාති, අනුසන්තිවචනපථං ජාතාති. ඉමෙභි ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු අභිකරණජාතානං භික්ඛුනං බහුපකාරො භොතීති.

7. කතීභි නු ඛො භනෙන, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා නානුසුඤ්ඤාතබ්බනති ?

පඤ්චහපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා නානුසුඤ්ඤාතබ්බං. කතමෙභි පඤ්චභි : සුතතං න ජාතාති, සුතතානුලොමං න ජාතාති, චිනසං න ජාතාති, චිනසානුලොමං න ජාතාති, න ච ධානාධානකුසලො භොතී. ඉමෙභි ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා නානුසුඤ්ඤාතබ්බං.

පඤ්චහපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනුසුඤ්ඤාතබ්බං. කතමෙභි පඤ්චභි : සුතතං ජාතාති, සුතතානුලොමං ජාතාති, චිනසං ජාතාති, චිනසානුලොමං ජාතාති, ධානාධානකුසලො ච භොතී. ඉමෙභි ඛො උපාලි, පඤ්චහඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනුසුඤ්ඤාතබ්බං.

6. වහන්ස, කෙතෙක් අභිගයෙන් සමන්වාගත මහණ උපන් අධිකරණ ඇති හික්ෂුන්ට බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණ උපන් අධිකරණ ඇති හික්ෂුන්ට බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වෙයි. කවර පසෙකින් යත් : සිල්වත් වූයේ ප්‍රාතිමොක්ෂසංවර-ශීලයෙන් යුක්ත වූයේ ආචාරගොවරසම්පන්න වූයේ අණුමාත්‍ර වරදෙහි බිය දක්නාසුලු වූයේ වෙසෙයි, සිකපද සමාදන් වැ සිකපදයන්හි හික්මෙයි. ඇසු පිරු තැන් ඇති ඇසු දූය රැස් කොට තබා ගැනුම් ඇති බහුශ්‍රැතයෙක් වෙයි. මූල යහපත් වූ මැද යහපත් වූ අවසන් යහපත් වූ අර්ථ සහිත වූ වාඤ්ජන සහිත වූ භාන්පසින් පිරිපුන් පිරිසිදු බඹසර ප්‍රකාශ කරණ එබඳු වූ ධර්මයෝ ඔහු විසින් බෙහෙවින් අසන ලද්දහු දරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතීන් පුනපුනා සලකා බලන ලද්දහු දෘෂ්ටියෙන් මොනොවට අවබෝධ කරණ ලද්දහු වෙන් ද, පෙළ වශයෙන් ද අනුවාඤ්ජන වශයෙන් ද උභයප්‍රාතිමොක්ෂය ඔහු විසින් විස්තර වශයෙන් මොනොවට ප්‍රගුණ කරණ ලද්දහු මොනොවට විභාග කොට දනගන්නා ලද්දහු මොනොවට දුර්ථ වශයෙන් පවත්වා ගන්නා ලද්දහු මොනොවට විනිශ්චය කොට දනගන්නා ලද්දහු වෙත්. විනයයෙහි පැකිළීම් නැත්තේ ස්ථිරවැ පිහිටියේ වෙයි. (ස්වපක්ෂ - විපක්ෂ) දෙපක්ෂයෙහි තමහට සතුරු වූවන් අස්වසන්නට දන්වන්නට කල්පනාවට බස්වන්නට බලවන්නට පහදවන්නට ප්‍රතිබල වෙයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණ උපන් අධිකරණ ඇති හික්ෂුන්ට බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණ උපන් අධිකරණ ඇති හික්ෂුන්ට බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වෙයි. කවර පසෙකින් යත් : පිරිසිදු වූ කායසමාවාර ඇත්තේ වෙයි, පිරිසිදු වූ වාක්සමාවාර ඇත්තේ වෙයි, පිරිසිදු වූ දිවිපෙවෙත් ඇත්තේ වෙයි, ව්‍යක්ත වූ පණ්ඩිතයෙක් වෙයි, විචාරණු ලබන්නේ විචාළ දෙය කියා දෙන්නට ප්‍රතිබලයෙක් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උපන් අධිකරණ ඇති හික්ෂුන්ට බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උපන් අධිකරණ ඇති හික්ෂුන්ට බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වෙයි. කවර පසෙකින් යත් : වස්තුව දැනී, නිදනය දැනී, ප්‍රඥප්තිය දැනී, පද පෙරැළිය දැනී, ගැළපෙන වදන් මග දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණ උපන් අධිකරණ ඇති හික්ෂුන්ට බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ.

7. වහන්ස, කෙතෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණහු විසින් නො පිළිවිසිය යුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත මහණහු විසින් නො පිළිවිසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : සූත්‍රය නො දැනී, සූත්‍රානුලෝමය නො දැනී, විනය නො දැනී, විනයානුලෝමය නො දැනී, කාරණාකාරණයන්හි දක්ෂ නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත මහණහු විසින් අනුයුඤ්ජනය (පිළිවිසීම) නො කටයුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත මහණහු විසින් පිළිවිසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : සූත්‍රය දැනී, සූත්‍රානුලෝමය දැනී, විනය දැනී, විනයානුලෝමය දැනී, කාරණා කාරණයන්හි දක්ෂ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් පිළිවිසිය යුතු යි.

8. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත මහණහු විසින් නො පිළිවිසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ධර්මය නො දනිමි, ධර්මානුලෝමය නො දනිමි, චිත්තය නො දනිමි, චිත්තයානුලෝමය නො දනිමි, පෙරපසු කථාවන්හි දක්ෂ වූයේත් නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් නො පිළිවිසිය යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත මහණහු විසින් පිළිවිසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ධර්මය දනිමි, ධර්මානුලෝමය දනිමි, චිත්තය දනිමි, චිත්තයානුලෝමය දනිමි, පෙරපසු කථාවන්හි දක්ෂ වූයේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් පිළිවිසිය යුතු යි.

9. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් නො පිළිවිසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : වස්තුව නො දනිමි, නිදනය නො දනිමි, ප්‍රඥප්තිය නො දනිමි, පද පෙරැළිය නො දනිමි, ගැලපෙන වදන්මග නො දනිමි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් නො පිළිවිසිය යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත මහණහු විසින් පිළිවිසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : වස්තුව දනිමි, නිදනය දනිමි, ප්‍රඥප්තිය දනිමි, පදපෙරැළිය දනිමි, ගැලපෙන වදන්මග දනිමි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් පිළිවිසිය යුතු යි.

10. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් නො පිළිවිසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ආපත්තිය නො දනිමි, ආපත්තියමුට්ඨානය නො දනිමි, ආපත්තිප්‍රයෝගය නො දනිමි, ආපත්තිව්‍යුපගමය නො දනිමි, ආපත්ති විනිශ්චය කිරීමෙහි දක්ෂ නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් නො පිළිවිසිය යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් පිළිවිසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ආපත්තිය දනිමි, ආපත්තියමුට්ඨානය දනිමි, ආපත්තිප්‍රයෝගය දනිමි, ආපත්ති-ව්‍යුපගමය දනිමි, ආපත්තිවිනිශ්චය කිරීමෙහි දක්ෂ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් පිළිවිසිය යුතු යි.

11. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් නො පිළිවිසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : අධිකරණය නො දනිමි, අධිකරණ සමුට්ඨානය නො දනිමි, අධිකරණ ප්‍රයෝගය නො දනිමි, අධිකරණ ශමථය නො දනිමි, අධිකරණ විනිශ්චයෙහි දක්ෂ නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් නො පිළිවිසිය යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහු විසින් පිළිවිසිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : අධිකරණය දනිමි, අධිකරණ සමුට්ඨානය දනිමි, අධිකරණ ප්‍රයෝගය දනිමි, අධිකරණ ශමථය දනිමි, අධිකරණ විනිශ්චයෙහි දක්ෂ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහු විසින් පිළිවිසිය යුතු යි.

පස්වන අත්තාදන වර්ගය නිමි.

තස්සද්දානං :

පරිසුඤ්චිතං කාලෙන කාරුණ්ණිකං ඵලං ඵලං ව,
අනාදානං අභිකරණං අපරෙහි ව චජ්ඣ ව;
සුතං ධම්මං සුත චජ්ඣ ව අපතති අභිකරණෙන වාති.

6. ධුතඨග චග්ගො

1. කති නු ඛො හනෙන ආරණ්ණකාති ?

පඤ්චමෙ උපාලි, ආරණ්ණකා. කතමෙ පඤ්ච : මඤ්චනා මොමුභතනා ආරණ්ණකො හොති, පාපිචෙජ්, ඉච්චාපකතො ආරණ්ණකො හොති. උම්මාදා චිතතකෙඛපා ආරණ්ණකො හොති, චණ්ණිතං බුද්ධෙහි බුද්ධිසාවකෙහිති ආරණ්ණකො හොති, අපි ව අපිච්චතඤ්ඤාව නිසාය සනතුට්ඨිඤ්ඤාව නිසාය සලොඛඤ්ඤාව නිසාය පච්චෙකඤ්ඤාව නිසාය ඉදම්චිතඤ්ඤාව නිසාය ආරණ්ණකො හොති. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ච ආරණ්ණකාති.

2-12. කති නු ඛො හනෙන, පිණ්ඩිපාතිකාති -පෙ- කති නු ඛො හනෙන, පංසුකුලිකාති -පෙ- කති නු ඛො හනෙන, රුකඛමුලිකාති -පෙ- කති නු ඛො හනෙන, සොසානිකාති -පෙ- කති නු ඛො හනෙන, අඛෙභාකාසිකාති -පෙ- කති නු ඛො හනෙන, තෙච්චරිකාති -පෙ- කති නු ඛො හනෙන, සපදානචාරිකාති -පෙ- කති නු ඛො හනෙන, නෙසජ්ජකාති -පෙ- කති නු ඛො හනෙන, යථාසජ්චිකාති -පෙ- කති නු ඛො හනෙන, එකාසනිකාති -පෙ- කති නු ඛො හනෙන, බලුපච්චාහතනිකාති -පෙ-?

13. කති නු ඛො හනෙන පතනපිණ්ඩිකාති ?

පඤ්චමෙ උපාලි, පතනපිණ්ඩිකා, කතමෙ පඤ්ච : මඤ්චනා මොමුභතනා පතනපිණ්ඩිකො හොති, පාපිචෙජ්, ඉච්චාපකතො පතනපිණ්ඩිකො හොති, උම්මාදා චිතතකෙඛපා පතනපිණ්ඩිකො හොති, චණ්ණිතං බුද්ධෙහි බුද්ධිසාවකෙහිති පතනපිණ්ඩිකො හොති. අපි ව අපිච්චතඤ්ඤාව නිසාය සනතුට්ඨිඤ්ඤාව නිසාය සලොඛඤ්ඤාව නිසාය පච්චෙකඤ්ඤාව නිසාය ඉදම්චිතඤ්ඤාව නිසාය පතනපිණ්ඩිකො හොති. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ච පතනපිණ්ඩිකාති.

ධුතඨගචග්ගො ඡවෙඨා

තස්සද්දානං :

ආරණ්ණකො පිණ්ඩි පංසු රුකඛ සුසාන පඤ්චමං,
අඛෙභා තෙච්චරඤ්ඤාව සපදාන නෙසජ්ජකා;
සජ්චෙනාසනඤ්ඤාව බලුපච්චා පතනපිණ්ඩිකාති.

1. කාරුණ්ණිකං - ම ඡ සං.

එහි නාමාවලිය :

පරිසුද්ධ යැ කාල යැ කාරුඤ්ඤ යැ ඔකාසකම්මය සමග අත්තාදන යැ අධිකරණ යැ අපරයත් සමග වස්තු යැ සුන්ත යැ ධම්ම යැ නැවැත වස්තු යැ අධිකරණය සමග ආපත්ති යි.

6. ධුතඛග වර්ගය

1. වහන්ස, ආරණ්‍යකයෝ කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ ආරණ්‍යකයෝ පස්දෙනෙක් වෙති. කවර පස්දෙනෙක යත් : නො දැනීමෙන් මුළුබැවින් ආරණ්‍යක වෙයි. (ප්‍රත්‍යය ප්‍රාර්ථනා නැමැති) ලාමක අදහස් ඇත්තේ ඒ ලාමක අදහසින් මධනා ලද්දේ ආරණ්‍යක වෙයි. උමතු බැවින් චිත්ත-චික්ෂෙපයෙන් ආරණ්‍යක වෙයි. බුදුවරුන් විසින් බුදුසව්වන් විසින් වර්ණනා කරණ ලද්දි ආරණ්‍යක වෙයි. වැලිදු අපිස්බව මැ නිසා සතොස්බව මැ නිසා (කෙලෙස්) දුරැලීම මැ නිසා ප්‍රච්චෙකය මැ නිසා මේ පිළිවෙතෙහි ප්‍රයොජන ඇතිබව මැ නිසා ආරණ්‍යක වේ. උපාලි, මොහු පස් දෙන ආරණ්‍යකයෝ යි.

2.-12. වහන්ස, පිණ්ඩපාතිකයෝ කෙතෙක් ද ? ... වහන්ස, පංසුකුලිකයෝ කෙතෙක් ද ? ... වහන්ස, රුක්ඛමුලිකයෝ කෙතෙක් ද ? ... වහන්ස, සොසානිකයෝ කෙතෙක් ද ? ... වහන්ස, අබෙහාකාසිකයෝ කෙතෙක් ද ? ... වහන්ස, තෙච්චරිකයෝ කෙතෙක් ද ? ... වහන්ස, සපදනචාරිකයෝ කෙතෙක් ද ? ... වහන්ස, නෙසජ්චිකයෝ කෙතෙක් ද ? ... වහන්ස, යථාසන්ථනිකයෝ කෙතෙක් ද ? ... වහන්ස එකාසනිකයෝ කෙතෙක් ද ? ... වහන්ස බලුපච්ඡාහන්තිකයෝ කෙතෙක් ද ? ...

13. වහන්ස පත්තපිණ්ඩිකයෝ කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ පත්තපිණ්ඩිකයෝ පස් දෙනෙක් වෙති. කවර පස් දෙනෙක යත් : නො දැනීමෙන් මුළු බැවින් පත්තපිණ්ඩික වෙයි. ලාමක අදහස් ඇත්තේ ලාමක අදහසින් මධනා ලද්දේ පත්තපිණ්ඩික වෙයි. උමතුවෙන් චිත්තචික්ෂෙපයෙන් පත්ත-පිණ්ඩික වෙයි. බුදුවරුන් විසින් බුදුසව්වන් විසින් වර්ණනා කරණ ලද්දි පත්තපිණ්ඩික වෙයි. වැලිදු අපිස්බව මැ නිසා සතොස්බව මැ නිසා කෙලෙස් දුරැලීම මැ නිසා ප්‍රච්චෙකය මැ නිසා මේ පිළිවෙතෙහි ප්‍රයොජන ඇති බව මැ නිසා පත්තපිණ්ඩික වේ. උපාලි, මොහු පස්දෙන පත්තපිණ්ඩිකයෝ යි.

සවන ධුතඛග වර්ගය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

ආරුඤ්ඤක යැ පිණ්ඩපාතික යැ පංසුකුලික යැ රුක්ඛමුලික යැ පස්වතු ධු සොසානික යැ අබෙහාකාසික යැ තෙච්චරික යැ සපදන යැ නෙසජ්චික යැ යථාසන්ථ-නික යැ එකාසනික යැ බලුපච්ඡාහන්තික යැ පත්තපිණ්ඩික යැ යි.

7. මුසාවාද වග්ගො

1. කතී නු ඛො භනෙන මුසාවාදාදාති ?

පඤ්චමෙ උපාලි, මුසාවාද කතමෙ පඤ්ච : අපඨි මුසාවාදෙ පාරජිකගාමි, අපඨි මුසාවාදෙ සබ්බාදිසෙසගාමි, අපඨි මුසාවාදෙ ධුලුවවගගාමි, අපඨි මුසාවාදෙ පාචිනතිගගාමි, අපඨි මුසාවාදෙ දුක්ඛටගාමි. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ච මුසාවාදාදාති.

2. කතීති නු ඛො භනෙන, අබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො සබ්බමජ්ජෙඛි උපොසථං වා පචාරණං වා ධපෙනාස්ස “අලං භික්ඛු මා භණ්ඨනං, මා කලහං, මා විශ්භං, මා විව්ඳ”නති ඔමද්දිත්වා සබ්බෙසන උපොසථො වා පචාරණං වා කාතබ්බාති ?

පඤ්චහුපාලි, අබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො සබ්බමජ්ජෙඛි උපොසථං වා පචාරණං වා ධපෙනාස්ස “අලං භික්ඛු මා භණ්ඨනං, මා කලහං, මා විශ්භං, මා විව්ඳ”නති ඔමද්දිත්වා සබ්බෙසන උපොසථො වා පචාරණං වා කාතබ්බා. කතමෙති පඤ්චති : අලජ්ජි ව හොති, බාලො වා, අපකතතෙතා වා, වාචනාභිප්පායො වතතා හොති, නො චුට්ඨානාභිප්පායො, ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො සබ්බමජ්ජෙඛි උපොසථං වා පචාරණං වා ධපෙනාස්ස “අලං භික්ඛු මා භණ්ඨනං, මා කලහං, මා විශ්භං, මා විව්ඳ”නති ඔමද්දිත්වා සබ්බෙසන උපොසථො වා පචාරණං වා කාතබ්බා.

අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්චබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො සබ්බමජ්ජෙඛි උපොසථං වා පචාරණං වා ධපෙනාස්ස “අලං භික්ඛු, මා භණ්ඨනං, මා කලහං, මා විශ්භං, මා විව්ඳ”නති ඔමද්දිත්වා සබ්බෙසන උපොසථො වා පචාරණං වා කාතබ්බා. කතමෙති පඤ්චති : අපරිසුඤ්ඤා-කායසමාවාදෙරෙ හොති. අපරිසුඤ්ඤා වචිසමාවාදෙරෙ හොති. අපරිසුඤ්ඤාජ්චො හොති. බාලො හොති අව්‍යතෙතා, භණ්ඨනකාරකො හොති කලහකාරකො. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො සබ්බමජ්ජෙඛි උපොසථං වා පචාරණං වා ධපෙනාස්ස “අලං භික්ඛු මා භණ්ඨනං, මා කලහං, මා විශ්භං, මා විව්ඳ”නති ඔමද්දිත්වා සබ්බෙසන උපොසථො වා පචාරණං වා කාතබ්බා.

3. කතීති නු ඛො භනෙන, අබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අනුයොගො හ දාතබ්බොති ?

පඤ්චහුපාලි, අබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අනුයොගො හ දාතබ්බො. කතමෙති පඤ්චති : අපත්තානාපතතිං හ ජානාති, උනුකගරාකං අපතතිං හ ජානාති, සාවසෙසානවසෙසං අපතතිං හ ජානාති, දුට්ඨලොදුට්ඨලං අපතතිං හ ජානාති, සප්පටිකමමං අප්පටිකමමං අපතතිං හ ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අනුයොගො හ දාතබ්බො.

7. මුසාවාද වර්ග

1. වහන්ස, මුසාවාද කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ මුසාවාද පසෙකි. කවර පසෙකැ යත් : පරිජියට පැමිණෙන මුසාවාදයෙක් ඇත, සභවෙසෙසට පැමිණෙන මුසාවාදයෙක් ඇත, ජුලැසියට පැමිණෙන මුසාවාදයෙක් ඇත, පච්ඡියට පැමිණෙන මුසාවාදයෙක් ඇත, දුකුළාවට පැමිණෙන මුසාවාදයෙක් ඇතී. උපාලි, මේ මුසාවාද පසයි.

2. වහන්ස, කෙතෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ සභ මැද උපොසථය හෝ පවාරණය හෝ තබන මහණහට : “ මහණ, කම් නැත, ධබර නො කර, කලහ නො කර, විග්‍රහ නො කර, විවාද නො කර යි ” (නමාගේ වචනයෙන් ඔහුගේ වචනය) මැඩලා සභිසයා විසින් උපොසථය හෝ පවාරණය හෝ කටයුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ සභ මැද උපොසථය හෝ පවාරණය හෝ තබන මහණහට “ මහණ, කම් නැත ධබර නො කර, කලහ නො කර, විග්‍රහ නො කර, විවාද නො කර ” යි (ඔහුගේ වචනය) මැඩලා සභිසයා විසින් උපොසථය හෝ පවාරණය හෝ කටයුතු යැ. කවර පසෙකිනැ යත් : ලජ්ජා නැත්තේන් වෙයි, අඤ්ඤාත් වෙයි, අප්‍රවනක් වූයේන් වෙයි, (භික්ෂුභාවයෙන්) චූත කරවන අදහසින් කියන්නේ වෙයි, (ඇවැනින්) නැගී සිටුවන අදහසින් නො කියන්නේ වෙ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ සභ මැද උපොසථය හෝ පවාරණය හෝ තබන මහණහට “ මහණ, කම් නැත, ධබර නො කර, කලහ නො කර, විග්‍රහ නො කර, විවාද නො කර ” යි (ඔහුගේ වචනය) මැඩලා සභිසයා විසින් උපොසථය හෝ පවාරණය හෝ කටයුතු යි.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ සභ මැද උපොසථය හෝ පවාරණය හෝ තබන මහණහට “ මහණ, කම් නැත, ධබර නො කර, කලහ නො කර, විග්‍රහ නො කර, විවාද නො කර ” යි (ඔහුගේ වචනය) මැඩ සභිසයා විසින් උපොසථය හෝ පවාරණය හෝ කටයුතු යැ. කවර පසෙකිනැ යත් : අපිරිසිදු කායසමාවාර ඇත්තේ වෙයි, අපිරිසිදු වාක්සමාවාර ඇත්තේ වෙයි, අපිරිසිදු දිවි පෙවෙත් ඇත්තේ වෙයි, අව්‍යක්ත වූ අඤ්ඤායෙක් වෙයි, ධබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ වෙයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ සභ මැද උපොසථය හෝ පවාරණය හෝ තබන්නා වූ මහණහට “ මහණ, කම් නැත, ධබර නො කර, කලහ නො කර, විග්‍රහ නො කර, විවාද නො කර ” යි (ඔහුගේ වචනය) මැඩලා සභිසයා විසින් උපොසථය හෝ පවාරණය හෝ කටයුතු යි.

3. වහන්ස, කෙතෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණහට අනුයෝගය නො දිය යුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුත් මහණහට අනුයෝගය නො දිය යුතු යි : කවර පසෙකින යත් : ඇවැන නො ඇවැන නො දනියි, ලුහු ගුරු ඇවැන නො දනියි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැන නො දනියි, තුළුල් නො තුළුල් ඇවැන නො දනියි, පිළියම් සහිත පිළියම් රහිත ඇවැන නො දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුත් මහණහට අනුයෝගය (වොදනා විවාරණය) නො දිය යුතු යි.

පඤ්චපාලි, අධිගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අනුයොගො දුතබ්බො. කතමෙති පඤ්චති : ආපත්තානාපත්තිං ජානාති, උහුකගරුකං ආපත්තිං ජානාති, සාවභේසානවනෙසං ආපත්තිං ජානාති, දුට්ඨල්ලා-දුට්ඨල්ලං ආපත්තිං ජානාති, සපප්පිකම්මං අපප්පිකම්මං ආපත්තිං ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චගධිගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අනුයොගො දුතබ්බොති.

4. කතී හු ඛො භනෙත ආකාරෙති භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජතී?

පඤ්චපාලි, ආකාරෙති භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජති. කතමෙති පඤ්චති : අලජ්ජනා අඤ්ඤාණනා, කුකඛුව්වාපකතනා, අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤානා කප්පියෙ අකප්පියසඤ්ඤානා. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභාකාරෙති භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජති.

අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්චභාකාරෙති භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජති, කතමෙති පඤ්චති : අදස්සනෙන, අස්සවණෙන, පග්ගත්තකතා, න්ථාසඤ්ඤා, සතිසමෝසා. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභාකාරෙති භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජතී.

5. කතී හු ඛො භනෙත, වෙරුතී ?

පඤ්චමෙ උපාලි, වෙරු. කතමෙ පඤ්ච : පාණාතිපානො, අදින්නාදුනා, කාමෙසු මිච්ඡාචාරො, මුසාවාදො, සුරාමෙරස මජ්ජපමා-දට්ඨානං. ඉමෙ ඛො උපාලි, පඤ්ච වෙරුතී.

6. කතී හු ඛො භනෙත, වෙරමණීයොති ?

පඤ්චමා උපාලි, වෙරමණීයො. කතමා පඤ්ච : පාණාතිපානා වෙරමණී, අදින්නාදුනා වෙරමණී, කාමෙසු මිච්ඡාචාරා වෙරමණී, මුසාවාද වෙරමණී, සුරාමෙරස මජ්ජපමාදට්ඨානා වෙරමණී. ඉමා ඛො උපාලි, පඤ්ච වෙරමණීයොති.

7. කතී හු ඛො භනෙත, බ්‍යසනාතීති ?

පඤ්චමාති උපාලි, බ්‍යසනාති. කතමාති පඤ්ච : ඤ්ඤතිබ්‍යසනං, භොගබ්‍යසනං, රොගබ්‍යසනං, සීලබ්‍යසනං, දිට්ඨිබ්‍යසනං. ඉමාති ඛො උපාලි, පඤ්චබ්‍යසනාතීති.

8. කතී හු ඛො භනෙත, සම්පදති ?

පඤ්චමා උපාලි, සම්පද. කතමා පඤ්ච : ඤ්ඤතිසම්පද, භොගසම්පද, ආරොග්‍යසම්පද, සීලසම්පද, දිට්ඨිසම්පද. ඉමා ඛො උපාලි, පඤ්ච සම්පදාති.

මුසාවාදවිගහො සන්තමො

තස්සු ඥානං :

මුසාවාදො ච ඔමඤ්ඤ අපරෙ අනුයොගො ච ආපත්ති,
අපරෙ වෙරු වෙරමණී බ්‍යසන සම්පද වෙච සත්තමො,
විග්ගසබ්බභොති,

උපාලි, අභව පසකින් යුත් මහණහට අනුයෝගය දිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඇවැන නො ඇවැන දැනියි, ලුහු ගුරු ඇවැන දැනියි, සාවසෙස අනවසෙස ඇවැන දැනියි, තුළල් නො තුළල් ඇවැන දැනියි, පිළියම් සහිත පිළියම් රහිත ඇවැන දැනි. උපාලි, මේ අභව පසින් යුත් මහණහට අනුයෝගය දිය යුතු යි.

4. වහන්ස, කෙතෙක් අයුරින් මහණ ඇවැනට පැමිණේ ද?

උපාලි, පස් අයුරෙකින් මහණ ඇවැනට පැමිණේ. කවර පසෙකින් යත් : ලජ්ජා නැති බව යැ, අඤ්ඤා බව යැ, කුකුසින් මැඩුණු බව යැ, නො කැපයෙහි කැපැයි හැඟීම් ඇති බව යැ, කැපයෙහි නො කැපැයි හැඟීම් ඇති බව යි. උපාලි, මේ පස් අයුරින් මහණ ඇවැනට පැමිණේ.

උපාලි, අනෙකුදු පස් අයුරෙකින් මහණ ඇවැනට පැමිණේ. කවර පසෙකින් යත් : (චිත්තධරයා) නො දැකීමෙන් යැ, (චිත්තධරයාගේ බස්) නො ඇසීමෙන් යැ, (සහගාර සෙය්‍යාවෙහි) නිදන බැවින් යැ, අකැපයෙහි කැපැයි සංඥ ඇති බැවින් යැ, සිහිමුළායෙනි. උපාලි, මේ පස් අයුරෙන් මහණ ඇවැනට පැමිණේ.

5. වහන්ස, වෙරයෝ කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ වෙරයෝ පසෙක් වෙති. කවර පසෙක යත් : පණ්ඩා යැ, අධිනාදන යැ, කාමයන්හි වරදවා හැසිරීම යැ, මුසවා යැ, මද ප්‍රමාදයට හේතු වූ රහමෙර යි. උපාලි, මේ පස් වෙරයෝ යි.

6. වහන්ස, විරමණයෝ කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ විරමණයෝ පසෙක් වෙති. කවර පසෙක යත් : ප්‍රාණඝාතයෙන් වැළකීම යැ, නො දුන් දය ගැන්මෙන් වැළකීම යැ, කාමයන්හි වරදවා හැසිරීමෙන් වැළකීම යැ, මුසවායෙන් වැළකීම යැ, මදයට හා ප්‍රමාදයට හේතු වූ රහමෙරින් වැළැකීම යි. උපාලි, මේ පස් විරමණයෝ යි.

7. වහන්ස, ව්‍යසනයෝ කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ ව්‍යසනයෝ පසෙක් වෙති. කවර පසෙක යත් : ඤතිව්‍යසන යැ, භොගව්‍යසන යැ, රොගව්‍යසන යැ, ශීලව්‍යසන යැ, දෘෂ්ටිව්‍යසන යි. මේ පස් ව්‍යසනයෝ යි.

8. වහන්ස, සම්පන්නිහු කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ සම්පන්නිහු පසෙක් වෙති. කවර පසෙක ද යත් : ඤති සම්පන්නි යැ, භොගසම්පන්නි යැ, ආරොග්‍යසම්පන්නි යැ, ශීලසම්පන්නි යැ, දෘෂ්ටිසම්පන්නි යි. උපාලි, මේ පස් සම්පන්නිහු වෙත්.

සත්වන මුසාවාද වර්ගය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

මුසාවාද යැ ඔමද්ද යැ අන්‍යා වූ අනුයෝග යැ ආපන්නි යැ අන්‍යා වූ වෙර යැ වෙරමණි යැ ව්‍යසන යැ සම්පද යැ යන මොහු සත්වන වර්ගයෙහි සධිගාභීකයහ.

8. භික්ඛුනොවාද වගො

1. කතීහි නු ඛො භනොන, අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො භික්ඛුනීසඛෙසනෙව කමමං කාතබ්බනතී?

පඤ්චපුපාලී, අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො භික්ඛුනීසඛෙසනෙව කමමං කාතබ්බං, අවඤ්ඤො සො භික්ඛු භික්ඛුනීසඛෙසන. කතමෙහි පඤ්චහි : විචරිත්වා කායං භික්ඛුනීනං දය්‍යෙති : උභරං දය්‍යෙති, අඛගජාතං දය්‍යෙති, උභො අංසකුටෙ දය්‍යෙති, ඔභාසතී, ගිහි සමපයොජෙති. ඉමෙහි ඛො උපාලී, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො භික්ඛුනීසඛෙසනෙව කමමං කාතබ්බං, අවඤ්ඤො සො භික්ඛු භික්ඛුනීසඛෙසන.

අපරෙහිපි උපාලී, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො භික්ඛුනීසඛෙසනෙව කමමං කාතබ්බං, අවඤ්ඤො සො භික්ඛු භික්ඛුනීසඛෙසන. කතමෙහි පඤ්චහි : භික්ඛුනීනං අලාභාය පරිසකකතී, භික්ඛුනීනං අනන්දාය පරිසකකතී, භික්ඛුනීනං අවාසාය පරිසකකතී, භික්ඛුනීයො අකෙකාසති පරිභාසතී, භික්ඛු භික්ඛුනීහි භෙදෙතී. ඉමෙහි ඛො උපාලී, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො භික්ඛුනීසඛෙසනෙව කමමං කාතබ්බං, අවඤ්ඤො සො භික්ඛු භික්ඛුනීසඛෙසන.

අපරෙහිපි උපාලී, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො භික්ඛුනීසඛෙසනෙව කමමං කාතබ්බං, අවඤ්ඤො සො භික්ඛු භික්ඛුනීසඛෙසන. කතමෙහි පඤ්චහි : භික්ඛුනීනං අලාභාය පරිසකකතී, භික්ඛුනීනං අනන්දාය පරිසකකතී, භික්ඛුනීනං අවාසාය පරිසකකතී, භික්ඛුනීයො අකෙකාසති පරිභාසතී, භික්ඛු භික්ඛුනීහි සමපයොජෙති. ඉමෙහි ඛො උපාලී, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො භික්ඛුනීසඛෙසනෙව කමමං කාතබ්බං, අවඤ්ඤො සො භික්ඛු භික්ඛුනීසඛෙසනාතී.

2. කතීහි නු ඛො භනොන, අඛෙහති සමන්තාගතාය භික්ඛුනීයා කමමං කාතබ්බනතී?

පඤ්චපුපාලී, අඛෙහති සමන්තාගතාය භික්ඛුනීයා කමමං කාතබ්බං, කතමෙහි පඤ්චහි : විචරිත්වා කායං භික්ඛුනං දය්‍යෙති, උභරං දය්‍යෙති, අඛගජාතං දය්‍යෙති, උභො අංසකුටෙ දය්‍යෙති, ඔභාසතී, ගිහි සමපයොජෙති. ඉමෙහි ඛො උපාලී, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතාය භික්ඛුනීයා කමමං කාතබ්බං.

අපරෙහිපි උපාලී, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතාය භික්ඛුනීයා කමමං කාතබ්බං. කතමෙහි පඤ්චහි : භික්ඛුනං අලාභාය පරිසකකතී, භික්ඛුනං අනන්දාය පරිසකකතී, භික්ඛුනං අවාසාය පරිසකකතී, භික්ඛු අකෙකාසති පරිභාසතී, භික්ඛුනීයො භික්ඛුහි භෙදෙතී. ඉමෙහි ඛො උපාලී, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතාය භික්ඛුනීයා කමමං කාතබ්බං.

අපරෙහිපි උපාලී, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතාය භික්ඛුනීයා කමමං කාතබ්බං. කතමෙහි පඤ්චහි : භික්ඛුනං අලාභාය පරිසකකතී, භික්ඛුනං අනන්දාය පරිසකකතී, භික්ඛුනං අවාසාය පරිසකකතී, භික්ඛු අකෙකාසති පරිභාසතී, භික්ඛුනීයො භික්ඛුහි සමපයොජෙති. ඉමෙහි ඛො උපාලී, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතාය භික්ඛුනීයා කමමං කාතබ්බනතී.

8. හික්ෂුණොවාද වර්ගය

1. ස්වාමීනි, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණහට හික්ෂුණියසධසයා විසින් මැ කර්ම කළයුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්තවූ මහණහට හික්ෂුණිය සධසයා විසින්ම “ ඒ මහණ හික්ෂුණියසධසයා විසින් නොවැදිය යුත්තෙකැ ” යි (දණ්ඩ) කර්ම කළ යුතු යි. කවර පසෙකින යත් : කය විවෘත කොට හික්ෂුණින්හට දක්වයි ; වටොර දක්වයි, රහසහ දක්වයි, දෙඋරහිස් දක්වයි, නොසැබි තෙපුල් කියයි. ගිහියන් හා (මෙවුන්-දමහි) යොදවයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහට හික්ෂුණිය සධසයා විසින් මැ “ ඒ මහණ හික්ෂුණිය සධසයා විසින් නො වැදිය යුත්තෙකැ ” යි කර්ම කළයුතු යි.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහට හික්ෂුණිය සධසයා විසින් මැ “ ඒ මහණ හික්ෂුණිය සධසයා විසින් නො වැන්ද යුත්තෙකැ ” යි කර්ම කළයුතුයි. කවර පසෙකින යත් : හික්ෂුණින්හට අලාභ පිණිස යන්න කෙරෙයි, හික්ෂුණින්හට අනර්ථ පිණිස යන්න කෙරෙයි, හික්ෂුණින්ගේ නො විසීම පිණිස (වසන තැනින් තොරපීම පිණිස) යන්න කෙරෙයි, හික්ෂුණින්හට ආක්‍රොශ - පරිභව කෙරෙයි, මහණුන් මෙහෙණන් හා බිඳවයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහට හික්ෂුණිය සධසයා විසින් මැ “ ඒ මහණ හික්ෂුණිය සධසයා විසින් නො වැන්ද යුත්තෙකැ ” යි කර්ම කළ යුතු යි.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහට හික්ෂුණියසධසයා විසින් මැ “ ඒ මහණ හික්ෂුණියසධසයා විසින් නො වැන්ද යුත්තෙකැ ” යි කර්ම කළ යුතු යි. කවර පසෙකින යත් : හික්ෂුණින්හට අලාභ පිණිස යන්න කෙරෙයි, හික්ෂුණින්හට අනර්ථ පිණිස යන්න කෙරෙයි. හික්ෂුණින්ගේ නො විසීම පිණිස යන්න කෙරෙයි. හික්ෂුණින්හට ආක්‍රොශ කෙරෙයි. නින්දා කෙරෙයි, මහණුන් මෙහෙණන් හා (මෙවුන්දමහි) යොදවයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහට හික්ෂුණියසධසයා විසින් මැ “ ඒ මහණ හික්ෂුණියසධසයා විසින් නොවැන්ද යුත්තෙකැ ” යි කර්ම කළ යුතු යි.

2. ස්වාමීනි, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ හික්ෂුණියට කර්ම කළයුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ හික්ෂුණියට කර්ම කළයුතු යි. කවර පසෙකින යත් : කය විවෘත කොට හික්ෂුණින්හට දක්වයි, වටොර දක්වයි, රහසහ දක්වයි, දෙ උරහිස් දක්වයි, නොසැබි තෙපුල් කියයි, (මෙහෙණන් හා මෙවුන්දම සෙවුනා පිණිස) ගිහියන් යොදවයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ හික්ෂුණියට කර්ම කළයුතු යි.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ හික්ෂුණියට කර්ම කළයුතු යි. කවර පසෙකින යත් : හික්ෂුණින්හට අලාභ පිණිස යන්න කෙරෙයි, හික්ෂුණින්හට අනර්ථ පිණිස යන්න කෙරෙයි, හික්ෂුණින්ගේ නො විසීම පිණිස යන්න කෙරෙයි, හික්ෂුණින්හට ආක්‍රොශ කෙරෙයි, නින්දා කෙරෙයි, මෙහෙණන් මහණුන් හා බිඳවයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ හික්ෂුණියට කර්ම කළ යුතු යි.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ හික්ෂුණියට කර්ම කළයුතු යි. කවර පසෙකින යත් : හික්ෂුණින්හට අලාභ පිණිස යන්න කෙරෙයි, හික්ෂුණින්හට අනර්ථ පිණිස යන්න කෙරෙයි, හික්ෂුණින්ගේ නො විසීම පිණිස යන්න කෙරෙයි, හික්ෂුණින්හට ආක්‍රොශ කෙරෙයි, නින්දා කෙරෙයි, මෙහෙණන් මහණුන් හා මෙවුන්දම පිණිස යොදවයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ හික්ෂුණියට කර්ම කළයුතු යි.

3. කතීති නු ඛො භනෙත, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ධපෙනබ්බොති ?

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ධපෙනබ්බො. කතමෙති පඤ්චති : අලජ්ජී ච භොති, බාලො ච, අපකතතෙතො ච, වාචනාධිපායො වතතා භොති, නො ට්ඛිට්ඨානාධිපායො. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ධපෙනබ්බො.

අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ධපෙනබ්බො. කතමෙති පඤ්චති : අපරිසුඤ්ඤා-කායසමාවාරෙ භොති, අපරිසුඤ්ඤාවච්ඡිකමාවාරෙ භොති, අපරිසුඤ්ඤාජ්චො භොති, බාලො භොති අව්‍යතෙතො, න පච්චලො අනුසුඤ්ඤාමානො අනුයොගං දානං. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ධපෙනබ්බො.

අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ධපෙනබ්බො. කතමෙති පඤ්චති : කායිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො භොති, වාචිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො භොති, කායිකවාචිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො භොති, භික්ඛුනීනං අකෙකාසකපරිභාසකො භොති, භික්ඛුනීති සද්ධිං සංසට්ඨො විහරතී අනනුලොමිකෙන සංසග්ගෙන. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ධපෙනබ්බො.

අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ධපෙනබ්බො. කතමෙති පඤ්චති : අලජ්ජී ච භොති, බාලො ච, අපකතතෙතො ච, භණ්ඩකාරකො ච භොති කලහකාරකො, සිකඛාය න පරිපුරකාරී. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ධපෙනබ්බොති.

4. කතීති නු ඛො භනෙත, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ගභෙනබ්බොති ?

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ගභෙනබ්බො, කතමෙති පඤ්චති : කායිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො භොති, වාචිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො භොති, කායිකවාචිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො භොති, භික්ඛුනීනං අකෙකාසකපරිභාසකො භොති, භික්ඛුනීති සද්ධිං සංසට්ඨො විහරතී අනනුලොමිකෙන සංසග්ගෙන. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ගභෙනබ්බො.

අපරෙතිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ගභෙනබ්බො. කතමෙති පඤ්චති : අලජ්ජී ච භොති, බාලො ච, අපකතතෙතො ච, ගමිකො චා භොති, ගිලානො චා. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ න ගභෙනබ්බොති.

3. ස්වාමීනි, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණහු විසින් මෙහෙණන් පිළිබඳ අවවාදය නොතැබිය යුතුද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් මෙහෙණන් පිළිබඳ අවවාදය නොතැබිය යුතුයි. කවර පසෙකින් යත් : උප්පා නැත්තෙක් වෙයි. අඤ්ඤාත් වෙයි. අප්පවතත් වූයේ වෙයි. (භික්ෂු භාවයෙන්) වුත කරවනු කැමැත්තේ කියන්නේ වෙයි. (ඇවැත්ත) නැගුටුවන අදහස් ඇත්තේ නො වෙ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් මෙහෙණන් පිළිබඳ අවවාදය නොතැබිය යුතු යි.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් මෙහෙණන් පිළිබඳ අවවාදය නොතැබිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : අපිරිසිදු කායසමාවාර ඇත්තේ වෙයි. අපිරිසිදු වාක් සමාවාර ඇත්තේ වෙයි. අපිරිසිදු දිව්පෙවෙත් ඇත්තේ වෙයි. අව්‍යාක්ත වූ අඤ්ඤායෙක් වෙයි. විචාරණු උබන්නේ අනුයෝගය දෙන්නට ප්‍රතිබල නො වෙ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් මෙහෙණන් පිළිබඳ අවවාදය නොතැබිය යුතු යි.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් මෙහෙණන් පිළිබඳ අවවාදය නොතැබිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : කායික අනාවාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. වාවසික අනාවාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. කායිකවාවසික අනාවාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. භික්ෂුණීන්හට ආක්‍රොශ පරිහව කරන්නේ වෙයි. භික්ෂුණීන් සමඟ නො සුදුසුසු සේ එක් වැ හැනී වෙසේ. උපාලි, මේ අංග පසින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් මෙහෙණන් පිළිබඳ අවවාදය නොතැබිය යුතු යි.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් මෙහෙණන් පිළිබඳ අවවාදය නො තැබිය යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : උප්පා නැත්තේ වෙයි. අඤ්ඤාත් වෙයි. අප්පවතත් වූයේත් වෙයි. කලහ කරන්නේ අරගල කරන්නේත් වෙයි. ශික්ෂාවන් සම්පූර්ණ කරන්නේ නො වෙ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් මෙහෙණන් පිළිබඳ අවවාදය නොතැබිය යුතු යි.

4. ස්වාමීනි, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණහු විසින් භික්ෂුණීන්හට අවවාද කිරීම නොපිළිගත යුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් භික්ෂුණීන්ට අවවාද කිරීම නොපිළිගත යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : කායික අනාවාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. වාවසික අනාවාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. කායික වාවසික අනාවාරයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. භික්ෂුණීන්හට ආක්‍රොශ පරිහව කරන්නේ වෙයි. භික්ෂුණීන් සමඟ නොසුදුසු සේ එක් වැ හැනී වෙසේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් භික්ෂුණීන්හට අවවාද කිරීම නොපිළිගත යුතු යි.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් භික්ෂුණීන්හට අවවාද කිරීම නො පිළිගත යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : උප්පා නැත්තේත් වෙයි. අඤ්ඤාත් වෙයි. අප්පවතත් වූයේත් වෙයි. ගමිකයෙක් හෝ වෙයි. ගිලනෙක් හෝ වෙ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු විසින් භික්ෂුණීන්හට අවවාද කිරීම නොපිළිගත යුතු යි.

5. කතීති හු බො ගනෙන, අඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං න සාකච්ඡිතබ්බොති?

පඤ්චප්පාලි, අඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං න සාකච්ඡිතබ්බො. කතමෙති පඤ්චති : න අසෙකෙහි සීලකිකුකෙහි සමන්තාගතො භොති, න අසෙකෙහි සමාධිකිකුකෙහි සමන්තාගතො භොති, න අසෙකෙහි පඤ්ඤාකිකුකෙහි සමන්තාගතො භොති, න අසෙකෙහි විමුත්තිකිකුකෙහි සමන්තාගතො භොති, න අසෙකෙහි විමුත්තිඤ්ඤාදස්සනකිකුකෙහි සමන්තාගතො භොති. ඉමෙහි බො උපාලි, පඤ්චභඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං න සාකච්ඡිතබ්බො.

පඤ්චප්පාලි, අඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං සාකච්ඡිතබ්බො, කතමෙති පඤ්චති : අසෙකෙහි සීලකිකුකෙහි සමන්තාගතො භොති, අසෙකෙහි සමාධිකිකුකෙහි -පෙ- පඤ්ඤාකිකුකෙහි -පෙ- විමුත්තිකිකුකෙහි -පෙ- විමුත්තිඤ්ඤාදස්සනකිකුකෙහි සමන්තාගතො භොති. ඉමෙහි බො උපාලි, පඤ්චභඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං සාකච්ඡිතබ්බො.

අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං න සාකච්ඡිතබ්බො, කතමෙති පඤ්චති : න අත්ථපටිසම්භිද්දප්පතො භොති, න ධම්මපටිසම්භිද්දප්පතො භොති, න නිරුත්තිපටිසම්භිද්දප්පතො භොති, න පටිභානපටිසම්භිද්දප්පතො භොති, න යථා විමුත්තං චිත්තං පච්චවෙකති. ඉමෙහි බො උපාලි, පඤ්චභඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං න සාකච්ඡිතබ්බො.

පඤ්චප්පාලි, අඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං සාකච්ඡිතබ්බො. කතමෙති පඤ්චති : අත්ථපටිසම්භිද්දප්පතො භොති, ධම්මපටිසම්භිද්දප්පතො භොති, නිරුත්තිපටිසම්භිද්දප්පතො භොති, පටිභානපටිසම්භිද්දප්පතො භොති, යථා විමුත්තං චිත්තං පච්චවෙකති. ඉමෙහි බො උපාලි, පඤ්චභඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං සාකච්ඡිතබ්බොති.

භික්ඛුනොවාදවග්ගො අට්ඨමො

තස්සද්දනං :

භික්ඛුනීභෙව කාතබ්බං අපරෙහි තථා දුචෙ,
භික්ඛුනීනං තයො කම්මො න ධම්මෙතබ්බො දුචෙ දුකා :
න ගභෙනබ්බො දො චුත්තො සාකච්ඡාසු ච දො දුකාති.

5. ස්වාමීනි, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණහු සමග (කැප අකැපාදිය පිළිබඳ) සාකච්ඡා නො කළ යුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු සමග සාකච්ඡා නො කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : අශෙක්ෂ වූ ශීලරාශියෙන් යුක්ත වූයේ නො වෙයි, අශෙක්ෂ වූ සමාධිරාශියෙන් යුක්ත වූයේ නො වෙයි, අශෙක්ෂ වූ ප්‍රඥරාශියෙන් යුක්ත වූයේ නො වෙයි, අශෙක්ෂ වූ විමුක්ති රාශියෙන් යුක්ත වූයේ නො වෙයි, අශෙක්ෂ වූ විමුක්තිඥාදර්ශනරාශියෙන් යුක්ත වූයේ නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු සමග (කැප අකැපාදිය පිළිබඳ.) සාකච්ඡා නො කළ යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු සමග සාකච්ඡා කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : අශෙක්ෂ වූ ශීලරාශියෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, අශෙක්ෂ වූ සමාධිරාශියෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, අශෙක්ෂ වූ ප්‍රඥරාශියෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, අශෙක්ෂ වූ විමුක්තිරාශියෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි, අශෙක්ෂ වූ විමුක්තිඥා දර්ශනරාශියෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු සමග සාකච්ඡා කළ යුතු යි.

උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු සමග සාකච්ඡා නො කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : අර්ත්ථකථායෙහි ප්‍රහේදගත ඥානයට නො පැමිණියේ වෙයි. පෙළඳහමෙහි ප්‍රහේදගතඥානයට නො පැමිණියේ වෙයි, ව්‍යවහාර නිරුක්තියෙහි ප්‍රහේදගත ඥානයට නො පැමිණියේ වෙයි, ප්‍රතිභාන සධ්ධායාන ප්‍රහේදගත ඥානයට නො පැමිණියේ වෙයි, (සතර ඵල විමුක්තීන්ගේ වශයෙන්) මිදුනු සිත (ඵකුන්විසි පස්විකුම්‍ නුවණින්) ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කරන්නේ වෙයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු සමග (නාම රූප පරිච්ඡේදය) සාකච්ඡා නො කළ යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණහු සමග සාකච්ඡා කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : අර්ත්ථකථායෙහි ප්‍රහේදගතඥානයට පැමිණියේ වෙයි, පෙළඳහමෙහි ප්‍රහේදගතඥානයට පැමිණියේ වෙයි, ව්‍යවහාර නිරුක්තියෙහි ප්‍රහේද ගතඥානයට පැමිණියේ වෙයි, ප්‍රතිභාන සධ්ධායාන ප්‍රහේදගතඥානයට පැමිණියේ වෙයි, (සතරඵල විමුක්තීන්ගේ වශයෙන්) මිදුනු සිත (ඵකුන්විසි පස්විකුම්‍ නුවණින්) ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරන්නේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණහු සමග සාකච්ඡා කළ යුතු යි.

අටවන භික්ඛුනොවාදක වර්ගය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

භික්ඛුණිභවකාතබ්බ යැ එසේම අපරෙහි දෙක යැ භික්ඛුණින් පිළිබඳ වූ කර්ම තුණ යැ න ය්‍යපෙතබ්බදුක දෙක යැ න ගභෙතබ්බ දෙක යැ සාකච්ඡාවන්ති දුක දෙක යැ.

9. උබ්බාහිකා වග්ගො

1. කතීහි නු ඛො භනෙන, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය න සම්මන්තිතබ්බොති ?

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය න සම්මන්තිතබ්බො, කතමෙහි පඤ්චහි : න අභ්ඤ්ඤාලො භොති, න ධම්මකුසලො භොති, න නිරුත්තරිකුසලො භොති, න බ්‍යඤ්ඤාකුසලො භොති, න පුබ්බාපරකුසලො භොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය න සම්මන්තිතබ්බො.

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය සම්මන්තිතබ්බො. කතමෙහි පඤ්චහි : අභ්ඤ්ඤාලො භොති, ධම්මකුසලො භොති, නිරුත්තරිකුසලො භොති, බ්‍යඤ්ඤාකුසලො භොති, පුබ්බාපරකුසලො භොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය සම්මන්තිතබ්බො.

2. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය න සම්මන්තිතබ්බො. කතමෙහි පඤ්චහි : කොඛනො භොති කොඛාහිභුතො, මකඛි භොති මකඛාහිභුතො, පලාසි භොති පලාසාහිභුතො, ඉඤ්ඤාකි භොති ඉඤ්ඤාහිභුතො, සඤ්ඤිට්ඨිපරාමාසි භොති අනාඛානගාහි දුප්පට්ඨිසුඤ්ඤාහි. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය න සම්මන්තිතබ්බො.

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය සම්මන්තිතබ්බො, කතමෙහි පඤ්චහි : න කොඛනො භොති න කොඛාහිභුතො, න මකඛි භොති න මකඛාහිභුතො, න පලාසි භොති න පලාසාහිභුතො, න ඉඤ්ඤාකි භොති න ඉඤ්ඤාහිභුතො, අසඤ්ඤිට්ඨිපරාමාසි භොති අනාඛානගාහි දුප්පට්ඨිසුඤ්ඤාහි. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය සම්මන්තිතබ්බො.

3. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය න සම්මන්තිතබ්බො. කතමෙහි පඤ්චහි : කුප්පථී, බ්‍යාපඡ්ඡතී, පතීඡ්ඡිතතී, කොපං ජනෙතී, අකඛමො භොති අපදකඛිණ්ණාහි අනුසාසතීං. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය න සම්මන්තිතබ්බො.

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය සම්මන්තිතබ්බො. කතමෙහි පඤ්චහි : න කුප්පථී, න බ්‍යාපඡ්ඡතී, න පතීඡ්ඡිතතී, න කොපං ජනෙතී, ඛමො භොති පදකඛිණ්ණාහි අනුසාසතීං. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය සම්මන්තිතබ්බො.

9. උබ්බාහිකා වර්ගය

1. ස්වාමීනී, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ තෙමේ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යන් : අර්ත්ථකථාවෙහි දක්ෂයෙක් නො වෙයි, පාළියෙහි දක්ෂයෙක් නො වෙයි, භාෂාන්තර ව්‍යවහාරයෙහි දක්ෂයෙක් නො වෙයි, බ්‍යක්ඛනෙයෙහි දක්ෂයෙක් නො වෙයි. පෙර පසු කථාවෙහි දක්ෂයෙක් නො වෙයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යන් : අර්ත්ථකථාවෙහි දක්ෂයෙක් වෙයි, යෙළ දහමෙහි දක්ෂයෙක් වෙයි. භාෂාන්තර ව්‍යවහාරයෙහි දක්ෂයෙක් වෙයි, අක්ෂරොච්චාරණ ලෙඛනයෙහි දක්ෂයෙක් වෙයි, පෙර පසු කථාවෙහි දක්ෂයෙක් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි.

2. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතුයි. කවර පසෙකින් යන් : කීපෙනසුලු වූයේ ක්‍රොධයෙන් මධ්‍යා ලද්දේ වෙයි, ශුඤ්ඤ වූයේ මකු බැවින් මධ්‍යා ලද්දේ වෙයි, යුගග්‍රාහ ඇත්තේ යුගග්‍රාහයෙන් මධ්‍යා ලද්දේ වෙයි, ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ ඊර්ෂ්‍යාවෙන් මධ්‍යා ලද්දේ වෙයි, බැහැර ලීමට දුෂ්කර වූ දැඩි වැ අල්වා ගැනීම ඇත්තා වූ ස්වකීය දෘෂ්ටිය පරාමර්ශනය කරන්නේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යන් : නො කීපෙනසුලු වූයේ ක්‍රොධයෙන් නො මධ්‍යා ලද්දේ වෙයි, ශුඤ්ඤ නො වූයේ මකු බැවින් නො මධ්‍යා ලද්දේ වෙයි, යුගග්‍රාහ නැත්තේ යුගග්‍රාහයෙන් නො මධ්‍යා ලද්දේ වෙයි, ඊර්ෂ්‍යා නැත්තේ ඊර්ෂ්‍යාවෙන් නො මධ්‍යා ලද්දේ වෙයි, සුවසේ බැහැරලීම් ඇත්තේ දැඩි වැ අල්වාගැනුම් නැත්තේ ස්වකීය දෘෂ්ටිය පරාමර්ශනය නො කරන්නේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි.

3. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යන් : කීපෙයි, ව්‍යාපාදයට (පියවී බව හැරීමට) පැමිණෙයි, තදබවට පැමිණෙයි, ක්‍රොධය දනවයි, අනුශාසනාව නුහුරට ගන්නේ නො ඉවසන්නෙක් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යන් : නො කීපෙයි, ව්‍යාපාදයට නො පැමිණෙයි, තදබවට නො පැමිණෙයි, ක්‍රොධය නො දනවයි, අනුශාසනාව නුහුරට නො ගන්නේ ඉවසන්නේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි.

4. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය න සමමන්තිතබ්බො. කතමෙහි පඤ්චති : පසාරෙතො භොති නො සාරෙතො, අනොකාසකම්මං කාරෙතො පචන්තො භොති, න යථාධම්මෙ යථාවිනයෙ යථාපන්තියා වොදෙතො භොති, න යථාධම්මෙ යථාවිනයෙ යථාපන්තියා කාරෙතො භොති, න යථාදිට්ඨියා බ්‍යාකන්තො භොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය න සමමන්තිතබ්බො.

පඤ්චප්‍රපාලි, අවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය සමමන්තිතබ්බො. කතමෙහි පඤ්චති : සාරෙතො භොති නො පසාරෙතො, ඔකාසකම්මං කාරෙතො පචන්තො භොති, යථාධම්මෙ යථාවිනයෙ යථාපන්තියා වොදෙතො භොති, යථාධම්මෙ යථාවිනයෙ යථාපන්තියා කාරෙතො භොති, යථාදිට්ඨියා බ්‍යාකන්තො භොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය සමමන්තිතබ්බො.

5. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය න සමමන්තිතබ්බො. කතමෙහි පඤ්චති : ඡන්දගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති, අලුප්ඡී ච භොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය න සමමන්තිතබ්බො.

පඤ්චප්‍රපාලි, අවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය සමමන්තිතබ්බො, කතමෙහි පඤ්චති : න ඡන්දගතීං ගච්ඡති, න දෙසාගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, ලුප්ඡී ච භොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය සමමන්තිතබ්බො.

6. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය න සමමන්තිතබ්බො. කතමෙහි පඤ්චති : ඡන්දගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති, අකුසලො ච භොති විනයෙ. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය න සමමන්තිතබ්බො.

පඤ්චප්‍රපාලි, අවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය සමමන්තිතබ්බො. කතමෙහි පඤ්චති : න ඡන්දගතීං ගච්ඡති, න දෙසාගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, කුසලො ච භොති විනයෙ. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාතිකාය සමමන්තිතබ්බො.

7. කතීහි නු ඛො භන්තො, අවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සඛිං ගච්ඡතිති ?

පඤ්චප්‍රපාලි, අවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සඛිං ගච්ඡති. කතමෙහි පඤ්චති : සුභතං න ජානාති, සුභතානුලොමං න ජානාති, විනසං න ජානාති, විනසානුලොමං න ජානාති, න ච ථානාථානකුසලො භොති. ඉමෙහි ඛො උපාලි, පඤ්චභවෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සඛිං ගච්ඡති.

4. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : සිහි කොට නො දෙන්නේ (වොදක-වුදිතයන්ගේ කථාව) මුළා-කෙරෙයි, අවසර ඉල්වා නො කියන්නේ වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් වොදනා නො කරන්නේ වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් නො කරවන්නේ වෙයි, ලබ්ධිය වූ පරිද්දෙන් ප්‍රකාශ නො කරන්නේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : (වොදක-වුදිතයන්ගේ කථාව) මුළා නො කරවන්නේ සිහි කොට දෙන්නේ වෙයි, අවසර ඉල්වා කියන්නේ වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් වොදනා කරන්නේ වෙයි, ධර්මය වූ පරිද්දෙන් විනය වූ පරිද්දෙන් ඇවැත් වූ පරිද්දෙන් කරවන්නේ වෙයි, ලබ්ධිය වූ පරිද්දෙන් ප්‍රකාශ කරන්නේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි.

5. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, බියෙන් අගතියට යෙයි, ලජ්ජා නැත්තේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යෙයි. මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, බියෙන් අගතියට නො යෙයි, ලජ්ජා ඇත්තේ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි.

6. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි, කවර පසෙකින් යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, බියෙන් අගතියට යෙයි, විනයයෙහි අදක්ෂ වූයේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත නො කළ යුතු යි.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි. කවර පසෙකින් යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යෙයි, මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, බියෙන් අගතියට නො යෙයි, විනයයෙහි දක්ෂ වූයේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ උබ්බාහිකායෙන් සම්මත කළ යුතු යි.

7. ස්වාමීනි, කෙතෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙක් මැ යි සභිඛ්‍යාවට යේ ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙකැයි සභිඛ්‍යාවට යේ. කවර පසෙකින් යත් : සුත්‍රය නො දනී, සුත්‍රානුලොමය නො දනී, විනය නො දනී, විනයානුලොමය නො දනී. කරුණු නොකරුණු දෙකේ දක්ෂ නොවේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ.

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු පණ්ණීතොනෙව සංඛං ගච්ඡති. කතමෙති පඤ්චති : සුතනං ජානාති, සුතතානුලොමං ජානාති, විනයං ජානාති, විනයානුලොමං ජානාති, ධානාධානකුසලො ච භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු පණ්ණීතොනෙව සංඛං ගච්ඡති.

8. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සංඛං ගච්ඡති. කතමෙති පඤ්චති : ධම්මං න ජානාති, ධම්මානුලොමං න ජානාති, විනයං න ජානාති, විනයානුලොමං න ජානාති, න ච පුබ්බාපරකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සංඛං ගච්ඡති.

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු පණ්ණීතොනෙව සංඛං ගච්ඡති. කතමෙති පඤ්චති : ධම්මං ජානාති, ධම්මානුලොමං ජානාති, විනයං ජානාති. විනයානුලොමං ජානාති, පුබ්බාපරකුසලො ච භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු පණ්ණීතොනෙව සංඛං ගච්ඡති.

9. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සංඛං ගච්ඡති, කතමෙති පඤ්චති : චජ්ඣං න ජානාති, නිදහං න ජානාති, පඤ්ඤතරිං න ජානාති, පදපච්චාභව්ඨං න ජානාති, අනුසන්ච්චනපථං න ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සංඛං ගච්ඡති.

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු පණ්ණීතොනෙව සංඛං ගච්ඡති. කතමෙති පඤ්චති : චජ්ඣං ජානාති, නිදහං ජානාති, පඤ්ඤතරිං ජානාති, පදපච්චාභව්ඨං ජානාති, අනුසන්ච්චනපථං ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු පණ්ණීතොනෙව සංඛං ගච්ඡති.

10. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සංඛං ගච්ඡති, කතමෙති පඤ්චති : ආපතරිං න ජානාති, ආපතරිකමුච්චානං න ජානාති, ආපතරිකා පඨොගං න ජානාති, ආපතරිකා චූපසමං න ජානාති, ආපතරිකා විනිච්ඡයකුසලො න භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සංඛං ගච්ඡති.

පඤ්චපාලි, අඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු පණ්ණීතොනෙව සංඛං ගච්ඡති. කතමෙති පඤ්චති? ආපතරිං ජානාති, ආපතරිකමුච්චානං ජානාති, ආපතරිකා පඨොගං ජානාති, ආපතරිකා චූපසමං ජානාති, ආපතරිකා විනිච්ඡයකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු පණ්ණීතොනෙව සංඛං ගච්ඡති.

11. අපරෙහිපි උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සංඛං ගච්ඡති. කතමෙති පඤ්චති : අධිකරණං න ජානාති, අධිකරණකමුච්චානං න ජානාති, අධිකරණං පඨොගං න ජානාති, අධිකරණං චූපසමං න ජානාති, අධිකරණං විනිච්ඡයකුසලො න භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි, පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො භික්ඛු බාලොනෙව සංඛං ගච්ඡති.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ පණ්ඩිතයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ. කවර පසෙකින යත් : සුත්‍රය දනී, සුත්‍රානුලොමය දනී, චිනය දනී, චිනයානුලොමය දනී, කරුණු නොකරුණු දෙකේහි දක්ෂ ද වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ පණ්ඩිතයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ.

8. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ. කවර පසෙකින යත් : ධර්මය නො දනී, ධර්මානුලොමය නො දනී, චිනය නො දනී, චිනයානුලොමය නො දනී, පූර්වාපරකථාවන්හි අදක්ෂ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ පණ්ඩිතයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ. කවර පසෙකින යත් : ධර්මය දනී, ධර්මානුලොමය දනී, චිනය දනී, චිනයානුලොමය දනී, පූර්වාපර කථාවන්හි දක්ෂ ද වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ පණ්ඩිතයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ.

9. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ. කවර පසෙකින යත් : වස්තුව (කළ වරද) නො දනී, නිදනය (පැණවූ තැන) නො දනී, ප්‍රඥප්තිය නො දනී, පෙරැළිපදය නො දනී, ගැළපෙන වදන්මග නො දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ පණ්ඩිතයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ. කවර පසෙකින යත් : වස්තුව දනී, නිදනය දනී, ප්‍රඥප්තිය දනී, පෙරැළිපදය දනී, ගැළපෙන වදන්මග දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ පණ්ඩිතයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ.

10. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ. කවර පසෙකින යත් : ආපත්තිය නො දනී, ආපත්ති සමුට්ඨානය නො දනී, ආපත්ති ප්‍රයෝගය නො දනී, ආපත්ති ව්‍යුපගමය නො දනී, ආපත්ති විනිශ්චය කිරීමෙහි දක්ෂ නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ පණ්ඩිතයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ. කවර පසෙකින යත් : ආපත්තිය දනී, ආපත්ති සමුට්ඨානය දනී, ආපත්තිප්‍රයෝගය දනී, ආපත්ති ව්‍යුපගමය දනී, ආපත්ති විනිශ්චය කිරීමෙහි දක්ෂ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ පණ්ඩිතයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ.

11. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ. කවර පසෙකින යත් : අධිකරණය නො දනී, අධිකරණ සමුට්ඨානය නො දනී, අධිකරණ ප්‍රයෝගය නො දනී, අධිකරණ ව්‍යුපගමය නො දනී, අධිකරණ විනිශ්චයෙහි දක්ෂ නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ බාලයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ.

පඤ්චපාලි, අබේගති සම්මන්තාගතො භික්ඛු පඤ්චිතොඤ්ච සංඛං ගව්ඡති. කතමෙති පඤ්චති : අධිකරණං ජානාති, අධිකරණසමුට්ඨානං ජානාති, අධිකරණස්ස පයොගං ජානාති, අධිකරණස්ස චූපසමං ජානාති, අධිකරණස්ස විනිව්ඡයකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චභරෙගති සම්මන්තාගතො භික්ඛු පඤ්චිතොඤ්ච සංඛං ගව්ඡති.

උබ්බාතිකාවගෙගා නවමො

නස්සද්දහං :

න අස්ඤ්ඤාසලො වෙච්ච කොධිනො කුපපතී ච යො,
පසාරෙතා ඡන්දගතී න කුසලො තථෙච්ච ච.

සුතතං ධම්මඤ්ච චජ්ඣඤ්ච ආපනතීං අධිකරණං,
ඤෙ ඤෙ පකාසිතා සබ්බෙ කණහසුකකා විජානථාති.

10. අධිකරණචූපසම වගෙගා

1. කතීති නු ඛො භනෙත අබේගති සම්මන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං චූපසමෙතුනති ?

පඤ්චපාලි අබේගති සම්මන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං චූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චති : ආපනතීං න ජානාති, ආපනතී-සමුට්ඨානං න ජානාති, ආපනතීයා පයොගං න ජානාති. ආපනතීයා චූපසමං න ජානාති, ආපනතීයා න විනිව්ඡයකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චභරෙගති සම්මන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං චූපසමෙතුං.

පඤ්චපාලි අබේගති සම්මන්තාගතො භික්ඛු අලං අධිකරණං චූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චති : ආපනතීං ජානාති, ආපනතීසමුට්ඨානං ජානාති, ආපනතීයා පයොගං ජානාති, ආපනතීයා චූපසමං ජානාති, ආපනතීයා විනිව්ඡයකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චභරෙගති සම්මන්තාගතො භික්ඛු අලං අධිකරණං චූපසමෙතුං.

2. අපරෙහිපි උපාලි පඤ්චභරෙගති සම්මන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං චූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චති : අධිකරණං න ජානාති, අධිකරණසමුට්ඨානං න ජානාති, අධිකරණස්ස පයොගං න ජානාති, අධිකරණස්ස චූපසමං න ජානාති, අධිකරණස්ස න විනිව්ඡයකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චභරෙගති සම්මන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං චූපසමෙතුං.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ පණ්ඩිතයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ. කවර පසෙකින යත් : අධිකරණය දනියි, අධිකරණ සමුට්ඨානය දනියි, අධිකරණප්‍රයෝගය දනියි, අධිකරණව්‍යුපගමය දනියි, අධිකරණවිනිශ්චයෙහි දක්ෂ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ පණ්ඩිතයෙක් මැ යි සංඛ්‍යාවට යේ,

නවවන උඛ්‍යානිකවර්ගය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

න අත්ථකුසල යැ කොධන යැ කුප්පති යැ පසාරෙතා යැ ඡන්දගති යැ එසේ මැ අකුසල යැ.

සුත්ත යැ ධම්ම යැ වක්ථු යැ ආපත්ති යැ අධිකරණ යැ යන සියල්ල දෙක දෙක බැගින් වදරණ ලදී. කණ්භසුක්ක වශයෙන් දනිවු.

10. අධිකරණවූපසම වර්ගය

1. වහන්ස, කෙතෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිදුවන්නට නො නිසි වේ ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිදුවන්නට නිසි නො වේ. කවර පසෙකින යත් : ආපත්තිය නො දනියි, ආපත්ති සමුට්ඨානය නො දනියි, ආපත්ති ප්‍රයෝගය නො දනියි, ආපත්ති ව්‍යුපගමය නො දනියි, ආපත්ති විනිශ්චය කිරීමෙහි දක්ෂ නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිදුවන්නට නො නිසි වේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිදුවන්නට නිසි වේ. කවර පසෙකින යත් : ආපත්තිය දනියි, ආපත්ති සමුට්ඨානය දනියි, ආපත්ති ප්‍රයෝගය දනියි, ආපත්ති ව්‍යුපගමය දනියි, ආපත්ති විනිශ්චය කිරීමෙහි දක්ෂ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිදුවන්නට නිසි වේ.

2. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිදුවන්නට නො නිසි වේ, කවර පසෙකින යත් : අධිකරණය නො දනියි, අධිකරණ සමුට්ඨානය නො දනියි, අධිකරණ ප්‍රයෝගය නො දනියි අධිකරණ ව්‍යුපගමය නො දනියි, අධිකරණ විනිශ්චයෙහි දක්ෂ නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිදුවන්නට නො නිසි වේ.

පඤ්චපාලි අඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චගි : අධිකරණං ජානාති, අධිකරණ-සමුච්චානං ජානාති, අධිකරණස්ස පයොගං ජානාති, අධිකරණස්ස වූපසමං ජානාති, අධිකරණස්ස විනිව්ඡයකුසලො භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමෙතුං.

3. අපරෙතිපි උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චගි : ඡන්දගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති, අලජ්ජී ච භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමෙතුං.

පඤ්චපාලි අඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චගි : න ඡන්දගතීං ගච්ඡති, න දෙසාගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, ලජ්ජී ච භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමෙතුං.

4. අපරෙතිපි උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චගි : ඡන්දගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති, අපපස්සුතො ච භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමෙතුං.

පඤ්චපාලි අඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චගි : න ඡන්දගතීං ගච්ඡති, න දෙසාගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, බහුස්සුතො ච භොති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමෙතුං.

5. අපරෙතිපි උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චගි : චජ්ඣං න ජානාති, නිදනං න ජානාති, පඤ්ඤතතීං න ජානාති, පදපච්චාභට්ඨං න ජානාති, අනුසනීචචනපථං න ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමෙතුං.

පඤ්චපාලි අඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චගි : චජ්ඣං ජානාති, නිදනං ජානාති, පඤ්ඤතතීං ජානාති, පදපච්චාභට්ඨං ජානාති, අනුසනීචචනපථං ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමෙතුං.

6. අපරෙතිපි උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමෙතුං. කතමෙති පඤ්චගි : ඡන්දගතීං ගච්ඡති, දෙසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති, අකුසලො ච භොති චීනසෙ. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතො භික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමෙතුං.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි වේ. කවර පසෙකින යත් : අධිකරණය දැනිමි, අධිකරණ සමුච්චානාය දැනිමි, අධිකරණ ප්‍රයෝගය දැනිමි, අධිකරණ ව්‍යුපගමය දැනිමි, අධිකරණ විනිශ්චයෙහි දක්ෂ වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි වේ.

3. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි නො වෙයි. කවර පසෙකින යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි. ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, බියෙන් අගතියට යෙයි, උප්පා නැත්තේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නො නිසි වේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි වේ. කවර පසෙකින යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යෙයි, මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, බියෙන් අගතියට නො යෙයි, උප්පා ඇත්තේත් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි වේ.

4. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි නො වේ. කවර පසෙකින යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, බියෙන් අගතියට යෙයි, අල්පශ්‍රැතයෙක් ද වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නො නිසි වේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි වේ. කවර පසෙකින යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යෙයි, මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, බියෙන් අගතියට නො යෙයි, බහුශ්‍රැතයෙක් ද වේ. උපාලි, මේ අභිගපසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි වේ.

5. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි නො වේ. කවර පසෙකින යත් : වස්තුව නො දැනිමි, නිදනය නො දැනිමි, ප්‍රඥප්තිය නො දැනිමි, පෙරැළි පදය නො දැනිමි, ගැළපෙන වදන්මග නො දැනිමි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නො නිසි වේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි වේ. කවර පසෙකින යත් : වස්තුව දැනිමි, නිදනය දැනිමි, ප්‍රඥප්තිය දැනිමි, පෙරැළි පදය දැනිමි, ගැළපෙන වදන්මග දැනිමි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි වේ.

6. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නිසි නො වේ. කවර පසෙකින යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, බියෙන් අගතියට යෙයි, විනයෙහි අදක්ෂත් වේ. උපාලි, මේ අභිගපසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්භිඳුවන්නට නො නිසි වේ.

පඤ්චපාලි අබේගහි සමන්තාගතො හික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමේතුං. කතමෙහි පඤ්චහි : න ඡන්දගතීං ගච්ඡති, න දෛසාගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, කුසලො ච භොති විනශෙ. ඉමෙහි බො උපාලි පඤ්චහබේගහි සමන්තාගතො හික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමේතුං.

7. අපරෙහිපි උපාලි පඤ්චහබේගහි සමන්තාගතො හික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමේතුං. කතමෙහි පඤ්චහි : ඡන්දගතීං ගච්ඡති. දෛසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති, පුඤ්ඤාගරාකො භොති නො සබ්බගරාකො. ඉමෙහි බො උපාලි පඤ්චහබේගහි සමන්තාගතො හික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමේතුං.

පඤ්චපාලි අබේගහි සමන්තාගතො හික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමේතුං. කතමෙහි පඤ්චහි : න ඡන්දගතීං ගච්ඡති, න දෛසාගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, සබ්බගරාකො භොති නො පුඤ්ඤාගරාකො. ඉමෙහි බො උපාලි පඤ්චහබේගහි සමන්තාගතො හික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමේතුං.

8. අපරෙහිපි උපාලි පඤ්චහබේගහි සමන්තාගතො හික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමේතුං. කතමෙහි පඤ්චහි : ඡන්දගතීං ගච්ඡති, දෛසාගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති, ආමිසාගරාකො භොති නො සඤ්චම්මගරාකො. ඉමෙහි බො උපාලි පඤ්චහබේගහි සමන්තාගතො හික්ඛු නාලං අධිකරණං වූපසමේතුං.

පඤ්චපාලි අබේගහි සමන්තාගතො හික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමේතුං. කතමෙහි පඤ්චහි : න ඡන්දගතීං ගච්ඡති, න දෛසාගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, සඤ්චම්මගරාකො භොති නො ආමිසාගරාකො. ඉමෙහි බො උපාලි, පඤ්චහබේගහි සමන්තාගතො හික්ඛු අලං අධිකරණං වූපසමේතුනති.

9. කතීහි හු බො භනෙත ආකාරෙහි සබ්බෙසා හිජ්ජතීති?

පඤ්චපාලි ආකාරෙහි සබ්බෙසා හිජ්ජතී. කතමෙහි පඤ්චහි : කමෙමන, උද්දෙසන, වොභරනො, අනුසාවණෙන, සලාකගාභෙන. ඉමෙහි බො උපාලි පඤ්චහාකාරෙහි සබ්බෙසා හිජ්ජතීති.

10. සබ්බරුජ් සබ්බරුජ්හි භනෙත වුච්චති. කීතතාවතා හු බො භනෙත සබ්බරුජ් භොති නො ච සබ්බභෙදෙ? කීතතාවතා ච පන සබ්බරුජ් චෙච භොති සබ්බභෙදෙ චාති?

පඤ්ඤානෙතනං උපාලි මයා ආගන්තුකානං හික්ඛුනං ආගන්තුකච්චතනං, එවං සුපඤ්ඤානෙත බො උපාලි මයා සික්ඛාපදෙ ආගන්තුකා හික්ඛු ආගන්තුකච්චතෙන න චතතනති, එවමපි බො උපාලි සබ්බරුජ් භොති නො ච සබ්බභෙදෙ. පඤ්ඤානෙතනං උපාලි මයා ආචාරාසිකානං හික්ඛුනං ආචාරාසිකච්චතනං. එවං සුපඤ්ඤානෙත බො උපාලි මයා සික්ඛාපදෙ ආචාරාසිකා හික්ඛු ආචාරාසිකච්චතෙන න චතතනති, එවමපි බො උපාලි සබ්බරුජ් භොති නො ච සබ්බභෙදෙ. පඤ්ඤානෙතනං උපාලි මයා

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නිසි වේ. කවර පසෙකින් යන් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යෙයි, මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, බියෙන් අගතියට නො යෙයි, විනයයෙහි දක්ෂ වූයේන් වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නිසි වේ.

7. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නිසි නො වේ. කවර පසෙකින් යන් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, බියෙන් අගතියට යෙයි, පුද්ගලගරුක වූයේ සභිසගරුක නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නො නිසි වේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නිසි වේ. කවර පසෙකින් යන් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යෙයි, මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, බියෙන් අගතියට නො යෙයි, සභිස ගරුක වූයේ පුද්ගල ගරුක නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නිසි වේ.

8. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ තෙමේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නිසි නො වේ. කවර පසෙකින් යන් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, බියෙන් අගතියට යෙයි, ආමිෂ ගරුක වූයේ සද්ධර්ම ගරුක නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නො නිසි වේ.

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නිසි වේ. කවර පසෙකින් යන් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යෙයි, මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, බියෙන් අගතියට නො යෙයි, සද්ධර්ම ගරුක වූයේ ආමිෂ ගරුක නො වේ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නිසි වේ.

9. වහන්ස, කෙතෙක් අයුරින් සභිසයා බිදේ ද ?

උපාලි, පස් අයුරකින් සභිසයා බිදේ. කවර පසෙකින් යන් : කර්මයෙන් යැ උපදේශයෙන් යැ (අටළොස් හෙදකර වස්තු) වැඩහැර කරමින් යැ, අනුශ්‍රාවණයෙන් යැ, සලාකග්‍රාහයෙන් යැ, උපාලි, මේ පස් අයුරින් සභිසයා බිදේ.

10. වහන්ස, සභිසරාජී යැ සභිසරාජී යැ යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කොපමණකින් සභිසරාජීය වේ ද ? සභිසහෙදය නො වේ ද ? කොපමණකින් සභිසරාජීයත් සභිසහෙදයත් වේ ද ?

උපාලි, මා විසින් ආගන්තුක භික්ෂුන්ට මේ ආගන්තුක වන පණවන ලදී. උපාලි, මෙසේ මා විසින් සිකපද මොනොවට පණවන ලද කල්හි ආගන්තුක භික්ෂුහු ආගන්තුක වතෙහි නො පවතින් ද, උපාලි, මෙසේත් සභිසරාජීය වෙයි, සභිසහෙදය නො වේ. උපාලි, මා විසින් ආවාසික භික්ෂුන්ට මේ ආවාසික වන පණවන ලදී. උපාලි, මෙසේ මා විසින් සිකපද මොනොවට පණවන ලද කල්හි ආවාසික භික්ෂුහු ආවාසික වතෙහි නො පවතින් ද, උපාලි, මෙසේත් සභිසරාජීය වෙයි, සභිසහෙදය නො වේ. උපාලි, මා විසින් භික්ෂුන්ට

භික්ඛුනං භත්තභ්‍යෙ භත්තභ්‍යච්චතං යථාමුඤ්ඤං යථාරතං යථා පතිරූපං අභ්‍යාසනං අභ්‍යාදකං අභ්‍යපිණ්ඩං එවං සුපඤ්ඤතෙත ඛො උපාලි මයා සික්ඛාපදෙ නචා භික්ඛු භත්තභ්‍යෙ ථෙරුනං භික්ඛුනං ආසනං පටිබාහනති. එවමපි ඛො උපාලි සඛ්ඤ්ඤාඤ්ඤා භොති නො ච සඛ්ඤ්ඤාදෙ. පඤ්ඤතෙතං උපාලි මයා භික්ඛුනං සෙනාසනෙ සෙනාසනච්චතං යථාමුඤ්ඤං යථාරතං යථාපතිරූපං, එවං සුපඤ්ඤතෙත ඛො උපාලි මයා සික්ඛාපදෙ නචා භික්ඛු ථෙරුනං භික්ඛුනං ආසනං පටිබාහනති. එවමපි ඛො උපාලි සඛ්ඤ්ඤාඤ්ඤා භොති නො ච සඛ්ඤ්ඤාදෙ. පඤ්ඤතෙතං උපාලි මයා භික්ඛුනං අනොසාසිමාස එකං උපොසථං එකං පචාරණං එකං සඛ්ඤ්ඤාකමමං එකං කමමාකමමං. එවං සුපඤ්ඤතෙත ඛො උපාලි මයා සික්ඛාපදෙ තතෙච්ච අනොසාසිමාස ආචෙණ්ණිභාවං කරිත්වා ගණං බන්ධිත්වා ආචෙණ්ණිඋපොසථං කරුණති ආචෙණ්ණිපචාරණං කරුණති, ආචෙණ්ණිසඛ්ඤ්ඤාකමමං කරුණති, ආචෙණ්ණි-කමමාකමමානි කරුණති. එවං ඛො උපාලි සඛ්ඤ්ඤාඤ්ඤා චෙච භොති සඛ්ඤ්ඤාදෙ චාති.

අධිකරණවූ පසමවග්‍යො දසමො

තස්සදානං :

ආපතතිං අධිකරණං ඡන්ද අපසසුතෙන ච,
චන්ද්‍රස්ථ අකුසලො ච පුග්ගලො ආමිසෙන ච;
භිජ්ජති සඛ්ඤ්ඤාඤ්ඤා ච සඛ්ඤ්ඤාදෙ තථෙච චාති.

11. සධ්‍යභෙදක වග්‍යො

1. කතීති නු ඛො භනො අඛෙහති සමන්තාගතො සඛ්ඤ්ඤාදකො ආපාසිකො නෙරසිකො කප්පට්ඨො අනෙකිච්ඤාති ?

පඤ්චපාලි අඛෙහති සමන්තාගතො සඛ්ඤ්ඤාදකො ආපාසිකො නෙරසිකො කප්පට්ඨො අනෙකිච්ඤා. කතමෙති පඤ්චති : ඉධුපාලි භික්ඛු අධිමං ධම්මොති දිපෙති, ධම්මං අධිමමොති දිපෙති, අවිනසං විනසොති දිපෙති, විනසං අවිනසොති දිපෙති, විනිධාය දිට්ඨිං කමෙමන. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො සඛ්ඤ්ඤාදකො ආපාසිකො නෙරසිකො කප්පට්ඨො අනෙකිච්ඤා.

2. අපරෙහිපි උපාලි පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො සඛ්ඤ්ඤාදකො ආපාසිකො නෙරසිකො කප්පට්ඨො අනෙකිච්ඤා. කතමෙති පඤ්චති : ඉධුපාලි භික්ඛු අධිමං ධම්මොති දිපෙති, ධම්මං අධිමමොති දිපෙති, අවිනසං විනසොති දිපෙති, විනසං අවිනසොති දිපෙති, විනිධාය දිට්ඨිං උද්දෙසෙන. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චභඛෙහති සමන්තාගතො සඛ්ඤ්ඤාදකො ආපාසිකො නෙරසිකො කප්පට්ඨො අනෙකිච්ඤා.

බන්හලෙහි සහ මහලු පිළිවෙළින් තෙර පිළිවෙළින් සුදුසු පිළිවෙළින් අග්‍රාසනය දීම අග්‍රොදකය දීම අග්‍රපිණ්ඩිය දීම යන මේ බන්හල පිළිබඳ වන පණවන ලදී. උපාලි, මා විසින් මෙසේ සිකපද මොනොවට පණවනලද කල්හි නවක භික්ෂුහු බන්හලෙහි ස්ථවිර භික්ෂුන්හට ථෙරාසනය වළකත් ද, උපාලි, මෙසේත් සඛසරාජිය වෙයි, සඛසහෙදය නො වේ. උපාලි, මා විසින් භික්ෂුන්හට සෙනස්නෙහි සගමහලු පිළිවෙළින් තෙර පිළිවෙළින් සුදුසු පිළිවෙළින් මේ සෙනසුන් වන පණවන ලදී. උපාලි, මා විසින් මෙසේ මොනොවට සිකපද පණවන ලද කල්හි නවක භික්ෂුහු ස්ථවිර භික්ෂුන්හට සෙනසුන වළකත් ද, උපාලි, මෙසේත් සඛසරාජිය වෙයි, සඛසහෙදය නො වේ. උපාලි, මා විසින් භික්ෂුන්හට ඇතුළු සීමායෙහි තෙල එක් වැ කරණ පොහොය එක් වැ කරණ පවුරුණු එක් වැ කරණ සඛසකර්ම එක් වැ කරණ කුදුමහත් කර්ම පණවන ලදී. උපාලි, මා විසින් මෙසේ මොනොවට සිකපද පණවනලද කල්හි එම සීමාව තුළ ආවේණිභාවය (වෙන්වීම් බව) කොට ගණබන්ධනය කොට (පිරිස වෙන්කොට) වෙන් වැ පොහොය කරත් ද, වෙන් වැ පවුරුණු කරත් ද, වෙන් වැ සඛසකර්ම කරත් ද, වෙන් වැ කුදුමහත් විනයකර්ම කරත් ද, උපාලි, මෙසේ සඛසරාජියත් වෙයි, සඛසහෙදයත් වේ.

දසවන අධිකරණ වූපසම වර්ගය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

ආපත්ති යැ අධිකරණ යැ ඡන්දගති යැ අප්පස්සුනය සමග වන්ටු යැ ආමීසය සමග අකුසල යැ පුග්ගල යැ භිජ්ජති යැ එසේ ම සඛසරාජි යැ සඛසහෙද යැ යි.

11. සධ්‍යහෙදකථරීය

1. වහන්ස, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණ කල්පයක් ආයු ඇති පිළියම් නො කටහැකි නිරිසත් වැ අපායෙහි උපද්‍රාසුලු සඛසහෙදකයෙක් වෙ ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ කල්පයක් ආයු ඇති පිළියම් නො කටහැකි නිරිසත් වැ අපායෙහි උපද්‍රාසුලු සඛසහෙදකයෙක් වෙයි. කවර පසෙකින් යත් : උපාලි, මෙ සස්නෙහි මහණ අධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වයි, ධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වයි, අවිනය විනය යැ යි දක්වයි, විනය අවිනය යැ යි දක්වයි, දෘෂ්ටිය තර වැ පිහිටුවා කර්ම කිරීමෙන් යැ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ කල්පයක් ආයු ඇති පිළියම් නො කටහැකි නිරිසත් වැ අපායෙහි උපද්‍රාසුලු සඛසහෙදකයෙක් වේ.

2. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ කල්පයක් ආයු ඇති පිළියම් නො කටහැකි නිරිසත් වැ අපායෙහි උපද්‍රාසුලු සඛසහෙදකයෙක් වෙයි. කවර පසෙකින් යත් : උපාලි, මෙ සස්නෙහි මහණ අධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වයි, ධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වයි, අවිනය විනය යැ යි දක්වයි, විනය අවිනය යැ යි දක්වයි දෘෂ්ටිය තර වැ පිහිටුවා උදෙසීමෙන් යැ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ කල්පයක් ආයු ඇති පිළියම් නො කටහැකි නිරිසත් වැ අපායෙහි උපද්‍රාසුලු සඛසහෙදකයෙක් වේ.

කමෙමන -පෙ- විනිධාය සඤ්ඤං උද්දෙසෙන -පෙ- විනිධාය සඤ්ඤං
වොභරනො, -පෙ- විනිධාය සඤ්ඤං අනුසාවණෙන -පෙ- විනිධාය
සඤ්ඤං සලාකගාහෙන, ඉමෙති ඛො උපාලී පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතො
සඛ්ඝහෙදකො ආපාසිකො නෙරසිකො කපපට්ඨො අනෙකිච්ඡාති.

සඛ්ඝහෙදකවගෙහා එකාදසමො

නසුද්දහං :

විනිධාය දිට්ඨිං කමෙමන උද්දෙසෙන වොභරෙන ච,
අනුසාවණෙන සලාකෙන පඤ්චකෙන දිට්ඨිනිසසිතා ;
ඛනති රුචි ච සඤ්ඤා ච¹ තයො තෙ පඤ්චධා නයාති

12. දුතිය සඛ්ඝහෙදක වගෙහා

1. කතීති නු ඛො හනෙන අඛෙගති සමන්තාගතො සඛ්ඝහෙදකො
හ ආපාසිකො හ නෙරසිකො හ කපපට්ඨො හ අනෙකිච්ඡාති ?

පඤ්චකුපාලී අඛෙගති සමන්තාගතො සඛ්ඝහෙදකො හ ආපාසිකො
හ නෙරසිකො හ කපපට්ඨො හ අනෙකිච්ඡා. කතමෙති පඤ්චකි :
ඉඩුපාලී භික්ඛු අධම්මං ධම්මොති දිපෙති, ධම්මං අධම්මොති දිපෙති,
අවිනයං විනයොති දිපෙති, විනයං අවිනයොති දිපෙති, අවිනිධාය
දිට්ඨිං කමෙමන. ඉමෙති ඛො උපාලී පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතො
සඛ්ඝහෙදකො හ ආපාසිකො හ නෙරසිකො හ කපපට්ඨො
හ අනෙකිච්ඡා.

2. අපරෙහිපි උපාලී පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතො සඛ්ඝහෙදකො
හ ආපාසිකො හ නෙරසිකො හ කපපට්ඨො හ අනෙකිච්ඡා. කතමෙති
පඤ්චකි : ඉඩුපාලී භික්ඛු අධම්මං ධම්මොති දිපෙති, ධම්මං අධම්මොති
දිපෙති, අවිනයං විනයොති දිපෙති, විනයං අවිනයොති දිපෙති,
අවිනිධාය දිට්ඨිං උද්දෙසෙන. ඉමෙති ඛො උපාලී පඤ්චකඛෙගති
සමන්තාගතො සඛ්ඝහෙදකො හ ආපාසිකො හ නෙරසිකො
හ කපපට්ඨො හ අනෙකිච්ඡා.

3. අපරෙහිපි උපාලී පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතො සඛ්ඝහෙදකො
හ ආපාසිකො හ නෙරෙසිකො හ කපපට්ඨො හ අනෙකිච්ඡා. කතමෙති
පඤ්චකි : ඉඩුපාලී භික්ඛු අධම්මං ධම්මොති දිපෙති, ධම්මං අධම්මොති
දිපෙති, අවිනයං විනයොති දිපෙති, විනයං අවිනයොති දිපෙති,
අවිනිධාය දිට්ඨිං වොභරනො. ඉමෙති ඛො උපාලී පඤ්චකඛෙගති
සමන්තාගතො සඛ්ඝහෙදකො හ ආපාසිකො හ නෙරසිකො හ කපපට්ඨො
හ අනෙකිච්ඡා.

1. ඛනති රුචි ච සඤ්ඤාඤ්ච - ම.ඡ.සං.

හැඟීම තර වැ පිහිටුවා කරමයෙන් යැ . . . හැඟීම තරවැ පිහිටුවා උදෙසීමෙන් යැ, . . . හැඟීම තර වැ පිහිටුවා බැවහර කරමින් යැ . . . හැඟීම තර වැ පිහිටුවා ඇස්වී මෙන් යැ . . . හැඟීම තර වැ පිහිටුවා ලභ ගැන්වීමෙන් යැ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ කල්පයක් ආයු ඇති පිළියම් නො කටහැකි නිරිසත් වැ අපායෙහි උපදනාසුලු සඬසහෙදකයෙක් වේ.

එකොළොස්වන සඬසහෙදක වර්ගය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

දෘෂ්ටිය තර වැ පිහිටුවා කරමයෙන් යැ, දෘෂ්ටිය තර වැ පිහිටුවා උදෙසීමෙන් යැ, දෘෂ්ටිය තර වැ පිහිටුවා බැවහර කරමින් යැ, දෘෂ්ටිය තර වැ පිහිටුවා ඇස්වීමෙන් ය , දෘෂ්ටිය තර වැ පිහිටුවා ලභ ගැන්වීමෙන් යැ. මේ පස්දෙන දෘෂ්ටි නි:ශ්‍රිතයහ. බන්ති, රූවි, සඤ්ඤ යන තුණ ඇසිරිකළ පස බැගින් නය ද වේ.

12. දුතියසධසහෙදක වර්ගය

1. වහන්ස, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ මහණ කල්පස්ථායී නොවූ නිරිසත් නො වූ පිළියම් කළ හැකි අපායෙහි නො උපදනා සුලු සඬසහෙදකයෙක් වේ ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ කල්පස්ථායී නො වූ නිරිසත් නො වූ පිළියම් කළහැකි අපායෙහි නො උපදනා සුලු සඬසහෙදකයෙක් වෙයි. කවර පසෙකින යත් : උපාලි, මේ ශාසනයෙහි මහණ අධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වයි, ධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වයි, අවිනය විනය යැ යි දක්වයි, විනය අවිනය යැ යි දක්වයි, දෘෂ්ටිය තර වැ නො පිහිටුවා කරමයෙන් යැ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ කල්පස්ථායී නො වූ නිරිසත් නො වූ පිළියම් කළ හැකි අපායෙහි නො උපදනා සුලු සඬසහෙදකයෙක් වේ.

2. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ කල්පස්ථායී නො වූ නිරිසත් නො වූ පිළියම් කළහැකි අපායෙහි නො උපදනා සුලු සඬසහෙදකයෙක් වෙයි. කවර පසෙකින යත් : උපාලි, මේ ශාසනයෙහි මහණ අධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වයි, ධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වයි, අවිනය විනය යැ යි දක්වයි, විනය අවිනය යැ යි දක්වයි, දෘෂ්ටිය තර වැ නො පිහිටුවා උදෙසීමෙන් යැ. උපාලි මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ කල්පස්ථායී නො වූ නිරිසත් නො වූ පිළියම් කළහැකි අපායෙහි නො උපදනාසුලු සඬසහෙදකයෙක් වේ.

3. උපාලි, අනෙකුදු අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ මහණ කල්පස්ථායී නො වූ නිරිසත් නො වූ පිළියම් කළහැකි අපායෙහි නො උපදනා සුලු සඬසහෙදකයෙක් වෙයි. කවර පසෙකින් ද යත් : උපාලි, මේ ශාසනයෙහි මහණ අධර්මය ධර්ම යැ යි දක්වයි, ධර්මය අධර්ම යැ යි දක්වයි, අවිනය විනය යැ යි දක්වයි, විනය අවිනය යැ යි දක්වයි, දෘෂ්ටිය තර වැ නො පිහිටුවා බැවහර කරමින් යැ. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ මහණ කල්පස්ථායී නො වූ නිරිසත් නො වූ පිළියම් කළහැකි, අපායෙහි නො උපදනා සුලු සඬසහෙදකයෙක් වේ.

තස්සුද්දනං :

අවිනිධාය දිට්ඨිං කමෙවන උද්දෙසෙන වොභාරෙන ච,
අනුසාවණෙන සලාතෙන පඤ්චගෙන දිට්ඨිනිසසිතා.

බනති රුචි ච සඤ්ඤා ච තයො තෙ පඤ්චධා නයා,
හෙට්ඨිමෙ කණ්ඨපකබමති සමච්ඡිසව්ඨි යථා;
තථෙච සුකකපකබමති සමච්ඡිසති ජානථාති.

13. ආවාසික වග්ගො

1. කතීති නු ඛො භනෙන අබ්බෙහති සමන්තාගතො ආවාසිකො භික්ඛු යථාභතං නික්ඛිතො ඵලං නිරයෙති :

පඤ්චපාලි අබ්බෙහති සමන්තාගතො ආවාසිකො භික්ඛු යථාභතං නික්ඛිතො ඵලං නිරයෙ. කතමෙති පඤ්චති : ඡන්දගතිං ගච්ඡති, දෙසාගතිං ගච්ඡති, මොභාගතිං ගච්ඡති, භයාගතිං ගච්ඡති, සබ්බිකං පුග්ගලිකපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චභබ්බෙහති සමන්තාගතො ආවාසිකො භික්ඛු යථාභතං නික්ඛිතො ඵලං නිරයෙ.

2. පඤ්චපාලි අබ්බෙහති සමන්තාගතො ආවාසිකො භික්ඛු යථාභතං නික්ඛිතො ඵලං සග්ගෙ. කතමෙති පඤ්චති : න ඡන්දගතිං ගච්ඡති, න දෙසාගතිං ගච්ඡති, න මොභාගතිං ගච්ඡති, න භයාගතිං ගච්ඡති, සබ්බිකං න පුග්ගලිකපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චභබ්බෙහති සමන්තාගතො ආවාසිකො භික්ඛු යථාභතං නික්ඛිතො ඵලං සග්ගෙති.

3. කතී නු ඛො භනෙන අධම්මිකා විනයබ්‍යාකරණාති ?

පඤ්චමෙ උපාලි අධම්මිකා විනයබ්‍යාකරණා. කතමෙ පඤ්ච : ඉධුපාලි භික්ඛු අධම්මං ධම්මොති පරිණාමෙති, ධම්මං අධම්මොති පරිණාමෙති, අවිනයං විනයොති පරිණාමෙති, විනයං අවිනයොති පරිණාමෙති, අපඤ්ඤතනං පඤ්ඤපෙති, පඤ්ඤතනං සමුච්ඡන්දති. ඉමෙ ඛො උපාලි පඤ්ච අධම්මිකා විනයබ්‍යාකරණා.

4. පඤ්චමෙ උපාලි ධම්මිකා විනයබ්‍යාකරණා. කතමෙ පඤ්ච : ඉධුපාලි භික්ඛු අධම්මං අධම්මොති පරිණාමෙති, ධම්මං ධම්මොති පරිණාමෙති, අවිනයං අවිනයොති පරිණාමෙති. විනයං විනයොති පරිණාමෙති, අපඤ්ඤතනං න පඤ්ඤපෙති, පඤ්ඤතනං න සමුච්ඡන්දති. ඉමෙ ඛො උපාලි පඤ්ච ධම්මිකා විනයබ්‍යාකරණාති.

5. කතීති නු ඛො භනෙන අබ්බෙහති සමන්තාගතො භතතුද්දෙසකො යථාභතං නික්ඛිතො ඵලං නිරයෙති ?

පඤ්චපාලි අබ්බෙහති සමන්තාගතො භතතුද්දෙසකො යථාභතං නික්ඛිතො ඵලං නිරයෙ. කතමෙති පඤ්චති : ඡන්දගතිං ගච්ඡති, දෙසාගතිං ගච්ඡති, මොභාගතිං ගච්ඡති, භයාගතිං ගච්ඡති, උද්දිට්ඨං-නුද්දිට්ඨං න ජානාති. ඉමෙති ඛො උපාලි පඤ්චභබ්බෙහති සමන්තාගතො භතතුද්දෙසකො යථාභතං නික්ඛිතො ඵලං නිරයෙ.

එහි නාමාවලිය :

දෘෂ්ටිය තර වැ නො පිහිටුවා කර්මයෙන් යැ, උදෙසීමෙන් යැ, බැවහර කරමින් යැ, ඇස්වීමෙන් යැ, උභ ගැන්වීමෙන් යැ යි. මේ පස් දෙන දෘෂ්ටිනීඝ්‍රිතයහ. බන්ති, රුවී, සඤ්ඤ යන මේ ත්‍රිකය ද පස පස බැගින් නය ද වේ.

යට සඳහන් කෘෂ්ණ පක්ෂයෙහි සම විසිවැදුරුම් යෙදීම යම්සේ ද එසේම ශුක්ල පක්ෂයෙහි සම විසිවැදුරුම් කොට දැන ගනිවු.

13. ආවාසික වර්ගය

1. වහන්ස, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ ආවාසික මහණ ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ නරකයෙහි බහා තැබූයේ වේ ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ ආවාසික මහණ ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද එසේ නරකයෙහි බහා තැබූයේ වෙයි. කවර පසෙකින් ද යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, ඛියෙන් අගතියට යෙයි, සහසතු වූවක් පෞද්ගලික පරිභොගයෙන් පරිභොග කෙරෙයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ ආවාසික මහණ ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ නරකයෙහි බහා තැබූයේ නිරයෙහි උපදනේ වේ.

2. උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ ආවාසික මහණ ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ ස්වර්ගයෙහි බහා තැබූයේ වෙයි, කවර පසෙකින්ද යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යෙයි, මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, ඛියෙන් අගතියට නො යෙයි, සහසතු වූවක් පෞද්ගලික පරිභොගයෙන් පරිභොග නො කරයි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ ආවාසික මහණ ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ ස්වර්ගයෙහි උපදනේ වේ.

3. වහන්ස, නො දැහැමි විනය පැණ විසඳීමහු කෙනෙක් ද ?

උපාලි, මේ නො දැහැමි විනය පැණ විසඳීමහු පසෙකි. කවර පසෙකැ යත් : උපාලි, මේ සස්තෙහි මහණ අධර්මය ධර්ම යැ යි කියයි, ධර්මය අධර්ම යැ යි කියයි, අවිනය විනය යැ යි කියයි, විනය අවිනය යැ යි කියයි, නො පණවන ලද්දක් පණවයි, පණවන ලද්දක් සිඳි. උපාලි, මේ නො දැහැමි විනය පැණ විසඳීම පස යි.

4. උපාලි, මේ දැහැමි විනය පැණ විසඳීමහු පසෙකි. කවර පසෙක යත් : උපාලි, මේ සස්තෙහි මහණ අධර්මය අධර්මයැ යි කියයි, ධර්මය ධර්ම යැ යි කියයි, අවිනය අවිනය යැ යි කියයි, විනය විනය යැ යි කියයි, නො පණවන ලද්දක් නො පණවයි, පණවන ලද්දක් නො සිඳි. උපාලි, මේ දැහැමි විනය පැණ විසඳීම පස යි.

5. වහන්ස, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ භන්තුද්දෙසක ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද. එසේ නරකයෙහි උපදනේ වේ ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ භන්තුද්දෙසක ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ නරකයෙහි උපදනේ වේ. කවර පසෙකින් ද යත් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, ඛියෙන් අගතියට යෙයි, උදෙස්නා ලද්දවුන් නො උදෙස්නා ලද්දවුන් නො දනියි. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්තවූ භන්තුද්දෙසක ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ නරකයෙහි උපදනේ වේ.

6. පසුබුද්ධියාලි අර්ථයෙහි සමන්තාගතො භවතුද්දෙසකො යථාභවං නිකම්බෙනො ඵලං සග්ගෙ. කතමෙහි පසුබුද්ධි : න ඡන්ද්‍රගතීං ගච්ඡති, න ද්‍රෝණගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, උද්දිට්ඨානුද්දිට්ඨං ජානාති. ඉමෙහි බො උපාලි පසුබුද්ධියෙහි සමන්තාගතො භවතුද්දෙසකො යථාභවං නිකම්බෙනො ඵලං සග්ගෙති.

7. කතීති නු බො භනො අර්ථයෙහි සමන්තාගතො සෙනාසන-පසුසුපකො -පෙ- හණ්ඩාගාරිකො -පෙ- විවරපටිකාහකො -පෙ- විවරභාජකො -පෙ- යාගුභාජකො -පෙ- ඵලභාජකො -පෙ- බජ්ජ භාජකො -පෙ- අපමනකවිසසජ්ජකො -පෙ- සාරියගාභාපකො -පෙ- පනතගාභාපකො -පෙ- ආරුමිකපෙසකො -පෙ- සාමණේරපෙසකො යථාභවං නිකම්බෙනො ඵලං නිරයෙති ?

පසුබුද්ධියාලි අර්ථයෙහි සමන්තාගතො සාමණේරපෙසකො යථාභවං නිකම්බෙනො ඵලං නිරයෙති. කතමෙහි පසුබුද්ධි : ඡන්ද්‍රගතීං ගච්ඡති, ද්‍රෝණගතීං ගච්ඡති, මොභාගතීං ගච්ඡති, භයාගතීං ගච්ඡති, පෙසිනාපෙසිනං න ජානාති. ඉමෙහි බො උපාලි පසුබුද්ධියෙහි සමන්තාගතො සාමණේරපෙසකො යථාභවං නිකම්බෙනො ඵලං නිරයෙ.

8 පසුබුද්ධියාලි අර්ථයෙහි සමන්තාගතො සාමණේරපෙසකො, යථාභවං නිකම්බෙනො ඵලං සග්ගෙ. කතමෙහි පසුබුද්ධි : න ඡන්ද්‍රගතීං ගච්ඡති, න ද්‍රෝණගතීං ගච්ඡති, න මොභාගතීං ගච්ඡති, න භයාගතීං ගච්ඡති, පෙසිනාපෙසිනං ජානාති, ඉමෙහි බො උපාලි පසුබුද්ධියෙහි සමන්තාගතො සාමණේරපෙසකො යථාභවං නිකම්බෙනො ඵලං සග්ගෙති.

ආවාසිකවග්ගො භෙරසමො

වස්සුද්දනං :

ආවාසිකා බ්‍යාකරණා භවතුද්දෙසසෙනාසනානි ව,
 හණ්ඩවිවරගාභො ව විවරසු ව භාජකො.
 යාගු ඵලං බජ්ජකසු අපසසාරියගාභකො,
 පනතආරුමිකා වෙච්ච සාමණේරෙන පෙසකොති.

14. කසීනඤ්චාර වග්ගො

1. කති නු බො භනො ආනිසංසා කසීනඤ්චාරෙති ?

පසුබුද්ධියාලි ආනිසංසා කසීනඤ්චාරෙ. කතමෙ පසුබුද්ධි : අනාමනචාරෙ, අසමාදනචාරෙ, ගණභොජනං, යාවදඤ්චිවරං, යො ව තඤ්ච විවරාප්පාදෙ සො තෙසං භවිසාති ඉමෙ බො උපාලි පසුබුද්ධි ආනිසංසා කසීනඤ්චාරෙති.

6. උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ හත්තුද්දෙසක ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ ස්වර්ගයෙහි උපදනේ වෙයි. කවර පසෙකින් යන් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යෙයි, මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, බියෙන් අගතියට නො යෙයි, උදෙස්නා ලද්දවුන් හා නො උදෙස්නා ලද්දවුන් දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ හත්තුද්දෙසක ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ ස්වර්ගයෙහි උපදනේ වේ.

7. වහන්ස, කෙනෙක් අභිගයෙන් යුක්ත වූ සෙනසුන් පණවන්නා... භාණ්ඩාගාරිකයා... සිවුරු පිළිගන්නා... සිවුරු බෙදන්නා... කැඳ බෙදන්නා... පලතුරු බෙදන්නා... කඳු (කැවිලි) බෙදන්නා... සුලු පිරිකර බෙදන්නා... වැසිසඵ බෙදන්නා... පාත්‍ර ගත්වන්නා... ආරාමිකයන් මෙහෙයවන්නා... හෙරණුන් මෙහෙයවන්නා ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ නරකයෙහි බහා තැබුයේ වේ ද ?

උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ හෙරණුන් මෙහෙයවන්නා ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ නරකයෙහි බහා තැබුයේ වෙයි. කවර පසෙකින් ද යන් : ඡන්දයෙන් අගතියට යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යෙයි, මොහයෙන් අගතියට යෙයි, බියෙන් අගතියට යෙයි, මෙහෙයනු ලැබුවන් හා නො මෙහෙයනු ලැබුවන් නො දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ හෙරණුන් මෙහෙයවන්නා ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ නරකයෙහි උපදනේ වේ.

8. උපාලි, අභිග පසෙකින් යුක්ත වූ හෙරණුන් මෙහෙවැර යොදන්නේ ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ ස්වර්ගයෙහි බහා තැබුයේ වෙයි. කවර පසෙකින් ද යන් : ඡන්දයෙන් අගතියට නො යෙයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යෙයි, මොහයෙන් අගතියට නො යෙයි, බියෙන් අගතියට නො යෙයි, මෙහෙයවනු ලැබුවන් හා නො මෙහෙයවනු ලැබුවන් දනී. උපාලි, මේ අභිග පසින් යුක්ත වූ හෙරණුන් මෙහෙවැර යොදන්නා ගෙණවුන් තැබූ බරක් යම්සේ ද, එසේ ස්වර්ගයෙහි උපදනේ වේ.

තෙළෙස්වන ආවාසික වර්ගය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

ආවාසික යැ, බ්‍යාකරණ යැ, හත්තුද්දෙසක යැ, සෙනාසන යැ, භණ්ඩාගාරික යැ, වීචරගාහක යැ, වීචරභාජක යැ, යාගුභාජක යැ, එලභාජක යැ, බජ්ජභාජක යැ, අජ්ජමත්තවිස්සජ්ජක යැ, සාවිකගාහක යැ, පත්තගාහක යැ, ආරාමිකපෙසක යැ, සාමණේරපෙසක යැ යි.

14. කඨිනතථාර වර්ගය

1. වහන්ස, කඨින ඇතිරීමෙහි අනුසස් කෙනෙක් ද ?

උපාලි, කඨින ඇතිරීමෙහි මේ අනුසස් පසෙකි. කවර පසෙකැ යන් : (අරම්චැසි මහණුන් නො විචාරා ගම් වදනා) අනාමන්තචාර යැ, (තුන්සිවුරින් එකක් තබා යන) අසමාදනචාර යැ, (නො කැප බසින් කැඳවා දෙන) ගණභොජන යැ, කැමැති තාක් (නො ඉටු, නො විකැපවූ) වීචර පරිභොග යැ, ඒ කඨින අතුළ වෙහෙරැ යම් වීචරොත්භාදයෙක් ඇද්ද, එය ඒ කඨින අතුළ මහණුන් අයත් වන්නේ යැ යන පස යි. උපාලි, මේ වනාහි කඨින ඇතිරීමෙහි පඤ්ච ආනිසංසයෝ යි.

2. කති නු බො භනෙන ආදීනවා මුට්ඨස්සතිස්ස අසමපජානස්ස නිද්දං ඔක්කමතොති ?

පඤ්චමෙ උපාලි ආදීනවා මුට්ඨස්සතිස්ස අසමපජානස්ස නිද්දං ඔක්කමතො. කතමෙ පඤ්ච : දුක්ඛං සුපතී, දුක්ඛං පටිච්ඡන්තිති, පාපකං සුපිනං පස්සතී, දෙවතා න රක්ඛන්ති, අසුචී මුච්චති. ඉමෙ බො උපාලි පඤ්ච ආදීනවා මුට්ඨස්සතිස්ස අසමපජානස්ස නිද්දං ඔක්කමතො.

පඤ්චමෙ උපාලි ආනිසංසා උපට්ඨිතස්සතිස්ස සමපජානස්ස නිද්දං ඔක්කමතො. කතමෙ පඤ්ච : සුඛං සුපතී, සුඛං පටිච්ඡන්තිති, න පාපකං සුපිනං පස්සතී, දෙවතා රක්ඛන්ති, අසුචී න මුච්චති. ඉමෙ බො උපාලි පඤ්චානිසංසා උපට්ඨිතස්සතිස්ස සමපජානස්ස නිද්දං ඔක්කමතොති.

3. කති නු බො භනෙන අවජ්ජියාති ?

පඤ්චමෙ උපාලි අවජ්ජියා. කතමෙ පඤ්ච : අන්තර්ඝරං පට්ඨෙඨා අවජ්ජියො, රච්ඡාගතො අවජ්ජියො, ඕතමසිකො අවජ්ජියො, අසමන්තා-භරතො අවජ්ජියො, සුතො අවජ්ජියො. ඉමෙ බො උපාලි පඤ්ච අවජ්ජියා.

4. අපරෙපි උපාලි පඤ්ච අවජ්ජියා. කතමෙ පඤ්ච : යාභුපාහෙ අවජ්ජියො, භත්තගෙහ අවජ්ජියො, එකාවතො අවජ්ජියො, අඤ්ඤාචිතො අවජ්ජියො, නගො අවජ්ජියො. ඉමෙ බො උපාලි පඤ්ච අවජ්ජියා.

5. අපරෙපි උපාලි පඤ්ච අවජ්ජියා. කතමෙ පඤ්ච : බාදනො අවජ්ජියො, භුඤ්ජනො අවජ්ජියො, උච්චාරං කරෙතො අවජ්ජියො, පස්සාවං කරෙතො අවජ්ජියො, උක්ඛිතතො අවජ්ජියො. ඉමෙ බො උපාලි පඤ්ච අවජ්ජියා.

6. අපරෙපි උපාලි පඤ්ච අවජ්ජියා. කතමෙ පඤ්ච : පුරෙ උපසමපනෙන පච්ඡා උපසමපනො අවජ්ජියො, අනුපසමපනො අවජ්ජියො, නානාසංචාසකො බුද්ධිතරෙ අධම්මවාදී අවජ්ජියො, මානුගාමො අවජ්ජියො, පණ්ඨකො අවජ්ජියො. ඉමෙ බො උපාලි පඤ්ච අවජ්ජියා.

7. අපරෙපි උපාලි පඤ්ච අවජ්ජියා. කතමෙ පඤ්ච : පාරිවාසිකො අවජ්ජියො, මූලායපටිකස්සභාරහො අවජ්ජියො, මානන්තාරහො අවජ්ජියො, මානන්තවාදී අවජ්ජියො, අභ්භාභාරහො අවජ්ජියො. ඉමෙ බො උපාලි පඤ්ච අවජ්ජියාති.

8. කති නු බො භනෙන වජ්ජියාති ?

පඤ්චමෙ උපාලි වජ්ජියා. කතමෙ පඤ්ච : පච්ඡා උපසමපනෙන පුරෙ උපසමපනො වජ්ජියො, නානාසංචාසකො බුද්ධිතරෙ ධම්මවාදී වජ්ජියො, ආචරියො වජ්ජියො, උපජ්ඣායො වජ්ජියො, සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සමුභවකෙ සස්සමඤ්චුභවඤ්ඤියා පජාය සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අරහං සම්මාසම්මුඤ්ඤො වජ්ජියො. ඉමෙ බො උපාලි පඤ්ච වජ්ජියාති.

2. වහන්ස, මුළා සිහි ඇති වූ සමායක්ප්‍රඥ නැති වූ නිදි වදනාහට ආදීනව කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මුළාසිහි ඇති වූ සමායක්ප්‍රඥ නැති වූ නිදි වදනාහට මේ ආදීනව පසෙකි. කවර පසෙකැ යත් : දුකයේ නිදයි. දුකයේ පුබුදියි, ලාමක සිහින දකියි, දෙවියෝ නො රකිති, සුකුරු මිදේ, උපාලි, මොහු වනාහි මුළාසිහි ඇති වූ සමායක් ප්‍රඥ නැති වූ නිදි වදනාහට පඤ්ච ආදීනවයෝ යි.

උපාලි, එළඹූ සිටි සිහි ඇති වූ සමායක්ප්‍රඥ ඇති වූ, නිදි වදනාහට මේ ආනිසංස පසෙකි. කවර පසෙක යත් : සුවයේ නිදයි, සුවයේ පුබුදියි, ලාමක සිහින නො දකියි, දෙවියෝ රකිති, සුකුරු නොමිදේ. උපාලි, මොහු වනාහි එළඹූසිටි සිහි ඇති වූ සමායක්ප්‍රඥ ඇති වූ නිදි වදනාහට පඤ්ච ආනිසංසයෝ යි.

3. වහන්ස, අවන්දාය (නො වැන්දයුතු) පුද්ගලයෝ කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ අවන්දායයෝ පස් දෙනෙකි. කවර පස්දෙනෙකැ යත් : ඇතුළු ගමට පිවිසියේ අවන්දාය යැ, වීරියට ගියේ. අවන්දාය යැ, අඳුරෙහි හුන්නේ අවන්දාය යැ, (කෘත්‍යය නිරත බැවින්) වදනා බව නො දන්නේ අවන්දාය යැ, නිද්‍රාගත වූයේ අවන්දාය යි. උපාලි, මොහු පස්දෙන අවන්දායයෝ යි.

4. උපාලි, අනෙකුදු අවන්දායයෝ පස්දෙනෙකි. කවර පස්දෙනෙකැ යත් : හුළුකැන් වළඳන සමයෙහි අවන්දාය යැ, හක්නාග්‍රයෙහි අවන්දාය යැ, වෛරීපුද්ගල අවන්දාය යැ, අන්‍යවිහිත වූයේ අවන්දාය යැ, නග්න වූයේ අවන්දාය යි. උපාලි, මොහු පස්දෙන අවන්දායයෝ යි.

5. උපාලි, අනෙකුදු අවන්දායයෝ පස්දෙනෙකි. කවර පස්දෙනෙකැ යත් : (අවුළු ඇ) කමිත් සිටියේ අවන්දාය යැ, (අහර) බුදිමින් සිටියේ අවන්දාය යැ, වස් පවත්මින් සිටියේ අවන්දාය යැ, සුළුදියටනු කරමින් සිටියේ අවන්දාය යැ, උබෙව්නිකම් කරනලද්දේ අවන්දාය යි. උපාලි, මොහු පස්දෙන අවන්දායයෝ යි.

6. උපාලි, අනෙකුදු අවන්දායයෝ පස්දෙනෙකි. කවර පස්දෙනෙකැ යත් : පළමු උපසපන් වූවහු විසින් පසු වූ උපසපන් වූයේ අවන්දාය යැ, අනුපසම්පන්න වූයේ අවන්දාය යැ, නානාසංවාසක වෘද්ධකර අධර්මවාදී වූයේ අවන්දාය යැ, මාගම අවන්දාය යැ, පණ්ඩක අවන්දාය යි. උපාලි, මොහු පස්දෙන අවන්දායයෝ යි.

7. උපාලි, අනෙකුදු අවන්දායයෝ පස්දෙනෙකි. කවර පස්දෙනෙකැ යත් : පිරිවෙස් පුරන්නේ අවන්දාය යැ, මූලාපටිකස්සන කර්මයට නිසි වූයේ අවන්දාය යැ, මානනට නිසි වූයේ අවන්දාය යැ, මානන් පුරන්නේ අවන්දාය යැ, අබහානකර්මයට නිසි වූයේ අවන්දාය යි. උපාලි, මොහු පස්දෙන අවන්දායයෝ යි.

8. වහන්ස, වන්දාය (වැන්ද යුතු) පුද්ගලයෝ කෙතෙක් ද ?

උපාලි, මේ වන්දායපුද්ගලයෝ පස්දෙනෙකි. කවර පස්දෙනෙක යත් : පසුව උපසපන් වූවහු විසින් පළමු උපසපන් වූයේ වන්දාය යැ, නානාසංවාසක වෘද්ධකර ධර්මවාදී වූයේ වන්දාය යැ, ඇදුරු තෙර වන්දාය යැ, වත්තෙර වන්දාය යැ, දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත මහණබඹුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව ඇති ලොකයෙහි කථාගත අර්භන් සමායක් සම්බුදුහු වන්දායහ. උපාලි, මොහු පස්දෙන වන්දායයෝ යි.

9. නවකතරෙණ භනෙත භික්ඛුනා බුඤ්ඤතරංග භික්ඛුනො පාදෙ වජ්ජනෙන නති ධම්මෙ අජ්ඣන්තං උපට්ඨාපෙනා පාද වජ්ජිතබ්බාති ?

නවකතරෙණුපාලි, භික්ඛුනා බුඤ්ඤතරංග භික්ඛුනො පාදෙ වජ්ජනෙන පඤ්ච ධම්මෙ අජ්ඣන්තං උපට්ඨාපෙනා පාද වජ්ජිතබ්බා. කතමෙ පඤ්ච : නවකතරෙණුපාලි, භික්ඛුනා බුඤ්ඤතරංග භික්ඛුනො පාදෙ වජ්ජනෙන එකංගං උත්තරාසඛගං කරිතා අඤ්ඤ ලිමපග්ගහෙනා උභොගි පාණීතලෙහි පාදානි පරිහමබාභනෙන පෙම්ඤ්ච භාරවඤ්ච උපට්ඨාපෙනා පාද වජ්ජිතබ්බා. නවකතරෙණුපාලි භික්ඛුනා බුඤ්ඤතරංග භික්ඛුනො පාදෙ වජ්ජනෙන ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ අජ්ඣන්තං උපට්ඨා-පෙනා පාද වජ්ජිතබ්බාති.

කසීනඤ්චාරවගෙගා චුද්දසමො.

තසසුද්දනං :

කසීනඤ්චාර නිද්ද ව අනතරා යාගු බාදනෙ,
පුරෙ ව පාරිවාසී ව වජ්ජියා වජ්ජිතබ්බකන්ති.

උපාලිපඤ්චකං නිධසීතං.

තෙසං වග්ගානං උද්දනං :

අනිසසිතෙන කම්මඤ්ච වොභාරුචිකමෙමන ව,
වොදනා ව ධුතඛගා ව මුසා භික්ඛුනිමෙව ව.

උබ්බාහිකාභිකරණං හෙදකා පඤ්චමා පුරෙ,
ආවාසිකා කසීනඤ්ච චුද්දස පුප්පකාසිතාති.

9. වහන්ස, වෘද්ධතර මහණක්හුගේ පා වදනා නවකතර මහණහු විසින් කෙතෙක් දහම් ස්වකීය සන්තානයෙහි එළවා පා වැන්දියුතු ද ?

උපාලි, වෘද්ධතර මහණක්හුගේ පා වදනා නවකතර මහණහු විසින් දහම් පසක් සිත්සතන්හි එළවා පා වැන්දියුතු යැ. කවර පසෙක යත් : උපාලි, වෘද්ධතර මහණක්හුගේ පා වදනා නවකතර මහණහු විසින් උතුරුසහ එකස් කොට ඇඳිලි බැඳගෙන දෙඅත්ලෙන් දෙපත්ල පිරිමදිමින් ප්‍රමයත් ආදරයත් එළවා පා වැන්දියුතු. උපාලි, වෘද්ධතර මහණක්හුගේ පා වදනා නවකතර මහණහු විසින් මෙ පස්දහම් සිත්සතන්හි උපයා පා වැන්දියුතු.

තුදුස්වන කඨිනත්ථාර වර්ග යි.

එහි නාමාවලිය :

කඨිනත්ථාර යැ, නිද්ද යැ, අන්තරසර යැ, යාගුපාන යැ, බාදන යැ, පුරෙඋප-සම්පන්න යැ, පරිවාසික යැ, අවන්දිය යැ, වන්දිතබ්බක යි.

උපාලිපඤ්චකය නිමි.

ඒ වර්ගයන්ගේ නාමාවලිය :

අනිස්සිතය සමග කම්ම යැ, වොභාරදිට්ඨාවිකම්මය සමග වොදන (අන්තාදන) යැ, ධුතඬග යැ, මුසාවාද යැ, භික්ඛුනීඔවාද යැ, උබ්බාහිකා යැ, අධිකරණවූපසම යැ, සඬ්ඝභෙදක දෙක යැ, ආවාසික යැ, කඨිනත්ථාරය දැයි තුදුස්වර්ගයෝ සුප්‍රකාශිතයහ.

සමුට්ඨානය

1. ඇවෑමක් ඇත, අවිත්තක වූ අවදී, සවිත්තක වූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත සවිත්තක වූ අවදී, අවිත්තක වූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත, අවිත්තක වූ අවදී, අවිත්තක වූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත, සවිත්තක වූ අවදී, සවිත්තක වූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත, කුසල්සිත් ඇති වූ අවදී, කුසල්සිත් ඇතිවූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත, කුසල්සිත් ඇති වූ අවදී, අව්‍යාකෘත සිත් ඇති වූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත, කුසල් සිත් ඇති වූ අවදී, අව්‍යාකෘත සිත් ඇති වූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත, අකුසල්සිත් ඇති වූ අවදී, අකුසල් සිත් ඇති වූ අවදී, අව්‍යාකෘත සිත් ඇති වූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත, අකුසල්සිත් ඇති වූ අවදී, අව්‍යාකෘත සිත් ඇති වූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත, අව්‍යාකෘත සිත් ඇති වූ අවදී, කුසල් සිත් ඇති වූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත, අව්‍යාකෘත සිත් ඇති වූ අවදී, අකුසල් සිත් ඇති වූ නැගෙයි, ඇවෑමක් ඇත, අව්‍යාකෘත සිත් ඇතිවූ අවදී, අව්‍යාකෘත සිත් ඇති වූ නැගෙයි.

2. පළමු පරිච්ඡේද කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නඟී ද යත් : පළමු පරිච්ඡේද එක් සමුට්ඨානයකින් නඟීයි : කයින් ද සිතින් ද නඟීයි, වචනයෙන් නො නඟී.

3. දෙවන පරිච්ඡේද කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නඟී ද යත් : දෙවන පරිච්ඡේද තුන් සමුට්ඨානයකින් නඟීයි : කිසිවිටෙක කයින් ද සිතින් ද නඟීයි, වචනයෙන් නො නඟී, කිසිවිටෙක වචනයෙන් ද සිතින් ද නඟීයි, කයින් නො නඟී, කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නඟී.

4. තෙවන පරිච්ඡේද කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නඟී ද යත් : තෙවන පරිච්ඡේද තුන් සමුට්ඨානයකින් නඟීයි : කිසිවිටෙක කයින් ද සිතින් ද නඟීයි, වචනයෙන් නො නඟී, කිසිවිටෙක වචනයෙන් ද සිතින් ද නඟීයි, කයින් නො නඟී, කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නඟී.

5. සිවුවන පරිච්ඡේද කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නඟී ද යත් : සිවුවන පරිච්ඡේද තුන් සමුට්ඨානයකින් නඟීයි : කිසිවිටෙක කයින් ද සිතින් ද නඟීයි, වචනයෙන් නො නඟී, කිසිවිටෙක වචනයෙන් ද සිතින් ද නඟීයි, කයින් නො නඟී, කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නඟී.

සතර පරිච්ඡේද නිමි.

1. උපක්‍රම කොට සුකුරු මුදන්නහු පිළිබඳ සහවෙසෙස කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නඟී ද යත් : උපක්‍රම කොට සුකුරු මුදන්නහු පිළිබඳ සහවෙසෙස එක් සමුට්ඨානයකින් නඟීයි : කයින් නඟීයි, වචනයෙන් නො නඟී.

2. මාතුභාමෙන සද්ධිං කායසංසන්නං සමාපජ්ජන්තං සඛ්ඤාදි-
සෙසො කතීති සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී : මාතුභාමෙන සද්ධිං කාය-
සංසන්නං සමාපජ්ජන්තං සඛ්ඤාදිසෙසො ඵකෙන සමුට්ඨානෙන
සමුට්ඨානී : කායතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨානී න වාචතො.

3. මාතුභාමං දුට්ඨුලාභි වාචාති ඕභාසන්තං සඛ්ඤාදිසෙසො කතීති
සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී : මාතුභාමං දුට්ඨුලාභි වාචාති ඕභාසන්තං
සඛ්ඤාදිසෙසො තීති සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී : සියා කායතො ච
චිත්තතො ච සමුට්ඨානී න වාචතො, සියා වාචතොච භතතොච සමුට්ඨානී.
න කායතො, සියා කායතො ච වාචතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨානී.

4. මාතුභාමස්ස සන්තිකො අත්තකාමපාරිච්චියාය වණණං
භාසන්තං සඛ්ඤාදිසෙසො කතීති සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී : මාතුභාමස්ස
සන්තිකො අත්තකාමපාරිච්චියාය වණණං භාසන්තං සඛ්ඤාදිසෙසො
තීති සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී -පෙ-

5. සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජන්තං සඛ්ඤාදිසෙසො කතීති සමුට්ඨානෙනි
සමුට්ඨානී : සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජන්තං සඛ්ඤාදිසෙසො ඡති
සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී : සියා කායතො සමුට්ඨානී න වාචතො
න චිත්තතො, සියා වාචතො සමුට්ඨානී න කායතො න චිත්තතො,
සියා කායතො ච වාචතො ච සමුට්ඨානී න චිත්තතො, සියා කායතො ච
චිත්තතො ච සමුට්ඨානී න වාචතො, සියා වාචතො ච චිත්තතො ච
සමුට්ඨානී න කායතො, සියා කායතො ච වාචතො ච චිත්තතො ච
සමුට්ඨානී.

6. සඤ්ඤචිකාය කුච්චිං කාරුපෙනං සඛ්ඤාදිසෙසො කතීති
සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී : සඤ්ඤචිකාය කුච්චිං කාරුපෙනං
සඛ්ඤාදිසෙසො ඡති සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී -පෙ-

7. මහලුකං විහාරං කාරුපෙනං සඛ්ඤාදිසෙසො කතීති
සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී : මහලුකං විහාරං කාරුපෙනං සඛ්ඤාදිසෙසො
ඡති සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී -පෙ-

8. භික්ඛුං අමුලකෙන පාරුජ්කෙන ධම්මෙන අනුඤ්ඤානං සඛ්ඤාදිසෙසො
සඛ්ඤාදිසෙසො කතීති සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී : භික්ඛුං අමුලකෙන
පාරුජ්කෙන ධම්මෙන අනුඤ්ඤානං සඛ්ඤාදිසෙසො තීති සමුට්ඨානෙනි
සමුට්ඨානී -පෙ-

9. භික්ඛුං අඤ්ඤභාගියස්ස අධිකරණස්ස කිඤ්චි දෙසං ලෙසමත්තං
උපාදාය පාරුජ්කෙන ධම්මෙන අනුඤ්ඤානං සඛ්ඤාදිසෙසො කතීති
සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී : භික්ඛුං අඤ්ඤභාගියස්ස අධිකරණස්ස කිඤ්චි
දෙසං ලෙසමත්තං උපාදාය පාරුජ්කෙන ධම්මෙන අනුඤ්ඤානං
සඛ්ඤාදිසෙසො තීති සමුට්ඨානෙනි සමුට්ඨානී -පෙ-

2. මාගමක හා කාසසභයට පැමිණෙන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නභී ද යත් : මාගමක හා කාසසභයට පැමිණෙන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස එක් සමුට්ඨානයෙකින් නභීයි : කයින් ද සිතීන් ද නභීයි, වචනයෙන් නො නභී.

3. මාගමකට තුළුල් තෙපුල් කියන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නභී ද යත් : මාගමකට තුළුල් තෙපුල් කියන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස තුන් සමුට්ඨානයෙකින් නභීයි : කිසිවිටෙක කයින් ද සිතීන් ද නභීයි, වචනයෙන් නො නභී. කිසිවිටෙක වචනයෙන් ද සිතීන් ද නභීයි, කයින් නො නභී. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතීන් ද නභී.

4. මාගමක හමුවෙහි තමහට මෙවුන්දමින් මෙහෙ කිරීමෙහි ගුණ කියන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නභී ද යත් : මාගමක හමුවෙහි තමහට මෙවුන්දමින් මෙහෙ කිරීමෙහි ගුණ කියන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස තුන් සමුට්ඨානයෙකින් නභී. . . .

5. මාගමුන් හා පිරිමින් අත හසුන් ගෙණ යනු එනු විසින් හැසිරීම් බවට පැමිණෙන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නභී ද යත් : මාගමුන් හා පිරිමින් අතර හසුන් ගෙණ යනු එනු විසින් සංවරිත්තයට පැමිණෙන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස සමුට්ඨානයෙන් නභීයි: කිසිවිටෙක කයින් නභීයි, වචනයෙන් නො නභීයි, සිතීන් නො නභී, කිසිවිටෙක වචනයෙන් නභීයි, කයින් නො නභීයි, සිතීන් නො නභී. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද නභීයි, සිතීන් නො නභී. කිසිවිටෙක කයින් ද සිතීන් ද නභීයි, වචනයෙන් නො නභී, කිසිවිටෙක වචනයෙන් ද සිතීන් ද නභීයි, කයින් නො නභී, කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතීන් ද නභී.

6. තමා ඉල්වාගත් උපකරණයෙන් කුටියක් කරවන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නභී ද යත් : තමා ඉල්වාගත් උපකරණයෙන් කුටියක් කරවන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස සමුට්ඨානයෙන් නභීයි : . . .

7. මහත් විහාරයක් කරවන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නභී ද යත් : මහත් විහාරයක් කරවන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස සමුට්ඨානයෙන් නභීයි : . . .

8. මහණක්හට අමුලක වූ පරිච්ඡි ඇවැතීන් වොදනා කරන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නභී ද යත් : මහණක්හට අමුලක වූ පරිච්ඡි ඇවැතීන් වොදනා කරන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස තුන් සමුට්ඨානයකින් නභීයි : . . .

9. අන්‍යභාගීය අධිකරණයක්හුගේ කිසි දෙයලෙලමාත්‍රයක් ගෙණ මහණක්හට පරිච්ඡි ඇවැතීන් වොදනා කරන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුට්ඨානයෙන් නභී ද යත් : අන්‍යභාගීය අධිකරණයක්හුගේ කිසි දෙයලෙලමාත්‍රයක් ගෙණ මහණක්හට පරිච්ඡි ඇවැතීන් වොදනා කරන්නහු පිළිබඳ සභවෙසෙස තුන් සමුට්ඨානයකින් නභීයි : . . .

10. සමඛසභෙදකසංග්ග භික්ඛුනො යච්චනතීයං සමනුභාසනාය නපපටි-
නිසංග්ගජ්ඣනසංග්ග සමඛසද්ධෙසෙසො කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨානී :
සමඛසභෙදකසංග්ග භික්ඛුනො යච්චනතීයං සමනුභාසනාය නපපටි-
නිසංග්ගජ්ඣනසංග්ග සමඛසද්ධෙසෙසො ඵකෙන සමුට්ඨානෙන සමුට්ඨානී :
කායතො ච වාචතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨානී.

11. භෙදකානුච්චනකානං භික්ඛුනං යච්චනතීයං සමනුභාසනාය
නපපටිනිසංග්ගජ්ඣනානං සමඛසද්ධෙසෙසො කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨානී :
භෙදකානුච්චනකානං භික්ඛුනං යච්චනතීයං සමනුභාසනාය නපපටි-
නිසංග්ගජ්ඣනානං සමඛසද්ධෙසෙසො ඵකෙන සමුට්ඨානෙන සමුට්ඨානී :
කායතො ච වාචතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨානී.

12. දුබ්බවසංග්ග භික්ඛුනො යච්චනතීයං සමනුභාසනාය නපපටි-
නිසංග්ගජ්ඣනසංග්ග සමඛසද්ධෙසෙසො කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨානී : දුබ්බවසං
ග්ග භික්ඛුනො යච්චනතීයං සමනුභාසනාය නපපටිනිසංග්ගජ්ඣනසංග්ග
සමඛසද්ධෙසෙසො ඵකෙන සමුට්ඨානෙන සමුට්ඨානී : කායතො ච වාචතො ච
චිත්තතො ච සමුට්ඨානී.

13. කුලදුසකසංග්ග භික්ඛුනො යච්චනතීයං සමනුභාසනාය නපපටි-
නිසංග්ගජ්ඣනසංග්ග සමඛසද්ධෙසෙසො කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨානී : කුල-
දුසකසංග්ග භික්ඛුනො යච්චනතීයං සමනුභාසනාය නපපටිනිසංග්ගජ්ඣනසංග්ග
සමඛසද්ධෙසෙසො ඵකෙන සමුට්ඨානෙන සමුට්ඨානී : කායතො ච වාචතො ච
චිත්තතො ච සමුට්ඨානී.

තෙරසසමඛසද්ධෙසසා නිබ්බිතා

-පෙ- අනාදරියං පටිච්ච උදකෙ උච්චාරං වා පසංචං වා බෙලං වා
කරෙන්නසංග්ග දුකකටං කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨානී : අනාදරියං
පටිච්ච උදකෙ උච්චාරං වා පසංචං වා බෙලං වා කරෙන්නසංග්ග දුකකටං
ඵකෙන සමුට්ඨානෙන සමුට්ඨානී : කායතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨානී,
න වාචතො.

සෙඛියා නිබ්බිතා

1. චන්තාරෙ පරුජිකා කතී සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨානනතී : චන්තාරෙ
පරුජිකා නීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨානනතී : සීයා කායතො ච
චිත්තතො ච සමුට්ඨානනතී න වාචතො, සීයා වාචතො ච චිත්තතො ච
සමුට්ඨානනතී. න කායතො, සීයා කායතො ච වාචතො ච චිත්තතො ච
සමුට්ඨානනතී.

2. තෙරස සමඛසද්ධෙසසා කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨානනතී : තෙරස
සමඛසද්ධෙසසා ජති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨානනතී ; සීයා කායතො
සමුට්ඨානනතී න වාචතො න චිත්තතො, සීයා වාචතො සමුට්ඨානනතී
න කායතො න චිත්තතො, සීයා කායතො ච වාචතො ච සමුට්ඨානනතී

10. තුන්යළ තෙක් සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි යත්නය නො හරින සඬස-
හෙදක මහණහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නභී ද යත් : තුන්යළ
තෙක් සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි යත්නය නො හරින සඬසහෙදක මහණහු පිළිබඳ
සභවෙසෙස එක් සමුච්චානයෙකින් නභීයි : කඬින් ද වචනයෙන් ද සිකින් ද නභී.

11. තුන්යළ තෙක් සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි යත්නය නො හරින්නා වූ
හෙදනුවත්තක භික්ෂුන් පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නභී ද යත් :
තුන්යළ තෙක් සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි යත්නය නො හරින්නා වූ හෙදනුවත්තක
භික්ෂුන් පිළිබඳ සභවෙසෙස එක් සමුච්චානයෙකින් නභීයි : කඬින් ද වචනයෙන් ද
සිකින් ද නභී.

12. තුන්යළ තෙක් සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි යත්නය නො හරින්නා වූ දුර්වච
භික්ෂුහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නභී ද යත් : තුන්යළ තෙක්
සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි යත්නය නො හරින්නා වූ දුර්වච භික්ෂුහු පිළිබඳ සභ-
වෙසෙස එක් සමුච්චානයෙකින් නභීයි : කඬින් ද වචනයෙන් ද සිකින් ද නභී.

13. තුන්යළ තෙක් සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි යත්නය නො හරින්නා වූ කුල-
දුෂක භික්ෂුහු පිළිබඳ සභවෙසෙස කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නභී ද යත් : තුන්යළ තෙක්
සමනුභාසනකම් කරණ කල්හි යත්නය නො හරින්නා වූ කුලදුෂක භික්ෂුහු පිළිබඳ සභ-
වෙසෙස එක් සමුච්චානයෙකින් නභීයි : කඬින් ද වචනයෙන් ද සිකින් ද නභී.

තෙළෙස් සභවෙසෙස් නිමි.

1....අනදර පි ස පරිභොග ජලයෙහි මල හෝ මු හෝ කෙළ හෝ හෙළන්තහු
පිළිබඳ දුකුළා ඇවැත කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නභී ද යත් : අනදර පිණිස පිරිබෝ
දියෙහි මල හෝ මු හෝ කෙළ හෝ හෙළන්තහු පිළිබඳ දුකුළා ඇවැත එක් සමුච්චාන-
යෙකින් නභීයි : කඬින් ද සිකින් ද නභීයි, වචනයෙන් නො නභී.

සෙබියා නිමි.

1. සතර පරිච් කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නභී ද යත් : සතර පරිච් තුන් සමුච්චාන-
යෙකින් නභීයි : කඬින් ද සිකින් ද නැඟිය හෙයි, වචනයෙන් නො නැඟිය හේ. වචන-
යෙන් ද සිකින් ද නැඟිය හෙයි, කඬින් නො නැඟිය හේ. කඬින් ද වචනයෙන් ද සිකින් ද
නැඟිය හේ.

2. තෙළෙස් සභවෙසෙස් කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නභී ද යත් : තෙළෙස්
සභවෙසෙස් සමුච්චාන සයෙන් නභීයි : කිසිවිටෙක කඬින් නැඟිය හෙයි : වචනයෙන්
නොනැඟිය හෙයි, සිකින් නොනැඟිය හේ. කිසිවිටෙක වචනයෙන් නැඟිය හෙයි,

න විතතනො. සියා කායනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි න වාචනො. සියා වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි න කායනො. සියා කායනො ච වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි.

3. දො අනියනා කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනනි : දො අනියනා තීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනනි : සියා කායනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි න වාචනො. සියා වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි, න කායනො. සියා කායනො ච වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි.

4 නිංස නිසසග්ගියා පාවිතතියා කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනනි : නිංස නිසසග්ගියා පාවිතතියා ජති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනනි : සියා කායනො සමුට්ඨභනනි න වාචනො න විතතනො. සියා වාචනො සමුට්ඨභනනි න කායනො න විතතනො. සියා කායනො ච වාචනො ච සමුට්ඨභනනි න විතතනො. සියා කායනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි න වාචනො. සියා වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි න කායනො. සියා කායනො ච වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි.

5. දො නචුතී පාවිතතියා කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනනි : දො නචුතී පාවිතතියා ජති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනනි : සියා කායනො සමුට්ඨභනනි න වාචනො න විතතනො. සියා වාචනො සමුට්ඨභනනි න කායනො න විතතනො. සියා කායනො ච වාචනො ච සමුට්ඨභනනි න විතතනො. සියා කායනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි න වාචනො. සියා වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි න කායනො. සියා කායනො ච වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි.

6. වතතාරො පාවිදෙසනියා කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනනි : වතතාරො පාවිදෙසනියා වතුති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනනි : සියා කායනො සමුට්ඨභනනි න වාචනො න විතතනො. සියා කායනො ච වාචනො ච සමුට්ඨභනනි න විතතනො. සියා කායනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි. න වාචනො. සියා කායනො ච වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි.

7. පඤ්චසත්තනී සෙබියා කතීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනනි : පඤ්චසත්තනී සෙබියා තීති සමුට්ඨානෙති සමුට්ඨභනනි : සියා කායනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි න වාචනො. සියා වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි න කායනො. සියා කායනො ච වාචනො ච විතතනො ච සමුට්ඨභනනි.

සමුදායානං නිවසිතං.

නසුද්දනං :

අවිතතකුසලඤ්චව¹ සමුට්ඨානඤ්ච සබ්බථා
යථා ධම්මෙන ඤයෙන සමුට්ඨානං විජානථාති.

1. අවිතතකුසලා වෙච - ම.ජ.සං. සූ. ෪.

කයින් නොනැඟිය හෙයි, සිතින් නොනැඟිය හේ. කිසි විටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද නැඟිය හෙයි, සිතින් නොනැඟිය හේ. කිසිවිටෙක වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හෙයි, කයින් නො නඟී. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හේ.

3. දෙ අතියතයෝ කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නඟින් ද යත් : දෙ අතියතයෝ තුන් සමුච්චානයෙකින් නඟිති : කිසිවිටෙක කයින් ද සිතින් ද නැඟිය හෙති, වචනයෙන් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හෙති, කයින් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හෙත්.

4. තිස් නිසඟිපච්චීහු කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නඟින් ද යත් : තිස් නිසඟිපච්චීහු සමුච්චාන සයෙන් නඟිති : කිසිවිටෙක කයින් නැඟිය හෙති, වචනයෙන් නො නැඟිය හෙති, සිතින් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක වචනයෙන් නැඟිය හෙති, කයින් නො නැඟිය හෙති, සිතින් නොනැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද නැඟිය හෙති, සිතින් නොනැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද සිතින් ද නැඟිය හෙති, වචනයෙන් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හෙති, කයින් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හෙත්.

5. දෙයානු පච්චීහු කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නඟින් ද යත් : දෙයානු පච්චීහු සමුච්චාන සයෙන් නඟිති : කිසිවිටෙක කයින් නැඟිය හෙති, වචනයෙන් නො නැඟිය හෙති සිතින් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක වචනයෙන් නැඟිය හෙති, කයින් නො නැඟිය හෙති, සිතින් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද නැඟිය හෙති, සිතින් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද සිතින් ද නැඟිය හෙති, වචනයෙන් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හෙති. කයින් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හෙත්.

6. සිවු පිළිදෙස්නීහු කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නඟින් ද යත් : සිවු පිළිදෙස්නීහු සිවු සමුච්චානයෙකින් නඟිති : කිසිවිටෙක කයින් නැඟිය හෙති, වචනයෙන් නො නැඟිය හෙති, සිතින් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද නැඟිය හෙති, සිතින් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද සිතින් ද නැඟිය හෙති, වචනයෙන් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හෙත්.

7. පන් සැත්තෑ සෙබියාවෝ කෙතෙක් සමුච්චානයෙන් නඟින් ද යත් : පන් සැත්තෑ සෙබියාවෝ තුන් සමුච්චානයෙකින් නඟිති, කිසිවිටෙක කයින් ද සිතින් ද නැඟිය හෙති, වචනයෙන් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හෙති, කයින් නො නැඟිය හෙත්. කිසිවිටෙක කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද නැඟිය හෙත්.

සමුච්චානය නිමි.

එහි නාමාවලිය :

අචිත්තක යැ කුසල යැ සමුච්චාන යැ සර්වප්‍රකාරයෙන් ධර්මය වූ පරිද්දෙන් න්‍යාය වූ පරිද්දෙන් සමුච්චානය දන ගණ්චු.

දුතියගාථාසංඛ්‍යා

1. කතාපතනියො කාසිකා කති වාචසිකා කතා,
ඡාදෙනතස්ස කති ආපතනියො කති සංසංගපච්චයා.
2. ඡ ආපතනියො කාසිකා ඡ වාචසිකා කතා,
ඡාදෙනතස්ස තියෙසො ආපතනියො පඤ්ච සංසංගපච්චයා.
3. අරුණුගෙහ කති ආපතනියො කති යාවතනියකා,
කතෙත්ථ අට්ඨවජ්ඣකා කතීති සබ්බසංඛගහො.
4. අරුණුගෙහ තියෙසො ආපතනියො දුච්චෙ යාවතනියකා,
ඵකෙත්ථ අට්ඨවජ්ඣකා ඵකෙන සබ්බසංඛගහො.
5. විනයස්ස කති මූලානි යානි බුද්ධොන පඤ්ඤානතා,
විනයගරුකා කති චූතතා දුට්ඨලලඡාදනා කති.
6. විනයස්ස ඤෙ මූලානි යානි බුද්ධොන පඤ්ඤානතා,
විනයගරුකා ඤෙ චූතතා ඤෙ දුට්ඨලලඡාදනා.
7. ගාමනතරෙ කති ආපතනියො කති නදීපාරපච්චයා,
කති මංසෙසු ඵුලලච්චයං කති මංසෙසු දුක්ඛං.
8. ගාමනතරෙ චතසෙසො ආපතනියො චතසෙසො නදීපාරපච්චයා,
ඵකමංසෙ ඵුලලච්චයං නච මංසෙසු දුක්ඛං.
9. කති වාචසිකා රතනීං කති වාචසිකා දිවා,
දදමානස්ස කති ආපතනියො පටිගගණනතස්ස කිත්තකා.
10. ඤෙ වාචසිකා රතනීං ඤෙ වාචසිකා දිවා,
දදමානස්ස තියෙසො ආපතනියො චතතාරො ච පටිගගහෙ.
11. කති දෙසනාගාමිනියො කති සප්පටිකම්මා කතා,
කතෙත්ථ අප්පටිකම්මා චූතතා බුද්ධොනාදිච්චබ්භිකා.

දුතියගාථාසට්ඨගණේකය

1. කයින් භටගන්නා ඇවැත්නු කෙනෙකු, වචනයෙන් භටගන්නා ඇවැත්නු කෙනෙක් (නියම) කරණ ලදහ ද, ඇවැත් වසන්තනුට ඇවැත්නු කෙනෙකු, කායසංසර්ග හෙතුවෙන් වන ඇවැත්නු කෙනෙක යත් :

2. කායික ආපත්තීහු සදෙනෙකි, වාවසිකාපත්තීහු සදෙනෙකැයි (නියම) කරණ ලදහ. ඇවැත් වසන්තනුට ඇවැත් තුණෙකි, සංසර්ග හෙතුවෙන් වන ඇවැත් පසෙකි.

3. අරුණු නැඟීමෙහි සිදුවන ඇවැත් කෙනෙකු, තුන් යළක් සමනුභාසනකම් කිරීමෙන් පසු සිදුවන ඇවැත් කෙනෙකු, මෙහි අෂ්ට වස්තුක ශික්ෂා කෙනෙකු, කොපමණකින් ශික්ෂාපදයන්ගේ සර්වසභිග්‍රහය වේ යැ යත් :

4. අරුණු නැඟීමෙහි (නිසඟි පවිති, සහ වෙසෙස්, දුකුළා විසින්) ඇවැත් තුණෙකි. යාවනතියකාපත්ති (භික්ෂු - භික්ෂුණී හෙදයෙන්) දෙකෙකි. අෂ්ට වස්තුකාපත්ති මේ ශාසනයෙහි (භික්ෂුණීන්ට පමණක් වූ) එකෙකි, එක් නිදනොද්දෙසයෙන් සියලු සිකපදයන් ගේ හා සියලු පාමොක් උදෙසීමහුගේ සභිග්‍රහය වේ.

5. යම් ඒ විනය මූලයේ බුදුරජුන් විසින් පණවන ලදහ ද ඔහු කෙනෙකු, විනය-ගරුකාපත්තීහු කෙනෙක් වදරණ ලදහ ද, ඡාදනක දුටුල්ලාපත්තීහු කෙනෙකු යත් :

6. බුදුරජුන් විසින් යම් විනය මූල කෙනෙක් පණවන ලදහ ද, ඔහු (කාය වාක් විසින්) දෙදෙනෙක. විනය ගරුකාපත්තීහු (පරිච්ඡි - සභවෙසෙස් විසින්) දෙදෙනෙකු යි වදරණ ලදහ. **ඡාදනක** දුටුල්ලාපත්තීහු (පරිච්ඡි - සභවෙසෙස් විසින්) දෙදෙනෙකි.

7. අන් ගමකට යාමෙන් වන ඇවැත් කෙනෙකු, **නදියෙකින්** තෙරට යාමෙන් වන ඇවැත් කෙනෙකු, කෙනෙක් මාංසයන්හි ජුලැසි ද, කෙනෙක් මාංසයන්හි දුකුළා ද යත් :

8. අන් ගමකට යාමෙන් සිදුවන (දුකුළා-පවිති-ජුලැසි-සභවෙසෙසැ යි) ඇවැත් සතරෙකු. නදියෙහි පරතෙරට යාමෙන් සතරෙකු. එක මැූනිස් මසෙහි ජුලැසි වෙයි. (ඇත්, අස්, බලු, දිවි, සප්, සිහ, වග, කඵ හිස් වලස් හා කරබාන වලස් යන) නව මසෙහි දුකුළා ඇවැත් වේ.

9. රාත්‍රියෙහි වචනයෙන් වන ඇවැත් කෙනෙකු, දහවල්හි වචනයෙන් වන ඇවැත් කෙනෙකු, දෙන්නනුට ඇවැත් කෙනෙකු, පිළිගන්නනුට ඇවැත් කෙනෙකු යත් :

10. රාත්‍රියෙහි වචනයෙන් වන ඇවැත් (පවිති - දුකුළා විසින්) දෙකෙකු. දහවල්හි වාවසිකාපත්තීහු (පවිති - දුකුළා විසින්) දෙදෙනෙකු. දෙන්නනුට (පරිච්ඡි - ජුලැසි - පවිති) ඇවැත්නු තිදෙනෙකු. පිළිගැන්මෙහි (සභවෙසෙස් - පරිච්ඡි - නිසඟිපවිති හා ජුලැසි යි) ඇවැත්නු සිවු දෙනෙකි.

11. දෙසනාගාමීනී ඇවැත් කෙනෙකු, ප්‍රතිකර්ම සහිතයැ යි නියම කරණ ලද ඇවැත් කෙනෙකු, මේ ශාසනයෙහි කෙනෙක් ඇවැත් ප්‍රතිකර්ම රහිත යැ යි සුයඛිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් වදරණ ලද ද යත් :

- 12. පඤ්චදෙසනාගාමිනියො ජ සපපටිකම්මා කතා,
එකෙත්ථ අපපටිකම්මා චූතනා බුද්ධෙනාදිවචබන්ධුනා.
- 13. විනයගරාකා කති චූතනා කායවාචසිකාති ව,
කති විකාලො ධඤ්ඤාරසො කති ඤ්ඤතිවතුජොන සමමුති.
- 14. විනයගරාකා ඤො චූතනා කායවාචසිකාති ව,
එකො විකාලො ධඤ්ඤාරසො එකා ඤ්ඤතිවතුජොන සමමුති.
- 15. පාරාජිකා කාසිකා කති කති සංවාසභුමියො,
කතින්තං¹ රතතිචෙජ්ඣෙ පඤ්ඤානතා ආබ්භුලා කති.
- 16. පාරාජිකා කාසිකා ඤො ඤො සංවාසභුමියො,
ද්විත්තඤ්ඤා රතතිචෙජ්ඣෙ පඤ්ඤානතා ආබ්භුලා දුචෙ.
- 17. කතතනානං වධිත්තාන කතිති සඛෙසා හිජ්ජති,
කතෙත්ථ පඨමාපතතිකං ඤ්ඤතියා කරණං කති.
- 18. ඤො අත්තානං වධිත්තාන ද්විති සඛෙසා හිජ්ජති,
ඤොත්ථ පඨමාපතතිකා ඤ්ඤතියා කරණං දුචෙ.
- 19. පාණාතිපාතෙ කති අපතතියො වාචා පාරාජිකා කති,
ඕභාසනා කති චූතනා සඤ්ඤාරිතෙතන වා කති.
- 20. පාණාතිපාතෙ තියෙසා අපතතියො වාචා පාරාජිකා තයො,
ඕභාසනා තයො චූතනා සඤ්ඤාරිතෙතන වා තයො.
- 21. කති පුග්ගලා න උපසම්පාදෙනබ්බා කති කම්මානං සංඝගහා,
නාසිකතා කති චූතනා කතින්තං එකවාචිකා.
- 22. තයො පුග්ගලා න උපසම්පාදෙනබ්බා තයො කම්මානං සංඝගහා,
නාසිකතා තයො චූතනා තිණ්ණන්තං එකවාචිකා.
- 23. අදිත්තාදුතෙ කති අපතතියො කති මෙච්චනපච්චයා,
ජිජ්ඤානං කති අපතතියො කති ජිඤ්ඤිතපච්චයා.

8. කතින්තං - සිමු, කතින්තං - මජ්ඣං.

12. දෙසනාගාමීනී (දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන) ඇවැත් පසෙකැ, ප්‍රතිකර්ම රහිත යයි නියම කරණ ලද පරිචය හැර සෙසු ඇවැත් සයෙකැ, හිරුගොත් බුදුරදුන් විසින් විසින් මෙ සසුන්හි එක ම පරිච ඇවැත් පිළියම් රහිත යැ යි වදරණ ලදී.

13. විනය ගරුකාපත්තීහු කෙනෙක් වදරණ ලදහු ද, කායික හා වාචසික ශික්ෂා කෙනෙකැ, විකාලයෙහි ධාන්‍යරස කෙනෙකැ, ඥප්තිවතුර්ථකර්මයෙන් සම්මුති කෙනෙකැ යත් :

14. විනයගරුකාපත්තීහු (පරිචි - සභවෙසෙස් විසින්) දෙදෙනෙකැ යි වදරණ ලදහ. (සියලු ශික්ෂාවෝ) කායවාචසික වෙති, විකාලයෙහි එක මැ (ලොණසොච්චක) ධාන්‍යරසය වටියි, ඥප්තිවතුර්ථකර්මයෙන් එක් මැ (හික්ඛුනොවාදක) සම්මුතිය වේ.

15. කායික වූ පාරාජිකා කෙනෙකැ, සංවාසභූමි කෙනෙකැ, කෙනෙක් දෙනකුන්හට රාත්‍රීවිඡේදය වේ ද, ද්වඩගුලප්‍රඥප්ති කෙනෙකැ යත් :

16. කායික වූ පාරාජිකාපත්ති දෙකෙකැ, සංවාසභූමි දෙකෙකැ, (පාරිවාසිකයාහට ද මානත්තවාරිකයාහට ද යන) දෙදෙනකුන්හට රාත්‍රීවිඡේදය වෙයි, ද්වඩගුල ප්‍රඥප්ති දෙකෙකි.

17. තමාහට පැහැරැ කෙනෙක් ඇවැත් අවදී ද, සඛසතෙමෙ කරුණු කියකින් බිදේ ද, මෙහි ප්‍රථමාපත්තීහු කෙනෙක් ද, ඥත්තිකරණ කෙනෙක් ද යත් :

18. තමාහට පැහැරැ අවදනා ඇවැත් (පවිති හා දුකුළා විසින්) දෙකෙකැ, කර්මයෙන් ද සලාකයෙන් දැ යි දෙ කරුණෙන් සඛසයා බිදෙයි, මෙහි ප්‍රථමාපත්තීහු (හික්ඛු හික්ඛුණින් වශයෙන්) දෙදෙනෙකැ, ඥප්තිකරණ (කර්මය-කර්මපාදක යැ යි) දෙකෙකි.

19. ප්‍රාණසාතයෙහි ආපත්ති කෙනෙකැ, වචනයෙන් අවදනා පරිචි කෙනෙකැ, අසභ්‍යභාෂණ කෙනෙක් වදරණ ලද ද, සඤ්චරිත්තය කරණ කොට ඇවැත් කදු කෙනෙක් වේ යැ යත් :

20. ප්‍රාණසාතයෙහි (පරිචි-චුලැසි-පවිති) ඇවැත් තිදෙනෙකි. වචනයෙන් අවදනා පරිචි දහම් (වජ්ජපට්ඨිඡාදක-උක්ඛිත්තානුවත්තක-අට්ඨවත්චුක ය යි) තුණෙකි. අසභ්‍යභාෂණයෝ (සභවෙසෙස්-චුලැසි හා දුකුළා යි) ඇවැත්හු තිදෙනෙක් වදරණ ලදහ. සඤ්චරිත්තය කරණ කොට (සභවෙසෙස්-චුලැසි හා දුකුළා යි) ඇවැත් කදු තුණෙකි.

21. කෙනෙක් පුද්ගලයෝ උපසපන් නො කටයුත්තෝ ද, කර්මයන්ගේ සඛග්‍රහයෝ කෙනෙක් ද, නාසිතකයෝ කෙනෙක් වදරණ ලදහු ද, කී දෙනකුන්හට එක් අනුසාවනයෙක් වේ ද යත් :

22. උපසපන් නො කටයුතු පුද්ගලයෝ (අද්ධානභීත, අඛිගභීත, වත්චුච්ඡන්ත යි) තිදෙනෙක් වෙති, කර්මයන්ගේ සඛග්‍රහයෝ (ඤ්ජනිකප්පන, විජ්ජකතපච්චත්ත හා අතීතකරණ විසින්) තිදෙනෙකි. නාසිතකයෝ (ලීඛිග-සංවාස හා දණ්ඩකම්ම විසින්) තිදෙනෙක් වදරණ ලදහ. තිදෙනකුන්හට එක් අනුසාවනයෙක් වේ.

23. අදත්තාදනයෙහි ඇවැත් කෙනෙකැ, මෙවුන්දම් හෙතෙයන් ඇවැත් කෙනෙකැ, (වෘක්ෂාදිය) සිද්ධන්තහුට ඇවැත් කෙනෙකැ, වීස දූමීම් ආදී හෙතෙයන් ඇවැත් කෙනෙකැ යත් :

- 24. අදිනනාදුභෙ තියෙයා අපතනියො චතෙයො මෙථුනපච්චයා,
ඡ්ඡදනනසා තියෙයා අපතනියො පඤ්ච ඡ්ඡිඛිතපච්චයා.
- 25. භික්ඛුනොවාදකචග්ගසමිං පාචිතනියෙන දුක්ඛටා,
කතෙත්ථ නචකා වුතතා කතීනතං¹ චිචරෙන ච.
- 26. භික්ඛුනොවාදකචග්ගසමිං පාචිතනියෙන දුක්ඛටා,
කතා චතුරෙත්ථ නචකා² වුතතා දච්ඡනං චිචරෙන ච.
- 27. භික්ඛුනීනඤ්ච අකඛාතා පාටිදෙසනීයා කතී,
භුඤ්ජනතාමකඛඤ්ඤෙහ පාචිතනියෙන දුක්ඛටා කතී.
- 28. භික්ඛුනීනඤ්ච අකඛාතා අට්ඨ පාටිදෙසනීයා කතා,
භුඤ්ජනතාමකඛඤ්ඤෙහ පාචිතනියෙන දුක්ඛටා කතා.
- 29. ගච්ඡනනසා කතී අපතනියො ඝීතසා වාපි කීතතකා,
නීඝිතනසා කතී අපතනියො නිපනනසාපි කීතතකා.
- 30. ගච්ඡනනසා චතෙයො අපතනියො ඝීතසා වාපි තතනීකා,
නීඝිතනසා චතෙයො අපතනියො නිපනනසාපි තතනීකා.
- 31. කතී පාචිතනියානි සබ්බානි නානාවජ්ඣකානි,
අපුබ්බං අචරිමං අපඤ්ජය ඵකතො.
- 32. පඤ්ච පාචිතනියානි සබ්බානි නානාවජ්ඣකානි,
අපුබ්බං අචරිමං අපඤ්ජය ඵකතො.
- 33. කතී පාචිතනියානි සබ්බානි නානාවජ්ඣකානි,
අපුබ්බං අචරිමං අපඤ්ජය ඵකතො.
- 34. නච පාචිතනියානි සබ්බානි නානා වජ්ඣකානි,
අපුබ්බං අචරිමං අපඤ්ජය ඵකතො.
- 35. කතී පාචිතනියානි සබ්බානි නානා වජ්ඣකානි,
කතී වාචාය දෙසෙය වුතතා අදිච්චබ්ඣුතා.
- 36. පඤ්ච පාචිතනියානි සබ්බානි නානාවජ්ඣකානි,
ඵකවාචාය දෙසෙය වුතතා අදිච්චබ්ඣුතා.

- 1. කතීනං - සීමු, කතීනං - ම.ඡ.සං.
- 2. චතුරෙත්ථ නචකාවුතතා - ම.ඡ.සං.

24. අදත්තාදනයෙහි (පරිච්ඡ, ථුලැසි, දුකුළා යි) ඇවැත්නු තිදෙනෙකැ. මෙවුන්දම් පසයෙන් (පරිච්ඡ, ථුලැසි, දුකුළා, පච්චි යි) ඇවැත්නු සිවු දෙනෙකි. සිද්ධන්තනුට (පරිච්ඡ, පච්චි, ථුලැසි යි) ඇවැත්නු තිදෙනෙකි. විස දුමම් ආදි හෙතෙයෙන් (පරිච්ඡ ථුලැසි, පච්චි, සහවෙසෙස්, දුකුළා යි) ඇවැත්නු පස් දෙනෙකි.

25. මෙහෙණ ඔවා වගෙහි පච්චි ඇවැත් හා සමග දුකුළා ඇවැත් ප්‍රකාශිත ද, මෙහි කෙතෙක් නවකාපත්ති වදරණ ලද ද, කී දෙනකුන්හට වීචර හෙතෙයෙන් ඇවැත් වෙ යැ යත් :

26. මෙහෙණ ඔවා වගෙහි පච්චි සහිත දුකුළා ඇවැත්නු (ප්‍රකාශ) කරණ ලදහ. මෙහි නවකාපත්තිනු සිවු දෙනෙක. (භික්ෂු, භික්ෂුණී දෙපස හමුයෙහි උපසපන් මෙහෙණහට සිවුරු දෙන) දෙදෙනකුන්හට සිවුරු දීම් හෙතෙයෙන් (පච්චි, දුකුළා) ඇවැත් වෙ.

27. භික්ෂුණීන්ට වදරණ ලද පාට්ඨෙසනීයාපත්තිනු කෙතෙක් ද, අමු ධාන්‍ය (වීනවා ගෙණ) වළදන මෙහෙණහට පච්චි ඇවැත් සමග දුකුළා ඇවැත්නු කෙතෙක් ද යත් :

28. භික්ෂුණීන්හට වදරණ ලද පාට්ඨෙසනීය සිකපදයෝ අටදෙනෙකි. (හැල් වී ආදී) අමු ධාන්‍යයන් වීනවා වැලඳීමෙන් පච්චි ඇවැත් සමග දුකුළා වෙ යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදී.

29. යන්තනුට ඇවැත්නු කෙතෙක් ද, සිටියනුට ඇවැත්නු කෙතෙක් ද, හුන්තනුට ඇවැත්නු කෙතෙක් ද, හොත්තනුට ඇවැත්නු කෙතෙක් ද යත් :

30. යන්තනුට (දුකුළා, පච්චි, ථුලැසි, සහවෙසෙස්) ඇවැත්නු ස්වු දෙනෙකි. සිටියනුට ද එපමණෙකි. හුන්තනුට ඇවැත්නු සිවු දෙනෙකි. හොත්තනුට ද එපමණෙකි.

31. සියල්ල නානාවස්තු ඇති කෙතෙක් පච්චි ඇවැතුන්ට පෙරපසු නො ව එකවර අවදනේ ද යත් :

32. (තෙල්, මී, සකුරු, ගිතෙල්, වෙඬරු යන පස් බෙහෙත් නහා තබා සන් දින ඉක්මවීමෙන්) සියල්ල නානාවස්තුක වූ පච්චි ඇවැත් පස් දෙනකුන්ට පෙර පසු නො වැ එකවර ම අවදනේ ය.

33. සියල්ල නානාවස්තු ඇති කෙතෙක් පච්චි ඇවැතුන්ට පෙර පෙසු නො ව එකවර අවදනේ ද යත් :

34. (දී, මී, කිරි, තෙල්, ගිතෙල්, වෙඬරු, සකුරු, දියමස්, ගොඩමස් යන පිරි බොජුන් එකවර වළදන මහණ) සියල්ල නානාවස්තුක වූ පච්චි ඇවැත් නව දෙනකුන්ට පෙර පසු නො වැ එකවර ම අවදනේ යි.

35. සියල්ල නානාවස්තුක වූ කෙතෙක් පච්චි ඇවැතුන් කෙතෙක් බසින් දෙසන්නේ ද යි බුදුරජුන් විසින් වදරණ ලද ද යත් :

36. සියල්ල නානාවස්තුක වූ (පස් බෙහෙත් පිළිබඳ) පච්චි පසක් එක් ම වචනයෙන් දෙසන්නේ යැ යි බුදුරජුන් විසින් වදරණ ලදී.

- 37. කති පාවිතියානි සබ්බානි නානා වජ්ජකානි,
කති වාචාය දෙසෙය්‍ය චුතතා ආදිව්වබ්බන්ධා.
- 38. නව පාවිතියානි සබ්බානි නානාවජ්ජකානි,
එකව්චාය දෙසෙය්‍ය චුතතා ආදිව්වබ්බන්ධා.
- 39. කති පාවිතියානි සබ්බානි නානාවජ්ජකානි,
කිඤ්ච කිතෙතනා දෙසෙය්‍ය චුතතා ආදිව්වබ්බන්ධා.
- 40. පඤ්ච පාවිතියානි සබ්බානි නානාවජ්ජකානි,
වජ්ජං කිතෙතනා දෙසෙය්‍ය චුතතා ආදිව්වබ්බන්ධා.
- 41. කති පාවිතියානි සබ්බානි නානාවජ්ජකානි,
කිඤ්ච කිතෙතනා දෙසෙය්‍ය චුතතා ආදිව්වබ්බන්ධා.
- 42. නව පාවිතියානි සබ්බානි නානාවජ්ජකානි,
වජ්ජං කිතෙතනා දෙසෙය්‍ය චුතතා ආදිව්වබ්බන්ධා.
- 43. යාවතතියකා කති ආපතතියො කති වොභාරපච්චයා,
බාදන්තස්ස කති ආපතතියො කති භොජනපච්චයා.
- 44. යාවතතියකා තියෙසා ආපතතියො ඡ වොභාරපච්චයා,
බාදන්තස්ස තියෙසා ආපතතියො පඤ්ච භොජනපච්චයා.
- 45. සබ්බා යාවතතියකා කති ධානානි ගච්ඡන්ති,
කතින්තඤ්ච ආපතතියො කතින්තං අභිකරණෙන ව.
- 46. සබ්බා යාවතතියකා පඤ්ච ධානානි ගච්ඡන්ති,
පඤ්චන්තඤ්ච ආපතති පඤ්චන්තං අභිකරණෙන ව.
- 47. කතින්තං චිනිච්ඡයො භොති කතින්තං චුපසමෙන ව,
කතින්තඤ්ච අනාපතති කතිති ධානෙහි භොගති.
- 48. පඤ්චන්තං චිනිච්ඡයො භොති පඤ්චන්තං චුපසමෙන ව,
පඤ්චන්තඤ්ච අනාපතති තිති ධානෙහි භොගති.
- 49. කති කාසිකා රතතිං කති කාසිකා දිවා,
තිජ්ඣායන්තස්ස කති ආපතති කති පිණ්ඩපානපච්චයා.
- 50. දො කාසිකා රතතිං දො කාසිකා දිවා,
තිජ්ඣායන්තස්ස එකා ආපතති එකා පිණ්ඩපානපච්චයා.

37. සියල්ල නානාවස්තුක වූ කෙනෙක් පවිති කෙනෙක් බසින් දෙසන්නේ ද ධි බුදුරජුන් විසින් වදරණ ලද ද යත් :

38. සියල්ල නානාවස්තුක වූ පවිති ඇවැත් නවයක් එක් ම වචනයෙන් දෙසන්නේ යැ ධි බුදුරජුන් විසින් වදරණ ලදී.

39. සියල්ල නානාවස්තුක වූ කෙනෙක් පවිති කුමක් කීර්තනය කොට දෙසන්නේ ද ධි බුදුරජුන් විසින් වදරණ ලද ද යත් :

40. සියල්ල නානාවස්තුක වූ පවිති පසක් වස්තු කීර්තනය කොට දෙසන්නේ යැ ධි බුදුරජුන් විසින් වදරණ ලදී.

41. සියල්ල නානාවස්තුක වූ කෙනෙක් පවිති කුමක් කීර්තනය කොට දෙසන්නේ ද ධි බුදුරජුන් විසින් වදරණ ලද ද යත් :

42. සියල්ල නානාවස්තුක වූ පවිති ඇවැත් නවයක් වස්තු කීර්තනය කොට දෙසන්නේ යැ ධි බුදුරජුන් විසින් වදරණ ලදී.

43. යාවතනියකයෙහි ඇවැත්හු කෙනෙක් ද, වාග්ව්‍යවහාර හෙතුවෙන් ඇවැත්හු කෙනෙක් ද, වළඳන්නහුට ඇවැත්හු කෙනෙක් ද, භොජන හෙතුවෙන් ඇවැත්හු කෙනෙක් ද යත් :

44. යාවතනියකයෙහි (පරිච්ඡි, සහවෙසෙස්, පවිති) ඇවැත්හු තිදෙනෙකි, වාග්ව්‍යවහාර හෙතුවෙන් (පරිච්ඡි, සහවෙසෙස්, ථුලෑසි, පවිති, පාට්ඨෙසනීය, දුකුළා) ඇවැත්හු සදෙනෙකි. වළඳන්නහුට (ථුලෑසි, දුකුළා, පවිති) ඇවැත්හු තිදෙනෙකි. භොජන හෙතුවෙන් (සහවෙසෙස්, ථුලෑසි, පවිති, පාට්ඨෙසනීය, දුකුළා) ඇවැත්හු පස්දෙනෙකි.

45. සියලු යාවතනියක ආපත්තීහු කෙනෙක් තැනට යෙත් ද, කීදෙනකුන්හට ඇවැත් වේ ද, අධිකරණය කීදෙනකුන් පිළිබඳ ද යත් :

46. සියලු යාවතනියක ආපත්තීහු (දුකුළා, ථුලෑසි, පරිච්ඡි, සහවෙසෙස්, පවිති) පස් තැනකට යෙත්. ඇවැත් නම් පස්සහදූමීයනට වෙයි. (සුක්ති විවාරණ සඬ්ඛ්‍යාත) අධිකරණය ද පස්සහදූමීයනට ම වේ.

47. කීදෙනකුන්හට අධිකරණ විනිශ්චය වේ ද, කීදෙනකුන්හට අධිකරණ ශමර්ථය වේ ද, කීදෙනකුන්හට ඇවැත් නො වේ ද, කෙනෙක් කරුණෙන් භොබී ද යත් :

48. අධිකරණ විනිශ්චය පස් සහදූමීයනට වෙයි. පස් සහදූමීයනට අධිකරණ ශමර්ථය වෙයි. ඇවැත් නො වීම ද පස් සහදූමීයනට මැයි. (සඬ්ඛ්‍ය, ගණ, පුද්ගල) තුන් කරුණෙන් භොබී.

49. රාත්‍රියෙහි කායිකාපත්තීහු කෙනෙක් ද, දහවල්හි කායිකාපත්තීහු කෙනෙක් ද බලන්නහුට ඇවැත්හු කෙනෙක් ද, පිණ්ඩපාත හෙතුවෙන් ඇවැත්හු කෙනෙක් ද යත් :

50. රාත්‍රියෙහි කායිකාපත්තීහු (පවිති, දුකුළා) දෙදෙනෙකැ. දහවල්හි කායිකා පත්තීහු දෙදෙනෙකැ. (අසවල් තැන ඇතැයි) බලන්නහුට එක් දුකුළා ඇවතෙකැ. පිණ්ඩපාත හෙතුවෙන් එක් දුකුළා ඇවතෙකි.

- 51. කතානිසංසෙ සමපසුං පරෙසං සඤ්ඤාය දෙසයෙ,
උක්ඛිතනකා කතී වුතතා කති සමමා පවතතනා.
- 52. අට්ඨානිසංසෙ සමපසුං පරෙසං සඤ්ඤාය දෙසයෙ,
උක්ඛිතනකා තයො වුතතා තෙ චතනාර්ථස සමමාවතතනා.
- 53. කති ධානෙ මුසාවාදෙ කති පරමනති වුවවති,
කති පාවිදෙසනීයා කතිනනං දෙසනාය ව.
- 54. පඤ්ච ධානෙ මුසාවාදෙ වුද්දස පරමනති වුවවති,
ආදස පාවිදෙසනීයා චතුකනං දෙසනාය ව.
- 55. කතඛිතිකො මුසාවාදෙ කති උපොසථඛනානි,
කති දුතෙය්‍යඛනානි කති තීජීයවතතනා.
- 56. අට්ඨඛිතිකො මුසාවාදෙ අට්ඨ උපොසථඛනානි,
අට්ඨ දුතෙය්‍යඛනානි අට්ඨ තීජීයවතතනා.
- 57. කති වාචිකා උපසමපද කතිනනං පච්චුට්ඨාතඛනං,
කතිනනං ආසනං දුතඛනං භික්ඛුනොවාදකො කතිති.
- 58. අට්ඨ වාචිකා උපසමපද අට්ඨනනං පච්චුට්ඨාතඛනං,
අට්ඨනනං ආසනං දුතඛනං භික්ඛුනොවාදකො අට්ඨති.
- 59. කතිනනං ඡේජ්ජං භොති කතිනනං ජුලලච්චයං,
කතිනනඤ්ච අනාපතති සබ්බෙසං එකච්ඡුකා.
- 60. එකසු ඡේජ්ජං භොති චතුකනං ජුලලච්චයං,
චතුකනඤ්ච අනාපතති සබ්බෙසං එකච්ඡුකා.
- 61. කති ආභාතච්ඡුති කතිති සබ්බෙසං භිජ්ජති,
කතෙජ්ච පඨමාපතතිකා ඤ්ඤානීයා කරණා කති.
- 62. නච ආභාතච්ඡුති නචති සබ්බෙසං භිජ්ජති,
නචෙජ්ච පඨමාපතතිකා ඤ්ඤානීයා කරණා නච.
- 63. කති පුඤ්ඤා නාභිවාදෙතඛනං අඤ්ඤාලී සාමිච්චෙන ව,
කතිනනං දුකකට්ඨං භොති කති විචරධාරණා.

51. කෙනෙක් අනුසස් දක්නේ මෙරමාහට සැදෑයෙන් ඇවැන දෙසන්නේ ද, උක්ඛිත්තකයෝ කෙනෙකැයි වදරණ ලදහු ද, ඒ උක්ඛිත්තකයන්ගේ ද මනා පැවැතුම්හු කෙනෙක් ද යත් :

52. අට අනුසස් දක්නේ මෙරමාහට සැදෑයෙන් ඇවැන දෙසන්නේ ය. උක්ඛිත්තකයෝ කර්මය කරණු ලැබුවෝ නිදෙනෙකැ යි වදරණ ලදහ. මනා පැවැතුම්හු තෙසාලියෙකි.

53. මුසාවාදය කෙනෙක් ආපත්තිස්ථානගත වේ ද, කෙනෙක් පරම යැ යි කියනු ලැබේ ද, පාට්ඨෙසනීයයෝ කෙනෙක් ද, කිදෙනකුන්හට වරද දෙසීම් වේ ද යත් :

54. මුසාවාදය (පරිච්ඡි, සහවෙසෙස්, ජුලැයි, පච්චි, දුකුළා) පස් තැනකට යන්නේ වෙයි. පරම තුදුසෙකැ යි කියනු ලැබෙයි. පාට්ඨෙසනීයයෝ (භික්ෂුණ්ණ්ගේ සතරක් හා භික්ෂුණ්ණ්ගේ අටකැයි) දෙලොසෙකි. (දෙවිදන් ආදී) සතර දෙනකුන්ගේ වරද දෙසීම් වේ.

55. මුසාවාදය කෙනෙක් අභිග ඇත්තේ ද, උපොසථාභිගයෝ කෙනෙක් ද, දුතාභිගයෝ කෙනෙක් ද, තීර්ත්ථකයන් විසින් පිරියයුතු වත් කෙනෙක් ද යත් :

56. මුසාවාදය අටහක් ඇත්තේ වේ. උපොසථාභිගයෝ අටදෙනෙකි දුතාභිගයෝ අටදෙනෙකි. තීර්ත්ථකයන්ගේ වත් අටකි.

57. (භික්ෂුණ්ණ්ගේ) උපසම්පද කෙනෙක් වාක්‍යයන්ගෙන් යුක්ත වන්නී ද, කිදෙනකුන් දැක හුනස්නෙන් නැඟිටිය යුතු ද, කිදෙනකුන්හට අසුන් දියයුතු ද, භික්ඛුනොවාදක මහණ අභිග කියකින් යුක්ත වියයුතු ද, යත් :

58. (භික්ෂුණ්ණ්ගේ) උපසම්පද ඤාත්තිවතුත්ථකම්ම වාක්‍යය භික්ෂුණ්ණ්ගේ දෙපසෙහි වගයෙන්) අෂ්ඨ වාක්‍යයකින් යුක්ත වන්නී ය. (භික්ෂුණ්ණ්) අටදෙනකුන් හට (බත්හලෙහි වැඩිමහලු පිළිවෙළින්) දැක හුනස්නෙන් නැඟිය යුතු යි. (භික්ෂුණ්ණ්) අටදෙනකුන්හට (වැඩිමහලු පිළිවෙළින්) අසුන් දියයුතු යි. භික්ඛුනොවාදක මහණ (සීලවා භොති යනාදී) අටහින් යුක්ත වියයුතු යි.

59. සියල්ලන්ට (සභිසහෙද සභිධ්‍යාත) එක් වස්තුවක් ඇත්තේ කිදෙනකුන් හට පරිච්ඡි වේද, කී දෙනකුන්හට ජුලැයි වේ ද, කිදෙනකුන්හට ඇවැත් නො වේ ද යත් :

60. සියල්ලන්ට (සභිසහෙද සභිධ්‍යාත) එක් වස්තුවක් ඇත්තේ ඒ එකකුහට පරිච්ඡි වෙයි. (හෙදකානුවර්තක) සතර දෙනාහට ජුලැයි වෙයි. (ධර්මවාදී ඉතිරි) සතරදෙනාහට ඇවැත් නො වේ.

61. ආසාත වස්තුහු කෙනෙක් ද, කී දෙනකුන්ගෙන් සභිසයා බිදේ ද, මෙහි ප්‍රථමාපත්තිකයෝ කෙනෙක් ද, ඤාත්තියෙන් කටයුතු කර්මයෝ කෙනෙක් ද යත් :

62. ආසාතවස්තුහු නවයෙකි. භික්ෂුන් නවදෙනකුන්ගෙන් සභිසයා බිදේ. මෙහි ප්‍රථමාපත්තිකයෝ නවදෙනෙකි. ඤාත්තියෙන් කටයුතු කර්මයෝ නවදෙනෙකි.

63. කෙනෙක් පුභුලෝ නො වැන්ද යුක්තෝ ද, (කිදෙනකුන්හට) සාමීච්චිකර්ම සහිත අඤ්ජලිකර්ම නො කටයුතු ද, කිදෙනකුන්හට දුකුළා වේ ද, අතිරේක සිවුරු දැරීම කෙනෙක් ද යත් :

- 64. දස පුඤ්ජා නාහිවාදෙනබ්බා අඤ්ඤා සාමිචෙන ච,
දසනතං දුක්ඛං භොති දස විචරධාරණා.
- 65. කතීනතං වසං චුත්ථානං දුතබ්බං ඉධ විචරං,
කතීනතං සනොන දුතබ්බං කතීනතඤ්ඤාවච න දුතබ්බං.
- 66. පඤ්චනතං වසං චුත්ථානං දුතබ්බං ඉධ විචරං,
සතතනතං සනොන දුතබ්බං සොලසනතං න දුතබ්බං.
- 67. කතී සතං රතතී සතං ආපතතීයො ඡාදසීත්තාන,
කතී රතතීයො වසීත්තාන මුලෙවය්‍ය පාරිවාසිකො.
- 68. දසසතං රතතී සතං ආපතතීයො ඡාදසීත්තාන,
දස රතතීයො වසීත්තාන මුලෙවය්‍ය පාරිවාසිකො.
- 69. කතී කම්මදෙසා චුත්තා බුඤ්ඤාදිච්චබ්බක්ඛුනා,
චම්පායං විනගච්ඡුසමී සබ්බෙ අධම්මිකා! කතී.
- 70. ආදස කම්මදෙසා චුත්තා බුඤ්ඤාදිච්චබ්බක්ඛුනා,
චම්පායං විනගච්ඡුසමී සබ්බෙවාධම්මිකා කතා.
- 71. කතී කම්මසම්පතතීයො චුත්තා බුඤ්ඤාදිච්චබ්බක්ඛුනා,
චම්පායං විනගච්ඡුසමී සබ්බෙව ධම්මිකා කතී.
- 72. චතසො සම්පතතීයො චුත්තා බුඤ්ඤාදිච්චබ්බක්ඛුනා,
චම්පායං විනගච්ඡුසමී සබ්බෙව ධම්මිකා කතා.
- 73. කතී කම්මානී චුත්තානී බුඤ්ඤාදිච්චබ්බක්ඛුනා,
ඡ චම්පායං විනගච්ඡුසමී ධම්මිකා අධම්මිකා කතී
- 74. ඡ කම්මානී චුත්තානී බුඤ්ඤාදිච්චබ්බක්ඛුනා,
චම්පායං විනගච්ඡුසමී එකෙත්ථ ධම්මිකා කතා ;
පඤ්ඤා අධම්මිකා චුත්තා බුඤ්ඤාදිච්චබ්බක්ඛුනා.
- 75. කතී කම්මානී චුත්තානී බුඤ්ඤාදිච්චබ්බක්ඛුනා,
චම්පායං විනගච්ඡුසමී ධම්මිකා අධම්මිකා කතී.
- 76. චතතාරි කම්මානී චුත්තානී බුඤ්ඤාදිච්චබ්බක්ඛුනා,
චම්පායං විනගච්ඡුසමී එකෙත්ථ ධම්මිකා කතා ;
තයො අධම්මිකා චුත්තා බුඤ්ඤාදිච්චබ්බක්ඛුනා.
- 77. යං දෙසීතා අනන්තථිනෙන තාදිතා
ආපතතීකකතීනී විචෙකදසසීනා,
කතෙත්ථ සම්මනතී විනා සමචෙති
පුච්ඡාමී තං බුච්චි විභවිතකොවිද.

1. සබ්බෙව අධම්මිකා - මජ්ඣං.

64. දස පුභුලෝ නො වැන්ද යුත්තාහ. සාමීචිකර්ම සහිත අඤ්ජලිකර්ම ඔවුනට නොකටයුතු යි. (ඒ දසදෙනාට වත් කරන්නහුට) දුකුළා වේ. අතිරෙක සිවුරු දැරීම දස දිනක් පමණි.

65. වැස නිමවූ වස් ඇති කී දෙනාකුන්හට මෙහි සිවුරු දිය යුතු ද, කීදෙනාකුන්හට (සුදුසු ප්‍රතිග්‍රාහකයකු) ඇති කල්හි දියයුතු ද, කීදෙනාකුන්හට නොදියයුතු ද යත් :

66. විසූ වස් ඇති පස්සහදමීයනට මෙහි සිවුරු (සම්මුඛයෙහි) දියයුතු යි. (උම්මත්තක උක්ඛිත්තකාදි) සත්දෙනාහට අසම්මුඛයෙහිද දියයුතු යි. (පණ්ඩිකාදි) සොළොස් දෙනාහට සිවුරු නො දියයුතු යි.

67. කී සියයක් ඇවැත් රැ සියයක් සහවා පිරිවෙස් වසන තැනැත්තෝ කී රැයක් වැස මිදෙන්නේ ද යත් :

68. සියක් රැයක් තුළ ඇවැත් දහසක් සහවා පිරිවෙස් වසන තැනැත්තෝ දස රැයක් වැස මිදෙන්නේ යි.

69. කෙනෙක් සියල්ල ම දැහැමි නො වූ කෙනෙක් කර්ම දෝෂයෝ සුයඹිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් වම්පා නුවර වීනය වස්තුවෙහි වදරණ ලදහු ද යත් :

70. වම්පා නුවර වීනය වස්තුවෙහි සුයඹිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් සියල්ල ම දැහැමි නො වූ අපලොකන ආදී කර්ම සතර “ අධම්මෙන වග්ගො ” ආදී තුන් තුන් අයුරින් දෙළොස් කර්ම දෝෂයෝ වදරණ ලදහ.

71. වම්පා නුවර වීනය වස්තුවෙහි කෙනෙක් සියල්ල ම දැහැමි වූ කෙනෙක් කර්ම සම්පත්තිහු සුයඹිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් වදරණ ලදහු ද යත් :

72. වම්පා නුවර වීනය වස්තුවෙහි සුයඹිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් සියල්ල ම දැහැමි වූ (අපලොකන ආදී සතර “ ධම්මෙන සමග්ගො ” ආදී විසින්) සතර සම්පත්තිහු වදරණ ලදහ.

73. සුයඹිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් වම්පා නුවර වීනය වස්තුවෙහි කෙනෙක් කර්මයෝ වදරණ ලදහු ද, ධාර්මික වූවෝ කෙනෙක් ද, අධාර්මික වූවෝ කෙනෙක් ද යත් :

74. සුයඹිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් වම්පා නුවර වීනය වස්තුවෙහි (“ අධම්මෙන වග්ගකම්මො ” ආදී) ෂට් කර්ම කෙනෙක් දෙශිකයහ. මෙහි (ධර්මයෙන් කරණ සමනු-භාසන) කර්මය වූ එකම කර්මය ධාර්මික යයි ප්‍රකාශිත යැ. සුයඹිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කර්ම පසෙක් අධාර්මික යයි වදරණ ලදී.

75. වම්පා නුවර වීනය වස්තුවෙහි සුයඹිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් කර්මයෝ වදරණ ලදහු ද, ධාර්මික වූවෝ කෙනෙක් ද, අධාර්මික වූවෝ කෙනෙක් ද යත් :

76. වම්පා නුවර වීනය වස්තුවෙහි සුයඹිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් (“ අධම්මෙන වග්ගකම්මො ” යනාදී) කර්ම සතරෙක් වදරණ ලදී. මෙහි (“ ධම්මෙන සමග්ගකම්මො ” යන) එකම කර්මය ධාර්මික යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදී. සුයඹිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කර්ම තුණෙක් අධාර්මික යයි වදරණ ලදී.

77. තාදී වූ විවේකදර්ශී වූ අනන්තජිනයන් විසින් දෙසන ලද යම් ඇවැත් කඳුහු වෙත් ද, මෙහි කෙනෙක් ඇවැත් ශමථයෙන් තොර වැ සන්හිදේ දැයි විභවිගකොවිදය, ඔබ විචාරමි, වදළ මැනැවැ.

- 78. යං දෙසිනා අනන්තජනෙන තාදිනා,
 ආපතතිකඛකෘති විවෙකදසසිනා ;
 එකෙන් සමමති විනා සමපේති,
 එතං නෙ අකඛාමි විහඛගතොවිද.
- 79. කති ආපාසිකා වුතතා බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති¹ සුභොම නෙ.
- 80. ඡ උභනදියඛ්ඛසතා වුතතා බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 ආපාසිකා නෙරසිකා කපපට්ඨා සඛසභෙදකා ;
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොති මෙ.
- 81. කති නාපාසිකා වුතතා බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොම නෙ.
- 82. අට්ඨාරඝ නාපාසිකා වුතතා බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොති මෙ.
- 83. කති අට්ඨකා වුතතා බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොම නෙ.
- 84. අට්ඨාරඝට්ඨකා වුතතා බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොති මෙ.
- 85. කති කමමාති වුතතාති බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොම නෙ.
- 86. සොලස කමමාති වුතතාති බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොති මෙ.
- 87. කති කමමදෙසා වුතතා බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොම නෙ.
- 88. ආදඝ කමමදෙසා වුතතා බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොති මෙ.
- 89. කති කමමසමපතතියො වුතතා බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොම නෙ.
- 90. චතසොසා කමමසමපතතියො වුතතා බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොති මෙ.
- 91. කති කමමාති වුතතාති බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොම නෙ.
- 92. ඡ කමමාති වුතතාති බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොති මෙ.
- 93. කති කමමාති වුතතාති බුඛොනාදිව්වබ්බකුනා,
 විනගං පටිජානනගසස විසයාති සුභොම නෙ.

1. විභයාති - මජ්ඣං.

78. තාදී වූ විවෙකදර්ශී වූ අනන්තජිනයන් විසින් දෙසන ලද යම් ඇවැක් කඳුහු වෙක් ද, ඔවුනතුරෙන් එක ම සම්මුඛාවිනය හෝ පාරාජිකාපත්තිස්කන්ධය හෝ ශමථයෙන් තොර වැ සන්තීදේ. විභසිගකොවිදය, ඔබට මෙය කියමි.

79. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කීදෙනෙක් ආපායිකයහ යි වදරණ ලදහු ද ? විනය දන්තා වූ ඔබගේ විනය නය අසමභ.

80. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් සයක් අඩු එක්සියපණස් දෙනෙක් සඩ්ධසහෙදක සුද්ගලයෝ ආපායිකයහ, තොරයිකයහ, කල්පස්ථායීහ යි වදරණ ලද්දහ. විනය දන්තා වූ මාගේ විනය නය අසව.

81. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කී දෙනෙක් ආපායික නො වන්තාහ යි වදරණ ලදහු ද ? විනය දන්තා වූ ඔබගේ විනය නය අසමභ.

82. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් අටළොස් දෙනෙක් ආපායික නො වන්තාහ යි වදරණ ලදහ. විනය දන්තා වූ මාගේ විනය නය අසව.

83. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් අෂ්ටකයෝ වදරණ ලදහු ද ? විනය දන්තා වූ ඔබගේ විනය නය අසමු.

84. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් අෂ්ටකයෝ අටළොසක් වදරණ ලදහ. විනය දන්තා වූ මාගේ විනය නය අසව.

85. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් කර්මයෝ වදරණ ලදහු ද ? විනය දන්තා වූ ඔබගේ විනය නය අසමු.

86. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කර්මයෝ සොළොසක් වදරණ ලදහ. විනය දන්තා වූ මාගේ විනය නය අසව.

87. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් කර්මදෙසයෝ වදරණ ලදහු ද ? විනය දන්තා වූ ඔබගේ විනය නය අසමු.

88. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කර්මදෙසයෝ දෙළොසක් වදරණ ලදහ. විනය දන්තා වූ මාගේ විනය නය අසව.

89. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් කර්මසමපත්තීහු වදරණ ලදහු ද ? විනය දන්තා වූ ඔබගේ විනය නය අසමු.

90. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කර්මසමපත්තීහු සතරක් වදරණ ලදහ, විනය දන්තාවූ මාගේ විනය නය අසව

91. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් කර්මයෝ වදරණ ලදහු ද ? විනය දන්තා වූ ඔබගේ විනය නය අසමු.

92. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කර්මයෝ සයක් වදරණ ලදහ. විනය දන්තා වූ මාගේ විනය නය අසව.

93. සුයඨිබන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් කර්මයෝ වදරණ ලදහු ද ? විනය දන්තා වූ ඔබගේ විනය නය අසමු.

- 94. චන්ද්‍රාභි කම්මානි චූතතානි බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාභි මෙ.
- 95. කති පාරුජිකා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාම තෙ.
- 96. අට්ඨ පාරුජිකා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාභි මෙ.
- 97. කති සබ්බාදිසෙසා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාම තෙ.
- 98. තෙවිස සබ්බාදිසෙසා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාභි මෙ.
- 99. කති අනියතා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාම තෙ.
- 100. ඤෙ අනියතා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාභි මෙ.
- 101. කති නිසංගහියා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාම තෙ.
- 102. ඤෙ චන්ද්‍රාභි නිසංගහියා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාභි මෙ.
- 103. කති පාචිතතියා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාම තෙ.
- 104. අට්ඨාසීති සතං පාචිතතියා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාභි මෙ.
- 105. කති පාටිදෙසනීයා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාම තෙ.
- 106. ආදස පාටිදෙසනීයා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාභි මෙ.
- 107. කති සෙවියා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාම තෙ.
- 108. පඤ්චසතතභි සෙවියා චූතතා බුද්ධොනාදිව්වබ්බුතා,
විනයං පටිජානනනසං විසයානි සුඤ්ඤාභි මෙ.
- 109. යාව සුපුච්ඡිතං තයා යාව සුවිසුඤ්ඤාමයා:
සුච්ඡාය විසුඤ්ඤාමයා වා නඤ්ඤි කිඤ්ඤි අසුඤ්ඤාමයානි

දුතියගාථාසංඛ්‍යාණිකං භිට්ඨිතං

94. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කර්මයෝ සතරක් වදරණ ලදහ. විනය දන්නා වූ මාගේ විනය නය අසව.

95. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් පාරාජිකාපත්තීහු වදරණ ලදහ ද ? විනය දන්නා වූ ඔබගේ විනය නය අසව.

96. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් (හික්ෂු හික්ෂුණීන්ගේ වශයෙන්) පාරාජිකා-පත්තීහු අටක් වදරණ ලදහ. විනය දන්නාවූ මාගේ විනය නය අසව.

97. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් සම්සාදිසෙසාපත්තීහු වදරණ ලදහ ද ? විනය දන්නා වූ ඔබගේ විනය නය අසව.

98. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් සම්සාදිසෙසාපත්තීහු තෙවිස්සක් වදරණ ලදහ. විනය දන්නා වූ මාගේ විනය නය අසව.

99. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් අනියතාපත්තීහු වදරණ ලදහ ද ? විනය දන්නා වූ ඔබගේ විනය නය අසව.

100. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් අනියතාපත්තීහු දෙදෙනෙක් වදරණ ලදහ, විනය දන්නා වූ මාගේ විනය නය අසව.

101. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් නිස්සග්ගියාපත්තීහු වදරණ ලදහ ද ? විනය දන්නා වූ ඔබගේ විනය නය අසව.

102. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් නිස්සග්ගියාපත්තීහු දෙසාළසක් වදරණ ලදහ. විනය දන්නා වූ මාගේ විනය නය අසව.

103. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් පාවිත්තියාපත්තීහු වදරණ ලදහ ද ? විනය දන්නා වූ ඔබගේ විනය නය අසව.

104. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් පාවිත්තියාපත්තීහු එක්සිය අටාසුවක් වදරණ ලදහ. විනය දන්නා වූ මාගේ විනය නය අසව.

105. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් පාටිදෙසනියාපත්තීහු වදරණ ලදහ ද ? විනය දන්නා වූ ඔබගේ විනය නය අසව.

106. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් පාටිදෙසනියාපත්තීහු දෙලොසක් වදරණ ලදහ. විනය දන්නා වූ මාගේ විනය නය අසව.

107. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් කෙනෙක් සෙබියා ධර්මයෝ වදරණ ලදහ ද ? විනය දන්නා වූ ඔබගේ විනය නය අසව.

108. සුයඹන්ධු වූ බුදුරජුන් විසින් පන්සැත්තුවක් සෙබියා ධර්මයෝ වදරණ ලදහ. විනය දන්නා වූ මාගේ විනය නය අසව.

109. ඔබ විසින් යම්තාක් මොනොවට විවාරණ ලද්දේ ද ? මා විසින් යම්තාක් මොනොවට විසදන ලද්දේ ද, (ඒ තාක්ම) ප්‍රශ්න ඇසීමෙහි හෝ විසදීමෙහි හෝ කිසි අයුක්තෙක් නැත්තේ යි.

දෙවන ගාථා සංග්‍රහණිකය නිමි.

සෙදමොවනගාථා

1. අසංචාසො: භික්ඛුහි ච භික්ඛුනීහි ච
සමොහාගො: එකචේවා නහිං න ලබ්භති,
අවිපපවාසෙන අනාපතති
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිනා.
2. අවිසංජ්ජයං¹ අවෙහබ්බියං²
පඤ්ච වුත්තා මහෙසිනා,
විසංජේජනනස්ස පරිභුඤ්ජනනස්ස අනාපතති
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිනා.
3. දස පුඤ්ඤලො න වදාමි එකාදස විචජ්ජිය,
බුබ්බං ව්‍යදනනස්ස ආපතති පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිනා.
4. න උක්ඛිත්තතො: න ච පන පරිවාසිකො,
න සබ්බහිනො: න ච පන පකඛසබ්බකතො.
සමානසංචාසභුමියා සීතො:
කථනනුසිකකාය අසාධාරණො සීයා:
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිනා.
5. උපෙති ධම්මං පරිපුච්ඡමානො:
කුසලං අනුච්ඡපසංහිතං,
න ජීවති න මධො න නිබ්බුතො:
නං පුඤ්ඤලං කතමං වදනති බුද්ධා:
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිනා.
6. උබ්භකකතො න වදාමි අධො නාහිං විචජ්ජිය,
මෙථුනධම්මපච්චයා කථං පාරාජිකො සීයා:
පඤ්ඤා මෙසා කුසලෙහි විනතිනා.
7. භික්ඛු සඤ්ඤාචිකාය කුට්ටිං කරොති
අදෙසිතවනුක්ඛං පමාණාභික්ඛනනා,
සාරථං අපරික්ඛමනං අනාපතති
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිනා.
8. භික්ඛු සඤ්ඤාචිකාය කුට්ටිං කරොති
දෙසිතවනුක්ඛං පමාණිකා,
අනාරථං සපරික්ඛමනං ආපතති
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිනා.

1. අවිසංජ්ජකං - සීමු 1.
අවිසංජ්ජනං - ස්‍යා.
2. අවෙහබ්බිකං - සීමු 1.

සෙදමොවනගාථා

1. හික්ෂුන් හා උ හික්ෂුණින් හා ද පොහෝ පවුරුණු ආදි සංවාස නැත්තෙක් වෙයි. ඔහු කෙරෙහි සමහර (අකැප) සම්භොගයෙක් නො ලැබේ. සභාගාරසෙය්‍යාවෙන් ද ඇවැත් නො වේ. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය ලදරු පුත්‍ර හා මවු මෙහෙණ සඳහා යැ.)

2. මහර්ෂි වූ බුදුරජුන් විසින් වියදම් නොකට යුතු වූ ද නො බෙදිය යුතු වූ ද ගරු බඩු පසෙක් වදරණ ලදහ. ඒ බඩු වියදම් කරන්නාහට පරිභොග කරන්නාහට ද ඇවැත් නො වේ. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (හයෙහි සෙනසුන් රැක්ම පිණිස නො ගරු බඩු වියදම් කොට වැළඳීම නිදෙස් බව දක්වනු සඳහා යැ.)

3. (අවන්දිය) දඹපුද්ගලයන් ද නො කියමි. එකොළොස් වර්ජනීය පුද්ගලයන් ද නො කියමි. වැඩිමහලු මහණහු වදින්නහුට ඇවැත් වේ. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (සෙලු මහණ සඳහා යැ.)

4. උබෙවනීකම් කරණලදුයෙක් නො වෙයි. පිරිවෙස් වසන්නෙක් නො වෙයි. සධිසහෙද කළේත් නො වෙයි. තීර්ථකායතනයකට ගියේත් නො වෙයි. සමාන සංවාසක භූමියෙහි මැ සිටියේ ශික්ෂාවෙන් කෙසේ නම් අසමාන වන්නේ ද? මේ ප්‍රශ්නය විඥයින් විසින් සිතන ලදී. (කරනැවැම් වීරු මහණහු ක්ෂුර භාණ්ඩ පරිහරණය නොලැබීම සඳහා යැ.)

5. අර්ථයෙන් යුක්ත වූ කුලඋධර්මයන් පිළිවිසිමින් පිරිසට එළැඹෙන්නෙක් වේ. හෙ ජීවත් වන්නේ නො වෙයි. මළේත් නො වෙයි. පිරිනිවියේත් නො වෙයි. බුදුවර යෝ ඒ පුභුලා කවරෙකැයි වදරත් ද ? මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය නිර්මිත බුදුන් සඳහා යැ.)

6. අකු ඇටයෙන් මත්තෙහි ද, නැබින් යට ද (මෙවුන් දමක් ගැණ) නො කියමි. ඒ දෙපස හැර මෙවුන්දම් හෙතුවින් කෙසේ පරිජි වන්නේ ද ? මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය කවන්ධයා සඳහා යැ.)

7. මහණ තමා ඉල්වා ගත් උපකරණයෙන් නො දෙසු කුට්වාස්තු ඇති පමණ ඉක්ම වූ උවදුරු සහිත වූ උපවාර රහිත වූ කිළියක් කෙරේ. (ඔහුට එයින්) ඇවැත් නො වේ. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය තණ සෙවෙති කළ කිළිය සඳහා යැ.)

8. මහණ තමා ඉල්වා ගත් උපකරණයෙන් දෙසන ලද කුට්වාස්තු ඇති ප්‍රමාණවත් වූ උවදුරු රහිත වූ උපවාර සහිත වූ කිළියක් කෙරේ. (මේ හෙතුවෙන් ඔහුට) ඇවැත් වේ. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය ධනිය තෙරුන්ගේ කිළිය වැනි සියල්ල මැටිමුවා කිළිය සඳහා යැ.)

- 9. න කාසිකං කඤ්චි පයොගමාවරෙ
න වාපි වාචාය පරෙ භණ්ණොය,
ආපජේඡොය ගරුකං ඡේඡ්ඡවඤ්චං.
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 10. න කාසිකං වාවසිකඤ්ච කිඤ්චි
මනසාපි සනොනො න කරෙයො පාපං,
සො නාසිතො කිඤ්චි සුතාසිතො භවෙ
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 11. අනුලපනො මනුජෙන කෙනචි
වාචා ගිරං නොච පරෙ භණ්ණොය,
ආපජේඡොය වාවසිකං න කාසිකා
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 12. සිකකාපදා බුද්ධිවරෙන වණ්ණේතා
සඛිකාදිසෙසා චතුරො භවෙය්‍යං
ආපජේඡොය එකපපයොගෙන සබ්බෙ
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 13. උභො එකතො උපසම්පන්නා
උභින්නං භජ්ඣො විචරං පටිග්ගණ්ණොය,
සියා ආපතතිසො නානා
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 14. චතුරො ජනා සංවිධාය
ගරුභණ්ණං අවාගරං,
තයො පාරාජිකා එකො න පාරාජිකො
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 15. ඉඤ්චි ච අබහනනරෙ සියා
භික්ඛු ච බතිඤ්චා සියා,
ජිද්දං තසම් ඤරෙ නඤ්චි
මෙජ්ඣනධම්මපච්චයා,
කථං පාරාජිකො සියා
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 16. තෙලං මධුං ඵාණ්ණිකඤ්චාපි සපපිං
සාමං ගහෙත්වාන නිකම්පෙයො
අවිනිවතො සත්තාහෙ,
සති පච්චයෙ පරිභුඤ්ඤානනං ආපතති
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 17. නිසසග්ගියෙන ආපතති
සුඤ්ඤානෙ න පාවිතතිං,
ආපජ්ඡනනං එකතො
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.

9. කාසික වූ කිසියම් ප්‍රයෝගයකුත් නො කරන්නේ ය. වචනයෙන් අනුන්ට කිසිවකුත් නො කියන්නේ ය. (එහෙත්) ගරුක වූ පරිච්ඡි ඇවතට පැමිණෙන්නේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය වජ්ජපටිච්ඡාදක මෙහෙණ සදහා යැ).

10. සත්පුරුෂ තෙමේ කයින් ද, වචනයෙන් ද පවක් නො කරන්නේ ය. සිතිහුදු කිසි පවක් නො කරන්නේ ය. නසන ලද හෙතෙමේ කුමක් හෙයින් මොනවට නසන ලද්දේ වන්නේ ද, මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය පණ්ඩකාදි එකොළොස් අභව්‍ය පුද්ගලයන් සදහා යැ).

11. කිසියම් මිනිසක්හු සමඟ කථා නො කරන්නේ කිසි වචනයක් මෙරමාහට නො බණන්නේ ද වෙයි. එහෙත් කායද්වාරික නො වූ වාග්ද්වාරික ඇවැතකට පැමිණෙන්නේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය පොහෝගෙයි සාපත්තික වූ තුෂණිමභුත වන මහණහු සදහා යැ).

12. බුදුරජුන් විසින් වර්ණනා කරණ ලද (පණවන ලද) සභවෙසෙස් සිකපදයෝ සතරෙක් වන්නාහ. ඒ සියල්ලට එක් පියොවින් අවදනේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය අරුණොද්ගමනයෙහි අන් ගමකට ඇතුළත් නදියක පරතෙරට පැමිණි මෙහෙණහු සදහා යැ).

13. දෙදෙනෙක් එක් එක් පක්ෂයෙන් උපසපන් වූහ. ඒ දෙදෙනාගේ අතින් යමෙක් සිවුරක් පිළිගන්නේ නම්, (ඔහුට) වෙන් වෙන් ඇවැත් වන්නේ ය. මේ මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය එකතො උපසම්පන්න මෙහෙණන් දෙදෙනකු සදහා යැ).

14. සතර දෙනෙක් (ඔවුනොවුන්ට) විධාන කොට ගණ ගරු බඩුවක් යොරා ගත්හ. (ඔවුනතුරෙන්) තිදෙනෙක් පරිච්ඡි වූහ. එකෙක් පරිච්ඡි නො විය. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය සාහත්ථික ආණන්තික හෙදයෙන් කියන ලදී.)

15. ස්ත්‍රියක් තොමෝත් ඇතුළු ගෙයි වන්නී ය. මහණෙක් තෙමේත් ගෙයින් පිටත වන්නේ ය. ඒ ගෙයි සිදුරෙක් නැත. (එසේ කල්හි) මෙවුන්දම් හෙතුවෙන් කෙසේ පරිච්ඡි වන්නේ ද, මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී (මේ ගෙය පිළියෙන් කළ බැවිනි.)

16. තෙල් යැ, මී යැ, උක්පැණි යැ, ගිතෙල් යැ, යන මේ ද්‍රව්‍යයන් තෙමේ පිළිගෙන තබන්නේ ය. සන් දින ඉකුත් නො වූ කල්හි ම ප්‍රයෝජනයක් ඇති කල්හි වළදන්නහුට ඇවැත් වේ. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය ලිභු පෙරැළි වුවන් සදහා යැ.)

17. නියඟි පවිති ඇවැතට ද, ශුද්ධ පවිති ඇවැතට ද එකවට පැමිණෙන්නේ වන්නේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය සභසකු සිවුරුවලින් එකවර දෙකක් ගන්නා මහණ සදහා යැ).

- 18. භික්ඛු සියා විසතීයා සමාගතා:
කමමං කරෙය්සං සමග්ගසඤ්ඤිනො,
භික්ඛු සියා දාදසයොථහෙ සිනො:
කමමඤ්ච නං කුපෙපය්ස වග්ගපච්චයා.
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතීතා.
- 19. පදවිභිභාරමනෙතන වාචාය භණ්ණිතෙන ව,
සබ්බානි ගරුකානි සපපටිකමානි,
චතුසට්ඨි අපතනියො අපචේජය්ස එකතො:
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතීතා.
- 20. නිවඤ්චො අනතරවාසකෙන,
දිගුණං සඛිකාටිපාරාතො:
සබ්බානි තානි නිසුග්ගියානි භොනති
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතීතා.
- 21. න වාපි ඤාතති න ච කමමවාචා:
න චෙහි භික්ඛුති ජිහො අවොච
සරණගමනමපි න තස්ස අපී,
උපසම්පනො උපසම්පද චස්ස අකුප්පා:
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතීතා.
- 22. ඉපීං හනෙ න මාතරං පුරිසඤ්ච න පිතරං,
හනෙය්ස අනරියං මනෙදු තෙන වානනතරං චුසෙ,
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතීතා.
- 23. ඉපීං හනෙ ච මාතරං පුරිසඤ්ච පිතරං හනෙ,
මාතරං පිතරං හනාමා න තෙනානනතරං චුසෙ ;
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතීතා.
- 24. අවොදසිනා අසාරසිනා:
අසමමුඛිභුතස්ස කරෙය්ස කමමං,
කතඤ්ච කමමං පුකතං භවෙය්ස
කාරකො ච සඛෙසා අනාපතනිකො සියා:
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතීතා.
- 25. චොදසිනා සාරසිනා:
සමමුඛිභුතස්ස කරෙය්ස කමමං
කතඤ්ච කමමං අකතං භවෙය්ස
කාරකො ච සඛෙසා සාපතනිකො සියා:
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතීතා.
- 26. ඡිද්දනතස්ස අපතති ඡිද්දනතස්ස අනාපතති,
ඡාදෙදනතස්ස අපතති ඡාදෙදනතස්ස අනාපතති ;
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතීතා.
- 27. සච්චං භණ්ණෙනා ගරුකං මුසා ච ලුහු භාසතො,
මුසා භණ්ණෙනා ගරුකං සච්චඤ්ච ලුහු භාසතො ;
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතීතා.

18. භික්ෂුහු විංශති වර්ග වූවාහු රැස්වන්නාහු ය. සමග්‍ර සංඥ ඇත්තාහු සඩ්ධ කර්මය කරන්නාහ. මහණෙක් දෙළොස් යොදුනෙක්හි සිටියේ වන්නේ ය. වර්ග හෙතුවෙන් ඒ කර්මය ද කොපා වන්නේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය බාරාණසී ආදිය වැනි විශාල නගරයන්හි ග්‍රාමසීමාව සඳහා කියන ලදී.)

19. පදවිනිභාර මාත්‍රයෙන් ද, වචනයෙන් කියූ පමණින් ද ප්‍රතිකර්ම සහිත වූ සියලුම සුසැටක් ගරු ඇවැතුන්ට එකවර පැමිණෙන්නේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය සඤ්චරිත්තය සඳහා කියන ලදී.)

20. අදනා සිවුරෙන් හදනා ලද්දේ සහළ සිවුර උතුරුසහසිවුර හා එක්කිරීමෙන් ද්විගුණ කොට පොරෝනා ලද්දේ (ඒ තුන් සිවුර කඩින් වෙන් වූයේ) ඒ සියලු සිවුරු නිසිව වෙන්. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය නො නැ මෙහෙණක ලවා සිවුරු දෙවීම සඳහා කියන ලදී.)

21. ඤත්තිය ද නැත. කර්මවාක්‍යය ද නැත. සර්වඥ තෙමේ “එව මහණැ” යි නො වදලේ ය. ඔහුට සරණාගමනොපසම්පදාව ද නැත. (එහෙත්) උපසපන් යැ’ ඔහුගේ උපසම්පදාව ද අකොපා වේ. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මහාපජාපති ගොතමීයගේ අෂ්ටගුරුධර්ම ප්‍රතිග්‍රහණ උපසම්පදාව සඳහා කියන ලදී.)

22. ස්ත්‍රියක නසන්නේ ය. (එහෙත්) මව නො වෙයි. පුරුෂයකුදු නසන්නේ ය. (එහෙත්) පියා නො වෙයි. අඤ්ජාපුද්ගල තෙමේ මෙසේ ආයාඪී නො වූ ස්ත්‍රියක හෝ පුරුෂයකු හෝ නසන්නේ ය. ඒ නැසීම් හෙතුවෙන් ආනන්තයාඪීකර්මය ස්පර්ශ කරන්නේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය කර්මවිපාක හෙතුවෙන් ලිඛිත පරිවර්තනයෙන් ස්ත්‍රී වූ පියා ද පුරුෂ වූ මව ද නසන්නහු සඳහා කියන ලදී.)

23. මව වූ ස්ත්‍රිය ද නසන්නේ ය. පිය වූ පුරුෂයා ද නසන්නේ ය. මෙසේ මව ද පියා ද නසා ඒ කර්මය හෙතුවෙන් ගණ ආනන්තයාඪී කර්මය ස්පර්ශ නො කරන්නේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය මීනිස් වැ සිට කිරිසන් වූ දෙමවුපියන් නසන්නවුන් සඳහා කියන ලදී.)

24. වොදනා නො කොට සිහි නො කරවා හමු නොවුවහුට කර්මය කරන්නේ ය කරණ ලද කර්මය මොනවට කරණ ලද වන්නේ ය. කාරක සඩ්ධ තෙමේ ද ආපත්ති රහිත වන්නේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය දකයකු ලවා උපසපන් කරවීම සඳහා කියන ලදී.)

25. වොදනා කොට සිහි කරවා හමුවුවහුට කර්මය කරන්නේ ය. කරණ ලද කර්මය ද නො කරණ ලද වන්නේ ය. කාරකසඩ්ධ තෙමේ ද ආපත්ති සහිත වේ. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය පණ්ඩකාදීන්ගේ උපසම්පදාව සඳහා කියන ලදී.)

26. රුක් ඇ සිදින්නහුට ඇවැත් වේ. කෙස් ඇ සිදින්නහුට ඇවැත් නො වේ. (ඇවැත් ආ) වසන්නහුට ඇවැත් වේ. (ගේදෙර) වසන්නහුට ඇවැත් නො වේ. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී.

27. සත්‍යය කියන්නේ ගරු ඇවැත්ට පැමිණෙයි, බොරු කියන්නහුට ලුහු ඇවැත් වෙයි, බොරු කියන්නේ ගරු ඇවැත්ට පැමිණෙයි, සත්‍ය කියන්නහුට ලුහු ඇවැත් වේ. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී.

- 28. අඛිට්ඨිනං රජනාය රතනං
කපසකනමපි සතනං,
පරිභුඤ්ජනාසං ආපතති
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 29. අත්ඛතනෙ සුරියෙ භික්ඛු මංසාති බාදති
න උමමතතකො න ච පන ඛිතතවිතෙනා,
න වාපි සො වේදනට්ටො භවෙය්‍ය
න චස්ස භොති ආපතති,
සො ච ධම්මො සුගතෙන දෙසිතො
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 30. න රතතවිතෙනා න ච පන ථේය්‍යවිතෙනා
න වාපි සො පරං මරණාය වෙනසි,
සලාකං දෙනතස්ස භොති ඡේජ්ජං
පටිග්ගණනනාසං ථුලලච්චයං
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 31. න වාපි ආරඤ්ඤකං සාසඛකසමමනං
න වාපි සඛෙසන සමමුති දින්නා,
න චස්ස කාසිනං අත්තං තත්තෙච
චීවරං නිකඛිපිත්වා ගවේජ්ජය්‍ය අඛිසියොජ්ජනං
තත්තෙච අරුණං උග්ගච්ජනනාසං අනාපතති
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 32. කාසිකාති න වාචසිකාති
සඛබ්බාති නානාවඤ්ඤාති,
අපුබ්බං අචරිමං ආපජේජ්ජය්‍ය එකතො
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 33. වාචසිකාති න කාසිකාති
සඛබ්බාති නානාවඤ්ඤාති,
අපුබ්බං අචරිමං ආපජේජ්ජය්‍ය එකතො
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 34. තිස්සිජ්ජියො මෙථුනං තං න සෙවෙ
තයො පුරිසෙ තයො ච අනරියපණ්ඩකො,
න වාචරෙ මෙථුනං බ්‍යඤ්ජනසම්මං
ඡේජ්ජං සියා මෙථුනධම්මපච්චයා,
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.
- 35. මාතරං චීවරං යාවෙ භො ච සඛසංඝං¹ පරිණතං,
තෙනස්ස භොති ආපතති අනාපතති ච ඤ්ඤතකො;
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.

1. { සඛෙස - සිඤ්ඤ 2. මජ්ඣ. }
 { භො වෙ සඛසංඝ - සිඤ්ඤ 1. }

28. ඉටන ලද්ද වූ ද කැපරදනින් රඳන ලද්ද වූ ද කප්බින්දු තබන ලද්ද වූ ද (සිවුරක්) පිරිබෝ කරන්නහුට ඇවැත් වේ. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය පළමු පරිභොග කරමින් සිටිය දී නිසඟි වූ සිවුර නො නිසඳ පරිභොග කරන්නහු සඳහා කියන ලදී.)

29. හිරු අවටට ගිය කල්හි මහණ තෙමේ මස් අනුභව කරයි. උමතුළුවෙක් ද නො වෙයි. පෙරළි සිතැත්තේ ද නො වෙයි. හෙතෙමේ වේදනායෙන් පෙළුනෙක් ද නො වන්නේ ය. (එහෙත්) ඔහුට ඇවැත් නො වේ. ඒ ධර්මය ද බුදුරජුන් විසින් දෙශනා කරන ලද්දේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය වමාරා කන මහණහු සඳහා කියන ලදී.)

30. මෙවුන්දමරායෙන් රත් වූ සිතැත්තේ නො වෙයි. සොරසින් ඇත්තේ ද නො වෙයි. හෙතෙමේ මෙරමා නසනු පිණිස ද නො සිතී ය. ලහ දෙන්නහුට පරිච්චි වෙයි. පිළිගන්නහුට ධුලැසි වේ. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (සඬසහෙදයෙහි ලහ ගැන්වීම සඳහා කියන ලදී.)

31. සැක සහිත යැ යි සම්මත වූ වනසෙනසුනෙක් ද නො වෙයි. බිඳුනු සහනු විසින් අවිජ්ජවාසසම්මුතිය දෙන ලද්දී නො වෙයි. ඒ දුග්ගලයා විසින් කඨිනයෙක් නො අතුරණ ලද්දේ ය. සැක සහිත යැ යි සම්මත වනසෙනසුනක් නො වූ තත්හි ම සිවුර තබා අඬ යොදනක් තැන් යන්නේ ය. එහි ම අරුණ නගන්නහුට ඇවැත් නො වේ. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය මනාව පිහිටි නුගරුක් වැනි එක් කුලයක්හුගේ රුක්මුල සඳහා කියන ලදී.)

32. කයින් සිදු වෙති. වචනයෙන් සිදු නො වෙති. සියල්ලෝ වෙන් වෙන් වූ වස්තු ඇත්තාහු වෙත්. පෙර පසු නො වූ එකවර (සභවෙසෙස්) අවදනේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය බොහෝ මාගමුන්ගේ කෙස් හෝ ඇඟිලි හෝ එකට අල්වා සභවෙසෙස් අවදනහු සඳහා කියන ලදී.)

33. වචනයෙන් සිදු වෙති. කයින් සිදු නො වෙති. වෙන් වෙන් වූ සියලු ඇවැතුන්ට පෙර පසු නො වූ එකවර පැමිණෙන්නේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය “සබ්බාව කුමහෙ සිබරණියෝ” යනාදි විසින් කුළුල් තෙපුල් කියන්නහු සඳහා කියන ලදී.)

34. මිනිස්, නො මිනිස්, තිරිසන් විසින් ස්ත්‍රිහු තිදෙනෙකි. (ඔවුන් හා) ඒ මෙමුද්‍රන සෙවනය ද නො කරන්නේ ය. මිනිස්, නො මිනිස්, තිරිසන් යන තුන් පුරුෂයන් වෙත ද, උභතොබාඤ්ජනකසඬබ්බාත අනායඨියන් තිදෙන වෙත ද, පණ්ඩකයන් තිදෙන වෙත ද එළඹ මෙවුන්දම් සෙවුනේ ද නො වෙයි. ලම්බි මුදුපිට්ඨිකාදි අනුලොමී පාරාජික වස්තුවෙහි ද මෙවුන්දම් නො හැසිරෙන්නේ ය. (එහෙත්) මෙමුද්‍රන ධර්ම හෙතුවෙන් පරිච්චි වන්නේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය අෂ්ට වස්තූක පාරාජිකාව සඳහා කියන ලදී.)

35. මවගෙන් සිවුරක් ඉල්ලන්නේ ය. සඬසයාහට පිරිනමන ලද්දෙක් ද නො වෙයි. නැයන් විනවීමෙහි ඇවැත් නො වේ. ඔහුට කවර ශික්ෂාපදයෙකින් ඇවැත් වේ ද, මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය පිට්ඨිසමය නම් වූ ඉල්මස පසළොස්වක පටන් පොසොන් පසළොස්වක තෙක් සත් මස තුළ වස්සික-සාටික වීචරය පිණිස සතුප්පාදකරණය සඳහා කියන ලදී.)

- 36. කුඳො ආරාධනො හොති කුඳො හොති ගරතියො;
අඵ කො නාම සො ධම්මො, යෙන කුඳො පසංසියො;
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.

- 37. කුට්ඨො ආරාධනො හොති කුට්ඨො හොති ගරතියො,
අඵ කො නාම සො ධම්මො, යෙන කුට්ඨො ගරතියො
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.

- 38. සඛිකාදිසෙසං ථුලලච්චයං
පාවිතතියං පාරිදෙසනීයං,
දුක්ඛං ආපජේය්‍ය එකතො
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.

- 39. උභො පරිපුණ්ණවිසතිවස්සා
උභින්නං එකුපජ්ඣායො,
එකාවරියො එකා කම්මවාචා
එකො උපසම්පන්නො එකො අනුපසම්පන්නො
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.

- 40. අකපකතං නාපි රජනාය රතතං
තෙන නිව්ඤ්ඤා යෙන කාමං චජේය්‍ය,
න වස්ස හොති ආපතති
සො ච ධම්මො, සුගතෙන දෙසිතො
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.

- 41. න දෙති න පටිගණ්හාති පටිග්ගහො තෙන න විජ්ජති,
ආපජ්ජති ගරුකං න ලුහුකං තඤ්ඤා පරිභොගපච්චයා;
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.

- 42. න දෙති න පටිගණ්හාති පටිග්ගහො තෙන න විජ්ජති,
ආපජ්ජති ලුහුකං න ගරුකං තඤ්ඤා පරිභොගපච්චයා;
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.

- 43. ආපජ්ජති ගරුකං සාවසෙසං
ජාදෙති අනාදරියං පටිච්ච,
න භික්ඛුතී නො ච ථුසෙය්‍ය වජ්ජං
පඤ්ඤාමෙසා කුසලෙහි විනතිතා.

සෙදමොවනගාථා නිමිතිතා.

36. කිපියේ සිත් ගන්නේ වෙයි, කිපියේ ගැඹහිය යුත්තේ වෙයි, යම් කරුණෙකින් කිපියේ පැසැසිය යුත්තේ වේ ද, වැළියු එබඳු වූ ඒ ධර්මය තෙමේ කවරේ ද ? මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී.

37. තුටුටුයේ සිත් ගන්නේ වෙයි, තුටුටුයේ ගැරහිය යුත්තේ වෙයි, යම් කාරණයෙකින් තුටුටුයේ ගැරහිය යුත්තේ වේ ද ? වැළියු ඒ ධර්මය තෙමේ කවරේ ද ? මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මේ ගාථා දෙක තීර්තථකයන්ගේ වන කියන ලදී.)

38. සභවෙසෙස යැ, පුලුසි යැ, පච්චි ය, පිළිදෙස්නී යැ, දුකුලා යැ යන මේ ඇවැතුන්ට එකවර අවදනේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය මෙවුන්දමාරායෙන් තෙත් වූ මෙහෙණක් එසේ වූ පිරිමියකු අතින් අහරක් ගෙණ මිනිස්මස් ලුණු පිණි බොජුන් හා සෙසු අකැපමස් හා සමග හනා වළඳා ද, ඇය සඳහා කියන ලදී.)

39. දෙදෙන ම පිරිපුන් විසි වයස් ඇත්තාහ. දෙදෙනාහටම එක්ම උපාධ්‍යාය-යෙක් වෙයි. එක් ම ආවායායෙක් වෙයි. එක් ම කර්මවාකායෙක් වෙයි. (එහෙත්) එකෙක් උපසම්පන්න යැ, එකෙක් අනුපසම්පන්න යැ. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය අහස්හි සිටි හෙරණහු සඳහා කියන ලදී.)

40. (යම් සිවුරක්) කප්බින්නේ නො තබන ලද ද, කැපරදනින් නො රදනා ලද ද, ඒ සිවුරෙන් හඳනා ලද්දේ කැමැති තැනකට යන්නේ ද, ඒ මහණහට ඇවැත් නො වේ. ඒ ධර්මය තෙමේක් බුදුරජුන් විසින් දෙසන ලද්දේ ය. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය අසිඳගත් සිවුරු ඇති මහණහු සඳහා කියන ලදී.)

41. මෙහෙයන තැනැත්තී නො දෙයි, මෙහෙයනු ලැබූ තැනැත්තී මෙහෙයන මෙහෙණ අතින් නො පිළිගනීයි. ඒ කාරණයෙන් (මෙහෙයන තැනැත්තිය අතින් මෙහෙයනු ලැබූ මෙහෙණගේ) පිළිගැන්මක් නැත. එහෙත් ගරු ඇවැත්ට පැමිණෙයි. ලුහු ඇවැත්ට නො පැමිණේ. හෙද පිරිබෝ කිරීම හේතුවෙනි. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය මෙවුන්දමාරායෙන් තෙත් වූ පිරිමියකු අතින් අහරක් පිළිගැනීමට මෙහෙණක මෙහෙයන මෙහෙණ සඳහා කියන ලදී.)

42. තොමෝ නො දෙයි. අන් තැනැත්තිය ද නො පිළිගනීයි. ඒ කාරණයෙන් පිළිගැන්මක් නැත. එහෙත් ලුහු ඇවැත්ට පැමිණෙයි, ගරු ඇවැත්ට නො පැමිණේ. එද පිරිබෝ කිරීම හේතුවෙනි. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙවුන්දමාරායෙන් තෙත් වූ පිරිමියකු අතින් දියදහැටි පිළිගැනීමට මෙහෙණක මෙහෙයන මෙහෙණ සඳහා කියන ලදී.)

43. සාවශෙෂ වූ ගරු ඇවැත්ට පැමිණෙයි. අනදරය පිණිස (ඇවැත්) සභවාලයි. ඕ මෙහෙණක් නො වේ. (ඇවැත් සැහවීමෙන්) වරදක් ද නො පහස්නේ යි. මේ ප්‍රශ්නය විනයඥයන් විසින් සිතන ලදී. (මෙය උබෙවනිකම් කරණ ලද මහණහු සඳහා කියන ලදී.)

තසුදුනං :

1. අසංවාසො අවිසුඤ්ඤා දස ව අනුකම්පනකො,
උපෙති ධම්මං උබහකකං තතො සඤ්ඤා විතා දුවෙ.
2. න කාසිකඤ්ඤා ගරුකං කාසිකං සුභාසිතං¹.
අනාලපනො: සිකඛා ව උභො ව චතුරෙ ජනා.
3. ඉති තෙලඤ්ඤා නිසුඤ්ඤා හිනඤ්ඤා ව පදවිතියො,
නිව්ඤ්ඤා ව න ව පඤ්ඤානි න මාතරං පිතරං හනෙ
4. අවොදසිතා වොදසිතා ජ්ඣනනං සච්චමෙව ව,
අධිට්ඨිතඤ්ඤාඤ්ඤානෙ න රතනං න වාරඤ්ඤාකං.
5. කාසිකා වාචසිකා ව නිසුඤ්ඤා වාපි මාතරං,
කුඤ්ඤා ආරඤ්ඤා කො තුට්ඨො සභිකාදිසෙසා ව උභො.
6. අකපපකනං න දෙති න දෙනාපජ්ඣතෙ ගරුං,
සෙදමොචනිකා ගාථා පඤ්ඤා විඤ්ඤා විතා විතා²

1. කම්මටගෙයා

1. වතතාරි කම්මානි : අපලොකනකම්මං, ඤානතිකම්මං, ඤානතිදුකිය කම්මං, ඤානතිචතුර්කම්මං ඉමානි වතතාරි කම්මානි කතීභාකාරෙති විපජ්ජනති, ඉමානි වතතාරි කම්මානි පඤ්ඤාභාකාරෙති විපජ්ජනති : වජ්ජනො වා, ඤානතිතො වා, අනුසාවනතො වා, සීමතො වා, පරිසතො වා.

2. කථං වජ්ජනො කම්මානි විපජ්ජනති : සමමුඛාකරණීයං කම්මං අසමමුඛා කරොති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. පටිපුච්ඡා කරණීයං කම්මං අපටිපුච්ඡා කරොති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. පටිඤ්ඤාය කරණීයං කම්මං අපටිඤ්ඤාය කරොති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. සතිවිනායාරහස්ස අමුලභවිනං දෙති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. අමුලභවිනායාරහස්ස තස්ස පාපියසිකාකම්මං කරොති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. තස්ස පාපියසිකාකම්මාරහස්ස තජ්ජනීයකම්මං කරොති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. තජ්ජනීයකම්මාරහස්ස නියස්සකම්මං කරොති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. නියස්සකම්මාරහස්ස පබ්බාජනීයකම්මං කරොති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. පබ්බාජනීයකම්මාරහස්ස පටිසාරණීයකම්මං කරොති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. පටිසාරණීයකම්මාරහස්ස උකෙඛපතීයකම්මං කරොති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. උකෙඛපතීයකම්මාරහස්ස පරිවාසං දෙති වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. පරිවාසාරහං මූලාය පටිසාසනී වජ්ජවිපන්නං අධම්මකම්මං. මූලායපටිසාසනාරහස්ස

1. න වාචසිකං - සීමු, මජ්ඣං.
2. විඤ්ඤානි විතා විතා - සීමු 2. මජ්ඣං.

එහි නාමාවලිය :

අසංචය යැ, අවිස්සජ්ජික යැ, දස (සුග්ගල) යැ, අනුක්ඛිත්තක උපෙතිධම්ම උබ්භක්ඛක තුණ යැ, සඤ්ඤවිකා දෙක යැ.

න කායික ගරුක යැ, න කායික සුභාසිත යැ, අනාලපන්න යැ, සික්ඛා යැ, උභො යැ, චතුරොජනා යැ.

ඉන්ථී යැ, තෙල යැ, නිස්සග්ගිය යැ, භික්ඛු යැ, පදවිති යැ, නිවන්ට යැ, න වාපිඤ්ඤානිය න මාතර පිතර යැ, භනෙ යැ.

අවොදයිත්වා යැ, වොදයිත්වා යැ, ඡින්නදන්න යැ, සචච යැ, අධිට්ඨිත යැ, අත්ථංගත යැ, නරන්න යැ, න වාපි ආරඤ්ඤක යැ, කායිකා යැ, වාවසිකා යැ, තිස්සිත්ථී යැ, මාතර යැ, ඤද්ධ ආරාධක යැ, තුට්ඨ ආරාධක යැ, සඬ්ඝාදිසෙස යැ, උභො යැ.

අකප්පකත යැ, න දෙති යැ, ආපජ්ජති ගරුක යැ, යන ප්‍රශ්නයෝ විනයඤ්ඤාත් විසින් ප්‍රකාශ කරණ ලද සෛදමොවනික ගාථාවෝ වෙති.

1. කම්වර්ගය

1. කර්ම සතරෙකි : අපලොකන කර්ම යැ, ඤන්ති කර්ම යැ, ඤන්තිදුකිය කර්ම යැ, ඤන්තිචතුන්ට කර්ම යැ යි. මේ සතර කර්මයෝ කෙතෙක් අයුරෙකින් කොපා වෙන් ද ; මේ සතර කර්මයෝ පස් අයුරෙකින් කොපා වෙති. වස්තුවෙන් හෝ ඤන්තියෙන් හෝ අනුශ්‍රාවණයෙන් හෝ සීමායෙන් හෝ පිරිස වසයෙන් හෝ යැ.

2. වස්තුවෙන් කර්මයෝ කෙසේ කොපා වෙන් ද යත් : හමුයෙහි කටයුතු කර්මය නො හමුයෙහි කෙරෙයි. වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. පිළිවිස කටයුතු කර්මය නො පිළිවිස කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. ප්‍රතිඤ්ඤාත් කටයුතු කර්මය අප්‍රතිඤ්ඤාත් කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. සතිවිනයට සුදුසු වුවහුට අමුල්භවිතය දෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. අමුල්භවිතයට සුදුසු වුවහුට තස්සපාපියාසිකාකර්මය කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. තස්සපාපියාසිකා කර්මයට සුදුසු වුවහුට තජ්ජනිය කර්මය කෙරෙයි. වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. තජ්ජනිය කර්මයට සුදුසු වුවහුට නියස්සකර්මය කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. නියස්ස කර්මයට සුදුසු වුවහුට පබ්බාජනිය කර්මය කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්මකර්මය වෙයි පබ්බාජනිය කර්මයට සුදුසු වුවහුට පටිසාරණිය කර්මය කෙරෙයි. වස්තුවිපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. පටිසාරණිය කර්මයට සුදුසු වුවහුට උක්ඛෙපනිය කර්මය කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. උක්ඛෙපනිය කර්මයට සුදුසු වුවහුට පටිච්චාසය දෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. පටිච්චාසයට සුදුසු වුවහුට මූලාස-පටිකස්සනය කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. මූලාසපටිකස්සනයට

මානත්තං දෙති ව්‍යුච්චන්තං අධිමකමං. මානත්තාරහං අබෙහති ව්‍යුච්චන්තං අධිමකමං. අබ්භානාරහං උපසමාදෙති ව්‍යුච්චන්තං අධිමකමං. අනුපොසථෙ උපොසථං කරෙති ව්‍යුච්චන්තං අධිමකමං. අපචාරණං පචාරෙති. ව්‍යුච්චන්තං අධිමකමං. එවං ව්‍යුච්චන්තො කමොති විපජ්ජන්ති.

3. කථං ඤාතතිතො කමොති විපජ්ජන්ති : පඤ්චභාකාරෙති ඤාතතිතො කමොති විපජ්ජන්ති. ව්‍යුච්චං න පරමසති, සඛ්ඛං න පරමසති, පුග්ගලං න පරමසති, ඤාතතිං න පරමසති, පච්ඡා ඤාතතිං ධපෙති, ඉමෙති පඤ්චභාකාරෙති ඤාතතිතො කමොති විපජ්ජන්ති.

4. කථං අනුසාවන්තො කමොති විපජ්ජන්ති ; පඤ්චභාකාරෙති අනුසාවන්තො කමොති විපජ්ජන්ති : ව්‍යුච්චං න පරමසති, සඛ්ඛං න පරමසති, පුග්ගලං න පරමසති, සාවන්තං භාපෙති, අකාලෙ සාවෙති, ඉමෙති පඤ්චභාකාරෙති අනුසාවන්තො කමොති විපජ්ජන්ති.

5. කථං සීමන්තො කමොති විපජ්ජන්ති : එකාදසති ආකාරෙති සීමන්තො කමොති විපජ්ජන්ති : අතීඤ්ඤකං සීමං සමන්තති, අතීමහතිං සීමං සමන්තති, බණ්ඩනිමිත්තං සීමං සමන්තති, ඡායානිමිත්තං සීමං සමන්තති, අනිමිත්තං සීමං සමන්තති, බතිසීමෙ සීතො සීමං සමන්තති, නදියං සීමං සමන්තති, සමුද්දෙ සීමං සමන්තති, ජාතස්සරෙ සීමං සමන්තති, සීමාය සීමං සමන්තති, සීමාය සීමං අජෙඤ්ඤාජරති. ඉමෙති එකාදසති ආකාරෙති සීමන්තො කමොති විපජ්ජන්ති.

6. කථං පරිසන්තො කමොති විපජ්ජන්ති : ද්වාදසති ආකාරෙති පරිසන්තො කමොති විපජ්ජන්ති : චතුචග්ගකරණෙ කමෙම යාවතිකා භික්ඛු කමමපත්තා තෙ අනාගතා භොන්ති, ඡන්දරහානං ඡන්දෙ අනාභටො භොති, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසන්ති, චතුචග්ගකරණෙ කමෙම යාවතිකා භික්ඛු කමමපත්තා තෙ අනාගතා භොන්ති, ඡන්දරහානං ඡන්දෙ අනාභටො භොති, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසන්ති, පඤ්චවග්ගකරණෙ කමෙම -පෙ- දසචග්ගකරණෙ කමෙම -පෙ- විසතිචග්ගකරණෙ කමෙම යාවතිකා භික්ඛු කමමපත්තා තෙ අනාගතා භොන්ති, ඡන්දරහානං ඡන්දෙ අනාභටො භොති, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසන්ති, විසතිචග්ගකරණෙ කමෙම යාවතිකා භික්ඛු කමමපත්තා තෙ අනාගතා භොන්ති, ඡන්දරහානං ඡන්දෙ අනාභටො භොති, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසන්ති, විසතිචග්ගකරණෙ කමෙම -පෙ- යාවතිකා භික්ඛු කමමපත්තා තෙ අනාගතා භොන්ති. ඡන්දරහානං ඡන්දෙ අනාභටො භොති, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසන්ති, ඉමෙති ද්වාදසති ආකාරෙති පරිසන්තො කමොති විපජ්ජන්ති.

සුදුසු වුවහොත් මානව දෙය, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. මානව සුදුසු වුවහොත් අභිමාන කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. අභිමානයට සුදුසු වුවහොත් උපසපන් කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. නොපොහෝ දිනයෙහි පොහොය කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. නොපවුරුණු දිනයෙහි පවාරණය කෙරෙයි, වස්තුවිපන්න අධර්ම කර්මය වෙයි. මෙසේ වස්තුවිපන්න කර්මයේ කොපය වෙත්.

3. ඤාතියෙන් කර්මයේ කෙසේ කොපය වෙත් ද යත් : පස් අයුරෙකින් ඤාතියෙන් කර්මයේ කොපය වෙත්, වස්තුව පරාමර්ශනය නො කෙරෙයි. සභිසයා පරාමර්ශනය නො කෙරෙයි. පුද්ගලයා පරාමර්ශනය නො කෙරෙයි. ඤාතිය පරාමර්ශනය නො කෙරෙයි. පසු වූ හෝ ඤාතිය තබයි. මේ පස් අයුරින් ඤාතියෙන් කර්මයේ කොපය වෙත්.

4. අනුශ්‍රාවණයෙන් කර්මයේ කෙසේ කොපය වෙත් ද යත් : පස් අයුරෙකින් අනුශ්‍රාවණයෙන් කර්මයේ කොපය වෙත්. වස්තුව පරාමර්ශනය නො කෙරෙයි. සභිසයා පරාමර්ශනය නො කෙරෙයි. පුද්ගලයා පරාමර්ශනය නො කෙරෙයි. ඇස්වීම පිරිහෙළයි, නො කල්හි හෝ අස්වයි. මේ පස් අයුරෙන් අනුශ්‍රාවණයෙන් කර්මයේ කොපය වෙත්.

5. සීමායෙන් කර්මයේ කෙසේ කොපය වෙත් ද යත් : එකොළොස් අයුරෙකින් සීමායෙන් කර්මයේ කොපය වෙත්. ඉතා කුඩා සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි. ඉතා මහත් සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි. අසට්ඨ නිමිති ඇති සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි. සෙවණලු නිමිති කොට ඇති සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි. නිමිති රහිත වූ සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි. සීමාවෙන් බැහැර සිටියේ සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි. නදියෙහි සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි. සමුද්‍රයෙහි සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි. විලෙහි සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි. සීමායෙන් සීමාව මුසු කෙරෙයි. සීමායෙන් සීමාව යටපත් කෙරෙයි. මේ එකොළොස් අයුරින් සීමායෙන් කර්මයේ කොපය වෙත්.

6. පිරිස වශයෙන් කර්මයේ කෙසේ කොපය වෙත් ද යත් : දෙළොස් අයුරෙකින් පිරිස වශයෙන් කර්මයේ කොපය වෙත්. වතුචර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්ම ප්‍රාප්තයෝ ද ඔහු නො පැමිණියාහු වෙති. ඡන්දයට සුදුස්සන්ගේ ඡන්දය නො ගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. සම්මුඛ වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙති. වතුචර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්ම ප්‍රාප්තයෝ ද ඔහු පැමිණියාහු වෙති. ඡන්දයට සුදුස්සන්ගේ ඡන්දය නො ගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. සම්මුඛ වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙති. පඤ්චවර්ගකරණ කර්මයෙහි . . . දඬුවර්ග කරණ කර්මයෙහි . . . විංශතිවර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්ම ප්‍රාප්තයෝ ද ඔහු නොපැමිණියාහු වෙති. ඡන්දයට සුදුස්සන්ගේ ඡන්දය නො ගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. සම්මුඛ වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙති විංශතිවර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්මප්‍රාප්තයෝ ද ඔහු පැමිණියාහු වෙති. ඡන්දයට සුදුස්සන්ගේ ඡන්දය නො ගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. හමු වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙති විංශතිවර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්මප්‍රාප්තයෝද ඔහු පැමිණියාහු වෙති. ඡන්දයට සුදුස්සන්ගේ ඡන්දය ගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. හමු වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙති. මේ දෙළොස් අයුරින් පිරිස වශයෙන් කර්මයේ කොපය වෙත්.

7. විකුට්ඨකරණේ කමෙම වතතාරේ භික්ඛු පකතතතා කමමපතතා, අවසෙසා පකතතතා ඡන්දරහා, යසස සබ්බෙසා කමම කරේති සො නෙව කමමපතතො නාපි ඡන්දරහො, අපි ච කමමාරහො. පඤ්චවග්ගකරණේ කමෙම පඤ්ච භික්ඛු පකතතතා කමමපතතා, අවසෙසා පකතතතා ඡන්දරහා, යසස සබ්බෙසා කමම කරේති සො නෙව කමමපතතො නාපි ඡන්දරහො, අපි ච කමමාරහො, දසවග්ගකරණේ කමෙම දස භික්ඛු පකතතතා කමමපතතා, අවසෙසා පකතතතා ඡන්දරහා, යසස සබ්බෙසා කමම කරේති සො නෙව කමමපතතො නාපි ඡන්දරහො, අපි ච කමමාරහො, විසතිවග්ගකරණේ කමෙම විසති භික්ඛු පකතතතා කමමපතතා, අවසෙසා පකතතතා ඡන්දරහා, යසස සබ්බෙසා කමම කරේති සො නෙව කමමපතතො නාපි ඡන්දරහො, අපි ච කමමාරහො.

8. වතතාරි කමමානි : අපලොකනකමම, ඤාතතිකමම, ඤාතතිදුතිගකමම, ඤාතතිවකුඤ්ඤකමම, ඉමානි වතතාරි කමමානි කතීහාකාරෙති විපජ්ජනති : ඉමානි වතතාරි කමමානි පඤ්චභාකාරෙති විපජ්ජනති : වජ්ඣතො ව, ඤාතතිතො ව, අනුසාවනතො ව, සීමතො ව, පරිසතො ව.

9. කථං වජ්ඣතො කමමානි විපජ්ජනති : පණ්ඩිතං උපසම්පාදෙති. වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම. ථෙරග්ගසංචාරකං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම. තිස්ථිගපකකනනකං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම. තිරව්ජානගතං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම. මාකුඝාතකං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම. පිකුඝාතකං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම, අරහනතඝාතකං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම. භික්ඛුනීදුසකං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම. සබ්බසෙදකං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම. ලොභිකුප්පාදකං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම. උභතොබ්බසංකං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම, උභතවිසතිවග්ගං පුග්ගලං උපසම්පාදෙති වජ්ඣවිපනනං අධම්මකමම. එවං වජ්ඣතො කමමානි විපජ්ජනති.

10. කථං ඤාතතිතො කමමානි විපජ්ජනති : පඤ්චභාකාරෙති ඤාතතිතො කමමානි විපජ්ජනති : වජ්ඣං න පරාමසති, සබ්බං න පරාමසති, පුග්ගලං න පරාමසති, ඤාතතිං න පරාමසති, පච්ඡා වා ඤාතතිං ධපෙති, ඉමෙති පඤ්චභාකාරෙති ඤාතතිතො කමමානි විපජ්ජනති.

11. කථං අනුසාවනතො කමමානි විපජ්ජනති : පඤ්චභාකාරෙති අනුසාවනතො කමමානි විපජ්ජනති : වජ්ඣං න පරාමසති, සබ්බං න පරාමසති, පුග්ගලං න පරාමසති, සාවනං භාපෙති, අකාලෙ වා සාවෙති ඉමෙති පඤ්චභාකාරෙති අනුසාවනතො කමමානි විපජ්ජනති.

12. කථං සීමතො කමමානි විපජ්ජනති : එකාදසති අකාරෙති සීමතො කමමානි විපජ්ජනති : අතිවුඤ්ඤං සීමං සම්මනනති, අතිමහතිං සීමං සම්මනනති, බණ්ඩනිමිතනං සීමං සම්මනනති, ඡායානිමිතනං සීමං

7. වතුරවර්ගකරණ කර්මයෙහි පුවතක් වූ භික්ෂුහු සතට නමක් කර්මප්‍රාප්තයහ. පුවතක් වූ සෙසු භික්ෂුහු ඡන්දයට සුදුසු වෙති. යමක්හට සඬස තෙමේ කර්ම කෙරේ ද, හෙතෙමේ කර්මප්‍රාප්ත නො වේ මැ යි. ඡන්දයට ද සුදුසු නො වේ. එහෙත් කර්මයට සුදුසු වේ. පඤ්චවර්ගකරණ කර්මයෙහි පුවතක් වූ භික්ෂුහු පස්නමක් කර්මප්‍රාප්තයහ. පුවතක් වූ සෙසු භික්ෂුහු ඡන්දයට සුදුසු වෙති. යමක්හට සඬස තෙමේ කර්මය කෙරේ ද, හෙතෙමේ කර්මප්‍රාප්ත නො වේ මැ යි. ඡන්දයට ද සුදුසු නො වේ. එහෙත් කර්මයට සුදුසු වේ. දඹවර්ගකරණ කර්මයෙහි පුවතක් වූ භික්ෂුහු දසනමක් කර්ම-ප්‍රාප්තයහ. පුවතක් වූ සෙසු භික්ෂුහු ඡන්දයට සුදුසු වෙති. යමක්හට සඬස තෙමේ කර්ම කෙරේ ද, හෙතෙමේ කර්මප්‍රාප්ත නො වේ මැ යි, ඡන්දයට ද සුදුසු නො වේ. එහෙත් කර්මයට සුදුසු වේ. විංශතිවර්ගකරණ කර්මයෙහි පුවතක් වූ භික්ෂුහු විසිනමක් කර්ම-ප්‍රාප්තයහ. පුවතක් වූ සෙසු භික්ෂුහු ඡන්දයට සුදුසු වෙති. යමක්හට සඬස තෙමේ කර්ම කෙරේ ද, හෙතෙමේ කර්මප්‍රාප්ත නො වේ මැ යි. ඡන්දයට ද සුදුසු නො වේ, එහෙත් කර්මයට සුදුසු වේ.

8. කර්ම සතරෙකි : අපලොකන කර්ම යැ, ඤාති කර්ම යැ, ඤාතිකුතිය කර්ම යැ, ඤාතිවතුන්ට කර්ම යැයි. මේ සතර කර්මයෝ කෙතෙක් අයුරෙකින් කොපය වෙන්ද යත් : මේ සතර කර්මයෝ පස් අයුරෙකින් කොපය වෙන් වස්තුවෙන් හෝ ඤාතියෙන් හෝ අනුශ්‍රාවණයෙන් හෝ සීමායෙන් හෝ පිරිස වශයෙන් හෝ යැ.

9. වස්තුවෙන් කර්මයෝ කෙසේ කොපය වෙන් ද යත් : පණ්ඩකයා උපසපන් කෙරෙයි. වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. ථෙය්‍යසංවාසකයා උපසපන් කෙරෙයි, වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. තීර්ථකායතනයට ගියහු උපසපන් කෙරෙයි. වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. තිරිසන් ගියහු උපසපන් කෙරෙයි. වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. මාතෘඝාතකයා උපසපන් කෙරෙයි. වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. පිතෘඝාතකයා උපසපන් කෙරෙයි, වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. අරහන්තඝාතකයා උපසපන් කෙරෙයි. වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. භිකෂුණ්දුෂකයා උපසපන් කෙරෙයි, වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි, සඬසහෙදකයා උපසපන් කෙරෙයි. වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. ලොහිතුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. උභතොඛ්‍ය ඤාප්තකයා උපසපන් කෙරෙයි. වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වෙයි. උනු විසිවයස් ඇති පුභුලක්හු උපසපන් කෙරෙයි, වස්තුවපන්න අධර්මකර්මය වේ. මෙසේ වස්තුවෙන් කර්මයෝ කොපය වෙත්.

10. ඤාතියෙන් කර්මයෝ කෙසේ කොපය වෙන් ද යත් ; පස් අයුරෙකින් ඤාතියෙන් කර්මයෝ කොපය වෙත්. වස්තුව පරාමර්ඝනය නො කෙරෙයි, සඬසයා පරාමර්ඝනය නො කෙරෙයි, පුද්ගලයා පරාමර්ඝනය නො කෙරෙයි, ඤාතිය පරාමර්ඝනය නො කෙරෙයි, පසු වැ හෝ ඤාතිය තබයි. මේ පස් අයුරෙන් ඤාතියෙන් කර්මයෝ කොපය වෙත්.

11. අනුශ්‍රාවණයෙන් කර්මයෝ කෙසේ කොපය වෙන් ද යත් : පස් අයුරෙකින් අනුශ්‍රාවණයෙන් කර්මයෝ කොපය වෙත් : වස්තුව පරාමර්ඝනය නො කෙරෙයි, සඬසයා පරාමර්ඝනය නො කෙරෙයි, පුද්ගලයා පරාමර්ඝනය නො කෙරෙයි, ඇස්වීම පිරිහෙළයි, නොකල්හි හෝ අස්වයි, මේ පස් අයුරෙන් අනුශ්‍රාවණයෙන් කර්මයෝ කොපය වෙත්.

12. සීමායෙන් කර්මයෝ කෙසේ කොපය වෙන් ද යත් : එකොළොස් අයුරෙකින් සීමායෙන් කර්මයෝ කොපය වෙත්. ඉතා කුඩා සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි, ඉතා මහත් සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි, කඩ නිමිති ඇති සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි, ජෙසවණලු නිමිති

සමමන්තනී, අනිමිත්තං සීමං සමමන්තනී, බහිසීමෙ සීතො සීමං සමමන්තනී, නදියං සීමං සමමන්තනී, සමුද්දො සීමං සමමන්තනී, ජාගඤ්ඤෙ සීමං සමමන්තනී, සීමාය සීමං සමහිද්දනී, සීමාය සීමං අජෙඤ්ඤාථරතී. ඉමෙහි එකාදසහි අකාරෙහි සීමතො කමානි විපජ්ජනති.

13. කථං පරිසතො කමානි විපජ්ජනති : ද්වාදසභාකාරෙහි පරිසතො කමානි විපජ්ජනති : චතුර්වග්ගකරණෙ කමෙම යාවතීකා භික්ඛු කමමපපතතා තෙ අනාගතා භොනතී, ඡන්දරභානං ඡන්දො අනාගටො භොතී, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසනතී, චතුර්වග්ගකරණෙ කමෙම යාවතීකා භික්ඛු කමමපපතතා තෙ අනාගතා භොනතී, ඡන්දරභානං ඡන්දො අනාගටො භොතී, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසනතී. චතුර්වග්ගකරණෙ කමෙම යාවතීකා භික්ඛු කමමපපතතා තෙ අනාගතා භොනතී, ඡන්දරභානං ඡන්දො අනාගටො භොතී, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසනතී. පඤ්චවග්ගකරණෙ කමෙම-පෙ-දසවග්ගකරණෙ කමෙම-පෙ-වීසතිවග්ගකරණෙ කමෙම යාවතීකා භික්ඛු කමමපපතතා තෙ අනාගතා භොනතී, ඡන්දරභානං ඡන්දො අනාගටො භොතී, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසනතී. වීසතිවග්ගකරණෙ කමෙම යාවතීකා භික්ඛු කමමපපතතා තෙ අනාගතා භොනතී, ඡන්දරභානං ඡන්දො අනාගටො භොතී, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසනතී, වීසතිවග්ගකරණෙ කමෙම යාවතීකා භික්ඛු කමමපපතතා තෙ අනාගතා භොනතී, ඡන්දරභානං ඡන්දො අනාගටො භොතී, සමමුඛිභුතා පටිකෙකාසනතී. ඉමෙහි ද්වාදසභාකාරෙහි පරිසතො කමානි විපජ්ජනති.

14. අපලොකනකමමං කතී ධානානි ගච්ඡති, ඤාතීකමමං කතී ධානානි ගච්ඡති, ඤාතීදුතීයකමමං කතී ධානානි ගච්ඡති, ඤාතීචතුර්ථකමමං කතී ධානානි ගච්ඡති : අපලොකනකමමං පඤ්ච ධානානි ගච්ඡති, ඤාතීකමමං නව ධානානි ගච්ඡති, ඤාතීදුතීයකමමං සත්ත ධානානි ගච්ඡති, ඤාතීචතුර්ථකමමං සත්ත ධානානි ගච්ඡති.

15. අපලොකනකමමං කතමානි පඤ්ච ධානානි ගච්ඡති : ඔසාරණං, නිසාරණං, භණ්ඩුකමමං, බ්‍රහ්මදණ්ඩං, කමමලකනිණඤ්ඤාච පඤ්චමං. අපලොකනකමමං ඉමානි පඤ්ච ධානානි ගච්ඡති.

16. ඤාතීකමමං කතමානි නව ධානානි ගච්ඡති : ඔසාරණං, නිසාරණං, උපොසථං, පචාරණං, සමමුතී, දුනං, පටිග්ගභං, පච්චිකකඛිසනං, කමමලකනිණඤ්ඤාච නවමං. ඤාතීකමමං ඉමානි නව ධානානි ගච්ඡති.

17. ඤාතීදුතීයකමමං කතමානි සත්ත ධානානි ගච්ඡති : ඔසාරණං, නිසාරණං, සමමුතී, දුනං, උඤ්චාරණං, දෙසනං කමමලකනිණඤ්ඤාච සත්තමං. ඤාතීදුතීයකමමං ඉමානි සත්ත ධානානි ගච්ඡති.

18. ඤාතීචතුර්ථකමමං කතමානි සත්ත ධානානි ගච්ඡති : ඔසාරණං, නිසාරණං, සමමුතී, දුනං, නිග්ගභං, සමනුභාසනං, කමමලකනිණඤ්ඤාච සත්තමං. ඤාතීචතුර්ථකමමං ඉමානි සත්ත ධානානි ගච්ඡති.

කොට ඇති සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි, නිමිති රහිත වූ සීමාවක් සම්මත කෙරෙයි, සීමායෙන් බැහැර සිටියේ සීමාව සම්මත කෙරෙයි, නදියෙහි සීමාව සම්මත කෙරෙයි, සමුද්‍රයෙහි සීමාව සම්මත කෙරෙයි, විලෙහි සීමාව සම්මත කෙරෙයි, සීමායෙන් සීමාව මුසු කෙරෙයි, සීමායෙන් සීමාව යටපත් කෙරෙයි. මේ එකොළොස් අයුරෙන් සීමායෙන් කර්මයෝ කොපා වෙත්.

13. පිරිස වශයෙන් කර්මයෝ කෙසේ කොපා වෙත් ද යත් : දෙළොස් අයුරෙකින් පිරිස වශයෙන් කර්මයෝ කොපා වෙත්. වතුචර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්මප්‍රාප්තයෝ ද, ඔහු නො පැමිණියාහු වෙති. ඡන්දයට සුදුසු වූවන්ගේ ඡන්දය නො ගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. සම්මුඛ වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙත්. වතුචර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්මප්‍රාප්තයෝ ද, ඔහු පැමිණියාහු වෙති. ඡන්දයට සුදුසු වූවන්ගේ ඡන්දය නො ගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. සම්මුඛ වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙත්. වතුචර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්මප්‍රාප්තයෝ ද, ඔහු පැමිණියාහු වෙති. ඡන්දයට සුදුසු වූවන්ගේ ඡන්දය ගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. සම්මුඛ වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙත්. පඤ්චවර්ගකරණ කර්මයෙහි . . . දශවර්ගකරණ කර්මයෙහි . . . විංශතිවර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්මප්‍රාප්තයෝ ද, ඔහු නො පැමිණියාහු වෙත්. ඡන්දයට සුදුසු වූවන්ගේ ඡන්දය නො ගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. සම්මුඛ වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කරත්. විංශතිවර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්මප්‍රාප්තයෝ ද, ඔහු පැමිණියාහු වෙති. ඡන්දයට සුදුසු වූවන්ගේ ඡන්දය නොගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. සම්මුඛ වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙති. විංශතිවර්ගකරණ කර්මයෙහි යම් පමණ භික්ෂුහු කර්මප්‍රාප්තයෝ ද, ඔහු පැමිණියාහු වෙති. ඡන්දයට සුදුසු වූවන්ගේ ඡන්දය ගෙණෙන ලද්දේ වෙයි. සම්මුඛ වූවෝ ප්‍රතික්‍රොෂණය කෙරෙති. මේ දෙළොස් අයුරෙන් පිරිස වශයෙන් කර්මයෝ කොපා වෙත්.

14. අපලොක නකර්මය කෙතෙක් තැනට යේ ද, ඤක්ති කර්මය කෙතෙක් තැනට යේ ද, ඤක්තිදුතිය කර්මය කෙතෙක් තැනට යේ ද, ඤක්තිවතුන්ට කර්මය කෙතෙක් තැනට යේ ද යත් : අපලොක නකර්මය පස් තැනකට යෙයි. ඤක්ති කර්මය නව තැනකට යෙයි. ඤක්තිදුතිය කර්මය සත් තැනකට යෙයි. ඤක්තිවතුන්ට කර්මය සත් තැනකට යෙයි.

15. අපලොක න කර්මය කිනම් පස්තැනට යේ ද යත් : ඔසාරණ යැ නිස්සාරණ යැ භණ්ඩුකර්ම යැ බ්‍රහ්මදණ්ඩ යැ පස්වැනි වූ කර්මලක්ෂණ යැ යි අපලොක න කර්මය මේ පස්තැනට යෙයි.

16. ඤක්ති කර්මය කිනම් නවතැනට යේ ද යත් : ඔසාරණ යැ නිස්සාරණ යැ උපොසට යැ පවාරණ යැ සම්මුති යැ දන යැ පටිග්ගහ යැ පටිච්චක්ඛඩ්ඛන යැ නව වැනි වූ මෑ කර්මලක්ෂණ යැ යි ඤක්ති කර්මය මේ නවතැනට යෙයි.

17. ඤක්තිදුතිය කර්මය කිනම් සත්තැනට යේ ද යත් : ඔසාරණ යැ නිස්සාරණ යැ සම්මුති යැ දන යැ උද්ධරණ යැ දෙසන යැ සත්වැනි වූ මෑ කර්මලක්ෂණ යැ යි ඤක්තිදුතිය කර්මය මේ සත්තැනට යෙයි.

18. ඤක්තිවතුන්ට කර්මය කිනම් සත්තැනට යේ ද යත් : ඔසාරණ යැ නිස්සාරණ යැ සම්මුති යැ දන යැ නිග්ගහ යැ සමනුභාෂණ යැ සත්වැනි වූ මෑ කර්මලක්ෂණ යැ යි ඤක්තිවතුන්ට කර්මය මේ සත්තැනට යේ.

19. වකුච්ඡකරණේ කමෙම වතනා:රො හිකුචු පකතතනා කමම-පපතනා අවසෙසා පකතතනා ඡන්දරහා. යසස සඛෙසා කමම කරොති, සො නෙව කමමපපතනො නාපි ඡන්දරහො. අපි ච කමමාරහො. පඤ්ච වචකරණේ කමෙම -පෙ- දසවචකරණේ කමෙම දස හිකුචු පකතතනා කමමපපතනා, අවසෙසා පකතතනා ඡන්දරහා. යසස සඛෙසා කමම කරොති සො නෙව කමමපපතනො, නාපි ඡන්දරහො අපි ච කමමාරහො. විසතිවචකරණේ කමෙම විසති හිකුචු පකතතනා කමමපපතනා, අවසෙසා පකතතනා ඡන්දරහා. යසස සඛෙසා කමම කරොති, සො නෙව කමමපපතනො, නාපි ඡන්දරහො. අපි ච කමමාරහො.

කමමවගෙනා පඤ්චමො.

2. අනථවසවගො

1. දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං : සඛසසුට්ඨතාය, සඛසථාසුතාය. ඉමෙ දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං.

2. දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං : දුම්භිකුභං පුග්ගලානං නිග්ගහාය, පෙසලානං හිකුචුභං ථාසුච්චාරාය. ඉමෙ දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං.

3. දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං : දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරුසිකානං ආසවානං පටිභාතාය ඉමෙ දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං.

4. දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං : දිට්ඨධම්මිකානං වේරානං සංවරාය, සම්පරුසිකානං වේරානං පටිභාතාය. ඉමෙ දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං.

5. දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං : දිට්ඨධම්මිකානං චජ්ජානං සංවරාය, සම්පරුසිකානං චජ්ජානං පටිභාතාය. ඉමෙ දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං.

6. දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං : දිට්ඨධම්මිකානං භයානං සංවරාය, සම්පරුසිකානං භයානං පටිභාතාය. ඉමෙ දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං.

7. දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං : දිට්ඨධම්මිකානං අකුසලානං ධම්මානං සංවරාය, සම්පරුසිකානං අකුසලානං ධම්මානං පටිභාතාය. ඉමෙ දො අක්‍රමවගෙ පටිච්ච නථාගතෙන සාවකානං සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං.

19. චතුර්වර්ගකරණ කර්මයෙහි පුවතත් වූ හික්ෂුහු සතරනමක් කර්ම ප්‍රාප්තයහ. පුවතත් සෙසු හික්ෂුහු ඡන්දයට සුදුසු වෙති. යමක්භට සඛ්ඛ තෙමේ කර්ම කෙරේ ද හෙතෙමේ කර්මප්‍රාප්ත නො වේ මැ යි. ඡන්දයට සුදුසු නො වේ. එහෙත් කර්මයට සුදුසු වේ. පඤ්චවර්ගකරණ කර්මයෙහි පුවතත් වූ හික්ෂුහු පස්නමක් කර්මප්‍රාප්තයහ. පුවතත් වූ සෙසු හික්ෂුහු ඡන්දයට සුදුසු වෙති. යමක්භට සඛ්ඛ තෙමේ කර්ම කෙරේ ද හෙතෙමේ කර්මප්‍රාප්ත නො වේ මැ යි. ඡන්දයට සුදුසු ද නො වේ. එහෙත් කර්මයට සුදුසු වේ. දසවර්ගකරණ කර්මයෙහි පුවතත් වූ හික්ෂුහු දසනමක් කර්මප්‍රාප්තයහ. පුවතත් වූ සෙසු හික්ෂුහු ඡන්දයට සුදුසු වෙති. යමක්භට සඛ්ඛ තෙමේ කර්ම කෙරේ ද, හෙතෙමේ කර්මප්‍රාප්ත නො වේ මැ යි. ඡන්දයට සුදුසු ද නො වේ. එහෙත් කර්මයට සුදුසු වේ. විංශතිවර්ගකරණ කර්මයෙහි පුවතත් වූ හික්ෂුහු විසිනමක් කර්මප්‍රාප්තයහ. පුවතත් වූ සෙසු හික්ෂුහු ඡන්දයට සුදුසු වෙති. යමක්භට සඛ්ඛ තෙමේ කර්ම කෙරේ ද, හෙතෙමේ කර්මප්‍රාප්ත නො වේ මැ යි. ඡන්දයට සුදුසු ද නො වේ. එහෙත් කර්මයට සුදුසු වේ.

පළමුවන කර්මවර්ග යි

2. අක්ඛණ වග්ගීය

1. දෙ කරුණක් පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී සඛ්ඛයාගේ මනා පිළිගැන්ම පිණිස යැ, සඛ්ඛයාගේ පහසුබව පිණිස යැ, මේ දෙකරුණ පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී.

2. දෙ කරුණක් පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පනවන ලදී, දුසිල් පුහුලන්ගේ නිගැන්ම පිණිස යැ, ප්‍රියශීලී හික්ෂුන්ගේ පහසු විහරණය පිණිස යැ, මේ දෙ කරුණ පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී.

3. දෙ කරුණක් පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී. දිට්ඨදම්මයෙහි විදියයුතු දුක්ගැහැට වළකනු පිණිස යැ, පරලොචිති විදියයුතු දුක්ගැහැට නසනු පිණිස යැ. මේ දෙ කරුණ පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී.

4. දෙ කරුණක් පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී. දිට්ඨදම්මයෙහි පස් පච්ච වළකනු පිණිස යැ, පරලොචිති විදියයුතු විපාක දුක් නැසීම පිණිස යැ, මේ දෙ කරුණ පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී.

5. දෙ කරුණක් පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී. දිට්ඨදම්මයෙහි හළයුතු පච්ච වළකනු පිණිස යැ, පරලොචිති විදියයුතු විපාක දුක් නැසීම පිණිස යැ. මේ දෙ කරුණ පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී.

6. දෙ කරුණක් පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී. දිට්ඨදම්මයෙහි ලැබිය හැකි (ගැරහුම් ආ) බිය වළකනු පිණිස යැ, පරලොචිති විදියයුතු විපාක දුක් නැසීම පිණිස යැ. මේ දෙ කරුණ පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී.

7. දෙ කරුණක් පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී. දිට්ඨදම්මයෙහි වන සුඤ්ඤ අකුසල් ධම්ම වළකනු පිණිස යැ, පරලොචිති විදියයුතු විපාක දුක් නැසීම පිණිස යැ. මේ දෙ කරුණ පිණිස තථාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී.

8. දෝ අත්වසෙ පටිච්ච නිදාගෙන සාමකානං සිකිඛාපදං පසුකුණං : හිනිනං අනුකම්පාය, පාපිච්ඡානං පකුච්චවෙඡදාය. ඉමෙ දෝ අත්වසෙ පටිච්ච නිදාගෙන සාමකානං සිකිඛාපදං පසුකුණං.

9. දෝ අත්වසෙ පටිච්ච නිදාගෙන සාමකානං සිකිඛාපදං පසුකුණං : අපසසන්තානං පසාදාය, පසන්තානං භියොභාවාය ඉමෙ දෝ අත්වසෙ පටිච්ච නිදාගෙන සාමකානං සිකිඛාපදං පසුකුණං.

10. දෝ අත්වසෙ පටිච්ච නිදාගෙන සාමකානං සිකිඛාපදං පසුකුණං : සඤ්චම්චසීනියා, විනයානුග්ගහාය. ඉමෙ දෝ අත්වසෙ පටිච්ච නිදාගෙන සාමකානං සිකිඛාපදං පසුකුණං.

අත්වසවගෙහි දුතියො

3. පසුකුණවගෙහි

- 1. දෝ අත්වසෙ පටිච්ච නිදාගෙන සාමකානං පාඨමොක්ඛං පසුකුණං -පෙ- පාඨමොක්ඛද්දෙසො පසුකුණො -පෙ- පාඨමොක්ඛධම්පනං පසුකුණං -පෙ- පච්චාරණං පසුකුණං -පෙ- පච්චාරණධම්පනං පසුකුණං -පෙ- නජ්ජනියකම්මං පසුකුණං -පෙ- නියසාකම්මං පසුකුණං -පෙ- පඤ්චාජනියකම්මං පසුකුණං -පෙ- පටිසාරණියකම්මං පසුකුණං -පෙ- උකෙඛපනියකම්මං පසුකුණං -පෙ- පටිච්චාසදානං පසුකුණං -පෙ- මුලාය පටිකසානං පසුකුණං -පෙ- මානන්දනං පසුකුණං -පෙ- අබ්භානං පසුකුණං -පෙ- ඕසාරණියං පසුකුණං -පෙ- නියසාරණියං පසුකුණං -පෙ- උපසම්පදා පසුකුණං -පෙ- අපලොකනකම්මං පසුකුණං -පෙ- සුඛනිකම්මං පසුකුණං -පෙ- සුඛනිදුතියකම්මං පසුකුණං -පෙ- සුඛනිච්ඡුඤ්චකම්මං පසුකුණං.

පසුකුණවගෙහි තුතියො

4. අපසුකුණවගෙහි පසුකුණවගෙහි

- 1. අපසුකුණවගෙහි පසුකුණං -පෙ- පසුකුණවගෙහි අනුපසුකුණං -පෙ- සම්මුඛං, විනයො පසුකුණවගෙහි -පෙ- සනිච්චයො පසුකුණවගෙහි -පෙ- අමුලුභවිනයො පසුකුණවගෙහි -පෙ- පටිසුකුණකරණං පසුකුණං -පෙ- ගෙගුරාසිකා පසුකුණං -පෙ- තසාපාපියාසිකා පසුකුණං -පෙ- තිණවජ්චාරකො පසුකුණවගෙහි සම්භසුච්ඡාතාය, සම්භචාසුතාය. ඉමෙ දෝ අත්වසෙ පටිච්ච නිදාගෙන සාමකානං තිණවජ්චාරකො පසුකුණවගෙහි.

8. දෙ කරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී. ගිහියනට අනුකම්පා පිණිස යැ, ලමුඅදහස් ඇති පුභුලන්ගේ වගබැඳුම් බිඳීම පිණිස යැ. මේ දෙ කරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී.

9. දෙ කරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී. නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස යැ, පැහැදුනවුන්ගේ අධිරා පැහැදීම පිණිස යැ. මේ දෙ කරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී.

10. දෙ කරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී. ශාසනයාගේ චිරකල් පැවැත්ම පිණිස යැ, විනයට රුකුල් පිණිස යැ. මේ දෙ කරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට සිකපද පණවන ලදී.

දෙවන අත්ථවසවර්ග යි

3. පඤ්ඤානා වගීය

1. දෙ කරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට පාතිමොක්ඛය පණවන ලදී. . . . පාතිමොක්ඛඤ්ඤෙසය පණවන ලදී. . . . පාතිමොක්ඛඤ්ඤපනය පණවන ලදී. . . . පවාරණය පණවන ලදී. . . . පවාරණඤ්ඤපනය පණවන ලදී. . . . තඨ්ඨතිය කර්මය පණවන ලදී. . . . නියස්ස කර්මය පණවන ලදී. . . . පබ්බාජනීය-කර්මය පණවන ලදී. . . . පටිසාරණීය කර්මය පණවන ලදී. . . . උක්ඛෙපනීය කර්මය පණවන ලදී. . . . පටිවාසදාය පණවන ලදී. . . . මූලායපටිකස්සනය පණවන ලදී. . . . මානත්තදාය පණවන ලදී. . . . අබ්භාතය පණවන ලදී. . . . ඔසාරණීයය පණවන ලදී. . . . නිස්සාංණීයය පණවන ලදී. . . . උපසම්පදව පණවන ලදී. . . . අපලොකන කර්මය පණවන ලදී. . . . ඤාත්තිකර්මය පණවන ලදී. . . . ඤාත්තිදුතිය කර්මය පණවන ලදී. . . . ඤාත්තිවතුත්ථ කර්මය පණවන ලදී. . . .

තෙවන පඤ්ඤාත්ත වර්ග යි

4. අප්‍රඥපතයෙහි ප්‍රඥපත වගීය

1. නො පණවනලද්දෙහි පණවනලදී. . . . පණවනලද්දෙහි නැවැත පණවන ලදී . . . සම්මුඛාවිනය පණවනලදී. . . . සතිවිනය පණවනලදී. . . . අමුල්භ-විනය පණවනලදී. . . . පටිඤ්ඤාකරණය පණවනලදී. . . . යෙභුයාසිකාව පණවන ලදී. . . . තස්සපාපියාසිකාව පණවනලදී. . . . තිණවත්ථාරකය පණවනලදී. සංඝයාගේ මනා පිළිගැන්ම පිණිස යැ. සංඝයාගේ පහසුබව පිණිස යැ. මේ දෙකරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයනට තිණවත්ථාරකය පණවන ලද්දේ යි.

2. දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා : දුම්බකුනං පුගලානං නිග්ගහාය, පෙසලානං හික්ඛුනං ථාසුචිභාරය. ඉමෙ දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා.

3. දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා : දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරය, සම්පරුසිකානං ආසවානං පටිභාතාය. ඉමෙ දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා.

4. දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා : දිට්ඨධම්මිකානං වෙරුනං සංවරය, සම්පරුසිකානං වෙරුනං පටිභාතාය. ඉමෙ දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා.

5. දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා : දිට්ඨධම්මිකානං චජ්ජානං සංවරය, සම්පරුසිකානං චජ්ජානං පටිභාතාය. ඉමෙ දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා.

6. දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා : දිට්ඨධම්මිකානං හයානං සංවරය, සම්පරුසිකානං හයානං පටිභාතාය. ඉමෙ දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා.

7. දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා : දිට්ඨධම්මිකානං අකුසලානං ධම්මානං සංවරය, සම්පරුසිකානං අකුසලානං ධම්මානං පටිභාතාය. ඉමෙ දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා.

8. දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා : ඕඨිනං අනුකම්පාය, පාපිච්ජානං පක්ඛුපච්ච්ඡය. ඉමෙ දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා.

9. දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා : අපසසන්තානං පසාදය, පසන්තානං හියොභාවාය. ඉමෙ දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා.

10. දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා : සඤ්චම්ච්චිතියා, විනයානුග්ගහාය. ඉමෙ දෝ අන්වයෙ පවිච්චි නථාගනෙන සාචකානං තිණ්වන්ථාරකො පසඳහනෙතා.

අප සඳහා වෛ ප සඳහා නව විගෞ චතුසෝ

2. දෙකරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලදී. දුසිල් පුභුලන්ගේ නිගන්ම පිණිස යැ. ප්‍රියශීලී භික්ෂූන්ගේ පහසු විහරණය පිණිස යැ. මේ දෙකරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලද්දේ යි.

3. දෙකරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලදී. දිට්‍රදම්මයෙහි විදියයුතු දුක්ගැහැට වළකනු පිණිස යැ, පරලොච්චි විදියයුතු දුක්ගැහැට නසනු පිණිස යැ. මේ දෙකරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලද්දේ යි.

4. දෙකරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලදී. දිට්‍රදම්මයෙහි වනසුලු පස්පව වළකනු පිණිස යැ, පරලොච්චි විදියයුතු විපාක දුක් නසනු පිණිස යැ. මේ දෙකරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලද්දේ යි.

5. දෙකරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලදී. දිට්‍රදම්මයෙහි වනසුලු වරද වළකනු පිණිස යැ, පරලොච්චි විදියයුතු අනිටු විපාක නසනු පිණිස යැ. මේ දෙකරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලද්දේ යි.

6. දෙකරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලදී. දිට්‍රදම්මයෙහි ලැබිය යුතු (ගැරඹුම් ඇ) බිය වළකනු පිණිස යැ, පරලොච්චි විදියයුතු විපාකයක් නසනු පිණිස යැ. මේ දෙකරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලද්දේ යි.

7. දෙකරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලදී. දිට්‍රදම්මයෙහි වන සුලු අකුලඔධර්ම වළකනු පිණිස යැ, පරලොච්චි විදිය යුතු විපාක දුක් නසනු පිණිස යැ. මේ දෙකරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලද්දේ යි.

8. දෙකරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලදී. ගිහියන්ට අනුකම්පා පිණිස යැ, ලමු අදහස් ඇති පුභුලන්ගේ ගණබැඳුම් බිඳීම පිණිස යැ. මේ දෙකරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලද්දේ යි.

9. දෙකරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලදී. නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස යැ, පැහැදුනවුන්ගේ අධිරා පැහැදීම පිණිස යැ. මේ දෙකරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලද්දේ යි.

10. දෙකරුණක් පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලදී. ශාසනයාගේ තීරකල් පැවැත්ම පිණිස යැ, විනයට රුකුල් පිණිස යැ. මේ දෙකරුණ පිණිස තරාගතයන් විසින් ශ්‍රාවකයන්ට නිණවත්ථාරකය පණවන ලද්දේ යි.

යහර වන අප්‍රඥප්තයෙහි ප්‍රඥප්තවර්ග යි

5. නවසංගහවගෙහා

1. නව සඛිතභා: වජ්ඣසඛිතභො, විපනතිසඛිතභො, ආපනතිසඛිතභො, නිදුනසඛිතභො, පුත්තලසඛිතභො, ඛනිසඛිතභො, සමුච්චානසඛිතභො, අධිකරණසඛිතභො, සමථසඛිතභොති.

2. අධිකරණෙ සමුපපනෙන සචෙ උභො අනනපචචඤ්ඤා ආගච්ඡනති, උභින්නමපි වජ්ඣං ආරොචාපෙනබ්බං. උභින්නමපි වජ්ඣං ආරොචාපෙනා උභින්නමපි පටිඤ්ඤා සොභබ්බා, උභින්නමපි පටිඤ්ඤාං සුඤ්ඤා උභොපි වතභබ්බා අමහාකං ඉමසමිං අධිකරණවූපසමෙත උභොපි තුට්ඨා භවිසුඨාති සචෙ ආහංසු ‘උභොපි තුට්ඨා භවිසුඨාමා’ති සබ්බෙසන නං අධිකරණං සමපටිච්ඡිතබ්බං. සචෙ අලජ්ජස්සනනා භොති පරිසා, උබ්බාහිකාය වූපසමෙතබ්බං සචෙ බාලුස්සනනා භොති පරිසා, විනසධරො පරියෙසිතබ්බො. යෙන ධරෙමන යෙන විනසෙත යෙන සඤ්ඤාසාසනෙන නං අධිකරණං වූපසමෙති, තථා නං අධිකරණං වූපසමෙතබ්බං.

වජ්ඣ ජාතිතබ්බං. ගොතතං ජාතිතබ්බං. නාමං ජාතිතබ්බං. ආපනති ජාතිතබ්බා.

3. මෙථුනධරෙමොති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා. පාරාජිකනති නාම-ඤ්ඤාච ආපනති ච.

4. අදිනනාදනනති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා. පාරාජිකනති නාම-ඤ්ඤාච ආපනති ච.

5. මනුස්සවිඤ්ඤාහොති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා. පාරාජිකනති නාම-ඤ්ඤාච ආපනති ච.

6. උතතරිමනුස්සධරෙමොති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා. පාරාජිකනති නාමඤ්ඤාච ආපනති ච.

7. සුඤ්ඤාවිසමිති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා සඛිසාදිසෙසොති නාම-ඤ්ඤාච ආපනති ච.

8. කායසංසග්ගොති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා. සඛිසාදිසෙසොති නාමඤ්ඤාච ආපනති ච.

9. දුට්ඨලා වාචාති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා. සඛිසාදිසෙසොති. නාමඤ්ඤාච ආපනති ච.

10. අතතකාමනති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා. සඛිසාදිසෙසොති නාමඤ්ඤාච ආපනති ච.

11. සඤ්ඤාචතනනති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා. සඛිසාදිසෙසොති නාමඤ්ඤාච ආපනති ච.

12. සඤ්ඤාවිකාය කුට්ටිං කාරාපනනති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා. සඛිසාදිසෙසොති නාමඤ්ඤාච ආපනති ච.

13. මහලුකං විහාරං කාරාපනනති වජ්ඣ චෙච ගොතතඤ්ඤා සඛිසාදිසෙසොති නාමඤ්ඤාච ආපනති ච.

5. නවසංග්‍රහ වගීය

1. නවසංග්‍රහයෝ : වස්තුවසංග්‍රහයා, විපත්තිසංග්‍රහයා, ආපත්තිසංග්‍රහයා, නිදන සංග්‍රහයා, පුද්ගලසංග්‍රහයා, ස්කන්ධසංග්‍රහයා, සමුත්පානසංග්‍රහයා, අධිකරණ සංග්‍රහයා, ශබ්දසංග්‍රහයා.

2. අධිකරණයක් උපන් කල්හි ඉදින් ආත්ම ප්‍රතිපක්ෂ වූ දෙදෙනා ම (වූදින-වොදක) පැමිණෙත් ද දෙපසට ම වස්තුව සැලකරවිය යුතු යි. දෙපසට ම වස්තුව සැලකරවා දෙපසෙහි ම ප්‍රතිඥාව ඇසිය යුතු යි. දෙපසෙහි ම ප්‍රතිඥාව අසා අපගේ මේ අධිකරණය සන්තිප්‍රවීමෙහි දෙපසෙහි ම වූ තෙපි සතුටුවන්නහු ද ” යි දෙපසෙහි ම වූවෝ කියයුත්තනු වෙති. ඉදින් දෙපස ම අපි සතුටු වමහ යි කිනු නම් සභිසයා විසින් ඒ අධිකරණය පිළිගත යුතු යි. ඉදින් පිරිස අලජ්ජීන්ගෙන් බලවත් වූවා ද, උබ්බාතිකායෙන් සන්තිදවියයුතු යි. ඉදින් පිරිස බාලයන්ගෙන් බලවත් වූවා ද, විනයධරයෙක් සෙවිය යුතු යි. යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයෙකින් යම් ශාස්තෘයාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදවිය යුතු යි.

වස්තුව දතයුතු යැ ගොත්‍රය දතයුතු යැ නාමය දතයුතු යැ ආපත්තිය දතයුතු යැ

3. “ මෙථුනධම්මො ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ පාරාජිකං ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

4. “ අදින්තාදනං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ පාරාජිකං ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

5. “ මනුස්සවිග්ගහො ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ පාරාජිකං ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

6. “ උත්තරිමනුස්සධම්මො ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වේ, “ පාරාජිකං ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

7. “ සුක්කවිසට්ඨි ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ සඨිසාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

8. “ කායසංසග්ගො ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ සඨිසාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

9. “ දුට්ඨුල්ලවාචා ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ සඨිසාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

10. අත්තකාමං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ සඨිසාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

11. “ සඤ්චරිත්තං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ සඨිසාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

12. “ සඤ්ඤාවිකාය කුට්ඨං කාරාපනං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ සඨිසාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

13. “ මහල්ලකං විහාරං කාරාපනං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ සඨිසාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

14. භික්ඛුං අමුලකෙන පාරුජ්කෙන ධම්මෙන අනුඤ්ඤානන්ති වජ්ඣ වෙච ගොතතඤ්ච. සඛ්ඤාදිසෙසොති නාමඤ්චච ආපනති ව.

15. භික්ඛුං අඤ්ඤාභානියස්ස අධිකරණස්ස කිඤ්චිදොං ලෙසමන්තං උපාදාය පාරුජ්කෙන ධම්මෙන අනුඤ්ඤානන්ති වජ්ඣ වෙච ගොතතඤ්ච. සඛ්ඤාදිසෙසොති නාමඤ්ච ආපනති ව.

16. සඛ්ඤාදෙකස්ස භික්ඛුනො යාවනතියං සමනුභාසනාය නපපටි- නිස්සජ්ජනන්ති වජ්ඣ වෙච ගොතතඤ්ච. සඛ්ඤාදිසෙසොති නාමඤ්චච ආපනති ව.

17. භෙදකානුවතතකානං භික්ඛුනං යාවනතියං සමනුභාසනාය නපපටි- නිස්සජ්ජනන්ති වජ්ඣ වෙච ගොතතඤ්ච. සඛ්ඤාදිසෙසොති නාමඤ්චච ආපනති ව.

18. දුබ්බවස්ස භික්ඛුනො යාවනතියං සමනුභාසනාය නපපටි- නිස්සජ්ජනන්ති වජ්ඣ වෙච ගොතතඤ්ච. සඛ්ඤාදිසෙසොති නාමඤ්චච ආපනති ව.

19. කුලදුගඝස්ස භික්ඛුනො යාවනතියං සමනුභාසනාය නපපටි- නිස්සජ්ජනන්ති වජ්ඣ වෙච ගොතතඤ්ච. සඛ්ඤාදිසෙසොති නාමඤ්චච ආපනති ව -පෙ-.

20. අනාදරියං පටිච්ච උදකෙ උච්චාරං වා පස්සාවං වා බෙලං වා කරණන්ති වජ්ඣ වෙච ගොතතඤ්ච. දුක්ඛටනති නාමඤ්චච ආපනති වාති

නවසංගහවග්ගො පඤ්චමො.

වග්ගපඤ්චකස්සු අදානං :

1. අපලොකනං ඤාතී ව දුතියං චතුස්සෙත ව, වජ්ඣ ඤාතී අනුසාවනං සීමාපරිඝමෙච ව.
2. සමමුඛා පටිපුච්ඡා ව පටිඤ්ඤා විනයාරහො, වජ්ඣ සඛ්ඤං පුග්ගලඤ්ච ඤාතී. න පච්ඡා ඤාතී ව
3. වජ්ඣං සඛ්ඤං පුග්ගලඤ්ච සාවනං අකාලෙන ව, අභිච්චාදාකා මහනාභා ව බණ්ඩි ඡායා නිමිත්තකා.
4. බහිනදී සමුද්දෙ ව ජානස්සරෙ ව භිඤ්ඤා. අපේඛාන්තරති සීමාය චතු පඤ්ච ව වග්ගිකා
5. දස විසතීවග්ගො ව අනාභටා ව ආභටා, කම්මපපතතා ඡන්දරහා කම්මරහා ව පුග්ගලා.
6. අපලොකනං පඤ්ච ධානං ඤාතී ව නවධානිකා, ඤාතීදුතියං සත්ත ධානං චතුස්ථා සත්තධානිකා.
7. සුච්ඡි ඵාසු දුම්ච්චිකුනං පෙසලා වාපි ආසවා. වෙරං වජ්ඣ භගඤ්චච අකුසලඤ්ච ගීතීනං ව.

14. “ භික්ඛුං අමුලකෙන පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුද්ධංසනං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වේ. “ සඬ්ඝාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

15. “ භික්ඛුං අඤ්ඤාභාගියස්ස අධිකරණස්ස කිඤ්චිදෙසං ලෙසමත්තං උපාදය පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුද්ධංසනං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි. “ සඬ්ඝාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

16. “ සඬ්ඝාදෙකස්ස භික්ඛුනො යාවතතියං සමනුභාසනාය න පටිනිස්සජ්ජනං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, “ සඬ්ඝාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

17. “ භෙදකානුවත්තකානං භික්ඛුනං යාවතතියං සමනුභාසනාය න පටිනිස්සජ්ජනං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි, සඬ්ඝාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

18. “ දුබ්බවස්ස භික්ඛුනො යාවතතියං සමනුභාසනාය න පටිනිස්සජ්ජනං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි. “ සඬ්ඝාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

19. “ කුලදුසකස්ස භික්ඛුනො යාවතතියං සමනුභාසනාය න පටිනිස්සජ්ජනං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි. “ සඬ්ඝාදිසෙසො ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ . . .

20. අනාදරියං පට්ඨිව උදකෙ උච්චාරං වා පස්සාවං වා ඛෙලං වා කරණං ” යනු වස්තුව ද ගොත්‍රය ද වෙයි. “ දුක්කටං ” යනු නාමය ද ආපත්තිය ද වේ.

පස්වන නවසංග්‍රහ වර්ග යි

වර්ගපඤ්චකයෙහි උද්දන්තය

1. අපලොකන යැ ඤත්ති යැ ඤත්තිදුතිය යැ ඤත්තිවතුත්ථ යැ වත්ථු යැ ඤත්ති යැ අනුසාවන යැ සීමා යැ පරිස යැ.
2. සම්මුඛා යැ පටිපුච්ඡා යැ පටිඤ්ඤා යැ විනායාරහ යැ වත්ථු යැ සඬ්ඝ යැ පුග්ගල යැ න ඤත්ති යැ, පච්ඡා ඤත්ති යැ.
3. වත්ථු යැ සඬ්ඝ යැ පුග්ගල යැ අකාලෙ න සාවන යැ අනිච්ඡද්දකා යැ අනිමනන්තා යැ බණ්ඩ නිමිත්ත යැ ඡායා නිමිත්ත යැ.
4. බහි යැ නදී යැ සමුද්දෙ යැ ජාතස්සරෙ යැ හින්දතී යැ සීමා යැ අජ්ඣාකාත්ථරතී යැ වතුච්ඡේතිය යැ පඤ්චවග්ගේතිය යැ.
- 5- දසවග්ග යැ විසතිවග්ග යැ අනාහට යැ ආහට යැ කම්මපත්තපුග්ගල යැ ඡන්දරහපුග්ගල යැ කම්මාරහ පුග්ගල යැ.
6. පඤ්චයානික අපලොකන යැ නවයානික ඤත්ති යැ සත්තයානික ඤත්තිදුතිය යැ සත්තයානික ඤත්තිවතුත්ථ යැ.
7. සුට්ඨු යැ ඵාසු යැ දුම්මඬිකු යැ පෙසල යැ ආසව යැ ඉවර යැ වජ්ජ යැ භය යැ අකුසල යැ ගිහීනං (අනුකම්පා) යැ.

8. පාපිච්ඡා අපසසන්නානං පසන්නා ධම්මට්ඨපනා,
විනසානුක්කහා චෙච්ච පාතීමොක්ඛුද්දෙසෙන ච.
9. පාතීමොක්ඛස්ඤ්ච ධපනා ච පචාරණස්ඤ්ච ධපනං,
තජ්ජනීයා නියස්සස්ඤ්ච පඛබ්බාප්පට්ඨසාරණී.¹
10. උකෙඛපන පරිවාරං මූලං මානතත අබ්භානං,
ඔසාරණං නිසාරණං තථෙච උපසම්පදා.
11. අපලොකන ඤානනී ච දුතීයස්ඤ්ච චතුස්සකං,
අපඤ්ඤතෙතනුපඤ්ඤතනං සමමුඛාවිනසො සති.
12. අමුලුපට්ඨෙභ්ගුයා පාපීයානිණව්ඡාරකං,
චජ්චු විපතනී ආපතනී නිදනං පුග්ගලෙන ච.
13. ඛක්ඛා චෙච්ච සමුට්ඨානා අභිකරණමෙච ච,
සමථා සඛිතහා චෙච්ච නාම ආපතනිකා තථා තී.

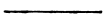
පරිවාරපාලි නිට්ඨිතා

1. පුඛබ්බාවරියමග්ගස්ඤ්ච පුච්ඡිකා ච තහිං තහිං,
දීපනාමො මහාපඤ්ඤා සුතධාරී² විචක්ඛණො.
2. ඉමං විඡාරං සඛෙඛපං³ සජ්ඣාමග්ගෙන මජ්ඣිමෙ,
විනතගිකා ලිඛාපෙසි සිසාකානං සුඛාවහං.
3. පරිවාරනනී සං වුතනං සබ්බං චජ්චුං සලකඛණං,
අත්ථං අත්ථෙන සඤ්ඤාමෙච ධම්මං ධම්මෙන පඤ්ඤානෙන.
4. සාසනං පරිවාරෙසි ජම්බුදීපං⁴ ච සාගරො,
පරිවාරං අජානනෙනා කුතො ධම්මවිනිච්ඡයං.
5. විපතනී චජ්චු පඤ්ඤානනී අනුපඤ්ඤානනී පුග්ගලො,
ඵකතො උභතො චෙච්ච ලොකපණණතනී චජ්ජතො.
6. සසා ජායනී විමනී පරිවාරෙන ජජ්ජනී,
චක්ඛවතනී මහාසෙනෙ මිගමජේඛව කෙසරී.
7. රවි රංසිපරිකඛිණෙණා චජ්ජෙ තාරුගණෙ යථා,
බුග්ගමා බුග්ගවපරිසාය ගණමජේඛව ච නායකො;
ඵචං සඤ්ඤාමවිනසො පරිවාරෙන සොභනීති.

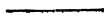
1. තජ්ජනිකා - සිමු 1, 2
පඛබ්බාප්තීයපට්ඨසාරණී - මජ්ඣං.
2. සුතධාරො - සා.
3. විඡාරං සඛෙඛපං - සිමු 2.

- 8. පාපිවිෂා යැ අප්පසන්නානං යැ පසන්නානං යැ ධම්මයපනා යැ පාතිමොක්ඛුද්ද-
දෙසය සමග විනයානුග්ගහ යැ.
- 9. පාතිමොක්ඛට්ඨපනා යැ පවාරණට්ඨපනා යැ තප්පතීය යැ නියස්ස යැ පබ්බාජ-
නීය යැ පටිසාරණීය යැ යි.
- 10. උක්ඛෙපන යැ පරිවාස යැ මූලායපට්ඨකස්සන යැ මානත්ත යැ අබ්භාන යැ
ඔසාරණ යැ නිස්සාරණ යැ එසේ ම උපසම්පද යැ.
- 11. අපලොකන යැ ඤාතී යැ ඤාතීදුතීය යැ ඤාතීචතුත්ථ යැ අපඤ්ඤාතන යැ
අනුපඤ්ඤාතන යැ සම්මුඛාවිනය යැ සතිවිනය යැ.
- 12. අමුල්භවිනය යැ පටිඤ්ඤාතකරණ යැ යෙහුයාසිකා යැ තිණවත්ථාරක යැ
වස්තු යැ විපත්ති යැ ආපත්ති යැ පුග්ගලය සමග නිදන යැ.
- 13. ඛන්ධ යැ සමුට්ඨාන යැ අධිකරණ යැ සමථ යැ සඛිගහ යැ නාම යැ එසේ ම
ආපත්ති යැ යි.

පරිවාරපාලි තිමි

- 1. මහාප්‍රාඥ වූ ශ්‍රැතධාරී විවක්ෂණ වූ දීප නම් මහාස්ථවිර තෙමේ ඒ ඒ
තන්හි පෙර ඇදුරන් ගිය මහ ද විවාරා,
- 2. උගන්නා අතවැසියනට සුව ඵලවන මදධ්‍යම වූ සප්කාය මාර්ගයෙන් සිතා
විස්තර සඬක්ෂෙපය නො ගෙණ මේ පරිවාරපාලිය ලියැවී.
- 3. පරිවාර යැ යි යමක් කියන ලද ද ඔහුගේ ලක්ෂණ සහිත වූ පදසිද්ධි
සඬධ්‍යාත වස්තුව සද්ධර්මයෙහි අර්ත්ථය අර්ත්ථය සමග ද ප්‍රඥප්තියෙහි පාලිය
පාලිය සමග ද නය වගයෙන්-
- 4. මහසයුර දඹදිව පිරිවරා සිටියා සේ ප්‍රතිපත්ති ශාසනය පිරිවරා සිටියේ යැ.
පරිවාරය නො දන්නේ ධර්මවිනිශ්චය කුමකින් කරන්නේ ද,
- 5. විපත්ති විසින් ද වස්තු විසින් ද ප්‍රඥප්ති විසින් ද අනුප්‍රඥප්ති විසින් ද
පුද්ගල විසින් ද එකතො පඤ්ඤාතී විසින් ද උභතො පඤ්ඤාතී විසින් ද ලොකවදා
විසින් ද ප්‍රඥප්තාවදා විසින් ද,
- 6. යමක්භට විමති උපදී ද එය පරිවාරයෙන් සිදේ. මහසෙන් මැද සක්චිත්තා
මෙන් ද සිවුපාවුන් මැද කෙශරසිංහරාජයා මෙන් ද,
- 7. රඤ්චිත් පිරිවරන ලද භිරු මෙන් ද තාරකා සමුභයා විසින් පිරිවරන ලද
සද මෙන් ද බඹ පිරිස් මැද (භාරිත) මහබඹහු මෙන් ද ශ්‍රාවක ගණයා මැද
ලොකස්වාමීහු මෙන් ද සද්ධර්ම සඬධ්‍යාත විනය පරිවාරයෙන් භොබනේ යි.

පරිවාරපාලී
අනුකතමණිකා

ගාථාදිපාදසූචි	323 - 327
විසෙසපද්‍යානුකතමණිකා	328 - 341
ශුද්ධා'ශුද්ධ	342

පරිවාර මාලි

ගාථාදීපාද සූචි

	පිටස්ඛකා
අ	
අකප්පකතං නාපි රජනාය රතනං	298
අකාලොන වොදෙති අභුතෙන	132, 140
අවොදසිත්වා අසාරසිත්වා	294
අට්ඨබ්බිකො මුසාවාදො	282
අට්ඨ පාටිදෙසනීයා	100
අට්ඨ පාරාජිකා වුත්තා	288
අට්ඨවිචිකා උපසම්පදා	282
අට්ඨානිසංසෙ සම්පසංසං	282
අට්ඨාරස නාපාසිකා වුත්තා	286
අට්ඨාසිති සතං පාචිතනීයා වුත්තා	288
අට්ඨෙව පාරාජිකා යො	100
අත්ඛතෙන සුරියෙ	296
අත්ඛ සතං ධම්ම සතං	90
අදින්නාදානෙ කති අපතනීයො	276
අදින්නාදානෙ තිසෙසා අපතනීයො	276
අභිකරණානි චතතාරි	100
අභිවසීතං රජනාය රතනං	296
අනාලපනො මනුජෙන කෙනචි	292
අනියතා ච දො භොනති	94
අනියතොති යං වුත්තං	102
අනුයොගචතතං නිසාමය	130, 146
අනුසකීවචනපථං න ජානාති	142
අච්ඡෙදනීයං අවෙගබ්බිකං	290
අරුණුගෙහ තිසෙසා අපතනීයො	274
අලජ්ජි කීදිසො භොති	130
අසංචායො භික්ඛුති ච භික්ඛුතීති ච	290

	පිටස්ඛකා
ආ	
ආච්ඡිණ්ණානාච්ඡිණ්ණං න ජානාති	140
ආදිපෙනං චරණංඤ්ච	104
ආපජ්ජති ගරුකං සාවසෙසං	298
ආපතතානාපතනීං න ජානාති	140
ආසාවචෙජ්ජිකො කසිනුඤ්ඤායො	168
ඉ	
ඉඤ්චිං භනෙ න මාතරං	294
ඉඤ්චි ච අබ්බතතරෙ සියා	292
උ	
උපකණ්ණකං ජප්පති ජ්චිතං පෙකති	140
උපෙනි ධම්මං පරිපුච්ඡමානො	290
උපොසථො කිම්ඤ්ඤාය	138
උපොසථො සම්ඤ්ඤාය	138
උඛකකකො න වදාමි	290
උභො ඵකතො උපසම්පතතා	292
උභො පරිපුඤ්ඤාචිතනිචසා	298
ඵ	
ඵකතීංසා යෙ ගරුකා	96
ඵකංසං චිචරං කතී	92
ඵකසං ජෙජ්ජං භොති	282
ඵකාදස යාවතනීයකා	96
ක	
කතඛ්බිකො මුසාවාදො	282
කතතතානං වට්ඨිත්වාන	276
කතමෙසු සතතසු නගරෙසු	92
කතානිසංසෙ සම්පසංසං	282
කතාපතනීයො කාසිකා	274
කති අනියතා වුත්තා	288
කති අසාතච්ඡුතී	282

පිටකමකං

කති ආපාසිකා, වුත්තා,	286
කති කම්මදෙසා, වුත්තා,	284, 286
කති කම්මසම්පත්තියො,	284
කති කම්මසම්පත්තියො වුත්තා,	286
කති කම්මානි වුත්තානි,	284, 286
කති කාසිකා, රතනී,	280
කති කොසම්මියං පඤ්ඤාතතා,	92
කති ධානෙ මුසාවාදෙ,	282
කති ඡේදනකානි,	98
කති දෙදනාගාමිනියො,	274
කති භාපාසිකා වුත්තා,	286
කති නියංගනියා වුත්තා,	288
කතිත්තං ඡේජ්ජං හොති,	282
කතිත්තං වසං වුත්තං,	284
කතිත්තං විනිව්ඡියො හොති,	280
කති පාචිතනියා, වුත්තා,	288
කති පාචිතනියානි සබ්බානි,	278, 280
කති පාචිදෙසනියා, වුත්තා,	288
කති පාරුජිකා වුත්තා,	288
කති පුග්ගලා න උපසම්පාදෙ තබ්බා,	276
කති පුග්ගලා නාභිච්චාදෙතබ්බා,	282
කති භික්ඛුසම්මුතියො,	98
කති වාචසිකා රතනී,	274
කති වාචිකා උපසම්පද,	282
කති වෙසාලියං පඤ්ඤාතතා,	92
කති සබ්බාදිසෙසා, වුත්තා,	288
කති සතං රතනිසතං,	284
කති සෙට්ඨියා, වුත්තා,	288
කම්මඤ්ච අසිකරණඤ්ච	148

කං

කාසිකානි න වාචසිකානි	296
කාලොන වොදෙචි භුත්තෙන	132

කු

කුඤ්චො ආරාධිකො හොති	298
---------------------	-----

කො

කොඛනො උපනාභි ච	183
----------------	-----

පිටකමකං

ඝ

ගච්ඡන්තස්ස කති ආපනතියො,	278
ගති මිගානං පචනං,	104
ගරුකෙ උත්තං වාපි,	96

ඝා

ගාමනතරෙ චතස්සො ආපනතියො,	274
-------------------------	-----

ච

චතස්සො කම්මසම්පත්තියො වුත්තා,	286
චතස්සො භික්ඛුසම්මුතියො,	98
චතස්සො සමාපත්තියො වුත්තා,	284
චතුරො ජනා සංචිධාය	292
චත්තාරි කම්මානි වුත්තානි,	284, 288

චු

චීවරං දක්ඛා වොසාසනනි	94
----------------------	----

චො

චොදකො ආභ ආපනෙතානි	130
චොදනා කිම්ච්චාය	130
චොදනා සාරණච්චාය	130
චොදසික්ඛා සාරසික්ඛා,	294

ඡ

ඡ ආපනතියො කාසිකා,	274
ඡ ආලචියං පඤ්ඤාතතා,	92
ඡ උභ නිණ්ඤි සතානි,	94
ඡ උභ දියඤ්චසතා වුත්තා,	286
ඡ කම්මානි වුත්තානි,	286
ඡ චත්තාරිකං භික්ඛුතං,	98, 100
ඡ ඡේදනකානි,	98
ඡ ඤා දෙසා භයා මොහා,	138, 156, 160
ඡත්තමතිවසංකි,	104
ඡ සබ්බාදිසෙසා,	100

ඡී

ඡීඤ්චන්තස්ස ආපනති	294
-------------------	-----

පිටකබහා

පිටකබහා

න

නගයො පුඤ්ඤාදි
න උපසංඝායාදෙවබ්බා 276

නිසංසිද්ධියො මෙථුනං නං
න සෙවෙ 296

නි

නිඤ්ඤාදි වනනාදි 98

නෙ

නෙලං මධුං ඵාණිතඤ්ඤාදි
සපටිං 292

නෙ විසති සබ්බාදිසෙසා 100

නෙවිස සබ්බාදිසෙසා වුත්තා 288

චු

චුලලවචයනති යං වුත්තං 102

ඳ

ඳස පුඤ්ඤා නාභිවාදෙවබ්බා 284

ඳස පුඤ්ඤා න වදාමි 290

ඳසයෙව ව ගාරඤ්ඤා 94

ඳස වෙසාලියං පඤ්ඤාදි 92

ඳසසතං රතනීසතං 284

දි

දිට්ඨං දිට්ඨෙව සමෙති 136, 166

දු

දුක්ඛං දුක්ඛාසිතං 96

දුක්ඛං නති යං වුත්තං 104

දුට්ඨලොදුට්ඨලො න ජානාති 142

දුක්ඛාසිතනති යං වුත්තං 104

ආ

ආදස කම්මදෙසා වුත්තා 284, 286

ආදස පාටිදෙසනීතා වුත්තා 288

ආචිකති බුද්ධතා 100

ඳ්

ඳ්ඤ චිතයෙසු පඤ්ඤාදි 92

ඥ

ඥා අත්තානං චිකිත්තාන 276

ඥා අනියතා වුත්තා 288

ඥා උපොසඨා ඥා පචාරණා 100

ඥා කාසිකා රතනී 280

ඥා ගාරඤ්ඤා නගයො සෙසා 94

ඥා චිත්තාදිස නිසංසිද්ධියා
වුත්තා 288

ඥාපි ව හෙද අත්තරවාසකං 94

ඥා වාචසිකා රතනී 274

ඛ

ඛම්මංඛම්මං න ජානාති 140

න

න උක්ඛිතතකො න ව පන
පරිවාසකො 290

න කාසිකං කඤ්ඤි
පයොගමාවරෙ 292

න කාසිකං වාචසිකඤ්ඤා කිඤ්ඤි 292

න ව සඤ්ඤාතනීකුසලො 148

න වාපි ඤ්ඤාති න ව කම්මවාචා 294

න වාමිසං හි නිසංසාය 138

න දෙති න පටිගණකාති 298

න රතනවිතො න ව පන
ථෙයවිතො 296

න ව ආසානවිජ්ජාති 282

න ව පාචිතනීයාති සබ්බාති 278, 280

නා

නාසනනතිකො කසීනුඤ්ඤාදි 186

නි

නිට්ඨානනතිකො
කසීනුඤ්ඤාදි 184

නිමිනනනාසු භුඤ්ඤානං 102

නිවඤ්ඤා අත්තරවාසකෙන 294

නිසංසිද්ධියනති යං වුත්තා 102

නිසංසිද්ධියො ආපනති 292

ප

පකකම්මනනතිකො
කසීනුඤ්ඤාදි 184

පඤ්ඤාදි නෙ මුත්තාවාදෙ 282

පඤ්ඤා දෙසනාගමිතියො 276

පිටපිමකා

පඤ්චනනං චස්සං චූඡානං	284
පඤ්චනනං විනිවෘත්තො	280
පඤ්ච පාචිතනියානි සබ්බානි	278, 280
පඤ්චසත්තනි සෙඛියා	100
පඤ්චසත්තනි සෙඛියා චූඡානං	288
පඤ්ඤානතාපඤ්ඤානතං න ජානාති	140
පටිඤ්ඤා ලජ්ජිසු කතං	130
පදවිනිහාරමනෙතන	294

පා

පාචිතනියනනි යං චූඡානං	102
පාණාතිපාතෙ කාති ආපතනියො	276
පාණාතිපාතෙ තියස්සො ආපතනියො	276
පාරාජිහනනි යං චූඡානං	102
පාරාජිකං සංඝාදිසෙසො	96
පාරාජිකා කාසිකා කාති	276
පාරාජිකා කාසිකා ඥෙ	276
පාරාජිකානි අට්ඨ	98
පාරාජිකානි චතතාරි	94, 98, 100

පු

පුබ්බාපරං න ජානාති	132, 142
පුබ්බාපරං විජානාති	132

භ

භඤ්ඤා තෙ උම්මඤ්ඤො	92
-------------------	----

භා

භාසිතාභාසිතං න ජානාති	140
-----------------------	-----

භි

භික්ඛුනී අඤ්ඤාතිකා සනතා	102
භික්ඛුනීනඤ්ච අකමාතා	278
භික්ඛුනොචාදකචග්ගසම්මං	278
භික්ඛු සඤ්ඤාචිකාය කුට්ටිං කරොති	290
භික්ඛු සියා විසතියා සමාගතා	294

භූ

භූතං පරමපරාභතතං	92
-----------------	----

පිටපිමකා

මා

මා බො තුරිතො අභණ්ණි	130
මා බො සභසා අභණ්ණි	130
මාතරං විචරං යා වෙ	296

මු

මුතං මුතෙන සමෙති	136, 166
------------------	----------

යං

යං තං අපුච්ඡිමහ අකිත්තසී නො	96
යං දෙසිතං අනත්තජිනෙන තාදීනා	284, 286
යං මනුස්සො කරෙ පාපං	104

යා

යාචනතියකා කාති ආපතනියො	280
යාචනතියකා තියස්සො ආපතනියා	280
යාච සුපුච්ඡිතං තයා	288

යෙ

යෙ ආලචියා පඤ්ඤානතා	94
යෙ කොසම්මියං පඤ්ඤානතා	94
යෙ ච භග්ගෙසු පඤ්ඤානතා	94
යෙ ච සකෙසු පඤ්ඤානතා	94
යෙ රාජගහෙ පඤ්ඤානතා	94
යෙ වෙසාලියං පඤ්ඤානතං	92
යෙ සාවච්චියං පඤ්ඤානතා	94

යො

යො වෙ අරඤ්ඤෙ විහරනො	102
---------------------	-----

ල

ලභුකගරුකං න ජානාති	140
--------------------	-----

ච

චජ්ඣං විපතනිං ආපතනිං	146, 148
----------------------	----------

චි

චිතයගරුකා කාති චූඡානං	276
චිතයස්ස කාති මූලානි	274
චිතයස්ස ඥෙ මූලානි	274

	පිටුවකිනං
විනයාචිනයං න ජානාති	140
විපරිතදිවසීං ගණනනති	96
වි	
විසං දො සතානි	98
චෙ	
වෙසාලියං රාජගහෙ	92
ස	
සඛසාදිසෙසං ධුලුච්චයං	298
සඛසාදිසෙසො'නි යං වුතනං	102
සච්චං අහමපි ජානාමි	130, 132
සච්චං භණනො ගරුකං	294
සඤ්ච්චි අපතනිං අපජ්ජති	130
සඤ්ඤතනියා ච කුසලො	148
සතං අවසාරස වෙච වුද්දකානි	100
සතං තිංසා ච භික්ඛනීනං	100
සතං සතනනී චතතාරි	100
සතං සතනනී ඡචේච්ච	98, 100
සඤ්චිතනං කුලං ගතො	102
සනතිට්ඨානනනිකො	
කසීනුඤ්ඤාචාරො	186
සබ්බා යාවතනියකා	280
සචණනනිකො කසීනුඤ්ඤාචාරො	186
සනුබ්බාචාරො කසීනුඤ්ඤාචාරො	186

	පිටුවකිනං
සා	
සාධාරණාසාධාරණං	96
සි	
සිකාපදා බුද්ධිවරෙන වණණිතා	292
සී	
සීමානිකකනනිකො කසීනුඤ්ඤාචාරො	186
සීලවිපතනියා වොදෙති	132
සු	
සුතං සුතෙන සමෙති	136, 166
සු	
සුචි අරඤ්ඤකො වෙච	94
සෙ	
සෙවියනනි යං වුතනං	104
සො	
සොලසකම්මානි වුතතානි	286
හි	
හිතෙසි අනුසුඤ්ඤාසු	130

පදිවාර පාලි

විසෙසපදනුකකමණිකා

	පිටසබ්ඛකා		පිටසබ්ඛකා
අකපපියානි	52	අදුටුල්ලාප තති	8
අකිරියතො	8	අදෙසනාගාමිනී ආප තති	8
අකුපවමෙමො	48	අදෙසිතවච්ඡුකං	290
අකුපපා	294	අභ්වානභිනො	14, 50
අකුසලකමමපථා	76	අධම්මචූදිතකො	10
අකොච්චෙද	140, 142	අධම්මවොදකො	10, 130, 132 146
අකෙකාසවච්ඡුනි	80	අධම්මදිට්ඨි	48
අගතීගමනං	130	අධම්මිකා පච්ඤහා	76
අගතීගමනානි	44	අධම්මිකානි දුනානි	76
අගාරවා	64	අධම්මිකානි පාතිමොකකට්ඨ - පනානි	46, 62, 66
අඛනජානං	152	අධම්මිකා පටිකොගා	76
අඛනභිනො	14, 50	අභිකරණ	126
අජබාසිකං	50	අභිකරණ ජාතානං	222
අජානනො ආපජ්ජති	38	අභිකරණසංගහො	314
අජ්ඣාචාරපුච්ඡා	166	අභිකරණං 54, 138, 148, 150, 152 162, 202, 224, 242	
අජ්ඣාචාරෙ	30, 194	අභිකරණං උකෙකාචෙති	108
අඤ්ඤබ්‍යාකරණා	214	අභිකරණානි	40, 106
අට්ඨපාරාජිකානං	150	අභිචිතෙත	192
අට්ඨලොකධම්මා	72	අභිච්චාප තතිකො පුඤ්ඤා	10
අට්ඨානිසංසා විනසධරෙ	74	අභිට්ඨානං	174, 178, 180
අට්ඨාසීති සත පාචි තතියානං	150	අභි පඤ්ඤාය	192
අතිදිට්ඨියා	194	අභිසීලෙ	30, 192
අතිරිතතං	210	අනඤ්ඤ පාචි තති සානි	44
අතතකාමපාරිචරියා	152	අනභිට්ඨානං	48
අතතාදුනං	220	අනනනජිත	284
අත්ඤ්ඤාලො	238	අනනනරාසිකා ආප තති	8
අත්චසිකෙන	144	අනභිරතං	66
අත්භංගිතෙන	144	අනරීච වොභාරා	38
අත්ථාරවිප තති	180	අනචජ්ජපඤ්ඤා තති	8
අත්ථාරසම්ප තති	180	අනචසෙසාප තති	8
අත්ථාරො	174, 178	අනසුරුතෙනන	146
අත්ථො	146	අනාඨපිණ්ඩික	190
අටුල්ලවජ්ජා ආප තති	8	අනාදරියානි	18

	පිටුවකිනං
අනාදිකරො පුග්ගලො	10
අනානාකචිකෙන	144
අනාපතඤ්ඤා	8, 280
අනාපතඤ්ඤා රාධිමම	8
අනාමනනවාඤ්ඤා	48
අනාසිතකො	10
අනාලුතිං	102
අනියතා	272
අනියතා ආපතඤ්ඤා	10
අනියතො පුග්ගලො	10
අනුකඤ්ඤාතකො	10
අනුකුඤ්ඤාතා	24
අනුපච්චාර්‍යනෙතන	144
අනුපඤ්ඤාතඤ්ඤා	8
අනුපඤ්ඤාතඤ්ඤායො	68
අනුපසම්පන්නා	82
අනුයොගච්චනං	130, 146
අනුයොගං	222
අනුයොගො	228
අනුලොමං	152
අනුචාදානිකරණං	108, 112, 118, 126
අනුචාර්‍යකෙන	134, 138, 144, 162
අනුචාර්‍යකො	130
අනුසන්ධිච්චනපථං	54, 132, 142, 204, 242, 246
අනුසාවනං	206
අනුසාවනතො	302
අනුසාවන සම්පදාය	162
අනනගාහිකා ද්විතී	76
අනනරාධනාඤ්ඤා	186
අනෙතවාසිකො	42, 144
අනෙතවාසිං	66
අනෙතා ආපච්චාර්‍යඤ්ඤා	44
අනෙතා සීමාය	26, 44
අපකතතෙතා	30
අපච්චාර්‍යනන පරිවාසො	18
අපරකුසලො	78
අපරපතඤ්ඤා	8
අපරිකතමණං	290

	පිටුවකිනං
අපරිපුරෙණ	14, 50
අපලොකනකමමං	14, 40, 128, 300, 306
අපසාදෙතා	200
අපපච්චාර්‍ය ආපතඤ්ඤා	8
අපපච්චාර්‍යනෙතන	144
අපපතො	16
අපච්චාර්‍ය	160
අපමනන විඤ්ඤාතකො	260
අපසංසුතො	246
අපසාගම	160
අභබ්බාපතඤ්ඤාතකො	10
අභිඤ්ඤාපතඤ්ඤාතකො පුග්ගලො	10
අභිධමෙම	66
අභිචාදනාරභො	42, 44
අභිචිතයො	66, 192
අබ්බානං	138
අබ්බානසංඝං	84
අබ්බානාරභං	300
අබ්බසංඝනතතා	126
අබ්බලාචිතයං	120
අබ්බලාචිතයං	300
අබ්බලාචිතයො	154, 310
අරඤ්ඤා ආපච්චාර්‍යඤ්ඤා	44
අරිච්ච	96
අරියවේදානා	38
අරියො වා තුණ්ඤානාචො	144
අරුණ්ණසංඝං	12, 274
අරුණ්ණසංඝකඤ්ඤා ආපතඤ්ඤායො	274
අලච්ච	130
අලච්චසංඝං	14, 16
අලච්ච	30, 194
අච්චාර්‍ය	80, 82
අච්චාර්‍යයො	232, 262
අච්චාරා	50
අච්චිකපතා	48
අච්චපච්චාර්‍යඤ්ඤා	146
අච්චපච්චාර්‍යසංඝලබ්ධි	84
අච්චිකංචාදකච්චාර්‍යඤ්ඤා	146
අච්චිකච්චාර්‍යයං	290
අච්චිකච්චාර්‍යයානි	50

	පිටපිඛකං
අවෙහ්ඛවිනිශානි	50
අසඤ්චම පවිසඤ්ඤානතං	12
අසඤ්චමා	72
අසමානසංවාසකෝ	10
අසමපතනං	150
අසාධාරණ පඤ්ඤානති	8
අසුච්චි	146
අසුච්චි පරිසවිඛිනිතො	166
අසෙසබෙන සීලකඩකෙන	236
අහතෙන	172
අං	
අංසකුටෙ	232
අඞ	
අංකාරපුච්ඡා	166
අංකාරේ	150
අංගනකුතෝ	42
අංගමං	216
අංගලකාය	28
අංඝානවච්ඡුති	76, 282
අංචරියපරමපරා	54
අංචරියො	42, 144
අංචාරවිපතති	132, 134, 150
අංචාරවිපතතිං	116
අංජවවිපතති	150
අංජවගෙතු	96
අංදිකරේ පුග්ගලො	10
අංදිච්චබච්ඡුනා	186
අංදිච්චචරිසිකාය	66, 192
අංගනනරිකානි	48
අංපතනාභිකරණං	114, 118, 126
අංපතති	8, 150
අංපතතිකරාධිමමා	8
අංපතතිකඩකා	48, 68
අංපතතිනානනතතා	42
අංපතතිපුච්ඡා	166
අංපතතිච්චුලො	28
අංපතතිසඛගභො	314
අංපතතිසඤ්ඤානතා	44
අංපතතිසභාගතා	42
අංපතතිසමුට්ඨානා	64

	පිටපිඛකං
අංපතතිං	146
අංචිවෙතසිකං	68, 70
අංචිසමාචාරිකාය	66, 192
අංචිසෙතිකං	50
අංමකඩඤ්ඤානි	68
අංමිසගරාකෝ	248
අංරඤ්ඤාකෝ	226
අංරුමිකපෙසකෝ	260
අංලච්චි	92, 94
අංචාස පමුඛොධො	184
අංචාසිකවතනං	248
අංචාසිකෝ	42, 258
අංවෙණිකසඛිකකමමං	250
අංසනකුසලො	144
අංසනාරභො	44
අංසවා	20
අංසා	174
අංසාවච්චේදිකෝ	186
ඉ	
ඉඛ්ඛ	216
ඉරියාපච්චුච්ඡා	166
උ	
උකේකාචා	106
උකඛිතතකා	282
උකඛිතතකෝ	10
උකේකපනීයකමමසා	84
උකේකපනීයකමමං	28, 300
උතතරිමනුසාධිමමං	96
උතුපුච්ඡා	168
උඤ්ඤානකං	98
උඤ්ඤාසං	92
උඤ්ඤාරණං	306
උට්ඨාපනසමුච්චි	80
උපකණ්ණක ජප්පිතා	144
උපකණ්ණකං	140
උපඝාතීකා	16
උපඝාතීකෙන	30, 194
උපජ්ඣායො	42, 144, 154
උපට්ඨිත සතීසා	262

පිටුවලින්

පිටුවලින්

උපනිසා	146
උපසම්පදකමමයා	84
උපසම්පදා	2
උපාලි	190, 196, 208, 216, 226, 228, 230, 238
උපොසඵකමමයා	84
උපොසඵ කමමං	190
උපොසඵච්ඡිකානි	282
උපොසඵං	2, 56, 306
උපොසඵා	32
උපොසඵො	138
උඛ්ඛාහිකා	238
උඛ්ඛාහිකාය	80
උඛ්ඛකමකෙ	29
උභතො පඤ්ඤානනි	8
උමමයො	92
උලලිඛිතමනෙතන	170
උයාඛිකිතපටිසඛිකිතො	48
උයාදො	200
උයාසිතමනනි	198

උඉ

උඉනදසවයො	24
----------	----

උ

උකතො පඤ්ඤානනි	8
උකංසං විවරං කතො	92
උකාචරියො	298
උකාදස පඨවිභො	82
උකාචතො	262
උකුපජ්ඣායො	298

උ

උකාසකමමං	32, 146, 200, 204, 212, 218, 240
උකාසපුච්ඡා	168
උතමසිකො	262
උතිණණං	138
උපමමං	146
උහාසනා	276
උරමතනකෙන	34
උචචිකරණමනෙතන	170

උමාදො	234
උසාරණං	306
උසාරණා	16

ක

කඤ්චකං	2
කඤ්චනජාථා	180
කඤ්චනජාථො	50, 260
කඤ්චනජාථො	182
කඤ්චනසං පමුඛොධා	16
කඤ්චනං	170, 180
කඤ්චනුඤ්ඤාථො	184, 186
කඤ්චනකරණමනෙතන	170
කඤ්චනකමමො	148
කතච්චරං	68
කතීනනං	280
කථා	146
කපපියානි	52
කමබලමිද්දනමනෙතන	170
කමමකඛනුකං	4
කමමදොසා	14, 284
කමමලකණං	306
කමමචඤ්චනි	14
කමමසම්පතනියො	14, 284
කමමං	148, 152
කමමිකෙ	196
කරණ දුකකටකො	14, 50
කරණ සම්පතනං	180

කා

කාලපුච්ඡා	168
කාලසම්පතනං	180
කාලෙ කපපති	44
කාලො ආපජ්ඣනි	44
කාලෙ ආපජ්ඣනි	24

කි

කිච්චාභිකරණං	108, 114, 118
කිච්චාභිකරණා	26
කිරියතො	8
කිරියාකිරියතො	8

	පිටපතකි
කු	
කුකකුකතං	172, 180, 182
කුකකුච්චාපකතානං	200
කුමමග්ගං	140
කුමමග්ගො	144
කුලදුසකො	28
කුලපපදෙසො	144
කුලුපකො	60
කුසලවිනෙතා	24
කුසලෙහි	290
කො	
කොව්දෙ	148
කොසමබකං	4
කොසමබි	92, 94
ක	
කච්ඡභාජකො	260
කකුසඛගභො	314
කි	
කිතතවිනෙතා	296
කු	
කුද්දකච්ඡුකං	4
ග	
ගණගොජනං	18, 48, 94
ගණගොජනෙ	68
ගණො	184
ගණො ආපච්ඡති	24
ගණඛිකා	82
ගතපටියාගතං	50
ගමීකො	42, 234
ගමිය විතතං	52
ගරුකං ආපතති	12, 42, 66, 68
ගරුකාපතති	8
ගහපතීකං	16
ගො	
ගාමේ ආපච්ඡති	44
ගාරාපපතතා	102

	පිටපතකි
භි	
භිරග්ගචරියා	94
භිරං	292
භිරානො ආපච්ඡති	46
භිහිගතාය	80
භිහි පටිපඤ්ඤාතතා	10
භු	
භුලහකො	24
භො	
භොබාසිතං	50
ච	
චණ්ඩකාලී	96
චණ්ඩිකකතො	130
චතසොසා චොදනා	44
චතසොසා හිකුච්ඡිසමමුඛියො	44
චතුචග්ගකරණෙ	302
චතතාරි කමමාති	300
චතතාරො කසීනඤ්ඤා	188
චතතාරො පට්ටියා	42
චම්පා	284
චම්පෙය්‍යකං	4
චම්පෙසඤ්ඤාතතා	2
චො	
චොතුද්දසිකො	14
චී	
චීචරපටිග්ගාහකො	260
චීචරපලීබොධො	184
චීචරභාජකො	260
චීචරච්චාරණමනෙතන	170
චීචරාති	82
චු	
චුදිතකො	138
චුදිතකො පුග්ගලො	10
චෙ	
චෙනොවිමුතති	68, 70

	පිටපතකින
වො	
වොදකා	40
වොදකෙන	138, 216
වොදකො	134, 140
වොදකො පුඤ්ඤාලො	10
වොදනා	130, 146
වොදනාය දො මූලානි	136
වොදෙනා	240
ඡ	
ඡ අනුවාද මූලානි	64
ඡ කම්මානි	64
ඡ විවරානි	64
ඡ තතිංසකවනතුං දෙවිඤ්ඤා	82
ඡ නභානෙ අනුපඤ්ඤාතනියො	64
ඡ ඤාගති	150, 154
ඡ ඤාගතිං	206, 240
ඡ පරමානි	64
ඡ බ්බිස මූලානි	124
ඡ විවාද මූලානි	64
ඡ සාරාණීයධම්මො	64
ඡො	
ඡොදනා	26
ඡෙජ	
ඡෙජ්ජවච්ඡුං	292
ඡෙජ්ජං	282
ඡෙදනකා ආපතනියො	48, 64
ඡෙදනකානි	98
ඡො	
ඡොතස්සරෙ	302
ඡොනනෙතා ආපජ්ජනි	38
ඡො	
ඡොමං	140
ඡු	
ඡුණෙන ආපජ්ජනි	24
ඡෙජ	
ඡෙජවචන	190

	පිටපතකින
ඤ	
ඤාතනිකම්මං	14, 40, 128, 300, 306
ඤාතනිචතුස්සකම්මං	14, 40, 128, 300, 306
ඤාතනිනො	302
ඤාතනිඋභයකම්මං	14, 40, 128, 300, 306
ඤාතනිසම්පදාය	162
ඤාතනිං	206
ඤා	
ඤානිසාලොතිනො	154
ඨ	
ඨපනකං	4
ඨපනං	10
න	
නජ්ජනියකම්මස්ස	84
නජ්ජනියකම්මං	28, 300
නදිසිස	96
නස්සපාපියසසිකා	84, 120, 154, 300, 310
නි	
නිණ්ණවජ්ජාරක	154
නිණ්ණවජ්ජාරකස්ස	84
නිණ්ණවජ්ජාරකෙන	116
නිණ්ණවජ්ජාරකො	120
නිජ්ජියවතනනා	282
නිජ්ජමයං	16
නිස්සො ඡොදනා	26
නිස්සො පඤ්ඤාතනියො	24
නිස්සො පටිච්ඡාදියො	26
නිස්සො පාදංසනියො	34
නිස්සො පාදුකා	34
නිස්සො සම්මුතියො	34
නි	
නිණ්ණි වොදනාවච්ඡුති	24
නිණ්ණි විචටානි	26

	පිටපිඛනා
නෙ	
නෙතනිංස මූලානි	110
නෙතනිංස සමුච්ඡානා	110
නෙවිසතිසඛ්‍යාදිසෙසානං	150
චු	
චුලලකුමාරිගොචරො	48
චුලලච්චයං	134, 282
චුලලච්චයා	14, 96
චුලලච්ඡාආපනනි	8
චු	
චුපච්චරං	50
ද	
දණ්ඩසිකකාසමමුතියා	84
දස අත්චසෙ	88
දස ඉත්ථියො	80
දස විචරධාරණං	80
දස හරියාසො	80
දස මංසා අකපපියා	80
දසචග්ගකරණෙ	302
දසචග්ගො භික්ඛුසඛෙසා	80
දසචග්ගො	24
දසසුක්කානි	80
දසානිසංසා යාගුයා	80
දළුතිකරණමනෙතන	170
දු	
දුනං	306
දි	
දිට්ඨං	136
දිට්ඨාචිකමමං	198, 208, 210
දිට්ඨිගතං	66
දිට්ඨිවිපනනි	134, 150
දිට්ඨසුච්ඡා	168
දු	
දුක්කටං	134
දුක්කටා	14
දුක්කටානං	150

	පිටපිඛනා
දුට්ඨලං	96
දුට්ඨලං ආපනනිං	162
දුට්ඨලොදුට්ඨලං	54
දුට්ඨලොපනනි	8
දුට්ඨලො වාචා	152
දුපසඤ්ඤා	138
දුපසච්චිනොදයා	52
දුඛහාසිතං	96, 134
දුඛහාසිතා	14
දුඛහාසිතානං	150
දු	
දුතෙය්‍යඛනානි	282
ඳ	
ඳෙසනං	306
ඳෙසනාගාමිනියො	50
ඳෙසනාගාමිනී ආපනනි	8
ඳෙසිතා ගණනුපගා	8
ඳො	
ඳොසනනරෙන	144
ඳොසනනරො	132, 138
ඳොසාගතී	150
ඳො	
ඳොදසපාච්චෙදෙසනීයානං	150
ඳො	
ඳො අත්චසෙ	308, 310, 312
ඳො අනාදරියානි	18
ඳො අනියතානං	150
ඳො චතතාමුඛනි නිසංසංගි- යානං	150
ඳො විචරානි	16
ඳො පතතා	16
ඳො පරිභොගා	18
ඳො මණ්ඩලාභි	16
ඳො ලොඝානානි	18
ඳො වීනයා	18
ඳො වෙනසිකා	18

පිටපතිකා

බ

බඤ්ඤා රසය	276
බමමකුසලො	238
බමමවුදිතකො	10, 146
බමමවොදකො	10, 132, 146
බමමතො	230
බමමදිට්ඨි	48
බමම	208, 224, 242
බමමානුලොම	208, 224, 252
බමමිකා පරිභොගා	76
බමමිකා සඤ්ඤාතනියො	76
බමමෙන	138

න

න ගිහිපටිසඤ්ඤානතං	10
නව ආභාතවජ්ජනී	282
නවකතරු	150
නව විවරනී	76
නව තණතාමුලකා	76
නව මංගෙහී දුකකටං	76
නව සබ්බතා	314
නවති සබ්බතා හිජ්ජනී	76

නා

නානා වජ්ජනානී	292
නානා සංවාසක භූමියො	14
නානා සංවාසකස්ස	208
නානා සංවාසකො	262
නානා සීමාය	208
නාසනනතීකො	186
නාසිතකො	10

නි

නිග්ගහං	306
නිජ්ඣාපනියෙ ධානෙ	160
නිට්ඨානනතීකො	184
නිදහසභ්බතභො	314
නිදහං	146, 150
නිබ්බිදා	146
නිමිත්තකමමං	170, 180, 182
නියතා	48
නියතා ආපතනී	10

පිටපතිකා

නියතො පුග්ගලො	10
නියස්සකමමස්ස	84
නියස්සකමමං	300
නිරුතනීකුසලො	238
නිසජ්ජාකුසලෙන	144
නිස්සග්ගිතං	82, 172, 182
නිස්සග්ගියා	272
නිස්සගපටිපසස්සද්ධියො	50, 82
නිස්සගං	196
නිස්සගෙයා	16, 64, 66
නිස්සාරණං	306
නිස්සාරණා	16
නිස්සිතජපටි	198

නී

නීවච්ඡිනෙනන	144
-------------	-----

නො

නො සඤ්ඤාවිමොකධා	12
-----------------	----

ප

පකකමනනතීකො	184
පකකසබ්බතෙනො	50, 290
පච්චනතීමෙසු ජනපදෙසු	44
පච්චකකධිස්සනං	306
පච්චුට්ඨානාරභො	42
පච්චුඤ්ඤා	174, 178
පච්චෙකට්ඨානෙ	32
පච්චෙකට්ඨාසිනො	146
පච්චෙකවුඤ්ඤා	16
පඤ්ඤා ආදීනවා	60
පඤ්ඤා ආපතනියො	48
පඤ්ඤා ආරඤ්ඤාකා	56
පඤ්ඤා කමමානී	50
පඤ්ඤා තෙලානී	50
පඤ්ඤා දුනානී අපුඤ්ඤානී	52
පඤ්ඤා පංසුකුලානී	50
පඤ්ඤා පිණ්ඩපානීකා	56
පඤ්ඤා ඛිජ්ජනී	60
පඤ්ඤා බ්‍යසනානී	50
පඤ්ඤාවග්ගකරණෙ	302
පඤ්ඤා වසානී	50

	පිටුවලිකා
පඤ්ච විසුද්ධියෝ	60
පඤ්ච සමූහා	50
පඤ්ච සනිකං	6
පඤ්ච සමපද	50
පඤ්ඤ නති	8
පඤ්ඤ නතිං	204
පඤ්ඤ කබ්‍යෙකින	64
පඤ්ඤ විමුච්චි	68, 70
පඤ්ඤ පුච්ච	214
පටිකේඛපා	16, 24
පටිකේකාසා	16
පටිග්ගහං	306
පටිග්ගහා	16
පටිග්ගහිනපටිගොගා	40
පටිග්ගහිනං	44
පටිච්ඡන්තපටිච්චාසෝ	18
පටිච්චාදියෝ	26
පටිඤ්ඤ	16, 130
පටිඤ්ඤ නිකරණං	68, 120, 154, 310
පටිඤ්ඤ නිකරණා	210
පටිඤ්ඤ නිකරණෙහ	116
පටිඤ්ඤ ග කරණීයං	300
පටිපුච්ච	146
පටිපුච්ච කරණීයං	300
පටිච්චෙද්ධා ආපජ්ජති	36
පටිසමහිද	236
පටිසාරණීයකමමං	28
පටිසාරණීයකමමස්ස	84
පථමාපනතිකං	276
පථමාපනතිකා	76, 282
පණීනභොජනානි	76, 96
පණ්ඩකගොචරේ	48
පණ්ඩිතවොදකෝ	132
පණ්ඩිතෝ	242
පණ්ණරසිකෝ	14
පනනකලා	44
පනනගාභාපකෝ	260
පනනා	82
පදකඛණඤාසාහි	238
පදපච්චාහට්ඨං	204, 242

	පිටුවලිකා
පදෙසපඤ්ඤනති	8
පදෙසපුච්ච	168
පබ්බාජනීයකමමස්ස	84
පබ්බාජනීයකමමං	28, 300
පරපකේඛා	150
පරපුග්ගලපටිසඤ්ඤනතං	12
පරමානි	68, 76, 80, 82
පරමපර භොජනං	48
පරමමුඛා ආපජ්ජති	38
පරිකථා	170, 180, 182
පරිකථාකතෙන	170
පරිකඛාර	38
පරිපුරේ නො යාවතී	14
පරිභණ්ඩකරණ මනෙතන	170
පරියාදිනනච්චෙනෝ	34
පරිවාසදනස්ස	84
පරිවාසං	300
පරිවාසා	18, 26, 40
පරිවාසෝ	138
පරිසකපටියෙන	144
පරිසතෝ	302
පරිසදුසකා	40
පරිසසොභනා	40
පමුඛොධා	174
පමුඛොධො	146, 184
පචනං	104
පචාරණං	2, 58, 162, 164, 190, 228, 306
පචාරණා	34, 138, 210
පචාරණාකමමස්ස	84
පසයන පචනනා	200
පසාරෙනා	240
පසුතෙනා ආපජ්ජති	36
පසුඤ්ඤ	146
	පං
පංසුකුලීකං	16
පංසුකුලෙන	172
	භං
පාචිතපිණ්ඩං	94
පාචිතනියං	134

	පිටිකඛකං
පාච්ඡනියා	14, 272
පාච්ඡෙසනීයං	134
පාච්ඡෙසනීයා	14, 272
පාච්ඡමොක්ඛං	182
පාච්ඡමොක්ඛවිච්ඡාදනානි	18, 26, 68, 72, 76, 80
පාච්ඡමොක්ඛද්දෙසං	56, 190
පාච්ඡමොක්ඛද්දෙසා	50, 76
පාදුකා	82
පාපණිකෙන	172
පාපිච්ඡේ	226
පාමොජ්ජං	146
පාරජ්ඣං	134, 266
පාරජ්ඣගාමි	228
පාරජ්ඣා	14, 38, 270
පාරිවාසිකං	4

පි

පිලොභිකාය	172
-----------	-----

පු

පුඤ්ඤාභරණකො	248
පුඤ්ඤාභරණකො	314
පුඤ්ඤාභරණකො	258
පුඤ්ඤා ආපජ්ජනී	24
පුඤ්ඤානා	16
පුඤ්ඤාකරණං	174, 178
පුඤ්ඤාකිච්චා	44
පුඤ්ඤාකුසලො	78
පුඤ්ඤාපතනී	8
පුඤ්ඤාපරං	142, 146
පුඤ්ඤාපරකුසලො	208, 238, 242
පුඤ්ඤා නිවාසං	68

පෙ

පෙකඛනීයෙ ධානෙ	160
පෙසලො භික්ඛු	46
පෙසුඤ්ඤා	18

ඵ

ඵලභාජකො	260
---------	-----

පිටිකඛකං

ඛ	
ඛභි ආපජ්ජනී	44
ඛභි සීමාය	44
ඛහුසුසුතො	216, 246

ඛා

ඛාලවොදකො	132
ඛාලසා	14, 16
ඛාලො	194, 240

ඛු

ඛුඤ්ඤා	16
--------	----

ඛ්

ඛ්ඤ්ඤානකුසලො	238
ඛ්ඤ්ඤානානි	230

ඛ්ඤ

ඛ්ඤවච්චිතං	68, 216, 222
ඛ්ඤවද්දෙසං	306

භ

භග්ගා	92
භග්ගාගාරිකො	260
භග්ගාකම්මං	306
භග්ගාගාචාරිකං	248
භග්ගාද්දෙසකො	258
භග්ගානං	116
භග්ගාපතනීකො	10
භග්ගො	180
භග්ගානි	150

භා

භාසානුසංකීර්ණකො	198
-----------------	-----

භි

භික්ඛනීඛනිකං	4
භික්ඛනීගොචරො	48
භික්ඛනොවාදකසමමුච්චියං	84
භික්ඛනොවාදකසමමුච්චියං	194

භු

භුමි පුච්ඡා	168
-------------	-----

	පිටුවකිනං
භ	
භෙදනකං	98
භෙසජ්ජං	2
භො	
භොජනා	214
ම	
මජ්ඣිමේසු ජනපදෙසු	44
මනිකමමං	130
මනනනා	146
මනෙද්‍ය	146, 294
මහාවෝරො	50
මහාවිකටානි	40
මහාවිහාරෙ	94
මා	
මානිකා	174
මානනනං	138
මානනනද්‍යනසං	84
මානනනද්‍යනාය	84
මානනනා	18, 26
මානනනානි	40
මානනනාරහං	300
මි	
මිච්ඡනනා	76
මිච්ඡාදිවසීකො	194, 196
මු	
මුච්චසංනිසං	262
මුචං	136
මුසාවාදෙ	228
මු	
මුලායපටිකසංනනා	138
මුලායපටිකසංනනාය	84
මෙ	
මෙජ්ඣනධමමො	152
මෙධගං	126

	පිටුවකිනං
මො	
මොහපාරානා	96
මොහාගනි	150
ය	
යථාභුතසුඤ්ඤාදස්සනං	146
යා	
යාගු භාජකො	260
යාවිකාලිකං	40
යාවජ්චිකං	40
යාවනතීයකා	82, 96, 280
යාවනතීයකෙ	50
යු	
යුගමිතනං	144
යෙ	
යෙහුග්‍යසිකා	120, 154, 310
ර	
රච්ඡගභො	262
රජනාය	298
රජොභරණසමෙන	144, 198, 298
රතනීචෙජ්ඣෙ	18, 40
රා	
රාජගහ	92, 94
රා	
රාජියජ්ඣික සමමුච්චියා	84
ල	
ලජ්ජ	206
ලජ්ජපුඤ්ඤාලො	130
ලභිසමාපතනීකො	10
ලකුඤ්ඤා ආපතනී	12, 42, 66, 68
ලකුඤ්ඤාපතනී	8
ලි	
ලිඛිතපාදානාවෙන	38
ලිඛිතපුච්ඡා	166

	පිටුව
වගකීම.	40
වචනකම් මෙන්	144
වැඩබල.	56, 58
වැඩු.	150
වැඩු.	54, 146, 222
වැඩු නානාකාරය:	42
වැඩු පුවත්:	166
වැඩු විපත.	180, 300
වැඩු විපත,	14, 50
වැඩු සහිතය:	314
වැඩු සහ සහය:	44
වැඩු.	80, 82
විෂය වෙන් දැක්වීම	42
විෂය පනාසික.	2
විෂය පනාසික:	18
ව	
විවිධ උප සම්පද.	282
වි	
විකල්පය:	18
විකල්ප ආපදාන:	44
විකල්ප කල්පය:	44
විකල්පය:	144
විකල්පය:	130
විකල්පය වලින්:	48
විකල්පය:	220
විකල්පය වලින්: 52, 54, 56, 68, 76, 78	
විකල්පය වලින්:	200
විකල්පය වලින්:	258
විකල්පය වලින්:	284
විකල්පය:	206, 222, 242
විකල්පය වලින්:	88
විකල්පය වලින්:	206, 222, 242
විකල්පය:	138
විකල්පය:	146, 212
විකල්පය වලින්:	202, 224, 242, 244
විකල්පය:	146
විකල්පය වලින්:	48, 64, 68, 76

	පිටුව
විවිධයන් වැඩිපුර:	126
විවිධය:	150
විවිධය වලින්:	166
විවිධය:	40
විවිධය:	146
විවිධය සහිතය:	314
විවිධය වලින්:	64
විවිධය වලින්:	166
විවිධය:	50
විවිධය කොටස්:	284
විවිධය:	104
විවිධය:	146
විවිධය කිහිපයක:	64
විවිධය සහ සහය කිහිපයක:	64
විවිධය සහ සහය:	146
විවිධය:	146
විවිධය:	24
විවිධය:	26
විවිධය වලින්:	126
විවිධය වලින්:	108, 110, 118
විවිධය වලින්:	286
විවිධය:	200
විවිධය:	214
වි	
විවිධය:	82
විවිධය වලින්:	144
විවිධය වලින්:	302
වු	
වුටු කාලය:	66
වෙ	
වෙදන වෙදන:	296
වෙදන:	230
වෙදන:	80, 92
වෙදන වෙදන:	48
වෙ	
වෙදන වෙදන:	94
වෙදන වෙදන:	150
වෙදන වෙදන:	198, 200

	පිටුවකිනං
ස	
සකණණප්පෙව,	24
සකක	92, 94
සඛ්‍යාමාවච්චරෙන	144, 150, 198
සඛ්‍යගරුකො	246
සඛ්‍යගෙදකො	250, 254
සඛ්‍යගෙදං	4
සඛ්‍යගෙදෙ	248
සඛ්‍යසමුච්චි	32
සඛ්‍යං භිඤ්චි	46
සඛ්‍යාදිසෙසං	134
සඛ්‍යාදිසෙසා	14, 270
සඛ්‍යාදිසෙසො	266
සඛෙසා ආපජ්ජති	24
සඤ්ඤතනිකුසලො	148
සඤ්ඤපතියෙ ධානෙ	160
සඤ්ඤවිමොකෙඛා	12
සතීවිනගස්ස	84
සතීවිනගො	120, 154, 310
සත්ත ආපතනිකඛනි:	14
සත්තසතීකං	6
සත්තභවෙගති, සමත්තාගතො,	
විනයධරෙ	68, 70, 72
සත්තාභතාලිකං	40
සජ්චසංසනෙන	138
සඤ්චමගරුකො	248
සඤ්චමපටිසඤ්ඤතනං	12
සඤ්චිවිහාරිකො	42, 144
සඤ්චිවිහාරිං	66, 192
සන්තීරණං	146
සන්තසමුච්චිතං	84
සන්දිට්ඨිපරමාසී	238
සන්දිට්ඨා	154
සන්තිභි	172, 184
සන්තිධිකාරකං	68
සපටිකඛාරපටිසඤ්ඤතනා	12
සපපටිකමම	274
සපපටිකමමා ආපතති	8
සබ්බන්ත පඤ්ඤතනි	8
සබ්බභවමාදිනං	146
සමග්ගකමමං	40
සමඵසඛ්‍යගො	314

	පිටුවකිනං
සමඵං	4, 206
සමඵානං	124
සමඵා	68
සමඵො	150, 154
සමනුභාසනං	306
සමයපුච්චා	168
සමාචරං	4
සමාධිකඛකො	64
සමානසංවාසකභුමියො	14
සමානසංවාසකො	10
සමානාචරියකො	144
සමානුපජ්ඣායකො	144
සමුකකට්ඨිපදනං	2
සමුච්චං	4
සමුට්ඨානසඛ්‍යගො	314
සමුද්දවෙණිං	34
සමොධානපටිචාසො	18
සමපද	230
සමපරුසිකං	146
සමභතො	154
සමමජ්ජනියා	50
සමමත්තා	76
සමමුඛා ආපජ්ජති	38
සමමුඛාකරණීයං	300
සමමුඛාවිනගො	116, 120, 154, 310
සමමුච්චි	306
සලාකගාභා	24, 76
සලාකගාභෙන	14, 248, 252, 256
සලොචා	18
සචචනියං	32, 146
සචණතනිකො	186
සනුඛ්‍යාධෙ	186
සං	
සංචිච්ච	130
සංචරෙ	146
සංවාසපටිකෙඛිපො	44
සා	
සාරියගාභාපකසමුච්චියා	84
සාරියගාභාපකො	260

	පිටුවකින
සාධාරණ පඤ්ඤා වැනි	8
සාමගති	84, 198
සාමනේර පෙසකො	260
සාමනේරු	64, 66
සාමනේරු නාසෙහිබෙබ්බා	76
සාමීච්චිකෙට්ඨි පො	44
සාමීච්චියො	68
සාමීච්චෙන	282
සාමුක්කංසා	40
සාරණා	130, 146
සාරමං	290
සාවඡ්ඡ පඤ්ඤා වැනි	8
සාවඡී	92, 94, 190
සාවසෙසාපතී	8
සාසනකරු	146
සි	
සිකකාසමමුතීයා	84
සිකතිමානා	164
සිකතිමානාය	134, 136
සිකතාපදං	88
සී	
සීමනො	302
සීමාතීකකනනිකො	186
සීමාදොසා	82

	පිටුවකින
සීලකවිකේත	64
සීලවිපතනී	126, 132, 134, 150, 164
සීලවිපතනීයා	162
සීලවිපතනීං	116
සීසමයං	16
සී	
සුක්කකමෙමා	148
සුඛවේදනාසමඛනී	24
සුගතවිදන්තියා	76
සුඛධරු	160
සුඛං	136
සුඛතං	146, 208, 222, 242
සුඛතානුලොමං	206, 222, 242
සුඛානනපරිවාසො	18
සෙ	
සෙඛියා	272
සෙනාසනගාභා	26
සෙනාසනපඤ්ඤාපකො	260
සෙනාසනං	4
සෙනාසනාතී	80
සො	
සොනාවධානං	146